

Elementarbog
i det
G r æ f k e S p r o g,

for Begyndere og mere Øvede,

a f

Dr. og Prof. Fried. Jacobs.

Bearbeidet og udgivet
til Brug for de lærde Skoler
i Danmark og Norge

a f

*Dr. Sören Nic. Joh. Bloch,
Conrector og Overlærer ved Odense Kathedralskole,
Medlem af det Scandinavianiske
Litteraturselskab.*

Förste og andet Cursus.

Kiöbenhavn 1806.

Forlagt af Hofboghandler J. H. Schubotze.

Trykt hos Directeur Joh. Fred. Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

F o r t a l e .

Saa meget end Gedikes grælske Læsebog allerede har bidraget til at gjøre den grælske Sprogundervisning interessant for Begynderen, saa har den dog ey endnu opnaaet alt, hvad der kunde befordre, ja end ikke undgaaet alt, hvad der kunde hindre en methodisk god Fremgang ved Elementærundervisningen i det grælske Sprog. Thi *først* forudsætter Den allerede strax hos Begynderen et fuldstændigt Bekjendtskab med alle, selv de sværeste, Conjugationsformer, og gaaer siden heller ikke gradviis nok frem fra det Lettere til det Vanskeligere. *Dernæst* hindrede de, hvert Stykke umiddelbar underlagte grammatiske og oplysende Anmærkninger alt for meget Lærlings Selvvirkomhed, saasom han, istedeifor ved Eftertanke og Iagttagelse af Form-Analogien at lede sig til Analyseringen og Stamformens Udfindelse, ikkun behøver at kaste et Öie ned i Anmærkningen, for derfra at hente sig den fornødne Underretning. *Endelig* har heller ikke Registeret taget noget Hensyn til de for den

grælke Sprogunderviisnings og Sprogkundskabs Fremme saa høilstvigtige tvende Hjelpmidler: Ordenes Etymologie og den Hemsterhuuske Conjugationstheorie. Ey at tale om, at Gedikes Læsebog næsten ikke indeholder andet, end lutter Anekdoter, hvoraf endog endeel ere af andre Læsebøger Lærlingen bekjendte. Deslige Mangler haabede jeg at undgaae, saat tillige at bane mig mangen lille Gjenvey til Opnaaelsen af Underviisningens Öiemeed, om det maatte lykkes mig engang at udgive en efter en ganke ny Plan anlagt græsk Begynderlæsebog. Men i det jeg hertil allerede hayde samlet endeel Materialier, udkommer der fra en af Tydklands hæderlig udmaerkede Filologer en Læsebog, hvis Indretning ihenseende til Materialiernes Valg og Stilling saa aldeles stemmede overeens med min udkastede Plan, at jeg ikke kunde andet, end ansee ogsaa en faadan Autoritæt for den bedste Stadsfæltelse paa mine Ideers Rigtighed. Dette Verk er "Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere von Friederich Jacobs, Dr. der Phil. und Prof. am Gymnaf. zu Gotha, erster und zweyter Cursus, Jena 1805". Jeg tog ikke i Betænkning ufortøvet at foreflaae den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler en dansk Udgave af denne Læsebog, som en betydelig Vinding for det grælske Sprogs Dyrkelse i vore lærde Skoler. Den høie Directions bevaagne Skrivelle af 19de Sept. 1805 skjenkede mit Forlag sit fuldkomne Bifald, og overdrog mig at beførge til Brug for de lærde Skoler, en Udgave af

af denne Elementarbog, som høibemeldte Direction hiledes tillægger væsentlige Fortrin fremfor alle hidtilværende Samlinger af lignende Art.

Maatte jeg nu kun være faa lykkelig at have opfylt de Fordringer, man er berettiget at gjøre til mit Arbeide. Hvad jeg iførdeleshed har bestræbt mig for, skal nedenfor angives, naar jeg ikun først har ladet den tydlske Forfatter selv afslægge Regnskab for sin Plan og sit Verk.

"Da jeg af Føræggeren" — hedder det i Fortalen til Samme — "var bleven foranlediget til at udarbeide en ny Læsebog i det græske Sprog, troede jeg at burde i nogle Stykker forlade mine Forgængeres Vey, for, saameget det stod til mig, at lette Begynderne Læringen af et Sprog, der netop i sine Begyndelsesgrunde er omgivet med de fleste Vankeligheder. Disse kunne nu vel ikke undgaaes, men De kunne formindskes. Til grundigt at lære et Sprog, hvilket det end er, udkræves et nöagtigt Bekjendtskab med Sammes Elementer; Disse bør følgelig ved Underviisningen i det græske Sprog, og ved Samme ganke fortrinlig, med Omhyggelighed indpræntes Begynderen. Den, der vil spare sig denne Umage, sammenparer sig derved for det hele øvrige Studium en uendelig og bestandig fornyet Umage, og vil næsten ved ethvert Skridt finde Leilighed til at anklage sin egen Magelighed eller sine Læreres Efterladenhed.

Men dog er det billigt, saa meget mueligt, at lette Byrden, og, saavidt det uden Tab for Grundigheden kan

kan skee, ved en henfigtsret Methode at vinde Begynderen for det Arbeide, der nu eengang ikke kan estergives. Ifølge denne Grund sætning maa man baade misbillige deres Fremgangsmaade, der strax føre ham til Læsningen, i den Tanke at kunne bilobigen og ved Leilighed bibringe ham Elementerne; og maaskee ogsaa deres, der ville nøde ham til, af forelagte Exempler selv at afdrage sig Sprogets Elementer og selv danne sig sin Grammatik *). Den

første

*) Man misforstaae ey denne Ytring. Forfatteren taler her uidentivit om dem, der slet ingen allerede forfattet og trykt Grammatik ville bruge, men ganske lade Lærlingen ved egne Kræfter danne sig Samme. Saa unægteligt det er, at denne Fremgangsmaade kun yderst sjælden og aldrig i Skolerne lader sig til Fuldkommenhed anvende, saa godt kunne dog paa den anden Side en saadan Methodes Fordelte forbindes med den sædvanlige grammatiske Undervisning efter en trykt Veileddning i det græske Sprog. Opgives der i Samme efter en systematisk eller dog lys Orden, (saaledes som jeg i min græske Grammatik har føgt at gjøre eller som nu i denne Lærebog skeer), Lærlingen endel analoge Exempler, og hjælper man ham derpaa ved diffes Sammenligning til at udfinde Sprogreglen, saa optager Dette ey allene ikke mere Tid, end man ellers behøvede til at for-

klare

første Vey fører kun til en overfladisk og usikker Kundskab; den anden er ubeskrivelig trættende, og kan ikkun ved en meget øvet og ivrig Lærers Haand vorde tilbagelagt. Vel bør Sjælekræsternes Øvelse unægtelig ved Ungdomsundervisningen være det fornemste Öiemærke; men dog bestaaer ikke Alting heri; ogsaa Færdighed i Brugen af det Lært bør man føge at befordre. Barnet skal, om muligt, Intet gjøre uden Overlæg; men den Tvang, der nødte Det til at udrette *Alting ved Overlæg*, vilde snart gjøre Det Læringen, som Livet, modbydeligt. I denne Henseende er den sidst omtalte Methode for lidet tilfredsstillende; og om Den endog, under

klare ham Reglen; men indprænter ham endog Sammes Natur og Indhold langt bedre, end et ti Gange gjentaget blot Memoreren vilde gjøre. Har han saaledes selv været med at danne Reglen af Exemplerne, og altfaa ligesom været Öienvidne til Ordets Födsel, da vil det Lys, hvormed hans Forstand, og den Klæhed, hvormed hans Indbildungskraft har sattet Gjenstanden, være hans Hukommelse den sikreste Støtte og i Reglens Anvendelse paa alle andre her hidhørende Tilfælde den troefte Væleder. Saa meget var fornødent at erindre, da der have været Lærde, som have erklæret denne Fremgangsmaade for alt for mösommelig og uanvendelig.

Overfætterens Anmærkning.

der ville Omstændigheder, hos enkelte Individuer skulde lykkes, saa vil Den dog i Skoler, ved et større Antal Lærlinge, aldrig kunne bruges med Held.

Ingen Undervisning kan lykkes, naar den ey finder Lærelyst. Denne maa hos Børn opvækkes og vedligeholdes, ikke, som Mangen troer, derved, at man viser dem Fordelene af et stedigt Læren; men derved, at man strax lader dem nyde vise Fordele. Men for Alvor kan Dette kun skee derved, at man sætter dem i Stand til, hensigtsrigtigen at anvende det Læste. Den unge Alder vil have sit Maal i Nærheden. Dens Löbebane maa ofte deles; Den maa hyppig seire, for endelig engang at kunne beholde Overhaanden.

Disse Betragtninger have ledet mig ved Indretningen af *første Cursus* i nærværende Bog. Naar lignende Læsbøger allerede forudsætte vise grammatiske Forkundskaber, saa forudsætter den Nærværende Intet, uden Bekjendtskabet med de græske Bogstaver. Naar en Discipel har lært at læse, og har indpræntet sig den feminine Form af den første Declination, samt Artiklen *), saa kan han allerede ved Hjælp af vores Bog gjøre Brug deraf, og med hvert Skridt, han gør fremad i Grammatiken, ogsaa rykke videre frem i Bogen. Saaledes synes Paradigmernes tørre Beenrad ligesom at faae Legem, og
i det

*) Denne læres atter bekvemt i Feminino tillige med første, i Masc. og Neutro tilligemed anden Declination.

i det Lærlingen glæder sig ved sine kjendelige Fremskridt, over han sin Dömmekraft ved tidlig Anvendelse af det, han har lært, og indtrykker Det fastere i sin Hukommelse *). Begge Døle skeer, uden at han derved er sig nogen synderlig Umage bevidst. Umagen med at lære bliver deelt og derved formindsket; og det skulde være underligt, om han ikke med frisk Iver skulle skride frem til at lære enhver ny Deel af Paradigmerne.

Da fremdeles, efter mine Erfaringer, Fremskridtene ved Ungdommens Undervisning ikke ved nogen Ting saa meget befordres, som ved hyppig Gjentagelse af de samme Ting i de mangfoldigste Anvendelser, saa har jeg i denne Bog ogsaa herpaa taget fortrinligt Hensyn. Indholdet af de Sætninger, hvorfaf det *første Cursus* bestaaer, frembyder den største Afveksling; Maaden, hvorpaa de ere sammenstillede, leder til Gjentagelse og Eenhed.

*) Dette løber altfaa atter sammen med den af mig anpriiste Methode; thi er det ikke netop ved denne idelige Anvendelse og jævnlige Analyse, at Lærlingen udaf de behørig sammenstillede Exemplarer afstraherer sig sine grammatiske Regler og stedse meer befører sig i Disse?

Ved Valget af disse Sætninger, hvilke familialt
ere uddragne af gamle Skribenter *), maatte jeg, ifølge
min Plan, se nærmest paa det grammatiske Öiemeed,
men tillige var jeg og betænkt paa, fornemmelig at væl-
ge saadanne, som ved deres Indhold kunde formeere Lær-
lingens Kundskaber eller give ham Leilighed til Efter-
tanke; endlikjønt der ogsaa er indflettet Eet og Andet,
blot underholdende. Enhver Sætning udgjør for sig en
fuldstændig Mening; eller om der end ved Een eller An-
den skulde allene være taget Hensyn paa Grammatiken,
saa vil der af Disse vel neppe findes flere, end en Halv-
fines斯 Stykker. Smagløse eller saadanne, som ere reent
tomme for Tanker og Indhold, vil man ikke finde. Thi
omendskjønt den tidlige Alder vel ikke altid bliver
denne Mangel vaer, saa fortjener det dog Daddel, naar
man, saaledes som det skeer i mangen Övelsesbog, væn-
ner Læseren til en Kost, som man længere hen i Tiden
maatte følsmaae og foragte.

Man vil blandt disse Sætninger finde mange saa-
kaldte Sentenzer. Jeg veed, at den afgangne Gedicke,
i Fortalen til sin græske Læsebog, erklaerede denne Lec-
ture for at være alt for tør, og kun ansaae Fortællinger
for et hensigtsret Indhold af saadanne Skolebøger, Den-
ne fortreffelige og indligtsfulde Skolemands Anseelse af-
nyoder mig dersor et Par Ord til min Retsærdiggjørelse.

Jeg

**) Det samme er ogsaa Tilsældet med alt, hvad
den danske Udgiver har tilføjet Texten.*

Overf. Ann.

Jeg vil kun lige strax isforveien tilstaae, at jeg maatte
have opgivet alt Haab om Muligheden af at udføre min
Plan, hvis jeg skulde have udelukt alle Sentenzer. Juft
i dem fandt jeg det Meeste af hvad jeg føgte, forenet:
Korthed, Meningsfuldstændighed og forstandigt Indhold.
At erstatte deres Plads ved ligesaa brugbare Steder af en
anden Art, vilde blevet mig saare vankeligt, maaske
reent umuligt. Men desuden var jeg heller ingenlunde
overbevist om Sentenzernes absolute Hensigtsstridighed.
Om De kunne tjene til at befordre et godt Sindelag hos
Lærlingen og blive et Viisdoms Grundlæg, vil jeg her
lade staae ved sit Værd; det moraliske Öiemeed maat
gjerne reent blive ude af Spiller. Spørgsmaalet er; kun
om De i Grunden ere saa fortrædelige for Børn, at man
skulde reent forjage Dem af Skolebøger. Her vil jeg nu
gjerne indrømme, at en lang og uafbrudt Række af mor-
aliske Sprog er, ligesaavel som alle andre for eensformi-
ge Ting, trættende; ogsaa har jeg, saavids muligt, føgt
at undgaae denne Fejl; men ikke Alt er for Ungdommen
ligesaa trættende, som det er for Manden. Drengen,
der endnu ikke har lært at indklæde sine smaa Erfarin-
ger i treffende Ord, pirres og anspores lettelig ved godt
føredragne Bemærkninger, som deels gjøre ham mere
bekjendt med Livet, deels bringe ham det, han allerede
veed, paa en tillokkende og oplysende Maade nærmere
for Øine. Vel ere nu ikke alle Sentenzer i denne Bog
lige tillokkende, men dog mange, dog de fleste. Og
da overhovedet ved Brugen af Samme Indholdet var det
andet,

andet, den grammatiske Brugbarhed det første Hensyn, og Lærlingens Opmærksomhed fornemmelig skulde henvendes paa denne sidste Omstændighed, saa troer jeg, at, om endog Indholdet ikke allevegne skulde skjenke megen Underholdning, dette dog neppe vil bemærkes og Samlingens Nyte selv derved heller ikke i mindste Maade vil verde formindsket *).

Hvad

* En anden Ulempe, som jeg ofte ved Brugen af de Gedickes Anekdoter og Fortællinger i Skolen har iagttaget og ønsket at kunne forebygge, er den, at Lærlingen, der ikke allene i andre Samlinger, men endog næsten i enhver af Gedickes egne Læsebøger i forskellige Sprog læser de samme Anekdoter, til sidst veed dem saa godt udenad, at han derover ogsaa verner dem udenad, og altsaa ikke lører at udfinde Stedets Mening af Ordenes Analysering, men omvendt saa omtrent aspaffer Ordenes efter det, han veed udenad af Indholdet; og dersor er det Fænomen ikke sjældent, at en Lærling oversætter et Ord i sit rigtige Tempus eller sin rigtige Casus og Numerus, og dog bag efter ikke er i Stand til rigtigen at angive, hvad Tempus, Casus eller Numerus Ordet er. Sentenzer derimod og korte Tanker, som ingen videre Forbindelse staae i med hinanden, lø-

rer

Hvad deres Brug angaaer, vil Udgiverens Øie-
medd ikke være vanskeligt at indse. Den sædvanlige Fremgangsmaade, hvor man først efter Elementargrammatikens fuldkomne Tilendebringelse begynder at læse, har for Lærlingen den uundgaaelige Uleilighed, at han ved Nödvendigheden af at skulle analysere alle, eller dog de fleste Ord, bliver utroligen trættet; og dog alligevel, formedelst den altforstøre Mangfoldighed af Ting, hvor paa han har at henvende sin Opmærksomhed, forholdsvis ikkun gjør langsomme Fremskridt *). Ogsaa kan det ikke feile, at mange Dele af den læste Elementargrammatik tabes af Hukommelsen, inden der af dem kunde gjøres Brug, og altsaa oftere, ikke uden Byrde baade for Lærer og Lærling, maae gjentages. Mange af disse Uleiligheder ville forhaabentlig bortfalde ved Brugen af denne

rer han ey saa let udenad, som en sammenhængende Anekdot; hvorfor det, idetmindste efter min Erfaring, er rigtigt, ey at læse Fable, Fortællinger og Aposthegmer, förend man ved de grammatiske Øvelses omhyggelig analyserende Læsning har vundet behørig Fasthed i de første Fundamenter.

Overf. Anm.

*) samt forvirres af den Maengde grammatiske Regler, han alle sammen bør paaengang have inde og paa rede Haand.

Overf. Anm.

denne Bog. Lærlingene behøva her ey at analysere, uden de hver Paragrafs Hovedindhold vedkommende Ord, med hvis Form de ganske nylig ere ved Grammatiken gjort bekjendte ^{*)}, imedens Læreren forklarer de øvrige uden Analyse, saalænge til der intet Ord mere forekommer, som De ey vare i Stand til at opløse. Da der paa denne Maade bringes dem de samme Former strax efter hinanden mange Gange for Öine, saa er der ved al Forglemmelse paa den bedstmulige Maade forebygget. Desaarsag er der og i lærlkilte Affnit paa en oplysende Maade sammenflillet *blandede Exempler* paa forskjellige Former baade af Navn- og af Tidsord. Affnitsnittene V og XII kunne ey allene give Anledning til mangehaande lærorige Sammenligninger, men tillige være fortrinlig brugbare til at prøve Sikkerheden af Enhvers Kundskaber i de lærte Former og underkaste Alting endnu engang en beleilig Gjentagelse.

Skulde man maalkee gjøre den Bemærkning, at der dog ikke af alle Navn- og Tidsordenes Dele er givet Exempler, saa maa jeg erindre, at om jeg end havde *villet* og *kunnet* opfylde denne Fördring, vilde Bogen derved til Unytte have faaet en Omfang, som netop havde gjort Den ubrugbar for det bestemte Öiemeed. Lærlingen

^{*)} Hvad for Ord den forekomme af den Art, der i hver foregaaende § har været analyseret, kunne her etterbenyttes til en gavnlig Repetition.

lingen skal her ikke lære at kjende Formerne, men De skulle kun bringes ham i Erindring ^{*)}, især i Hensyn til den tilkommende Brug deraf. Det kom altsaa an paa; fremfor Alt mest at øve og indprænte det, der hos de gamle Skribenter forekommer hyppigt; og netop denne Fordeel havde man ved Bestræbelsen for en unyttig Fuldstændighed maattet give Slip paa. Den Umage, at lære Paradigmerne, skal ikke spares nogen Lærling. Naar der altsaa endog kun forekommer een Personendelse af et Tempus eller en Modus, saa vil denne være tilstrækkelig til ogsaa at bringe Lærlingen de øvrige i Erindring, og Læreren vil gjentage disse Erindringer saa ofte han endnu bemærker nogen Uvished hos sin Lærling. Ofte vil det endog ikke engang være fornødent, at læse samtlige Exempler. Den opvakte og opmærksomme Discipel vil have nok i saa; andre Lærlinge kunne maalkee endog behøve en hyppigere Gjentagelse.

For selv ved det Udvortes at forebygge Trættelse, syntes det tjenligt, ogsaa at gjøre flere Underafdelinger. Herved er der mestendeels ogsaa taget Hensyn paa Indholdseenhed eller paa grammatisk Inddeling.

Om det *andet Cursus* har jeg ikkun lidet at sige. Det er deelt i *sem* Hovedaffnit. Det første er fornemmelig bestemt til Læsernes Underholdning: og da

de

^{*)} saa at han vorder desfærdigere i at kjende og benytte dem.

de sidste Affnit i første Cursus allerede indeholde flere Småhistorier og Anecdoter, saa vil Overgangen til det andet, som aabnes af en heel Række Fortællinger, være næsten umærkelig. Men i det De fornemmelig befordre Fornøielsen og skulle være ligesom en Belönning for den første Umage, kunne De tillige tjene til at gjøre Lærlingen bekjendt med en Mængde berømte Navne fra den græske Oldtid og saaledes først indføre ham i den græske Verden. Det selv samme skulde befodres ved de Mythologien og Geografien tillagte Affnit^{*)}. At indprænte Ting tilligemed Ordene, bør være Ungdomsundervisningens naturladelige Bestrebelse, og man bør ingen Tid forsømme til ved Sprogets Læring at gjøre Disciplen bekjendt med de Gjenstande, der til at forstaae de Gamle, ere ham uomgængelig fornødne. Det forekom mig desaarfag nyttigere, istedetfor at meddele Udtog af enkelte Skribentere, saaledes som det skeer i de fleste Chrestomathier, hellere at vælge Indholdets Slægtskab til Ledetråd ved Anordningen. Dog er egaa herved Mangfoldighedens Grundsetning ikke tilfidesat, og Læernes Fornøielle ligesaavelsom deres Undervisning taget i Betragtning. I denne Henseende troede jeg fornemmelig at burde udvælge det, der som paafaldende og usædvanlig kunde

^{*)} Efter min Formeening kunde den 2den græske Klasse i vore lærde Skoler med megen Nyttie fortætte Læsningen af denne Elementarbog og udi Samme begynde med Mythologien pag. 84.

kunde befæfte Indbildningskraften; ogaa de Lukianske Samtaler have til den Ende erholdt en Plads i det mythologiske og hist og her i det geografiske Affnit. Thi omendskjønt det er unægteligt, hvad hin smagfulde Lærlende har sagt, at en stor Deel af disse Guderialogers Salt er tilligemed Guderne selv bortdunstet, saa have De dog, efter min Erfaring, for Børn, der kjende Mythologiens Hovedomstændigheder, al Behagelighed af en tillokkende Parodie. At der ved det geografiske Affnit maa bruges nogle Kaart over den gamle Verden, behøver jeg ey at erindre; men med deres Hjelp vil dette Kapitel tilstrækkeligen forberede Lærlingen til den følgende Læsning af de græske og rommerske Historieskrivere. Det naturhistoriske Affnit skulde fornemmelig skaffe en behagelig Underholdning. Anhanget af Breve derimod syntes mig nyttigt, for at forelægge dem, der hidtil næsten udelukkende have været fyldsatte med historiske Brudstykker, Noget i en ganske forskjellig Stil. Ogsaa vil formodentlig de fleste af disse Breve, især de af Alkifron, læses af Ungdommen med Fornøielle.

Det tredie Cursus, som snart vil komme for Lyset, er fornemmelig bestemt til Historien; men tillige vil Det og levere nogle Prøver af den græske Veltalenhed og nogle udvalgte Brudstykker af filosofisk Indhold^{a)}.

Saavidt min Forgænger. De væsentligste Forandringer, jeg i hans Arbeide har troet at burde gjøre, bestaae

a) deri, at jeg paa sine Steder, især i første Cursus, har tilsat saadanne Smaastykker, som nøie passede i den øvrige Samlings Plan, og derimod nogle faa Steder udeladt. Eet og Andet, som forekom mig mindre hensigtsret.

b) i Omlætning af de enkelte Stykker, der ikke ganske syntes at staae paa deres rette Plads; en Erindrung, som en tydsk Kritik ogsaa har fundet fornödent etparsteds at gjøre den værdige Samler.

c) i faadan Anordning af Verbernes Exempler, at Disse blevet efter den nye Conjugationstheorie og efter Formernes bestemte Bemærkelsner nöagtigen rangerede. Ligesom og mit forklarende Ordregister stedse tager omhyggeligt Hensyn paa at veilede baade til Formernes analoge Dannelsse af Stamordene, og til Bemærkellernes bestemte Udledelser af Temporum active og passive Former. At bevise den nyere Conjugationstheories Værdi i denne Henseende, samt gjendrive de Indvendinger, der kunne gjøres imod Samme, vilde ey være faa vanskeligt, som det her vilde medtage for meget Rum. Det maa altsaa være nok her at have beviist de Lærere, der ey have havt Leilighed til at læse en Hemsterhuses, Valckeners, Lenneps, Trendelenburgs, Langes o. fl. Undersøgelser og Bemærkninger i denne Materie, til min 1803 i Odense udgivne græske Grammatik, der ved daværende Skolecommissons bevaagte Skrivelse af 6te May 1803 er ey allene autoriseret til Brug ved Undervisningen i Odense Skole, men endog forsikkret Commissionens Om-

forg

forg for at fremme dens Brug i andre lærde Skoler. Iovrigt vil det Hensyn, der her i Anmærkningerne og Ordregisteret er taget til den nyere Conjugationstheorie, dog aldeles ikke kunne hindre Bogens Brugbarhed ved den Undervisning, hvor Læreren hellere vil følge den fædvanlige Verbalformation.

d) i de Forbedringer, hvormed jeg holdt det for tjenligt, hifst og her at udvide de grammatikalske Anmærkninger, især hvad Syntaxen og Idiotismerne angik.

e) deri, at samtlige Anmærkninger, istedetfor at være Texten umiddelbar underlagte, hvorved der ikun skaffes Lærlingen en ham skadelig Lettelse, nu ere samlede paa eet Sted bag efter hele Texten, forsynede med samme Nummere, som Stykkerne selv i Denne have.

f) i Registerets Forøgelse med adskillige manglende Ord, saaog med alle ubrugelige Grundformer, hvoraf endnu forekommende Tempora dannes.

g) i Rettelse af de i den tydiske Udgave forekommende Trykfejl. At den danske Edition skulde være reent fri for disse, tør jeg, som fraværende fra Trykkerstedet, uagter Sætterens ualmindelige Duelighed og den mig stedse tilkendte Correctur, ikke indestaae for. At der imidlertid ey skal være indlöben andre Vildelser, end de Smaafejl, der meest angaae Accentuationen og i Trykfeilslisten ere anmærkede, vover jeg dog at haabe.

Om Forfatterne, hvoraf de indførte Stykker er uddragne, har jeg, ligesaalidtsom min tydsk Forfænger villet sige Noget, da baade Bogen derved var blevet vidt-

vidtlöfligere og Litterærnotizerne dog før Begynderen i Sprogets Elementer ingen synderlig Interesse eller Nutte kunne have. For Lærernes Skyld var det ey heller fornödent; tki hvo der har givet Bidrag, f. Ex. Aelian og Plutarch til Fortællingerne og Apofthegmerne, Aristoteles's Dyrebefskrivelse til Naturhistorien, Apollodor og Lukiæn til Mythologien, Strabo til Geografien, Alkifron og Falaris til Brevene, samt hift og her enkelte andre, kan ey være den med græsk Litteratur nogenledes fortrolige Læser ubekjendt.

At Bogen er bleven nogle Ark större, end det tydløke Verk, reiser sig mest deraf, at Registeret ey efter Udgiverens Ønske kunde blive trykt med mindre Typer og i brudte Spalter.

Iövrigt skal enhver Mangel, hvorpaa enten egen Erfaring eller andre Filologers og Skolemænds velvillige Meddelelse maatte gjøre mig opmærksom, vorde, saafremt Bogen nogenlunde skulde opleve et nyt Oplag, paa det omhyggelige afhjulpen.

Skrevet i Juli 1806.

S. N. J. Bloch.

FÖRSTE CURSUS.

GRAMMATISKE ÖVELSER.

FÖR-

I.

Förste Declination.

---

1. Πόρη, Ψυχής, σωφροσύνη¹). — Ἡ μέδη μιμρᾶ·
μανία ἐστι. — Ἡ μὲν μανία ἀναρμοσία, ἡ δὲ ἀρετὴ ἀρ·
μονία ἐστι. — Ἡ σοφία εὐτυχία ἐστι. — Ἡ δαιμὸν Φεβ·
γε²), πολλάκις βραχεῖα³) ἡδονὴ μακρὰν τίκτει⁴) λύ·
πτην. — Φίλει⁵) τὴν παιδείαν, σωφροσύνην, Φρόνησιν,
ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τεχνην, εὔσεβειαν. — Οὐ πε·
νίσ λύπην ἔργαζεται⁶), ἀλλ' ⁷) ἐπιθυμία. — Ὡς συμ·
πόσιον χωρὶς ὅμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς οὐ·
δὲν⁸) ἡδονῆς ἔχει⁹).

2. Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστι,
ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταψυγῇ. — Πασῶν¹⁾ τῶν ἀρετῶν
ἡγεμῶν ἐσὶν²⁾ ἡ εὔσεβεια. — Πυθαγόρας Φερενύδου ήν³⁾
ὅμιλετῆς. — Τοῖς ἀδηλήταις τὸ σῶμα ἀεὶ προσήκει⁴⁾
γυμνάζειν⁵⁾. — Μετὰ τὸν Αἴγειον Θάνατον Ἀσκάνιος
τὴν βασιλείαν παρέλαβε⁶⁾. — Τὸν Διόνυσον οἱ ἀρχαῖοι

Προτερύγιμην ἀνομαλὸν 7), καὶ Σταθύλιτην, καὶ Ὀμφα-
νίτην καὶ ἑτέρως πως. — Οἱ συγχορευταὶ Διοικέσσου Σε-
τυροὶ ἡσαν 8) καὶ Σιτηνοὶ.

3. Ἡ μὲν 1) Καρχηδῶν 2) κτίσμα ἐσὶν Ἀσδρούβα,
τοῦ δεξαμένου 3) Βάρην τον Ἀννιβα πατέρα 4). — Τὸ
τόλαιον τὸ Βαβυλανίου δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀτ-
τικᾶς δύναται 5). — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου 6)
ναός ἐσιν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος 7).

II. Anden Declination.

4. Οἱ θυμὸς ἀλόγισος. — Οἱ πλοῦτος θυμῆτες, ἥ
δεξα ἀνθάνατος. — Οἱ λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλόν ἐσι. —
Δειπόν διπλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. — Οἱ Πύγασος
ἴππος ἥμιν πτηνός. — Η Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου.
— Οἱ κάματός ἐσι θησαυρὸς ἀνθρώποις.

5. Σοφὴ 1) σοφῶν 1) συμβουλία. — Οἱ Αἰγύπ-
τιοι ἥριον καὶ σελήνην θεοὺς εἶναι 2) λέγουσιν 3). — Οἱ
Ἄρις μισεῖ 4) τοὺς κακούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γε-
ράνοις πολεμοῦσι 5). — Λιμὴν μὲν πλοιῷ ὅρμος, βίᾳ
δὲ φιλία. — Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐσι καὶ ἀργυρὸς ἀνθρά-
ποισι.

6. Οἱ ἀνεξέτασος βίοις οὐ βιωτὸς ἀνθρόπων. — Οἱ
ἐλαφροὶ τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ τὰ κενὰ τῶν ἀγγείων,
εὐθάτεσσι τοῖς ὕπαρξίοις εἰσὶν 1). — Τῆς ἀλαζονείας,

καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων 2) ὄπλων, οὓς ὅμοιά ἐσι τὰ
ἐντὸς 3) τοῖς ἐπτὸς 3). — Νηπίοις οὐ λόγος, ἀλλ᾽ ἥ
συμφορὰ γίνεται 4) διδάσκαλος. — Οὔτε διδαγμὸς οἰ-
νος εἰς πολυποσίαν εὑθέτος* οὔτε ἀγροικος τρόπος εἰς
ὅμιλαν.

7. Τῷ αεροκοδεῖλῳ μόνῳ Θηρίων ὃμε ἐσὶ γλῶσσα.
— "Ωσπερ ὃχ 1) ὅμοια 2) πρόσωπα προσάποις, οὗτος οὐ-
δὲ αἱ τῶν ἀνθρώπων διένοιαι. — Πολλοὶ 3) πρατέες,
οὐκέτις φίλοι. — Φίλου μὴ λέγε 4) κακός, ἀλλὰ
μηδὲ ἀκρότον. — Πεῖραν ἀνθρώπη ἐπ τῶν ἔργων μᾶλλον 5)
λέμβανε 6), ἥ ἐπ τῶν λόγων.

8. Λίνω καὶ ἵππω συνυόμω ἐσδύν· 1) λεάνινα δέ καὶ
λέων οὐ τὴν αὐτὴν 2) λασιν 3). — Η ὄργη καὶ ἡ ἀσυνε-
σία, δύο μεγίσια 4) κάκω, πολλοὺς ἀπάλεσσαν 5). — Οἱ
Ζεῦξις ἐποίησεν 6) Ἰπποκενταύρου, ἀνατρέψουσαν 7) παι-
δίῳ Ἰπποκενταύρῳ διδύμῳ, καριδῆ νηπίων.

9. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἀδὼν ἐνοικοῦντες 1) μακρο-
βιάτατοι 2) εἶναι λέγουσινται 3). — Πολλάκις ἀνθρώπων
ὄργην νόσον ἐξεκάλυψε 4) κρυπτόμενον 5). — Ψυχῆς μέ-
γας χαλινὸς ἀνθρόποις ὁ νοῦς. — Κάτοπτρον εἶδους 6)
χαλινός ἐσι 7), οῖνος δὲ νοῦ. — Αιδρὸς 8) οῖνος
ἐδείξε 9) νόσον. — Νοῦς ἐσι βασιλεὺς οὐρανοῦ καὶ γῆς.

10. Εν "Ερυκῃ 1) τῆς Σικελίας Ἀφροδίτης νεάς
ἐσιν ἀγνός, ἐν 2) πολὺ 3) πλῆθος περιεσθῶν 4) τρέφε-
ται 5). — Πτολεμαῖος δι Φιλοπάτιορ κατεσκεύασσεν 6)
Ομάδων νεῶν. — Αἰροῦνται 7) οἱ λαγῶν ὑπ' ἀλωπένων 8),
τότε μὲν δρόμῳ, τότε δὲ τέχνῃ.

III.

Tredie Declination.

11. Ἡ τυραννίς ἀδικίας μάτηρ ἔψι 1). — Ο δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστι. — "Ἄδωνις ἔτι παῖς δύν 2) Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θύραις ὑπὸ συδός πληγεὶς 3) ἀπέθανε 4). — Πρόκιν ἐγένετο 5) ἀηδῶν, Φιλομήλῳ χελιδῶν, Τηρεὺς ἐγένετο ἔποψ. — Ο ἐλέφας τὸν δράμοντα ὥργῳ ὢδεῖται 6).

12. Ἡ Φιλοχρυμμοσύνη μάτηρ παιώνυτος ἀπάσης 1). — Αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων ὄντειροι 2). — Διεσπάσαντο 3) τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρατταὶ τὸν Ὄρφέα, καὶ τὸν Ἀνταίονα αἱ πόνες. — Οἱ ἀγαθοὶ ἀνδρεῖς θεῶν εἰκόνες εἰσιν. — Τὴν Ἰταλίαν φησεῖν 4) πρῶτοι Αὔστονες' αὐτόχθονες. — "Απαντες 1) οἱ λεόντες εἰσιν ἀλκιμοί.

13. Ἀνδρὸς πονηροῦ Φεῦγε συνοδίαν ἀσι. — Καὶ οὐεραμεῖτο περαμεῖτο μοτέει 1), καὶ τέμετον τέμετων, καὶ πτωχὸς πτωχῷ Φθονεῖται 1), καὶ δοϊδὸς δοϊδῆ. — Βίων τὴν Φιλαργυρίαν μητρόπολιν ἔλεγε πάσιν 2) πανίας εἶναι 3). — Νουμᾶς Πίσεως καὶ Τέρμονος 4) ἱερὸν ἴδρυσατο 5).

14. Κρίνει 1) Φίλους ὁ κακιρός, ὡς καρπὸν τὸ πῦρ.

— Πολλοὶ πόσιος καὶ βράσιος εἰσιν ἑταῖροι. — Πιδίμου δρυγὴν καὶ κελακος ἀπειλήνην ἐντὸς θετέον. — Οὐχ οὕτως τοῖς ὅρφωνοις παισίν, ὡς τοῖς ἀνούτοις ἀνδράσιν, ἐπιτρόπων ἐστὶ χρεία. — Ἡ δόξα ἀνθρώπου 2) ἐκ τημῆς πειτρόπων αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις 2) μάτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

15. Ἡ παροιμία λέγει 1) παλίμπαδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι 2). — Ηελαιὸς μῦδος λεγετός Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήνων ἀνδραῖς γεγονέναι 3). — Σταγένες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι 4). — Ο ὄρτυξ ἄνδρονος καὶ μαχητικός. — Οἱ Φοίνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὅρτυγας ἔθισον 5). — Οἱ πέρδοικες ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνθανοί, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχυροφανοί ἡσαν 6).

16. Βυζάντιοι δεινῶς οἰνόφλυγες ὄντες 1) ἔνοικειν 2) τοῖς καπηλείοις λέγονται 3). — Οἱ νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς υπὲν ἀριθμοῦσιν 4). — Περιανδρος ἐρωτηθεῖς 5), τι μέγισον 6) ἐν ἐλαχίσιν, εἴπε 7), Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σάματι ἵσχυσθ. — Γυάλια πρεσίστων 8) ἐστιν, ἦ φάμι κεράν 9). — Εδώδια καὶ μῆρον γυψίν αἰτία θανάτου. — Γυναικέιν 10) κέστμον ἡ σογῆ Φέρει 11).

17. Οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι 1) Φίλος. — Πᾶσι τοῖς μέροψι, ἀνδράσι γυναικί τε, παισὶ καὶ γέρουσι, πέμψιται καὶ βασιλεῦσι, θάνατος ἐστὶ ἐπικείμενος 2). — Πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα 3). — "Εργαμασιν ἐν μεγάλοις 4) πάσιν ἀδεῖν 5) χαλεπὸν. — Παύρους εὐρήσεις 6), δὲ Πολυπάτη, ἀνδραῖς ἑταίρους πισόδεις ἐν καλεποῖς πρήγμασι 7). — Οὐδεμιὶ μεμπέοντι 8).

18. Ἡ φαιστος τὸ πόδε 1) καλὸς ἦμ 2). — Ἡ Μήδεια γράφεται 3) τὸ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα 4). — ἔχει 5) ἔψις ἐν κεροῖ, τὰ δὲ 6) ἀθλίων καθῆσον 7) γελῶντε 8), μηδὲν 9) τῶν μελλόντων 10) εἰδότε 11), καὶ ταῦτα 12) ὀρῶντε 13) τὸ ξίφος ἐν ταῖν κεροῖν.

IV.

Sammentrukken Declination.

19. Ἡ Φρούησις μέγιστον¹⁾ ἔσιν ἀγαθὸν: — Οὐδὲν²⁾ ἡ κτῆσις ἀνευ χρήσεως. — Ἡ Φύσις ἀνευ μαθήσεως τυφλὸν³⁾, ἡ δὲ μάθησις ἀνευ Φύσεως ἐλλίπεται⁴⁾. — Πόλεως Ψυχὴ οἱ νόμοι⁵⁾. — Οὐδὲν⁶⁾ οὐδὲν μαρτίσσον⁶⁾, ἢ νόμοι πόλει. — Δημότριος ὁ πολιορκήτης βίᾳ ἥρει⁷⁾ τὰς πόλεις, κατασείων⁸⁾ τὰ τείχη⁹⁾ Τιμόθεος δὲ πείθω⁸⁾.

20. Ἀρετῆς βέβαιαι¹⁾ εἰσὶν αἱ κτῆσις μόναι. — Οὐδὲ ἀνδρὸς ὄρκοι πίεις, ἀλλ' ὄρκωις ἀνὴρ: — Ὁ κόσμος ἀλλοίωσις²⁾, ὁ βίος ὑπόλιψις²⁾. — Οἱ γονεῖς ἀμφότεροι τοῦ Ἡρακλέους ἥσαν³⁾ Ἀμφιτρύων καὶ Αλκμάνη.

21. Ἡ ὑδραυλις Κτησιβίου ἔσιν εὔρημα, Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην¹⁾. — Σηκύνεος ἴσχὺς ἀνευ λογισμοῦ κενῆ. — Ὁμονοδύντων²⁾ ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἴσχυροτερά. — Ἡθούς βασανός ἔσιν ἀνθρώποις χρόνος. — Οἱ ῥήτορες ἐν ταῖς Δημοκρατίαις δοῦλοι πλήθους. — Τὰ τοῦ Ἀνακρέοντος Τίου μέλη. — Τῷ Πολυμέρεται συνεβίσσων³⁾ Ἀνακρέων ὁ μελοποιός.

22. Πελίαν, τὴν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς νίον, ἵππος ἔθρεψε¹⁾. — Ὁ Διός καὶ Λητοῦς ταῖς, ὅτε τὸν Πυθῶνα κατετόξευσεν²⁾, ἥλθεν³⁾ εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε⁴⁾ τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Ὁ Διονύσιος, καί περ ὑπόπτης ὡν⁵⁾ εἰς πάντας, ὅμως εἰς Πλατῶνα τοσαύτην⁶⁾ εἶχεν⁷⁾ αἰδὼ, ὡς ἐκείνον μόνον εἰσιέναι⁸⁾ πρὸς αὐτὸν⁹⁾ ἔρευνθμενον¹⁰⁾. — Αἴρεται παρὰ πάσιν ἀξιος ἔσῃ¹¹⁾, ἐὰν πρῶτον ἀρξηται¹²⁾ σαθεδύ¹³⁾ αἰδεῖαι¹⁴⁾.

23. Οἱ ὄφεις τὸν ἴὸν ἐν τοῖς δόδοσιν ἔχουσι¹⁾. — Ὁ Παρματτός μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἔστι, — Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν²⁾ ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν³⁾ Ἐλικῶν καλούμενον⁴⁾, ἔτερον Κιθαιρῶν. — Ὁ Νεῖλος ἔχει¹⁾ παντοῖα γένη πεζῶν. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν δεῖ Φέρει⁵⁾. — Διμός μέγιστον ὅλης ἀνθρώποις ἔφυ⁶⁾. — Ξίφος τιτρόσκει⁷⁾ σῶμα, τὸν δὲ ιοῦν λόγος. — Ἐγένετο⁸⁾ κατὰ τοὺς Τιθερίους χρόνους⁹⁾ ἀνήρ τις Ἀπίκιος, ἀφού¹⁰⁾ σπλανθύντων γένην πολλὰ Απίκια διοράζεται¹¹⁾.

24. Τίμα¹⁾ τοὺς γόνεις. — Εἰς τὸν τῶν Δαναϊδῶν πίθον τοὺς ἀμφόρεας ἐκκέρδειν²⁾. — Αἰακὸς τὰς κλεῖτις τοῦ ἀδου Φυλάττει³⁾. — Νόσος σώματος καὶ κάλανσις σκέλους ἔσιν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὐ. — Ο σοφῶν οὐδεὶς, ὁσπερ χρυσός, βέρρος ἔχει μέγιστον. — Κτηνῶν μὲν εὐγένεια⁴⁾ ἡ τοῦ σώματος εὐθενεῖα ἀνθρώπων δὲ, ἡ τοῦ ἔνοικος εὐτροπία. — Οἶον τὸ ἥδος ἐκάσου, τοτος⁵⁾ ἃ βίος καὶ αἱ πράξεις.

25. Οἱ πολύποδες ἐλλοκῶσι¹⁾ τοὺς ἴκτυς. — Ἡ ἀμπελος τρεῖς Φέρει βότρυς²⁾ τὸν πρῶτον ὥδονῆς, τὸν δεύτερον μέδιης, τὸν τρίτον ἀδίσιας. — Ἡθούς πονηρὰ τὴν Φύσιν διατρέψει²⁾. — Ὅσα³⁾ πάντη Ψυχῆς, τοσοῦτοι οἱ ὄμοι δεσπόται. — Οὐ μόνον εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἡ ἐπιείκη παρέκει⁴⁾ τοῖς ἀγθρώποις ἐν πάσῃ κτῆσι

ετησίαι τινὶ πρόξενοι ἄρ' 5) οὖν ὁ φελός τι τῶν ἀλλων μητράτων ἄνευ Φρονήσεως καὶ σοφίας;

V.

Blandede Exempler af alle Declinationer.

26. Πόνος εὐκείας πατήρ. — Εὐκείαν ἔλα-
βον 1) οὐδὲ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς μοσουόησις 2)
ἔσι Φρόμακον λόγος. — Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἔσιν ἀνθρώ-
ποις βάρος. — Ὄμεανοι καὶ Τηδύος παῖς ἦν Ἰναχος,
Ἄφ' οὗ ποταμὸς ἐν "Αργει "Ιναχος καλεῖται 3). — Οὔτε
τὸν ἀρρώσον ὁ φελετε 4). Ἡ χρυσῆ μέλινη, οὔτε τὸν ἀνόητον
ἢ ἐπίσημος εὐτυχία. — Οι μὲν κατ' ἐνιαυτὸν μαρποὶ ἐν
τῆς γῆς, οἱ δὲ ἐκ τῆς φιλίας κατὰ πάντα καιρὸν Φύσι-
ται 5).

27. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται, τῆς δρόσου. — Δόξα
καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσεως οὐκ ἀσφαλεῖ μηματα. —
Ἀγεδονικέους ἐκλεοπότος 2), πάντα ἐν Σικελίᾳ σάσις
ἦν καὶ ἀναρχίᾳ πόλεων. —

"Εις νεφελίνις Φέρεται 3) χιόνος μένος 4) ἡδὲ καλάζει,

Βροντὴ δὲ ἐν λαμπρᾶς φέρεται 3) ἀσεροπῆς.

"Εἰς ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται 5).

28. "Αργος δὲ πανόπτης δριθαλμοὺς εἴχεν 1) ἐν
πατητῇ τῷ σώματι. — Κλεάνθης ἔφη 2) τοὺς ἀπαιδεύτους
μόρνη τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν 3). — Ἀνάκαρτις
ὄνται.

διειδίξομενος, ὅτι Σκύθης ἔσιν 4), εἴπει 5), τῷ γένει,
ἄλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Ἐξην 6) καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἔην 7)
καὶ βασιλεύειν 8) Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέσορι ἐν Πύλῳ
ἐν εἰρήνῃ ἀρχειν 9), καὶ τῷ Ὁδυσσεῖ οἵοι μένειν 10), ἢ
παρὰ Καλυψοῦ ἐν ἀντρῷ καταφύγειν καὶ κατασπιά, ἀγνήρω
ῶντες 11) καὶ ἀθανάτῳ. ἄλλ' ὃς εἴλετο 12) ἀθανάτος εἴ-
ναι 13), ἀργὸς ὃν 14), καὶ μηδὲν χρώμενος 15) τῇ ἀρε-
τῇ. — Δεῖ 16) τὸν νέοντα κοσμιότητι κρῆμας 17) ἐν
πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. — Ἡρακλῆς τῇ κολῇ
τῆς Λερναίας ὑδρας τοὺς δίσοντες ἔβαψε 18). — Ἀκρίσιος
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως
ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἔρριψεν 19). Ἡ δὲ λάρναξ προσε-
νέζην 20) Σερβίφων τῇ νήσῳ.

29. Ποθεῖται 1) ἀνθρώπος νύκτα μεθ' 2) ἥλιου, καὶ
λιμὸν μετὰ πόρου, καὶ δίψαν μετὰ μέδην. καὶν 3) ἀφέ-
λης 4) αὐτοῖς τὴν μεταβολὴν, λυπήν τὴν ὑδονὴν ποιεῖς 5).
— Ἡρακλῆς ἔλαβε 6) παρὰ Ἐρμοῦ μὲν ξίφος, παρὰ
Απόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίσεα θάρακα χρυσοῦν, πα-
ρὰ δὲ Αθηνᾶς πέπλον. — Ὡ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ
Ἀπόλλων, δότε 7) μοι ἀρετὴν Ψυχῆς, καὶ ἡ συχίαν βίου
καὶ ζωὴν ἀμεμπτον, καὶ εὐελπινὸν θάνατον.

30. Ξέρειν ἐν Ἐλάσῃ πολεμοῦντος 1), ἡ αὐτοῦ
μάτηρ ἐδόκει 2) ἐν ὄντεροις ἰδεῖν 3) δύο γυναικεῖς, μεγέθει
πολὺ ἐπικρεπέσατα 4), κάλλει ἀμάρμα, καὶ κασιγνήτα τοῦ
αὐτοῦ γένευς, Ἀσίαν καὶ Ἐλάσα. — Μεταμέλεια ἐπ'
αἰσχροῖς πρόγυμασι βίου σωτηρίᾳ. — Τί ἐσι πλοῦτος;
χρυσοῦν Φόρτιον, ὑδονῶν ὑπηρέτης, καλημερινὴ μελέτη,
περιπλόκου ταλαιπώριμα.

31. Κολάζονται ¹⁾ ἐκ ἀδου ²⁾ πάντες οἱ μανοὶ,
βαριλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτω-
χοι. — Αἱ Φόρου θυγατέρες γραται ³⁾ ἐκ γενε-
τῆς, ἔνα ⁴⁾ τε ὁ φθελμὸν καὶ ἔνα ⁴⁾ ὄδοντα εἰχον ⁵⁾
τρεῖς οὖσαι ⁶⁾, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ⁷⁾ ἀλλήλοις ἀπα-
σαν ⁸⁾. — Κλεάνθης εἰς ὅρανα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας
ἔγραφεν ⁹⁾ ἀπερ ¹⁰⁾ παρὰ τοῦ Ζήνωνος, ἀπορίζ-
μερμάτων, ὃσε ὀνόμασθαι ¹¹⁾ χάρτια.

32. Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα παῖδα ἔτι
ὄντα ¹⁾ ἔτρεψε ²⁾ σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύνῳ ἀγρίων
καὶ ἀρκτῶν μυέλοις, καὶ καρτερὸν ἔθηκε ³⁾ καὶ ποδάκνη.
— Ζήνων ἔφη ⁴⁾, δεῖν ⁵⁾ τὰς πόλεις κοσμεῖν ⁶⁾ οὐκ
ἄναθμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ⁷⁾ ἀρεταῖς. — Ή
λερναῖα ὑδρα εἰχεν ⁸⁾ ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὴς δὲ
ἐγγέα, τὰς μὲν ὄπτω θυητᾶς, τὴν δὲ μέσην ἀδάνατου.

33. "Οπλόν τοι λόγος ἀνδρίτομπτερόν ¹⁾ ἐσι σιδήρω,
ὅπλον ἐκάστῳ νεῖμε ²⁾ θεός· φύσιν ἡρόφοιτον
ὕρημισι· πολλὴν τακτυτήτη ἀλκην τε λέουσι·
ταύροις δὲ αὐτόχυτον κέρας ἐσίν· κέντρα μελίσσωις,
ἔρυθρου ἄλιαρ, ἔδωκε ³⁾· λόγος δὲ ἔρυμ' ἀνθράκοισι·
ἀγροὺς καὶ πόλιας σεφίη ⁴⁾ καὶ μῆτρα ⁵⁾ αυθερηφά ⁶⁾.

VI. Adjectivum.

34. Φίλος πιστὸς σκέπη κερατιδῶ. — Βραχεῖα ἀν-
θρώπου ὕβρις, ὃς τοῦ ἀνθρώπου σπρῶ ἀγλασοῦ, ὁψὲ ἔξειοῦ. —

Πατρὸς

Πατρὸς ἐπιτίμησις ἥδην Φάρμακον. — Ξένος δὲ ἀνθρώπος
ἐπὶ τῆς γῆς ταχὺ οὐκέ ἔσται ¹⁾, οὐδὲ δὲ τόπος αὐτοῦ
ὅς ναῦς ἐπὶ κυμάτων, ἵς οὐκέ ἔστιν ἵχνος ἐν θαλάσσῃ. ὡς
δῆμος ὑπὸ νεφῶν, ἵς οὐκέ ἔστι σῆμα ἐν ἀέρι. — Τί γλυκὴ
ἀνθρώποις; ή ἐπὶ τις.

35. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ¹⁾ ἡ Σικελία, οὗσσος
εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς δὲ βίος, ή δὲ
τέχνη μακρὰ. — Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον ²⁾. —
Τὸ μέλλον ἀσαφές. — Βραχεῖα ²⁾ τέρψις ἥδονῆς κα-
κῆς. — Κακῆς ἀπ' ἀρκῆς γίνεται ³⁾ τέλος κακοῦ. —
Τὸν πλούσιον ἀμαζῆ Διογένης πρόθατον εἶπε ⁴⁾ χρυσό-
μελλον.

36. Τυραννίς χρῆμα σφαλερὸν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς
ἔρεσαι εἰσιν. — Τυφλὸν ¹⁾ δὲ πλοῦτος ²⁾. — Πισδὶ ¹⁾
η γῆ, ἀπίσιον ¹⁾ ή θάλασσα. — Καλὸν ¹⁾ ησυχία ²⁾. —
Καλὸν ¹⁾ ή ἀληθεία ²⁾ καὶ μόνιμον ¹⁾. — Κρεπτόν ³⁾
ἔσι μετ' δίγιγνων ἀγαθῶν πρὸς ἀπαντας τοὺς κακοὺς, ή
μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλιγοὺς ἀγαθοὺς μάχεσθαι ⁴⁾. —

Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τυκῆς ἔχει ⁵⁾ φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκέ ἀκίνδυνον κυρεῖ ⁶⁾
Οὐδὲ ἀσφαλές πᾶν ὑφος ἐν θυητῷ γένεται.

37. Ή παιδεῖα ὁμοία ἐσὶ κρυστῷ σεφάνῳ· καὶ γάρ
πικὴν ἔχει, καὶ τὸ λυσιτελές. — Ή αὐτόρημα, καθό-
περ δόδες βραχεῖα καὶ ἐπιτερπής, κέροιν μὲν ἔχει μεγα-
λην, μόπον δὲ μικρόν. — Φειλύδονον καὶ Φιλοσάματον
καὶ Φιλοκρύματον καὶ Φιλόδεσιν τοῦν αὐτῶν ἀδύνατον ¹⁾
εἶναι ²⁾, δὲ γάρ Φιληδόνας καὶ Φιλοσάματος πάντως καὶ
Φιλο-

Φιλοχρήματος¹⁾ ὁ δὲ φιλοχρήματος ἐξ ἀνάγκης ἀδικος¹⁾ ὁ δὲ ἀδικος, εἰς μὲν τὸν θεὸν ἀνόσιος, εἰς δὲ ἀνθρώπους παράνυμος¹⁾.

38. Ἡ γῆ σφαιροειδῆς ἐστι καὶ ἐν μέσῳ κεῖται¹⁾. — Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑψ²⁾ ἡδονῆς διημενοῦς μὴ συνίενται³⁾ τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινόνδας πατρὸς ἦν⁴⁾ ἄφανος. — Πάντα ἐν⁵⁾ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διεργασίους Φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνεδιπούς πρείτονα γίνεσθαι⁶⁾ δύναται⁷⁾. — Ὁ Ομηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλῆν καὶ πᾶσιν ὅμοιαν δίαιταν ἀποδέδωκε⁸⁾. — Διενύσιος ὁ τύραννος τὸ Ἀπόλλωνος ἀγαλμα περιεσύλησε χρυσοῦς βοσρήκους ἔχον⁹⁾, καὶ τὴν παρακειμένην¹⁰⁾ αὐτῷ πράπεξεν ἀφεῖλε¹¹⁾.

39. Οἱ φιλομέμφεις εἰς φιλίαν οὐκ εὐφυεῖς¹⁾. — Φίλοι οὐ πάντες οἱ συγγενεῖς. — Σώματος πάλλος θένει νόσοι, ζωῶδες²⁾. — Κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφανεῖς¹⁾, οἱ λόγῳ μὲν ἀπαντα, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες³⁾. — Ἀνδράσι γυναικὶ τε, λαζαὶ ἀναξὶ τε²⁾ ποὺς μόχθος ἐγβίφ, πολλὴ λύπη, πολὺ ἀλγος. — Τρεῖς εἰσὶ δικασίαι καὶ⁴⁾ ἀδου, οἱ⁵⁾ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς δικαιρίουσι⁶⁾.

40. Τὰ ὅρη πόρρωθεν ἀφεοειδῆ φάσεται¹⁾ καὶ λεῖα, στργυθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρείττον²⁾, πενιχρὸν μὲν, οὐ φαλαῖ δὲ καὶ ἀδέα βίον ἀστάσασθαι³⁾, ἢ πλούσιον καὶ ἐπικινδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐσιν, ἀεὶ τάλιηδη⁴⁾ λέγενται⁵⁾. — Νικηφορεῖον δικυρος τετράκερων ἔλαφον εἶχε. — Ἐν τίνι ναφ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν⁶⁾. — Ἀριστοτελῆς ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν

ρίζας εἶναι πικρᾶς, γλυκεῖς δὲ τοὺς κάρπους. — Δειγόνεις εἰς τοὺς χείρους⁷⁾ τὸν βελτίστων ἀρχειν⁸⁾.

41. Οὐδὲν ὄργης¹⁾ ἀδικάπτερον²⁾. — Πόλεμος ἐνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετάρερος²⁾. — Βίων ἔφη, δεῖν³⁾ τὸν ἀγαθὸν ἀρχοντα, παύσμενον τῆς ἀρχῆς⁴⁾, μὴ πλουσιάπτερον, ἀλλὰ ἐνδοξότερον γεγονέναι⁵⁾. — Οὐδὲν ιτῆμα σοφίας¹⁾ τιμιότερον ἐστι. — Σοφία πλούτου¹⁾ ιτῆμα τιμιότερον²⁾. — Παρὰ Ταρτησίοις⁶⁾ νεωτέρῳ πρεσβυτέρου χαταμαρτυρεῖν⁷⁾ οὐκ ἔξει⁸⁾. — Δέξας ἀθενῆς ἄγκυρα²⁾, πλοῦτος ἔτι θεμενερέα,

42. Πολλὰ τῶν ξάνθων ἀναιμάτων¹⁾, καθόλου δὲ, δσα¹⁾ πλείους²⁾ πρόδας ἔχει³⁾ τεττάρων⁶⁾. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν⁴⁾, τὸ δὲ κελεῦσαι⁵⁾ φάδιον. — Οὐδὲν γλυκίον τῆς πατρίδος⁶⁾. — Οὐκ ἐστι οὐδὲν⁷⁾ μητρὸς⁶⁾ ἡδίου τέμνοις. — Κρείσσων σικτόριοι φέροντος. — Χρὴ⁸⁾ σιγῆν⁹⁾ ἢ ἀρείσσοντα σιγῆς⁶⁾ λέγειν¹⁰⁾. — Δια τούτου δύο ὅτα¹¹⁾ ἔρχομεν¹²⁾, σόμα δὲ ἐν, ἵνα πλεῖα²⁾ μὲν ἀκούωμεν¹³⁾, ἵττονα δὲ λέγωμεν¹⁰⁾. — Τὸ οενόν ἐν τῷ βίῳ πλεῖστον ἐστι τοῦ συμφέροντος¹⁴⁾. — Ἡ Αρκο¹⁵⁾ σαυτοῦ¹⁶⁾ μηδὲν ἥττον, ἢ τῶν ἀλλων. — Οἱ παιδεῖς τῶν λακεδαιμονίων αἰδημονέστατοι ἥσαν¹⁷⁾.

43. Χρησμὸς Ἀπολλόνιος: Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφότερος δὲ Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφότατος. — Πολλοὶ κρητῆρι¹⁾ φίλοι εἰσὶν ἑταῖροι, εἰ δὲ σπουδαῖον πράγματι παυρότεροι. — Οὐκ ἐστι οὐδὲν²⁾ ιτῆμα καλλιονού Φίλου. — Φιλίας δικαίας ιτῆμις ἀσφαλεστή. — Ἀδηματοι Φιλοτιμότατοι γε καὶ φιλοφρονέατοι

πατοι πάντων ἡσαν. — Οἶνος θυγότοισι θεῶν πάρα 3) δῶ-
ρου ἀριζον πινόμενος ματὰ μέτρον 4), ὑπὲρ μέτρον δὲ κε-
ρείων. — Πλεονεξία μέγισον ἀνθρώποις κακὸν.

44. Ὁ μέλαις οἵνος ἐσὶ θρητικότατος, δὲ δὲ λει-
τος λεπτότατος. — Ἡ βαυτριανὴ κάρα εὐδαιμονεσάτη
ἐσιν καὶ εὐφρωτάτη. — Ἀρετὴ μέγισον τῶν ἐν ἀνθρώ-
ποις καλῶν 1). — Οπλον μέγισον ἐσὶν ἡ ἀρετὴ 2) βρο-
τοῖς. — Κλεινότατον ἦν ἐν Ολυμπίᾳ Διός 3) ἄγαλμα,
Φειδίου ἔργου. — Ἀμαρτίας αἰτία ἡ ἀμαρτία τοῦ κρείσ-
σονος. — Τγιεία βελτίων παντὸς χρυσοῦ. — Βεβαιο-
πάτην φιλίαν ἔχει 4) πρὸς τοὺς γονεῖς. — Πάντων μέ-
τρον ἀριστον, ὑπερβασίαι δὲ ἀλεγειναι.

45. Πρεσβύτατον τῶν ἔντων ιψὸν θεός* ἀγένυητος
γάρ, κάλλισον, αόστρος* ποίημα γάρ θεοῦ. μέγισον, τό-
πος* ἀπαντα γάρ χωρεῖ 2). τάχισον, νοῦς* διὰ παντὸς
γάρ τρέχει 3). ισχυρότατον, ἀνδρόν* κρατεῖ 4) γάρ
πάντων. σοφώτατον, χρόνος* ἀμευρίσκει 5) γάρ πάντων.
— Ο νεροκόδειλος ἐξ ἐλαχίσου γίνεται 6) μέγισος. τὸ
μὲν γάρ ὁδὸν οὐ μεῖζον ἐσὶ κυνέοις 7), αὐτὸς δὲ γίνεται 6)
καὶ ἐπτὰ καὶ δεκάπικχος 8). — Ο τῶν πλείσων βίος μελ-
λισμῷ παραπόλυται 9). —

Κάλλισον τὸ δικαιότατον· ἥτισον 9) 10) ὑγιαίνειν 11)
“Ηδίσον δὲ τυχεῖν 12) ὅν 13) τίς ἔκαστος ἐρᾶ 14).

46. Ἀνάκαρσις πρείτον 1) ἔλεγε, ἵνα φίλον
ἔχειν πολλοῦ ἀξίου, ἢ πολλοῦ μηδὲνδε ἀξίους. — Η
μυῖα, ἔξαποῦς οὖσα 2), τοῖς μὲν τέσσαροι 3) βαδίζει 4)
μύονοις, τοῖς δὲ προσθίοις 3) δυσὶ ὡς κερπί κρῆται 5). —

Πυρρός

Πυρρός ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν 6) ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσ-
σαρας. — Φιλήμων ὁ κωμακοὸς ἔγραψε 7) δρέματα ἐπτὰ
καὶ ἐνυενήκοντα, βιώσας 8) ἔτη ἐννέα καὶ ἐνυενήκοντα.
— “Ανυων, δὲ πρεσβύτερος, ἐν τῇς Διβύνῃ ἐπέρασε 9)
μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε,
ιππεῖς δὲ ἔξαποκχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἔξηκοντα. — Τοὺς
Σύρας ἰσοροῦσι 10) μεχρὶ τριακοσίων ἔην 11) ἐτῶν, καὶ
τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἐκατὸν ἔτη βιών 8) λόγος 12).

47. Ἀργανθώνιος, δὲ Ταρτησίων βασιλεὺς πεν-
τήκοντα καὶ ἐκατὸν ἔτη βιώσαι 1) λέγεται 2). — Κτη-
σίβιος συγγραφεὺς ἐκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περι-
πάτῳ ἐτελεύτησε 3). — Ο μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν 4)
ἐκάστοτε μετὰ τῶν φίλων ἀνηλίσκει 5) τῆς ἡμέρας μνᾶς
ἐκατὸν, δειπνούντων 4) ἴσως ἐξήκοντα ἡ ἐβδομήκοντα φί-
λων ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς ἐδείπνει 4) μὲν μετὰ ἀνδρῶν
μυρίων πεντακτυχίλιων, καὶ ἀνηλίσκετο 5) εἰς τὸ δεῖπνον
τάλαντα τετρακόσια 6). — Σιλουίου ἐνδε δέοντα 7)
τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος 8), Αἰνείας, μίδις αὔτοῦ
ἐνὶ πλειῷ 9) τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυνατείαν εἴχε.

VII.

Pronomen.

48. Δημητρίος τις ἐπεις 1) τῷ Νέρωνι* σὺ μὲν
ἐπειλεῖς 2) μοὶ τὸν Ἰάνατον, σοὶ δὲ ἡ Φύσις 3). — Δι-
άδυμων ἀδελφῶν εἰς ἐτελεύτησε 4)* σχολασικὸς οὖν ἀπαν-

τῆσσας 5) τῷ ζῶντι 6) ἡράτα 7) σὺ ἀπέθανες 8) οὐδὲ δὲ εἰλέφρός σου; — Ἀνθρανεὺς ἐπί τινος οἰκῶν 9) οἰκίας ἥξιον 10) καὶ γυναΦέα παραγγενόμενον 11) αὐτῷ συνοικήσαι 12). — Οὐ δὲ γυναΦεὺς, ἀλλ' οὐκ, ἔφη, ἐν τοῦτο δυναίμην 13) ἔγωγε πρᾶξαι 14)· δεδία 15) γάρ μάτως 16) ἀπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς 17) ἀσβόλης πληροῖς 18). Οὕτω πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινάνητον.

49. Σχολασικὸς ἀπορῶν 1) τὰ βιβλία αἵτου ἐπί-
πρασκε 2), καὶ ὑράΦων 3) πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε 4)·
σύγχαρε 5) ἡμῖν, πάτερ! ἡδη γάρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέ-
Φει 6). — Ἐν Λάτυμῳ τῆς Καρίας σινέρπιοι εἶναι λέγον-
ται 7), οἱ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίσουσι 8) εἰς θάνα-
τον 9), τοὺς δὲ ἔνους ἡσυχῇ. — Βασιλεὺς ἦν 10) Ἑ-
ταί τε 11) νόμους καὶ δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσιν
αὐτοῖς ὅμολογουμένους 12). — Κορδῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ
πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρᾳ ἀγαπῶσι 13) σφᾶς.

50. Ἀνάχαρσις ὁ Σκεύλης ἐρωτηθεὶς 1) ὑπό τίνος,
τί ἐσι πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοὶ, ἔφη 2), ἔσαντοις. —
Ο Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἐΦυσεν 3) ἐκ τῆς ἔστοῦ κεΦαλῆς.
— Οὐδεὶς ἐλεύθερος 4), ἔστοι μὴ κρατῶν 5). — Νό-
μος οὗτος Περσικὸς 4), ὅταν εἰς ἄγρους ἐλαύνῃ 6) ὁ βα-
σιλεὺς, πάντες αὐτῷ Πέρσαι 7), κατὰ τὴν ἔστοι δύνα-
μιν ἔπασος προσκομίζει. — Σχολασικὸς οἰκίαν πωλῶν 8),
λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέΦερε 9). — Κριτῆς
ἦν 10), ἀεὶ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν γίνωσκε 11), οὐδὲν
πρὸς ξέριν πειῶν 12). — Ψυχῆς ἐπιμελοῦ 13) τῆς
σεαν.

θεαυτοῦ. — Βούλου 14) ἀρέσκειν 15) πᾶσι, μὴ σαυτῷ
μόνον. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνουν 16).

VIII.

Regelret Verbum paa *ω*.

a) Aetivum.

51. Οἱ πόνηροι εἰς τὸ κέρδος μάνον ἀποθλέπουσι. — Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος 1), ὅταν τις μὴ Φρένας
ἔχῃ. — Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύ-
οντες 2), Ρωμαῖοι δὲ καίοντες 2). — "Ανθρωποι τὸν
θάνατον Φεύγοντες διάκονοι 2"). — Φίλιππος τοὺς Αθη-
ναίους εἴκασε τοῖς Ἐρμαῖς, σόρα μόνον ἔχουσι 3). —
Πολλοὶ πολυμαθεῖς νοῦν οὐκ ἔχουσι. — "Ηδοναι ἀκαριοί^{τον}
τίντουσιν ἀηδίαν. — Παύρους εὐρίσκομεν ἀνδρας ἑταί-
ρους πιεσόντες ἐν χαλεποῖς πράγματιν ὄντας. — Αἰδημο-
νῆσατοι ἡσαν οἱ τῶν Λακεδαιμονίων παῖδες ἡπτον γεῦν
αὐτῶν ἐν ἀκούσαις φωνῆν, η τῶν Νίθων.

52. Ο μόσμος σκόνη, ὁ βίος πάροδος* ἥλθε,
ἴδεις, ἀπῆλθες. — Θεμισοκλῆς καὶ Ἀρισεῖδης ἐξασταζέ-
την ἔτι παῖδες ὄντες 1). — Ή γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλε-
θρον ἤγαγε. — Μεγαλοφυχία τὸ Φέρειν πρᾶξις πλημ-
μελεῖαν. — Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέλιπε
καὶ ἔξεπλευσε. Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγαγε 2). — Τίς
λοιμὸς η σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν η τοσαῦτα

γένη ἀνθράκων ἡφάντισεν ἥ κατέδυσεν, ὅσα ἡ τῶν βασιλέων Φιλοτιμία; — "Αμασίς ἐβασίλευσε Αἰγύπτου. — Πτολεμαῖόν Φασὶ τὸν Δάγου ³⁾), καταπλευτίζοντα τὸν Φίλους αὐτοὺν, ὑπερχάρειν ἔλεγε δὲ ἄμεινον ⁴⁾ εἶναι ⁵⁾ πλουτίζειν, ἥ πλουτεῖν.

53. Νόμων καὶ ἀρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἶναι, μόσμιον ¹⁾). — Κρείσσον τὰ οἰκεῖα ἔλεγχειν ὀμαρτήματα, ἥ τὰ ἐθνεῖα. — 'Εν εὐτυχίᾳ φίλου εὔρειν εὔπορον ¹⁾). ἐν δὲ δυσυχίᾳ πάντων ἀπόρωταν ¹⁾). — Καὶ συννεάσαι μὲν ἀλλήλοις, καὶ συγγηράσαι μὲν, καὶ συναποδίνοιμεν. — 'Εν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν, κατακλίνεσθαι ²⁾ τινα ἐν δειπνῷ, εἰ μὴ τίς ἔξω λίγων ἐν ἀργοῖον κεντήσειν ³⁾). — Σχολασικὸς μαθῶν, διτὶ δέραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ⁴⁾, ἀγοράντας ιόρανα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεψε ⁵⁾). — Μὴ Φίδιονέστης ἀγαθῶν ⁶⁾ ἑταῖροις μηδὲ μάσμον ἀνέψυξ. — 'Οδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα ἔξετό Φλωτεύειν ⁷⁾.

54. 'Ο Διογένης ἔλεγεν, ὅτι ¹⁾ οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἔχθροὺς δικαιουοῦνται, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — Μηδενὶ συμφορῶν διειδίσκης, κοινῇ γάρ ἥ τύχῃ, καὶ τὸ μέλλον ἀσφατον. — Μηδέποτε Φρονήσῃς ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαυτοῦ. — 'Αδύνατον ἀνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι. — Οἱ λάκωνες τὴν τῆς παλαίας διάτης σκληρότητα καταλύσαντες, ἔξωκειλαν εἰς τρυφήν. — Διογένης λύκον μεδί⁹ ²⁾ ήμέραν ἀψας, ἀνθρώπουν, Φησί, ξηρῶ³⁾). — 'Ο Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀσρολογῆσαι.

55. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἥ Φύσις ἀπένειμε. — Οὐπόποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμενα τοσοῦτον κειμῶνα. — Εἴ μὴ φυλάξεις μήκρα, ἀπολεῖς τὰ μείζονα ¹⁾). — Αἰσχρὸν μηδὲν πράττε, μηδὲ μάνθανε. — "Εργαν ποιηρῶν, καίρα ἐλευθέραν ἔχε. — "Ἐξ οὗ Φιλοσοφεῖν ²⁾) ἐπενδύσας, σεμνός τίς ἐγένου ³⁾) καὶ τὰς δόρυς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρες. — Σχολασικὸς θέλων τὸν ἵππον αὐτοῦ διδάξαι μὴ τράχειν πολλὰ, οὐ παρέβαλεν αὐτῷ τροφᾶς. ἀποθανούτος δὲ τοῦ ἵππου τῷ λιμῷ, ἔλεγε· μέγα ἔξημισθην ⁴⁾ ὅτε γάρ ἔμαθε μὴ τρώγειν, τότε ἀπέθανε.

56. Εἰρήμνασί ¹⁾ τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. — Βίων δοσοφίσης ἴδων Φθονερὸν σφόδρα κενιφότα, εἶπεν· Ἡ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν ²⁾, ἥ ἀλλα μέγα αγαθὸν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεκηυότες ³⁾ σπανίως ἔνδοξοι γίνονται ⁴⁾). — Γεγόναμεν ⁴⁾ ἀπαξί· δις δ' οὐκ ἔσι ⁵⁾ γένεαδαι. — "Εοικεν ⁶⁾ δ βίος θεάτρων. — Λί καρηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν ἁλάχια κύρτωμα παρεμφερεῖς ἔχουσι καμῆλο, τῷ δὲ κράματι καὶ τῇ τριχάσει παρδάλεσιν ἔσικασι ⁶⁾). — Δεδοίκασιν ⁷⁾ αἱ μηλισσαὶ οὐ τοκεύτον τὸ κερύς, δοσον ⁸⁾ τὸν ὄμβριον. — Οὐκ ἀπήκοας ⁹⁾), ὃς οἱ τέττιγες ὄντες ἀνθρώποι τὸ παλαίον ¹⁰⁾, εἰς ὄρνιθας μετέβαλον ¹¹⁾); — 'Ελπίς ¹²⁾ ἐγρηγορότος ¹³⁾ ἐνύπνιον. — Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίας εἶναι ἐγρηγορότων ¹³⁾ ἐνύπνια.

57. 'Αταλάντη ἐπεφύσει ¹⁾ ὀκίση ²⁾ τοὺς πόδας ³⁾· — Πνεύματων τῶν ἀνέμων ⁴⁾ ἐπεφρίκει ⁵⁾ δ πόντος καὶ δ ἀφρόδες

ἀφρός τοῦ ὅδατος ἔξηνθάνει 6). — Δημοσθένης πρὸς πλέπτην εἰπόντα, οὐκ ἥδειν 7) ὅτι σὸν ἐσιν 8), ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐσιν 8) ἥδεις 7). — Οὐ φρήσιμον 9) εἰσθῶς 7), οὐχ ὁ πολλός 9) εἰσθῶς, σοφός.

58. Ἀνὴρ τῆς ἀποδήμησας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἀλλὰ τε πολλὰ ἐν διαφόροις ἡνδραγαθημέναι 1) ἔδραις ἐκόμπακτε, καὶ δὴ καὶ 10) τῇ Ἄρδεῳ πεπιδημέναι πηδημα 2), οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ 3) δυνατὸς ἂν εἴη 11) πηδῆσαι. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας 4) ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων 4) τις ὑπολαβὼν ἔφη· ὃ ὁὔτος 5), εἰ ἀλιθὲς τοῦτο 6) εἴην, οὐδὲν δεῖ 6) σοὶ μαρτύρων ἴδου Ἄρδος, ἴδου καὶ τὸ πῆδημα 7). Ὁ μῦθος δηλοῖ 8), ὅτι ἐὰν μὴ πρόσχειρος ἢ τοῦ πράγματος ἀποδείξῃς ἢ 9), πᾶς λόγος περιτός ἐσιν.

59. Διογένης εἰς Μύνδον ἐλθὼν, καὶ ἵδων μεγάλας τὰς πύλας, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, "Ἄνδρες Μύνδοι, ἔφη, μλέσατε τὰς πύλας, μὴ ἡ πόλις ὑμῶν ἔξελθῃ — Πύρρος δὲ τοὺς Ψωμαίους νικήσας, πολλῷδες δὲ τῶν Φιλών καὶ τῶν ἡγεμόνων ἀπολέστας 1), "Αν ἔτι μίαν, ἔφη, μαχήν 2) Ψωμαίους νικήσωμεν, ἀπολάλαμν 1).

b)

b) *Pasivum raa mai og μην,*
deels med passivisk, deels med reciprok
Bemærkelse.

60. Ἀλλος ἄλλοισιν 1) ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

— Οὐκ ἀμιδὸν τὸ εὖ κοιτῶν καὶ 2) μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις Φαίνεται. — Λέγεται περὶ Ὅδρας Λερναίας ὅτι πεντήμοντα μετράλλες ἔσχεν 3). — Οἶνος πινόμενος πολὺς; πακόν· διὰν δὲ πίνηται κατὰ μέτρον 4), θύητοῖς ἐσὶ θεῶν πάρα 5) διῆρον ἀριστον. — Μὴ διὰ Φόβου, ἀλλὰ διὰ τὸ δεον ἀπέχεσθαι δεῖ ἀμαρτημάτων. — Τὸν δρυγίζομενον νόμιμε τοῦ μανύμενου κρόνῳ διαφέρειν. — Οἱ πάλαι 6) Ἀθηναῖοι ἀλουργοῦ ἡμετέχοντο 7) ιμάτια, ποιητῶν δὲ ἐνεδύνοντο θιτῶνας. — Οὐ τὸ πένεδαι αἰσχρὸν 8), ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρῶν αἰτίαν πένεδαι, ὅντες 8).

61. Θαυμάζονται τὰ μικρὰ Μυρμηγῖδα καὶ Καλλικράτους ἔργα· ὃν δὲ μὲν 1) τέφριπτα ἐποίησεν 2) ὑπὸ μυίας καλυπτόμενα, ὃ δὲ 1) ἐν σεσόμῳ δίσικον ἔλεγετον χρυσοῖς ψερόμμασιν ἐπέγραψεν. — Σχολασικὸς ναυαργὸν 3), καὶ τῶν συμπλέσοντων ἐπένδου 4) περιπλεκομένων σκεῦος πρὸς τὸ σωθῆναι 5), ἐκεῖνος μίαν τῶν ἀγκυρῶν περιεπλέξατο. — Σχολασικὸς κατ' ὄνταρ ἴδων 6) ἥλου πεπατημέναι 7), τὸν πόδα ὑπαρ περιεδῆσατο 8) ἔτερος δὲ μαθῶν τὴν αἰτίαν, ἔφη, διατί γὰρ 9) ἀνυπδίτος καθεύδεις; — Εμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρηγήσατο 10), την· λίτοτητα δεκενότι πλέον ἀγαπήσας.

62.

62. Διογένης πρὸς τὸν ¹⁾ ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκὸν, σῆτα εἰπόντα, Φύλαξαι, πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, Φύλαξαι. — Πρὸς τὸν ²⁾ ἐντιυἱάξαντα αὐτῷ δοκὸν, εῖτα εἰπόντα, Φύλαξαι, Πάλιν γάρ ³⁾ με, ἔφη, παίει μέλλεις; — "Ο μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε" ἀποτελῶν γάρ οὐδὲ γελασθήσῃς ⁴⁾). — Βασιλεὺς ἂν σκόπει ⁵⁾), ὅπως οἱ βελτίσοι μὲν τὰς τιμᾶς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται ⁶⁾). — Αἴδον ⁷⁾ σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσεται ⁸⁾). — Δάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτήσεις, πῶς ἐκτίσατο ⁹⁾ τὸν πλοῦτον; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιτόνως.

63. Ἐπὶ τῆς ιολακείας, ὡς ἐπὶ μυήματος, αὐτὸδ μόνον ¹⁾ τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — 'Υπὸ τοῦ πλήνους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαι τὴν γυνάμην, καὶ ἡ γλώττα μοι πεπεδημένη ἔσοικε, καὶ ἐπιθελησμαῖς ²⁾ τὸ προοίμιον τῶν λόγων, δὲ παρεσκευασμένην ³⁾). — Εἰ τοῖς ἐν οἷς καρήμασι λελείμμεθα ⁴⁾, Ή δὲ ⁵⁾ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

64. Αἱ γέρενοι εἰς τὰ θερμότερα ¹⁾ τῆς γῆς ἀπαρούντες, ὑγειμόνας τῆς πτήσεως ποιούνται ²⁾ τὰς ἥδη τῆς ὅδοῦ πεπειραμένας, μέται δὲ αὐτῶν αἱ νέαι τετάχαται ³⁾). — Οὐδέμια ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιος ἔξιν, ἢτις οὐκ ὅμορους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμῆθαι ⁴⁾ μὲν τὰς κάρας, πεπορθῆθαι ⁵⁾ δὲ τὰς σόλεις, ἀνασάντους δὲ ὄγεγενθῆθαι ⁶⁾ τοὺς οἴκους τοὺς ἴδιους, ἀνεράφθαι ⁷⁾ δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύθαι τοὺς νόμους. — Εδριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθατται,

65. 'Ο Σαρδανάπαλος ἐμεῖνος, δὲ τὸ σῶμα ἐντεριμένος ¹⁾ καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος ²⁾), καὶ ἐν πορφυρίσι κατορωγυμένος ³⁾), καὶ ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἔδιωκεν, ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονὴν. — Οἱ Παθαγοροὶ ἔλεγον ἐνδεδέδαι τῷ σώματι τὰς ἀνθράκων ψυχᾶς τιμωρίας κάριν.

66. Τοῦ μὲν ἀνθράπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαϊῳ προσήργηται ¹⁾, τοῖς γε μὴν ἄλλοις ἔστις ἐν μέσῳ τῷ σῆτῃ προσπέπλασαι ²⁾). — Τρωμάιων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αἰθτὰ ἵποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν ³⁾ εἰδίσμεναι εἰσί. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι υαυμαχίᾳν, ἔτε παῖς ἂν ⁴⁾ περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀλημμένος ⁵⁾ ἐχόρευσε. — Διογένης ἱδόν πότε γυναῖκας ἀπ' ἔλαιας ἀπηγχονισμένας ⁶⁾, εἴθε γαρ ⁷⁾), ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιούτον κάρπου ἥνεγμεν ⁸⁾). — Οἱ περὶ τὸν Θεμισοκλέα Ἑλληνες διεσπαρμένοις ⁹⁾ τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ είμαρμένον διαφυγεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἰματίγου ¹⁰⁾ ἐπὶ ¹¹⁾ κλοπῇ τοῦ δὲ εἰπόντος* εἴμαρτο ¹²⁾ μοι κλέψαι* καὶ δαρῆναι ¹³⁾ Ζήνων ἔφη. — 'Εν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἀπατινὸς ὥρισο ¹⁴⁾ τοῖς ἀμαρτάνουσι τημία θάνατος. — Πλάτων πρός τινα τῶν παιδῶν, μεμαργίγωσο ¹⁵⁾ ἀν, ἔφη, εἰ μὴ ὀργιζόμην.

c) Formerne *parα ήμι ογ Θημι med passiv Bemærkelse, af Verberne parα ω.*

67. Πυθαγόρεας πρώτον ἔσωτδν Φίλόσοφον φύρμα-
σεν ¹⁾, οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὀνομάζουσαν ¹⁾). — Πυ-
θαγόρεας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ²⁾ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν
ἔφθη ³⁾ ἐν Μεταπόντῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργε-
ται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἡκάθησαν ⁴⁾. — Ἡρ
Ἀθηναῖοις ποτὲ πάτριον ἡγείαται ⁵⁾ τῆς Ἐλλάδος, καὶ
τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὐ-
τος δὲ νόμος ἤρξατο ⁶⁾ μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε ⁷⁾ δὲ
ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη ⁸⁾ δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχ-
θη ⁹⁾ δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη ¹⁰⁾ ὑπὸ Ἀλε-
ξιβάδου.

68. Πτολεμαῖος, Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γα-
λατῶν ἐσφάγη ¹⁾ καὶ πάσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κα-
τεκόπη ²⁾ καὶ διεφθάρη ³⁾). — Διοδησίς δὲ Σαμιός Φῆσι,
Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγὸν, εἰ μεθ-
αδείη, καὶ τοι πρεσβύτερον ὅντα, ἐν δείπνῳ δρεῖαται ⁴⁾). —
Αἱ τιθῆναι ἐμπτύουσι τοῖς πατέροις, τοις μὴ βασιλε-
ῶσι ⁵⁾). — Τῆς τῶν πατέρων τελευτῆς προσαγγελθεί-
σης ⁶⁾ Ἀναξαγόρᾳ, εἶπεν, ἥδειν ⁷⁾ αὐτὸς θυητοὺς γεν-
νήσας ⁸⁾.

69. Νέος ἄν ¹⁾ δὲ Πλάτων οὗτος ἦν αἰδήμων καὶ
κοσμιος, ἀσε μηδέποτ' ὁφῆμαι ²⁾ γέλων ³⁾ ὑπεργάνω.
— Διόγος τις, Ροδίους ὑδῆναι ⁴⁾ χρυσῷ, χρυσῆν ἐπ'

αὐτὸς τοῦ Δίος νεφέλην ρήξαντος ⁵⁾). — Ἡρόδοτος λέ-
γει ἐπὶ "Ατυος διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι ⁶⁾ τὰς πατέρας. —
Ἀριάδνην οἱ μὲν Φασὶν ἀπάγξανται ἀπολειφθεῖσαν ⁷⁾
ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νέακον κομιαθεῖσαν ⁸⁾ Διονύσῳ
γαμιηθῆναι ⁹⁾). — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς ¹⁰⁾ καὶ
πατεριθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονθεῖς
περιβόητος ἐγένετο. — Απόλλων καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ
τῶν Κυκλωπῶν θανάτῳ καζοσραπιθεὶς ¹¹⁾ διὰ τοῦτο ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ¹²⁾ ἐς γῆν, καὶ ἐθίτευσεν ἐν
Θετταλίῃ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι.
— Πόνου μεταλλακθέντος ¹³⁾ οἱ πόνοι γλυκεῖς. — Διο-
γένης ίδιων τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰ-
πὼν "Ιγα μὴ σπληγῶ" ¹⁴⁾.

70. "Τλας, δὲ θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀπο-
σαλεὶς ¹⁾ ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπά-
γη ²⁾). — Σοφοκλῆς δὲ τραγῳδοποίος, ῥάγα σαφυλῆς
καταπιῶν ἀπεπνίσῃ. — "Ηφαιστος ἔρριφη ³⁾ ὑπὸ τοῦ
Δίος ἐξ οὐρανοῦ, ὃδεν κωλὸς ἐγένετο. — Σχολαστικὸς
ἰατρῷ συναντήσας ⁴⁾ ἐμρύθι ⁵⁾ τινὸς δὲ πυθομένου τὴν
αἵτιαν, ἔφη, καιρὸν ἔχω ⁶⁾ μὴ ἀδενήσας, καὶ αἰσχύ-
νομαι εἰς ὕψιν ἐλθεῖν τοῦ ιατροῦ. — Λέγεται, τὸν Κι-
νέαν ἐπεὶ τὴν τῶν Ρωμαίων ἀρετὴν κατεύόσης ⁷⁾, τῷ
Πύρρῳ εἰπεῖν, τοις δὲ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν
συνεδριον Φανείν ⁸⁾). — Συγκρινομένων ⁹⁾ τῶν τριῶν
ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν ἀναφανείν ¹⁰⁾ ἡ
Ἀσία, εἶτα δὲ ἡ Λιβύη, τελευταία δὲ ἡ Εὐρώπη.

d) *Pasivformer paa μαι og μην med activ eller neutral Bemærkelse.*
ο:σιον deponentia.

71. Θεόμριτος ἔρωτιθείς ¹⁾ διὰ τί οὐ συγγράφει ²⁾, ὅτι, εἶπεν, ὃς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὃς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνειο ³⁾. — Ἀντίγονος ὑποκλωψῶν ⁴⁾ ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὖν, ἔφη, Φεύγειν ⁵⁾, ἀλλὰ διέπειν τὸ συμφέρον ὅπισθ κειμένου. — Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτρον, τὰ ἐπιτερπέσατα ἀτερπέσατα ἄν γίγνοιτο. Σχολασικὸς ἀτρῷος συναντήσας ⁵⁾, συγχάρησόν ⁶⁾ μοι, εἶπε, οὐαὶ μοι μέμψῃ ⁷⁾, ὅτι οὐκ ἔνσησα. — Καὶ μόνος ἡς ⁸⁾, Φαῦλον μήτε λέξις, μήτε ἔργασμα.

72. Οἱ Θηβαῖοι, εἰς Πελοπόννησον ἀφικόμενοι ¹⁾ ἔλιγον ²⁾ καὶ τὴν Λακεδαιμόνιαν πόλιν κατέλαβον, εἰ μὴ Ἐπαμινόνδος ἔδεισε ³⁾, μὴ Πελοποννήσου πάντες συμπιεύσωσι, καὶ οὐπέρ τῆς Σπάρτης ἀγωνίσωνται. — "Ην πισεύθη τις θεός ἐπισκοπεύειν πάντα, οὔτε λάθρα οὔτε Φανερῶς ἀμαρτήσεται. — Νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλὰ ἡ συμφορὰ γίνεται διάσκαλος. — "Ανθρώπος ἄν ⁴⁾, μέμνητο ⁵⁾ τῆς ποιηῆς τυχῆς. — Μέμνησο ⁵⁾ ὅτι, θυμός τὸς εἰς ⁶⁾.

73. Δημόνιαξ ἔρωτιθείς ¹⁾ πότε ἥρξατο ²⁾ Φιλοσοφεῖν, ὅτε, ἔφη, καταγινώσκειν ἐμαυτοῦ ἥρξάμην ²⁾. — Ἀρίσιππος ἔφη σφὸς τὸν ἀδελφὸν, μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διασκευῆς σὺ ἤρξα ²⁾, τῆς δὲ διαλύσεως ἔγώ. —

Φιλό-

Φιλόξενος, δ ὑαερίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ηὔξατο ³⁾) γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κύρος δὲ μέγας Πυθαρίχῳ τῷ Κυκιηνῷ, φίλωντι, ἐκφύσατο ἐπτὰ πόλεις. — Λόγισται ⁴⁾ πρὸ ἔργου. — Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους ἀν εὑέξαιο ³⁾ περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ ⁵⁾ παιδάς.

74. Λέγεται Ἰὼ ή Ἰνάχου ¹⁾, εἰς βοῦν μεταμορφώθεισα, διὰ τὸν Βόσπορον μῆξαθαι καὶ δοῦναι ²⁾, τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολασικὸς, ποταμὸν βουλόμενος περάσσαι, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπούδάξειν ³⁾. — Γραῦν τινα φασὶ ⁴⁾ μόσχον μικρὸν ἀραμένην ⁵⁾, καὶ τοῦτο κατὰ ἡμέραν ⁶⁾ ποιοῦσαν λαζεῖν βοῦν φέρουσαν ⁷⁾. — Μίλων δὲ Κρότωνος ἀλλητῆς, ταῦρον ἀράμενος ⁵⁾, ἔφερε ⁸⁾ διὰ τοῦ σαδάρου μέσου. — Λεύκουλλος δὲ Ῥωμαῖων ερατιγὸς, δ τὸν Μίθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

75. Θεόμριτος ἔρωτιθείς ὑπὸ ἀδολέσκου, ὅπου αὐτὸν αὐτριον ὄψοιτο ¹⁾; ὅπου ἐγώ, ἔφη, σὲ οὐκ ὄψομαι ¹⁾. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κινδύνου ἐμὲ ἔξειλοντο ²⁾, ἐπ' ἔργασίαν τρέψομαι ³⁾, καὶ βαδιοῦμαι ⁴⁾ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀντὶ τῆς θαλάσσης διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζειται τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, κάριεν ⁵⁾, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ εικῆ μαχούμεδα ⁶⁾.

IX.

Sammentrukne Verber.

a) Activum.

76. Ὁ φθινέων ἔαυτον ὡς ἔχοντος λυπεῖ. — Μηδενὶ φθίνει. — Ἀγαθοῖσιν δύλεε. — Νόει, καὶ τότε πράττε. — Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεε, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης ὅν ἀποσύγεε. — Πολλοὶ δοκέοντες ἔαυτοὺς Φιλέειν, οὐκ ἀληθῆς Φιλέουσιν. — Ἡ Φίλωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα ¹⁾ διὰ τί μόνη τῶν ἀλλών ²⁾ οὐ Φορεῖ ³⁾ κρυστοῦν κόσμουν, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοί ἔσιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴ. — Ἀγαθὸν οὐ τὸ μῆδικόν, ἀλλὰ τὸ μῆδε ἔθελειν.

77. Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾶ^{*} οἰκοῦντες ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλέοντες πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἄγρον. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν ¹⁾ ἀεὶ, τὸ ἐπιβούλευειν παῖ Φθονεῖν ἔμφυτον ἔχοντες ²⁾. — Καυσιανοί τοὺς μὲν γεννωμένους θρησκεύσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσι. —

Οἱ οἶνοις τὸν ταπεινὸν ρέγα Φρονεῖν ποιεῖ, τὸν τὰς δρῦς αἴροντα συμπείθει γελᾶν, τὸν δὲ ἀδενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν. — Οἴνου γάρ εὔροις ἀν τι πραντικότερον; ἔρᾶς; ὅταν πίνωσιν ἀνδρῶποι, τότε πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίνας, εὖδαιμονοῦσιν, ἀφελεῦσι τοὺς Φίλους.

77. Αἰσχύλος, ὃς λέγουσιν, τὰς τραγῳδίας μεθύων ἔποιει. — Οἱ Σαρδῆποι τοὺς ἥδη γεγηρακότες ¹⁾ τῶν πατέρων ῥοπάλοις ἀνήρουν ²⁾. — Οἱ ἀνδρῶποι τὰ παλαιὸν ἐν ἀντροῖς ἔκουν ³⁾. — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταρεῖον τῆς Φωμῆς ἐπεξέλουν οἱ Ρωμαῖοι. — Οἱ Σαλμωνῆς ἀντιβροντᾶν ἐπόλμα τῷ Διῖ. — Γελᾶς ὁ μᾶρος οἷαν τι μὴ γελοῖον ⁴⁾. — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγκέκμινεν θεός.

79. Οἱ μῆδεν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται ¹⁾ νόμου. — Κυβερνήτου νοσοῦντος ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. — Σχολασικὸς γαναγένην μέδλων ²⁾ πινακίδας ἔτει ³⁾, ἵνα διαδήκας γράφῃ τοὺς δὲ οἰκέτας ὅρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μὴ λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ ⁴⁾ γάρ οὐδέποτε. — Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀδηγοῦσσα αὐτὸν τύχη. — Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα "Ομηρος ἐποίησε" ⁵⁾. Φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανὸν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους, καὶ πολεμοῦντας. — Οἱ ἑστῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππα τῶν Φίλων, τὸ μέλλον παρατεθῆσαν ⁶⁾ τὸν τραγιμάτων περιεχόσουν.

80. Ὡ παῖ, σιάπα^{*} πολλ' ἔχει σιγῇ καλὰ. — Μὴ κανοῖς δύλει^{*} θεούς τίμα^{*} τὰ σπουδαῖα μελέτα^{*} μὴ ψεύδους. — Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μῆ γηρᾶν καλὸν. — Νικίας οὕτως ἦν Φιλόπονος, ὃς πολλάκις ἐρετᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ ἥρισκεν ¹⁾. — Ἀναξάγορας πρὸς τὸν δυσφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ἔνης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, δροία ἔσιν ἡ εἰς ἀδου ²⁾ κατάβασις. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥῆδιον, — Οὐκ ἐν δύνατο ³⁾ μὴ καμάνη ⁴⁾ εὐδαιμονεῖν.

81. Οι πολύποδες ἔλλοχοστι τοὺς ἰχθύς τὸν τρόπον τοῦτον¹⁾. ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθινται²⁾, καὶ ἐαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων μεταμορφοῦσι χροίαν, καὶ τοῦτο εἶναι δοκοῦσιν, ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν αἱ πέτραι. Οἱ τοίνυν ἰχθύς προσηνέουσιν, οἱ δὲ πολύποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλειτάναις. — "Ιππειον Ποσειδῶν τιμᾶσιν" Ἑλλῆνες καὶ Ἰόνιοισιν αὐτῷ ἐπὶ Ιαμῶν. — Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι καὶ ἐκ τῶν θένδρων ἔξαρτῶσι. — Ἀναξάγοραν τὸν Κλαζομένιον Φασὶ μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι³⁾, μήτε μειδῶντα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὕρισιν εἴων⁴⁾ ἐλεύθεροι.

82. Ἀντιδένης ὁ Σωκρατικὸς, ἀπὸ¹⁾ τῆς ἐν Λειψίτροις μάχης ὅρῶν τοὺς Θηβαίους μέγα Φρονοῦντας, οὐδὲν αὐτοὺς ἔφη διαφέρειν παιδαρίων ἐπὶ²⁾ τὸ συγκόψαι τὸν παιδαγωγὸν γαυριόντων. — Διογένης ἴδον ποτε μειράκιον ἐρυθρῶν, θάρρῳ, ἔφη, τοιοῦτον ἐσὶ τῆς ἀρετῆς τὸ κρῆμα. — Ὁμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — "Οταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σάκεδαι, καὶ³⁾ ἐξ αὐτῶν ἀναπτόσσι βαρέωρων. — Τὸν εὐτυχοῦντα⁴⁾ καὶ⁵⁾ σοφὸν πεφυκέναι⁶⁾.

83. Μέγαλα βλάπτουσι τοὺς ἀξινέτους οἱ ἐπαινέοντες. — Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας¹⁾ εἰς ἐν ἀσυ, ἐναὶ δῆμοιν ἀπέΦηνε²⁾. — Μέγα³⁾ τὸ ἐν συμφοραῖς Φρονεῖν ὡς δεῖ. — Οἱ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γυνήμην ὑποτέταχε⁴⁾ τῷ διοικοῦντι⁵⁾ τὰ ὄλα, καδέπερ οἱ ἀγαθοὶ πολεῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως⁶⁾. — Σχολα-

εικὸς κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν ἐπινήγη⁷⁾). ὥμοσεν⁸⁾ οὖν μὴ ἀψαλδαι ὑδατος, εἰὰν μὴ πρῶτον μάνη κολυμβᾶν.

b) Passivum.

84. Ὁ Διονύσιος καὶ¹⁾ Ληγαῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατῆσαι τὰς σαφυλᾶς ἐν ληγῷ. — Πλάτων λοιδερούμενος ὑπὸ τινος, λέγε, ἔφη, κακῶς, ἐπεὶ καλᾶς οὐ μεμάθηκας. — Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — Οἱ καλᾶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδούντο²⁾. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπὸ αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτίματο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρός τοιοῦτος κατέρρει ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται. — Τὸ τῆς πόλεως ἥδος ὅμοιοῦται τοῖς ἀρχούσιν. — Βελτερον ὑφ' ἑτέρου, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινεῖσθαι. — Ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμογέερος.

c) Deponentia.

85. Μᾶλλον εὐλαβοῦ Ψόγους ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ προσαγορευεῖσθαι¹⁾, ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Φίλους μὴ ταχὺ πετῶ. — Τὸ τοιοῦτο κέρδος τίς οὐκ ἀν αὐτῷ πετῶτο νοῦν ἔχων²⁾; — Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἱστρικὴν ἐσπειδε, καὶ αὐτὸς ἰάτο³⁾, καὶ ἔτεμε καὶ

ἔκαε⁴⁾ , καὶ τὰ λοιπὰ . — Ἐπρέτευσεν ἡ Λακεδαιμόνιος τῆς Ἑλλάδος εὐημορίᾳ καὶ δόξῃ χρόνου⁵⁾ ἐτῶν τευτηκοσίων τοῖς Αιδούργους χρωμένη⁶⁾ νόμοις . — Αἰδούρης παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση , ἐάν πρῶτον ἀρξῆς σεαυτὸν αἰδεῖσθαι .

X.

Verba paa μι.

a) Activum.

86. Ζεὺς πάντα τιθησιν , ὅπι θελει . — Ὁ λόγος , σσοπερ πλάτης ἀγαθὸς , καλὸν τῇ Ψυχῇ περιτίθησι σχῆμα . — Τί τὸν μειρὸν δικαιοῦτος δύνημησι . — Λεοντας μοσοῦντα οδὲν ἀλλὰ δύνημης Φάρμακον , εἰ μὴ¹⁾ βρωθεὶς²⁾ πίθημος . — Χίλιων ἐρωτηθεῖς , τί ξαλεπότατον ; τὸ γινώσκειν διαυτὸν , ἔφη³⁾ πολλὰ γάρ υπὸ Φιλαυτίας ζητανος ἑαυτῷ προστιθέναι μάτην . — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν παρέχειν κελεύει , ἀρτον δὲ ταῖς διορταῖς προσπαρατίθέναι . — Ἐπίκουρος ἐρωτηθεῖς , πῶς ἐν τις πλουτήσειν³⁾ ; οὐ τοῖς οὖσι⁴⁾ προστιθεῖς⁵⁾ ; ἔφη , τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων⁵⁾ .

87. Ράδιον ἐξ ἀγαθῶν θεῖναι¹⁾ κακὸν , η̄ ζητησοῦ ἐδίλον . — Νόμος ἐσὶ Θηβαϊκὸς , ὅτι οὐκ ἔξεσιν ἀνδρὶ Θηβαϊψι ζητεῖναι παιδίον . — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὑρετὸν²⁾ τὰ γράμματα , ἀλλὰ τοὺς τύπους³⁾ μεταδεῖσαι μόνον . — Αντίγονος δι βασιλεὺς Διόνυσον

πάντα⁴⁾ ἐμιμεῖτο , μισσὸν περιτιθεῖς⁵⁾ τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδηματος καὶ θύρσου ἀντὶ σκηνῆτρου Φέρων⁵⁾ . — Λυκούργου , τὸν θέντα Λακεδαιμονίος νόμους , μάλιστα μάζω καὶ σοφότατον εἶναι ἥγοῦμαι .

88. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη , εἰς κοίρανος ἔσω , εἰς βασιλεὺς . — Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ἀδουσιν , ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίσωτι¹⁾ τοῖς ἀντίτεταγμένοις . — Εὔκολον ἐφασκεν δι Βίων τὴν εἰς ἀδου²⁾ σδὸν ματαρύνοντας γροῦν ἀπίειναι . — Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσπειν³⁾ , αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα .

89. Μὴ δαπάνα παρὰ καιρὸν , μὴδὲ ἀνελευθερος ἰδι¹⁾ μέτρου γάρ ἐπὶ πᾶσιν ἀριστον . — Ἐκεινον τὸν ἡμεριῶν ἔργων ἐπελθεῖ²⁾ ἀρξάμενος ἀπὸ πρώτου ἐπέξιτη³⁾ πῃ παρεβην ; τί δὲ ἔρεξα ; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη¹⁾ ; — Οὐδὲ²⁾ τὸν ἀέρα οἱ ἀνθρώποι τοῖς δρυσιν εἴων ἐλεύθερον , παριδίας καὶ νεφέλας ισάντες . — Ατίλιος³⁾ ἀλούς ὑπὸ Καρχηδονίων , ἀμοσεν αὐτοῖς , ἦν ἀφεθῆ⁴⁾ , μὴ πείσας δὲ τὴν σύγκλητον διαλύσασθαι τὸν πόλεμον , ὡς αὕτους ἀναρρέψαι . Τῆς δὲ συγκλητου παρακαλούσης αὗτον μένειν , καὶ περιπλεκμένων τέκνων , γυναικός , Φίλων , συγγενῶν , οὐδὲ ὑπέμεινε παρεβῆναι τὸν ὄρκον . — Μάτρις δὲ Αθηναῖς , διν ἐβίω χρόνου⁵⁾ , οὐδὲν⁶⁾ ἐστίτειο η̄ μισθίνης διλίγον , οἵνονδε καὶ τῶν ἀλλων πάντων ἀπέιχετο , πλὴν ὑδατος .

90. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεῖς¹⁾ ἀλλὰ ἐσὶ ταῦτα διωρεῖ τύχης ἀλόγου . — Απλῆν "Ομήρος θεοῖς δίαιται ἀποδίδωσι . — Δίδου¹⁾ παρθίσαν τοῖς εἰς φρονοῦσι .

νοῦσι. — Τένθηστίς δακτ λέρας ἵχεν²⁾ ἡθιετός ἔφου,
ἴν τις θερμότατα³⁾ ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. — Δίκαιας τε
δοῦναι καὶ λαβεῖν εὖρον⁴⁾ Ἀθηναῖς πρῶτοι. — Φασὶν Εὐ-
ρυπίδην Σωκράτη, δόντα τὶ Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρε-
θαι, τι δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, ἢ μὲν σωτῆρα, γενναῖα·
εἶπεν δὲ καὶ ὡ μὴ συνῆμα^{4).}

91. Ο σῖνος μέτριος βίᾳ ληφθεὶς¹⁾ ρέωνυστο·
πλείων δὲ παρίητο. — Η πλασιὴ²⁾ δείκνυστο τὰ εἰδή
τῶν θεῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίστη καὶ τὸν θηρῶν. —
Ορέστη τλῆμον! τίς σ' ἀπόλλυσι νόσος; ΟΡ. ή σύνεσις,
ὅτι σύνοιδα δεῖν⁵⁾ εἰργασμένος³⁾. — Απλοῦς δὲ μῆδος
τῆς ἀληθείας ἔψυ. — Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον⁶⁾ πλού-
τον γὰρ δίδοοντα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ τὰς ψυχὰς⁷⁾ καὶ τίς⁴⁾ ἀνακρίεται μετὰ πολλῶν χρη-
μάτων, ή συνηγατέδην τοῖς κρήμασιν ή ἀπεσάλη γυμνόδη.

b) Pasīvum.

92. "Εγοι καὶ κυνῶν θευκάτῳ¹⁾ καὶ ἄπτον αἰσχρᾶς
ἔπδο λύπης διετέθησαν²⁾). — Δάφνιν τὸν βούμολον λέ-
γουσι τεκθέντα³⁾ ἐκτεθῆναι²⁾ ἐν δάφνῃ, ὅφεν καὶ τὸ
ἄνοικον Κλαύθη. — Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ ηὔμονος
ζειτῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως ἐδόθησαν²⁾ φιά-
λαι ἀργυραῖ, ἑκαστὴ μία, δωρεά. — Ταῖς Μούσαις λέ-
γουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὑρεσιν δοδῆναι^{2).}

93. Πλάτων πρὸς Ἀρτεμιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δεδο-
ται καὶ χλαμύδα Φορεῖν καὶ ράμος. — Πυθαγόρας ἔλε-
γε, δύο ταῦτα ἐν τῶν θεῶν τοῖς ἀνθράποις δεδόθαι καλ-

λιστα, τό το ἀνθεκτένιον καὶ τὸ εὐρεγμητεῖν. — Ο σῖνος
εἰς τὴν λαροκήν¹⁾ κρησιμεῖτατος πολλάκις γὰρ τοῖς
ποτοῖς Φαρμάκοις κεράνυσται. — Νεὼς ἐν Ράμη δείκνυ-
ται τῆς ἀγορᾶς οὐ πρόσω, ἐν δὲ αἱ εἰκόνες τῶν τρωτῶν
θεῶν κείνται. — Γεωργοῦ πτῖς ὅπτα²⁾ ποχλίας· ἀκού-
σις δὲ αὐτῶν τρυζόντων, ἔψη· ὁ κάκιστα ξῶα, τῶν οἰ-
κιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὕτοι ἔδετε.

c) *Deponentia, eller Passivformer med activ., neutral, eller reciprok Bemærkelse.*

94. "Οσφ ἀν πλείῳ¹⁾ τις παραθῆται²⁾ τὰ πε-
ριττὰ τῶν ικανῶν, τοσούτῳ³⁾ καὶ θάσσου κόρος ἐμπιτ-
τει τῆς ἔθεωδῆς, ὥστε καὶ τῆς ἥδονῆς μειονεύεται δὲ πολλὰ⁴⁾
παραπιθέμενος²⁾). — "Οτε εἶλε τὴν Θιβαίων πόλιν
Αλεξανδρος, ἀπέδοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ήρα-
κλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο²⁾). "Ηρακλῆς γὰρ
προσηγορίαν, ὅτι δι' "Ηράν οὐλέος ἔσχε⁵⁾). — Σενε-
φῶντι θύσοντι ἦκε τις ἐν Μαντινείᾳ ἀγγελος, λέγων,
τὸν οὐδὲν αὐτὸν, τὸν Γρύλλον τεθνάναι⁶⁾. οὐκεῖνος ἀπέ-
θετο μὲν τὸν σεφανον, διετέλει δὲ θύων. Επει δὲ ὁ ἀγ-
γελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι τικῶν τέθνηκε, πάλιν δὲ
Σενοφῶν ἐπέθετο⁴⁾ τὸν σεφανον.

95. Θεμισοκλῆς οὐδὲν ἄντοτο ἐστι τῆς μαυμαχίας
τῆς περὶ Σιλαμίνα, ἀλλὰ ἔφυγαδεύθη καὶ Παυσανίαν
τὸν Δακεδαιμόνιον οὐδὲν ὄντησεν ή ἐν Πλαταιαῖς νίκη. —

Σταγνειριτῶν νόμος οὗτος καὶ πάντη ἔλληνικός, δὲ μὴ κατέθου¹⁾, Φησὶ, μὴ λάμβανε. — Ἀριστοτέλης δὲ Κυρηναῖος ἔλεγε, μὴ δεῖν εὐεργεσίαν παρὰ τινος προσίεδαι. Ηὔγρῳ ἀποδίδονται πειράματα ἀν ἔχειν ηδὲ μὴ ἀποδίδοντα, ἀχάρισον Φαίνεται. — Τὰ Τέμπη χώρος ἐσι τείμενος μεταξὺ τοῦ Ὁλύμπου καὶ τῆς "Οσσης. — Οὐκ ἔρωμαι πλετεῖν, θδ' εὐχομαι, ἀλλ' ἐμοὶ εἴη ξῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακὸν.

96. Ἀρετὴ, καὶ θάνατος τις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κράμη ἐσὶν, ἡσ τῷ ὑδατὶ¹⁾ οἶνος οὐ μίγνυται. — "Οσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσούτον²⁾ ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἀν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψφίταντο, Αἰγανητῶν ἐνέσου τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς κειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βασάζειν μὴ δύνωνται, κάπην δὲ θλαύνειν δύνωνται. — Μέργα κακὸν τὸ μὴ δύναθαι Φέρειν κακὸν. — Σχολεικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἥρατα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ η οἰκία. —

Αὐτῷ δίκαιός ἐσιν, οὐκ δὲ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' οἵτις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βελεταί.

XI.

Verbalformer, som ere dannede af ubrugelige Præsentia.

97. Κρείττον εἰς κόρωνας η εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν¹⁾ οἱ μὲν γὰρ νευροῦς, οἱ δὲ ζῶντας ἐθίουσι. — Ἀπένειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα¹⁾ τὰ λήια, καὶ λιμοῦ Φαρμακὸν οδόδεν. — Νῖνος Σεμίραμιν ἔγιμεν²⁾), τὴν ἐπιφανεστάντην ἀπασῶν τῶν γυγναῖνῶν, δι³⁾ παρειλήφαμεν⁴⁾. — Οἱ Κάτων Φησὶν, αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, δι⁵⁾ διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἱβηρίᾳ. — Πολὺς δὲ κειμὸν πάντα η κιδῶν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — "Ω δαῖμον, οὓς με πειλάρωσαι καὶ εἴληχας⁶⁾, ὃς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς, δεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

98. Εἰς τοῦτο¹⁾ τίνες ἀνοίας ἐληλύθασιν²⁾, διδούπειλήφασι³⁾), τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονεῖδισον μὲν εἴναι, περδαλέαν δὲ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλεσιτελῆ δὲ. — Εἳν τὰ παρειληλυθότα²⁾ μυημονεύεις, βελτιον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύεις. — Γαλατῶν σρατιαὶ Μακεδονίαι καὶ Θεσσαλίαι ἐπέδραμε καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν. — Σχολεικὸς ποταμὸν περάσαι βουλόμενος, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος³⁾ πλυνομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφι, σπουδάζειν.

99. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν¹⁾. — "Οἱ Ἑλλήστοντος ἐκλήθη²⁾ ἀπὸ τῆς "Ἑλης ἐν αὐτῷ θανούσης¹⁾). — Περιηλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τελευτάς

κότας¹⁾ ἔγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βῆματος, ἀθανάτους ἔλεγος γεγονέναι, παθόπερ τοὺς θεοὺς. — Τεθνᾶναι¹⁾ πολὺ περίττου, ἢ δὶ' ἀμφασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρώσαι.

100. Τοῦτον τὸν νόμον δὲ θεός τεθεικεν¹⁾ εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λάβε. — Οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποδαριῶσιν ὅβολον εἰς τὸ σόμα κατεδηκαν¹⁾. — 'Ο, Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὖσος ἔσκεψε²⁾. — Τριπτολέμῳ μὲν Ἱερᾷ καὶ βρωμούς ἀνεξάκασιν; ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκε³⁾? τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι τίς ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο. — 'Αριστῶντι Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστεῖς²⁾ συνεκέσθησαν! δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἔτσι κύνες, οἵ με ἀριστῶντα περιεσθήκατε. — Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους⁴⁾ ἐξ ὥγριού διαίτης εἰς βίου ἡμέρου μετατράπαι²⁾. — 'Η Φύσις τὰ δέκαρια ἔδωκεν³⁾ ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Προμηθεῖς, Ιαπετοῦ νίστ, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκε. — Φοίνικες τοῖς "Ἐλλησι τὰ γράμματα παραδεδάκασι.

101. Πολλὰ λυπηρὰ δὲ βίοις ἐν ἑαυτῷ φέρει. — "Αὐτῷ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ράφον οἴστε¹⁾ τῶν ἀλλιών. — Μέγισον μὲν καὶ θεοῦ μόνου²⁾ τὸ ἀναμάρτητον γενναῖον³⁾ δέ, μετὰ τὸ ὄμαρτυμα, ὃς τάχιστα ἀνενεγκεῖται¹⁾. — "Οτε οἱ Γαλάται κατέρραμον τὴν Ιωνίαν πει τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὅντων καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ Ἱερῷ, δὲ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέκει, μέρος τι τῶν βαρβάρων ἐπιδραμούν εἶλε τὰς γυναικας — 'Η Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἷνιγμα εὑρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ρίψασα ἀνείλε⁴⁾.

— 'Αδ-

— 'Αδειάτου μέλλοντος θάνατον, "Αλκισις εἶλετο⁴⁾ ὅπερ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι δὲ Λερναῖος ὁφις πεντηκούτα μεφαλᾶς εἶχε, σῶμα δὲ ἐν καὶ ἐπειδὴ τις αὐτῆς ἄνελοι⁴⁾ μεφαλὴν μίαν, δύο ἀναφύεσθαι.

102. Γλαῦκος δὲ Σισύφου ὑπὸ τῶν ἵππων καταβράθηκεν¹⁾. — Φασὶν Ἀκταιώνα μὲν ὑπὸ τῶν ιδίων κανυῶν καταβράθηκεν¹⁾, πολλοὶ δὲ ὑπὸ ιολένων καὶ παρατίθουν καταβράθουσκονται¹⁾. — Κύκνος ὑπὸ Ἀχιλλέως πληγεῖσι λίθῳ οὐκέτε ἐτράθη²⁾. δόθει ἀτρωτος γεγονέναι λέγεται. — Μίνως, δὲ Κρήτης βασιλεὺς, Δαιδαλον καὶ Ἰηαρον καθεῖρξε. Δαιδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετὰς ἐξεπτη³⁾ μετὰ τοῦ Ἰηαροῦ. 'Ο δὲ Ἰηαρος τελευτῇ ἐν τῷ πελάγει· δόθει ἀπ' ἐκείνου Ἰηαριον πέλαγος ἐκλήθη⁴⁾. — Φρέξεις μαθῶν ὅτι δὲ πατήρ αὐτὸν μέλλει θάνατον, λαβὼν τὴν ἀδελφῆν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς σὺν αὐτῇ ἐπὶ κροῖν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίνετο εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

103. Εἰ ἀδὲν ἡμῖν¹⁾, ἐποίουν²⁾ τὰ τῆς ἀδόνος³⁾ εἰς κύκνος⁴⁾, τὰ τοῦ κύκνου⁵⁾ μνῦ δὲ λογικός εἴμι, ὑμεῖν μὲν δεῖ τὸν θεόν τοῦτο μου τὸ ἔργον ἐσι. — Κλαζομενίων τινες εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι καὶ ὑβρεῖ χρήματα τοὺς τῶν Εφόρων θρόνους, ἐνθαπεδεῖσθαι⁶⁾ καθήμενοι χρηματίζειν, ἀστόλων κατέχρισαν. μαθόντες δὲ οἱ Εφόροι οὐκ ἡγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν κηρυκα προσέταξαν κηρύξαι· ἐξέσω Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν.

XII.

Blandede Exempler af Verber.

104. Οι Πέρσαι θίουσι πυρί, καὶ ἐπιφορύντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφὴν, λέγουσι· πῦρ, δεσπότα, ἔδιε.

— Οι Αἰγύπτιοι θύρια τίμωσιν, καὶ οἱ αὐτῶν Θεοὶ ἀποθυμήσουσι καὶ πενθοῦνται, καὶ δείνευνται τάφοι θεῶν.

— Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ὥλιου πορευομένοις ἐπεται καὶ ἀνέγυμνην σμικρήν τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀνοικουθεῖ φθόνος. — Τὸ διάδειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἔξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, δρυγῆς δὲ καὶ σκληρότητος ἐμπίπλησι¹⁾.

105. Ἀρισοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους. ὅτι ἔτραπτεν, ἔβρόντα, ἔυνεκύνα τὴν Ἑλλάδα, καὶ νόμους ἐτίθει¹⁾. — Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἄνηρ, δὲ Περικλῆς, ἔξωρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίση καὶ ἀντετάτητο τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. — Κλεάνθης διεβούθη ἐπὶ Φιλοπονίκῃ πέντης γάρ ἀν, νῦνταρ μὲν ἐν τοῖς μῆτοις ἤντλει²⁾, μεθ' ἡμέραν³⁾ δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἔγυμνάζετο.

106. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον ἀπέσειλε τοῖς Ἑλλησι Θεὸν ψιφίσασθαι. — Ἡρα δύο δράκοντας ἀπέσειλε, ἀναλάσσοντας Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος ἔντα. Οἱ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεῖς ἐπιστέρα τῶν κειρῶν τὸν αὐχένα σφίγγεις, ἀπένιξε τοὺς δράκοντας. — Κόνων τῇ περὶ Κυίδου ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀδηναίους εἰσίασε.

107. Ο Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἦν ἔθελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐν τοῦ οὐρανοῦ σειρᾶν καθήσω¹⁾, ὑμεῖς δέ, ἦν ἀποκριμαθέντες βιάζηθε με, μάτην πουνήσετε· οὐ γάρ δὲ καθελκύσετε· εἰ δέ ἐγὼ θελήσαμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἄμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρισθεί. — Πυνθανόρας δέ Σάμιος τρῶτος ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν; ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθύνεται²⁾, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτάσα³⁾ οἰκήσεται ἀδάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἴδων, ἔλεγεν. Ἀκραγαντίνοι τρυφόσι μὲν ὡς αὔριον ἀποθανούμενοι, οἵκιας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. — Πλάτων δέ Ἀρίστανος ἴδων Ἀκραγαντίνους καὶ οἰκοδομοῦντας πολυτελῶς καὶ ὅρμοίς δειπνοῦντας, εἶπεν, ὅτι ἄρα οἱ Ἀκραγαντίνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς δεῖ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς δεῖ τεθύνεσθαι.

108. Τὰ Ἀλωέως παιδεῖ, ἀταδάλω ὄντε, δίκαια ἐτισάτην, ἢ¹⁾ ηλίμανα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιησάσθαι. — Πολλὰ ἵσταν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὃν τὰ μὲν δὲ ἔμπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ διὰ κόλλος ἐπυγνέψη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς²⁾ εἴπης, ὅτι ἀπάλεσα αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη τὸ χωρίον ἀφηρέθη· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη.

109. Τὰ χρύματα τοῖς πλουσίοις ἦτοι οὐ δεδάρυται, ἀλλὰ δεδύνειτε. — Ἀλεξανδρου ἡ σκέψη πολυτελῆς ἦν· χρυσοῖ γάρ κίονες διειλῆφεισαν¹⁾ αὐτὴν, καὶ τὸν δροφὸν²⁾ διάχρυσος ἦν, καὶ ἐπιπόντο ποιηίματι

πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι³⁾ μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἰσήκεισαν⁴⁾, πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἥδη μένοντος⁵⁾ οὐλᾶς. Ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξέται χίλιοι, Φλογύνια ἐγέδευτοις καὶ ὑσγινοβαθῆ.

110. Γνῶθι¹⁾ σαυτὸν μὴ πολλὰ λάλει^{*} τὸν τετελευτηκότα μακέριζε^{*} τοὺς πρετβυτέρους σέβου[†] ἡ γλώσσα σου μὴ προτρέχετω τοῦ νοῦ[‡] θυμοῦ κράτει^{*} ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο²⁾.

111. Ἀγάπα τὸν πλησίον^{*} νόμῳ πεῖθου[†] θεοὺς σέβου[‡] γονεῖς αἴδοι^{*} ἄρχε σεωτοῦ^{*} προνοίαν τίμα^{*} κατίας¹⁾ ἀπέκου^{*} χρόνου Φείδου^{*} ὅρα τὸ μέλλον^{*} σοφοῖς ρρῷ. — Λαβὲν ἀπόδοι^{*} τὸ συμφέρον θηρῶ^{*} ἐπὶ φύμας μὴ καυχᾶ^{*} κακοῖσιν μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο^{*} θεοὺς δεῖδιθι^{*} ἐπίορκου μὴ ἐπόμνυθι.

112. Μίνως. Οἱ μὲν λησῆς οὖτος ἐσ τὸν Πυριφλεγένοντα ἐμβεβλήθω¹⁾ δὲ δὲ²⁾ ιερόσυλος ὑπὸ τῆς χιμάρρας διασπαλήτω^{*} δὲ τύραννος ὑπὸ πῶν γυπῶν κειρέαδω τὸ ηπαρ^{*} ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἀπίτε ἐσ τὸ Ήλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μακάρων μῆσους κατοικεῖτε, ἀνδ³⁾ ὧν²⁾ δίκαια^{*} ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

113. Σωκράτης ἔλεγε, τὸν μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ξῆν, ἵνα ἐδίοιεν, αὐτὸν δὲ ἐδίειν, ἵνα ξῶ¹⁾. — Οἱ Σωκράτης ήξιον τὸν μέσους συνεχῶς κατοπτρίζεασι, ἵν, εἰ μὲν καλοὶ εἰεν, ἀξῖοι γίγνοντο^{*} εἰ δὲ αἰσχροὶ, πατέσι^{*} τὴν δυσειδείαν ἐπικαλύπτοιεν.

114. Σόλων ἐρωτηθείς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδικηματα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν, εἰ δύσις ἀγανακτοῖσιν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις¹⁾. — Πυθαγόρας ἐρωτηθείς, πῶς ἂν οὐνόφλουξ τοῦ μελένιν παύσαιτο; εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροίν²⁾ τὰ ὑπὸ αὐτοῦ πρασσόμενα. — Ανάχαρσις ἐρωτηθείς, πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκοιτο, εἰ, ἔφη, ὅρῳ²⁾ τοὺς μεθύνοντας³⁾ οἵα ποιοῦσιν.

115. Εὔαγρος τοσοῦτον ταῖς τοῦ σῶματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διῆνεγκεν¹⁾, ὥσε, ὅπότε μὲν αὐτὸν ὅρων οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεαι καὶ Φοβερέαδαι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὅπότε δὲ εἰς τὸν τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιεύειν, ὥσε, καὶ εἰ τις ἄλλος τολμῷ περὶ αὐτοὺς ἔξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὔαγρον αὐτοῖς ἔσειδαι βοηθὸν.

116. Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικὸς, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος ἀπολοίμην¹⁾, εἰ μὴ σε τιμωρησάμην, ἐγὼ δὲ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς πείσαιμι. — Εἰ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἀν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσει²⁾. — Τῷ αὐτῷ Φυσῆματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν, καὶ μείζον ποιήσιας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύκου φῶς ἀποσβέσειας³⁾.

117. Σωκράτης ἔλεγε, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν¹⁾, καθόσον οἱ μὲν ξῶσιν, ἵν²⁾ ἐδίοισιν, αὐτὸς δὲ ἐδίειν, ἵνα ξῆ. — Θεώρει ὁσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σωτοῦ προβούεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῆς, τὰς δὲ αἰσχρὰς καλύπτῃς. — Οἱ Πίττακος τῇ μεθύοντι, ἐλαύναρη,

διπλήν ξυρίαν ἔθιμο, ἵνα μὴ μεθέωσιν οἱ πολίται. — Τὸν οἶνον ἥν πίνη τις μετέριας, τὸ μὲν σῶμα ὄνησε²⁾, τὴν δὲ Ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν ἥν δὲ πίνῃ³⁾ πρὸς ὑπερθορᾶν καὶ ἥδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει καὶ γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — "Οταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἡ πλαινθῶσιν, οἱ σηκηνούργοι κροτοῦσι κρότου τινὰ ἐμμελῆ, οὖν ἀκούοντες⁴⁾ αἱ μέλισσαι ὑποσρέφουσι.

118. Οἱ Κρῆτες τὸς παιδας μανθάνειν τὸς νόμους ἐκθένειν μετά τίνος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς Ψυχαγωγῶνται, καὶ εὑνολόθερον αὐτοὺς τῇ μητρὶ παραλαμβάνωσι.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ σαρ' αὐτῶν¹⁾ ἔτερος προσπορίζομεν*
λυπούμεθ' ἀν πτάχη τις· ἀν εἴπη κακῶς²⁾
δργιζόμεθ'· ἀν ἕητις ἐνύπνιον, σΦόδρα
φοβούμεθ'· ἀν γλαῦξ ἀναπρέγγη, δεδοίκαμεν.

119. Ἐδιάχθη Ἡρακλῆς ὁρματιλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος παλαίσιν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὔτολύκου τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὅπλομακεῖν δὲ ὑπὸ Κάσορος· πιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεῖς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γάρ αὐτὸν δργιαθεῖς ἀπέκτεινε.

120. Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς μαδιταῖς, τὸς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὄμνύσαι θεοῖς, μὴ ἀνομίᾳ πολεμεῖν, φυτὸν ὑμέρου μήτε Φθείρειν, μήτε σίνεδαι, μυῆμαν ἀσκεῖν, ἐν δργῇ μήτε τι λέγειν μοῆτεράσσειν. — Χείλουν, εἰς τῶν ἐπτὸν σοφῶν, προσέταττε, γλώττης κρατεῖν, μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν,

τιμᾶν, ξυρίαν αἰρεῖναι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρὸν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελᾶν, νόμοις πείθειναι.

121. Κάδμον Φασὶ τὸν Ἀγάνορος¹⁾, ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσαλῆναι²⁾ πρὸς ζήτησιν τῆς Ερέστης, ἐντολᾶς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι³⁾ τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδῆν, καὶ πεπάτα τινα χρημάτων πτίσαι τὰς Θύβας. Ἐνταῦθα δὲ πατοικήσαντα γῆμαι μὲν Ἀρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰηνὰ, καὶ Αὔτονόν, καὶ Ἀγαύην.

122. Δέγεται Ἐμπεδονῆς εἰς τὸς κρατῆρας τῆς Αἴτνης ἐναλέαται, καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ Φύμαν θεβαῖσαι, ὅτι γεγόνοι θεός· ὑσερον δὲ γνωθῆναι ἀναρρίπτεισης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· καλλῆς γάρ εἴδισο¹⁾ ὑποδεῖται.

123. Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι φόδιον^{*} τὸ δέ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γένηται, συμβουλεῦσαι, τοῦτ' ἔμφρόνος συμβούλουν ἔργον. — Θεὸν μὲν νοῆσαι καλεπόν, Φράσαι δὲ ἀδύνατον^{*} τὸ γάρ ἀσώματον σώματι σημῆναι¹⁾ ἀδύνατον.

124. Οἱ Αἴγυαιοι τὸν Ἐριχθόνιον ἔκ τῆς γῆς ἀναδοῦναι¹⁾ Φασὶ, καὶ τὸς πρώτους ἀνθράπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφύναι· οἱ Θυβαῖοι δὲ ἐξ ὄφεως ὀδόντας ἀνδρας ἀναβεβλασηκέναι²⁾ λέγουσι. — Οἱ Νάξιοι μυῶν λογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι^{*} καὶ διὰ τοῦτο τὴν μῆσον αὐτῷ γεγονέναι προσφίλεστην.

125. Λόγος ἐσὶ Δῆλου τὴν μῆσον, πρὸν μὲν ἀνθρώποις φανῆναι ¹⁾ τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει ἡρύπεδαι, φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἀναδραμεῖν ²⁾ ἐκ τῶν βυθῶν καὶ σῆναι ³⁾ ἐν μέσοις τοῖς κύμασι.

126. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι, θεότι τὸν ὥλιον μύδρου ἔλεγε διάπυρον^{*} ἀπολογησαμένου δὲ ἅπειρος αὐτοῦ Περικλέους, πέντε ταλάντοις ἕκμιαθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισημετόβηνος ἥρατα περὶ τῆς ὑγιείας· δὲ οὐκ ἥδύνατο ¹⁾ ἀποκριθῆναι ²⁾ δργιαδείς οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κάμε νοσῆσαι, καὶ εἰλέθοντι σοὶ μὴ ἀποκριθῆναι.

127. Ξέρεις δές εἴπει οὐ τὸν Ἐλλάσκοντον ἔξειχθαι καὶ τὸν "Ἄθω διεσκόψθαι, προῆγεν ¹⁾ ἐκ τῶν Σάρδεων. — Οἱ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε ματοπτρίζεσθαι^{*} μποσήσεαται γάρ τῆς τοιαύτης ἀσκημοσύνης. — Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρρενον τριῶν δεεῖν μεμιῆθαι^{*} πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπῳ προχειρί^{*} δεύτερον, ὅτι ματὰ μόρους προχειρί^{*} τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.

128. Καὶ ζῶν ὁ Φαῦλος καὶ Ιανᾶν κολάζεται. — Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες ¹⁾ χειμῶνα ἐπιόντα μημόνουσι. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα διατριβόντες Ἀθηναῖοι, θεραποῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπόλουμένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουστες ματέσκαφθαι, δεινῶς ἥθυμουν.

129. Δαιδαλος πρῶτος τῶν ἀγαλμάτων τὰ σκελετὰ αἰαθεβηκότα ποιήσας, καὶ τὰς μεῖρας διατεταμένας ¹⁾ ποιῶν, ζῶντα ἀγάλματα ματασκευάζειναι ἐλέγετο. Οἱ γάρ πρὸ αὐτοῦ τεχνῆται ματασκευάζοντα τὰ ἀγάλματα

τοῖς

τοῖς μὲν ὅμιλοι μεμικότα, τὰς δὲ μεῖρας ἔχοντα καθειμένας ²⁾, καὶ ταῖς πλευραῖς μενολλημένας.

130. Βασιλίου τινὸς ἐσκυθρωπανότος, δὲ Βίων, τῇ τούτῳ, ἔφη, μακὸν γέγονεν, οὐδὲν ἀλλα ἀγαθὸν. — Οἱ αὐτὸς πρὸς τὸν ¹⁾ τὰ χωρία κατεδηδοκότα ²⁾, τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, οὐ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω βεβασίλευκότα νομιμότατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφρονικότα, δικαζῆν καθ' ἄδου ἀποδεῖχθαι λεγούσι. — Τὰ παιδία, ἀλλα γένεται τετταράκοντα ἡμέραν, ἔγρηγορότα ³⁾ μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, οὐδὲντα δὲ ἀμφότερα ⁴⁾.

131. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ὅμαρτάνεοντι τοῦ δὲ Φύσαντος, μηκετὶ τοῦτο ποιήσειν, οὐτε ἔσιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δὶς ἀμαρτάνειν. — Δημοσθένης διεδορυψμένου τινος αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν, εἰς ἔγινανα, εὐ φέρει δέ τοι τοῦ τικῶντός ἐσι μρείτων.

132. Εἴ τις οἴεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἀξεστίβοις τοῦ ἐν ἄγροις, ἐνθυμηγάτῳ πρὸς ἑαυτὸν, οἷον ¹⁾ μὲν ἐσὶ βότρυς ὁρᾶν ἐξ ἀμπέλου μρεμαμένους, ὃσοι ²⁾ θεῖεν λήια Ζεφύρων αὐθραις κινούμενα, οἵον δὲ ἀκοῦσαι βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληγομένων; οἷον ³⁾ δὲ θέαμα δαρμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἐλκούσαι γάλα^{*} ἐμοὶ γάρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύμενα μηδὲν εἶναι πρὸς ⁴⁾ τὴν ἀπ' ἐκείνων ἥδονήν.

133. Μυθολογοῦσι τὴν Δίκητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν ματῶν Αἴτιην περατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰ-

πουμένης, τῶν διὰ ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσ-
δεξαμένους ¹⁾ εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντι-
δωρησαμένης.

134. Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα πατεσθίοντος,
οὐ Ζεύς, καλαπεῖς ¹⁾ ὑπὸ τῆς Ρέας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκ-
τεθεῖς ²⁾, ὃπ' αἰγὸς ἀνετράφη. — Οὐ Ιαρός, οὐ τοῦ
Δαιδάλου υἱὸς, τακέντος ³⁾ αὐτῷ τοῦ κηροῦ καὶ τῶν πτε-
ρῶν περιβρέντων εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτε.

ANDET CURSUS.

LÆSEBOG FOR BEGYNDERE.

I.

Nogle Fabler, Smaafortællinger og Apofthegmer.

1. Λύκος ἴδιην ποιμένας, ἐδιόντας ἐν σκήνῃ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, ἥλικος, ἔφη, ὅτι ἦν Θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν!

2. Λέαινα ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλάπενος, ἐπὶ τὸ διὰ παντὸς ἔνα τίκτειν, ἔνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

3. Κώνωψ ἐπὶ μερατὸς βοὸς καθεξομένη, εἶπε πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρῶ σε, ἀνακωρήσω· δὲ ἔφη· οὔτε ὅτε ἥλθες, ἐγνων, οὔτε ἐὰν μένης, μελῆσει μοι.

4. Γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ ὅφιν εὑρὼν ὑπὸ μερύους πεπηγότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεῖς δὲ ἐκεῖνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἴδιαν Φύσιν, ἐπληγετὸν εὐεργέτην.

5. Βότρυας πεπείρους ἀλάπηξ μεριαμένους ἴδουσα, τούτους ἐπειράτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ

καὶ μὴ δυνηθεῖσα Ψαύσαι αὐτῶν, ἔλεγεν· ὅμφανες ἔτι
εἰσι.

6. "Ερίφος ἐπί τινος δάματος ἕδως, ἐπειδὴ λύκου
παρόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτὸν· ὃ δὲ λύκος
ἔφη· ὡς οὗτος, οὐ σὺ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος·

7. Ἐμιδάσατό τις ὄνον, ἀπίλων εἰς Δελφούς, καὶ
ὅς καῦμα κατήπειγεν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου κατέδη ὁ
μιαδάσας αὐτὸν· ὃ δὲ ὄνον δεσπότης ἐμάχετο αὐτῷ, λέ-
γων, ὅτι τὸν ὄνον σοι ἐμιδασάμην, οὐχὶ τὴν σκιὰν
αὐτοῦ.

8. Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνι-
γῆναι, καὶ ἵδων τινα παροδίτην, ἐπεφόνει· βοήθησον· Ὁ
δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τολμηρίαν· τὸ δὲ παιδίον εἶπεν·
Ἄλλα μῦν μοὶ βοήθησον, ὥσερον δὲ σωζέντα μέρμφου.

9. Δρυοτόμοι δρῦν ἔσχιζον· οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς σφῆ-
νας ποιήσαντες ἔσχιζον· ἡ δὲ ἔφη· οὐ τοσοῦτον τὸν οἴ-
ψαντά με πέλεκυν μέμφομαι, ὅσον τοὺς ἐξ ἐμοῦ φυέν-
τας σφῆνας.

10. Ἀλάπηξ εἰς οἰνίαν ἀλθοῦσα ὑπενριτοῦ, καὶ
ἔκατα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνώμενη, ἔρει καὶ μεφα-
λῆν μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἦν καὶ ἀνα-
λαβοῦσσα ταῖς χερσὶν, ἔφη· ὡς οἴσα μεφαλή, καὶ ἐγκε-
φαλον οὐκ ἔχει.

11. Γέρων, ποτὲ ξύλα μόφας, ταῦτα ἐπὶ τῶν
ἄγρων ἀράμενος πολλὴν ἐβάδιζεν ὅδον. ἀπειρυκὼς δὲ, ἀπέ-
ντετό τε τὸν Φόρτον, καὶ τὸν θάνατον ἐπεικαλεῖτο. Τοῦ

δε

δὲ θανάτου Φανέντος καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, διὸ
ἥν αὐτὸν καλοίη, διγέρων ἔφη· ἵνα ἀρης τὸν Φόρτον.

12. Χῆνες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταῦτοῦ λειμῶνος ἐνέ-
μοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιΦανέντων, οἱ μὲν γέρανοι,
κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτυσαν· οἱ δὲ χῆνες, διὰ τὸ
βάρος τῶν σωμάτων μείναντες, συνελήφθησαν.

13. Δαγωοί πότε πολεμοῦντες ἀπειδόλουν
εἰς συμμαχίαν ἀλάπενας. Αἱ δὲ Φασανοί ἐβοηθήσαμεν
ἀν ὑμῖν, εἰ μὴ ἔδειμεν, τίνες ἐστοῦντος, καὶ τίσι πολεμεῖτε·

14. Ζήνων νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, ἔφη, τὸ
ἄττα σου εἰς τὴν γλώσσαν συνεργόνυκτο.

15. Χαριέντως δὲ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσκου
κουρέως αὐτῷ τὸ φαλόλινον περιβαλόντος καὶ πυθομένου,
πᾶς σε κειρῶ; βασιλεὺς; σιωπῶν; ἔφη.

16. Φιλόσοφος τις ἐνοχλουμένος ὑπὸ ἀδολέσκου,
καὶ κοπτόμενος ἀπόποις τισι διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ
λέγοντος, οὐ θαυμασὸν, ὅ τι λέγω; οὐ τοῦτό, Φησι, θαυμασὸν, ἀλλὰ εἴ τις ποδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

17. Μενεκράτης, δὲ ἴατρὸς, εἰς τοσοῦτον προσῆλθε
τύφου, ὥσε ἐαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἰσία ποτε μεγαλο-
πρεπῶς δὲ φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐνά-
λεστε, καὶ ἰδίᾳ μελίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάδαι, καὶ
κατακλιδέντι θυμιατήριον παρέθηκε. Καὶ ἐθυμιάτο αὐ-
τῷ, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιώντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖ-
κνον. Οἱ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐμεκαρτέρει,
καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ. Ἐπεὶ δὲ πατὰ μικρὸν δὲ λιμός πε-
ριῆλθεν αὐτῷ, καὶ ἥλεγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ
φαῦται

ταῦτα εὐήδης, ἔξαναστὰς ἀπίστων φάγετο, καὶ ἐλεγεν ὑθρί-
δαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἀνοιαν αὐτοῦ ἐκ-
παλύψκυτος.

18. Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν.
Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄσυ, καὶ κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ, καὶ
ἐνταῦθα οἴκων, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα
ἔαντοῦ ἐνόρμικεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτῷ, καὶ αὖ
πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περιστώμενοις καὶ εἰσιοῦσιν
εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς
συνοικῶν τῷ ἀρρώστῳ τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχ-
θεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ιατρῷ Ἰάσανται,
καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου εύτως. Ἐμέρμητο δὲ πολλάκις
τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἐλεγε, μηδέποτε ἡδημα-
τοσεύτου, ὅσου τοτε ἥδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσημο-
σαῖς ναυσὶν ἀποτάξομέναις.

19. Ἔλεγεν δὲ Κλεομένης λακωνικῶς, τὸν "Ομη-
ρὸν Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὃς κρήπη πολεμεῖν λέγον-
τα" τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Ειλάτων, λέγοντα, ὃς κρή-
πη ωργεῖν.

20. Λυκοῦργος δὲ Λακεδαιμόνιος, πηραθεὶς ὑπὸ^{τι}
τινος τῶν πολιτῶν δρθαλμῶν τὸν ἔτερον, καὶ παραλαβὼν
τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δῆμου, ἵνα τιμωρήσαιτο, ὅκως
αὐτὸς βεύληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο. Παιδεύσας δὲ
αὐτὸν καὶ ἀπεφύγεις ἄνδρας ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ
Θέατρον, καὶ, τοῦτον μὲν, ἔΦη, λαβὼν παρ' ὑμῶν
ὑθριεῖν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημο-
τικόν.

21. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατοῦντων, Παυσα-
νίας, δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ερατηγόρες, ἀπὸ Ξέρξου πεν-
τακόσια τόλμαντα χρυσίου λαβόν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν
Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπισολῶν μεσολαβηθεισῶν, Ἡγησί-
λαος ὁ πατὴρ τοῦ προερημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων
ἀκούσας, τὸν μίον μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκοίκου συνε-
δίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας πλίνθοις ἐμφράξας, με-
τὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἰσόντων ἐφρούρισε, καὶ λιμῷ τὸν
προδότην ἀνείλεν, ὃν ἡ μάτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὅρους
ἔρριψε.

22. Ἄγιος δὲ βασιλεὺς ἔΦη, τὸν Λακεδαιμονίους
μὴ ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσίν οἱ πολέμοι; καὶ
μὴ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔΦη, ἵνα
νοι τὸν κακοὺς ἀπερύμενι.

23. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινος πονηροῦ κόπτου-
πος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις
ἐρωτῶντος, τίς ἀριστος Σπαρτιατῶν; ἔΦη, δοὶ ἀνο-
μοιότατος.

24. Ἄγιος, ἐπαινοῦντῶν τινων τοὺς Ἡλείους, ὃς
καλῶς καὶ δικαίως τὰ Ὀλύμπια ἀγοντας, ἔΦη· καὶ τί
μέγα Ἡλεῖοι ποιοῦσι, δι' ἐτῶν τέντε ἥμέρᾳ μίαν κράμενοι
τῇ δικαιοσύνῃ;

25. Πλεισθναῖς, δὲ Παυσανίου, βύτορος Ἀθηναῖοι,
τὸν Λακεδαιμονίους ἀμαζεῖς ἀποκαλοῦντος, Ὁρθῶς
ἔΦη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν
μεμαδήναμεν παρ' ὑμῶν.

26. Ἐκεῖνος ἐστι Λακωδαιμόνιος ὁ Φίλητος Χιος, γέρων ἔβδομη ἡμέρᾳ, τὰ μὲν ἀλλὰν ἀλαζών, ἔδειτο δὲ ἐπὶ τῷ γῆρᾳ· Οὗτος τὴν τρίχα, πολιάνην σύσσων, ἐπειράτο βαφῇ ἀφανίζειν, καὶ παρελθὼν εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ἡνὸν καὶ ἀφίκετο· Ἀναστὰς οὖν δὲ Ἀρχιδαμός, τί ἡνός, ἔφη, οὗτος ὁ γιγαντεῖς εἴποι, ὃς οὐδὲ μόνον ἐπὶ τῇ Ψυχῇ τὸ Ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει.

27. Ἀγηστίπολις, δὲ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινος, διτὶ Φίλιππος ἐν διλέγοντις ἡμέραις "Οὐκυνδον ματέσκαψε, μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἀλλὰν τοιαύτην ἐν πολλωτλασίοις ἀρόνωφ οὐκείσθητε.

28. Ἀθηναίου τινος πρὸς Ἀνταλκίδα εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κυφισσοῦ πολλάνης ὑμᾶς ἐδιάκαμεν, ἡμεῖς δέ, ἔφη, οὐδέποτε ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὔρωτα.

29. Οἱ αὐτὸς, σοφίσου τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγυνάκιον Ἡρακλέους, τίς γάρ αὐτὸν, ἔφη, φέγει;

30. Ἀρχιδαμός πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὃ λῶσε, ἔφη, ποῖον γέρεας παρά σου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσαι, ὅταν κιθαρῳδὸν οὕτως ἐπαινήσῃς;

31. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἴματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκεὶς ἐδέξατο, εἰπών, Φοβοῦσμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι Φανῶσί μοι αἰσχραί.

32. Λάκων τις καταπελτικὸν βέλος ήδην πράττως ἐκ Σικελίας κομιδὲν, ἀνεβόητεν, Ἡρακλεῖς, ἀπόλαυσεν ἀνδρὸς ἀρετᾶς.

33. Χαρίλαος ἐρωτηθείς, διὰ τί τοδες νόμους δὲ Λυκοῦργος οὕτως διλίγους ἔθικεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς διλίγετοις διλέγων καὶ νόμων έσι χρεία.

34. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγηστίλου τοῦ βασιλέως, ὃς ταῖς συνεχέστι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ σρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος. Διδ καὶ τετραμένου αὐτὸν ήδην Ἀνταλκίδας, καλά, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτοὺς, μηδὲ εἰδότας μάκρεθα διδάξας.

35. Ἀγηστίλαος δρῶν ἐνίους τῶν πολιτῶν ἀπὸ ἀποτροφίας δοκοῦντας εἶναι τινας καὶ μεγάλα Φρονοῦντας, ἔπειτε τὴν ἀδελφὴν Κυρίσκαν, ἀρμα καδίσασαν Ολυμπίασιν ἀγωνίσασθαι, βουλόμενος ἐνδείξαντι τοῖς Ἑλλησιν, ὃς οὐδεμίας ἔσιν ἀρετᾶς, ἀλλὰ πλούτου καὶ δαπάνης ἡ νίκη.

36. Παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα ρύμασμένου, παρητήσατο Φύτας* αὐτῆς ἥκουσα.

37. Τοῦ ἱατροῦ Μενεκράτους, ἐπεὶ κατευτυχῶν ἔντισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπείαις Ζεὺς ἐπεκλήθη, Φορτικῶς ταύτη κρωμένου τῇ προσωνυμίᾳ, καὶ δῆτα πρὸς Ἀγηστίλαον ἐπισεῖλαι τολμήσαντος οὕτως^{*} Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖς Ἀγηστίλαῳ χαίρειν ἀντέγραψε. Βασιλεὺς Ἀγηστίλαος Μενεκράτη ὑγιαίνει.

38. Οἱ ἔφοροι Νεοκλεῖδην τινὰ ὑπερσαρκοῦντα τῷ σόματι καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενου, εἰς τὴν ἐπικλητίαν κατήγαγον, καὶ ἤτείησαν αὐτῷ Φυγῆς προστίμησιν,

τίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον μεθαρμόσῃται. Φέρειν γάρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσῖν αἰσχύνην καὶ τῇ Λακεδαίμονι καὶ νόμοις.

39. Θερμισοκλῆς ἔλεγε, τοὺς Ἀθηναίους οὐ τιμᾶν αὐτὸν, σύτε θαυμάζειν, ἀλλ' ὡςπερ πλαταίνω χειμαζομένους μὲν ὑποτρέχειν καὶ κινδυνεύοντας, ἐύδιας δὲ περὶ αὐτοὺς γενομένης, τίλλειν καὶ ποι.ούειν.

40. Σερίφιον τίνος πρὸς Θερμισοκλέα εἰπόντος, ὃς οὐ δὶ' αὐτὸν ἔσχηκε δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἀλιθεύειν λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὔτ' ἂν ἔγινε, Σερίφιος ἄν, ἔγενόμην ἔνδοξος, σύτε σὺ, Ἀθηναῖος.

41. Ὁ Θερμισοκλέους νιὸς σκάπτων ἔλεγε, πλεῖστον τῶν Ἐλλήνων δύναμαι. Τοῖς μὲν γάρ Ἐλλησιν ἐπιτάττειν Ἀθηναίους, Ἀθηναίοις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, τούτῳ δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, τῇ μητρὶ δὲ αὐτὸν.

42. Ἀλκιβιάδης πρὸς τὸν Εύριβιάδην τὸν Λακεδαιμονίου ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βασιτηρίαν ὁ Εύριβιάδης. Ὁ δέ, πάταξον μὲν, ἔφη, ἀκούσον δὲ. "Ηδεὶ δὲ, ὅτι ἀ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυσίτελετ.

43. Ἐπαμινόνδας ἔνα εἶχε τρίβωνα² εἰ δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γυναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἷος δὶ' ἀπορίαις ἔτέρου.

44. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη νίκην ἔνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐτραγίᾳ, φέτο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμήσκειν, ὅτι ἀνθρωπός εἴσιν, καὶ προσταξέ-

ταξέ τινι παιδὶ τούτῳ ἔργουν ἔχειν. Τρὶς δὲ ἐνάστις ἥμέρας ὁ παις ἔλεγεν αὐτῷ. Φίλιππε, ἀνθρωπός εἶ.

45. Νεοπτόλεμοι, τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἥρετο τις³ τί θαυμάζοι τῶν ὅπ' Αἰσχύλου λεχθέντων ἢ Σοφοκλεύς ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐθεάστατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαΐδεντας θεόν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐβρίμμενον.

46. Πελοπίδας, ἀνδρείου σφατιάτου διαβληθέντος αὐτῷ, ὃς βλασφημήσαντος αὐτὸν⁴ ἔγινε τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἥκουσα.

47. Δημάδης δὲ ῥύτωρ, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ πατὴ Χαιρόνειᾳ μάχῃ ὑπὸ Φίλιππου, καὶ συσαθθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυσμένου, ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως; ἔγνως ἄν, ἔφη, τὸ βασιλεῖ, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐξατήγει.

48. Ἐπαμινόνδας, δὲ Θηβαῖος, ἴδων, σφατόπεδον μέγα καὶ καλὸν, σφατηγὸν οὐκέ ἔχον, ἥπικον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκέ ἔχει.

49. Φίλιππος ἔλεγε, πρεῖτον εἶναι σφατόπεδον ἐλέφων, λέοντος σφατηγοῦντος, ἢ λεόντων, ἐλέφου σφατηγοῦντες.

50. Ἐφιμρέτης τὸ σφάτευμα οὕτως ἔφη δεῖν συντεταχθαι, ὃς ἐν σῶμα θάρακα μὲν ἔχον τὴν Φάλαγγα, κεῖρας δὲ τοὺς ψιλοὺς, πόδες δὲ τοὺς ἵππεας, κεφαλὴν δὲ τὸν σφατηγὸν.

51. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἥδεις, ἔφη, ὃ μῆτερ, δύσων κακῶν μεσόν ἔσι τοι τὸ ῥάκος, δεῖξας τὸ διάδημα, οὐκ ἀν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸν ἐβάσατας.

52. Ο Τίμων ἦν Ἀθηναῖος, ὃς γέγονεν ἡλικίᾳ μάλισα κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐκκλίνων δὲ παῖ διαθύμενος ἀπασχεν ἔντευξιν^{*} λέγεται δὲ, Ἀθηναίων ἐκκλησιαζόντων, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα, ποιῆσαι σιωπὴν καὶ προσδοκίαν μεγάλην διὰ τὸ παράδοξον^{*} εἴτα εἰπεῖν^{*} Ἐσὶ μοι μικρὸν οἰκόπεδον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ συνῇ τις ἐν αὐτῷ πέφυκεν, ἐξ ἣς ἥδη συχνοὶ τὸν πολιτῶν ἐπήγκαντο^{*} μέλλων οὖν οἰκοδομεῖν τὸν τόπον, ἐβουλήθη δημοσίᾳ προειπεῖν, ἵνα, ἀν ἄρα τινὲς ἐθέλωσιν ὑμῶν, πρὸιν ἐκκοπῆναι τὴν συκῆν, ἀπάγξωνται.

53. Τίμων δι μίσαν θρωπος, εὐημερήσαντα ἴδων τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῆς, οὐ παρῆλθεν, οὐδὲ ἐξεκλίνεν, ὡςπερ εἰώδει τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εἰν γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὃ παῖ, μέγα γάρ αὐξῇ κακὸν ἀπασι τούτοις.

54. Φίλιππος ἐρωτάμενος, οὕτινας μάλισα φίλει, καὶ οὕτινας μάλισα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόνται μάλισα Φιλῶ, τοὺς δὲ ἥδη προδεδωκότας μάλισα μισῶ.

55. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήνας πέμψαντος, κληθεὶς ὑπὲρ αὐτῶν σὸν ἄλλοις Φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κάκείνων παρὰ πέτον σπευδόντων ἐπιδείνυνται

τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς ἐσίγα. Τῶν δὲ πρέσβεων ζητούντων, τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον^{*} τοῦτ' αὐτὸν, ἔφη, ὃ βλέπετε, Φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀδήναις σιγῆν ἐπισάμενον.

56. Θηραμένους ποτε ἐν τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ διατρίβων ἔτυχε, προελθόντος, παραχρῆμα ἐκείνη κατινέκαθη. Οι μὲν οὖν Ἀθηναῖοι ἄλλοι ἀλλαχθέντες αὐτῷ περιφύντες συνῆδοντο ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ παραδόξῳ. Ο δὲ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο^{*} ὁ Ζεῦ, ἐς τίνα με καιρὸν φυλάττεις; καὶ μετ' οὐ πολὺ χρόνον ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων ἀνηρέθη, πιεῖν κάκειον καταναγκασθεῖς.

* * *

57. Ἀριστοτέλης διειδίζόμενός ποτε, δι τομηρῆς ἀνθρώπῳ ἀλεημοσύνην ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπου ἀλέσα.

58. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὐρηκέναι πυροῦς καὶ νόμους^{*} ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μὴ.

59. Πρὸς τὸν καυχάμενον, ὃς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἴη, οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἀξίος ἐστι.

60. Ἐριτηθεὶς, πῶς ἀν προκόπτοιεν οἱ μαδηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διάκοντες, τοὺς διεροῦντας μὴ ἀναμένωσι.

61. Ἐριτηθεὶς, πῶς ἀν τοῖς φίλοις προσφεροίτεντα, ἔφη, δι σεβαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεσθαι.

* * *

62. Πλάτων Θρασυβόμενον ἵδιον τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ πάσῃ, μειράσκου, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν μέγα Φρονεῖς;

63. Πλάτων ὁργιζόμενός ποτε τῷ σικέτῃ, ἐπισάντος Σενοκράτους, λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, μασίγυωσον ἐγὼ γάρ ὁργίζομαι.

64. Ἡ Ξανθίππη, ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτὸν κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι· ἥρμοσο γάρ δηλόνοτι πρὸς πάντα ἐπιεικῶς· τοιγάρτοι οὐδὲν πάποτε ἐλύπησεν αὐτὸν.

65. Γοργίας, ὁ ἥρτωρ, ἥδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτήθεις, εἰ ἡδεώς ἀποθνήσκοι, μάλιστα, εἶπεν· ὁσπερ γάρ εἰς σπαρτοῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένιος ἀπαλλάττομαι.

66. Σολῶν ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν. Εἰπόντος δέ τινος πρὸς αὐτὸν, ὃς οὐδὲν προῦργου ποιεῖ κλαίων, δι' αὐτὸν γάρ τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω.

67. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος ὄιδος, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν ἰσχυρῶς ἀγώνισθάμενος ἐτεθεύτησε. Τημικαῦτα δῆ καὶ τὸν Ξενοφῶντα Φασὶ θύειν ἐξεμμένον. Ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδὸς ἀποφενακάσσασθαι· ἐπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόστιν αὐτῶν ἔκλαυθη. Μέχρι δὲ τινος ὑπόμενιας ἀνέση. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποιὶ δῆ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν.

σίων, τί, ὁ μάκις, θαυμάζετε; ἔφη δὲ οὐ μετέπειτον ἐσι τοῦτο ποιεῖν ἢ μεῖν ὑμῶν πολιτεύεσθαι.

69. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἔξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπόν, συγγνώμην τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν γάρ τῆς ἡμέρου Φύσεώς ἐσι, τὸ δὲ θηριάδον.

70. Σάσρατος ὁ αὐλητὴς, ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμιων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὅφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἀρχεται.

71. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὃς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νύκτοιν, ἀπέδωκεν αὐτῷ εἰπόν· μισθῷ δωρεὰν ἡτίς ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν.

72. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτε εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ Φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς, ἐπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόστιν αὐτῶν ἔκλαυθη. Μέχρι δὲ τινος ὑπόμενιας ἀνέση. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποιὶ δῆ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν.

73. Σοφοκλῆς, ὁ τραγῳδοποιὸς, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποου τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὃς τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὃς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερβαυμάσαι, καταψήφισασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.

74. Φιλήμων, ὁ καρκινὸς, ἥδη πάνυ γηραιὸς ἐν, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὅνος Ε

τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦνα κατεδίοντα, ὅρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρῷ γέλωτι εἴπων προσδοῦναι τῷ ὄνφῳ ἀκράτου βόφεῖν, ἀποπνιγεῖς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν.

75. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶνον λεπτότατον γενέθλαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ἥδιος ἡνὶ ἐκ πάσης προφάσεως, μολύβδου, Φασι, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέψηται ὑπὸ τῶν ἀνέρων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέκνεον.

76. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείνυστο¹ τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἴτα πάλιν, τὴν μέσην, δὲ ἀγανακτήσας, ἔφη· μὴ γένοιτο σοι οὕτω κακᾶς, ὡς βασιλεῦ, ὃς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

77. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγου συγγράψας γέλωνεν² δὲ πολλάκις ἀναγνοῦσις ἡμεὶς πρὸς τὸν Λυσίαν ἀδυμῶν, καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξίοντι θαυμασὸν Φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἀπρακτον³ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἀπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικασῶν;

78. Πισσιράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινος λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττοῦς ἤτησε μιαδόυς. Τοῦ δὲ τὴν αἵτιαν πυθομένου, ἔνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάδης, τὸν δὲ ἔτερον, ἵνα σιγῆν.

* * *
79. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, τελεὸν εἶναι τὸ ἔην, οὐ τὸ ἔην, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακᾶς ἔην.

80. Διογένης ὁ Σιγαπεύς, ὁ μόνιν ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἔχομέντος εἰς πάντα, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων παλιδιαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπιπρείσατο ἀδειγήσας⁴ ἔπειτα μέντοι καὶ διπαντός ἐφόρει αὐτὴν, ὃς καὶ πῆραν. Ἐπισείλας δέ τινι οἰκείδιον αὐτῷ πρόνοήσαθαι, καὶ βραδύνοντος, πίθον τινα ἔσχεν οἰκίαν.

81. Ἐρωτηθείσις, ποῦ τῆς Ἐλλάδος ἴδοι ἀγαθοδεῖς ἀνδρας; ἀνδρας μὲν, εἶπεν, οὐδαμοῦ, παῖδας δὲ ἐν Λακεδαίμονι.

82. Διογένης πλέων εἰς Αἴγιναν, καὶ πειραταῖς ἀλούς, εἰς Κρήτην ἀπαγχθεὶς ἐπιπράσκητο⁵ καὶ τοῦ κέρυκος ἐρωτῶντος, τί οἴδε ποιεῖν, ἔφη, „Αὐθράπων ἀρχεῖν⁶ κέρυσσε οὖν, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασαι,, καὶ δεῖξε τινὰ Κορίνθιον εὐπάρυΦον; Ξενιάδην, ἔφη. Τούτῳ με πάλει, οὗτος δεσπότου χρήζει⁷ ὡμεῖται δῆ τον ὁ Ξενιάδης, καὶ ἀπαγγαγὼν εἰς τὴν Κάρινθον, ἐπέσησε τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις, καὶ πᾶσαν ἐνεχείρισε τὴν οἰκίαν. δὲ οὕτως αὐτὴν ἐν πᾶσι διετίθει, ὡς ἐκεῖνος περιπλῶν; Ἀγαθός, ἔλεγε, δαιμῶν, εἰς τὴν οἰκίαν μου εἰσελήκυθε.

83. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτόν, δεῖν πειθεῖναι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη⁸ καὶ γῆρας ἱαρός ἢ τερεμνῆτης, εἰ δοῦλος εἴη, πειθῆναι δεῖν αὐτῷ.

84. Θεασάμενός ποτε παιδίου ταῖς χερσὶ πίνου, ἔξερῆψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν παιδίου μὲν νεικεῖν εὐτελέιχ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβήνιον, ὅμοιώς παιδίου θεασάμενος κοίλῳ ἀρτῷ τὴν Φακὴν ὑποδεχόμενον.

85. Μοχθηροῦ τίνος ἀνθράπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰσίτω κακόν· δὲ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰςέλθοι;

86. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἔξιδν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἀνθρώποι λοῦνται, ἡρνύσατο· τῷ δέ, εἰ πολὺς ὄχλος, ὀμολόγησε.

87. Πρὸς τὸν ἔρπεσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῆς, ἰδού, Φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέΦει.

88. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποίχ ἄρα δεῖ ἀριστᾶν, σὶ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ.

89. Ἀττικοῦ τίνος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, ὅτι Λα-
μεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαιῶν, παρ' ἔκείνους οὐδὲ διατύμβει,
οὐδὲ γάρ ιατρός, εἶπεν, ὑγιείας ἀν ποιητικὸς, ἐν τοῖς
ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται.

90. Διογένης ἀστον ἔτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος,
διὰ τί τὸν ἀλλευς τριάθολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἴτεις; ἔφη,
παρὰ μὲν τῶν ἀλλων ἀλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ
οὐκέτι.

* * *

91. Ἀντιδένης τὸν Ἀθηναίους, ἐπὶ τῷ γῆγενετε
εἶναι σεμνυομένους, ἐκφαυλίζων ἔλεγε, μηδὲν εἴναι
κοριλῶν καὶ ἀττελέβων γῆγενετέρους.

92.

92. Ἐπαινούμενός ποτε ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ,
ἔφη, μή τι κακὸν εἴργυασμα.

93. Ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσο-
φίας, ἔφη, τὸ δύναμις εἴσατο ὄμιλεν.

94. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότα-
του, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν.

95. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὕπους ἵπους
ψυφίσασμα. "Ἀλογον δὲ ἡγουμένων, ἀλλὰ μὴν καὶ
ερατηγοί, Φησί, γίνονται παρ' ὑμῶν μαθόντες,
μόνον δὲ κειροτονηθέντες.

96. Ἀντιδένης αἰρετάτερον Φησί, εἰς κέραντας
εμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γάρ ἀποδανόντος τὸ σῶ-
μα, οἱ δὲ κῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνονται.

* * *

97. Διογένης ποτε λάχανα πλύνων Ἀρίστηπον πα-
ρίσατα ἔσκιωψε· εἰ ταῦτα, ἔφη, ἔμαθες προσφέρεσθαι,
οὐκ ἀν τυράννων αὐλας ἐθεράπευες. "Ο δέ, καὶ σύ, εἰ-
πεν, εἴπερ ἔθεις ἀνθρώποις ὄμιλεῖν, οὐκ ἀν λάχανα
ἐκλυνεῖς.

98. Ἀρίστηπος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν
ἐκ φιλοσοφίας; ἔφη, τὸ δύναμις πᾶσι θερόντως ὄμι-
λεῖν. juf. No. 93.

99. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσο-
φοι; ἔφη, εὖν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὅμοιώς
τιώσομεν.

100. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν Φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν σκλούσιων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ σκλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν Φιλόσοφων οὐκέτι; Ἐφη, δτι οἱ μὲν ἴσασιν ἀν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν.

101. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαίδευτων; Ἐφη, ὅπερ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάντων.

102. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσαι παιδευθεῖς; καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θέατρῳ οὐ καθεδῆσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ.

103. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλέοντι ποτε καὶ χειραξομένῳ συνέβη ταραχῆσθαι πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἴδιῶται οὐ δεδοκαμένοι, ὑμεῖς δὲ οἱ Φιλόσοφοι δειλιάτε· οὐ γάρ περὶ δόμοίας, Ἐφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἔκαστοι.

104. Συμίσαντός τινος αὐτῷ υἱόν, ἥτησε πεντακοσίας δραχμάνας· τοῦ δὲ εἰπόντος τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ἀνήσπαθαι· πριῶ, Ἐφη, καὶ ἔξεις δύο.

105. Τοῦ θεράποντος ἐν ὅδῳ βασάζοντος ἀργύριον καὶ βαρυνομένου· ἀπόχεε, Ἐφη, τὸ πλέον, καὶ ἔσον δύνασαι βάσαζε.

* * *

106. Δᾶκαιαι γυνὴ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλοδέντος, καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνου, εἶπε· καὶ ἔκαστον γάρ βῆμα τῆς ἴδιας ἀρετῆς ἥπομικαδῆση.

107.

107. Γοργόνη, Λαμεδαιμονία, Δεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ σρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιόσσα εἶπεν· Ἡ τάύταν ἢ ἐπὶ ταύτῃ.

108. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ πρὸς τὴν ἐπιδεικνυμένην αὐτῇ τὸν κόσμον χρυσοῦν ὄντα καὶ διάλιθον, ἐμοὶ δέ, Ἐφη, κόσμος ὑπερλαμπρός ἐσι Φωκίων, πένης ἀν, καὶ εἰκοσιν ἥδη τοῦτο ἔτος Ἀθηναίων σρατηγῶν.

109. Εἰπούσης τινος, ὡς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργόνη, τὴν Δεωνίδου γυναῖκα, ὡς μόναι τῶν ἀνδρῶν ἀρχετε ὑμεῖς αἱ Δᾶκαιαι, Μόναι γάρ, Ἐφη, τίκτομεν ἀνδρας.

110. Στρατοίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, Φαλακρῷ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προσύδηκε περὶ ταλάντου, ὅσις ἀν ἀμεινον ἐπαινεσσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

111. Ἡ Βρασίδου μῆτηρ, Αργυριεωνίς, ὡς ἀφικέμενοί τινες εἰς Δαμεδαίμονα τὸν ἔξι Αμφιπόλεως εἰσῆλθον πρὸς αὐτὸν, ἡράτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέδαινε καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἀνδρα, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἡ Σπάρτη, μὴ λέγετε, εἶπεν, φένοι· καλῶς μὲν γάρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δὲ ἀνδρας Δαμεδαίμων ἔχει κείνου κρείττονας.

112. Ἄρτεμίσια, Ἄλικαρνατέων ἀρχουσσα, διὰ τὴν ἴδιαν ἀνδρείαν συνεράτευσε τῷ Πέρσῃ. Ταύτης Φασί, τὰ ἔργα ὁ Πέρσης θαυμάζων, ἀνέμραγεν ὡς αἱ γυναῖκες μὲν αὐτῷ ἀνδρεῖς, οἱ δὲ ἀνδρες γυναῖκες γεγύνασιν. "Οδεν καὶ μετὰ τὴν ναυμαχίαν τῇ μὲν Ἄρτεμίσιᾳ

κανε-

πανοπλίσιαν ἐπεμψε, τοῖς δὲ τῶν Φοινίκων ερατιγοῖς ἥλα-
κάτας καὶ ἀτράπτους.

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνου-
το τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖθαι, αὐταὶ ἀφικό-
μεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεισόπουν, τά τε ἔμπροσθεν,
καὶ τὰ ἐπιθενταὶ καὶ ἦν πλειν τὰ ἐναντία, αἰδεὶ γαυρούμε-
ναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῷas ἐΦερον ταφάς· εἰ δὲ
ἐτέρος εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ
θρηνοῦσαι, καὶ, ὡς ἔνι μάλιστα, λαθεῖν σπεύδουσαι,
ἀπηλλάσσοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυαν-
δριώ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρία ἐκομίζοντες αὐτούς.

114. Τοὺς μητερούσαντας Λυκούργου Θυγατέρας,
εἴτα μετὰ τὴν τελευτὴν πένικτος εὑρεθέντος ἀπειπαμένους,
ἔξημιώσαν εἰ "ἘΦοροι, ὅτι πλούσιον μὲν νομίζοντες ἐθερ-
πευσον, δίκαιον δὲ καὶ χρηστὸν ἐκ τῆς πενίας ἐπιγυνόντες
ὑπερειδον.

115. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα, τοὺς μίοὺς αὐτῆς
κέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς πρασείσις εἰσῆκει,
μαραδονοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο· ὡς δὲ παρα-
γενόμενος τις ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ὀπαντας τετελευ-
τηκέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπιθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράπο-
δον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος δὲ ὅτι νικᾷ,
Ἀσμένη τοίγυν, εἶπε, δέκομαι καὶ τὸν τῶν παΐδων θά-
νατον.

116. Λακῶν τρωθεὶς ἐν πολέμῳ καὶ βαδίζειν οὐ
δυνάμενος, τετραποδίῃ ὁδευεν. Αἰσχυνομένῳ δὲ αὐτῷ
ἐν τῷ γελοίῳ, ἢ μάτηρ, καὶ πόσῳ βέλτιον, ὡς τέκενον,
μᾶλλον

og Apofthegmer. Naturhistorie. 73

μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγγόθεναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέ-
λωτι ἀνούτῳ.

117. Σεμιγυνομένης γυναικός τινος Ἱωνικῆς ἐπὶ
τινὶ τοῦ ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπι-
θεῖσα τοὺς τέσσαρας μίοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦ-
τα ἔPhi δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔρ-
γα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαιρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.

118. Γοργὼ, βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ,
Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλήσιου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν
πρὸς βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰάμνων, ὑπισχνούμενου χρη-
μάτων πλῆθος, καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε, τόσῳ πλείονα προστι-
θέντος, καταφθαρεῖ σε, ὃ πάτερ, ἔPhi, τὸ ξενύλλιον,
ἔαν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλης.

119. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν
ὑποδούμενον θεαταμένη, Πάτερ, ἔPhi, δέ ξένος κεῖρας
οὐκ ἔχει.

II.

Adskilligt af Naturhistorien.

1. Ὁ πολύτος παμβορότατος. Ἐν σπάνει γάρ
τῆς ἄγρας τῶν ἑαυτοῦ πλοκέμων παρέτραγε· εἴτα ἀνα-
φύει τὸ ἐλλεῖπον.

2. Ἡ ὑερὶς τοῖς ἐπιοῦσιν ἐπὶ λύμη τὰς ἀνωθεν
τρίχας, διονεὶ βέλη, ἐπεέμπει, καὶ εὐόρχως βάλλει πολ-
λάκις,

λόνις, τὰ μῶτα Φρίξασα^τ καὶ ἔκειναι γε πηδῶσιν, δε-
περοῦν ἐκ τυνος ἀφειμέναι νευρᾶς.

3. Ορέζωδετ ὁ ἑλέφας μεράσιν κεριὸν καὶ κοίρου
βούν. Οὕτω τοίνυν, Φασί, καὶ Ρωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρ-
ρῳ τῷ Ἡπειρότι ἐτρέψαντο ἑλέφαντας, καὶ ἡ νίνη σὺν
τοῖς Ρωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο.

4. Οι ἑλέφαντες ζῶσιν ἔτι πλείω τῶν διακοσίων.
Τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τε εἰσὶν καὶ ρώμα-
λεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι,
καὶ δενδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανισάμενοι εἰς τοὺς
ἐπιαλίσιους πόδας. Τοσοῦτον δέ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ
θυμόσιοι, ὅσε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι,
καὶ ὅπλοις κρήμαι, καὶ νεῖν.

5. Τῷ ἑλέφαντι ὁ μυκτήρης ἐσὶ μακρὸς καὶ ἴσχυρός^τ
καὶ κρῆται αὐτῇ ὥσπερ χερί· λαμβάνει γάρ τούτῳ καὶ
εἰς τὸ σώμα προσφέρεται τὴν τροφὴν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ
τὴν ξηρὰν, μόνον τῶν ζάων.

6. Οι ἑλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἄλλη-
λους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὅδοισι σφᾶς αὐτοὺς^τ ὁ δὲ ἡττι-
ζεῖς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ μικρόντος
φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ ἄλλήλων οἱ ἑλέ-
φαντες θαυμασὸν ὄσον.

7. Ἡ θύρα τῶν ἑλέφαντων τοιάδε ἐσί. Ἀναβάν-
τες ἐπὶ τίνας τῶν τιθασῶν καὶ ἀνδρείων διάκουσι, καὶ
ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις, ἕως ὅτι
ἐκλύσωσι. Τότε δὲ ὁ ἑλέφαντις ἐπιπιδήσεις κατευδύ-
νει τῷ δρεπάνῳ^τ ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ

πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος μὲν οὖν τοῦ ἑλεφαντισοῦ
ἀπαντες προεῖς εἰσιν· ὅταν δὲ ἀποθῇ, οἱ μὲν, οἱ δὲ
ἄλλα τῶν ἔξαγρουσι μέντοι τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι τε-
ραῖς, ἵνα μυκτήζωσιν.

8. Αἱ κάμηλοι ἔχουσιν ὑβριν ἐπὶ τῷ μωτῷ^τ διαφέ-
ρουσι δὲ αἱ βάκτριαι τῶν Ἀραβίων^τ αἱ μὲν γάρ δύω ἔχου-
σιν ὑβριν, αἱ δὲ ἔνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα
μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῆται δὲ κρόνου πολὺ^τ
πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

9. Πάντα τὰ ζῶα κινεῖ τὴν κάτω σιαγόνα, πλὴν
τοῦ ποταμίου κροκοδείλου^τ οὗτος γάρ μόνον τὴν ἄνω
κινεῖ.

10. Ὁ κόραξ ὁ ἥδη γέρων, ὅταν μὴ δύνηται τρέ-
φειν τοὺς νεοττούς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν^τ οἱ
δὲ ἑδίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν φά-
σι τὴν γένεσιν λαβεῖν τὴν λέγουσαν κακοῦ κόρακος
κακὸν ὄσν.

11. Ἡ σαλάμανδρα, ὡς Φασί, διὰ τοῦ πυρὸς βα-
δίζουσα κατασθέννυσι τὸ πῦρ,

12. Περὶ τὸν Ἑπανιν ποταμὸν, τὸν περὶ Βόσπο-
ρου τὸν Κιμμέριον, γίνεται ζῶον πτερωτὸν τετράποδον. Ζῆται
δὲ τοῦτο καὶ πέτεται μέχρι δείλης^τ καταφερομένου δὲ
τοῦ ἥλιου ἀπομαραίνεται καὶ ὅμα δυομένου ἀποθνήσκει,
βιώσαν ἡμέραν μίαν^τ διὸ καὶ καλεῖται ἐΦύμερον.

13. Ἐκ τοῦ Φοίνικος γίνεται οἶνος, καὶ ὅξος,
καὶ μέλι, καὶ ἀλφίτα^τ καὶ τοῖς τῶν Φοίνικων πυρῆσι
χρῶν-

ερῶνται οἱ καλκεῖς ἀντὶ ἀνθράκων· βρεχόμενοι δὲ τοῖς προβάτοις καὶ βουσὶ τροφῇ γίνεται.

14. Ἡ Λίθος, ὡν Εὐρυπίδης μὲν "μαγνῆτιν ἀνδρασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἥρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥσε δύναται ταῦτὸν τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ Λίθος, ἀλλοις ἄγειν δακτυλίους" ὡς ἐνίστε δραματίδος μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἔξι ἀλκήλων ἥρηται· πᾶσι δὲ τούτοις ἔξι ἐκείνης τῆς Λίθου ἡ δύναμις ἀνήκει.

15. Φασὶ τοὺς πελεκᾶντας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς θενομένας κόγκας δρύττοντας κατεδίειν· ἔπειτα, ὅταν πλήθος εἰς Φορίσσωσιν αὐτῶν, ἔξεμεν, καὶ οὕτως τὰ μὲν ἀρέα ἐδίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ δεράκων μὴ ἀπτεθεῖ.

16. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρώδεις ἔσι τὸ Ὂδωρ, ὥστε τὰ ἴματα οὐδενὸς ἑτέρου ρύματος προσδεῖσθαι· κανὶ πλειόνοις ἐν τῷ Ὂδατι ἔστη τις, διαπίκτει.

17. Ἔσι ζῶν, ὁ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ῥινόφερως, ἀλμῆ δὲ καὶ βίφ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὑψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ κρόναν πυξιοειδῆ. Ἐπὶ δὲ ἀκρων τῶν μυκτήρων Φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ σερεστῆτι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς ιομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρός τινα τῶν μειζόνων πετρῶν θηργύει, συμπεσὸν δὲ εἰς μάκην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ καὶ ὑποδῦνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν, ἀναρρίπτει τῷ κέρατι, καθάπερ ἔφει, τὴν σάρκα.

18. Ὁ Κροκοδείλος ἐξ ἐλαχίσου γίνεται μέγιστος, διὸ ὡς μὲν τοῦ ζῴου τίκτουτος τοῖς χυνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πικῶν ἐκπαίδεια. Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς Φύσεως ὀχύρωται. Τὸ μὲν γάρ δέρμα αὐτοῦ πάνι Φολιδάτων ἔσι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρον, δόδοντες δὲ ἔξι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ καυλιδόντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθράκους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κάων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμῷ.

19. Ὁ καλούμενος ἵππος ποτάμιος τῷ μεγέθει μὲν ἔσιν οὐκ ἐλέγτων πικῶν πέντε, τετράποντος δὲ ὡς καὶ δίχηλος παριπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς καυλιδόντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὅτῳ, τρεῖς ἔξι ἀμφοτέρων μερῶν· διαδέσθαι καὶ κέρμον καὶ φωνὴν ἵππῳ παρεμφερῆ, τὸ δὲ ὄλον κύτος τοῦ σάματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἴσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχουν καὶ κερσατον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς Ὂδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ κάρας κατανέμεται τόντε σίτον καὶ τὸν κέρτον· ὥσε εἰ πολύτεκνον ἦν τεῦτο τὸ ζῶον καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἐπικτενεῖ, ἐλυμαίνετο ἀν ὄλοσκερῆς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

20. Οἱ σρούθιοικαμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμῆλοι παραπλήσιοι· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφυκίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ διφθαλμοὺς μεγάλους καὶ κατὰ τὴν κρούσιν μέλαγας. Μακροτράχηλοι δὲ ὑπάρχουν, ρύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς, καὶ ἐς δέξιν συνηγμένον. Ἐπτέρωται

ρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετράχωμενοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι σηρίζομενοι καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖς ὅμα Φαίνεται καὶ πτυνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἔξαρσι καὶ πτεράδαι, κατὰ τῆς γῆς ἀκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἵππεων, τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾶ πρὸς τοὺς διώκοντας, ὡς τολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

21. Οἱ δυομακόμενοι κυνοκέΦαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσι, ταῖς δὲ Φωναῖς μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀποίσσεται τὰς.

22. Ὁ λευγόμενος παρὰ Αἴθιοψι μρούοττας μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα Φοβερωτέραν ἀμφοτέρων* τοῖς δὲ ὁδοῦσι, πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὁσῶν μέγεθος συντρίβει ῥάδίως, καὶ τὸ καταποθὲν διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

23. Οἱ ἐν Λιβύῃ κόρακες ποτοῦ δεόμενοι λίθους ἐμβάλλουσι τοῖς κρωσσοῖς, ἀναπληροῦντες αὐτοὺς καὶ τὸ ὕδωρ ἀνάγοντες, μέχρις δὲν ἐφικτῷ γένηται.

24. Θαύματος ἄξια τὰ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χνιῶν. Ἐκεῖναι μὲν γάρ ἀνεμοθέσι τι μέλλουσαι μάρπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἐστάσις, ὑπὲρ τοῦ μῆ παραφέρειαι, μικροῖς λιθίδοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς αετοὺς δεδοκάτες, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ σόμα λίθου εὑμεργεῖν λαμβάνουσιν, οἷον

ἐπιζο-

ἐπιζομίζοντες αὔτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ Φιλόφωνον καὶ λάλουν, ὅπως λάθασι σιωπῇ παρελθόντες.

25. Ὁ ἐρωδίος ὅταν τὴν ιδύγκην καταπίῃ μεμυμῖται, ἐνοχλούμενος ἐγκαρπετεῖ, μέχρις ἂν αἰδηται μαλασσομένην καὶ χαλῶσαι ὑπὸ τῆς θερμότητος* τότε δὲ ἐκβαλλὼν κεκηνυῖται καὶ ἀναπεπταμένην, ἔξεπλε τὸ ἐδάδιμον.

26. Θαυμασία ἡ τῶν ἐλεφάντων σύνεσις. Ἐν Τρόμῃ ποτε πολλῶν προδιδασκομένων σάσεις τίνας ἴσασι μαραβόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀνακυκλεῖν, εἰς δὲ δυσμαθέσατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε καὶ κολακόμενος πολλάκις, ὡφῆν νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαδήματα μελετῶν.

27. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακιάδεις ἐν Τρόμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ὃν συνέλαβε μετέωρον ἔξαρσας, ἐπίδοξος ἢν ἀποτυμπανίσειν* κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρέσατο καὶ παρῆλθεν, ἀφοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ, Φοβιθῆναι.

28. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἀλλα τε θαύμασια καὶ τὰ περὶ τὰς διαβάτεις τῶν πεταμῶν ἰσοροῦσι* προδιαβαίνει γάρ ἐπίδους αὐτὸν ὁ νεᾶτατος καὶ μικρότατος, οἱ δὲ ἐσάτες ἀποδεωροῦσιν, ὡς, ἀν ἐκεῖνος ὑπεράριψε τὸ μεγέθει τὸ ρεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοις πρὸς τὸ θαρρεῖν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας οὖσαν.

29. Οἱ Θράκες ὅταν παγέντα ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιφερῶσιν, ἀλάπενα ποιεῦνται γυνάμονα τῆς τοῦ πάγου

ερζέ-

επέρροτος. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα παραβάλλει τὸ οὖς· μᾶν μὲν αἰδηταὶ ψόφῳ τοῦ φίεματος ἐγγὺς ὑποφερομένου, τεκμηριομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάθους τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτὴν καὶ ἀβρέβαιον, ἵσαται, κανὸν ἐφ τις, ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν θαρροῦσα, διῆλθε.

30. Πύρρος δὲ βασιλεὺς δίδειν ἐνέτυχε μηνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην ἀστού παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κόντα μεντὸν εἰσαγάγειν. Ὁλίγας δὲ ὑπερον ἡμέραις ἔέτεσις ἦν τῶν ερατιωτῶν, καὶ πάροδος καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύνων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπει δὲ τοὺς Φοινέας τοῦ δεσπότου παριόντας εἶδεν, ἔξεδραμε μετὰ Φωνῆς καὶ Θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ καθυλάκτει πολλήνις μετατρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὅτε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι· διὸ συλληφθέντες εὐθὺς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῷν τινῶν τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὄμοιογῆσαντες τὸν Φόνον, ἐκολλάδησαν.

31. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν Τριαντόν. Οὗτος υπερῆτε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ κατομένου τοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἐπέρριψε. — Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τὸν Ἀσὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύρρον, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ ἔτερός τις ἴδιωτης, ἔθρεψεν ἀποθανόντος γῆρᾳς αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου, τέλος εἰς τὴν πυρὸν ἀφῆκεν ἐαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε.

32. Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν καὶ ἀκεφέντα πρὸς Ἀλεξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένου καὶ καπροῦ καὶ ἀρκτού, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖθαι καὶ περιορᾶν· ὕφεντος δὲ λεοντος εὐθὺς ἔξανταζηναι καὶ διακονεῖθαι, καὶ Φανερὸν εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστὴν, τῶν δὲ ἀλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων. — Οἱ δὲ τοὺς δασόπους δικούστες, ἐὰν μὲν αὐτοὶ κτείνωσιν, ὕδονται διασῶντες, καὶ τὸ αἷμα λάπτουσι προδύμως· ἐὰν δὲ ἀπογυνόδης ἔσυτὸν ὁ λαγωός, ὃ γίνεται πολλάκις, δοσον ἔχει πυεύματος εἰς τὸν ἔσχατον ἀναλαστὸς δρόμον ἐκλίπῃ, μεντὸν καταλαβόντες οὐχ ἀπτονται τὸ παράπαν, ἀλλὰ ἵσανται, τὰς εὐρὰς κινοῦντες, ὃς οὐ κρεῶν κάριν, ἀλλὰ μίκης καὶ φιλονεκτίας ἀγωνιζόμενοι.

33. Τῶν ἐλάφων αἱ θύλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν οδόν, ὅπου τὰ σαρκοβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἵ τε ἄρρενες ὅταν αἴθωνται βαρεῖται ὑπὸ φύμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὅντες, ἐκτοπίζουσι, σάκουντες αὐτοὺς τῷ λαυδίνων, ὅπε τῷ Φεύγειν οὐ πεποιθασι.

34. Τῶν χερσαίων ἔχίνων οὐ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἀρμύνα καὶ Φυλακή, παροιμίαν πεποίηκε.

πόλλα οἴδι· ἀλλάπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα.

Γλαυκοφατέρα δὲ ἐσὶν οὐ περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια. — Μετοπάρου γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδύμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς φύγας ἀποσείσας τοῦ βότρυος χαράξε, καὶ περικυλιθεῖς, ἀναλαμβάνει ταῖς ἀκάνθαις· εἴτα καταδὺς εἰς τὸν Φωλέον, τοῖς σκύμνοις ψρῆθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν

ἔπεις ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότου, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προσάθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἀνεμον, τὴν δὲ ἑτέραν ἀνοίγουσι.

35. Κουρεύς τις ἐργασήριον ἔχων ἐν Ράμη πρὸ τοῦ τερμένους, ὃ καλοῦσιν Ἐλλήνων ἀγορᾶν, θαυμασόν τι χρῆμα πολυφόνου κίττης ἔτρεφε, καὶ ἀνθρώπου ρήματα οὐαὶ θηρείους φόρογγοις ἀνταπεῖδον, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδὲν ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμούμενη μηδὲν ἄρρητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. "Επιχειρεῖ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὕστερον εἴωθε, κατὰ τὸν τόπον ἐπιεῖσθεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπιγκταὶ καὶ κελευόμενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιεργίψαν· ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐπείνην ἀφθογγος ἦν καὶ ἀναυδός. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνήν, τότε θαῦμα μετίζουν ἡ σιωπὴ παρεῖχεν· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἰκάζουν ἐκπλῆξαι τὴν ἀκοήν, τῇ δὲ ἀκοῇ συγκατεσβέδαι τὴν φωνήν. "Ην δὲ οὐδέποτε τούτων, ἀλλ' ἀσκησις, ὡς ἔοικεν" ἀφνω γάρ αἰδήσ ἀφῆκεν, οὐδὲν τῶν συνθέων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπιγγῶν αὐταῖς περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

36. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θύγοντας αὐτῆς ἐπιτήγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης βαρύτητα ναρκῶδην ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. "Ενιοι δὲ ἰσοροῦσιν, πετραγενάτοις τοῖς πόδας αὐτῆς ἐπιπλέοντα λαμβάνοντες,

ἄν έκπεσῃ ξῶσσα, κατασκεδάνυντες ὑδρῷ ἄνωθεν, αἰδάνεσθαι τοῦ πάθους ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἀφῆν ἀμφιβλύγοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὑδατος τρεπομένου καὶ προπεκούθοτος.

37. Οἱ πινοτήρας ξῶσσόν ἐσι ιαρμινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεσι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόρυκην προκαθήμενος, ἐῶν ἀνεφργμένην καὶ διακεκρυπταν ἀχρι προσπέσῃ τι τῶν ἀλασίμων αὐτοῖς ἐχθρώδιαν" τότε δὲ τὴν εὔροια τῆς πίνης δακῶν παρεισῆλθεν, ἡ δὲ συγένεισε τὴν κόρυκην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἔρνους γενομένην κατεδίουσι.

38. Οἱ καλούμενοι Ἕγεμῶν δεῖ σύνεσιν ἐνὶ τῶν μεγάλων κητῶν καὶ προνῆκται, τὸν δρόμον ἐπευθύνουν, ὅπως οὐδὲ ἐνσχεδίσται βράχεσιν. "Ἐπεται γάρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὃς περ οἴκαι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς" καὶ τῶν μὲν ἀλλων, ὃ, τι ἀν παραλόβῃ τῷ κάστρῳ, εὐδῆς διέφθαρται καὶ ἀπόλασε, πᾶν ἐμβεβλισμένον, ἐκεῖνο δὲ γινόσκουν ἀναλαμβάνει τῷ σόρατι καθάπερ ἀγνευραν ἐντός. "Ἐγκαθεύδει γάρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἔσηκεν ἀναπαυομένου καὶ ὅρμετος προελθόντος δὲ αὐτὸς ἐπακοιλοῦσετ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενου, ἢ ἐρέμβεται καὶ πλαιάται, καὶ πολλὰ διεφθάρη, καθάπερ ἀκυβερνητα πρὸς γῆν ἔξενεκθέντα.

39. Θαυμάσῃ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμελεῖα· τίκτει μὲν γάρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάσσης πλησίον· ἐπωάξειν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύει πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ φάμαμφ τὰ ἄλλα, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμάται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ

καὶ μαλακότατον ἔται δὲ παταχάση καὶ ἀποκρύψῃ βεβίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ καταστῆσιν τὸν τόπον, εὔσημους ἔαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δέ, τὴν Θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρεπομένην, τύπους ιδίους καὶ φραγγίδας ἐναπολείπειν. "Ο δὲ τούτου θαυμασιότερον ἐσιν, ἡμέραν ἐμφυλάξασα τεσσαρακοσῆν (ἐν τοσαύταις γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιρρήγνυται τὰ ὡτα) πρόσεισται, καὶ γυνωρίσασα τὸν ἐναυτῆς ἑκάστην θυσαρόδν, ὡς οὐδεὶς χρόνος θήκειν ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προδύμως.

III. Mythologie.

I.

Gudernes Levemaade og Sysler.

1. Οἱ θεοὶ οὐτε σῖτου ἔδουσιν, οὐτε πίνουσιν οἴνον, ἀλλὰ τὴν ἀμφροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος μεδύσονται, μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ πενίσσῃ ἀνημεγμένου, καὶ τὸ αἷμα δὲ τῶν ιερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιέχουσιν.

2. "Εκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινα ἔχει ἢ θεοῖς ἡ ἄνθρωποι χρισίμην. "Ο Ἀπόλλων μαντεύεται, ὁ Ἀσκληπιοὶ λάται, Ἐρμῆς παλαίειν διδάσκει, ἡ Ἄρτεμις μαντεύεται, οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν Θαλάσσῃ κειμαζομένους

καύτας

καύτας σάκουσιν, ἀλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

3. Θυσίας ἀλλοι ἀλλας τοῖς θεοῖς προσέγγιουσι. βοῦν δὲ γεωργὸς, δρυν δὲ ποιμὴν, αἶγα δὲ αἰπόλος· δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· δὲ πένης ἰλάσκεται τὸν θεὸν Φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

II.

Olympen.

1. Ο οὐρανὸς χαλκοῦς ἐσι τὰ ἔξω. Ἐντὸς δὲ φῶς λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρότερος, καὶ ἔστρα διαυγέστρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσίοντι δὲ πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὡραι πυλωροῦσι γάρ ἐπειτα δὲ ἡ Ἰρις καὶ ὁ Ἐρμῆς, ὅντες ὑπηρέται, καὶ ἀγγελιαφόροις τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίσου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεσον ἀπάστης τέχνης· μετὰ δὲ, αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διός τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντας περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίσου κατασκεύαστος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ καὶ ἀμφροσίαν ἔδίστησε. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεισιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, δὲ Ἱέων καὶ ὁ Τάνυταλος· ἐπει δέ τοις ἥδεις καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ μᾶν καλέζονται, ἀβατος δὲ τῷ θυητῷ γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

2. Οι πλεῖστοι τὸν μὲν Δία ἀναπλότουσι γενειῆτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένου καλήν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα ἀνεξωσμένην,

καὶ

υμν, κέρδιν Φέρουσαν, δόρυ ̄χουσαν, τὴν "Ηραν Λευκάδηνον, εὐάπιν, εὐείμουνα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ Θρένου, "Απόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν κλαμι-
θίφ, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ̄χεπερ θέρντα.

III.

Underverden.

1. Τόπος τις ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθὺς ὁ "Άδης", μέγιας δὲ καὶ πολύχωρος οὖτος, καὶ ζοφερὸς καὶ ἀνήλιος. Βασιλεύει δὲ αὐτοῦ ἀδελφὸς τοῦ Διός, Πλούτων οικλυμένος. Περιρρέεται δὲ ἡ χῶρα ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ Φοβεροῖς, Κωκυτῷ, Πυρφλεγένοις καὶ Στυγί. Τὸ δὲ μέγιστον ἡ Ἀχερούσια λίμνη προκειται, πράτη δεχομένη τὸδε ἀπαντοῦντας, ἥν οὐκ ἔνι διαπλεῦσαι ἀνευ τοῦ πορθμῶς. Πρὸς δὲ τῇ καθόδῳ καὶ πύλῃ, οὖσῃ ἀδαμαντίνῃ, Αἰακός ἐσιν, τὴν Φρουρὰν ἐπιτετραμμένον, καὶ παρ' αὐτῷ κύριον τριμέθαλος. Περιιωδέντας τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτόν, μυῆμης πολέμιον. Λίθης γοῦν διὰ τοῦτο ἀνόμασαι, ἥσ πιόντες λήθουνται πάντων τῶν πρὸ τοῦ γεγενημένων. "Ο μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ ΠερσεΦόνη δυνατέσσονται, ὑπηρετοῦσι δὲ αὐτοῖς Ἔριν-
νές καὶ Φόβοι καὶ Ἐρμῆς. Δικασταὶ δὲ καθηνταὶ δύο, Μίνως τε καὶ Ραδάμανθυς, Κρῆτες ὅντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διός. Οὗτοι δὲ τὸν μὲν ἀγαθόντα τὸν ἀνδρῶν καὶ δι-
καίους πέμπουσιν ἐσ τὸν Ἡλύσιον πεδίον, τῷ ὀρίσα βίᾳ-

συνεσομένους* τὸδε δὲ πονηρόδης τοῖς Ἐρινύσι παραδόντες, ἐσ τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσι.

2. Τάρταρος τόπος ἐσιν ἐρεβώδης ἐν ἀδου, τοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάσημα, ὃσον ἀπὸ οὐρανοῦ γῆ.

3. Ὁ Κέρθερος, δὲ τοῦ ἀδου Φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν μυνῶν οεφαλάς, τὴν δὲ οὐράνη δράμοντος, κατὰ δὲ τοῦ νάτου παντοίων ὅφεων οεφαλάς.

4. Σίσυφος ἐν ἀδου κολάζεται, πέτρου ταῖς χερσὶ καὶ τῇ οεφαλῇ πυλίων, καὶ τοῦτον ὄρει τινὶ ὑπερβάλλειν θέλων. Ὁ δὲ πέτρος ὁ θεούμενος ὑπ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοῦ πίσω Φέρεται.

5. Τάνταλος Διός ἥν παῖς, πλούτῳ καὶ δόξῃ δια-
Φέρων, κατώπιν τῆς Ἄστεας περὶ τὴν μηνὸν ὀνόμαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, φάσι, Φίλος ἐγένετο τῶν Θεῶν. "Τιερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ Φέρων, καὶ μετασκῶν ποιῆσις τραπέζης καὶ πάσης παρρήσιας, ἀπήγγειλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀδανάτοις ἀπόρ-
ρητα. Δι' ἥν αἵτινα καὶ ζῶν ἐκολάθη, καὶ τελευτήσας αἰώνιον τιμωρίας ἥξισθη, καταχθεῖς εἰς τὸδε ἀσεβεῖς.

6. Ὁρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰώνιον νίός, ἀδελφὸς ἐκίνειτο Λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποδανούσης Εὔρυ-
δίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, κατῆλθεν εἰς ἀδου, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσκεπτο ποιόσειν, ἀν μὴ πορευόμενος Ὁρφεὺς ἐπιεραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέαται. Ὁ δὲ ἀπιώπης ἐπιεραφεὶς ἐθένσατο τὴν γυναικαν· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψε.

IV.

Leto og hendes Børn.

1. Λητὸς κατὰ τὴν γῆν ἀπασάν ὑφ' Ἡρας ἥλαινοτο, μέντοι εἰς Δῆλου ἐλθόσσα γενυῖ πρότην "Ἄρτεμιν" ὕσερον δὲ Ἀπόλλωνα ἔγγενηνησεν. "Ἄρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θύραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαδὸν παρὰ ποῦ Πανός, ἤκει εἰς Δέλφους, ἡρησιμόδουσις τότε Θέμιδος. Ός δὲ ὁ Φρουρᾶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὅφις ἐκόλυνεν αὐτὸν προσελθεῖν ἐπὶ τὸ κάστρον, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. *Samtale mellem Hera og Leto.*

"Ἡρα. Καλὰ μὲν γὰρ, φέτος, τὰ τέκνα ἔτενες τῷ Δίῳ! Δητ. Οὐ πάσαι, ὅτι "Ἡρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἶος δὲ ἝΦαιστός εἶνιν. "Ἡρ. Ἀλλ' οὔτος μὲν δὲ χωλὸς ὄμως χρήσιμός γε ἐσί, τεχνίτης ἀνάριστος, καὶ κατακεκόστηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν. Οἱ δέ σοι παῖδες, οὐ μὲν αὐτῶν ἀρρένική πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρεισ, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθόσσα, πάντες ἵσασιν οἴα ἐδίει ἔνοντονούσσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρώποφάγους ὄντας. 'Ο δέ Ἀπόλλων προεποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τεξέειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ιατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύειν, καὶ καταπισθύρον ἔργασθαι τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τόδ' ἐν Κλάρᾳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἔξαπατῷ τοὺς θεωρημένους αὐτῷ, λοξὰ ἀπορηνόμενος, ὃς ἀκίνδυνον εἰ-

γει τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου. Αὕτος δὲ δὲ μάντις ἥγηνει, ὅτι Φονεύσσει μὲν τὸν ἔρφομενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὃς Φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. "Ωστε οὗτος ὅρθι καθότι καλλιτεμνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξες.

Δητ. Ταῦτα μὲν τοι τὰ τέκνα οἵδια ὅπως λυπεῖσθε, οὐρανοῖς ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὅταν οὐ μὲν ἐπανῆται ἐς τὸ κάλλος, ὃ δὲ κιθαρίζει ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων. "Ἡρα. Ἔγελασα, φέτος. Ἐκεῖνος θαυμασός, ὃν δὲ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσσαι θέλουν, ἀπέδειρεν ἀν., αὐτὸς ορατίσσας τῇ μουσικῇ; οὐν δὲ κατασφιθεῖς ἀνθίος ἀπόλλωνεν, ἀδίκηως ἀλούς. οὐδὲ καλὴ του παρθένος οὕτω καλή ἐσιν, ὅπετε ἐπει ἔμαθεν διφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, Φοβηθεῖσα μὴ διεγίνοντος ἔξαγορεύσῃ τὸ αἷσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας. Δητ. Μέγα, φέτος Φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς" πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὐτὸς δακρύουσαν, ὅπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίη, ταῦτος οὐ κύνος γενόμενος.

3. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερέων, ἐδίκτευσε, καὶ γῆτάστο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῆ τοῦ θανάτου, ἀν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θυγάτην ἡλγηται. "Ως δὲ ἡλθεῖς οὐ τοῦ θυγάτην ἡμέρα, μήτε τοῦ κατρός, μήτε τῆς μητρός ὑπὲρ αὐτοῦ θυγάτην θελόντιν, "Αλκιστίς, οὐ αὐτοῦ ἀλλοκος, ὑπεραπέδανεν. "Ἡ Περσεφόνη δὲ ἐλέησσασα αὐτὴν πά-

λιν ἀνέπεμψεν, ὃς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσθάμενος τῷ Θανάτῳ αὐτὴν ἀνήγαγε.

4. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Δαομεδούτος ὑβριν πείρασαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχιεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδουν. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαξεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προδῆτη Λαομέδων Ἡσίονυ, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὴν κῆτοι, οὗτος προδίδυκεν αὐτὴν, ταῖς πλησίον τῆς Ἱαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. Ταύτην ἴδων ἐκκειμένην Ἡρακλῆς ὑπέσχετο σώσειν αὐτὴν, εἰ τὸν ἵππον παρὰ Λαομεδούτος λήψεται, ἀς ὁ Ζεὺς αὐτῷ ἔδωκεν δάσειν δὲ Λαομεδούτος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσίονυ ἔσωσε. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς μὴ βουλομένου τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε καὶ τὴν πόλιν εἶλε.

5. Ἡ Νιόβη, Ἄμφιονος ἄλοχος, παῖδας μὲν εἶχεν ἑπτά, θυγατέρας δὲ τὰς ἕστας. Εὔτενος δὲ οὐσα, τῆς Λητοῦς εὐτεκνιωτέραν εἶπεν ὑπάρχειν. Λητὼ δὲ ἀγανακτήσασα τὴν τε "Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παράξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οίνας κατετόξευσεν" Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἀρρένες κοινῇ πόντας ἐν Κιδαιρῶνι Ἀπόλλωνος κυνηγεῖτοῦντας ἀπέκτεινε. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολικοῦσα εἰς Σίκυλον ἤκεν τῆς Ἀσίας· οὐκεὶ διὰ εὐχαράκτην, τὴν μορφὴν εἰς Λίδον μετέβαλε, καὶ χειται ἐπάρχουσα γύντωρ καὶ μεδ' ἥμεραν.

6. Αἱ Μούσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι λέγονται· Ἡσίοδος τὰ ὄντα πατέρας ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειά τ', Εὐτέρη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατά τε, Πολυμνία τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη δ', ἡ σφέων προφερεσάτη ἐξίν ἀπασέων.

7. Ἀκταίων, Ἀριστίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὑπερον κατεβράθη ἐν τῷ Κιδαιρῶνι ὑπὸ τῶν ιδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τρόπον, ὅτι τὴν "Ἄρτεμιν λουσμένην εἶδε. Καὶ Φασί, τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ ταῖς ἐπομέναις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὃς ἂν κατὰ ἀγνοιαν ἐβράχην" ἀπολομένου δὲ Ἀκταίονος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, καταρύσσοντο, καὶ ἄγτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἰδώλον κατεσκεύασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαισε,

V.

Asklepius og Faëthon.

1. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποδανούσης, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον κυνηγεῖν Ἀπόλλων, καὶ παρ' αὐτῷ καὶ τὴν ιατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος Χείρουργος, καὶ τὴν τέχνην ἀπικόσας ἐπὶ πολύ, οὐ μόνον ἐκάλυψε τινας ἀποδιηγήσκειν,

άλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ Φοβηθείς, μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θεραπείαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐμεραύγωσεν αὐτὸν· καὶ διὰ τοῦτο δργιαθεῖς Ἀπόλλων, ιτεῖνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν ορφανὸν Διῖ πατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλοσεν αὐτὸν ρίπτειν εἰς Τάρταρον· δεινέσσης δὲ λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ Ἰητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερδάς πρὸς Ἀδμητον, τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἔποιμαινε, καὶ τὰς Ἰητείας βόας πάσας δίδυματόνους ἐποίησε.

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν Φασί, Φαέθοντα τὸν Ἡλίον μὲν οἴνον, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὅντα, πεῖσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωριδέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τεθρίππον μὴ δύναμαι ορατεῖν τῶν ἡγιανῶν, τοὺς δὲ ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἔξενεχθῆναι τοῦ συνήδους δρόμον· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οδρανὸν πλανωμένους ἐμπυρᾶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν πελούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, ορφανῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκατατῆσαι δὲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήδην πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάλεων πελούμενου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡρίδανον προσαγορευομένου, θρηνήσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματιθῆναι εἰς αἰγαίροντας. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν

ὅραν

ὅραν δάμρουν ἀφιέναι, καὶ τοῦτο πηγηνύμενον ἀποτελεῖν τὸ παλούμενον ἡλεκτρὸν.

VI.

*Semele. Athamas og Ino.
Bacchus.*

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεῖς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται, πειθεῖσα ὑπὸ "Ἡρας, τοιοῦτον αὐτὸν ἐλέγειν, οἷος ἡλίς μητερυόμενος" Ἡραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θελαμὸν αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀσραπαῖς ὄμοιος καὶ βρονταῖς, καὶ ορφανὸν Ἰησον. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ὁ θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέρριψε τῷ μηρῷ. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διονύσιον γεννᾷ Ζεύς, λύσας τὰ φέμματα, καὶ δίδωσιν Ἐρμῆν· δὲ κομίζει πρὸς Ἰηνὸν καὶ Ἀδάμαντα, καὶ πείσει τρέφειν ὃς κιρρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἡρα, μανίαν αὐτοῖς ἔνειβαλε. Καὶ Ἀδάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρκον, ὃς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτεινεν. Ἰηνὸς δὲ τὸν Μελικέτην εἰς πεπυραμένον λέβιτα ρίψασα, εἴτα βασισασα, μετὰ μεκροῦ τοῦ παιδὸς ἥλατο κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοῦθέα μὲν αὐτῇ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὑνομαζέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων τοῖς κειμενούμενοι γράπτοις. Ἐτέλη δὲ ἐπὶ Μελικέτη ἀγάνη τῶν Ιαθμίων, Σιεύφοις θέντος,

3. Samtale mellem Zeus og Hera.

"**Ηρα.** Ἔγὼ μὲν ἥσχυνόμην ἄν, ὁ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν μίσος, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ ποδάρια δὲ μαινομέναις γυναικὶ συνών, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὃποι τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις κορεύων, καὶ ὅλος παντὶ μᾶλλον ἔοικός ἦν σοὶ τῷ πατρί. **Ζεὺς.** Καὶ μήν οὗτος γε ὁ θηλυμάτης, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνου, ὁ "Ηρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρόστοτο, καὶ τοὺς ιατοικοῦντας τὸν Τρῳάλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θράκους ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάτας τῷ γυναικείῳ τούτῳ δρατιωτικῷ, τούς τε ἐλέφαντας εἶλε, καὶ τῆς κόρας ἐκρήτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς δίγονον ἀντιτίθηνται τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε" καὶ ταῦτα ἀπαντά ἔπραξε, ὅρκούμενος ἀμα καὶ κορεύων, θηρόστοις κρόμμιονος κιττίνοις, μεθύων, ὡς Φῆς σύ, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεκείρησε λοιδορόγεναῖς αὐτῷ, ὑβρίσας ἐσ τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδῆσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασμῶν ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. **Ορέας,** ὃς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός εἴ δὲ παδίᾳ καὶ τρυφῇ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς Φθόνος καὶ μάνια εἰ λογίσαιτο τις οἷος ἀν μῆφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

4. "Ο Διόνυσος βουλόμενος ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρήνων ληστρικὴν ἐμιαύλωσατο τριήρη. Οἱ δὲ Νάξον μὲν παρέπλεον, ἥπειγοντο δὲ εἰς

"Ασίαν

"Ασίαν ἀπεμπωλήσοντες. Ο δὲ τὸν μὲν ισὸν καὶ τὰς κάπτας ἐποίησεν Ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησσε πιστοῦ καὶ βοῦς αὐλῶν" οἱ δὲ λιγαὶ ἐμμανεῖς γενέμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔψυχον καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

5. Εἰς Θήβας ἐλιθῶν τὰς γυναικας ἡμέρηνας καταλιπόντας τὰς οἰκίας βανχεύειν ἐν τῷ Κιδαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰλιφθὼς τὴν βασιλείαν, διεκάλυπτο ταῦτα γίνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιδαιρῶνα τῶν Βάνχων κατόσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμελεῖθαι. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

6. Λυκούργος, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεὺς, ἔξεβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάνχαις εἰς Θράκην ἥμοντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως κατέφυγε. Βάνχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι. Αἱ δὲ Βάνχαι ἐλύθησαν ἔξαιρυνται, Λυκούργος δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ο δὲ μεμηνὸς Δρύαντα, τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελένει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηρίασας ἔσυτόν, ἐτωφρόνησε.

7. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποίησαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ διωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφίκεται πρὸς τινας ποιμένας, οἵ γε ευσάμμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὑδατος ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάκωδαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεδ' ἡμέραν δὲ νούσαντες, ἔθαψαν αὐτόν, Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρί, τὸν πατέρα μα-

μασευόση, κένων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἡ τῷ Ἰησοῖ φευγείστη, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσσε· κάκείνη ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἔσωτὴν ἀνήρτησε.

VII.

Hermes.

I. Samtale mellem Hermes og Maia.

'Ερμ. "Εσι γάρ τις, ὁ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ Θεὸς ἀπλιώτερος ἔμοι; Μαι. Μή λέγε, ὁ 'Ερμῆ, τοιοῦτον μηδέν. 'Ερμ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω; ἔωςεν γάρ ἔξανάσαντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· εἰαι διαεράσαντα τὴν ἑκατοντάριαν, εἴτα εὐθυτύσαντα ἔκσα, παρεξεῖνα τῷ Δίῳ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγρυπνίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι μενονιμένου παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν νεάνητον τοῦτον οἰνοχόου ἥμειν, καὶ τὸ νέκταρ ἔγω ἐνέχεον· τὸ δὲ πάνταν δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς παθεύδω μόνος τῶν ἀλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι Ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεῖναι τῷ δικαστρίῳ· οὐ γάρ ίμανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν πολαίρεσαι εἶναι, καὶ ταῖς ἑκατοντάριαις κηρύττειν, καὶ φύτευσαι ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένου. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευμα ἦδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἔη, ἥδεως ἂν ἢξισθα πεπρᾶμαι, ὥσπερ

οἱ ἐν γῇ πακῶς δουλεύοντες. Μαι. "Εα ταῦτα, ὁ τέκνους" χρὴ γάρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα.

2. 'Ερμῆς, Μαίας καὶ Διὸς γίνος, ἔτι ἐν σπαραγάνοις ὡν, εἰς Πιερίαν παραγύνεται, καὶ ἀλέπτει βόας, ἀς ἔνεμεν Ἀπόλλων. "Ινα δὲ μὴ Φωραδείη ὑπὸ τῶν ἴρων, ὑποδύματα τοῖς ποσὶ περιέθημε, καὶ αὐτᾶς εἰς σπηλαίου ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο, καὶ εὑρίσκει πρὸ τοῦ ἀντρου νεκρομένην χελώνην. Ταῦτην ἐπανάρρει, ἐσ τὸ κύτος κορδᾶς ἐντείνας λύραν εὗρε καὶ πλήκτρου.

3. 'Απόλλων δὲ τὰς βόας ἤγαπε, εἰς Πύλου ἀφίσκεται, καὶ τὸν κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ εἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποτὲ ποτε ἡλάθησαν, διὸ τὸ μὴ εὑρεῖν ἵχνος δύναται. Μαίαν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν μειλοφότα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγύνεται, καὶ τὸν 'Ερμῆν ἡττάσθη· ἡ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαραγάνοις. 'Απόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆγεται. Διὸς δὲ καλένοντος ἀποδοῦναι, ἥρετο. Μή πειθῶν δέ, ἀγει τὸν 'Απόλλωνα εἰς Πύλου, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν.

4. 'Αμούσας δὲ τῆς λύρας δ 'Απόλλων ἀποδίδωσι τὰς βόας. 'Ερμῆς δὲ ταύτας μέμων, σύριγγα πιξέλεπος ἐσύριζεν. 'Απόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν φάρδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέντητο βουκόλων, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδίδαξετο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἐστοῦν καὶ θεῶν ὑποχρεωτικόν τιθησι.

VIII.

A t h e n e.

I. Samtale mellem Hefæstos
og Zeus.

"ΠΦΑΙ. Τί με, ὁ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἔκω γέρ, ὃς ἐκέλευσας, ἔχω τὸν πέλεκυν [βέβατον], εἰ καὶ Λίθους δέοι μᾶς πληγὴν διατεμεῖν. ΖΕΥΣ. Εἴγε, ὁ "Ηφαίσε, ἀλλὰ δίελε μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκάνων. 'ΗΦ. Πειρῆ μου, εἰ μέμηνα; πρόσταττε δ' οὖν τ' ἀληθέας, ὅπερ θέλεις σοι γένεσαι. ΖΕΥΣ. Διαιρεθῆναι μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειδίσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειρᾶση μου· ἀλλὰ καὶ καθικεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν ἀπόλλυματι γέρε ύπό τὸν ὄδινον, αἱ μου τὸν ἔγυμέφαλον ἀνατρέψουσιν. 'ΗΦ. "Ορα, ὁ Ζεῦ· μή κακόν τι ποιήσωμεν" δέξις γέρε δὲ πέλεκύς ἔσι, καὶ οὐν ἀναιματί, οὐδὲ κατὰ τὴν Εἵλεῖσιαν μαίαστει σε. ΖΕΥΣ. Κατένεγκε μόνον, ὁ "Ηφαίσε, θαρρέων" οἶδα γέρε ἔγὼ τὸ συμφέρον.

'ΗΦ. "Ακου μέν, κατοίσω δέ" τί γέρε καὶ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; — τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὁ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ; — ή δὲ πηδᾶ, καὶ πυρρίχιει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνδουσιά· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαῖα γεγένηται ἡ η ἐν βραχεῖ γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ πέρας. "Ωστε, ὁ Ζεῦ, μαίατρός

μοι

μοι ἀπόδοσις ἔγιγνήσας μοῖ αὐτὴν. ΖΕΥΣ. 'Αδύνατα αἰτεῖς, ὁ "Ηφαίσε· παρθένος γάρ ἀεὶ θελεῖ μένειν.

2. "Ην παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐέρως καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τὸς διφθαλμοῦς. Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγουνται διάφοροι. "Αλλοι μὲν γάρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ᾧ καρύπτειν ἥθελου, ἐμῆνεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυρινὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν θέσην, ἦν δὲ πρὸς Φιλῆς τῇ Ἀθηνᾶ ἡ Χαρικλά, αὗτη τὰς ἀκοὰς διακαθάρεσσα, πᾶσαν ὅρνιθων Φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σημῆτρον αὐτῷ ἐδωρίσατο, ὁ Φέρων ὅμοιας τοῖς βλέπουσιν ἐβάδικε.

3. Κέμρωψ αὐτόχθων, συμφυέσθε ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐθασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτύν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ἀνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, Φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καταλαβέαται πόλεις, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμᾶς ἴδιας ἔκαστος. "Ηκειν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν· ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριάνῃ, κατὰ μέσην τὴν ἀμφόπολιν ἀνέφηγε θάλασσαν, ἦν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσιν. Μετὰ δὲ τοῦτου ἤκειν Ἀθηνᾶ καὶ ἐφύτευσεν, ἐλαίαν, ἢ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δείκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσσας Ζεύς, κερτάς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δάδενα. Καὶ τούτων δικαΐοντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκάθη, Κέμροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτου τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. 'Αθηνᾶ

μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Πο-
σεῖδῶν δέ, Θυμῷ δργιαῖς, τὸ Θράσιου πεδίον ἐπέκλυσε
καὶ τὴν Ἀττικὴν ὄφαλον ἐποίησεν.

IX.

*Prometheus. Europa. Sal-
moneus.*

1. Προμηθεὺς ἔξι ὅδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους
ἐπλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ σῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρ-
θηι κρύψας. Ζεὺς δργιαῖς ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ, τὸ αὐ-
τοῦ σῶμα προσηλῶσαι τῷ Καυκάσῳ ὅρει, Ἐν τούτῳ προ-
ηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλὰ ἔτι διετέλεσε. Καθ' ἐμάσην
ὅτε ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο,
αἰξανόμενον διὰ μικτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς
αἰλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν
ζήλυσεν.

2. Ἡ Εὐρώπη, Ἀντήνορος θυγατήρ, κατεληλύ-
θει ποτε ἐπὶ τὴν ἥιόνα παῖξουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παρα-
λαβοῦσα. Ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰκάσις ἑαυτόν, συνέπαι-
ζεν αὐταῖς, πειλάτος Φαινόμενος¹ λευκός τε γάρ ἦν
ἀκριβῶς, καὶ τὰ μέρατα εὐκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμμα
ἥμερος. Ἐσκίρτο οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἥιόνος, καὶ
μικάτο ἥδισον, ὅπε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀνα-
βῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖς μὲν δὲ
Ζεὺς ἀρμμέσεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνή-
ρετο ἐμπεσῶν² ἣ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ

λαζ

λαζ μὲν εἰχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολιθάνοι τῇ
στέρᾳ δὲ ἡμεμαμένου τὸν πέπλον ἔυνεῖχε. Οἱ δὲ Ἔρωτες
καὶ αἱ Νηρηῖδες παρηκολούσθουν, καὶ τὸ τῶν Τριτόνων
γένος καὶ τὰ κάτη τῆς θαλάττης περιεκόρεσε τὴν παῖδα.

3. Ὁ ταῦρος οὗτος, ὡς παῖ,

Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι.

Φέρει γάρ ἀμφὶ νάτοις

Σιδωνίην γυναῖκα³

Περῷ δὲ πόντου εὑρύν,

Τέμνει δὲ κύμα χηλαῖς.

Οὐκ ἀνδὲ ταῦρος ἄλλος

Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,

Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

4. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάδην. Ἔλε-
γε γάρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος
θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν καὶ λέβιτας καλκοῦς,
ἔξι ἀρμάτος ἔξημμένους σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων
δὲ εἰς οδρανὸν αἴθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀδρόπτειν.
Ζεὺς δὲ αὐτὸν ἐκεραύνωσε.

X.

*Det gyldne Skind. Argonauternes
Tog. Fineus.*

5. Φρίξον, τὸν Ἀδάμαντος μαζολογοῦσι διὰ τὸν
ἀπὸ τῆς μητριᾶς ἐπιβουλῆς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν
Ἐλλην, Φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐ-

τῶν, κατὰ τινα θεῶν πρόσονοιν, ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένου ἀποπεσεῖν εἰς τὴν Θάλασσαν, ἥν ἀπ' ἑκείνης Ἐλλήσποντον ὄνομαδηματι· τὸν δὲ Φρίξου εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα, κατενεχθῆναι μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ δέ τι λόγιον, θύσαντα τὸν κριόν, ἀναδεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἀρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδης Αἴγτη χρητισθεῖν εἰπετεῖν, δτι τότε καταερέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενεγύκωσι. Διὰ δὴ ταῦτας τὰς αἰτίας καὶ διὰ τὴν ίδιαν ἀμότητα καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς Φύμης εἰς ἀπαντὰ τόπου περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότυτος, μιᾶς εἰς τὸν ξένων ἐπιβῆναι τολμάσῃ τῆς χθρᾶς.

2. Τῷ Πελίκῃ, τῆς Ιαλκοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐδέσπισεν δὲ θεός, τὸν μονοσάνδαλον Φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγύνεται τὸν χρησμόν· Ὅρεον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γάρ ἐπὶ θαλάσσῃ Ποσειδῶνι θυσίας, ἀλλούς τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ιάσονα μετεπέμψατο. Οἱ δὲ διαβάνων ποταμὸν "Αναυρον, ἔγηλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἔτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεΐθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλόν, ἥρατα προσελθόν, τί ἂν ἐποίησεν, ἔξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἥν αὐτῷ πρὸς τίνος Φονευθῆσειται τῶν πολιτῶν; Οἱ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἀν φέρειν αὐτῷ. Τούτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τούτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν "Ἀρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐν δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αἴπνου.

Ζ. Γη¹ τοῦτο οὖν περιπόμενος Ἰάσων, "Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου. Κάμεινος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, πεντηκόντερον καῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ. Ως δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάδη, χρωμένω ὁ θεός πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ὄρισους τῆς Ἐλλάδος,

4. Κατὰ τὴν τοῦ Πέντου εἰσόδου πέτραι τινες ἥσαν ὑπερομεγέθεις, αἱ συγμαρουόμεναι ἀλλήλαις, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέντελειν. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὄμιχλη, πολὺς δὲ πάνταγος² ἥν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Ως δὲ πλησίον ἥσαν τῶν πετρῶν οἱ Ἀργοναῦται, Φινέος ὑποθεμένου, ἀφιάσιν ἐν τῆς πρώρας πελειάδα³ τῆς δὲ ἰπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὔρας ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπενέρισεν. Ἀνακωρούσας οὖν ἐπιτηρίσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου διηθόν, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάσων τῆς ηθὸς περιμοπείσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπτήγαδες ἔκτοτε ἔζησαν⁴ χρέων γάρ ἥν αὐταῖς, ηθὸς πέραιαθείσης, εἶναι παντελῶς.

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμάδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἥλθον. Οὗτος τῆς Κολχίκης ἐστι γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς ηθὸς, ἥντι πρὸς Αἴγτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ⁵ ὃ δύσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζέψῃ⁶ ἥσαν δὲ ἀγριοῖς παρ' αὐτῷ οὕτοι ταῦροι δύο, μεγάλει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίσου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἰχον πόδας, πῦρ δὲ ἐν σομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύ-

Ἐλαντι ἐπεράσσετο σπείρειν δράκοντος ὁδόντας* εἰχε γάρ
Λαβὲων παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις, ἀν Κάδμος ἔσπειρεν
ἐν Θήβαις.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἀν δύνατο
τοὺς ταύρους κατακεῦσαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἢν
δὲ αὐτὴν ἔυχετηρ Αἴγτου καὶ Ἰδίας τῆς Ὄμηανοῦ, Φαρ-
μακίεις. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθερῆ,
περύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάκευξιν
τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὅμοσῃ αὐτὴν ἔξειν χρυσᾶνα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν
ἀγέγνηται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, Φάρμακον δίδω-
σιν, ὃ κατακευγόνται μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε
χεῖσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ
γάρ οἱρισέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ἀν ὑπὸ πυ-
ρὸς ἀδικηθέσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ
Φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλλος, ἐμά-
σεν τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὅρμήσαντας αἰ-
τοὺς κατέκευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὁδόντας, ἀνέ-
τελλον ἐν τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δέ, ὃν πλείονας
εἶρα, βάλλων λίθους, πρὸς τοὺς μαχεμένους πρὸς ἀλλή-
λους προσιόν, ἀνήρει. Καὶ κατακευγόμενον τῶν ταύ-
ρων, οὐκ ἐδίου τὸ δέρας Αἴγτης* ἐβούλετο δὲ τὸν τε Ἀρ-
γῆδο καταφλέξαι, καὶ κτείναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθά-
σασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσονα ὑπετῆς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγα-
γε, καὶ τὸν Φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς

Φαρ-

Φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν
Ἀργῆ παρεγένετο. Οἱ δὲ υπετῶς ἀνήριζαν.

8. Φινεύς, δὲ μάντις, ἐπηρώθη τὰς ὄψεις ἐπὸ
Θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθράκοις τὰ μέλλοντα. Ἐπει-
ψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπιάτας οἱ Θεοί πτερωταὶ δὲ ἡσαν
αὖται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ παρείθετο τράπεζα, ἐξ
οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα συνήρπαζον, δί-
γυα δὲ ὄσα, κακῆς δύσμης ἀνάπλεα κατέλειπον. Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαδεῖν,
ὑποθίσσεσθαι τὸν πλοῖον, ἔφη, τῶν Ἀρπιαῖν αὐτὸν ἐὰν
ἀπαλλάξεσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμά-
των, Ἀρπιαῖς δὲ ἔξαιφνης σὺν βοῇ καταπτάσαι τὴν τρο-
φὴν ἥρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παιδεῖς, Ζέτης
καὶ Κάλαϊς, ὅντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ἔριφη, δι'
ἄρεσ τοῖς οὐρανοῖς ἔως Στροφάδων νήσων, ἔνθα κατέλιπον
αὐτάς, δούσας ὄρμον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

XI.

Herakles's Arbeiter. Antæus.

Busiris. Omphale.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφυε λεόντα.
Δεύτερον, ἐν Λέρην πολυάρχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κα-

προν.

Χρυσόμερων ἔλαφον μετὰ ταῦτα ἤγρευσε, τέ-

ταρτον.

Πέμπ-

Πέμπτον δ', ὄρυιθας Στυμφαλίδας ἔξεδίωσεν.
 "Εκτου, Ἀμαζούιδος κόρισες ζωεῦρα Φαιεινόν.
 "Εβδομον, Αὐγείου πολλὴν μόρον ἔξεκάθηρεν.
 "Ογδοον, ἐν Κρήτης δὲ πυρίτυνον ἥλατε ταῦρον.
 Εἴνατον, ἐν Θρήνης Διομήδεος ἥγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἥλατεν ἔξι Ἐρυθείης.
 'Ενδέκατον, κύνα Κέρθερον ἥγαγεν ἔξι Ἄϊδαο.
 Δωδέκατον δ' ἥγεγκεν ἐς Ἐλλάδα χρύσεα μῆλα.
 2. 'Ηρακλέος, παιδὸς ὅντος δικταρμηναίου, δύο
 δράμοντας ὑπερμεγέθεις "Ηρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εύνην ἐπεμ-
 φε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβωμένης δὲ
 'Αλμηνῆς Ἀμφιτρύωνα, 'Ηρακλῆς διανατᾶς ἥγκων ἐκα-
 τέραις ταῖς χερσὶν αὐτοῦς διέφειρε.

3. Εύρυθμεὺς ἐπέταξε τῷ 'Ηρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέ-
 οντος τὴν δορὰν κομίζειν. 'Ο δὲ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφι-
 κόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαζεύσας ἐτόξευσε πρῶτον. 'Ως
 δὲ ἔμαθεν ἀτρωτον ὄντα αὐτὸν, τῷ φονέῳ ἐδίκασε. Φυ-
 γόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίσομον σπήλαιον αὐτοῦ,
 'Ηρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀποκοδόμησεν εἰδόδον, διὰ δὲ τῆς
 ἐτέρας ἐπεισῆλθε τὸ Ιηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ
 τραχῆλῳ, οὐατεσσον ἀγγειον, ἔως ἐπινίξε.

4. Εύρυθμεὺς ἐπέταξε τῷ 'Ηρακλεῖ, τὰς Στυμφα-
 λίδας ὄρυιθας ἐκδιώξαι* ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς
 'Αρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρε-
 φῆς ὅλῃ. Εἰς ταῦτην ὄρυεις συνέφυγον ἀπλετοί. 'Αρκ-
 ανοῦντος οὖν 'Ηρακλέος, πῶς ἐν τῆς ὅλης τὰς ὄρυιθας
 ἐνβάλῃ, καλλιεια κρόταλα διδωσιν αὐτῷ 'Αδηνά, παρ'
 'Ηφαί-

*Ηφαίσου λαβοῦστα. Ταῦτα μρούων ἐπὶ τυος ὄρους τῇ
 λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρυιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν
 δοῦπον σύχι ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦ-
 τον τὸν τρόπον 'Ηρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

5. Διβύνης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος 'Ανταῖος,
 οὗ τοὺς ξένους ἀναγυαῖκων παλαίειν ἀνήδει. Τούτῳ δὲ
 παλαίειν ἀναγυαῖόμενος 'Ηρακλῆς, ἀρέμενος μετέωρον
 ἀπέπνιξε Φαύνοντα γάρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι.
 Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

6. Αἰρύπτου ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς.
 Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βαμῷ Διός, κατὰ τι λόγιον.
 'Εννέα γάρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φρό-
 σιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπισήμην, ἔφη,
 τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἀνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι
 κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάν-
 τιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Καὶ 'Ηρακλῆς εἰς
 Αἴγυπτον ἤκαν συλληφθεὶς τοῖς βαμοῖς προσεφέρετο· τὰ
 δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν δὲ Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου πα-
 ðα 'Αμφιδάμαντα ἀπέντειγε.

7. Εάρακα ποτε τὸν 'Ηρακλέα γεγραμμένου, τῇ
 'Ομφάλῃ δουλεύοντα, πάνυ ἀλλόκοτον σκευὴν ἐσκευασμέ-
 νον, ἐκείνην μὲν, τὸν λέοντα αὐτοῦ περιβεβλημένην,
 καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ ψειρὶ ἔχεισαν, αὐτὸν δὲ ἐν πορφυρίδι,
 ἔρια ξαίνοντα, καὶ παιόμενον ὑπὸ τῆς 'Ομφάλης τῷ σα-
 δάλῳ.

8. Μεταξύντος 'Ηρακλέους εἰς θεόν, οἱ παῖδες
 αὐτοῦ, Φυγόντες Εύρυθμεα, ἥλιθον εἰς 'Αδηνάς, καὶ
 καθε-

παθεδέντες ἐπὶ τὸν Ἐλέου βαμόν, ἀξίουν βούθειαν. Εὑρυθέως δὲ ἐκείνους ἐνδιδόναι λέγοντος, οἱ Ἀδηναῖοι οὐκ εἰδεδόκεσαν, ἀλλὰ πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Ἐν τῇ μάχῃ "Τλος, παῖς Ἡρακλέος, Εὑρυθέα Φεύγοντα ἢ φόρματος, μετίναι διάξει, καὶ τὴν ιεφάλην ἀποτελάνει, Ἀκμηήνη δίδωσιν.

XII.

Den Trojanske Krig.

1. Ἐλένη, Λῆδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτης, καλλιεργέτης. Παρεγένετο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμου πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἐλλάδος. Τούτων ἔρδων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μή, αριθμέντος ἐνός, σασιάσωσιν οἱ λοιποί, ἔξορηίζει τοὺς μυητήρας βοηθήσειν, ἐὰν δὲ προκριθεῖς νυμφίος ὑπὸ ἀλλού τινος ἀδίκηται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσι.

2. *Samtale mellem Aeakus, Prote silaus, Menelaus og Paris.*

Aī. Τί μυχεῖς, ὁ Πρωτεοίλας, τὴν Ἐλένην προσπεσάν; Πρωτ. "Οτι διὰ ταύτην, ὁ Αἰακέ, ἀπέθανον ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον ματαλιπάν, κήρων τέ τὴν μεσόγαμον γυναῖκα. Αī. Αἴτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ἵμας ὑπὲρ τοιαύτης γυναικός ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

Πρωτ.

Πρωτ. Εὗ λέγεται ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον. Μεν. Οὐδὲ διμέ, ὁ βελτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, δις ἐμοῦ τοῦ ἔνου τὴν γυναικαν παρὰ πάντα τὰ δίκαια φέκτο ἀριστας* οὗτος γάρ οὐδὲ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἐλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἀξιος ἀγκεδαι, τοσούτοις θεαύτου αἴτιος γεγενημένος. Πρωτ. "Αμεινον οὔτω Σέ τοι γάρ οὖν, τὸ Δύσπαρι, οὐκ ἀφίσω ποτε ἀπὸ τῶν γειρῶν. Παρ. "Αδικα ποιῶν, ὁ Πρωτεοίλας" οὐ γάρ ἴμαδν τὸ ἀμάρτυρα, ἀλλὰ "Ερωτος" οἶδα δὲ ὡς ἀδύνατόν εἰνι ἀντιτάπεδαι αὐτῷ. Πρωτ. Εὗ λέγεται εἴδε οὖν μοι τὸν "Ερωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ήν.

Αī. Ἐγώ σοι καὶ περὶ τοῦ "Ερωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια. Φύσει γάρ αὐτὸς τοῦ ἔρδν τῷ Πάριδι ἵστως γεγενημένος αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι οὐδένα ἀλλού, τὸ Πρωτεοίλας, ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογένεος γυναικός, ἐπει προεΦέρειτε τῇ Τροάδι, οὕτω Φιλοκεδύνων καὶ ἀπονενομένως προεπῆδησας τῶν ἀλλων, δέξης ἐραδεῖς, δι τοῦ πρωτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, τὸ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερον οὐδὲ γάρ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἔξι ἀρχῆς οὔτως ἐπικεκλαδᾶι, Αἰακ, Ορθίως· τί οὖν τούτους αἴτιᾶ;

3. *Samtale mellem Floden Xanthus og Haret.*

Σανθ. Δεξαι με, φέναστα, δεινὰ πεπονθότα, επαίσθεσόν μοι τὰ τραύματα. Θαλ., Τί τοῦτο, φένε;

Θεούς τίς σε κατέκαυσεν. Ξαν. "Ηφαιστος" ἀλλ' ἀπηγ-
θρωμέναι ὅλαις δικαιοδάίμονι καὶ ζέω. Θαλ. Διὸς τί
δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξαν. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς Θέτιδος,
ἔπει γάρ Φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἵκετευσα, ὃδ' οὐκ ἐπάύ-
σατο τῆς ὁργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν
ρόυν, ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικελύσας θέλων,
ὅς Φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα δ' "Ηφαι-
στος", ἔτυχε γάρ πλησίου που ἦν, πᾶν ὅσου, οἷμα, πῦρ
εἶχε, καὶ ὅσου ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ εἰποδις ἄλλοδι, Φέρων
ἐπηῆλθε μοι· καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίας
ἀπτησε δὲ καὶ τοὺς κανοδάίμονας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγκέ-
λυκας· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπεριαγλάσσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν
ὅλινον ἔχρον εἰργασαί δρῆσ δὲ σῦν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ^{τῶν}
τῶν ἐκκαυμάτων. Θαλ. Θολερός, ὡς Ξάνθε, καὶ Θερ-
μός, ὃς εἰνός τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θερμὴ
δέ, ὃς Φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως, ὡς Ξάνθε, δε
ἔπει τὸν ἔμοδον υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος
ωὶς ἦν.

B l a n d e d e F a b l e r.

XIII.

Sphinx's Gaade.

Σφίγγα μυθολογοῦσσι, θηρίον δίμορφον, παραγ-
νομένην εἰς τὰς Θύβας, αἰνιγματι προτιθέναι τῷ δυναμένῳ
λύσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δί' ἀπορίαν ἀναγρέσθαι.
"Ημ δὲ τὸ προτιθένων ὑπὸ τῆς Σφίγγης."

"Εσι

"Εσι δίκουν ἐπὶ γῆς καὶ τερψάτον, οὐδὲ μία φωνὴ,
καὶ τύπον ἀλλ' ὅπόταν βαίνη πλείσσοις ποδεσσιν,
ἔνθα μένος γυίσσοις ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

*Απορουμένων δὲ τῶν ἀλλων, δι Οἰδίπους ἀπεφύγατο, ἀν-
θρώπου εἶναι τὸ προβλημάτην μήπιον μέν γάρ αὐτὸν ὑπόρ-
κουτα, τετράπουν εἶναι, αὐξέσαντα δὲ δίπουν, γυρά-
σσαντα δὲ τρίπουν, βαντυρίζεις κρόμενον διὰ τὴν ἀδένειαν.
Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγην ἔσωτὴν κατακρυμνίσαι, τὸν δὲ
Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοούμενην ὑφ' ἔσωτού μητέρα, τῷ
λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην.

XIV.

Ægypti Söner og Danaï Döttre.

Βῆλος δι Αἰγύπτου βασιλεύς, παῖδας εἶχε διδύμους,
Αἰγύπτου καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες
πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στασι-
σάντων δὲ αὐτῶν ὕσερον, Δαναὸς γαῖαν κατεσκεύασε πε-
τυχόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἔφυγεν ἐς
Ἀργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἀργος
ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς ἔκθρας παύσα-
σαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἤξιον. Δαναὸς
δὲ ὠμολόγει τοὺς γάμους καὶ δίεκληρον τὰς ηόρας, ὅμα
δὲ αὐταῖς λέθρα διεδώκει ἐγκειρίδια καὶ ἐκκελεύσεις αὐταῖς,
τοὺς ἔσωτῶν νυμφίους κοιμαμένους ἀποκτένειν. Αἱ δὲ
πάσαι τὸ κελευσθὲν ἐποίησαν, πλὴν Ὑπερμνήσας. Αὕ-
τη γάρ λυγνέα δίεσσως διὸ καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς
ἔφρον-

ἔφροσύει. Αἱ δὲ ἀλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν
καθαλάβῃς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατάρρειν, τὰ δὲ
σάλικατα πρὸ τῆς πόλεως ἐνθέουσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκεῖθηραν
Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἐρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ
ὕστερον Ὑπερμνήσαντα Δυγμεῖ συνφεισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυ-
γατέρας εἰς γυμνικὸν ἄγωνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

XV.

Atalanta og Hippomenes.

Ἄταλάντην, τὴν Σχοινέως, ἔχειν μὲν ἐπόθουν πολ-
λοί. Ἀθλον δὲ ἔαυτὴν ἡ παῖς περιετέθη τοῖς νικῶσιν τῇ
ποδωκείᾳ· ἔδει δὲ τὸν ἡττάμενον ἀποθανεῖν. Ἰππομένης
δὲ ταύτης ἐπιθυμῶν, δεῖται τῆς Ἀφροδίτης συμπράξαι
αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ χρυσᾶ μῆλα, καὶ εἶπεν ὅχρη
ποιεῖν ἐν τῷ δόρυφο· Ὡς σὸν ἔθεον, δόποτε πλησίον ἡ αὔρη
γένεσιτο, μῆλον ἥψειε· ἡ δὲ ἔθαύμακέ τε, καὶ ἴπτολεπο-
μένη τὸ μῆλον ἀνηρεῖτο. Ἔγγιζούσης δὲ πάλιν τὸ αὐτὸ-
ἔδρατο· καὶ διὰ τοιοῦθε σοφίσματος Ἀταλάντη μὲν εἴ-
χε τὰ μῆλα, Ἰππομένης δὲ Ἀταλάντης γάμου ἐκτήσατο.

XVI.

Minos og Skylla.

Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐκολέμησε σόλω τὰς Ἀθή-
νας, καὶ Μέγαρα εἷλε, Νίσου βασιλεύειντος, τοῦ Παν-
δίονος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν,
"Ἐχος"

*Ἔχοντι γάρ αὐτῷ πορφυράν ἐν μεσῃ τῇ καθαλῆ τρίχᾳ,
ταύτης ἀφαιρεῖσις τελευτᾶ. Ἡ δὲ θυγατὴρ αὐτοῦ
Σκύλλα; ἐρασθεῖσα Μίνωσ, ἔξειλεν αὐτῷ κοιμώμενῷ τὴν
τρίχα. Μίνων δέ, Μεγάρων περατήσας, ὀπέπλευσε, καὶ
τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐνδῆσας, ὑποβρύ-
κιον ἐποίησε.

XVII.

Alkyon og Keyx.

Θαλαττία τις ὅρνις Ἀλκυῶν ὄνομαξιμένη, πολὺ^ν
θρήνος καὶ πολύδακρος. Περὶ ἣς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις
μεμόθευται λόγος. Φασὶ γυναικά ποτε οὖσαν Αἰόλου,
τοῦ Ἑλλήνος θυγατέρα, δυδρα τὸν ἔαυτῆς τελευτᾶ τρημ-
νεῖν πόδῳ Φιλίας, Κύκνα τὸν Τραχίνιον, τὸν Ἐωσφό-
ρου, τοῦ ἀσέρος, καλοῦ πατρὸς καλόμενον εἴτα δὴ πτε-
ρωθεῖσαν, διά τινα δαιμονίαν βούλησιν, εἰς ὕρινθος τρό-
που, περιπτεταῖ τὰ πελάγη, ἵπτοῦσαν ἐκεῖνον. Με-
γάλην δὲ διὰ τὴν φιλανδρίαν εἰληφε παρὰ θεῶν τιμῆν.
Ἐπὶ γάρ τῇ τῆς Ἀλκυῶνος πεοτείᾳ εὐδίαιν ὅγει ἡ θά-
λασσα, καὶ ἀνύμαντον ἀπαν τὸ πελαγός ἐσι. Καὶ αὐ-
ται αἱ ἥμεραι Ἀλκυονίδες προσαγορεύονται.

XVIII.

Epimenes's Sövn.

*Ἐπιμενίδης πεμφθείση ποτε παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς ὄχυρον
ἐπὶ πρόβατου, τῆς σδου κατὰ μεσημβρίαν ἐκκελίνας, ὑπ'
ἄντρῳ την κατεμοικήθη ἐπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη. Δια-
H
μασάς

ναεῖς δὲ μετὰ ταῦτα, ἔζητει τὸ πρόβατον, οὐμίζων ἐπ' ὀλίγου νεκοιμῆδαι. Ὡς δὲ οὐχ εὔρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἄγρόν, καὶ μετεσκευασμένα πάντα καταλαβάν, καὶ παρ' ἑτέρῳ τὴν μητρίν, πάλιν ἡμεν εἰς ἄξιον διαπορούμενος· κακεῖ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσιών οἰκίαν, περιέτυχε τοῖς πυνθανομένοις, τίς εἴη; ἔως τὸν νεφτερὸν ἀδελφὸν εὑρῶν τότε ἥδη γέροντα ὅντα, πᾶσαν ἔμαθε παρ' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν.

XIX.

Gudernes Omgang med Menneskene.

Οἱ Νοῦμας ἐκλιπὼν τὰς ἐν ἀξεῖ διατριβάς, ἀγραυλεῖν τὰ πολλὰ καὶ σλανᾶσθαι μόνος ἦδειν, ἐν ἀλσεσι θεῶν καὶ λειμῶσιν ἴεροῖς καὶ τόποις ἐρήμοις ποιούμενος τὴν δίαιταν. "Οἴδεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβε λόγος, ὃς Νοῦμας τὸν μετ' ἀνθρώπῳ ἀπολέλοιπε βίον, σεμνοτέρας γεγενμένος δριδίας καὶ γένουμον θείων ἕξιωμένος, Ἡγερίξ δαμονι συνδὺν καὶ συνδιαιτάμενος. Ταῦτα μὲν οὖν πολλοῖς τῶν πάνυ παλαιῶν μάθων ἔστινεν, οὓς οἱ Φρύγες τε περὶ Ἀττεων, καὶ Ἀρκάδες περὶ Ἐνδυμίωνος, ἀλλων τε πολλῶν εὐδαιμόνων δῆ τινων καὶ θεοφιλῶν γενέαδαι δοκούντων, λέγουσιν. Οισαύτως καὶ Ζαλεύμων, καὶ Μίνω, καὶ Ζωρόντρη, καὶ Λυκούργῳ ἐφοίτα τὸ δαιμόνιον.

XX.

Samtale mellem Afro dite og Selene.

ΑΦΡ. Τί ταῦτα, φασὶ ποιεῖν σὲ; ὅπότε ἦν κατὰ τὴν Καρίαν γένη, ισάγαι μὲν τε τὸ ζεῦγος, ἀφε-

ἀφορᾶσσαν εἰς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ὑπαίθριον, ὅτε κυνηγέτην ὅντα, ἐνίστε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; Σελ. Ὁ Αφροδίτη, τὸν σὸν οἶνον, ὃς μοι τούτων αἴτιος. ΑΦΡ. Εαί ἐκεῖνος ὑβρισῆς ἐστιν νῦν ἐμὲ γοῦν αὐτοῦ τὴν μητέρα σία δεδρακεν, ἀρτε μὲν ἐστὶ τὴν Ἱδην κατάγων, Ἀγχίσου ἐνεκά τοῦ Ἰλιέως, ἀρτοὶ δὲ ἐστὶ τὸν Λίβανον ἐπὶ τῷ Ασσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Περσεφάτῃ ἐπέρχεται ἐποίησεν· ὅπτε πολλάκις ἡπείλησσα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν; καλάσσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τέξα, καὶ τὴν Φάρετραν, περιαιρόγεται δὲ καὶ τὰ πτερῶν· ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐμέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ· δὲ δὲ, οὐκ οἶδι ὅπως, τὸ παραυτίνα δεδίως καὶ οἰκετεύων, μετ' ὀλίγους ἐπιλέκταις ἀπάντων. Ατὰρ εἴπει μοι, καλός δὲ Ἐνδυμίων ἐστιν; Σελ. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλός, φασὶ Ἀφροδίτη, δοκεῖ, καὶ μάλισταν ὑποβαλλόμενος ἐπὶ τῆς στέρρας τὴν χλαμύδα καθεύδει, δη, τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀμόντια, ἥδη ἐν τῆς κειρὸς ἵπορθέοντα· ἥ δεξιὰ δέ, περὶ τὴν κεφαλὴν ἐστὸν διάκηρα τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη, ἐπιπρέπει τῷ προσάπῳ περικειμένη· δὲ δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουροῦ λελυμένος, ἀνάπνει τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἀδαματό τότε τοίνυν ἔγῳ ἀφορῆται κατιοῦσα, ἐπ' ἀκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὃς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη, αὐτὸν βλέπουσα ἥδομαι.

XXI.

Samtale mellem Afrodite og Eros.

ΑΦρ. Ω τένυνον, "Ερως, ὅρα οἵα ποιεῖς. Οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ" ὡς τὸν μὲν Δία πολύμορφου ἐπιδεινύνεις, τὴν Σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν "Ηλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίστε ἀναγκάζεις, ἐπιλεησμένον τῆς ιππασίας" ἀ μὲν γάρ εἰς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖς· ἀλλὰ σύ, ὃ τὸλμηρότατε, καὶ τὴν Ρέαν αὐτὴν γραῦν ἥδη, καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν, ἀνέπεισας τὸ Φρύγιον μειράμιον ἐκείνον ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπό σου, καὶ ζευξαμένη τοὺς λεοντας, παραλαβοῦσσα καὶ τοὺς Κορύθαντας, ἀτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἢνα καὶ κάτω τὴν "Ιδην περιπολοῦσιν" ἡ μὲν δλολίζουσσα ἐπὶ τῷ "Αττι" οἱ Κορύθαντες δέ, ὁ μὲν αὐτῶν, τέμνεται ξίφοι τὴν πτήσιν, ὁ δὲ ἀνεῖς τὴν κόμην, ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν· ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ μέρατι· ὁ δέ, ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ· ἡ ἐπιτιτπεῖ τῷ κυμβάλῳ· καὶ ὅλως, θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ "Ιδη ἀπαντά" ἐστι· δεδια τοίνυν, μὴ ἀπομαντίσαι ποτε ἡ Ρέα κελεύσῃ τοὺς Κορύθαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι, ἡ τοῖς λεοῦσι παραβαλεῖν· Ερως. Θάρρει, μητέρ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λεουσιν αὐτοῖς ἡδὶ ξυνῆθις είμι· καὶ πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ μῆτα, καὶ τῆς κόρης λαβόμενος, ἥνιοκχῷ αὐτούς· οἱ δὲ σαινουσοί με καὶ τὴν χεῖρα δεκόμενοι εἰς τὸ σόμα, περιλιγμέναμενοι ἀποδιδέσσοι μοι· αὐτῇ μὲν γάρ ἡ Ρέα, πότε

ἀν

ἄν ἐκείνη σχολῆν ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ, ὅλη οὖσα ἐν τῷ Αττι;

XXII.

*Polyphemos.**Samtale mellem Nereiderne:
Doris og Galatea.*

Δωρ. Καλὸν ἔρασμην, δ Γαλάτεια, Φασί, τὸν Σικελὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμηνέναι σεί. Γαλ. Μῆ σκιᾶπτε, Δωρί. Ποσειδώνος γάρ νιός ἐσιν, ἀποίος ἀν ἦ. Δωρ. Τί σύν, εἴ καὶ τοῦ Διός αὐτοῦ παῖς ἦν ἄγριος οὐτῷ καὶ λάσιος ἐφάνετο, καὶ, τὸ πάντων ἀμορφώτατον, μονόφραγμος, οἵει τὸ γένος δῆποι τοι τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν; Γαλ. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ, δις Φάρ, ἄγριον ἀμορφόν ἐσιν· ἀνδρῶδες γάρ. "Ο τε δραγαλός ἐπιπρέπει τῷ μετάπομφῳ, οὐδὲν ἐδεέπερον φῶν, ἢ εἰ δύ ησαν. — Ο δὲ Πολύφημος τὰ τε ἀλλα καὶ μουσικός ἐστι. Δωρ. Σιώπα, δ Γαλάτεια, ἡκούσαμεν αὐτοῦ ἄδοντος, δόπτε ἐκώμασσε πρῶτην ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη Φίλη! ὅνοι ἀν τις ὄγκωδαι ἔδοξε. Καὶ αὐτῇ δὲ ἡ πηκτίς, οἵα; Ηρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν· καὶ τὰ μὲν κέρατα πήκεις ὀδηρός ησαν· ζυγάστας δὲ αὐτέλ, καὶ ἐνάψας τὰ μεγάρα, οὐδὲ μόλοπι περιστέψας, ἐμελώδει ἀμουσόν τι, καὶ ἀπφύδον, ἀλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἀλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήκει· ὅπτε οὐδὲ κατέκειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμενα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ

ἐκείνω φέματι. Ἡ μὲν γὰρ Ἡχὼ οὐδὲ ἀπομεῖνεσθαι αὔ-
τῷ ήδελεν; οὗτῳ λάλος οὖσα, βρυχωμένῳ ἀλλ' ὑσχύνε-
το, εἰ Φανείν μιμουμένη τραχεῖταν φόδην καὶ καταγέλα-
σου. Ἐφερε δὲ ὁ ἐπέρασος ἐν ταῖς ὄγκαλαις ἀδυρμάτιον
ἀρητοῦ σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα. Γαλ.
Ούνοιν σύ, Δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς ἔρασκν, καλ-
λίνιον δηλονότι ὄντα, καὶ φύκιώτερον, καὶ κιθαρίζειν ἀμετ-
νον ἐπισάμενον. Δωρὶ. Ἀλλ' ἔρασκν μὲν οὐδεὶς ἐσὶ μοι,
οὐδὲ σεμινύνομαι ἐπέρασος εἶναι* τοιοῦτος δέ, οἷος ὁ Κύ-
κλωψ, κινάθρας ἀπόξων ὥσπερ ὁ τράγος, ἀμοφάγος, ὁ
Φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ
γένετο, καὶ σὺ ἀντερῶντος αὐτοῦ.

2. Samtale mellem Kyklopen og hans Fader Poseidon.

Κυκλ. Ὡ πάτερ, οἵα πίπονθα ὑπὸ τοῦ καταρά-
του ξένου· ὃς μεθύσας ἔξετύφλωσε με, κοιμωμένῳ ἐπι-
χειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὁ Πολύ-
φυλε; Κυκλ. Τὸ μὲν σφρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει·
ἐπεὶ δὲ διέφυγεν, Ὁδυσσεὺς ὄνομάεσθαι ἔφη. Ποσ.
Οἴδα σὺ λέγεις* τὸν Ἰδακήσιον ἔξι Ιλίου δὲ ἀνέπλει·
ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπράξειν, οὐ πάνυ εὐθαρσῆν ἄν; Κυκλ.
Κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρῷ, ἀπὸ τῆς νομῆς κατεσφέψας,
πολλούς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις,
ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἐσὶ μοι
παρμεγένης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκυσσα, ἐναυσάμενος ὁ Ἐφε-
ρον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀπομερύπτειν αὐτὸς

πειρόμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὕπερ εἰκὸς
ῆν, λιγᾶς ὄντας κατέφαγον. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότα-
τος ἐκεῖνος, εἶτε Οὔτις, εἶτε Ὁδυσσεὺς ἦν, δίδωσι μοι
πιεῖν Φρέμακόν τι ἐγκέας, ἥδη μὲν καὶ εὔσομον, ἐπι-
βουλόταν δὲ καὶ ταραχῶδεσσαν. Ἀπαντα γὰρ εὐθὺς
ἔδοκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸν ἀνε-
στρέφετο, καὶ οὐνέτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ ἥμιν* τέλος δὲ ἐσ
ὑπονού κατεσπάθην. Οὐ δέ ἀποδύσας τὸν μοχλὸν, καὶ
πυρώσας γε προσέτι, ἐπύφλωσε με καθεύδοντας· καὶ ἂν
ἐκείνου τυφλός είμι σοι, ὁ Πόσειδον.

Ποσ. Μηδὶν ἐκοιμήθης, ὁ τέκνου, ὃς οὐκε
ἔξειθερες μεταξὺ τυφλούμενος. Ὁδὲ οὖν Ὁδυσσεὺς πῶς
διέφυγεν; οὐ γὰρ ἄν εν οἴδ' ὅτι ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν
πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

Κυκλ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὃς μᾶλλον αὐτὸν
λάθοιμι ἔξιόντα, καὶ, καθίσας παρὰ τὴν θύραν, ἔθη-
ρων τὰς κεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα ἐσ
τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ ὄπόσα ἔχρην πράγτειν
αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανῶντα ὑπ' ἐκείνοις ὅτι γε
ἔλαθεν ὑπεξελθόν σε* ἀλλὰ τοὺς ἀλλους γε Κύκλωπας
ἔδει ἐπιβούσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κυκλ. Συνέκλασσα, ὁ
πάτερ, καὶ ἵμοι. Ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ
ὄνομα, κάγω ἔφην, ὅτι Οὔτις ἐσί, μελαγχολῶν οἰμ-
θέντες με, ὥχοντο ἀπίστετος. Οὔτω κατεσφίσατό με ὁ
κατάρατος τῷ ὄνόματι· καὶ ὁ μάλιστα ἡνίασε με, ὅτι μετ
ἔνειδίσων τὴν συμφοράν, οὐδὲ ὁ πατήρ, Φησιν, ὁ Ποσει-
δῶν ἴασται σε. Ποσ, Θερσει, ὁ τέκνου, ἀμυνοῦμαι
γὰρ

γάρ αὐτὸν, δος μᾶδη, δτι, εἰ καὶ σύρωσίν μοι ἐΦθαλ-
μῶν ιαδαι ἀδύνατου, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων ἐπ' ἔμοι
πρόσεστι· πλεῖ δὲ ἔτι.

XXIII.

Aekidernes Familie.

Αἰακός, δ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὅστε
γενομένουν αὐχμῶν ἐν τοῖς "Ελλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
πων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορῆς ὑπε-
ρέβαλεν, ἥλιθον οἱ προεστές τῶν πόλεων ἴμετεύοντες αὐ-
τῶν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς
ἐκείνου τάχις ἄν εὑρέατι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων
κακῶν ἀπαλλαγήν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπόντων
ὅν ἐδέκησαν, ἵερον ἐν Αἰγίνῃ κατεσήσαντο κοινὸν τῶν
"Ελλήνων, οὗπερ ἐκεῖνος ἐποίησατο τὴν εὐχήν. Καὶ κατ'
ἔκεινον μὲν τὸν χρόνον, ἔως ἦν μετ' ἀνθρώπουν, μετὰ
πειλάτης δόξης ἄν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετάλλαξε τὸν
βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρυ τιμᾶς μεγίστας
ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις.

Αἰακοῦ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεύς. Ὅτι δ
μὲν ἐτερος μεδ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα σρατευσάμε-
νος, τῶν ἀριστέων ἔτυχε. Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ, τῇ
πρὸς Κενταύρους, ἀριστέστας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους
σεινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρέως, θυητὸς ἄν
ἀδανάτῳ, συνέκησε· καὶ μόνου τούτου Φασὶ τῶν προγε-
γενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἀδῆναι.

Τού-

Τούτοιν δὲ ἐματέροιν, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ
Τεῦκρος ἐγεννῆθη, Πηλέως δὲ Ἀχιλλεύς. Οἳ μέγισον
καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οδ
γάρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπράτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν
τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατώκουν· ἀλλὰ σρατείας τοῖς "Ελλη-
σιν ἐπὶ τοὺς βρεφάρους γηνομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκα-
τέρωθεν ἀδροιδέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομασθὲν ἀπολειφ-
θέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων
διήνεγκεν. Αἴας δὲ μετ' ἐκεῖνον ἡρίσευσε. Τεῦκρος δὲ
τῆς τούτων συγγενείας ἀξιος, καὶ τῶν ἀλλων οὐδενὸς χεί-
ρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξῆλεν, ἀφικόμενος
εἰς Κύπρον, Σαλαμῖνα κατώκισε,

XXIV.

Andromeda og Perseus.

Samtale mellem Triton og Nereiderne.

Τρίτ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὁ Νηρῆδες, δὲ ἐπὶ τὴν
τοῦ Κηφέως θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν, ἐπέμψατε,
οὔτε τὴν παῖδα ἡδίκησεν, ὡς οἶετε, καὶ αὐτὸν ἥδη τεῖνη-
κε. Νηρ. Ὄπο τίνος, ὁ δὲ Κηφέus, καδά-
περ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιάων, λοχή-
σας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρ. Οὐδὲ ἀλλ' οἵσε, οἵμαι,
ἢ Ἰφιάνασσα, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δαιδαλος παιδίον, δ
μετὰ

μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλασ· σαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς· ἹΦΙαγ. Οἶδα ὃν λέγεις* εἰκός δὲ ἥδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖον τε καὶ καλὸν ἴδειν. Τριτ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. ἹΦΙ. Διατί, ὁ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶσρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἔχρην.

Τριτ. Ἐγὼ ὑμῖν Φρέσω τὸ πᾶν, ὃς ἐγένετο* ἔξαλη μὲν οὖτος ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἔθλον τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν· ἐπειὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἤσαν — — ἹΦΙ. Πᾶς, ὁ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἔγενεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἢ οὔσος. Τριτ. Διὰ τοῦ ἀέρος* ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔκειν, ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐνα· θευδον, οἵμαι, ὁ δὲ ἀποτελῶν τῆς Μεδούσης τὴν μεΦα· λῆν φέχετ' ἀποπτάμενος. ἹΦΙ. Πᾶς ἴδων; ἀθέστοι γάρ εἰσιν ἢ ὅς ἂν ἕδη, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι.

Τριτ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προΦαίνουσα — τοιαῦτα γὰρ ἔκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρο· μέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕερον* — ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσιλβουόσης, ὕστερ ἐπὶ ματόπτρου, πάρε· σκειν αὐτῷ ἴδειν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης* εἴτα λαβόμε· νος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπήν ἔχων, ἀπέτεμε τὴν μεΦαλῆν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνέγρεατι τὰς ἀδελφὰς ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράδιαιν ταῦτην Αἴθιοτίαν ἐγένετο, ἥδη πρόσγειος, πε· τόμενος, ὅρῃ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τίνος πέ· τρας προβλῆτος, προσπεπταταλευμένην, καλλίσην, ὁ θεός,

καὶ

καὶ μαθειμένην τὰς κόμας. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτε· ρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηράτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδί· μης* κατὰ μικρὸν δὲ ἀλοῦς ἔφετο βοηθεῖν διέγυνω. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπέζει μάλα Φοβερόν, τὸς καταπιούμενου τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεῖς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν παθικεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα Λίθον ἐποίει αὐτῷ. Τὸ δὲ τέθηκε γοῦν, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πελλὰ, ὃσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ο δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδῆτη κατοικοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, δλιμη· ρᾶς οὔσης. Καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως· καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς "Αργος" ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμου οὐ τὸν τυ· χόντα εὑρετο.

XXV.

Athenæ erne beskytte de Forfulgte.

Πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἥλιθον οἱ δὲ Ἡρακλέους παῖδες, καὶ μικρὸν πρὸ τούτων "Ἀδρασος ὁ Ταλαοῦ, βα· σιλεὺς ὁ" "Αργους" οὗτος μὲν ἐκ τῆς σρατείας δεδυσκη· ωκός τῆς ἐπὶ Θύβας, καὶ τοὺς ὑπὸ τῇ Καδμίᾳ τελευτή· σαντας αὐτὸς μὲν οὐ δυνάμενος ἀγελέαθαι, τὴν δὲ πόλιν ἡμῖν ἀξιῶν βοηθεῖν ταῖς κοιναῖς τύχαις* οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους, Φεύγοντες τὴν Εὐρυαδέως ἔκθραν, καὶ τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ὑπερορῶντες, ὡς οὐκ ἀνδυναμένας βοη· θῆσαι τάξις ἑαυτῶν συμΦορᾶτς, τὴν δὲ ἡμετέραν θεανῆν νομίζοντες εἶναι μόνην ἀποδούναι κάριν, ὑπὲρ ἀν δ πα· τὴρ αὐτῶν ἀπαντας ἀνθρώπους εὐηγρέτησε. Καί, μὴ Δία,

οὐδὲ

θύδι ἐψεύδησαν τῶν ἑκτίδων, δι' ἣς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν. Ἀνελόμενοι γάρ τὸν πόλεμον ὑπέρ μὲν τῶν τελευτησάντων πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παιδῶν τῶν Ἡρακλέων πρὸς Εὐρυδίεως δύναμιν, τοὺς μὲν ἥνδυμασαν ἀποδοῦντι θάψαι τὸν νεκροὺς τοῖς προσήκουσι, Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυδίεως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰςβαλόντας ἐνίκησαν παχόμενοι, πάκεινον τῆς ἄρεως ἔπαυσαν.

Θαυμαζόμενοι δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας πράξεις, ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἔτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. Οὐ γάρ μισθρὸν ἐποίησαν, ἀλλὰ τεσσοῦτον τὰς τύχας ἐκπατέρων μετάλλαξαν, ἃς δ' ὁ μὲν ἴμετεύειν ἡμᾶς ἀξιώσας, βίᾳ τῶν ἀνθρώπων κατατίσας, ἀπαντὸν ὅσων ἐδεῖθη διαπραχέμενος ἀπῆλθεν, Εὐρυδίες δὲ βιώσασθαι προσδοκήσας, αὐτὸς αἰχμάλωτος γεγονὼς ἵκετις ἡμαγκάδη κατατίναι. Καὶ τῷ μὲν ὑπερενεγκόντι τὴν ἀνθρώπινην Φύσιν, ὃς ἐκ Διὸς μὲν ἦν γεγονώς, ἔτι δὲ Ἑγγρής ὡν Θεοῦ ῥάμην εἶχε, τούτῳ μὲν ἐπιτάττων ἀπαντά τὸν χρόνον διετέλεσεν, ἐπειδὴ δὲ ἐς ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐς τοσάτην κατέην μεταβολήν, ὅπερε τοῖς παισὶ αὐτοῦ γενόμενος, ἐπονειδίσως τὸν βίου ἐτελεύτησε.

XXVI.

Hvad Gaver Zeus's Börn befædde.

1. Τοὺς Διὸς ἐμγόνους φασὶ γενέσθαι, θεᾶς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταῦτας Εἰλεῖθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν "Ἄρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευμένας

μένας "Ωρας, Εδνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δὲ Εἰρήνην. Ιεοὺς δέ, "ΗΦαιστον καὶ "Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἐρημῆν.

2. Τούτων δὲ ἐκάστῳ μυθολογεῖσθαι τὸν Δία τῶν εὑρεθέντων ὑπὸ αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπισήμας καὶ τὰς τιμαὶς τῆς εὐρέσεως ἀπονείματι. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γηραῖν αὐτᾶς, καὶ τὴν ἀλλήν ἐπικέντειαν, τὴν ἔτι καὶ μῦν ἐν τοῖς γένοις γινομένην. Ταῖς δὲ Χάρισι δοδῆναι τὴν τῆς ὄψεως καθηματιν, καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις Χάρισι τοὺς εὐποίησαντας.

3. Εἰλεῖθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμελεῖαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κανοπαθουσῶν διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κυνδυνευούσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι μᾶλιστα τὴν θεὸν ταύτην. "Ἄρτεμιν δὲ Φασιν εὑρεῖν τὴν τῶν γηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας δρμοῖσιν τῆς Φύσει τῶν βρεφῶν ἀφ' ἣς αἰτίας καὶ Κουροτρόφου αὐτὴν ἐνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ήρῶν ἐκάστη δοδῆναι τὴν ἐπόνυμον τάξιν τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὀφελείᾳ· μηδὲν γάρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίου παρασκευάσαι τῆς Εδνομίας καὶ Δίκης καὶ Εἰρήνης.

4. Ἀθηνᾶ δὲ προσέπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαῖῶν ἡμέρωσιν καὶ Φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τευκτοῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς

ξελῆτος κατασκευήν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπισήμαις εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀν. Θράποις¹ εὑρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αἰλῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν Φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ἧν Ἔργάνην αὐτὴν προσαγορεύειν.

5. Ταῖς δὲ Μούσαις δοδοῦναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὔρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἑπών σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικήν. "ΗΦΑΙΣΟΝ δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἔργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρούν, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἔργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν "Αρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευᾶσαι πανοπλίαν, καὶ σρατιώτας παθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγάντιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, Φογεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

6. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὑρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς² ἔτι δὲ τὴν ιατρικὴν ἐπισήμην ἔξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἣς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρώστους³ εὑρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἔγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιοῦ γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ιατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε κειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν Φαρμάκων σκευασίας καὶ βίζων δύναμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φίς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίσην τιμά-
θει.

7. Τῷ δὲ Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαδαγῆς καὶ σπουδᾶς. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σαῦμα καὶ τὰ ἐκ τῆς ἡμερίας μέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δὲ αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κελάνης λόρων ἐπινοῆσαι. Διόγυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὑρετὴν γενέσαι τῆς ἀμπελου καὶ τῆς περὶ ταύτην ἔργωσίας, ἔτι δὲ οἰνοποίας, καὶ τοῦ πολλοῦς τῶν ἐκ τῆς ὀπάρας παρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

IV.

Geografi e og Historie.

A) Kort Udsigt over den gamle Verden.

I. Οἱ παλαιοὶ τὴν οἰκουμένην ἔγραφον ἕρογυγόλην. Μέσον ἦν ἡ Ἑλλάς, καὶ ταῦτης Δέλφοι· τούτους γάρ τὸν ἐμφαλὸν τῆς γῆς ἔχειν ἡρήσαντο. — Διαιρέται δὲ ἡ ὅλη οἰκουμένη εἰς ἑπείρους τρεῖς, Ἄσιαν τε καὶ Λιβύην, καὶ Εὐρώπην. Καὶ εἰσὶν ὅροι τῶν ἑπείρων, τῆς μὲν Εὐρώπης πρὸς τὴν Λιβύην σῆλαι τε καὶ πορθμὸς Ἡράκλειος, δι' οὗ καθ' ἡμᾶς εἰσχεῖται Ήάλασσα. Τῆς δὲ Ἄσιας πρὸς τὴν Εὐρώπην ιαδός, ὃς ἀπὸ τοῦ μυκοῦ τῆς Μαιάτιδος Νίμνης ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀρκτοὺς θάλασσαν διῆ-

νει. Διαρρέει δὲ τὸν ἴδμον τοῦτον ποταμὸς Τάναις. Χωρίζεται δὲ καὶ ἡ Ἀσία τῆς Λιβύης ἴδμῳ πάλιν σεινῷ. Οἱ μέντοι παλαιοὶ τὴν τε Λιβύην καὶ τὴν Εὐρώπην, ὡς περ μίαν οὖσαν, συναρμοτέρας ἐκάλουν ἐνὶ καὶ μόνῳ τῷ τῆς Εὐρώπης ὀνόματι.

2. Τούτων τῶν τριῶν ἥπερων ἡ μὲν Εὐρώπη πρὸς ἄρχοντας καὶ δύσεις ἐσὶ πάσα. 'Η δὲ Λιβύη πρὸς μεσημβρίαν καὶ δύσιν· ἡ δὲ Ἀσία πρὸς τὰς ἀνατολὰς κειμένην ἐντιπαρήκει ταῖς δύο παρίση. 'Απὸ γὰρ τῶν βορειοτάτων ἐπὶ τὰ νοτιώτατα τῆς ἐγνωσμένης ἐκτείνεται.

3. "Εσι τοίνυν κατὰ τὸ κεφαλαιώδες ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ ἔθνη τάδε. 'Ιστάνιαι τρεῖς, ἃς Ἱβριας κρότερον ἐκάλουν. Αὗται δὲ κερρόνησου δίκην περιέρχονται ὑπὸ Θαλάσσης. 'Ἐπὶ δὲ τοῦ ἴδμοῦ τὰ Πυρηναῖα ἐσὶν ὅρη, ἀφαιρούμενα τὰς Γαλλίας ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἐσὶν ἡ μὲν Λυσιτανία πρὸς τῷ δυσμικῷ Ὁμεανῷ· ἡ δὲ Βαυτικὴ κατὰ τὴν ἐντὸς Θαλάσσαν· ἡ δὲ Ταρρακονησία δίκμηι ἀπὸ τοῦ Ὁμεανοῦ καὶ τῆς ἐκτὸς Θαλάσσης ἐπὶ τὴν ἐντὸς Θαλάσσαν.

4. Τῶν δὲ Γαλλιῶν, ὃς πρότερον Γαλατίας ἔλεγον, ἐξῆς κειμένων, ἡ μὲν Ἀκουιτανία, καὶ Λουγδουνησία, καὶ ἡ Βελγική. Μετὰ τὴν Βελγικὴν πρόσεστιν ἐπ' ἀνατολὰς συχνὸν δύον ἡ Γερμανία, 'Ορίζεται δὲ ἡ Γερμανία τῷ Ρήμῳ ποταμῷ, ὃς ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν ὑπέρ τὰς Ἀλπεις ὀρμᾷ εἰς τὴν ἐντὸς ἐκδίδωσι Θαλάσσαν.

5. 'Η Ἰταλία ὁρίζεται ταῖς παραλίοις Ἀλπεσιν. Αὗται δὲ ἀνιοῦσσαι πρὸς ὄρητους, εἴτα πρὸς ἀνατολὴν ἐπι-

εραφεῖσαι καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἔχουσσιν.

6. Οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ τῶν τοῦ Ρήμου πηγῶν τὰς προχεῖται ἔχουν ὁ Ἰερός, ὁν μέχρις Οὐνδοβόύνης πόλεως Δαγούβιου καλοῦσσιν, ὅρίζει τὴν Γερμανίαν πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἔθνη, 'Ραιτίαν, καὶ Οὐνδεληίαν, καὶ Ναρικόν, ὑπὲρ τὰς Ἀλπεις καὶ τὴν Ἰταλίαν κείμενα. Ἐκεῖτος δὲ τῶν Ἀλπέων τὰς δύο Παννονίας, ἐφ' ὃς ἐσὶ μετὰ τὰ ἀνατολικὰ ἡ Δακία καλεῖται. Τῆς Γερμανίας μετὰ τὸν Οδισσόλιαν ποταμὸν ἔχεται ἡ Σαραντία, ἀναλαμβάνουσσα πολλὴν γῆν καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ τῆς ἑτέρας ἥπερου.

7. 'Τόποιςται δὲ τῇ Δακίᾳ μετὰ τὸν Ἰερόν ἡ ἄνω Μυσία, συνάπτουσσα πρὸς μὲν ἀνατολὰς τῇ κάτω Μυσίᾳ, πρὸς δὲ δύσεις Δαλματική τε καὶ κάτω Παννονίη. 'Ἐστι δὲ καὶ ὑπὸ τὴν Δαλματίαν καὶ μέρος τῆς ἄνω Μυσίας ἡ Μακεδονία, ὑπὸ δὲ τὸ λοιπὸν ἐμείνης τε καὶ τῆς κάτω Μυσίας ἡ Θράκη. Πρὸς ταύτην δὲ ἐσὶ ἡ ἱδίως καλουμένη Χερρόνησος. Τῆς δὲ Μακεδονίας πρὸς Νότου ἐπὶ τὰς δύσεις ἡ Ἡπειρος καίτιαι, ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἡ Θεσσαλία, αἵς ὑπόκειται ἡ Ἑλλάς.

8. Νῆσοι δὲ ταύτης τῆς ἥπερου ἀξιόλογοι ἐν μὲν τῇ ἐντὸς Θαλάσσηι αἱ Βρεττανικαὶ δύο Ιουεργίας τε καὶ Ἀλονίωνος. Εἷμ δὲ ἀν ἀξιόλογος καὶ ἡ Θουλή, καὶ ἡ μεγάλη Σκανδία, ἡ καίτιαι ὑπὸ τὴν Κιμβρικὴν Χερρόνησον. 'Εν δὲ τῇ ἐντὸς Θαλάσσῃ, ὑπὸ μὲν τὰ δυτικάτερα τὴν Σαρδανίαν, 'Τπὸ δὲ τὰ ἀνατολικάτερα καὶ πρὸς τὸν

πορῷδιμὸν ἡ Σικελία. Καὶ ταρὰ μὲν τὴν Πελοπόννησὸν ἔκτεινομένη πρὸς ἀνατολὰς ἡ Κρήτη. Παρὰ δὲ τὴν Ἀχαίαν ἡ Εύβοια.

9. Ἡ Λιβύη ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ μέχρι τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου διήκει. Εἰσὶν αὐτῆς αἱ δύο Μαυριτανίαι, ἡ Κυρηναϊκή, ἡ Αἴγυπτος, καὶ ἡ Αἰθιοπία. Ἐν τοῖς μεσημβρινωτέροις μέρεσι πολλὴ ἀβρόχος καὶ δίσταμψ ὡρῇ. Ἐν τῇ ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον Αἰθιοπίᾳ, ἡ μὲν πρὸς τὴν θάλασσαν καλεῖται Τρωγλοδύτικη. Ταύτης δὲ ἐνδοτέρα κεῖται ἡ Ἀξανία, ἐν ᾧ παντοῖοι εἰσιν ἐλέφαντες, καὶ ἡ ἀρωματοφόρος χάρα.

10. Τὰ δὲ ἐν Ἀσίᾳ ἔθνη ἀξιολογάτατα ἔχει οὕτως. Τῆς Σαρματίας ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία. Αὗτη δὲ περὶ τὰς ἀρκάδες οὐ σφόδρα πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ. Ὁλίγου γάρ δεῖν συγέπτει τῇ Ἰνδικῇ. Τπόκειται δὲ τῇ Σαρματίᾳ πρὸς μὲν τῷ Πόντῳ ἡ Κόλχική, πρὸς δὲ τῇ Κασπίᾳ ἡ Ἀλβανία, ἡς μεταξὺ πεῖται ἡ Ἰβηρία.

11. Πολλὰ δὲ ἔχει Ἰωνίη ἡ Χερβόνησος, ἥν Ἀσίαν επαλούσιν οὐατ' ἔξοχήν, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου διῆγει ἐπὶ Τραπεζούντα πόλιν, ἐν τῷ Πόντῳ κειμένην. — Πάλιν δὲ τῇ μὲν Ἰβηρίᾳ καὶ μέχρι τῆς Ἀλβανίας ὑπόκειται ἡ Ἀρμενία. Ταύτη δὲ ὑπόκειται ἡ Μεσοποταμίῃ, δυτιμωτέραν ἔχουσα τὴν Συρίαν. Συρίκη δὲ ὑπόκειται ἡ Ιουδαία. Ταύτης δὲ κατὰ Νότου πειμένης ἀντιταρσεῖται μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου ἡ κατὰ τὴν πέτραν Ἀραβία. Ἡ δὲ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἔθνων καὶ

τῆς δυτικῆς τοῦ Περσικοῦ κόλπου πλευρᾶς καλεῖται Ἡρμός· ἔχει δὲ καὶ αὐτὴ ἔθνη Ἀραβικά

12. Κείται δὲ ὑπὸ μὲν τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἡ Μηδία, ὑπὸ δὲ τὴν ταύτην ἡ Ἀσσυρία. Μετὰ δὲ τὰς συμβολὰς Εὐφράτου καὶ Τίγριδος κάτεισιν ἡ Βαθυλανία μέχρι θαλάσσης, δυτιμωτέρην ἔχουσα τὴν Ἐρυμόν. Τπόκειται δὲ τῇ Ἀσσυρίᾳ μέχρι θαλάσσης ἡ Σουσιανή, τῇ δὲ Μηδίᾳ ὄμοιώς ἡ Περσίς. Ἐσὶ δὲ τῆς Μηδίας πρὸς ἀνατολὰς καὶ παρὰ τὴν ὄμάνυμον θάλασσαν ἡ Τρανιά, ὑπὸ δὲ ταύτην ἡ Παρθία. Ταύτη δὲ ὑποβέβληται ἔρημος Καρμανία μέχρι θαλάσσης.

B) E u r o p a.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκήσιμός ἐσι πλὴν ὅλης τῆς ἀσκεπτού διὰ Φύκος· αὗτη δὲ ὄμορφη τοῖς Ἄκμαξιοῖς, τοῖς περὶ τὸν Τάναιν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυθένιον· τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχείμερον καὶ τὸ ὁρεινὸν μοχηφρᾶς οἰκεῖται τῇ Φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγωθόδος καὶ τὰ Φαύλως ἀνικούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ οἱ Ἑλληνες ὅρη καὶ πέτρας οικέχοντες, ὁμοιουνταί διὰ πρόνοιαν, τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἀλλην σύνεσιν, τὴν περὶ βίου. Ρωμαῖοι τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες ἀνήμερα διὰ τοὺς τόπους δισοικήτους ὄντας, πολιτικῶς αὐτὰ ἔγινε ἐδίδαξαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτη, διότι τοὺς παρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαῖους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ἵστα κρήσιμα· θυμιάματα δὲ καὶ γέ-

Φίους πολυτελεῖς ἔξωθεν μήτεισιν, ὃν τοῖς σπανιζόμενοις οὐδὲν κείρων δέ βίος ἔσιν, οὐ τοῖς εὐπόρουμένοις. Ὡς δέ αὗτας βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δέ σπάνιν.

3. Ιθηρίας τὸ μὲν πλέον οὐκεῖται Φαύλως¹ ὅρη γῆρας καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λιπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταῦτην ὄμαλῶς εὖβρον οἰκοῦσι τὴν πολλὴν· ἡ δὲ σρόβορέρρος Ψυχρέας ἔσι τελέως πρὸς τῇ τριφύτῃ. Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω σηλῶν. — Τὴν Βαιτικὴν διαβρέει δέ Βαιτίς ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδητανοί, σοφάτατοι τῶν Ιθύρων ὄντες. Ο Βαιτίς ἀναπλέεται ὀλικάσι μεγάλαις, καὶ εἰσὶ περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἀργυροὶ πλεῖστοι. Πᾶσα Ιθηρία τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωργίκων λαγηδίων. Λυμαίγονται γάρ οὗτοι καὶ Φυτὰ καὶ σπέρματα φίκοφαγούσιτες.

4. Τῶν δὲ Ιθύρων ἀλκημάτατοι μὲν εῖσιν οἱ καλούμενοι Λουσιτανοί. Φοροῦσι δέ ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μηρόδες, παντελῶς διακεπλεγμένας ιερύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν σφερέστητα. Χρῶνται δέ καὶ σαυνίοις ὀλοσιδήροις ὀγκεισθάδεσιν· ἀκοτίζουσι δέ μακρὰν καὶ εὐδόχως. Εδεινήτοις δέ ὄντες καὶ ποιοφοι, φαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δέ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησίν τινα κούφην καὶ σπειρέχουσαν πολλὴν εὐτοιίσιν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμόν ἐμβαίνουσι, καὶ πιστάμενοις δύουσιν ὅταν ἐπίστιτοις ἀντιτεταγμένοις.

5. Τὰ

5. Τὰ Πυρηναῖα ὅρη κατὰ τὸ ὑψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπέροχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, Φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς κρόνοις ὑπὸ πινῶν γομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαΐναι παντελῶς ἀπασταν τὴν δρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεκῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καίναι τὴν ἐπιφόνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὅρη διὰ τὸ συμβεβηκός πληῆδην Πυρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφένειαν τῆς κατεμαρμένης χώρας ἀργύρῳ ῥυθναι πολλῷ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἔγχωροις, τοὺς Φοίνικας, τὸ γεγονός μαζόντας, ἀγοράζειν τὸν ἀργυρὸν μικρᾶς τινος ἀντιδόσεως ἄλλων Φορτίων. Διὸ δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσανται πλούτους.

6. Η Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄριτους, κειμέριος ἔσι καὶ Ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γάρ τὴν κειμέρινην ἄραν, ἐν ταῖς συνυφέσιν ἡμέραις, ἄντι μὲν τῶν ὄμβρων, κιόνι πολλῷ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰδρίας ορυζάντων καὶ πάγοις ἔξαισίοις πληῆδει, δι᾽ ὃν οἱ ποταμοὶ πηγυσμένοι, διὰ τῆς ἴδιας Φύσεως γέφυροῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥέοντων διὰ τῆς Γαλατας, δέ μέγιστος ἔσιν δέ Τοδανός, τὰς μὲν γονὸς ἔχων ἐν τοῖς Αλπεῖσι ὄρεσι, πέντε δὲ σόμασιν ἔξερευγόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐφυῶς δὲ κείνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὡςτε ἀπὸ τοῦ Ὀμεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν καὶ ἔμπλοιν τὰ Φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν γωρίων πεζῇ κομίζεται ἀναγκαῖον.

7. Κατὰ

7. Κατὰ γοῦν τὴν Γαλατίαν ἀργυρὸς μὲν τὸ σύνθετον οὐ γίνεται, μέταλλα δὲ χρύσεα, σπουδαιότατα πάντων. Ἐν γῇρ βόρεοις ὄρυχθεῖσιν ἐπὶ μηρὸν εὑρίσκονται καὶ χειροπλιθεῖς χρυσίου πλῆμας, ἔδι' ὅτε μηρᾶς ἀποσαφάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπόν, Φῆγμά ἐστι καὶ βάθλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαι οὐ πολλὴν ἔχουσαι. Τῷ δὲ ξερυσθῇ καταχρέωται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναικεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας Ψέλλια Φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας κεριθεοῦς περιέστι οὐλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἐπὶ δὲ χρυσοῦς θάρανας.

8. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικόν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικόν ἐστι καὶ μάχηρον, καὶ μάλιστα ἵππινη μάχη εὐδοκιμοῦν, καὶ τὸ ιράτιον Τρωμαίοις ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσι. Τῷ δὲ θυμικῷ τοὺς τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστι τοῖς Γαλάταις. Τοῖς μὲν σόμισίν είτιν εὐμάκεις, ταῖς δὲ σαρξὶ σεάδυνυρχοὶ καὶ λευκοὶ ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ Φύσεως ἔνανθοί, ἀλλὰ καὶ διὸ τῆς κατασκευῆς ἐπιτιθέουσιν εὐέξειν τὴν Φυσικὴν τῆς χρόας ἴδιότητα. Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεκάσ, ἵνα διαφανεῖσθαι, καὶ ἀπὸ τῶν μετάπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τενούτας ἀνατπῶσιν. Ὡρέτε τὴν πρέσοφιν αὐτῶν Φαινεσθαι Σατέροις καὶ Πᾶσιν ἐοικυταν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἐπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων καίτης φιαφέρειν.

9. Ἐγ δὲ ταῖς ὁδοπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἀρματος ἡμίοχου καὶ περιβάτην. Κατὰ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προσύγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μενομαχίαν, προανατείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναυτίους. Ὅταν δέ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἔξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑστῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιτατόμενον ἔχοντειδίζουσι. Ταῦ δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάππουσι τοῖς αὐλέσοις τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκεῦλα τοῖς θερέποντες παρεδόντες ἡμαγμένα λαφυραγγούσι, παιανίζοντες καὶ ἄδοντες ὑμνού επινίκιον καὶ τὰ ἀμφορίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλούσι. Τῶν δὲ ἐπιφανεσάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς ἐπιμελῶς τυροῦσιν ἐν λάρυναι, καὶ τοις ἔνοισι ἐπιδεινύουσι.

10. Καταντικρὺ τῶν Ἐρημούων ὀνομαζομένων δρυμῶν μῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὁμεανὸν ὑπάρχουσιν, ὃν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὗτη τῷ σκήματι τρίγωνος σύστηται παραπληγίσις τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὖν ἰσονάλους ἔχει. Κατοικεῖ δέ Φασι τὴν Βρεττανικὴν ἀντόχθονα γένη, καὶ τὸν πελαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἀρματοὶ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καὶ τὰς οἰκήσεις εὔτελεῖς ἔχουσιν, ἐπειδὴ τοις καλάμων ἡ ἔβλωσι κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένως. Τοῖς δὲ ἥδεσιν ἀπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ μεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγγειοίσας καὶ πα-

νηρίας¹ τάς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γυνομένης τρυφῆς πολὺ διαλλέγοντας βασιλεῖς τε καὶ δυνάσας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διαμείθαι.

11. Ἡ πλεῖστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστι ματαδρυμός, πολλὰ δ' ἔχει καὶ δρέπανά. Φέρει δὲ σύνοικον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου² καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδρόποδα χορηγεῖ καὶ κύνας πυνηγετικούς. Πόλεις αὐτοῖς οἱ δρυμοί εἰσιν. "Επομέθροι δ' εἰσὶν οἱ ἀρετές μᾶλλον ἢ νιφετάδεις αὐτοῖς. "Εν δὲ ταῖς αἰδηρίαις ὁμίκλην κατέχει πολλὸν χρόνον, ὡς τε, δὶς ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρες ὥρας, τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ὑρᾶται τὸν ἥλιον.

12. Οἱ Γερμανοὶ παραπλήσιοι τῷ Κελτικῷ Φύλῳ καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ρωμαίων καλοῦνται³ δύναται δὲ τὸ ὄνομα γυνήσιοι. Ταῦθεντερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ὀρμαζόντια ἔσιν καὶ νομαδικά, καὶ ῥάδιως μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν.

13. Οἱ παρωμεανῆται Γερμανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ταῦς αὐτῶν γυναιξί, συνεραπευόσταις τοῖς ἀνδράσι, παρηκμολούθουν γυναικεῖς προμάντεις ἱέρειαι, πολιοτριχεῖς, λευκείμονες, καρπασίνας ἘΦαπτίδες ἐπιπεπορημέναι, ἕστραχα καλκοῦν ἔχουσαι, γυμνιόποδες. Τοῖς σύν αἰχμαλότοις διὰ τοῦ σφρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις⁴ πατασρέψασαι δὲ αὐτούς, ἦγον ἐπὶ κρατῆρα καλκοῦν, ὃσον ἀμφορέων εἴησι. Ἀναβράθραν δὲ ἀναβάτα τὴν ἱέρεια,

ὑπερπτῆς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἔμασον μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. "Αλλαι δὲ διασχίσασαι ἐστιλάγκηνευον, ἀναφρεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. "Εν δὲ τοῖς ἀγώστιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ὀρμαματέων, ὡςτε ἀποτελεῖθαι ψόφου ἔξασιον.

14. Μετὰ τὴν ὑπόθρειαν τῶν "Αλπεων ἀρχῆς ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς "Αλπεσιν αὐταῖς ἐστι πεδίον εὐδαιμονι σφρόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποιητιμένον⁵ διαιρεῖ δὲ αὐτὸ μέσον πως δὲ Πάδος. "Απασα μὲν σύν ἡ χάρα ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἐνετῶν. Παρὰ τοῖς Ἐνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεῖται γενένται τινες ἰσοροῦνται τιμαί· καὶ γάρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν "Ηρας Ἀργείας δείνυνται, τὸ δὲ Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Προσομιθεύονται δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦνται τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάζεαται· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταφυσόντων ἀνέχεθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύγοι δεῦρο, μηκέτι διώκεται.

15. Οἱ Τυρρήνοι ἔχουσι τὰ πεδία, τὰ ἀπὸ Διγυσικῆς μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τίβερίδος. "Ρεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρῶν δὲ Τίβερις⁶ πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μέντοι δὲ αὐτῆς Φερόμενος τῆς Τυρρήνιας, τὸ δὲ ἐΦεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς πρῶτον μὲν τὴν Ομβριάνην, εἶτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λετίνους, τοὺς πρὸς τὴν

Τάρη μέχρι τῆς παραλίας. — Οἱ Τυρρήνοι τὸ μὲν πα-
λαιὸν ἀνδρείᾳ διενέγμαντες, χόρου πολλὴν κατενήσαντο,
καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὁμοίως δὲ
καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἴσχυσαντες, καὶ πολλοὺς χρό-
νους θαλαττοκρατήσαντες, τὸ παρὰ τὴν Ἰταλίαν πλα-
γιος ἀφ' ἐστῶν ἐποίησαν Τυρρήνικὸν προσαγορευθῆναι.
Τὴν δὲ σάλπιγγα ἔξειρον, καὶ πολλὰ ἄλλα πολιτικά, ὡς
τὰ πλεῖστα Γραμμαῖοι μετένεγκαν ἐπὶ τὴν Ἰδίαν πολιτειαν.
Γράμματοι τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἔξεπόνσαν
ἔπλησιν, καὶ τὰ περὶ τὴν μερανυσκοπίαν μάλιστα πάν-
των ἀνθρώπων ἔξειργάσαντο. Χόρους δὲ νεμόμενοι παρ-
φόρους, καὶ ταῦτην ἔξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν
ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὶν ὅντες, εἰς τρυφὴν ἀλί-
πησαν, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλλήν καὶ τὴν
καν πατέρων δέξαν ἀποβεβλήμασι.

16. "Απασα ἡ Λατίνη, οὖν Πάρη μεῖται, ἐξὶν εὐ-
δαιμων καὶ παρφόρος, ἀλην δίλγων χωρίων τῶν κατὰ
τὴν παραλίαν, δσα ἐλάδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα ὀρεινὰ
εσαὶ πετρώδη, καὶ ταῦτα οὐ τελέως ἀργά, οὐδὲ ἀχρηστα,
ἄλλα νομάς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ὑλην, ἢ καρπούς τινας
ἀλείσους ἢ πετράους. Τὸ δὲ Καίκουβον ἐλαῖδες ὅν, εὐο-
νοτάτην ἀμπτελον τρέφει, τὴν δενδρίτιν.

17. Καμπανίας πεδίον εὐδαιμονέσατον, περίκειν-
ται δὲ αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὑναρροι, καὶ ὅρη τά τε τῶν
Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν "Οσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περι-
μάχητον ἦν τὸ πεδίον. Τῆς δὲ εὐκαρπίας ἐσὶ σημεῖον,
τὸ, σίγου ἐνταῦθα γίνεσθαι τὸν κάλλισον, τὸν πύρινον.

Ἴσορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους, διὸ μὲν
τῇ ζέφ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμα, τινὰ δὲ καὶ λαχανεύεσθαι
τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτισον ἐν-
τεῦθεν ἔχουσιν Γραμμαῖοι, τὸν Φάλερνον, καὶ τὸν Στάτα-
νον καὶ Κάληνον. "Ως δὲ αὕτως εὐέλαιος ἐσι καὶ πᾶσα ἡ
περὶ τὸ ΟὐέναΦρον ὄμορον τοῖς πεδίοις ὅν.

18. Οἱ Δοκροὶ οἱ Ἐπίζεφύριοι Λοκρῶν ἀποικοί
εἰσιν τῶν ἐν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ. Τούτοις νόμους ἔγρα-
ψε Ζάλευκος, ἀνὴρ εὐγενῆς καὶ κατὰ παιδείαν τεθαυ-
μασμένος, μαθητῆς δὲ Πυθαγόρου τοῦ Φιλοσόφου. Οὗ-
τος τοὺς τῶν πλεισῶν πόλεων νόμους ἔθισε τοῖς ἀραχ-
νίοις δόμοιος εἶναι. "Ωςπερ γάρ εἰς ἐκεῖνα ἐὰν μὲν ἐμ-
πέσῃ μαῖα ἢ κάνωψ, κατέχεται, ἐὰν δὲ σφῆς ἢ μέλιττα
διαβρέχεσσα ἀφίπτεται, οὕτω καὶ εἰς τοὺς νόμους, ἐὰν
μὲν ἐμπέσῃ πένης, συνέχεται, ἐὰν δὲ πλούσιος ἢ δύνα-
τος λέγειν, διαβρέχεις ἀποτρέχει.

19. Κρότων, ἦν Μύσηνελλος ἔκτισε, δομεῖ τὰ τα-
πολέμια καλλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν, ὥστε
εἰκότως εἰρῆσθαι δομεῖ, δτι Κροτωνιατῶν δ ἔειχατος πρῶ-
τος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείσους οὖν Ὀλυμπιονί-
κας ἔσκε, καίτερο οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα διὰ τὸν
Φθόρον τῶν ἐπὶ Σάνγρα πεσόντων ἀνδρῶν. Προσέλαβε δὲ
τῇ τῆς πόλεως δέξη καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ
Μίλων, ἐπιΦανέσατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονός, ὁμι-
λήτης δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν
μρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συστίῳ ποτε τῶν Φιλοσόφων πο-
νήσαντος σύλου, τὴν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἀπαντας,

άποσπάσαι δὲ ἔαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥάμῃ πεποίηται λέγεται ταὶ εὑρέθαι κατασροφὴν τοῦ βίου. Ὁδοιπορῶν γάρ ποτε δι’ ὑλῆς βαθείας εὐρεῖν λέγεται ξύλου μέγα ἐσφρυματινού· ἐμβαθέων δὲ κατέρας ἀμάρα καὶ πόδας εἰς τὴν διάσασιν βιάζεθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως τοσοῦτον δ’ ἵσχυσε μόνον, ὡςτ’ ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἴτ’ εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀπολειφθέντα δ’ αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πόρῳ θυρόβρατον γενέσθαι.

20. Ἐγγὺς τῆς Κροτωνός ἐστιν Ἀχαιῶν απίστα ἡ Σύβαρις, δυοῖν ποταμοῖν μεταξύ, Κράνιδος καὶ Συβάριδος. Τοσοῦτον δὲ εὐτυχίᾳ διμέρεγκεν ἡ πόλις αὕτη, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῷν πλησίον ἐπῆρε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπήκοοις ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐξερέτευσαν. Τπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὑβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἀπασταν ἀφηρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα· ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν καὶ κατέκλυσαν. Τὴν δὲ ετοίην οἱ περιλειφθέντες εἰς ἔτερον τόπον μετέμηναν, καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπό τινος κεράνης, πλησίον οὖσης, δινομάσαντες.

21. Οἱ Συβαρῖται τὰς ποιούσας ψόφου τέχνας οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ τειτόνων καὶ τῶν ὄμοιών, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀνέρυθροι ὢσιν οἱ ὑπνοι. Οὐν ἔχουν δ’ οὐδὲ ἀλεκτυόνα ἐν τῇ πόλει τρέψεθαι. Ισορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρῖτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἴδων τὸν ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ἥγηγμα λαβεῖν· πρὸς δὲ ἀπο-

μίναδαί τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκε τὴν πλέυραν. — "Ἄλλος δὲ Συβαρῖτης παραγενόμενος εἰς Δακεδαίμονα, καὶ μλῆσθες εἰς Φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακέιμενος καὶ δειπνῶν μετ’ αὐτῶν, πρότερον μὲν, ἔφη, καταπεπλήκθαι τὴν τῶν Δακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρίαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἀλλῶν αὐτοῦς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἄν δέδαι ἀποδιανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ἔστιντα μαρτυρεῖν.

22. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ἡ τῆς πόλεως τόπος παροξῦναι αὐτοὺς ἐκτρυφῆσαι. Ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθέν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιον. "Οὐεν καὶ ῥιζῆναι, ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποδιανεῖν, οὔτε δυόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥπιον ὅπαν δεῖ.

23. Ἐς τηλικοῦτον δ’ ἥσαν τρυφῆς ἐληλυθότες, ὃς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἔδισαι πρὸς αὐλὸν δρκεῖσθαι. Τοῦτο ὅν γε εἰδέστε οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδοσαν τὸ δρκιστικὸν μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν δρατιωτικῇ σκηνῇ· καὶ ὅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐδὲν ἔξωρχήσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ηυτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

24. Σικελία πατῶν τῶν γῆσων καλλίσιν ὑπάρχει. Τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία μλῆσθεῖσα, ἐπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προ-

πηγορεύθείσα, τελευταῖον δὲ ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὡνόμασαι Σικελία. "Εἰς δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σαδίων ὡς τετρακισχιλίων τετρακοσίων ἔξικοντα. Ιερὰ ὑπάρχειν λέγεται ἡ μῆσος Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ τὰς θεᾶς ἐν αὐτῇ πρώτως Φασὶ Φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου κέρπον πρότην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας.

25. Πλησίον τῆς πόλεως "Εννας λειμῶν ἐσι, ἵοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θέας ἔξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν Φυσικῶν ἀνθεών εὐωδίαν, λέγεται τοὺς μυνηγεῖν εἰωδότας κύνας μὴ δύνασθαι σιβεύειν, ἐμποδίζομένους τὴν Φυσικὴν αἰδησιν. "Εἰς δὲ ὁ προειρημένος λειμῶν, ἀνωθεν μὲν ὅμαλός καὶ παντελῶς ἐνύδρος, κύνιλφ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν ορημοῖς ἀπότομος" δοκεῖ δὲ ἐν μέσῳ κεῖσαι τῆς ὅλης μῆσου, διὸ καὶ Σικελίας ὄμφαλός ὑπό τινων δύομάδεσται. "Εχει δὲ καὶ πλησίον ἀλιγούς καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπήλαιον εὐμέγενος, ἔχων χόσμα πατένγειον, πρὸς τὴν ἔρητον γενενεύδος* δι' οὖν μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ ὄρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπόδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτινην ιρατήρων ἀναψαρεύειν, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης" τῶν δὲ ἀνθρώπων τοὺς μόλισα ταῦτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἐντιδωρησαμένην.

26. Τὰ δύνα τῆς Αἴτινης οὐαρία ψιλά ἐσι, καὶ τεΦράδη, καὶ χιόνες μετξ τοῦ ψειμῶνος* τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται παντοδαπαῖς. "Εσικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ὄμφατα τοῦ ὕδρου, διὰ νομῆν τοῦ πυρός, τότε μὲν εἰς ἔνα ιρατῆρα συμφερομένου, τότε δὲ σχιζομένου, καὶ τότε μὲν βάνας ἀναπέμποντος, τότε δὲ φλόγας καὶ λιγνῆς, ἀλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναψυσσῶντος. Νύκτωρ μὲν Φέγγη Φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς οιραφῆς, μεδ' ἥμέραν δὲ πατιφ καὶ ἀχλοῖς κατέχεται.

27. Ἐρέθιουσαν, μεγίσην ἐν Συρακούσαις πυρῆνα σύσαν, Φασὶν τὴν ἀρχὴν ἔχειν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἡλείαν Ἀλφειοῦ ποταμοῦ. "Ισορεῖ δὲ Τίμαιος, φιάλην ποτὸν εἰς τὸν Ἀλφειον ἐμβιβληθεῖσαν ἐν ἐκείνῃ φανῆναι.

Samtale mellem Poseidon og Alfeios.

28. Ποσ. Τί τοῦτο, ὁ Ἀλφειός, μόγος τῶν δλικῶν ἐμπεσῶν εἰς τὸ πέλαγος σύντε ἀναμίγνυσαι τῇ ἀλμήῃ, διὸ ἔδος ποταμοῖς ἀπασιν, σύντε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεῖσις, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεσάς, καὶ οὔλυκον Φυλάττων τὸ ρέθιρον, ἀμιγῆς ἔτι καὶ καθαρὸς ἐπείγη, οὐας οἵδιος ὥπως βύνιος ὑποδόνς, καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐράδιοι· καὶ ἔοικας ἀνακύψειν που, καὶ αὐθίς ἀναφαίνειν σεαυτὸν. Ἀλφ. Ἐρωτικόν τι τὸ πράγμα ἐσιν, ὁ Πόσειδον, ἀστε μὴ ἔλεγχε· ἥραδης δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις.

Ποσ. Γυναικός, ὁ Ἀλφειέ, ἦ νύμφης ἐρῆσ, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μήτης; Ἀλφ Οὔτε, ἀλλὰ πηγῆς, ὡ Πόσειδον. Ποσ. Ἡ δέ, ποῦ σοι γῆς αὕτη ρέει; Ἀλφ. Νησιώτις ἔσι Σικελική. Ἀρέθουσαν αὐτὴν καλοῦσσιν. Ποσ. Οἶδα οὐκ ἀμορφού, ὁ Ἀλφειέ, τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ διαυγῆς τε ἔσι, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύσσει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιτρέπει τοῖς ψυφίσιν, διον ὑπὲρ αὐτῶν Φαινόμενον ἀργυροειδές. Ἀλφ. Ὡς ἀληθῶς οἴδα τὴν πηγήν, ὡς Πόσειδον⁹ παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι. Ποσ. Ἄλλ' ἀπιδι μέν, καὶ εὐτόχει ἐν τῷ ἔρωτι.

29. "Εἰσιν ἡ Πελοπόννησος ἐσεικαία Φύλλῳ πλατάνου, ἵση δὲ σκεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ τῆς Χερρόνησου ταύτης, τὸ μὲν ἐσπερίου μέρος, Ἡλεῖοι καὶ Μεσσηνίοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει¹⁰ ἔξης δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν, ἔσι τὸ τῷ Ἀκαιῶν ἔνιος, πρὸς ἀριτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατείνον¹¹ τελευτῇ δὲ εἰς τὴν Σικελινίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικελὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἴδμου. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ ἴδμου καὶ αὐτή. Μέση δὲ ἔσιν ἡ Ἀρκαδία, τοῖς ἄλλοις ἔνιεσι πάσι γειτνιώσα.

30. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἰδοι τις ἀν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀμούσαι θαύματος δέξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὁλυμπίᾳ. Αὗτη ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἔξαρχης μὲν διὰ τὸ μαυτεῖον τοῦ Ὁλυμπίου Διός¹² ἐκείνου δὲ ἐνειφθέντος, οὐδὲν ἤττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὔξησιν ὅσην ἴστμεν, ἔλαβε διὰ τε τὴν πάνηγυριν καὶ τὸν

τὸν ἀγῶνα τὸν Ὁλυμπιακόν, μεγίσου τῶν ἀπάντων. Ἐκοτριψθεὶ δὲ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, περὶ ἐκεῖ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρῆλατος Ζεύς, ἀνδρῆμα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου¹³ μέγισου δὲ τούτων ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ἔσανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Αθηναῖος. Καθέξεται μὲν δὴ ὁ θεός ἐν θρόνῳ χρυσοῦ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ τῇ οεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ, ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ οεφαλῇ σέφανον¹⁴ τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χάριέν ἔσι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἡδισμένον. Ὁ δὲ ἔρμις δὲ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ καθήμενος, ἐσὶν ὁ δεστός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ καὶ ἴματιον φεραύτως ἔσι. Τῷ δὲ ιματίῳ ἥσδια τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κείμα ἐσὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποιητὸς μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποιητὸς δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

31. Τὴν Λακωνικὴν Εὐριπίδης Φιστὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἀρότου, ἐκπονεῖν δὲ οὐ ράβδιον, κοίλη γένερ, ὄρεσι περιδρομος, τραχεῖα τε, δυσείσβολός τε πολεμίοις. Εὔσεισος δὲ ἡ Λακωνική, καὶ δὴ τοῦ Ταῦγέτου πορφύρην τινὰ ἀπορρίσαγκην τινες μυημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαῖ· μεωτὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταῦγέτῳ μέταλλον ἀνέῳξάν τινες εὐμέγενες.

32. Λαμεδαιμονίοις τέχνας μαγιστρεῖν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἔιν. Εἰσιῶνται δὲ πάντες ἐν

κοινῷ² τοὺς δὲ γέρουτας αἰσχύνονται οὐδὲν ἡτον ἦ πατέρας³ γυμνάσια δ' ὕσπερ ἀνδρῶν ἐσιν οὕτω καὶ παρένθων. Σένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκεὶ ἔξειν ἐν Σπάρτη, σύτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτη⁴. Νομίσματι χρῆνται σκυτίνω⁵ ἐὰν δὲ παρὸν τινὶ εὑρέθη χρυσὸς ἢ ὄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμινύονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινοὺς αἴτοις παρέχειν καὶ κατηιδούσι ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποδιήκοντες ἢ οἱ εὐτυχέστεροι. Οἱ δὲ παιδεῖς νομίμως περὶ τὸν τῆς Ὄρθίας βωμὸν περιόντες μαρτυροῦνται. Αἰσχρὸν δὲ ἐσι δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμνασῆν ἢ Φίλου γενέθλιο. Μάζευονται δὲ ἐξεφανωμένοι. Τπανίσανται βασιλεῖτ πάντες, πλὴν Ἐφόρων. Όμηνοι δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύειν.

33. Ιεροπρεπῆς ἐσι πᾶς δ' Παρνασσὸς ἔχων ἀντρά τε καὶ ἀλλα χωρία τιμάμενά τε καὶ ἀγιευόμενα⁶ ὃν ἐσι γυναιριμάτατον καὶ καλλισον τὸ Κωρύκιον ἀντρον. Ο Παρνασσὸς ἐπὶ τὸν ἐσπερίων μερὸν ἰδρυται τῆς Φωκίδος⁷ τούτου δὲ τὸ μὲν πρὸς δύσιν πλευρὸν οἱ Λόκροι κατέχουσιν οἱ Ὀζόλαι, τὸ δὲ μότιον οἱ Δελφοί, πετρώδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ ιερούφην ἔχον τὸ μαυτεῖον καὶ τὴν πόλιν. Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαυτεῖον ἀντρον κοπῆον, οὐ μάλα εὐρύζομον· ἀναφέρεται δὲ ἐξ αὐτοῦ πινεῦμα ἐνθουσιασμον⁸ ἐπερχεῖται δὲ τοῦ δομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεκομένη τὸ πνεῦμα ἀποθεεπίζειν ἔμμετρα τε καὶ ἀμετρα.

34. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χάρα πεΦυκεν οἵα πλείσας προσδούσ παρέχεσθαι. Αἱ μὲν γάρ ωραι ἐνθάδε πραστάται εἰσι⁹ καὶ μὴν ὅσα περ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωταίτατα μὲν ἀρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ καρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσι τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀδια ἀγαθὰ ἔχει η χάρα. ΠεΦυκε μὲν γάρ λίθος ἐν αὐτῇ ἀΦθονος, ἐξ οὗ καλλισοι μὲν ναοί, καλλισοι δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα. Πολλοὶ δὲ αὐτοῦ καὶ Ἐλῆνες καὶ βάρβαροι προσδέονται. "Ἔσι δὲ καὶ γῆ, ἡ σπειρομένη οὐ φέρει καρπόν, δρυσομένη δὲ πολλοπλασίους τρέφει, ἡ εἰς στον ἔφερε¹⁰ καὶ μὴν ὑπάρχυρος ἐσι θείῃ μοίρᾳ. Πολλῶν γοῦν πόλεων παροιμοσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ Φλέψ ἀργυρίτιδος διηκει.

35. Φέρε οὖν καὶ τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θεταλικὰ διαγράψωμεν. "Εσι δὲ χῶρος μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὄλυμπου καὶ τῆς Ὀστης. Διαρρέει δὲ μέσου αὐτοῦ δὲ καλούμενος Πηνείος¹¹ εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέονται, καὶ ἀναμοιοῦνται τὸ ὄντωρ αὐτῷ, καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνείον ἐκεῖνον μέγαν. Διατριβάς δὲ ἔχει ποικίλας καὶ παντοδιπάς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνδρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ Φύσεως αὐτόματα. Κιττὸς μὲν γάρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἐνακριδεῖ, καὶ τεθῆλε, καὶ δίκην τῶν εδηγειῶν ἀμπελῶν κατὰ τῶν ὑψηλῶν δευθρῶν ἀνέρπει καὶ συμπέΦυκεν αὐτοῖς. Πολλὴ δὲ σμίλαξ, ἡ μὲν πρὸς αὐτὸν τὴν πάγου ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν

πέτραν^τ καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολαμβάνει, ὀφέται δὲ τὸ χλωᾶ-
ζον πᾶν καὶ ἐξὶν ὁ Φθαλμόν πανήγυρις.^τ Εν αὐτοῖς δὲ
τοῖς λείοις καὶ καθημένοις ἄλση τε ἐσὶ ποικίλα, ἐν ᾧρᾳ
Θέρους καταφυγεῖν ὀδοιπόροις ἥδισα παταγάγμα, ἀ καὶ
δίδωσιν ἀσμένως ψυχᾶδιαι. Διαρρέουσι δὲ καὶ νερῆναι
συγκαί, καὶ ἐπιῤῥεῖ νύματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν
ἥδισων. Κατέβουσι δὲ καὶ ὅρνιθες, ἄλλος ἄλλῃ διεσπαρ-
μένοι, καὶ μάλιστα οἱ μουσικοί, καὶ ἐσιώσιν εὖ μάλα τὰς
ἄκοας. Διὰ μέσων δὲ τῶν Τεμπῶν δὲ Πηνειὸς ποταμὸς
ἔρχεται, σχολῇ καὶ πράξις προΐων ἔλασιν δίκην. Πολλὴ
δὲ καὶ αὐτοῦ ἡ σικᾶ ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ
τῶν ἔξηρτημένων οὐλάδων τίκτεται· ὡς ἐπὶ πλεῖστον τῆς
ἡμέρας αὐτὴν προκόμουσαν ἀποσέγειν τὴν ἀκτίνα, καὶ
παρέχειν τοῖς πλεούσι πλοῦν κατὰ Φύχος.

Πᾶς δὲ διαφορικός λεῶς συνίασιν, ἄλλοι σὺν ἀλ-
λοῖς, καὶ θύουσι, καὶ συνουσίας ποιοῦνται, καὶ συμπί-
νουσιν. "Ἄτε οὖν πολλῶν ὕντων τῶν Θυντῶν, εἰνότως
καὶ τοῖς βαδίζουσι καὶ τοῖς πλέουσιν ὅσμαὶ συμπαρομαρ-
τουσιν ἥδισαι." Ενταῦθα τοὶ Φασι παῖδες Θετταλῶν, τὸν
Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον καθῆραδι κατὰ πρόσταγμα τοῦ
Διός, ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα πατετόξευσεν, ἐπὶ^τ
Φυλάττοντα τοὺς Δελφούς, τῆς Γῆς ἔχούσης τὸ μαν-
τεῖον. Στεφανωσάμενον οὖν ἐπει ταύτης τῆς δάφνης τῆς
Τεμπλικῆς, καὶ λαβόντα οὐλάδον εἰς τὴν δεξιὰν χείρα τῆς
αὐτῆς δάφνης, ἐλθεῖν εἰς Δελφούς, καὶ παραλαβεῖν τὸ
μαντεῖον τὸν Διός καὶ Λητοῦς παῖδα. Ἐσὶ δὲ καὶ βω-
μὸς ἐν αὐτῷ τῷ τοπῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐγεφαγάσατο, καὶ

τόῳ

τὸν οὐλάδον ἀνεῖλε. Καὶ ἔτι καὶ ιῦν ἔπους ἐνύπτου οἱ
Δελφοὶ παιδαρίζειν τέμπουσι, καὶ ἀρχιψέρεων ἐνε
σφράν αὐτῶν. Οἱ δὲ παραγενόμενοι καὶ μεγαλοπρεπῶς
δύσαντες ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ἀπίστι σάλιν εὐφάνους ἀπὸ
τῆς αὐτῆς δάφνης διαπλέξαντες, ἀφ' ἡσπερ καὶ ὁ θεὸς
ἐγεφανάσατο.

36. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ οὐκέτι πλείους μέν,
μεγισταὶ δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κυνωσός, Γόρτυνα,
Κυδωνία^τ διαφερόντως δὲ τὴν Κυνωσόν καὶ "Ομηρος ὑπε-
νεῖ, μεγάλην παλᾶν καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω. Καὶ δὴ
διετέλεσε μέχρι πολλοῦ Φερομένη τὰ σφῶτα^τ εἶτα ἐπαπε-
νάθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφηρέθη. "Τερούν δὲ
ἀνελαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως.^τ
Ισορεῖται δὲ διαφοραὶ τοῦ Μίνως νομοθέτης γεγενέδαι σπουδαῖος, Ια-
λατοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαζηνέναι τοὺς νόμους, δι' ἐνύπτα
εἰς τι ὅρος Φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἀντρὸν ἔλεγετο, οὐκεῖ-
θεν ἀεὶ τινας νόμους Φέρων τοῖς Κρητί. "Ομηρος αὐτὸν
Διὸς μεγάλου διεριζῆν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ
πάλιν ὄλλους εἰρήμασι λόγους ὑπεναντιουσι τούτοις^τ ὡς τυ-
ραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος^τ τρε-
γαγδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινάταυρον, καὶ τὸν Λαβύριν-
θον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ. Ταῦτα μὲν
οὖν ὑποτέρως ἔχει, καλεσόντες ἐπειν.

C)

C) Asia.

1. Τῇ δὲ Εὐρώπῃ συνεχής ἔσιν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναιον συγάπτουσα αὐτῇ* περὶ ταύτης οὖν ἐΦεξῆς ρήτεον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὄροις τοῦ σαφοῦς χάριν. Ὁ γάρ Ταῦρος μέσην πως διέκουε ταῦτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας ἐπὶ τὴν ἔω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἐλληνες, τὸ μέν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἔκτος. Οἱ δὲ ποταμοί, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἔχοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς ἐπὶ ἄρκτου τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὄδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότου ἀνεμον, δὲ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ δὲ Ἰνδός τε καὶ ὁ Τδάσπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδρατης, καὶ Ὑφασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐβάθλουσιν, ἡ ἐξ τεύχην ἀνακεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Καυκάσος ὄρος ἐσὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐνατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἴδμόν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὔδεινδρον ἔσιν ὅλη παντοδαπῇ, τῇ τε ὅλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. Τὰ ἀντα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόσανες, κράτισοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται περισσὸν καταφέρειν τοὺς κειμάρρους ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατριμμέναις καὶ μαλλωταῖς δεραῖς ἀφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ περὶ τὸν Καύκασον λυπρὰ καὶ μικρόχωρα* τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβρίων, ἀ δὴ πληροῦ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἴδμον, εὐδαιμονά τε κάραν ἔχει καὶ σφρόδρα καλῶς σίμειόλας δυναμένην. Καὶ δὴ καὶ ἡγετὸς Ἰβρίσια οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσι τε καὶ ἐποιοίσι, ὅπετε καὶ μεραρματᾶς εἶναι σέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς καὶ τάλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν νότιοφ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται. Ἐν μέσῳ δὲ ἐσὶ πεδίον ποταμοῖς διέρχετον, δὲ οἱ γεωργικαὶ τῶν Ἰβρίων οἰκοῦσιν, Ἄρμενισὶ τε καὶ Μηδίσιι ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ ὁρεικὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρμάτων, ὥνπερ καὶ ὄμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσίν. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικότεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, ταύτη δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίως. Οἰοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβρίων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, κάραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πάντα φυτὸν ἐκφέρουσαν. Εὐερηῆ δὲ ἐσὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς τὰ τε ἥμερα καὶ τὰ ἡγερια· καὶ οἱ ἀνθρώποι καλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ δὲ καὶ οὐ κατηλικοί· οὐδὲ γάρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἵσασι μείζω τῶν ἐκατόν· καὶ πρὸς τάλλα δὲ τὰ τοῦ βίου φυτῶν τοῖς ἔχουσιν* ἀπειροὶ δὲ εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβέσ, καὶ σαφῆν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσι.

4. Ἡ Ἀραβία κατέται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διείληπται.

Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἔω μέρη κατοικοῦσιν Ἀραβίες, οὓς ἐνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι κάραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ὄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἐχουσι δὲ βίον λιθρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὄμρου κάρας καταπρέχοντες λιγεύοντιν, ὅντες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ὄνυδρον κάραν λεγομένην κατεσπεισότες ἐύπαιρα Φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἀγνωστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν κάραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὗτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακερυμμένα τῶν ὄδατων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, κρῶνται δαψιλέσι ποτοῖς⁵ οἱ δὲ τούτους ἐπιδιδούντες ἄλλοεινεῖς, σπανίζοντες τῆς ὄδρειας διὰ τὴν ἀγνοιαν τῶν Φρέατων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὄδατων, οἱ δὲ πολλὰ κανοπαθησαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκείαν σώζονται. Διόπερ οἱ ταῦτην τὴν κάραν κατοικοῦντες Ἀραβίες, ὅντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδύλωτοι.

5. Ἡ δὲ ἔχομένη τῆς ὄνυδρου καὶ ἔρημου κάρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαιμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑλὴν τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν Φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὸς Φύλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσαξόντων δακρύων δόσματις ποικίλαις διείληπται. Τίνι τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέσατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιθανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ Φέρουσι. Ἐν δὲ τοῖς ἔρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη θύεται δαψιλής, ἀλλὰ

καὶ

καὶ κέδρος καὶ δρυμευθός ἀπλατος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλαι δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὑάδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορρίσιας καὶ προσπεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηγνεύσατα.

6. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν εκεὶ διπροσαγορευόμενος ἀπυρος κρυστός, οὐχ ἀσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν Ψημάτῳ καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθὺς δρυπτόμενος εὐρίσκεται, τὸ μέγεθος καρύοις κασαναῖκοις περιπλήσιος, τὴν δὲ κρόαν οὔτως Φλογάδης, ὥστε τὸν ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδείγνεταις ποιεῖν τὰ καλλιστα τῶν κοσμημάτων. Θρεπμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος, ὥστε ἔθνη πολλά, νομάδα βίον ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεόμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ κορηγούμενα.

7. Τὰ πρὸς δυσμάς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμμάδεσι, δι' ἣν οἱ τὰς ὁδοπορίας ποιούμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι, πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀρητῶν σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων. Ή δὲ παρὰ τὸν ἀκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διείλημένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπαντοῖς Ὅδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὅμβρων γινομένοις ἀρδεύοντες πολλὴν κάραν καὶ διπλοῦς καρποῦς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὔτος ἐλεφάντων ἀγέλας,

λας, καὶ ἄλλα ζῶα οὐκτόδην πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληγένει, καὶ μάλιστα βοῦν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρᾶς ἔχοντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφοράτατα γένη καρκίνων τρέφει, ὃν αἱ μὲν γύλα παρεχόμεναι καὶ περοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχουνται τοῖς ἐγχωρίοις δαψιλειαν^{*} αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἀσημέναι πυρᾶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βασάκουσιν· αἱ δὲ ἀνάκαλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συσάσεσι δρομάδες εἰσί, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὅδον μῆκος, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνθρώπου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὅδοις πορίας. Αἱ δὲ αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἀγονται δύο, ἀντικαθημένους ἄλληλοις ἀντινάθους. Τούτων δὲ διὰ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, δὲ διὰ τοὺς ἐπιδίκικοντας ἀμύνεται.

8. Οἱ Εὐφράτης καὶ δὲ Τίγρης, οἱ ποταμοί, τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν, ὃντεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων αλημένεται. Τούτων δὲ ποταμῶν δὲ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος βέων τοῦ Εὐφράτου, διφορχάς τε πολλὰς ἐπι τοῦ Εὐφράτου ἐσ αὐτὸν δέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβόν, οὐαὶ δὲ αὐτῶν αὐξηθεῖς ἐξβάλλει ἐσ τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἐσ τε ἐπὶ τὴν ἐμβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐσ τὴν χώραν. Οἱ δὲ Εὐφράτης μετέωρος τε φεῖ καὶ ἰσοχείλις πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διφορχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀένναι, ἀφ' ὃν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἑκα-

τεραὶ ἀνιστρένοι^{*} τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὅπότε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, ἐσ τὸ ἐπάρθειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὑεται τὸ πολὺ ἡ γῇ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ) καὶ οὕτως ἐσ οὐ πολὺ ὕδωρ δὲ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγήδης ἐσ τοῦτο, οὕτως ἀποκαύεται.

9. Πάσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐσι κατάρρυτος, ἀν μέγισος δύο, Ἡνδος καὶ Γάγγης. Πολλοὶ δὲ ὕδροι ταύτην τὴν γῆν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνου σπείρεται, καὶ μεγάρου, καὶ σήσαμου, καὶ ὄρυζα καὶ βόσμορον^{*} τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς, σῖτος, κριθή, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποί, ὃν ἡμεῖς ἀπειροῦ. — "Ἐν τισι μλάδοις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ δενδρῶν ἔριον ἐπανθεῖται, ἐξ ὃν σινδόνες γίνονται. Εἰσὶ δέ τινα ἐνεῖται δενδρά, τὰ τὰ Φύλλα οὐδὲ ἐλάττω ἀσπίδος ἐσιν." ἄλλα δὲ ἔως ὅλην πηγῶν κλάδους αὐξάνονται, εἴται διὰ τὸ βάρος κάτω νεύουσιν ἥως τῆς γῆς, καὶ ἐκείσε πάλιν ῥίζωσάντα αὖθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω" εἴται αὖθις ἐπιεύουσι, καὶ αὖθις ῥίζουνται, ὡς ἐσικενται τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκία πολυσέγγο. Εἰσὶ δὲ καὶ δενδρά, ὃν τὰ σελένη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐσι δυσπερίλημπτα.

10. Η Ἰνδικὴ χώρα διάφορος οὔσα τῷ κάλλει, καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοῖς, ἀρδεύεται τε πολλαχοῦ, καὶ διπτοὺς καὶ διπτοὺς ἔμασιν ἐνιστούν ἐκφέρει καρπούς. Διὰ καὶ τῶν πρὸς τὴν γῆν ἐπιτηδείων τοσοῦτον ἔχει πλῆθος, ἀστε διὰ παντὸς ἀφονον ἀπόλαυσιν τοῖς ἐγχωρίοις παρέχεται. Λέγεται δὲ μηδέποτε κατ' αὐτὴν ὡραῖονεναι σιτοδειαν, ἢ φθορὴν καρπῶν, διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν τόπων. "Ἐχει δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων ἀπίσου πλῆθος, οἵ

ταῖς τε ἀληκαῖς καὶ ταῖς τοῦ σάματος ῥόμαις ποιὲν προέρουσι τῶν ἐν Λιβύῃ γενομένων. Ὁμοίως δὲ κρυστὸν, ἄργυρον, σίδηρον, χαλκόν. Πρὸς δὲ τούτοις Νίσων πατοίων καὶ πολυτελῶν ἐν αὐτῇ ἐσὶ πληθυσ. ἔτι δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων σχεδὸν τῶν πρὸς τρυφήν καὶ πλοῦστον διατείνοντων. Οἱ Ἰνδοί, πλὴν τῆς ἵατρικῆς, ἄλλην οὐ κατορθοῦσιν ἐπιμελῶς ἐπιτίγματα. Οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν Θεσσαλίᾳ μόνον ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς. Οἱ παρ' αὐτοῖς σοφοί, ἡμίνα αἰδῶνται νοσούντων ἑαυτῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἥγειούμενοι, ἔξωγουσιν ἑαυτούς τοῦ ἔγγυ διὰ πυρός.

11. Μετὰ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλῷ μιν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπὸ αὐτῆς διοικαζομένου Περσικοῦ ασόλπου· πολλῷ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τεπλῆ δὲ ἐσὶ καὶ τῇ Φύσει καὶ τῇ τῶν ἀέρων καράστῃ ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματινὰ τε καὶ ἀνεμάδης, καὶ σταύριη καρποῦ ἐσὶ πλὴν Φοινίκων. Ἡ δὲ ὑπέρ ταύτης ἐσὶ παραφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρηματάτων ἀρίστη τροφός, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληζόσι. Τρίτη δὲ ἐσὶ ἡ πρὸς βορέων θειμέριος καὶ ὀρεινή.

12. Ἡ Περσαΐπολις βασίλεια εἰκεν ἐκπρεπή, μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῇ ἐκεῖ κειμένῳ θησαυρῷ. Τὴν δὲ ἄκραν, ἀξιόλογον οὖσαν, περιείληφε τριπλοῦν τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἰκεν πυκῶν ἐκκαΐδενα ἐπάλξεσι κηνοσημημένου· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην κατασκευὴν δροίσιν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δὲ ὕψος διπλάσιον. Οἱ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σκῆνατι μέν ἐσι τετράπλευρος, τὸ

δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πυκῶν ἐξήκοντα, λίθῳ σιληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰώνιαν ἐν πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλευρῶν διεισικός ὄρος ἐσί, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν τῷ οὐδετέρῳ βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γάρ ἡν κατεξαρμένη καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σημοὶ τῶν τετελευτικότων ὑπῆρχον· πρόσβασιν μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες κειροποίητον, ὧντος δρυγάνων δέ τινων ἔξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεκόμενοι τὰς ταφάς. Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἡσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν κρημάτων παραφυλακὴν εὐθετῶς κατεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια δ' Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι οὐκείνων ιερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

13. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐδὲ ἴδρυσται· τιμῶσι δὲ ἥλιου, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ ὄδωρο. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ Φυσῆσειν ἢ νεκρὸν ἐπιθέσῃ, ἢ ὕδωρ, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· βιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα.

Οἱ τῶν Περσῶν πάτερες εἰς τὰ διδασκαλεῖα Φοιτᾶντες, διάγουσι μανδάνοντες διμειούνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ὑμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἔρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλείστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. Γίγνεται γάρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ

κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἵων δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἀνγάσι τούτων τι ἀδικοῦνται, τιμωρῶνται. Κολάξουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦνται εὑρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἔνεκα ἀνθρώποι μισοῦσι μὲν ἄλληλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἡγεμόνες, ἀκαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδίδονται, μὴ ἀποδίδοντα δέ, κολάξουσι καὶ τούτους ἰσχυρᾶς.

Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην, καὶ πειθαρέσθαι τοῖς ἀρχούσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι εὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἀρχοντες σημάνωσι. Φέρονται δὲ οἰκοδεν σῖτον μὲν, ἀρτους, ὄψου δέ, κάρδαμον· πιεῖν δ', ἥη τις διψῇ, καθίωνα, ὃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσσεται. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν.

D) Africæ.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἰγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἐπὸ τῶν Αἰγυπτικῶν τερμῶν ρέει ἐπὶ εὐθείας πρὸς ἀριστους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἴτα σχιζόμενος τριγάνου σημῆμα ἀποτελεῖ. Γέργουν δὲ νῆσος ἐν δὲ τῆς Δαλάσσης καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα παρὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος. Πολλὰ δὲ σόματα τοῦ Νείλου, ὃν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηγούσιαικόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείουσι.

2. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χάρακ παλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δὲ ἐπὶ λόφων αὐτοφύῶν καὶ χωμάτων ἴδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ καῦμαι, μησίζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δὲ ἡ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμετέναι τὸ ὄδωρ, ἔπειτα ὑπόβασιν λαρυβάνει κατ' ὀλίγου, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχειν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦσαι τὸ πεδίον. Πληροῦσται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θερινῶν, τῆς Αἰγυπτίου τῆς ἀνω καλυκομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὅρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγους ἡ πλημμυρίς.

3. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἔξι ἀρχῆς τῶν διλων γένεσιν πράτους ἀνθράπους γενεᾶσαι κατὰ τὴν Αἰγυπτου, διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χάρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γάρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεκμενον, ῥάβδίοις ἐκτρέφειν τὰ ξωγονικά· τῆς δὲ ἔξι ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωγονίας τεκμήριον πειρῶνται Φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν Τημβαΐδην χάραν κατὰ τινὰς καιροὺς τοσούτους καὶ τηλικούτους μῆς γεννᾶν, ἀστε τοὺς ἴδοντας τὸ γενόμενον ἐπιπλήγγειν. Ενίους γάρ αὐτῶν ἔως μὲν τοῦ εῆδους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπώθαι, καὶ κίνησιν λαρυβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σάματος ἔχειν ἀδιατέστατον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βράου.

4. Πλησίου τῆς Μέμφιδος πολλαὶ εἰσὶ πυραμίδες, πάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δὲ ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων ἐν τοῖς ἐππὰν θεάμασι καταρριμοῦνται. — Ἐν Ἀρσι-

νόη πόλει, Ἡ πρότερον ιρροκοδεῖλων πόλις ἐμαλεῖτο, οὐρανὸής τε λεπρὸς αρροκοδεῖλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλεις τιμάται ὁ ἵχνεύμαν, ἔχθρος ὁν ιρροκοδεῖλοις τε καὶ ἀσπίσιν, ὃν τὰ μὲν ἀὰ κατεδίει ὁ ἵχνεύμαν, τοῦ δὲ ιρροκοδεῖλου καθεύδοντος καὶ ιεροχότος ὑπεισῆδες εἰς τὸ σόμα, κατεδίει τὰ σπλάγχνα. Ἐν Κυνοπόλει δὲ Ἀνουβίσ τιμάται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμῇ καὶ σίτισι τέτακται τις ἱερός.

5. Τὰς Θύβας "Ομύρος ἐκατομπύλους καλεῖ, φαὶ πλεῖσα ἐκεῖ ιτήματα κεῖδαι λέγει. Καὶ νῦν δείκενται ἡχη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὅγδοικοντα εἰδίους τὸ μῆκος" ἐξὶ δὲ ιερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἄκρωτηρίασε Καμβύσης⁵ νῦν δὲ κωμῳδὸν συνοικεῖται. Πλησίου δὲ ἐσὶ τὸ Μεμυόνιον. Ἐνταῦθα δὲ ὅντων δυοῖν ειδοτεσσαῦ μονολίθων ἀλλήλων πλησίου, δὲ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ διπλά τῆς καθεδρᾶς, πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ἥς Φασι. Πεπίσευται δὲ ὅτι ἀπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην Φόφος, ὡς ἀν πληγῆς οὐ μηγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Υπέρ δὲ τοῦ Μεμυούνειον θῆκαι βασιλέων ἐν σπῆλαιοις λατομηταὶ περὶ τετταράμοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ὁξεῖα.

6. Περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἴθιοπίας, τόπος ἐσιν μέταλλα ἔχων πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῆς κατενταθείσῃ τε καὶ δαπάνῃ. Οἱ γάρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ μακουργίᾳ καταδικαζόντας, καὶ τοὺς κατα-

πολεμοῦ αἰχμαλωτιζόντας, ἐπὶ δὲ τοὺς ἀδίκοις διαβολαῖς περιπεσόντας, ποτὲ μὲν αὐτούς, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀδροίσαντες, παραδίδοσι πρὸς τὴν τοῦ ϕρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις σύνεχῶς, καὶ μερὶς ἡμέραν καὶ διὸλης τῆς νυκτός, ἀνάπτασιν μὲν οδημίαν λαμβάνουστες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δέ τὸν ϕρυσὸν ἔκοψαν γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ πεάψαντες καὶ ποιήσαντες χαύνην, πρεσβύουσι τὴν διὰ τῶν κειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείνειν λατομικῇ σιδήρῳ καταπονοῦσι μαριάδες ἀκληρούντων ἀνθρώπων.

Καὶ τῆς μὲν δῆλης πραγματείας δὲ τὸν λίθον διακερίνων τεχνίτης καδηγεῖται, καὶ τοῖς ἔργαξομένοις ὑποδείκνυσι. Τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σάματος ἥδη μὲν διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίᾳ προσδέγοντες. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι, πρὸς ἐπισάτου βαρύτητα καὶ πληγάς. Οἱ δὲ ἀνηβοὶ παῖδες εἰσδύμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ μενοικωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν βιττουμένην ματὲ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐμπός τοῦ σομίου τόπου εἰς ὑπαιθρὸν ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπέρ ἔτη τριάμοντα παρὰ τούτων λαμβάνουστες δριςμένον μέτρον λατομήματος, ἐν ὅληοις λιθίοις τύπτουσι σιδηροῖς

ροῖς ὑπέροις, ἀχρις ἂν δρόσου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν δροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐνδέχονται, καὶ μάλιστας ἔχεις πλειστῶν ὕπτων ἐπὶ τούτοις ἐπιβάλλουσι, καὶ παρασάντες ὅντα τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κάπιτην ἀλγήσουσιν, ἐσ σεμιδάλεως τρόπου τὸ δοθέν μέτρον κατεργάζομενοι.

Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἄλιμο λειμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γάρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατεργασμένην μάρμαρον, ὅπωρ ἐπιχειροῦτες. Εἶτα τὸ μὲν γεώδες αὐτῆς ἐκτηνόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον ἐπὶ τοῦ ἔντονος παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεώδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέντος ἂν ὅτου καδαρὸν γένηται τὸ Ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ τοις σαθῆμῷ τὸ συντηγμένον, εἰς κεφαλέους χύτρους ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλήθος ἀνάλογον μολύβδου βάθλου καὶ χόνδρους ἀλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ περίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμοσὺν δὲ ἐπιθέμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ Φιλοπόνως περιφερίσαντες, ὅπτωσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ υὔκτας ἀδιάλειπτως. Ἐπειτα ἔσσαντες Ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εὑρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς, τὸν δὲ χρυσὸν καδαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπονοίας γεγενημένης. Ἡ-

μὲν

μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὔρεσις ἀρχαία παντλᾶς ἐσίν, ὃς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

7. Ὁ Ἀλέξανδρος ἔκρινεν ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι. Διαμετρίσας δὲ τὸν τόπον, καὶ βύμοτομήσας φιλοτέχνες τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλέξανδρειαν, εἰδιαιρότατα μὲν καιρέντη πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, εὐσοχίᾳ δὲ τῆς βύμοτομίας ποιήσας διαπνεῖται τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεύματων μὲν διὰ τοῦ μεγίσου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἀέρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐηρεσίαν καὶ ὑγίειαν κατεπικεύασσε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεσήσατο τῷ δὲ μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὁχυρότατα θαυμάσιον. Ἄντα μέσου γάρ ἂν μεγάλης λίμνης καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνου ἀπὸ τῆς γῆς δύος ἔχει σενάς καὶ παντελῶς εὐφυλάκιστους. Ὁ τύπος τῆς πόλιος χλαμύδῃ παραπλήσιος· ἔχει δὲ πλατεῖαν μέσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμασῆν. Ἀπὸ γάρ πύλης ἐπὶ πύλην δικέουσα, τεσσαράκοντα μὲν σαδιῶν ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἵνιῶν δὲ καὶ ιερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πάσα καπιόσμηται. Προσέταξε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασιλεία κατασκευάσαι θαυμασά κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ διὶ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἀπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς οὕκησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὑπερον ξρόνοις, ὡς τε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πράτην ἀριθμεῖται τῶν

κατὰ τὴν οἰκουμένην. Καὶ γὰρ κάλει, καὶ μεγεθεῖ,
καὶ προσόδων πλῆθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκόντων πολὺ^{τι}
πιεφέρει τῶν ἀλλών. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων
αὐτὴν πλῆθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἀλλαις πόλεσιν οἰ-
κητόρας.

8. Οἱ Αἰθίοπες κακόθεοί τε καὶ γυμνῆτες εἰσὶ τὰ
πολλὰ καὶ Νομάδες^{*} τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐσὶ μικρὰ
πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βρέες καὶ κύνες μικροί. Τάχε
δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ἐπε-
σόγαν καὶ ἀνέπλασαν. Ζῶσι δὲ ἀπὸ κέργχρου, καὶ κρι-
θῆς, ἀφ' ἣν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδὲ ἀκρό-
δρων ἔχουσι τλῆν φοινίκων δλίγων ἐν κύποις βασιλικοῖς^{*}
ζευιοῖς δὲ καὶ πόσιν σιτοῦνται, καὶ μλᾶνας ἀπαλούς, καὶ
λειτὸν καὶ καλάμου ρίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἴ-
ματι, καὶ γάλαντι, καὶ τυρῷ. Σέβονται δὲ ὡς θεοὺς
τοὺς βασιλέας, κατακλείσους ὅντας, καὶ οἰκουροὺς τὸ
πλέον.

9. Οἱ Αἰθίοπες κρῶνται τόξοις τετρατύφλεσι ἐνδι-
νοις, πεπυραντομένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναι-
κας, ὃν αἱ πλείους κεκρίνωται τὸ χεῖλος τοῦ σόματος
γκαλκῷ κρίνειν[†] παδιοφόροι δὲ εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες,
τῶν προθέτων αἰγυτρικούντων[‡] οἱ δὲ γυμνῆται εἰσιν, ἢ
καὶ περιέζωνται μικρὰ κάλδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐύφῃ.
Θεοὺς δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀδάνατον, τοῦτον δὲ εἶναι
τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα
καὶ οὐ σαφῆ. Ὡς δὲ ἐπιπολὸν τοὺς ἐνεργετας καὶ τοὺς
βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεμοῦνται οἱ μὲν εἰς

τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἵ δὲ οἵκοι κατέκουσι περι-
κέντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύτ-
τουσι κύκλῳ τῶν ιερῶν. Βασιλέας δὲ καθίσας τοὺς δια-
φέροντας κάλει ἢ ἀρετὴν ητημοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ
πλούτου.

10. Τούτων διευκρινημένων, οἷα εἴναι διελ-
θεῖν περὶ τῶν Λιβύων, τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούν-
των καὶ τῆς ὄμρου χάρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ
τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τό-
πους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων^{*} ὃν
οἱ μὲν ὄνομακόμενοι Ναταράνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη
πρὸς νότον, οἱ δὲ Αὐχῆσαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν[†] οἱ δὲ Μαρ-
μαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ τανίαν Αἰγύπτου καὶ
Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας[‡] οἱ δὲ Μέκαι
πολιανθρωπίκ τῶν δύοεθνῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς
τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημένων Λι-
βύων γεωργοὶ μέν εἰσιν, οἵς ὑπάρχει χώρα δυναμένη
παρπόν Φέρειν δαψιλῆ, νομάδες δὲ, ὅσοι τῶν ιππιῶν τὴν
ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς προφλές ἔχουσιν ἀπὸ τούτων.
*Αἱ Φότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον
οὐ παντελῶς ἀγριον, οὐδὲ ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἔξιλ-
λαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακούον,
οὔτε τοῦ δικαίου λόγου οὐδὲ ἐνοίσιν ἔχου, ἀεὶ λησεύει[§]
ἀπροσδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρύμου ποιούμενον,
ἀρπάζει τὰ παρατυχόντα, καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς
τὸν αὐτὸν τόπον.

11. Πάντες δ' οἱ Λίβυες ὅντοι Θηρῶδην βίου ἔχουσιν, ὑπείθριοι διαιμένουτες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀγριον ἔξηλωκότες* οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐδῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αὐγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα. Οὐ δὲ ἐπλισμὸς αὐτῶν ἐσὶν οἰκεῖος τῆς τε χόρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, σταὶ χάρακι οἰκεῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τὸν πεινδύνους ὀρμῶσι, λόγκας ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἀπρηγματίᾳ σκυτίνοις. Σίφος δὲ οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ ἡράνος, οὐδὲ ὄπλουν οὐδὲν ἔτερον, βοκαλέμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκινησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πᾶλιν ἐν ταῖς ἀποχωρίσεσι. Διόπερ εὐθετάτοι πρὸς δρόμου εἰσὶ καὶ λιθοβολίαι, διαπεποιηκότες τὴν μελέτην καὶ τὴν συνηθείαν τὰς Φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τὸν ἀλοφόλους οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίσιν κατ' οὐδένα τρόπουν διατηροῦσιν.

12. Τῆς δὲ χόρας ἡ μὲν ὁμορος τῇ Κυρήνῃ γεόδης ἐσὶ καὶ πολλοὺς Φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπόρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἀμπελον, ἕτι δὲ ἐλαῖαιν ἔχει, καὶ τὴν ἀγρίαν ὑλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρησίαιν παρεχομένους* ἡ δὲ ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἀσπρόρος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῆ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποιειλίαν, ἐρήμων γῆ περιέχεται. Διόπερ οὐδὲ θύρεον ἔδειν ἔχειν, οὐ τετράποντα ἐν αὐτῇ ἔσσειν, πλὴν δορυάδος καὶ βοός* οὐ μὴν οὔτε Φυτόν, οὔτ' ἀλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὃς ἂν τῆς εἰς μεσόγειον

γειον ἀνηκούσης γῆς ἔχούσης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας. ἘΦ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἡμερον βίου ἀνημόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσι ὅφεων, μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων, οὕς προσαγορεύουσι περάστας* οἵ τα μὲν δίγματα Θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ χρόαν ἀμμιφα παραπληκταίν ἔχουσι. Διόπερ ἔξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγινώσκουσιν, οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνοις περιπίπουσιν ἀπροσδοκήτοις.

13. Καρρηδῶν ἐπὶ χερρονήσου τινος Ἰδρυται, ἐπὶν ψαροφούσης κύκλου τριακοσίων ἔξηκοντα σαδίων ἔχοντα τεῖχος. Κατὰ μεσην τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἦν ἐπειδούν Βύρσαν, ὁφέλις ἴσταις ὀρθία, κύκλωφ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιον, ὅπερ κατὰ τὴν ἀλώσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀιδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Κτίσμα δὲ ἐσὶ Διδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαὸν* οὕτω δὲ εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνικιν ὑπῆρξε καὶ αὐτῇ, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἀλλις καὶ τῆς ἔξω σηλῶν, ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον, καὶ τὰς προσεκτεῖς μῆσους* τὴν τε Λιβύην κατεντήσαντο πάσαν, δῆμη μὴ νομαδιμῶς οἰον τ' ἦν οἰκεῖν. ἌΦ' ης δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ράμη ματεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολεμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους.

14. Γένοιτο δὲ ἀν εὑδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑπάντου πολέμου, ἐν φατελύθησαν ὑπὸ Σκητίωνος

τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἡ πόλις ἀρδην ἡφανίαδη. "Οτε γὰρ ἔρεχντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυράδας ἔβδομηκοντας πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκαζέντες τραπέζαι πρὸς ξύδουσιν, πανοπλῶν μὲν ἔδοσαν μυράδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμῆσθενενοι. Κρίνεντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἔξαιφνης ὅπλοποιαν συνεισῆσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοί μὲν ἐκατὸν καὶ τετταράκοντα πεντηγότες¹ μάνχαιρας δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη παταπέλτικά² τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρείχον. "Ετι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δόδενα, τότε, καὶ περ ἥδη συμπεφευγότες ἐς τὴν Βύρσαν ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἐκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ σόματος τοῦ Κάθωνος Φρουρούμενου, διόρυξαν ἄλλο σόμα, καὶ προηλθεν αἰφνίδιως ὁ σόλος. Τοιαύτη δὲ οὖσα Καρχηδάν, ὅμως ἔλλω, καὶ κατεσκάφη.

V.

Nogle Breve.

I. Διογένης Ἰππαρχίᾳ.

"Αγαμαί σε ἐπιθυμίας, ὅτι τε φιλοσοφίας ὡρέως γυνὴ οὖσα, καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἰρέσεως ἐγενήθη,

ἥν διὰ τὸ αἰδηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες πατεπλάγησαν. Ἀλλ' ὕπως καὶ τέλος ἐπιθῆστη τῇ ἀρχῇ, σπουδασσον. Ἐπιθῆσεις δέ, εὖ οἶδα, εἰ Κράτητός τε τοῦ συνευνέτου μὴ ἀπολιποῖο, ἡμῖν δὲ τοῖς ἀρχέταις τῆς φιλοσοφίας θαμνῶς ἐπισέλλοις. Δύνανται γάρ ἐπισολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ὑπτουσα τῆς πρὸς παρόντας διελέξεως.

2. Διογένης Ἰππίωνι.

Παρακαλεῖς με ἐπιστῆλαι σοι, ὅ, τι ποτε ἔγνωσα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς, δις οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάνθοις. Ἔγω δὲ ίμανδην ἡγούμεναι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι, καὶ τοῦτ' ἐφ' ἡμῖν εἶναι. "Ωςπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτη. Αὕτη γάρ, ὡς ἐγέννησε, καὶ διαλύσει. Μηδὲν δὲ εὐλαβιθῆσται, ὅπως ποτε ἀναίσθητος ὁ. Ἔγὼ γοῦν ἔγνωσα ἀποτυεύσαντί μοι παρατεθεῖναι τὸ βάντρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ὀπελαύνοιμι.

3. Κράτης Ἰππαρχίᾳ γυνναικί.

Ἐπανῆκε ταχέως. "Ετι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα. Ἔγγὺς γάρ ἥδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς (καθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἔξεπνευσεν), ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἀσπασμα, καὶ γυψός, ὃσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

4. Κράτης τοῖς νέοις.

Ἐθίζεται ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάξαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἔχειν δὲ καὶ σῖνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῦ, ὡςπερ τὰ περὶ τῆς Κίρκης Φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

5. Κράτης Ὀριγένει.

Οὐ ποιεῖ ἄγρος σπουδάσιος, οὐδὲ ἀσυ Φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. Ός, εἰ βούλει ἄγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παιδας, πέμπε μὴ κατ' ἄγρου, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάδομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἣ δρετή, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβάίνει τῇ ψυχῇ, ὡςπερ ἡ κακία,

6. Διογένης Ἀντιπάτρῳ.

Μὴ μέρμφου μοι, ὅτι σοι μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ Μακεδονίαν οὐκ ἐπείδημεν, καὶ ὅτι τοὺς Ἀθήνηςιν ἀλλας προκρίναμεν τῆς παρὸν σοῦ τραπέζης. Οὐ γὰρ δι' ὑπερφύιαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, οὐδὲ διὰ φιλοδοξίαν, δι' ἣν τάχ' ἵστις ἐτεροι ἀν ἐποίησαν, ἵνα τοῖς πολλοῖς μεγάλοι δόξωσιν, βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιτέγειν. Συγγίνωσκε οὖν. Καὶ γὰρ ἀν εἰ πρόβατα ἡμεν συνέγυνωσ ἀν μὴ πειθεῖσιν, ὅτι οὐκ ἦν προβάτῳ τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσι δι αὐτῆς. Φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας μᾶλλον ἀντίταπαν σοι, καὶ οὐχ ὑπερφύιας. "Εα οὖν ἔκαστον ὅπου δύναται ξῆν φασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ οὐ τὸ ἐτερον.

7. Φιλόξερατος Ἐπικητήτῳ.

Εἰ μερότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ τοὺς σπλαργούσ, ἐπειδὴ παρίσυντας ἡμᾶς μεροτῶσιν, ἥγος δῆμον, καὶ δῆμον τοσούτῳ σωφρονέσερον τοῦ Ἀθηναίου, ὃσῳ μηδὲ αἴτοισι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ μεροτεῖν.

8. Ο αὔτὸς τῷ αὐτῷ.

Οἱ τελούμενοι τῇ Ἄρει μαίγονται, πληγέντες τὰ ἄτα κτύποις ὁργάνων^ο ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κυματίλων καὶ αὐλοῦ ἔργα. Σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήκτουσιν Ἀθηναῖοι μεροτοῦντες, ὡς ἐκλαυθάνεσθαι, τίς εῖ, καὶ τίνων γέγονας.

9. Φυλλίς Θρασωνίδῃ.

Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου καὶ νοῦν ἔχειν, ὁ Θρασωνίδης, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἀν καὶ τοῖς θεοῖς κιττόν, καὶ δέψιν, καὶ μυρίνην, καὶ ἀνδη ὄσα σύγκαρε, καὶ ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυρὸν ἐκδερίσας, καὶ σῖνοι ἐκ βοτρύων ἀποδίψας, καὶ βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρόσας γάλακτος. Νῦν δὲ ἄγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπανεῖτριλοφίαν, καὶ ἀσπίδος ἔρας, ὡςπερ Ἀκαρυῶν ἡ Μηλιεὺς μισθοφόρος. Μή τύγε, ὁ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιδι οὐς ἡμᾶς, καὶ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου (καὶ γὰρ ἀσφαλῆς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους καὶ ἐνέδρας, οὐ Φάλαγγας ἔκουσα) ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν διμολογουμένην ἐλόμενος σωτηρίαν.

io. Ἀμπελίων Εὐέργηφ.

Πολὺς δὲ χαιράντιν τὸ τῆτες, καὶ οὐδεὶν ἔξιτητόν.
Πάντα δὲ καὶ θεάτρην φέρει, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λό-
Φοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖτα τῆς γῆς, ἀπορία δὲ ἔρ-
γων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄντειδος. Προκεύφατος δῆτα τῆς
καλύβης, οὐκ ἔφεντος παρανοίξεως τὸ θυρίον, καὶ ὅρος σὺν
τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον δρμέων Φερόμενον καὶ ιοψίχους
καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπάσας
ἴξόν, ἐπαλείφω τῶν ἀρχράδων τοὺς κλάδους* καὶ ὅσον οὐ-
στο τὸ νέφος ἐπέση τῶν ερουσίων, καὶ πᾶσαι ἐμ τῶν δρο-
δάμυνων ἐκρέμαντο, Θέαμα μήδον, πτερῶν ἐχόμεναι, καὶ
ιεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων λάχος σοι
τὰς πίονας καὶ εὐσόρκους ἀπέσακτα πέντε εἶνοσι. Κοι-
νὸν γάρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς* Φίδονούτων δὲ οἱ πονηροὶ
τῶν γειτόνων.

ii. Φιλόκωμος Θεσύλλαφ.

Οὐπάποτε εἰς ἀξυνάταβάς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτε
ἔσιν δὲ λεγομένη πόλις, ποῦδε τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα
ἴδειν, ὁφέλην περιβόλῳ πατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ
τὰλλα ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροκίκεις μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι
περόφασις οδοῦ ἀξυδεῖ γένυται, ἡκε ἀπάξιων μὲν κάμε*
καὶ γάρ ἐγὼ δεῖν οἵμαι πλεῖστον τι μαθεῖν, ἥδη μοι βρύ-
ειν θριξὶ τῆς ὑπῆντος ἀρχομένης. Τίς οὖν δή με κακεῖ
μυσαγωγεῖν ἐπιτηδειος, δέ σύ, δ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν
ἀλινδούμενος;

12. Γαμοκαίρων Φαγοδαίτη.

*Εὐθέασω οἷά με εἰργάσατο δὲ κατάρατος οὗτος κου-
ρεύς, δὲ πρὸς τὴν ὄδηφον λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσκον καὶ λάλου,
τὸν τοὺς χειροφέρεις κόρακας τιθασσεύοντα, τὸν ταῖς μα-
ταιρίσι τυμβαλισμὸν εὔρυθμον ἀνακρούοντα. Ός γάρ
ἀφικομένης ἔφειται τὴν γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένιος
τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας, σινδόνα
καινὴν περιθείει, πράκτος ἐν μάλα κατέφερέ μοι τῶν γυνα-
ῶν τὸ ἔυρόν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. *Αλλ'
ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν. *Ελαῦτε γάρ τούτῳ παρέ-
μέρος ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πόσης τῆς γυνάδου, ὅπερε ὑπο-
λειφθῆναι μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλαχοῦ δὲ λείαν
τὴν σιαγόνα. Κάρῳ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν,
θήκομνη κατὰ τὸ εἰαδὸς ἀκλητος εἰς Πασίωνος* οἱ συμ-
πόται δὲ, ὡς εἶδον, ἔξεθαν τῷ γέλωτι* ἔως ἀγνοοῦντά
με ἐφ' ὅτῳ γειλῶσιν, εἴς τις εἰς μέσους παρελθάν, τῶν
ἀπολειφθεῖσῶν τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἴλκυσεν. *Εκείνας
μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα λαβῶν ἀπερρίζωσα, ἐτοιμος δέ
είμι ἔύλον εὑμέγερθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος
πατάξαι τὸν ἀλιτήριον. *Α γάρ οἱ τρέφοντες παῖξουσι,
ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησε.

13. Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ
εὗ πράττειν.

*Αφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ "Ἀρχιπόνον καὶ Φιλωνί-
δην, τὴν τε ἐπισολῆν φέροντες, ἦρ σὺν αὐτοῖς ἔδωκας,
καὶ ἀπαγγέλλοντες παρὰ σοῦ. Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν
πόλιν

πόλιν οὐ καλεστῶς διεπράξαντο^{*} (καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἔργῳδη), τὰ δὲ παρὰ σου διῆλθον ὑμῖν, λέγοντες ἅποδευΦορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσκή-
νας ἀπολυθῆναι. "Οτι μὲν οὖν ἥδισον ἐσιν ἐν τῷ βίῳ
τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν, ἀλλὰς τε καὶ εἰ τις ἔλοιτο τοιαῦτα
πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον. 'Αλλὰ κα-
κενοὶ δεῖ σε ἐνδυμεῖσθαι, ὅτι ἔμασος ὑμῶν οὐδὲ αὐτῷ μό-
νον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ὑμῶν τὸ μὲν τι ἡ πα-
τρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι, οἱ γεννήσαντες· τὸ δέ, οἱ λοι-
ποὶ Φίλοι· πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον
ὑμῶν ματαλαμβάνουσι[†] καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς
πρὸς τὰ κοινά, ἀποκονίσας τὸ μὴ ἐπακούειν. "Αμα
γὰρ ἔμβασίνει καὶ χάραν καταλημπάνειν Φαβλοῖς ἀνθρό-
ποις, οἵ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίσου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχον-
ται. Περὶ τούτων μὲν οὖν ἴνανθ̄. 'Εχειράτους δὲ
καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
ἔξομεν, καὶ διά σε, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα,
καὶ δὶ' αὐτὸν τὸν μεανίσμον. Εὐτύχει.

14. Φάλαρις Λακρίτῳ.

'Αχθομένῳ μέν σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευ-
τῇ πᾶσα συγγνώμη. Κάγὼ δὲ σφόδρα συμπαθῶν, ὃς
εἴς τῶν οἰκείων τὸ συμβεβηκός ἡγούμενος, μεῖζον ἀχθο-
μαι, καὶ τοι σερρότερος Φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρόμενος,
διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὅραν μηδὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις.
Παραμυθία δὲ ἔσω σοι μεγάλη τῆς ἐπ' αὐτῷ συμφορᾶς,
πρῶτον μέν, ὅτι ὑπέρ πατρίδος ἀγωνίζομενος ἐν πολέμῳ

εὐ

σὺν ἀριστείᾳ τέθημεν[‡] εἴδ[§] ὅτι νικῶν καλλίσου τέλους ὑπὸ[¶]
τῆς εἰμαρμένης ἁξίωται^{**} τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν
ἀμαρτῶν παρὲ τὸν βίον, ἐπεσΦράγισαι τὴν ἴδιαν ἀρετὴν
ὢντατῷ. 'Ο μὲν γὰρ ἐν τῷ ἔην ἀγαθός, ἀδηλοί εἰ με-
ταθαλεῖ πρὸς τὸ κεῖσον. Αἱ τύχαι γὰρ ἀνθράπων τὸ
πλεῖστον, εὐχαὶ αἱ γνῶμαι πρατοῦσιν. "Ο δὲ τελευτήσας
ἀκατηγόριτος, ἐν τῷ καλλίσῳ σχήματι τῆς δόξης καθί-
δρυται. Νομίσας οὖν ἀξίας παρ'^{††} αὐτοῦ ἁρίτας ἀπειλη-
φεναι ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν καγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν
γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πρόφατον
καὶ μετρίως τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν.

15. Φάλαρις Αριστομένει.

Μὴ συνάχθου μου περὶ τῶν τραυμάτων, ὃν τέτρω-
μαι κατὰ τὸν πόλεμον. Τὸ μὲν γὰρ ἐννοοῦν καὶ συμ-
παθέσεις σου ἀγαμαι, τοσοῦτον δὲ ἀπέχω τοῦ βαρέως Φέ-
ρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ παρ'^{‡‡} δίλγον ἥλθον ἐξ αὐ-
τῶν ἀποθανεῖν, ὅστε, ἀπευκτοῦ τοῦ Ḣανάτου ὄντος πᾶσιν
ἀνθρόποις, εὐξάίμην ὃν καὶ τῆς εἰμαρμένης Ḣαττοῦ ἐν
πολέμῳ τελευτῆσαι. Τί γὰρ ἀνδρὶ γενναιόῳ μεῖζον ἀγα-
θόν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ μίης ἀγωνίζομενος, ἀπερείσασαι
τὸν βίον;

16. Τουλιανὸς Μαξίμῳ Φιλοσόφῳ.

'Αλεξανδρον μὲν τὸν Μακεδόνα τοῖς Ὄμηρον ποιή-
μασιν ἔΦυτινάττειν λόγος, ἵνα δὴ καὶ νύκτα καὶ μεđ
ἡμέραν αὐτοῦ τοῖς πολεμικοῖς ὄμιλοῖ συνθήμασιν^{||} ὑμεῖς

δέ

ὅν σου ταῖς ἐπισολᾶς, ὡςπερ Παιωνέοις τισὶ φαρμάκοις συγκαθεύδομεν· Καὶ οὐ διαλείπομεν ἐντυχόντες ἀεὶ, παντάπερ νεαραῖς ἔτι καὶ πρῶτον εἰς κεῖρας ἥμούσαις. Εἶπερ οὖν ἐθέλεις ἡμῖν εἰκόνα τῆς σῆς παρουσίας, τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὅμιλίαιν προξενεῖν, γράφε, καὶ μὴ ληγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. Μᾶλλον δὲ ἡμεῖς σύν Θεοῖς, ἐν θυμούμενος ὃς ἡμῖν γ' ἔως ἀν ἀπῆς, οὐδὲ ὅτι ζῷαν εἰ πεῖν ἔσιν, ἢ ὅτε μόνον τοῖς παρὰ σου γραφομένοις ἐντυχεῖν ἔξεσιν.

17. Ὁ αὐτὸς Λιβανίω.

Ἄρτι μοι παυσαμένῳ τῆς καλεπῆς πάνυ καὶ ταχείας νόσου, τῇ τοῦ πάντα ἐφορῶντος προνοίᾳ, γράμματα εἰς κεῖρας ἥλθεν ὑμέτερα, καὶ ἦν ἡμέραν πρῶτον ἐλουσώμανη. Δείλης ἡδη ταῦτα ἀγαγούσης, οὐκ ἀν εἴποις ῥαδίς ὅπως ἐρήμωμεν, αἰδανόμενος τῆς σῆς καθαρᾶς εὐνοίας, ἡς εἴδε γενοίμην ἀξίος, ὃς ἀν μὴ κατασκύνναιμι τὴν σήμην Φιλίαν. Τὰς μὲν οὖν ὑμετέρας ἐπισολᾶς εὐθὺς ἀνέγνων, καίπερ οὐ σφόδρα τοῦτο ποιεῖν δυνάμενος· τὰς δὲ τοῦ Ἀγιωνίου πρὸς Ἀλεξανδρον εἰς τὴν ὑεραίαν ἐταπεισθάμην. Ἐκεῖθεν ἐβόλημη σοι ταῦτα ἔγραφον ἡμέρᾳ, κατὰ λόγου μοι τῆς ῥώσεως προκαρούσης διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειαν. Σάζοιο μοι, ποδεινότατε καὶ φιλικότατε ἀδελφέ.

18. Ἰουλιανὸς Γρηγορίῳ ἥγεμονι.

Ἐμοὶ καὶ γράμμα παρὰ σου μικρὸν ἀρκεῖ μεγάλης ἡδονῆς πρόφασιν μνησεῖσαι. Καὶ τοίνυν οἵτις ἔγραψα

Μαν ἡθεῖς, ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν ἵσην· οὐ τῷ τῶν ἐπισολῶν μήνει μᾶλλον ἢ τῷ τῆς εὐνοίας μεγάλῳ τὰς τῶν ἑταίρων Φιλίας ἐκτίνεαδι δεῖν κρίνων.

19. Ἰουλιανὸς Ζήνων.

Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σοι μαρτυρεῖ, καὶ τῆς ἴατρο-
ῆς τέχνης εἰς τὰ πρότα ἀνήκειν καὶ ἥδους, καὶ ἐπιει-
κείας, καὶ βίου σωφροσύνης συμφάνως πρός τὴν τέχνην
ἔχειν· οὐν δὲ προσῆλθε τὸ νεφάλαιον τῆς μαρτυρίας.
Τὴν τῶν Ἀλεξανδρεῶν πόλιν ἀπόν τοις ἐπιστρέφεις εἰς σωατόν·
τοσοῦτον αὐτῇ κέντρου, ὡςπερ μελίτα, καταλελοιπας.
Εἰκότως. Καλῶς γάρ εἰρήθαι καὶ Ὁμήρος δοκεῖ.

Εἰς ἴατρὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

Σὺ δὲ οὖν ἴατρὸς ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ διδόσκαλος τοῖς βου-
λομένοις τῆς τέχνης· ἀστε σκεδὸν ὁ πρὸς τοὺς πολλούς
εἰσιν οἱ ἴατροί, τοῦτο ἐμείνοις σύ. Λύει δέ σοι τὴν φυ-
γὴν καὶ ἡ πρόφασις αὐτῇ, καὶ μάλα λαμπρῶς. Εἰ γάρ
διὰ Γεωργίας μετέσις τῆς Ἀλεξανδρείας, οὐ δικαίως με-
τέσις, καὶ δικαιότατα ἀν ὅπισσος κατέλθοις. Κάτιδι τοί-
νυν ἐπίτιμος, καὶ τὸ πρότερον ἔρεων ἀξίωμα· καὶ ἡμῖν
ποιητὴ πρὸς ἀμφοτέρους χάρις ἀντικείδω, Ἀλεξανδρεῦσι
μὲν Ζήνωνα, σοὶ δὲ ἀποδούσα τὴν Ἀλεξανδρείαν.

20. Λιβάνιος Νικόκλει.

Ποιητὴν ἀνδρα καὶ Μουσῶν ἐτάρον παρὰ τίνα πόμ-
ψειν ἔμελλον, ἢ παρὰ τὸν Μούσαις Φίλον; Τὰ μὲν οὖν
αὐτοῦ ποιήματα κρινεῖς, καὶ οἷμαι ἔτι θαυμάσῃ. Σιδ-
πει δέ, ὅπως καὶ οὗτος ὑμῶν τὸ εἰδέραι διδόναι θαυμάσῃ.

Δοκεῖ γάρ μοι σόφισμά τι τοῦτο εἶναι τῶν Μουσῶν, τὸ
μῆ πλουτεῖν τοὺς δύναμένους εἰπεῖν, ὅπως ἀργύριον ἀγεί-
ροντες λέγωσι. Σὺ δὲν αὐτός τε δίδου, μεμνημένος,
ὅς ἡδέως μοι διηγοῦ προτέρας δύσεις, καὶ τοὺς ἄλλους
ἔργαζου Φιλοτιμωτέρους.

21. Ο αὐτὸς Ἡσυχίῳ.

Ἀνούω παῖδα γεράργου πορίζειν ἐπί τι τῶν ἀναγ-
καίων δᾶδα ἡμεμένην, τούτου δὲ ἀρπάσαντα τοῦ πυρὸς
ἀλεμον ἐνεργεῖν τε εἰς οἴκημα γεωργοῦ τῶν σῶν, καὶ
κατακαθίσαι, καὶ τὸν μὲν ἤγειν τὸ οἴκημα, τὸν δὲ οὐκ
ἔχειν δοῦναι. Εἰ μὲν δὲν δύνασαι γράψαθαι τὸν ἀνε-
μον, γράφου· καὶ εἰ κατηγορεῖν τύχης, κατηγόρει.
Εἰ δὲ τοῦτο οὐκ ἔνι, μή τε ἀδίκημα τὸ ἀτύχημα κάλει,
μήτε ἀπαίτει δίκην τὸν συναρχόμενον τῷ τὴν βλάβην ὑπο-
μείναντι.

22. Ο αὐτὸς Κλεάρχῳ.

Εἰ μὲν εἰς τὸ πελαγός ἀφίσειν ἔμελλεν Ἀλέξανδρος,
αὐτὸς ἂν ἔκάλει τοὺς Διοσκούρους, καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ,
Τοῖς γὰρ δὴ Τυνδαρίδαις γέρας ἁδόδην παρὰ Διὸς ῥύειται
τρὸς πλεόντως ἐκ κακῶν. Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν δι' Αἰγαίου καὶ
Ιωνίου καμίκεται νῦν, ἀλλὰ διὰ λειτουργίας πολλῷ χαλεπ
πωτέρας τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ, παρὰ σου τὴν σωτηρίαν
εἰτούμεν τοῦ μόνου κυρίου καλύπται τὰ κύματα ὑπερέχειν.
Φρουρεῖ τοίνυν τὸν ἡμέτερον φίλον καὶ πολίτην.

GRAMMATIKALSKE
ANMÆRKNINGER
TIL
FÖRSTE CURSUS.

I. 1) Neml. ἐσὶ af σιμὶ, ligel. lat. est. 2) lat. fugere
af φεγγω. 3) βραχὺς, σία, ὑ. 4) τίκτω. 5) contr. af φίη-
λεε, af φιλεω. 6) ἐργάζομαι. 7) ἀλλά. 8) σῦνθετις, σύνθεμίσα,
σύνθην. 9) γέχω.

2. 1) πᾶς (f. πᾶνς), πᾶσα (f. πᾶνσα). πᾶν. 2) med
η ἐφελκυστὴν, af σιμὶ. 3) ἦν, ἦς, ἦ ell. ἦν af εἰμι. 4) im-
perf. decet, par est, med den Persons Dativ, hvem No-
get tilkommer at gjøre: προσήκει μοι, jeg bør, måa.
Ordet ἀεὶ bør forbindes med γυμνάζειν. 6) γυμνάζω. 6) πα-

παλέβω. brugelig παρελαμβάνω, impt. παρέλαβον. 2) δύα-
μάζω. 3) erant, S. Ann. 3.

3. 1) ionisk f. νέα af νέος, α, ον. 2) Ny-Kar-
thago i Hispanien. 3) δεξικευος, aor. part. af δεχομαι.
4) πατηρ. 5) γιγιενη, er νιερδ, δυναμι. 6) Forbjerget
Suniū i Attika. 7) Σουνιάς.

5. 1) σεφδες, η, θν. 2) lat effe, af ειμι. 3) λε-
γω. 4) contr. af μιστει, af μισται. 5) contr. af πολεμουσι,
af πολεμεω.

6. 1) lat. sunt, af ειμι. 2) pf. part. pass. af
χρυσω. 3) neml. τὰ ὄντα ογ τοῖς οὖσι: nom. og dat. pl.
neutr. af ον, som er, part. af εω, ειμι. 4) γίνομαι.

7. 1) οὐ, οὐκ, forved en adlpireret Vocal: οὐχ.
2) οὐμοιος, α, ον, neml. εισι, sunt. 3) πολλες, η, θν, det
samme som πολης, neutr. πολη. 4) λέγω. 5) μάλα, μᾶλ-
λον, μάλισα. 6) λαμβάνω.

8. 1) ζ dual. af ειμι. 2) neml. οδδην, ikke sam-
men Vey, ikke sammen. 3) lat. eunt, gaæe, af ίμι,
ειμι. 4) μέγας, μεγίων, μέγιστος. 5) ἀπολέω, ἀπόλλυμι.
6) ποιέω. 7) ανατρέφω.

9. 1) οι ἐνοικεύοντες, Beboerne, af ἐνοικέω. 2) μα-
κρόβιος. 3) effe dicuntur, λέγω. 4) ἐκκαλύπτω. 5) κρύ-
τω. 6) εῖδος. 7) ἔστι. 8) ἀνήρ. 9) δείπνω, δείπνουμι. Aorist
staaer gjerne ligesom Præl. og undertiden Imperf. i den
Bemærkelse, at Noget pleier at skee. Altsaa: ἔδειπτε νι-
ser gemeenlig.

10. 1) Ἐρυξ, en Stad i Sicilien. 2) δες, η, θ. 3)
See ovenfor No. 7, Ann. 3. 4) περιερχε, 5) τρέφω.
6) κατασκευαζω. 7) αἱρεω. 8) ἀλεπηκε.

11. 1) d. f. f. ἔστι, af φῦμι. 2) ον, ούσα, θν,
part. af θω, ειμι. 3) πλήγμα pass. af πλήγω, πλήττω.

4) ἀποδάνω, ἀπονήσκω. 5) γένομαι, γίνομαι. 6) δῆραδέω.

12. 1) ἄπτας, ἄπτα, ἄπτω, 2) neml. εἰσιν. 3)
διαπάδουμι. 4) οἰκέω.

13. 1) κοτέω, φθονέω. 2) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 3)
ειμι, 4) Fides og Terminus, Navne paa to Romerske
Guddomme. 5) ιδρύουμι.

14. 1) κρίνω. 2) neml. ἔστι.

15. 1) λέγω. 2) γίγνομαι ell. γίνομαι. 3) γένω,
γίνω, γίνομαι. 4) κοιλανω. 5) θω. 6) erant, ειμι.

16. 1) S. 11, Ann. 2. 2) ἐνοικέω. 3) λέγω. 4) ταῖλλε,
regnes efter, ἀριθμέω. 5) ἐρωτάω, ἐρωτιζέω, pass. ἐρωτήθημι.
6) S. 8, Ann. 4. 7) ἔπω. 8) bedre, vægtigere, θερεθε.
9) χειρ. 10) γυνη. 11) φέρω.

17. 1) οὐχω. 2) ἐπίκειμαι. 3) neml. ἔστι. 4) μέ-
γας, μᾶλι (af μεγαλος), α. 5) ἀδω, ἀδέω, ἀνδάνω. 6) εύρω,
εύρεω, εύρισκω. 7) ion. f. πράγματι. 8) neml. ἔστι.

18. 1) ποῦς. neml. κατὰ τ. π. 2) S. 2, Ann. 3.
3) γράφω. 4) ὑποβλέπω. 5) οὐχω. 6) δε. 7) ζ dual. κάθημαι.
8) γελάω. 9) μαρτεῖς, εμια, θν. 10) τα μελλοντα, det Til-
komende, hvad der vil skee, μέλλω. 11) εῖδω, pf.
εἶδε ell. εἶδα. 12) og det, omend/kjendt, εῦτος, αὕτη,
τοῦτο. 13) δράω.

19. 1) S. No. 8, Ann. 4. 2) S. No. 1, Ann. 8.
3) substantivisk. neml. ἔστι. 4) ἐλλιπης. 5) neml. εισι. 6) S.
16; 8. 7) αἱρέω. 8) καταστέω. 9) πείθω. Grækkernes
Particip er her d. f. f. Latinernes Gerund. ablat. ved at
overtale, ved Overtalelse, med det Gode.

20. 1) βέβαιος, ε. sv. 2) neml. εστι. 3) εραντι, εἰμι.
21. 1) neml. κατὰ τ. τ. af Profession. 2) ὄμο-
νεώ. 3) συμβίω.

22. 1) τρέφω, fut. θρέψω. 2) ήταν σκοτικότητα.
κατηγορεύω. 3) ἔλθω, ἐλύθω, ἐλεύθω, ἔρχομαι. 4) παραλέ-
ψω, παραλαμβάνω. 5) S. 11, 2. 6) τοσοῦτος, τοσαῦτη, το-
σοῦτο. 7) χώρα. 8) εἰσήγημι, δημογελική εἰσεμι, αἱ εἰς χώρα.
9) οὐδεν ατ. 10) ἐρευνάω. 11) ἔσομαι, αἱ ἔν, εἰμι. eris.
12) χρήσω. 13) εὐ αὐτῷ. 14) αἰδεόμαι.

23. 1) χώρα. 2) εἰμι. 3) τὸ μὲν — τὸ δὲ, det
Ene — det Andet. 4) καλέω. 5) φέρω. 6) S. 11, 1.
7) τιτρώσκω. 8) S. 11, 5. 9) i Tib. Regeringstid.
10) relat. δε, η, δ. 11) δυομέζω.

24. 1) contr. f. τίκτε, αἱ τικτέω. 2) ἐκχέω. 3)
φυλάσσω. 4) neml. εστι. 5) οἵσι — τοῖσι, quvalis = talis.

25. 1) ἐλλοχάω. 2) διατρέφω. 3) θεοι — τόσοι,
quon — tot. 4) παρέχω. 5) ἔρχω.

26. 1) λέβω, λῆμω, λαμβάνω. 2) νοσέω. 3) κα-
λέω. 4) ὀφελέω. 5) φύουμαι.

27. 1) σπέρματι. 2) εκλοπω, εκλείπω, dōer. 3).
flytter sig, φέρω. 4) Kraft o: Mængde. 5) ταράσσω.

28. 1) χώρα. 2) φημι. 3) διαφέρω. 4) S. pen-
denf. 57, Ann. 8. 5) ψίω. 6) licebat, ψεστι, licet.
7) ζάμ. 8) βασιλεύω. 9) χρήσω. 10) μένω. 11) ἦν αἱ
εἰρή overførtes her ikke. 12) ἔλω, ἔλεμαι, d. f. I. αἱρέω,
αἱρέομαι. 13) εἰμι. 14) naar han skulde være örkes-
lös. 15) uden at bruge, χρέομαι. 16) oportet. 17) ναρε
σαδελige, χρέομαι. 18) βάπτω. 19) φίτω. 20) προσ-
νέκω, προσφέρω.

26. 1) ποθέω. 2) μετά. 3) καὶ ἔλι. 4) ἀφέλω,
ἀφαιρέω. S. 28, 12. 5) ποιέω. 6) λαβω, λαμβάνω. 7) δέξῃ
αἱ δέσμαι, δέδωμαι.

29. 1) πολεμέω. 2) δοκέω. 3) ἴδω, ιδέω, Πιδέω,
video, εἴδω. 4) ἐκπρεπής.

30. 1) κολάζω. 2) neml. εἰκὼ ell. δάμαστι. 3)
εραντι, εἰμι. 4) εἰς, μέσ, θν. 5) χώρα. 6) alle tre tilli-
ge, ell. end/kjönt de dog vare tre i Tallet. 7) efter
Raden. 8) ἀπάξω. 9) γράφω. 10) ἀκούω. 11) ἀνέστημαι.

32. 1) medens han endnu var Dreng. 2) τρέ-
φω. 3) θέω, θίμω, τίθημι, gjorde ham. 4) φημι. 5) δεῖ.
at man bør. 6) κοσμέω. 7) Beboernes, οἰκέω, S. 9.
Ann. 1. 8) χώρα.

33. 1) τομᾶς, η, δν. 2) ion. f. ἔνειμε, αἱ νέμω,
τιλδελε. 3) δῶ, δάμαι, δέδωμαι. 4) ion. f. σοφία. 5) ion.
f. ναῦν, αἱ ναῦς, ion. νῆν. 6) κυβερνάω.

34. 1) χώρα, εἰμι.

35. 1) κείμαι. 2) neml. εστι. 3) γίνομαι, κομ-
mer. 4) ἔπω

36. 1) Neutrumb af Adjectiverne staaer substanti-
tivisk; man kan undersforstaae χῆμα. 2) neml. εστι. 3)
comp. αἱ ἀγαθᾶς. 4) μέχομαι. 5) ved Subst. i neutr.
plur. staaer Verbet i sing. χειρι φέσθιν er forbunden med
Frygt. 6) κυρέω d. f. f. εἰμι.

37. 1) neml. εστι. 2) εἰμι. Ordenen er: ἀδόνι-
τόν εστι, τὸν ἀντὸν εἶναι φιληδόνον o. f. v.

38. κείμαι. 2) υπά, αἱ. 3) συνίμαι. 4) var af-
o: havde. 5) ved. 6) γίνομαι. 7) δύναμαι. Verbum i
sing. til Subst. i neutr. pl. S. 36, 5. 8) ἀποδέω, ἀποδίδω-

μι. ⁹⁾ ἔχω. ¹⁰⁾ παράκειμαι ¹¹⁾ ἀφέλω, ἀφαιρέω, S. 29, 4.

39. ¹⁾ neml. εἰσι. ²⁾ neml. ἐστι. ³⁾ ἔρδω. ⁴⁾ κατὰ, i. ⁵⁾ relat. δς, οὗ, δ, forskjell. fra Artikl. δ, οὗ, τδ. ⁶⁾ διακρίνω.

40. ¹⁾ for φάνονται; See No. 33. Anm. 7, og 36; 5. φάνομαι. ²⁾ ell. κρέσπον neml. ἐστι, af ἀγαθός. ³⁾ ἀσπάζομαι. ⁴⁾ τὰς ἀλ. ⁵⁾ λέγω. ⁶⁾ f. θῶσιν, vare. See Anm. 1. ⁷⁾ f. χείρονας, χείρος, comp. af ικκός. ⁸⁾ ἔρχω.

41. ¹⁾ Ester Comparativus udelades Sammenligningspartiklen *η* (*quam, end*), og det andet Sammenligningsled sættes i Genitiv, ligesom hos Latinerne i Ablativ. ²⁾ neml. ἐστι. ³⁾ oportere. ⁴⁾ παρα han nedlagde sit Embede. ⁵⁾ γένων, γένους, γένομαι, γένομαι. ⁶⁾ Tartessierne. Indbyggerne af Tartessos i Hispanien. ⁷⁾ κατοχυρωτήρεως med den Persons Genitiv, mod hvem man optræder som Vidne. ⁸⁾ licet.

42. ¹⁾ quovadis, alle de som. ²⁾ S. No. 40. Anm. 7. πολέμει. ³⁾ f. ἔχουσι, S. No. 40. Anm. 1. ⁴⁾ ποιέω. ⁵⁾ καλεύω. ⁶⁾ S. No. 41. Anm. 1. ⁷⁾ οὐκ εὐδὲν, dobbelt Negation istedet for en enkelt. ⁸⁾ oportet. ⁹⁾ στρέψω. ¹⁰⁾ λέγω, ¹¹⁾ αἰτ. ¹²⁾ ἔχω. ¹³⁾ ἀκούω. ¹⁴⁾ συμφέρω. ¹⁵⁾ ἔρχω. ¹⁶⁾ f. οἴσαντος, af σὺν αὐτῷ. ¹⁷⁾ erant, οἴμι.

43. ¹⁾ ion. f. κρατῆρι. ²⁾ S. Anm. 7. til foregaaende Stykke. ³⁾ d. l. f. παρὰ θεῖν. ⁴⁾ med Maade.

44. ¹⁾ τὰς κατὰ. Imellem Artiklen og dens Substantiv indskydes gjerne de tilhørende Bibestemmelser, som i Latinen mellem Adjectiv og Substantiv. ²⁾ οὗ ἀρετῆ. ³⁾ ζεῦς. ⁴⁾ ὔχω.

45. ¹⁾ τὰς θυτὰ, de existerende Væsener. ²⁾ καρφώ. ³⁾ τρέχω. ⁴⁾ κρατέω. ⁵⁾ ἀνεμόσιω. ⁶⁾ γένομαι. ⁷⁾ neml. οὐδὲν. ⁸⁾ σύττεν Alen lang. ⁹⁾ παραπόλλυμι. ¹⁰⁾ τε. ¹¹⁾ υγιαίνω. ¹²⁾ τόχω, τυγχάνω. ¹³⁾ hvad. rel. δς, οὗ, δ. ¹⁴⁾ ἐράω, med Genitiv.

46. ¹⁾ neml. εἶναι. ²⁾ som er. ³⁾ neml. ποσὶ. ⁴⁾ βασιλέως. ⁵⁾ χρέομαι, med Ablativ. ⁶⁾ πολεμέω. ⁷⁾ γράφω. ⁸⁾ βιδω. ⁹⁾ περάω. ¹⁰⁾ εἰσορέω, man fortæller, at Sererne. ¹¹⁾ ζέω. ¹²⁾ neml. ἐστι. man figer.

47. ¹⁾ βιδω. ²⁾ dicitur, man figer om ham, han skal have, o. f. f. ³⁾ τελευτάω. ⁴⁾ δεῖπνέω. ⁵⁾ αναλογώ. ⁶⁾ En Talent bestaaer altid af 60 Miner; men Talentens Værd selv er i forskjellige Egne faare forskjellig. Her forstaaes det om den attiske Talent, som beløb sig til henimod 1500 Rdlr. — Det store Antal daglige Gjæster ved de Persiske Kongers Taffel bestod ikke blot af hans Betjenter, men ogsaa af den anseelige Livvagt, som hørde til Hoffets Pragt. ⁷⁾ zo Åar mindre Eet, lat. undetriginta. ⁸⁾ βασιλεύω. ⁹⁾ S. No. 42, Anm. 2, og No. 40, Anm. 7. πλείονα neml. χρονού, eet mere end, o: eet Åar over tredive.

48. ¹⁾ ἔπω. ²⁾ ἀπειλέω. ³⁾ neml. τὸν θάνατον ἀπειλεῖ. ⁴⁾ τελευτάω. ⁵⁾ ἀπωτάω. ⁶⁾ ζέω. ⁷⁾ ἐρωτάω. ⁸⁾ ἀποθάνω, ἀποθνήσκω. ⁹⁾ οἴνω. ¹⁰⁾ ἀξέω. ¹¹⁾ παραγένομαι, παραγίνομαι. ¹²⁾ συνοικέω. ¹³⁾ δύναμαι. ¹⁴⁾ πραγώ, πράσσω, πράττω. ¹⁵⁾ διώ, δεῖδω. ¹⁶⁾ efter δεῖδω: at, at du maaskee. ¹⁷⁾ o: σὺ αὐτῷ. ¹⁸⁾ πληρώω.

49. ¹⁾ som var i Forlegenhed for Penge; ἀπορέω. ²⁾ πράω, πιπράσκω. ³⁾ γράφω. ⁴⁾ λέγω. neml. γράφων θλεγε, sagde i sit Brev. ⁵⁾ συγχωρω. ⁶⁾ τρέφω.

Subjectet i neutr. pl. med Verb. i sing. 1) *eſſe dicuntur.* 2) *παῖω.* 3) *dödeligen.* 10) *naar du er.* 11) f. *χρέες,* af *χρέω.* 12) *ὑμολογέω.* 13) *ἀγαπάω.*

50. 1) S. No. 16, Ann. 5. 2) *φιλι.* 3) *φίω.* 4) neml. *ἐστι.* 5) *κρατέω.* 6) *ἔλαυνω:* 7) nominat. ablolutus, hvis Prædicat retter sig efter det paafølgende οὐκ, istedetfor: *ἴκαπος Περσῶν προσκομίζει.* 3) *πωλέω.* 9) *περιφέρω.* 10) S. Ann. 10 til foregaaende Stykke. 11) *γινώσκω.* 12) *ποιέω.* 13) *ἐπιψελέομαι;* med Genitiv. 14) *βούλομαι lad det være din Villie; fög, stræb, gjør dig Umage for.* 15) *ἀρέσκω.* 16) *αἰσχύνομαι.*

51. 1) neml. *ἐστι.* 2) neml. *αὐτοῦς.* Verbet og Participiet i Activo have i Græskien ofte samme Object, hvor Vi gjentage et Pronomen og Latineren forandrer den participialke Sætning til Pasliv. 3) med andre Ord: *οἱ μόνοι ἔχουσι.*

52. 1) *allerede som Børn, i deres Drengeaar.* 2) f. *ἀπῆγε.* 3) neml. *ῳδόν.* 4) comp. af *ἀγαθός.* 5) *εἰμι.*

53. 1) neml. *ἐστι.* 2) efter de Gamles Vane, at ligge til Bords ved Maaltidet paa Sofaer. 3) opt. paa εια, ειας, ειε, især att. d. f. f. ειμι, εις, ει. 4) *ἔσω.* 5) S. Ann. 2 til No. 51. 6) neml. *ἴνεις αγαθόν,* af nom. τὰ ἀγαθά. 7) *ἐκτιφλόω.*

54. 1) *Er* staaer ofte overflodig i Begyndelsen af en direct Objectfætning. 2) *om.* 3) *contr.* f. *χρέω.*

55. 1) S. 8, Ann. 4. 2) *φιλοσοφέω.* 3) *γένομαι,* *γίνομαι.* 4) *ξημιάθημι* pass. af *ξημίω.*

56. 1) *ἴρω,* *ἴρεω.* 2) *συμβαίνω.* 3) *χαίνω.* 4) *γίνομαι,* *γένομαι,* af γάω, γένω, γίνω, γόνω. 5) *οἱ ἔργαται.* 6) *ἔρκω.* 7) *δεῖδω.* 8) *τόσον — ὅσον, tantum — quantum.* 9)

ἄκοω,

ἄκοντα. 10) *som fordum wäre Menneſker.* 11) *μεταβάλλω.* 12) neml. *ἐστι.* 13) *γρηγόρω.* egentl. *ἐγέρω* (*ἐγέιρω*) *γρηγόρω,* pf. *γρηγόρα,* *ἐγρήγόρα.*

57. 1) *φίω.* 2) *ἄκος.* 3) neml. *κατὰ, ihenseen-detil.* Latineren bruger her Ablat. uden Präpos. 4) Genitivi consequentiæ. der, ligesom Lat. Ablativi consequentiæ, kunne oversættes med Conjunctionerne: *naar,* *da,* *imedens,* *i det,* o. f. f. 5) *ἐπιφύττω.* 6) *ἔξανθέω.* 7) *εἶδω,* perf. *εἶδα.* 8) I Latin og Dansk sættes Objectet efter Plusqvampf. i. Imperfect, fordi ogsaa det betragtes som en forbigangen Ting; Grækeren derimod sætter sig tilbage i den Tid, da Tingene skeer, hvorføre selv det forgangne Object efter et Præteritum bliver Præfens. *ἔστιν* maa derfor her oversættes ved: "var." S. 28, 4. 9) *χρῆσιμα,* *πολλὰ.*

58. 1) *αὐθραγαθέω.* Hvor Objectfætningen staaer i Acc. med Inf., der udelader Grækeren Subjectet, naar Dette er et Pronomen. Latineren vilde her have sagt: *se gesiffere* etc. 2) *πηδάω.* Grækeren sætter ikke sjælden, endog ved intransitive Verber, et Object af samme Etymologie som Verbet, f. Ex. *μάχεσθαι μαχήν,* *ἀλγεῖν ἄλγος,* 3) *paa hans Tid, Ingen af hans Jevnaldrende.* 4) *πάρειμι.* 5) en Vocativ: *heus tu!* 6) imperson. 7) Heraf Ordsproget: *hic Rhodus, hic salta!* 8) *δηλόω.* 9) *για,* *ειμι.* *hvis man ei kan vise Det i Gjerningen.* 10) *καὶ ἐν.* 11) *εἰμι.*

59. 1) *ἀπόλω,* *-λέω,* *-σλανται.* 2) neml. *κατὰ μέτη μαχήν.*

60. 1) lat. *alius aliis.* 2) καὶ *ἐστιν,* lat. *et si.* 3) d. f. f. *εἰχων,* af *ἔσχω,* *σχέω,* *ἔχω.* 4) *med Maa-* de.

de. ⁴⁾ ε: παρὰ θέων. ⁵⁾ neml. ὅτες eller γεγονότες, ε: εἰ παλαιοῖ. ⁷⁾ ἀμπέχομαι. ⁸⁾ neml. ἔτι.

61. ¹⁾ ὁ μὲν — ὁ δὲ, den ene — den anden. ²⁾ κοιτέοι, f. ποιήσω. ³⁾ νομαγέω. ⁴⁾ ἐκάστου staer i Apposition til συμπλεব্যτων, da Enhver af Passagererne. ⁵⁾ σώθημι, pass. af σών, σώζω. ⁶⁾ S. 58, Anm. 1. som det i Sövne forekom, ell. som drömde, at han o. f. f. ⁷⁾ πατέων. ⁸⁾ περιδέω. ⁹⁾ hvi — da. ¹⁰⁾ παρειέομαι.

62. ¹⁾ Ordfølgen er: Διογ. εἴπει πρὸς τὸν ἄντρα. ²⁾ Ordfølgen er: (Διογένης) οὐ φη πρὸς τὸν ἄντρα. ³⁾ γαρ har altid causal Bemærkelse, endog i Spørgsmaal. Her kan det oversættes ved det fluttende: da, altsaa. ⁴⁾ γελάω. ⁵⁾ f. σκόπεε. ⁶⁾ ἀδικέω. ⁷⁾ αἰδεομαι. ⁸⁾ αἰσχύνομαι. ⁹⁾ πτάσιμαι.

63. ¹⁾ kun allene. ²⁾ ἐπιλέθομαι. ³⁾ παρεικευ-
μένω. ⁴⁾ λείπω. ⁵⁾ dog.

64. ¹⁾ neml. μέρη. ²⁾ contr. f. ποιέονται. ³⁾ τέσ-
σω. ⁴⁾ τέμνω. ⁵⁾ πορθέω. ⁶⁾ γενέω, γίνομαι. ⁷⁾ ἀνατρέψω,
ἀνατρέφω.

65. ¹⁾ εντρίβω. ²⁾ διαπλέκω. ³⁾ πατορύττω.

66. ¹⁾ προσχρέτω. ²⁾ προσπλέττω. ³⁾ ὁ αὐτὸς, naar det bemærker den Samme, styrer, formedelst det i Samme indeholdte Begreb af en Liighed, Dativ, ligelsa-
væl som θμοις og de med σὺν ell. δμοῦ sammensatte Ord:
τὰ αὐτὰ ὑτ. τοῖς ἀνδράσι, de samme Skoe som Mændene.
⁴⁾ i sin Barndom. ⁵⁾ ἀλείφω. ⁶⁾ απαγχούμενω. ⁷⁾ γιδ
dog. ⁸⁾ ἐνέγκω, φέρω. S. 56. 5. ⁹⁾ διασπείρω. ¹⁰⁾ contr.
f. ἀμαζηγεε. ¹¹⁾ for. ¹²⁾ μείρω. ¹³⁾ δέρμη, pass. af
δέρω, δέρω, δείρω. ¹⁴⁾ δρίζω. ¹⁵⁾ ογκαα ἐμεμπῆ, af μεμηγθε-

67. ¹⁾ ἀνομάλω, pass. ἀνομάλουμαι og ἀνομάλημι. ²⁾
eodem die. ³⁾ ὥπτα, p. ὥφημι. ⁴⁾ ἀξιώνω, ἀξιωθέω, p.
ἀξιώθημι, med Gen. ⁵⁾ ὑγέομαι. ⁶⁾ ἄρχομαι. ⁷⁾ ἀκμάζω.
⁸⁾ πατάζω, d. f. I. παταβάνω. ⁹⁾ φυλάσσω, af φυλάγω,
pass. φυλάζωμι. ¹⁰⁾ θαυμάζω, p. θαυμάσθημι.

68. ¹⁾ σφάττω; af σφάγω, σφαγέω, pass. σφάγη-
μι. ²⁾ καταπότω, af κόπω, pass. κόκυμι. ³⁾ διαφεύρω, af
φέύρω, φέύρω, p. φέύρημι. ⁴⁾ δρχέομαι. ⁵⁾ βασικάνω,
βασικάνω, pass. βασικάνημι. ⁶⁾ προσαγγέλλω. ⁷⁾ εἶδω. ⁸⁾ Objeket i Participiet istedetfor i Accus. med Infinit. er en
fædvanlig Græcisme; jvf. No. 58, Anm. 1.

69. ¹⁾ i sin Ungdom. ²⁾ S. Anm. 3 til No. 67.
Efter ὡς følger Infinitiv. ³⁾ contr. af γελάων. ⁴⁾ ήω,
pass. ήσθημι. ⁵⁾ ρήγω, ρήσσω, ρήγυμι. ⁶⁾ εύρίσκω, af εύρω,
εύρειν, pass. εύρεθημι. ⁷⁾ ἀπολείπω, pass. ἀπολείφθημι. ⁸⁾
κομίζω, p. κομβημι. ⁹⁾ γαμέω, γαμήθημι. ¹⁰⁾ τρέφω, af
τράφω, τραφέω, pass. τράφημι. ¹¹⁾ καὶ ἐξορθωθείει. ¹²⁾
καταπέμπω, af -λάγω. ¹³⁾ πλήσσω, af
πλήγω, πληγέω, pass. πλήγημι.

70. ¹⁾ ἀποσέλλω, af σέλω, σαλέω, pass. σάλημι.
²⁾ ἀρπάζω, af ἀρπάγω, pass. ἀρπάγημι. ³⁾ ρίπτω. ⁴⁾ συγαν-
τάκω. ⁵⁾ κρύπτω, af κρύβω, pass. κρύθημι. ⁶⁾ det er en
lang Tid, siden jeg var syg. ⁷⁾ κατκνοέω. ⁸⁾ φάνω,
af φάνε, φανέω, pass. φάνημι d. f. I. φαίνομαι. ⁹⁾ παα-
man sammenligner. ¹⁰⁾ S. Anm. 8.

71. ¹⁾ S. No. 16, Anm. 5. ²⁾ Præf. efter Impf.
S. 57. 8. ³⁾ d. f. f. det contr. αἰσχύνου. ⁴⁾ ὑποχωρέω.
⁵⁾ Pron. som Subject udeladt, S. 68, 1. ⁶⁾ S. 70, 4.
⁷⁾ μέμφεμαι. ⁸⁾ έφη, έμη.

72. 1) da Th. kom. 2) neml. ὥσε δλ. δεῖν, saa at der mangler lidet, altsaa d. f. l. παρ' ἀλίγον, παρὰ μηδόν, παχτέν. 3) δεῖδω. 4) da du er. 5) μνάομαι. 6) οὐ, εἰμι. Kunde og helde: μέμνησο θυγάτης ένθη, jvf 68. Anm. 8.

73. 1) S. 16, 5. 2) ἔρχομαι. 3) εἴχομαι. 4) forskellig fra inf. og opt. act. λογίσαι. 5) ξαντοῦ, eens eget, bruges til alle tre Persøner.

74. 1) neml. παῖς ell. θυγατῆρ. 2) εἶμι, εἰδωμ. 3) neml. ὥσε, for at. 4) φέω, φημ. 5) οὐρω, οἴρω. 6) daglig. 7) uformært bar, λανθάνω med Particip tilkjendegiver, at noget ikke uformært, uden at man selv veed af det. 8) S. No. 51, Anm. 2.

75. 1) ὄπομαι. 2) εἰξέλω, εἰξαρέω. 3) τρέπω. 4) βασιλίζω. 5) neml. ξεῖ. 6) μέχομαι.

76. 1) S. 73, 1. 2) neml. γνωστῶν. 3) spurgt, hvi hun bar, Grækeren figer: bærer, S. No. 57, Anm. 8.

77. 1) befinde sig i en krigersk Tilstand. 2) da det er dem medfødt.

78. 1) γηράσκω. 2) ἀναιρέω. 3) εἰκέω. 4) οὐ, εἰμι.

79. δέομαι. behöver. 2) som var i Fare for. 3) αἰτέω. 4) neml. i Testamentet; præf. som fut. 5) har førestilt A. S., som om det bar. 6) παραθέω, παρατεθέω (hvf. fut. pass.) παρατίθημι.

80. 1) ἀρισάω. 2) neml. δῦμαι ell. εἰνού, S. 31, 2. 3) δύναμαι. 4) ιέμω, ιέμνω.

81. 1) paa følgende Maade. 2) κάθημαι. 3) θήτω. 4) οὖμαι.

82. 1) efter. 2) derover, at. 3) endog. 4) den lykkelige. 5) bør. 6) φύω, πέφυκα, d. f. l. εἰμι, S. II. Anm. 1.

83. 1) S. 9. Anm. 1, og 32, 7. 2) ἀποφαίνω. 3) neml. ξεῖ. 4) ὑποτάσσω. 5) den, som bestyrer. 6) neml. ὑποτάσσουσι τὴν ἐαντὸν γνώμην. 7) πνήγω, pass. πνίγημι. 8) δημόνω.

84. 1) οργα. 2) ἀνοδέω.

85. 1) som førde Navn af den Store. 2) τις γ. ε. hvilken Forstandig. 3) λάομαι. 4) ιάω, κατω. 5) i en Tid af. 6) χρέομαι.

86. 1) uden. 2) βρά, βράθω, βεβράθω, βράσκω, βιβράσκω, βράμι, βιβρωμ. 3) S. No. 53, Anm. 3. 4) det, man har. 5) Det Verb., som udtrykker Aarsagen, Midlet. Redskabet o. d., sætter Latineten i Ablat. Gerund., men Grækeren i Participium, som svarer til Subjectet.

87. 1) at gjøre. 2) S. No. 17, Anm. 6. 3) neml. εἴτεν, deres Former. 4) neml. κατὰ π. i alle Henseender. 5) S. 86, Anm. 5.

88. 1) ἐπίω, ἐπίμι, ἐπειμι. 2) S. No. 80, Anm. 2. 3) syncop. f. ζταμεν.

89. 1) τελέω. 2) ikke engang. 3) Attilius Regulus. 4) ἀφίημι, af ἀφέω (από, έω), ἀφεθέω, pass. ἀφέθημι. 5) saalange som. 6) neml. οὔλω.

90. 1) Tilstæd, tilstaae. 2) med H. paa. 3) saa heedt som mueligt. 4) neml. γεννᾶται εἶγαι.

91. 1) λαμβάνω. 2) neml. τεχνη. 3) σύνασθείργαστον, jeg veed med mig selv, at jeg har begaet etc. S. 68, Anm. 8, og 72, Anm. 6. 4) mangen en.

92. 1) Aarsagens Dativ. ligesom hos Latin. Ablativ: *over*. 2) θέω, θημι, (pass. θεματι), τίθημι (pass. τίθεματι); τεθέω (hvf. fut. pass. S. No. 79, Anm. 6.), pass. τέθημι, ligedeles δέω, δοθέω, δέθημι, brugelig i Activ τίθημι os δέθημι. 3) τίκτω, af τέκω, pass. τέχθημι.

93. 1) S. No. 91, Anm. 2. 2) impf. uden Aug. ment.

94. 1) S. No. 42, Anm. 2. 2) S. No. 92, Anm. 2. 3) S. No. 56, Anm. 8, og 24, Anm. 5. 4) S. No. 44, Anm. 1. 5) d. f. f. εἰχε, S. 60, 3. 6) θύσια, S. Regifteret.

95. 1) S. No. 93, Anm. 2.

96. 1) Redskabets og Midlets Dativ: paa det Spørgsmål *hvormed?* ligesom i Lat. Ablat. jvf. 92, 1. 2) S. No. 94, Anm. 3.

97. 1) S. ἐμπιπτω. 2) S. γαμέω. 3) om hvilke Grækerne sætte Pron. relativ. sædvanligens ikke i den Casus, som det paafølgende Verbum fordrer; men i lige Casus med det Substantiv, hvortil Det refererer sig. 4) S. παραλαμβάνω. 5) end han havde været *Dage i Ib.*, istedetfor τόν ήμερον (S. No. 41, Anm. 1.) δε; (i Græken 3v. S. nylig Anm. 3.) διήγαγε. 6) S. λαχήσανα.

98. 1) ligef. i Lat. pron. *eo* med Genit. 2) S. ἔρχομαι.

99. 1) S. θήσιαι. 2) S. καλέσαι.

100. 1) θέω, τίθημι, 2) σέω, ισημι, 3) δέω, διδημι. 4) sin *Tids Mennesker*.

101. 1) φέρω. 2) som kun tilkommer en Gud. 3) Genit. med Verb. εἰμι om det, der er eens Pligt, Sag, ligef. lat. *hominis est, proborum est.* 4) έλω, αἴρε.

102. 1) βρέω, κατάβιβράσια. 2) τρέω, τιτρέσκαι. 3) ἐκπτῆμι, ἐξεπτῆμι. 4) S. 99, Anm. 2.

103. 1) έω, ίμι, pass. ίματι, d. f. f. είμι. 2) ει: έποσουν 3v. 3) neml. έργα. 4) neml. ίμιν. 5) neml. έργα έποσουν 3v. 6) έθι.

104. 1) neml. τας ψυχας. Det, hvormed man sylder Noget, bliver Genitiv, hvilken ogsaa i Latinen ofte følger efter Mangels og Overflodigheds Verba.

105. 1) af τίθεω, d. f. f. ετίθη af τίθημι. 2) εντελεω. 3) om Dagen.

106. 1) καθημι. 2) θυμτικα. 3) ανα-πτυμι, brug: αν-πτυμι.

108. 1) ligesom lat. *qua*, *forsaavidtsom*, ει: derfor at, *fordi de*. 2) om nogen Ting i Verden, S. No. 42, Anm. 7.

109. 1) διαλαμβανω. 2) neml. ηταξ του ερ. istedetf. δ αυτης οραφες. 3) förfst. 4) σταω, ιστημι. 5) εσθε-μαι.

110. 1) γνωμι af γνωω brug. γεγνωσκω. 2) ligef. som lat. *recordor, reminiscor*, med Genit.

111. 1) Genitivet styres af Præpos. απω i Verbet.

112. 1) ειμβάλλω, af βαλω, βαλεω, βλεω. 2) til Gjengeld for, at I, αυτι των δικαιων δ εποιειτο.

113. 1) ζωη contr. f. ζεωμι. Optat. paa οιην, οιης, οιη, d. f. f. οιη, οιε, οι.

114. 1) Man forbinde δικαιως τωις αδικουμενοις, ligesaa — som de Fornærmede. Begrebet af Liigheden har Dativ efter sig, jvf. No. 66, Anm. 3. 2) S. 113, Anm. 1. 3) istedetf. ει δρω (δραση) οια ποιουσιν οι μεθυσ-τες. Subjektet af den Sætning, der staarer som Objekt,

gjøres i Græsken sædvanlig til Objekt i den foregaaende Sætning.

115. 1) διενεγκω, d. f. f. διεφερω.

116. 1) S. 84, Anm. 1. 2) Endelsen σειχ, σειχ, σεις, d. f. f. σαιμι, σαις, σαι.

117. 1) neml. ἔσυτον, S. 58, Anm. 1; og 71, Anm. 5. 2) ifstedetfor δ εινας, ην πινη τις αυτον μετριως, ανησε το σ. Aoristos tilkjendegiver ligefom ofte Præf. og Impf. at Noget pleier at skee. 3) neml. τις αυτον. 4) og naar Bierne høre det.

118. 1) αυτος ligel. i p/se lægges til alle Personers Pronomina. 2) taler ildevarslende Ord.

121. 1) neml. νιον. 2) αποστελλω. 3) απογνωμι, απογιγνωσκω.

122. 1) εθιξω, plusq. paff. εθισμιν.

123. 1) σεμανω.

124. 1) αναδιδωμι. 2) αναβλαστωνω.

125. 1) φανιω, φανιμι. Inf. (φανηναι) efter πριν, ὅττε, ός, jvf. 69, 2. 2) αναδρεμω d. f. f. ανατρεχω. 3) στημι, br. ἰστημι.

126. 1) διναμαι. 2) αποιριθμι ubrug. d. f. f. απομνομαι.

127. 1) προηγνυ neml. τον στρατον. rykkede ud.

128. 1) S. No. 86, Anm. 5.

129. 1) ταω, τενω, lat. tendo, τεινω, δικτεινω. 2) ειω, καθεω, καθιμι.

130. 1) til een. 2) κατ-εδω. 3) εγρηγορει. ηγορα S. εγειρω. 4) neml. πεισι.

132. 1) hvor behagligt. 2) hvor glædeligt det er. 3) hvad for et. 4) imod, i Sammenligning med.

133. 1) som bedst optoge hende.

134. 1) κλαπημι paff. af κλαπω, brug. κλεπτω. 2) εκθεω, εκτιθημι. 3) τακω, τυκω.

4. εύρω (hvf. impf.) εύρεω (hvf. fut.), brugel. ιέρισκω. — πηγω (hvf. fut. og perf. brugel. πηγυνω, πηγυνώμι. — κατεβείμιν, εσο, ετο, S. ovenf. 92, Anm. 2. — θερμαῖνω, ραfl. θερμαῖθμις. — πληγω (hvf. fut. og pf.) brug. πληγτω.

5. κρεμαῖω, -ῆμι (hvf. pass. ακμαι), brug. -ανυμι. — καρω, brug. καρνω. — δυναῖφ, -ῆμι (pass. δυναῖται brug.), δυνηθεώ (pass. -ηθημι).

6. στραῖω, (brug. ἵσημι), pf. part. med neutr. Bemerk. ἵσως, ἵσει, ἵστημαι. — παρω, brug. παρεῖμι, gaaer forbi, prætereo. — αὐτός, Vocativ. lat. *hēus tu*, min kjære.

7. απιῶ, br. απεῖμι, S. foreg. Stykke, παρεῖμι. — κατεδύω, af καταδῦμι. — ὅτι: staer i Begyndelsen af en direct Objectfætning overflødig og oversættes ikke.

8. πνιγω, pass. πνιγμι. — σαος (lat. salvus), πνωω, σωω, σωζω, pass. σωθημι.

9. επχέζω neml. μιτήν. — φυω, φυεω, pass. φυμι. 10. ερω, brug. ειρω lōstcr, pass. ειρουμι, aor. ηραμην recipr. lōstier, tager op paa mig. — απερεω. pf. επειρυκκα. — αποθεω, -ῆμι; pass. -θεμιas og -τιθεμιas recipr. lōgger fra mig. — φανεις af φανημι, pass. af φανω. — καλοειη S. ovenf. 112, Anm. 1. af καλω.

12. ταυτους: τοις αυτου. — αποτημι, brug. αφιπτημι, pass. -εμι. — μενω, μενω, aor. εμενινα. — συλληφθημι, pass. af συλλαεβω, -ληβω, -λεμβενω.

13. av. See Fablerne Anm. 1. — ειδω, pf. ειδεω og οιδω, plusqpf. ηδεω.

14. ανς, ατος, et Öre. — συρρεω, συρρυω, συρρω.

ANDET CURSUS.

GRAMMATIKALSKE OG OPLYSENDE ANMÆRKNINGER.

I.

Til Fablerne, de smaae Fortællinger og Apofthegmerne.

1. Ιδω, hvoraf med Digamma lat. *video*, brugelig i Præfl. ειδω, seer. — αν γη, vilde blive, S. 103, Anm. 2.
2. δια παντος, i det Hele, alt i alt. — ενα,
ο: ενα μεν τικτω.

3. Genit. βους contraheres ikke, til Forlkjel fra Nomin. βους. — γνωω, impf. af γνωμι, brugel. γνωνωκω, begge af Grundformen γνωω.

15. πυθοματ, brug. πυθεομαι. — κειρω, fut. contr. κερω og κερδ.

17. εις τοσουτον τυφου, lat. eo vanitatis, See ovenf. 93 Anm. 1. — διστε med inf. S. 69, Anm. 2. — έστιω, impf. είστιαν, -ων. — κατακλινω, pass. -κλιθη recipr. — τα πρωτα adverbial. neml. κατα, i Förstning. — ηλεγχετο διτι μη kunde oglaa hedde: ηλ. ων. — και ταυτα, og det, og endydermere. — απιων ακετο, gik sin Key, en Omkrivning, som figer meer, end det blotte απην ell. απηλε. — ελεγεν οβρισκι: Latinerne vilde tilføie ξαντον, se contumelid affectum esse, S. 58, Anm. 1; og 71, Anm. 5.

18. αστυ, Athenen, — εισιουσιν, dat. pl. af εισιν, part. af εισιω, εισειμι. — συνοικει τιν, ο: συν τιν. — αναγω, pass. αναχθημι. ligef. lat. auctus (navi). — ιστατθαι, med activ Bemærk. ο: διστε τον ιατρον ισταθαι αυτον, for at Denne skulde helbrede ham. — επισυστο, neml. δ Θραυσλας. — της νοσου, det, man befries fra, staar i Genitiv, ο: απο της νοσου. — εμεμνητο af μνασμαι. med Genit. S. 110. Anm. 2. — ησθημαι, det reci- proke Subjectspronomen udeladt, See nylig No. 17. Passivformen ησθημαι d. f. δ. ηδομαι.

19. λακωνικως, med lakonisk Korthed. Denne Nation var bekjendt for sine korte kjernefulde Svar. — Ειλωτων. Heloterne vare Spartanernes Livegne og dyrkede deres Marke.

20. πηρωθεις τον έτερον αφθελμων, som var blevet berövet sit ene Öie. — παραλαβων, impf. part. da han havde faaet. — γεανισκος, det unge Menneske, som havde

havde begaætet denne Udaad. — απεσχετο (recipr.) τουτου, neml. του τημαρηστηται.

21. λαβων, impf. part. som havde faaet. — μετολαβων, pass. -λαβημι. — τα συμβεβικοτα, hvad der var foregaaet, af συμβων, -βωνω. — Athene Chalkiokus, som boer i et Kobbertempel. Et faaandt Tempel, der sædvanlig tjende til Fristed (Afly), befad hun i Sparsta. — ανελω d. f. I αναριφε.

22. ερωταν έποσοι εινιν, Grækeren sætter ey Saaledes som Latineren Objectsetningen i Conjunction. — Ιανουοι απερικειν. Adjectiva, som bemærke en Eyne til Noget (f. Ex. ίκανος, οιος, δεινος, δυνατος, tillstrækkelig, i Stand til at, etc.) tage Infinitiv efter sig.

23. δη, nemlig, saaledes, nu. — τις αριστος, neml. ειη ell. εστι, S. nys 22, første Anm.

24. Kampdommerne ved de olympiske Lege være altid Borgere af Elis. — αγειν έργην, höytidelig holde en Fejt; αγειν τα Ολυμπια, bæstyre de olympiske Kampe.

25. δ Παντεινου neml. ινος. — μαδω, μαθω, μανθεω, dijco.

26. τα αλλα (ταλλα), neml. κατα, i övrigt. — ηδειτο af αιδεομαι.

28. Κυφιστος, en Flod i Attika; Ευρωτας, en Flod i Laconien. Til denne Sidste havde Athenerne aldrig kunnet trænge sig.

29. γαρ da, S. 62, Anm. 3. Man kan underforstaae: det er unödvendigt, t h i o. f. v.

30. ω λωστε, ligesom ω βελτιστε! ω γαδε! ω αριστε! min Ven! Kjære! — ανδρασιν med kort penultima, for. ανδραν, af ανηρ.

31. αυτον, neml. *Archidamus's.* — μη efter Frygtsverba, ligesom *ne* i Latinen, betyder *at*. — περιθεμεναι neml. αυτον, (*τον ἱματισμόν*). περιτιθημι i pass. -θεματ ell. -τιθεμαι recipr. — φανω, ης, η, conj. af φανημι, pass. af φανω, φανει, φανω.

32. καταπελτ. βελος, en *Katapulte* ell. Kriigs-maskine, som paa eengang kunde gjøre mange Skud, kaste mange Pile. — ‘Ηρακλεις contr. f. -κλεις, Vocativ. af Ηρακλεις contr. -κλης. αρετα dor. f. -τη.

33. χρεια τινος εειν εμοι, lat. *opus est mihi re aliquid.*

34. κατηγορουσιν Αγησλαου ως καταπινευσαντος, *be-
skylde A. for*, at han o. f. v. — τετραμενος af τρω, brug. τιτρωσκω.

35. Ολυμπιασιν, *i de olympiske Lege*. — καθιξιν
έρμα, *opstille en Vogn, siftere currum*, ligesom κ. δι-
κισην. Saaledes læser man ifølge en Codex i Plutarchs Agesil. 20 (init.), istedetf. det sædvanl. εις ἄρμα κ. Jvf. Paul. 3, 8; og Anal. Brunck. 1, p. 138, n. 66. — ενδεικω,
-κνυω, -κνυμι, viser.

36. τον μη. *Een som efterlignede.* Verba, som bemærke *at høre*, faae deres Object i Genitiv. — αυτης *selv*, neml. αυδονος, *den virkelige Nattergal.* I dorisk Sprog hedder dette Svar: αυτας ακουσα.

37. απεγνωσμενος af απογνω, br. -γνωσκω. *for-
tivivlede Curer*, o: Helbredelse af saadanne Patienter,
som

som alt vare opgivne. — επικολεω, -κλεω, pass. -κλινημι. — επισειλαι af επισειλω, hvoraf lat. *epistola*. — αντεγραψε neml. δ Αγγιστακος. — M. A χαιρειν ell. θγιασιν neml. λεγει ell. κελευει, ligefas lat. *salvere (jubet)*, en sædvanlig Hilsenformular i Begyndelsen af Breve; men i θγιασιν ligger tillige en Allusion til Menekrates's Galsskab, hvorfra Agesilaus ønsker ham helbredet.

38. μεθαρμποηται (er futur. conjunct. Grækeren figer: *truede* — *hvis han ey forandrer*, ell. *vil forandre*; Vi derimod: *hvis han ey forandrede*, ell. *vilde forandre*; og ligeledes Lat. *minati sunt* — *nisi mutaret* (ikke mutet), S. 57, Anm. 8; 71, Anm. 2; og 76, Anm. 3. — Φερειν γαρ etc. Accus. med Inf. er Object af det underforstaaede εφασται. Ordfølgen er altsaa: *εφασται γαρ το ειδος αυτου και την τ. σ. δ. φερειν αισχυνην και τη ο. l. f.*

39. αλλ' ὥσπερ ο. f. f. Ordfølgen er: αλλαι χειμε-
ζομενος και κινδυνευοντας (*naar de kom i Uveir og Fare*)
ὑποτρεχειν neml. αυτω (o: τω Θεμιτοκλει), ὥσπερ πλατανα. —
τιλλειν και κολουσιν neml. αυτον ὥσπερ πλατανον.

40. αυτον contrah. af έαυτον recipr. — εσχηκε pf.
af σκεω, σκεψω d. f. f. εχω. I Daneken maa bruges Plus-
qpf. *havde*. — αληθευει *er sand*, df. αληθευων λεγω, en Græ-
cisme f. αληθη λεγω. — ουτε συ neml. ενδοξος αν εγενου. —
Αθηναιος neml. ον.

41. σκωπτων, *for Spug*. — ελεγεν δινατθαι, det
reciproke Pronominalsubject έαυτον udelades. Latinerne
vilde have *dixit se posse*. S. 58, Anm. 1; og 71, Anm.
6. — De følgende Constructioner i Acc. med Inf. afhæng-
ge ligeledes af ελεγε. — τον πατερα, την μητερα, αυτου,
neml. επιταττειν.

43. ηδεν, εις, ει, plusq. af ειδω, pf. ειδει og οιδε. Derefter skulde i Latin og Dansk Objectet følge i Imperf. (εμελλει ογ ειλυστελει), men i Græskken bliver det, som i direct Tale, Praesens.

44. επαρει, επαιρει, pass. επαιρθηκε. — Οιομαι, im- pf. ομειν, ου, ετο. hvorefter i Græskken Praef. εις og ikke Imperf. ην, som i Lat. og Dansk. S. nylig Anm. til No. 42.

45. ιρομαι, ου, ετο, af ερομαι. — η Σαφόκλεους η Eur. ς: των λεχθετων ύπο Σοφ. η ύπο Eur. — δ δε, derimod beundrede han det, som o. f. f. touto δε θειακέν, δ etc. — επικαλεω, pass. επικληθηκε. — τη εξης neml. ήμερα. — επισφαγη brug. -σφαγη, pass. -σφαγηκε. — ερικμενος af φιπτω.

46. διαβαλλω af -βαλω (-βαλεω, -βλειο) pass. βλι- θηκε.

47. λαμψανω, af λαμψω, ληψω, pass. ληφθηκε. — συνιστηκε, af συνταω, pass. -στηθηκε. — σεμινιούσσου, stolt Spurgde: dette Verbum indbefatter nemlig tillige et Andet i sig, f. Ex. σεμν. και λεγοντος. — εγνω, ας, ω, af γνωμι, d. f. f. γνωω brug. γνωνωσκω.

50. συντεταχθω af συντασσω. — ψιλοι: Letbe- væbnede.

51. touti d. f. f. touto. Hos Attikerne endes demonstrative Pronomina og Partikler ofte paa i, f. Ex. νυν, ουτοι, τουτοι o. f. f. — εβαζασσας, løste det op, tage det op.

52. ο Τιμων, Grækeren sætter den bestemte Artikel endog forved Nom. propr. — γνωμαι har Grund-

for-

formerne γνω (pf. γεγωκ) γνω, γνως, γνωω, hvf. pf. γεγωνω og Nom. γενος, γνωνες, Verb. γνωνεω o. f. f. — μαλιστα superl. af μαλι. — Den Peloponnesiske Krig var den langvarige Feide der fordes fornemmelig mellem Athener og Spartaner. — Αθηναιον εκκλησιαζοντων, to Genit. lige som Lat. to Ablativer. S. 57, Anm. 4. — εναθημη af -βωω, brug. -βημη. — λεγεται (neml. ο Τιμων) ποιησαι, han siges, ς: der siges, at han etc. — απαγχεσθαι εξ, han- ge sig fra, ς: i et Træ; lat. de. — συχνοι των πολ. mange Borger. — μελλων ουν, da jeg nu vil, agter. — βουλθηκη deponential Form ligel. βουλομαι. — εθελωσην neml. απαγχεσθαι. — εικοπτω, af -κοπω pass. -κοπηκη. Inf. efter πρω S. 125, Anm. 1.

53. παρηλων, ες, ε, af παρελωω, brug. παρερχο- μαι. — ειδει (af ειω) neml. παρελων η εικλινειν τους αλλους. — ει ποιεις ανδρισμενος, du gjør Ret i, at du etc. ell. imperf. det er godt, at du etc. S. 68, Anm. 8; og 72, Anm. 6. Overhovedet eller Grækeren mere de personelle, end de impersonelle Constructioner. — ἀπαιτη του- τοις, alle diffe, som omringe og beundre dig.

54. ερωτωμενος ους φιλει, μασι, Latineren vilde lige: interrogatus quos amaret, odio haberet, i im- pf. conj. S. Fablerne 38, og de gramm. Öveller 57, 8; 71, 2; 76, 3.

55. Zeno, Stifteren af den Stoiske Skole. — Αθηνακες ς: Αθηνασθε. — καλω, κλεω, pass. κληθηκη. — κα- κηνω ς: και εκεινων, de andre Filosofer. — ει Αθηνας: Latinerne vilde lige uden Präposition άθηνις.

56. *Theramenes*, en berømt athensk Statsmand og Feldtherre. — διατρίβων επυχε, hvor han just boede; τυχάνω med Particip betyder d. f. f. εἰμι med Begreb af en Hændelse. — αναιρεω, pass. αναιρήθημι. — πίειν, af πιω, πιω, brug. πινω.

58. χρομαι, inf. χρασθαι, contr. χρισθαι.

62. συ πάντη καταφρόνων, Particip. ifstetf. Inf. efter Verba som bemærke at begynde, ophöre, o. l. s. See 6g. Anm. 8; og 72, Anm. 6.

64. εντονς dem selv, o: hun, hendes Mand og Familie. — ἡρωσμιν, σο, στο, af ἡρμόζω.

66. οὐδεν προφρογου εποιει κλαιων, udrettede intet, vandt intet ved at græde, om Participiet see nylig No. 62, og de gramm. Övelser No. 68, 8; og 72, 6.

67. εστεμμενος af στεφω, hvil. στεφανος, στεφανω, αποτ. pass. αποστεφανουμαι recipr. — δι γενναιως neml. απεθνε — επιθεσθαι recipr. sætte paa sig af επιθεμαι. pass. af επιθημ d. f. f. επιθημι. — αλλα γωρ ο. f. v. Man forbinde Ordene saaledes: αλλα ειπειν ηδειν γωρ γεγέννηκας (ifstetf. inf. γεγέννηκας, See nysanførte No. 66.) θυητον. Lat. scio me geniisse mortalem. S. 58, Anm. 1; 71, 5; samt her i Fabl. og Fortæll. No. 41.

68. Dette Dianas Tempel var i Ephesus, hvor Heraklit en Tidlang havde befattet sig med Statsforretningerne. Han er ellers bekjendt deraf, at han foragtede Mennelkene.

69. αφικα, ας, ε, aor. af αφεω, brug. αφικη. — αφικεν neml. αυτον. — Gen. τιμωρας styres af comp. αμενων, S. 41. No. 1. — το μεν neml. το συγγινασκειν. το δε neml. το τιμωρεσθαι.

70. επι τῳ επι, derover, at han etc. — και πῃ, εvertimod, lat. imo.

71. ἡτις αναγκαζει neml. τινω, som nøder Een til, som nøder Folk til etc.

72. αε λατομαι, Steenbruddene, et Fængsel i Syrakus. — ανακαλεω, -κλεω, pass. -κληθημι. — μεχρι τινος neml. χρονου, en Tidlang. — ποι δη συ neml. ερχη;

73. ανεγνων, ας, ω, af αναγνωμι, brug. αναγνωσκω. — Οιδιπους επι Κολωνω, et af Sofokles's Sørgespil, som vi endnu have tilovers. — επιδεικνυμενος, for at vase; en sædvanlig Brug af Præf. for Fut. — τον νουν neml. κατα (ihenfendetil); Latineren bruger her Ablativ. S. 18, Anm. 1; og 59, Anm. 2. — ος med Infinit. efter sig, ligesom δοτε, S. 69, Anm. 2. — τον μεν, Faderen, modsat του δε νιου.

74. κατεσθιοντα accus. sing. svarende til ονον. — ακρατον ε: τι ανηρ ονου, Noget ublandet Viin, en Slurk ubl. Viin.

75. ανατρεκω, af -τρακω pass. -τρακημι.

76. επιδεικνυμι, pass. -ημαι recipr. viser mig, laader mig höre. — μη γεν. σοι σύτω πονιας, gid det aldrig gaae dig saa ilde.

77. Particip. συγγραψας og Verbet εδωκεν har eet og samme Object λογον: skrev et Forsvar og gav ham det. — αναγνων S. nysanførte No. 73. — ανθις και τριτον, anden og tredie Gang. — εις ἀπαξ, ikke blot eengang, men flere Gange.

80. εχριστο, contr. -ητο med Dat. ligef. lat. utor med Abl. — εις πικτα, til alleflags Forretninger. — επειδω,

ρεῖδω, pass. -εμαι recipr. — επιστέλλω, aor. επεξειδω. — βραδύνυντος neml. τοντου. — εσχεν af σχω, εσχω, d. f. f. εισχεν af εχω, tog han.

81. που Ἐλλήδος Genit. ligef. i Lat. paa hvad Sted i Grækenl. — αὐδρός neml. ιδω ell. είδε.

82. ἀλώνις af ἀλώμη pass. af ἀλώω, brug. ἀλισκω. — πιπρατκω af πρωω, fut. πρωτω. — κυρίξ, Udraaberens, der paa Slavetorvet opraabde dem, der skulde følges. — οἰδα pf. af είδω. — πώλει contr. af πώλεε, forkljellig fra πωλεῖ, contr. af πωλεῖται. — χρῆσι med Gen., hvilken Casus følger efter Verba, der udtrykke en Mangel ell. Overflodighed, S. 104, Ann. 1. — δη, da, derpaa, altsaa. — απαγγαγω επεστησε αυτον, lat. eum abductum proscicit. Participet og Verbet i Activ med eet og samme Object, S. 51, Ann. 2 — ἔαυτου mellem Artiklen τωις og Nomen παιδοις, S. 44, Ann. 1, — ενσχειρισε neml. αντη. — εισελθω, εισελυθω, hvf. pf. εισηλυθω og εισεληλυθω, brug. εισερχουαι.

83. και γαρ ο. f. v. Denne uregelmæsige Ordfoining maa tages saaledes, som om det hedde: και γαρ ιετρω η κυβερνητη, ει δουλος ειη, πεισθηκει δειν.

84. εξερριψε της πυρας, d. f. f. ερριψεν εκ τ. π.

85. εισιθι, imperat. af εισιμι, εισιω, brug. εισιμι.

86. τωι δε neml. πυθομενα. — ει τ. οχλος neml. λουται.

88. πυθομαι, πευθομαι (fut. πευσομαι), brug. πυθομαι. — ει μεν πλουσιος neml. εσι δη φριστησαν.

99. νησιας πονητικος, som forskaffer Folk deres Sundhed.

89. γητει, af αιτεω, med dobbelt Accus. ligef. lat. rogare aliquem aliquid.

91. γηγενης d. f. f. αυτοχθονες. — Den grammatiske Ordfølge er: A. εκφαυλιζων τους Αθ. σεμμυνομενους επι τηι ειναι γηγ.

92. μη efter Frygtsverba betyder at. S. 48. Ann. 16. — ειργασμαι pf. af εργαζομαι.

93. περιγεγονα, ας, ε, af περιγενω, br. περιγνορω.

94. τι ανάγνωστον neml. εσι ell. εη. — τα πακι, Feilene, sine Feil.

95. ιππους neml. ειναι. — ιγουμενων neml. αυτων τουτο το βουλευμα.

96. ειπεσει af ειπεσω, -πεσεω, br. -πιπτω.

97. ρδειν (forstod) af ειδω, pf. ειδε, plusq. ρδειν.

99. θμοιως, ligefaadan som om Lövene endnu ware gjældende. — βιωσομεν neml. θμεις of φιλοσοφoi.

101. τινι διαφερουσι; hvori de adskilte lig? hvad Forskjel der var imellem dem? Præf. i Græksen istedetsvort og Latinernes Impf. S. de Gramm. Öv. 57, 8; 71, 2; 76, 3; og her i Fortæll. 38 og 54. — ψπερ neml. διαφερουσι.

102. ιαβεδεομαι (hvf. fut. -δησομαι, -δεσομαι, contr. -δουμαι), brug. καθεξομαι af ειδω, (hvf. Subst. έδως), ειδω, έω, bringer til Sæde, nedslætter; i pass. sletter mig; lidder (ligef. pf. ήμαι).

103. ταρχω, brug. ταρχσω, pass. ταρχθημ. — δειδω. pf. δεδοικω, analog med ειδω, οιδα; λειπω, λελοικω,

o. ll. — οὐ γαρ thi ikke, o. f. f., o: intet Under, thi vi etc. Man kan underforståae οὐδεν̄ θαυμάζον, eller: οὐδεις μὲν δειλωμέν, οὐ δε ὑπεισ: οὐ γαρ κ. τ. λ. eller noget Saadant. S. de gramm. Öv. 62, Ann. 3; og her i Fortæll. No. 29.

104. ητησε af αίτεω. — πριανο, contr. πριω, af πριαμαι, d. f. f. πριαμαι. — δις neml. ανδραπόδα.

105. ὑπομηθεσομαι, ο, εται, pass. af ὑπο-μιναι, -μινηθεω, -μινησκω, -μινηγκω.

107. ταυταν og ταυτα dorilk Mundart f. ταυτην og ταυτη. Begge Ordene referere sig til ασπις.

108. προς την επιδ. til en Kone, som etc.

109. ειπ. τινος neml. γνωσκες. — δε, ligesom δε, overflødig i Begyndelsen af en direct Tale. See her i Fablerne No. 7. γαρ, ο: du har Ret, thi o. f. v.

110. προεβηκε contr. προνθ. — περι ταλαντου, hvor ved han udsatte en Talent som Præmie.

111. τῶν εὖ Αμφιπολεως, af Indbyggerne i Staden Amsipolis, hvor Brasidas i den peloponnesiske Krig var falden i en sejerrig Træfning. — μη λεγετε neml. τοιούτο τι.

112. τῷ Περσῃ med Perseren, ο: Xerxes, i hans Tog mod Grækenland. — μετα την ναυμαχιαν, efter Søeflaget ved Salamis. — φονικων, Föniciske Skibe udgjorde en Deel af den persiske Konges Söemagt.

113. καισθι, ναυρε faldne og ligge paa Valpladsen. — αφικομαι, brug. αφικυομαι. — τα εμπροσθεν og τα οπισθεν neml. οντα. — μη (ο: εαν) πλεω neml. μη (var). — τα εναντια, for til, paa Brystet. — Man forbinde επερως

των τρεματων, naar deres Saar være af anden Bejkaf-senhed. — ενταυθα, saa. — ος εν (for ενεστι) μαλισχ, saa meget som muligt, det mestte de kunde. — θαψαι ο: άνε σ. lat. sepeliendos.

114. πενήτος ευρεθεντος neml. του Δυκευργου. — απει-παμενοι, som afdøde fra, ophørde med deres Friarie, flog op. — πλουσιον etc. S. de gramm. Öv. 51, Ann. 2, og her i Fortæll. No. 82, f. εθερπενον του Δυκευργου, πλου-σιον αυτον ειναι νομιζοντες. — δικαιον κ. χ. (neml. αυτον ειναι) εκ πενιας επιγνοντες, efterat de havde af hans Fattigdom lært at kjende hans Retskaffenhed.

115. αύτης contr. f. έδιπτης. — πεντε οντας, fem i Tallet. — τι εκ της μαχης α. ο: πως ή μαχη α. — τι πρα-ση ή πατρις, quid agat p. hvorledes det gaaer Fedre-nel. — ασμενη adjecit. f. adv ασμενας. egentl. et particip. af αδω, ήδω, ήδομαι, pf. ήσμαι.

116. τρωθη pass. af τρω, br. τιτρωσκω. — αιτχ-εη, over. — ή μητηρ neml. εφη. — γαω, γαθω, γη-θεω, lat. gaudeo.

117. Ιωνικης, Jonierne vare bekjendte for deres Yppighed og Pragtylt. — έσυντης, som hun selv havde væ-vet. — εργα, Verker, Arbeider.

118. βασιλεω kaldte Grækerne fortrinligvis Persernes Konge. — δων neml. πλειον, jo flere Grunde Kleomenes anførde imod ham, desto flere Penge lagde Arist. til. — κατα-φθαρω, -φθερω, brug. -φθειρω, fut. contr.-φθαρω.

II.

til de Smaaflykker af Naturhistorien.

2. επιών af επίω, br. επειμι. — συναθεν neml. ουσας, de øvre. — αφειμενος pf. p. r. af αφεω, br. αφημι.

3. τους συν II. neml. οντας, som vare i Pyrrhi Armee.

4. μειζων (compar. af μεγας), pl. μειζονες, μειζος contr. μειζος.

6. οδονς f. οδονς, lat. deus. — σφας (sig) αυτονς (Selv), d. f. I. έαντους. — ήτται, pall. ηττηθημι. — θαυμ. ιτι Beundring, ganke overordentlig.

7. επιβω, br. -βαινω. — αποβω, -βημι, (conj.) -βω, βης, βη), br. -βαινω. — οι μεν neml. πραεις εισι.

9. την ανω neml. σιαγονα.

11. βαδίζοντα, ved at gaae, S. de gramm. Öv. 86, Anm. 5.

14. ταυτον, d. f. I. το αυτο. — ιρτιται og ανηρ. af αερτω, αναρτω.

16. νιτρωδης, full af Natrum, hvilket er et mineralisk Sal alcali. De Nyeres Nitrum var de Gamle ubekjendt.

17. απο του συμβεβικοτος, af sine Egenkaber. — τουτο neml. ζων, Næshornet. — τη προειρημενω θηριῳ, ο: τῷ ελεφαντῳ.

18. Μan forbinde οὗ του ζῶου τικτοντάς ως παραπλ. τοις χηνειοις (neml. ωντις), hvorimod svarer i det andet Led de absolute Genitiver του δε γεννηθ. αιξοι. — εξ αμφοτερων μερων, i begge Kænvebeen, det øvre og det nedre.

19. πηχων Genit. efter Compar. S. de gramm. Öv. 41, Anm. 1. — φωνην ἵππω παρεμφερη, en Skødesløfere Construction f. φ. τη του ιππου (Φωνη) π.

20. μακροτρ. δ' ὑπαρχον neml. ζωον. — ες οὖν συνηγμενον, spids Sammentrængt. — εξαραι neml. έαυτον, af εξαιρω i recipr. Bemærk.

22. παν οσδη μεγεθος, selv de største Been. — κατατινι nedfluger, af -παν, fut. -πασω, præf. παλι. -πονημι.

23. λιθος εμβαλλουσι, naar nemlig Vandet i Karret ey staarer höyt nok for at kunne naaes af Ravnen.

24. τα των κρ. μελ. neml. εργα. — ὑπερ του μη, for ikke at. — Taurus er en Bjergstrækning, som gaaer fra Vesten mod Østen gjennem Asien. — έπας λαθωσι σιωπη παρελθοντες, for uformørkt og stiltiende at komme forbise; λαθων med Particip. S. de gramm. Öv. 74, Anm. 7.

25. εγκαρτερει, udholder de Belværligheder, den foraarslager den. — χαινω pf. ιεχχων, analog med φαινω, πεφρυνω; μαινω, μεμψυνω. — αναπτετανυμι. aabner, af -πετω, πτω, pf. -πεπτανω pall. -πεπταμαι, er aabnet, particip. -πεπταμενος, aaben. — εξειλε Impf. ligesaavælsem Aoristos og Prælens, om hvad der pleier at skee, "den udtager", ligesom tæt foran εγκαρτερεи.

26. ανακυκλων: Elefanter bleve afskattede til at opføre et Slags Dands, ligesom endnu tildags Kunsthætene. — ίκαστε, ved hver Övelse. — οπτω, pall. οφδη-

μι, impf. αφθη, ης, η. — υγκτος, Tidens Genitiv ligesom i Lat. Ablativ. — αυτος εφ' ἑαυτου, allene, paa sin egen Haand.

27. δν συνελαβε μ. ε. (τουτον) επιδ. γν etc. d. f. l. συνελαβε την αυτων και μ. ε. etc. — επιδοξος γν d. f. l. εδοξε, det saae ud som den vilde, man troede nu den vilde etc. — απυρισταο af απερειδω.

28. αλλα τε θαυμ. και τα, foruden andre forunderlige Ting fortæller man ogfaa følgende etc. — επιδους αυτου (d. f. l. ξεντον) neml. τῷ ποταμῷ. — απεθεωρουν, neml. fra Flodbredden af. — αν ο: ικν. — περιουσιαν ασφαλειας, Overflodighed af Sikkerhed, ο: fuldkommen Sikk.

29. παγεις, εισα, εν, part. af παγημι, pass. af παγω, πηγω, πηγνυω, πηγνυμι. — ὑπαγουσα neml. ἡ αλωπηξ, — ψοφη, af Isens Bragen; Aarslagens Dativ, ligel. Lat. Abl. S. de gramm. Öv. 92, Ann. 1. — του ρευματος ὑποφερομενου, Particip. som Adject. istedelf. Lat. Accul. med Insin. το ρευμα υποφερεσθαι. Jvf. de gramm. Öv. 68, 8; 72, 6; samt Fortæll. 62, 66, 67. — γεγονεναι δια βαθους ο: γεγ. βαθεικη. — τις man; και ει τις, naar Ingen hindrer Den derfra. — τῷ μη ψοφειν, Aarslagens Dativ; d. f. l. ο δε μη ψοφει δ ποταμος.

30. τριτη ήμ. εκ. Tidens Længde i Accus. "at dette allerede var den tredie Dag, Den forblev" etc. — παροδος, Soldaterne gik ved Mönstringen, Een efter Een forbi Kongens Throne (καβημενου του βασιλεως). — Istedelfor ικεραιμ bruges i Præf Ind. det ligebetydende εκτρεχω. — δι' ὑποψιας ειγω, en Omskrivning f. διπτοπους ειγω.

πιναι, ligel. πυλιγ i No. 29: δια βαθους f. βαθεια. Man forbinde her Otdene saaledes: διε ανθρωπους γενεται δι' ὑπ. μη μονον εκεινω (τῷ βασιλει), αλλα και πατι etc. — ας med Insin. S. 69, Ann. 2. — συλληφθημι pass. af συλληψη af -λαβω, brug. -λαμβανω.

31. ονδραμι d. f. l. εντρεχω. — ξεντον επερριψε neml. τῷ πυρ. — εικερομενου neml. του νεκρου. — συγκατηκω, -κωνα (hvf. fut. -κωνω), brug. -κων.

32. Φανερος ειμι ποιουμενος τι figer Grækeren, som hellere bruger personelle, end impersonelle Constructioner, istedelfor Φανερον εις διτι ποιουμαι. ligesom λανθανω med Particip. S. gramm. Öv. 74, Ann. 7. Stedet kan her oversættes: og ωτιδε tydeltig, at Den nok vilde indlade sig i Kamp med Denne; αυτου ποιουμι. ανταυ. ο: ποιεισθαι τουτον ξεντον ανταγωνιζην. — Οι δε neml. κινει. — επογνωνις (af απογνωμι) ξεντον, naar Den opgiver sig reent, seer sig forloren. — δοσυ εχει πνευματος, sit sidste Aan- dredret. — εκιτη, flyrter.

33. οντια προσεισιν Neutr. pl. med Verb. sing. S. 36, 5. αισθανται βαρεις (ο: βαρεεις) οντες Objectsparticipet i Nominat. svarende til Subjectet, istedelf. Acc. med Insin. αισθ. ξεντους ειναι βαρεις (ο: βαρεεις). S. de gramm. Öv. 68, 8; og 72, 6; samt Fortæll. 62, 66, 67. — τῷ λανθ. Redskabets Dativ, S. 86, 5; og Naturhist. No. 11. — πειδη pf. πεποιηκα, analog med ειδω, οιδα; δειδω, δεδοικα; λειπω, λελοιπα.

34. εν μεγα, eet Redningsmiddel, som tjener ham istedelfor alle andre. — αναλαμβανει neml. τας φαγας, den opfanger dem paa sine Pigge. — τοις σκυλιναις etc. den

den grammatikallke Ordfølge er: παραδίδωτι τοις σκυλινοις (όδε) χρησθαι και λαμβάνειν (τας ραγας) επ' αυτου (neml. εχινου) ταμιευομενοις (ɔ: και ταμιευεσθαι). Dativet ταμιευομενοις svarek til σκυλινοις. — την κατ' ανεμον neml. επην.

35. θαυμασον τι χρημα πολυφωνου κιττης, ligesom vi kunne lige: en snurrig Tingest af en Skade, om skrivende istedetf. κιτταν θαυμασιω πολυφωνον. — υπο σαλπ. under Ledsgning af. — ώστερ ειωθε, Liigproceszionerna holdt stille paa Torvet. — ευδοκιμωντες, deels fordi de saae, at De fandt Bisald. Aarlagten er her udtrykt ved Participium. — ύποψιψι φαρμακων επι τους δηλ. μην, ɔ: ύποψιψι μη τους διατεχνους (at andre Barberere havde af Misundelse) Φαρμακοις κεχρησθαι εις την κιτταν. — συγκατεσθεσθαι pf. impf. p. af συγκατασθεω, brug. -σφεννυμι. — αφικεν (af αφημι) udfendte, lod høre. — ανταις ɔ: συν ανταις, med samt deres Modulationer.

36. πειρχυ α. ε. λαμβανοντες, som have anstillet videre Forfølg. — επεση neml. του ύδατος. — του πεθους neml. της ναρκης. — δια του ύδατος τρεπεμενου, saa som Vandet, formedelst Fiskens Berörelse, forandrer sin Natur og antager Fiskens Egenlukab. — προπεπονδα, pf. af παω, παθω. (brug. πασχω), πενθω, πονθω. altf. προπατχω.

37. πυλωρει τ. κ. προκειμη. holder ligesom Vagt ved Muslingen, i det Den sidder foran Den. ομεργμενη και διακεκμηνη i particip. som Tillægsord istedetf. acc. med inf. αυτην ανογεσθαι και διαχανειν. — δακω, brug. δακω, — συνεκδισε (af συγκλεω), Aorist om hvad der pleier at skee, S. 117, Ann. 2.

38. ενεχω, ogl. εντχω, -σχθω hvf. fut. pass. — παρεγομενος, participialsk Sammentrækning, d. f. f. και παρεχεται. — των μεν αλλον etc. imedens Den fluger alt andet, hvad der forekommer Den, Ικaaner Den allene sin Fører. — εκεινο δε neml. το ζων, ɔ: αισαα τον ήγειμονα — εγκατευδει, neml. δ ήγειμων. — αναπαυομενοι og προσλθοντος neml. τον ήγειμονα. — ι, eller, ellers, medmindre, ɔ: da Den i andet Fald, neml. ifald Den vilde skille sig fra Den. — και πολλα neml. κητη αν διεφθερη.

39. τα γενναμενα, Unger. — το λειστατον etc. den gramm. Ordfølge er: επιμιται αυτοις το λειστ. και μαλαχωτ. της θινος. — καταχω, brug. -χιαννυμι. — λεγουσι neml. αυτην (χιλονιν). — γνωρισται βιταμιρον ανογει neml. αυτον, Particip. og Verb. med eet og samme Object, hvor vi udtrykke det ene Object ved et Pronomen, og Latineren gjør Participialconstructionen pasivisk. (f. Ex. *thesaurum cognitum aperit*), S. de gramm. Öv. 51, 2; og Fortsæll. 82.

III.

Til Mythologien.

I. 1. ηδονται σιτουμενοι finde Behag i at nyde, S. de gramm. Öv. 86, 5, og Naturhist. II. — αυτη κνισση ɔ: συν κ. κ. — ανηγεγμενος pf. p. p. af σινεντην d. f. f. κνισφερη.

3. αλλοι αλλαζε, S. de gr. Öv. 60, Anm. 1. — διγενγρος neml. προσαγεται. — δε τις, Somme derimod.

II. 1. ταξιδιο, uidentil; neml. κατα, S. de gramm. Öv. 18, 1; 59, 2; Fortæll. 73. — ειςιοντι, naar man træder ind. — μετα δε, herpaa. — συνεπικινον αυτοις, Verba som ere sammensatte med συν styre Dativ, ligef. i Latinen de med *con.*

2. ανεξωσμενος pf. p. p. af αναζωω, brug. -ζωνυμι, med Accusl. — επι χρυσου θρονου, deraf kaldes hun hos Homer χρυσοθρονος Ἡρη (ion.) — διαβεβηκες, af διαβωω, brug. -βωνω.

III. 1. το δε μεγισον staarer i Apposition til den hele følgende Mening: "men hvad der er det vigtigste". — ενi sammentr. f. ενεις; S. ενειμι. — την φρουραν επιτετραμμενος, Passivet beholder, ligesom Activet, sit Object i Accusl.; altsaa d. f. f. δη η φρουρα επιτετραπται (af επιτραπω) brug. επιτρεπω. — κιων τρικεφ. Cerberus. — περισωθεντες, saafnart man er kommen derover. — Διηθη neml. ποτον. — δης, af hvilken. — προ του ο: προ τουτου χρονου, tilforn, hidtil. — Εριμης, som derfor og har Tilnavn af χθονιος. — δικασμι δε, Conjunctionen δε har her ikke adverbialt, men historisk eller blot copulativ Bemærkelse.

2-4. εν ξδου neml. δωματι ell. οικη, S. de gramm. Öv. 31, 2; 80, 2. — τουπιω, contr. f. το οπισαι. Denne Fortælling om Stenens Opræstning og Nedrullen af Bjerget udtrykker Homer meget skildrende i disse to Vers:

λαχαν αυω αθεσκε ποτι λοφου — — δο

αυτης επειτη κεδονε κυλιudeto λαχαν αναιδης. Ody. XI, 595.

5-6. πασης, en fuldkommen, uind/krænket; μεταχων πασ. παρ. tog frit Deel i Samtalen. — υπερχερο (af υπερχομαι brug. υπερχερομαι) τουτο ποιησιν, ligef. vort: "lovede at gjøre". Latineren tiltager et recipr. Pron. "promisisti se hoc facturum". — επισραφω, ιες, ι, recipr. af -σραφημι pass. forslkjelligt fra Act. -σραφω, ιες, ι. — πριν med inf. S. de gr. Öv. 125, 1.

IV. 1. χρσιμ, det *Gab* ell. *Hul*, over hvilket Trefoden stod, hvorpaa den spaende Pythia sad.

2. οι τοι παιδες, Nominat. absolutus, hvortil der fordi Subjectet strax derpaa er deelt i οι μεν οι δε, intet Prædicat findes; alts. istedetf. ταν σων παιδων οι μεν — δε. — το τελευτων adverbial. — ες την Σκ. απελθουσα, παντες ιστιν οις εσθιει, er efter et Anakoluthon; ο: Subjectet staarer absolut, fordi der foran Prædicatet er indkommen et nyt Subject (παντες οι). Man kan opløse Constructionen faaledes: απελθουσης αυτης ες Σκ. eller: απηλθεν ες Σκ. οι παντες οι. — οις εσθιει, hvilken affskyelig Føde hun der nyder. — λεξα απεκρινουμενος, ved tvetydige Svar, S. de gramm. Öv. 86, Anm. 5, og Naturhist. II. — δε med inf. ligesom δεσε, πριν, οιος ο. ll. — δε ακινδ. ειναι το σφαλμα, at han uden Fare kan seile i sine Orakelsvar. — απο του τοιστον neml. εργου. — ιηνοις οτι φονευσει, efter Imperf. staarer Objectet (ligesom efter Prælens) i Futuro: at han vil f. vilde (Φονευσει). S. de gramm. Öv. 57, 8; 71, 2; 76, 3; og Fortæll. 38; 54; 101. — τον ερωμενον Hyacinthus. — ειν προει. δε, heller ikke forudsaae han. — προεμαυτευσατο δε Φευξεται ο: Φευξοιτο, ligesom nylig ιηνοις οτι φονευσει. — καβοτι, ο: κατα δ τι i hvilken Henseende, hvori. — δρωμενα,

έρωμεν, naar de sees, naar du maa see dem. — ε; το κχλος, for sin Sk. — εγελυσα, nu maa jeg lee! Aoristen tilkjendegiver, at hun allerede, før Leto fik udtalt, havde begyndt at lee. — Ved den musikaliske Veddefriid mellem Apollo og Satyren Marsyas vendte Hiin sin Lire om og forlangde, at Marsyas skulde gjøre det Samme med Flöiten. Da han ey kunde Dette, blev Seieren tilkjendt Apollo, som da efter den Aftale at Seiervinderen maatte behandle den Overvundne efter Behag, flaaede sin ulykkelige Rival. — ἀλους (for ἀλονς) part. af ἀλωμι, pass. af ἀλων brug. ἀλισκω. — ο σου παρθενος, Grækeren bruger ofte Genitivet af personlige substantive Pronominer, hvor vi bruge possestiva, min, din, jhn. — εμαθον εφεισα, (ɔ: ιαντην εφεναι) S. de gramm. Öv. 68, 8; 72, 6; og Fortæll. 62; 66; 67; og Naturh. 33. — ξυει d. f. f. ξυνεις af ξυνεω, ξυνειμ. — μετ' ολγον neml. χρονον. — εφοματ σε δακρυουσαν, efter den latinske Construction o. σε δακρυειν. S. Naturhist. No. 29.

3. Θανατος, den personificerede Død, Guddommen Thanatos.

4. ἑπειχομην impf. af ἑποσχομαι, brug. ὑπισχυεομαι. — τειχιζω fut. contr. τειχισσω. — Περγαμον, Pergamum. hedde Troias Borg eller Citadell. — προιψηκε contr. f. προεψηκε. — ὑπειχετο σωσειν - ει ληφεται, Latineren vilde sige: *promise se liberaturum - si acciperet* (ikke accipiet). S. foreg. Stykke. — δωσειν, Lat. *se daturum*. — πτυσιας το κ. Latineren, som intet præteritum part. act. har, maa først forandre Participiet til pass. og da bruge το Ablativer: *interfecto ceto*.

5. ιπας neml. αριθμι, ligesaa mange. — ειπεν υπαρχειν lat. dixit se esse. — ειχαμενη, efter hendes Bøn.

6. σφεων contr. σφων, af det gamle personlige Pron. ὁς, οδ, οι, ει, plur. σφεες, σφεων, σφισιελ. σφι, σφαι; altsf. d. f. f. αυτων. — ἀπασεων ion. f. -σιν (Cligesom det og bør udlæses) af ἀπασα.

7. εβραηη impf. af βρωθημι, pass. af βρωω, βιβρωσκω.

V. 1. την ιατριην εδιδαχη, thi διδασκω i pass. beholder Tingsobjectet i Acc. ligesaa lat. artem eductus est. παρ' αυτων, af sig selv. — εμελλησεν, vilde, havde i Sinde.

2. την ηλικιαν neml. κατα, efter sin Alder. — εξενεχθημι pass. af εξενεγκω d. f. f. ειφερω. αποκατασσω act. brug. -καθισημι. — πετω, πετω, πετω, πετω, brug. πιπτω. — κατ' ενικουν, aarlig.

VI. 1 og 2. ενερραψε τω neml. έσυτου μηρω. — ηλαμην, ω, ατο, af ἀλλομαι. — Σισυφου θεντος, ved Indstiftelse af Sisy. — θεω, θημι (part. θεις), τιθημι act. men τεθημi impf. ετεθην, ης, η, pass.

3. διαφθαρω, -φθερω, brng. -φθειρω. — τα πολλα (neml. κατα) adverbial. meeflendeels. — υπο τυκτ. under Ledsgning ell. Musik af etc. — Af αυτε oeg οων, οιων. Ιημi, kommer baade αντι-ιημi og ανθ-ιημi. — καταδησας τοις κλημασιν, dette skeede ved Lykurg i Thrakien. — διατασθ. υπο της μητρος, dette var Tilfældet med Pentheus i Theben. — ουδεις φθονος, hvorfor vil man misunde ham det?

4. απειπωλυσοντας neml. αυτον.

5. ληψις (br λαμβάνω), pf. λελυφα att. ειλυφα. ligef. ειμαρμαι f. μεμαρματι.

6. μανα pf μεμυκα, analog med χαιω, κεχχηνε; φαιω, πεφυσ. — Efter en anden Fortælling blev denne Lykurg bundet med Viiinranker og dræbt.

7. τὰς περὶ τῆν οινοκοίνην, hvad der hører til *Vinintillavning*, eller kortere: *Vinens Tilberedelse*. — γονοτευτες neml. το γενομενου.

VII. 1. Εγι γαρ τις, er der da vel Nogen etc. Hermes anfører nemlig det, han her siger, som Aarslag til at han beklager sig. Man kunde supplere Meningen ved at underforstaae: "Jeg er medrette fortrædelig", thi er der vel etc. — αθλιωτερος: Endelserne στερος og στατος forlænges til wt. saaofte den foregaaende Stavelses Vocal er kort. — τοιουτον μηδεν d. f. f. τοιουτον τι. Den dobbelte Negation bekræfter Nægtelsen endnu stærkere. — δέ εχω svarer til det Pron. εγω som ligger i det foregaaende λεγω. — εξανατας af εξανασημ, brug. εξανισημ, jaasjart jeg er staaret op. — πριν for πριν η med paafølg. Inf. ἡκεν. Thi πριν er efter sin Natur et Comparativ, og tager derfor, naar det refererer sig til en anden Sætning, sædvanlig Partiklen η til sig, ligesom vort: *för end*. — οινοχοον, Ganymed. — και ο: και εν. — πεπραται, af πραω, brug. πεπρατκω. — κακις δουλευοντες: en Lov i Athen berettigede de af deres Herre mishandlede Trælle til at fordre, at han skulde følge dem. — κρι neml. σε, hvortil svarer νεανισκον εντκ.

2. ύποδ. τοις ποσι neml. τον βοῶν. — εκκαθαρες af εκκαθαирю.

3. τας βοας, sine Köer. — ελαυνονται neml. τας βοας. — dia har Infinitivets Accusativ efter sig, ligesom et Nomen. — ελαυνω af Grundformen ελω hvf. fut. ελαω og pass. ελασθμι. — ουκ εχω επειν, jeg kan ikke sige. — κλεπτω, af κλεπω, κλαπω (imprf. εκλαπεν), κλοπω, hvf. pf. κλεκφω og Nom. κλοπη, κλοπευς o. p. — ιηρευτο neml. εχειν αυτας.

4. απουσας της λυρας, Verba som bemærke at høre styre deres Object i Genitiv. — αποδιδ. τας βοας neml. τω Έρμη. — σηξαμενος συριγγα, recipr. sammenheftede sig en Flöite. af πηγω, brug. πηγνυμ. — κταιμαι erhvervet ο: besidder. — διδασκω med dobbelt Acc. ligef. lat. docere. P. διδασκομαι staar her som deponens i act. Bemærkelse. — τικσι sætter ο: gjör, be-skikker ham til.

VIII. 1. σχύτατον, ει και etc. som er sharp nok, om man saa end vilde kløve Stene dermed. — αλλα, saa, da. — διελω d. f. I. διαιρεω. — κεφαλην μου, Gen. af Pron. perf. istedets. possesliv. εμην, S. Mythol. IV, 2. — κατενεγκω d. f. I. καταφερω neml. τον πελεκυν, drivende til, huggende, ved et Hugg. — πειρηζου ει μεμ. for: πειρηζ ει εγω μεμ. S. de gramm. Öv. 114, Ann. 3. — διαιρεθναι μ. τ. κρανιον neml. θελω. — ου νυν πρωτον οργιζ. thi Jupiter havde eengang tilforn kastet ham ned af Himlen, S. Iliad. 1, 590. — κατα την Ελεύθιαν, paa Iithyias Viis, saa lemfaeldig som Il. bærer sig ad, — το μεγισον, hvad der er det vigtigste; staar i Apposition til den hele følgende Mening. — κοσμι τουτα και η κορυς, οεσαа Hjelmen giver denne Omstændighed en særdeles Ynde. — εγγυησαс, ved

ved at love mig hende til Kone, S. de gr. Öv. 86, Anm. 5. og Naturh. No. 11.

2. Ευπρος και Χαρ. neml. *νιος*. — τυφλος τους οφ-βαλμους, neml. κατα. Lat. bruger Ablativ, S. gr. Öv. 18, 1; 59, 2. αλλοι δε neml. λεγουσι. — ην δε, *ihi* hun var yndet etc. — τας ακοας neml. του Τειρεσιου.

3. επι τοιτου, *i hans Tid*, S. de gramm. Öv. 23, Anm. 9. — θαλασσαν; hvad her kaldes *et Hav*, var en Brönd, som indeholdt salt Vand. Den var indelukt i et Neptuns Tempel paa Akropolis, som hedde Erechtheion. — *Pandrosum* var et Kapell i Athenes Tempel paa Akropolis, og helliget Pandrofos, en Datter af Kekrops. — διαλυσας f. fut. διαλυσων.

IX. 1. ιρψας neml. *το πυρ*, Objectet fra foreg. Verb. S. de gramm. Öv. 51, 2; Fortæll. 82; Naturh. 39. — κλαπεις, impf. part. af κλαπημι, εκλαπην, pass. af κλα-πω, κλεπω, κλοπω, brug. κλεπτω, S. Mythol. VII, 3.

2. εικαστης (κατα) τα κερατα, ο: εχον τα κερ. ει-καση, ligel. det strax paafølgende το βλεμμα ήμερος f. βλεμματι ήμερω, eller βλεμμα ήμερον εχον. — εικησων πειnl. εις την θαλασσαν. — εκπλαγης pass. af εκπλαγω, -πληγω, brug. -πλησω, — τῇ ἐτερῃ neml. χειρ.

3. Σιδωνι γνην ο: Europa, Datter af Kong Aege-
nor i Sidon i Fönikiens. — ει μη, dersom ikke, ο: uden.

4. εξημενος af εξεπτω, pf. p. p.

X. 1. τον Αθαμαντος neml. *νιον*. — της μητριας: hun hedde *Ino*. — τον Ποντον, *Pontus Euxinus*. — και-τενεχθνας pass. af κατενεγκει ell. καταφερειν.

2. εγνων, ας, ω, impf. af γνωμι, af γνωσι, br. γ-γνωσκιο.

3. Χριμενω, *raa hans Foreførgezel*.

4. της νιος περικοπειτης (κατα) τη ακρα των αφλ. f. ταν ακρων τ. αφλ. της νιος περικοπεντων.

5. επιτεγεις af -ταγημι pass. -ταγω, brug. -τασσω. — δ (neml. Αιγης) δωσειν υπεσχετο. lat. *se daturum*. — τους ήμισεις, *de halve* ο: Halvparten af dem. — δν, f. ους, Relativet, hvis Casus i Latinen afhænger af det følgende Verbum, sættes i Græskien gemeenlig i samme Ca-
sus, som det foregaaende Nomen, hvortil Det svarer.

6. δειδα, pf. part. δεδοικας, ιια, *da hun frygtede*. — διαφειρω: af -φειρω pass. -φερημι, i conj. -φερων, δς. δ. — εγχειρίδω fut. contr. -ριδ. — επεγγειλατο συνεργησειν κ. εγ-χειριειν i futur. inf. ligelom δωσειν υπεσχετο, nylig No. 5.

7. έωραν, αες, αε, contr. αν, ας, α, med augmentum syllab. foran det temporale, att. f. άωρων, etc. — φεξας, ασα, αν, af φεων brug. φεων. — ανηχθην, impf. af άνηχθημι, pass. af αναγω: ligelom Lat. *avehor (navi)*, S. Fortæll. 18.

8. πηρωθηναι (neml. κατα) τας οφεις, l. *vise pri-vari*. — ολγα δτα, *kun lidet*. — τα περι του πλου, *Und-errening om deres Reise*. — εφη υποθησεθαι τον πλουν, *lovede han at foreskrive dem deres Reise, vise dem Veien*. — καθαπτας, ατα, αν, præf. part. af κατα - πτημι, brug καθαπτημι, af πτωσι, *lætning*.

XI. 1. επι τοις ο: τοιτοις neml. αθλεις, *derefter*. — εξεκαθηρα, ας, ε, af εικασαιμι.

2. διαφθαρειν, *dræbes*, ε: omkomme. — θελων,
ευσκ., εν, i den Hensigt.

5. αραιμενος af αρω brug. αρω. — μεχυροτατον συνεβη
γινεσθαι, *sik han hvergang nye Kræfter*.

7. ἐμρακις f. ὥρακις ligel. X, 7, ἔωραν, af ὥρω. —
σκευην εσκευασμενον ε: εχοντα, men saavel til intransitive
som til transitive Verber sætter Grækeren gjerne et Ob-
ject af lammme Oprindelle, som Verbet. — τὸν λεοντα ε:
την του λεοντος δοραν, *Lövehuden*, hvori Herkules gemeen-
lig gik indsvöbt. — τ. λ. περιβεβλημενην, ε: τον λεοντα περι-
βεβλημενον εχουσαν. Verba som bemærke at iføre sig No-
get, tage dette Object til sig i Accus. f. Ex. σκευαζομαι,
περιβεβλομαι, ενδυμαι.

8. μετασας af μετασημι, br. μεθισηκι. — καθεσθεις
part. af καθεσθημι (*Sætter mig ned*), pass. af καθεξο (κατα,
εξω). — ηξουν βοηθεισθαι, *bade om Hjælp*. — λεγοντος
da han forlangde. — εδεδοκεσαν f. εδεδοκεσαν, plusqpf. af
δειδω.

XII. 1. εδεδοκει μι, efter Frygtsverba betyder
μι, ligel. Lat. *ne*, at. S. de gramm. Öv. 48, 16; Fortæll. 92. — κρινω a) *adskiller*; b) *vælger*. df. προκρινω *væl-
ger fremfor*, ε: *foretrækker*.

2. προσπεσων neml. αυτη, Objectspronominerne
udeladte, ell. Verbum og Particip med samme Object,
S. de gr. Öv. 51, 2; Fortæll. 82; Naturh. 39; Mythol.
IX, 1. — ήμιτελη δομον: Protésilaus havde endnu ey
gandlke fuldført den Bopæl, hvori han med sin unge
Kone Laodamia vilde flytte ind, da han maatte afreise til
Troja, hvor han omkom ved Landingen. — αυτω
contr.

contr. f. αυτιαου. — τον Παριν peml. αυτιασθαι. — αγχετο ὄφ-
πασας røvede og reisde bort med; altsaa meer end det
blotte ὑπαστε. Denne Art Participalsammentrækning er i
Græsken meget hyppig. S. Fortæll. 17. — Δυσπαρις, *Ulyk-
keflister Paris*. — αδικα ποιων. Endog Svaret sammen-
trækkes i Particip med den foregaaende Tales Verbum
Man kan altsaa underforstaaε ευκ αφησεις μι, αδικα ποιων,
ε: εαν με ευκ αφησης, αδικα ποιησεις. — αποκρινομαι, fut. contr.
-νουμαι. — το επικεκλωθαι (pf. inf. p af επικλωθε) er No-
minativ, synonym med ο Μοιρα. — ορθες peml. απεκρινου
ell. ελεγες. — τι ουν ε: δια τι ουν:

3. πω (hvf. πημα), παθω, brug. πασχω, lat. pa-
tior. oaf. πενω² πειω, πονω hvf. pf. -πεπονθα. — υπο των
νεκρων, med litter döde Kroppe. — αποσχομαι d. f. f.
απεχομαι recipr. afholder mig fra, S. Fortæll. 20. —
επιχε πλησιον αω, han var tilfældigvis i Nærheden, det
traf sig just at han var i N. Omskrivningen med Parti-
cip. S. foreg. Stykke. τυγχανω har Bibegrebet af en Hæn-
delse i fig. — (ώσε) μικρον δειν, paa lidet nær, næsten.

XIII. τετραπον og τριπον d. f. f. τετραπονογ δικουν,
— προβλημεις, ειτα, εν, part. af -βλημημι pass. af -βαλω, -βαλεω,
-βλεω, brug. -βαλλω. — γαμω, (brug. γαμιω), aor. εγγιμω,
ægter. — έσαντου μητερα, Oedipus's Moder var Jokaste.

XIV. εκαθηρα aor. af καθαιρω. Mordere maatte
udsone deres Blodskyld og ved viſſe Ceremonier renses
derfra, for igjen at nyde andre Menneskers Selfskab.

XV. αφιεω, impf. ιφιεον, εε, εε, contr. ουν, εις,
ει, d. f. f. det brug. αφιημι, impf. ιφιημι, ις, ι. Imod
Sædvane har i dette Verbum Präpositionen, hvormed

Verbet er sammensat, saaet Augment. — *ηγιξουσις* neml. *αυτης*.

XVI. τάν ποδῶν εκδ. bandt hende med Fodderne ved (εκ) της πρωμηνς.

XVII. του Ελληνος, Hellens, som var Hellenernes Stamfader. — τεθνεως (af θνω pf. τεθνεα) d. f. f. τεθνηκως (af θνω). — πτερωθεισα, forvandlet til en Fugl.

XVIII. επ' οιλγον neml. Χρονον. — παρ' έτερη i Andres Hænder. — τοις πυνθανομ. Folk, som spurgede ham.

XX. Τι ταῦτα Φασι ποιει σε; f. f. τι ταῦτα εσιν, & φασι π. σε. — εα contr. f. εσε af εων. — εμε σιν δεδρακε; hvordan har han ikke handlet med mig? drøm τινα τι. — καταγων, i det han førde. — το Αστυρ. μεραρχιον, Adonis. — πανουραι ποιων, holder op med at gjøre, Particip f. Inf. — το παραντικα, for det nærværende Öieblik. — δεω (hvf. Subst. δεος), διω (pf. δεδω), brug. δειδω frygter. — επιλελημαι, σαι εαι, pf. επιληθομαι, br. -λαθνομαι. — υποβαλλομενος την χλαμυδα, f. f. εν υποβαλλομενη τη χλαμυδι. eller την χλαμυδα υποβαλλομενην εχων, med sin Karpe under sig. — επιτρεπει τω πρ. περικειμενη, klæder godt liggende omkring, krummer sig smukt om hans dasyn.

XXI. το εν γη neml. πεποιημενα. — θαρρων, uden mindste Betenkelighed. — το φρυγιον μειρ. Atys. — Κορυβαντες, Rheas ell. Cybeles Præster. — περιπολουσιν, neml. hun og Korybanterne. — of Κορυβαντες δε, δ μεν — δ δε, en absolut Nominativ, f. τάν Κορυβαντων etc. S. de gramm. Öv. 50, 7; og Mythol. IV, 2. — αποδιδοσιι f. f. -διδουσι, begge Dele f. -διδουσι (thi ν forved Endelsen er Pluralets

Kjendemærke). — αυτη μ. γ. η 'Ρεα, men hvad Rhea selv angaaer. — δηλη ουσα εν τῷ Αττι, da hun er ganske bejkæftiget med Atys, intet sandser uden A.

XXII. 1. καλον ερασμην etc. f. καλος ερασμης εσιν, & Σηκελος σύτος ποιημην, δν Φασιν επιμεμηνου (af επιμανουαι) σοι. — ει Διος α. παις αν — εφανιετο, om han endog var Jupiters egen Søn, men havde et saa vildt og loddcent Udsænde — οιει att. f. f. οιη af οιομαι. — τα τε αλλα (neml. κατα) iövrigt. — τα περπτα etc. Hjortetakkerne skulde forestille Lirens Arme. — ουδε κελλοπι περιερψεις, Straengene vare ikke engang trukne paa Hvirvler. — αλλο μεν αυτος - αλло δε ή λυρα imelleml hans Sang og Spil herskede den største Disharmonie. — ούτω λαλος ουσα, i ινοργνακ som hun end ellers er. — το λαχιον, ει: κατα την λαχιοτητα. — αντερασιην, ης, η, contr. αντερην, d. f. f. αντερασιη, ημι.

2. Ουτις, Ingen, som nom. propr. — ου πανυ ευθυρην αν: De Gamle tillægge Odyssæus undertiden mere Klogskab og Snildhed end Mod og Tapperhed. — δ εφερον δενδρον. δ εφ. — εφανησαν πειρωμινοι, de saaes at ville forfuge ει: saae jeg at de vilde forfuge. — ειτε -ην, hvad enten han nu hedde U. eller O. — φαρμακον τι, dette var nemlig den ublandede Viin, som den til fød Melk vante Kyklop ikke kunde taale. — τον μοχλον, den i Åsken lagte Stang. — απ' εκενου neml. χρονον, siden den Tid. — δις βαθυν neml. υπνον ει: δις βαθεως εκοιμιθης. selv til intransitive Verber föie Grækerne Object (ofte af samme Etymologie som Verbet selv, S. Mythol. XI, 7); og det Adverbium, der ellers skulde føies til Verbet, bliver da

et Adjectiv som føies til Objectet. — μεταξυ τυφλουμενος ει: σιν τῷ τυφλεισθαι σε, imedens han stak Øjet ud paa dig. — ου γαρ οὐδα etc. f. οὐδα γαρ ὅτι οὐκ εδύνη. — εἴηραν contr. -ρεν neml. αυτον. — εντελεχενος af εντελλομαι. — ὑπ' εκενοις maa forbindes med ὑπέξελθων. Odyssæus havde bundet sine Folk under Faarene og holdt sig selv fast under Buugen af Vædderen. — φύγοντο απιοντες stærkere end blot απιγεσκω, S. Mythol. XII, 2. — τα των πλεοντων, de Søfarendes Skjæbne. — επ' εμοι, i min Magt.

XXIII. ὑπερβαλεν neutr. tog Overhaand. — ἐκπεισοντες αυτον, og bade ham om hans Forbón hos Guderne. — κανον των Ἑλληνων, i alle Helleners Navn. — ὀντερ, paa samme Sted hvor etc. — παρεθρευεν. sidde ved Siden af dem, tage Deel i deres Værdighed og Magt. — των αριστων ετυχε: han dræbde Laomedon og sik dennes Datter Hesione til Foræring af Herkules. — ὅπο θεων: alle Guder kom ved denne Bryllupshötid sammen. — φεθηναι, af φεθημι pass. af αειδω. — μονου τοντου etc. og at han var den eneste af de AEldre, ved hvis Bryllup Guderne havde funget Brudesangen. — ουδε ει τοις τοποις neml. μονον. — επι τους βαρβαρους, imod Trojanerne. — συνεξελω d. f. f. συνεξειρεω.

XXIV. ουτε (ɔ: και ει) hvorimod svarer και, ligef. lat. neque-et, ει: et non - et, baade, ikke-og, ikke allene ikke-men endog. — τεθνωαι υπο τηνος δοεο: dræbes af Een. — Istanasse var Een af Nereiderne. — ιστο (I vide) των Περσων etc. neml. αποκτειναι το κητος ell. ligeft. *I kjender - erindrer dog vel Perseus.* — εμβληθων etc. Akris filos, Danaes Fader, befrygtede, ifølge et Orakelsvar,

at

at blive dræbt af sin Datterløn (Perseus), og indfluttede derfor Denne tilligemed hans Moder i en Kasse og kastede dem i Havet. Kassen drev op til Øen Serføs og de Indfluttede blev reddede af Diktys, en Broder af Kongen Polydektes. — αντερασαι svarer til ύπεις som ligger i επωτατε. — εικος (neml. αυτον) ιδη etc. det maa nu allerede være en Yngling etc. — εσχαλην, ιη, ι, impf. af φαλημι pass. af φαλω, φαλω, brug. φελλω. — τῷ βασιλεω neml. Πολυδεκτη. — εθηκεν satte ει: gjorde. — διηταντο af δικτασομι. — φύχεται αποπταμενος meer end det blotte απεκτατο, flöi sin Vey, S. Mythol. XII, 2. — πως ιδων participialsk forbunden med det Foregaaende: "hvørledes bar han sig da ad med at see hændé?" — αθετοι εισιν neml. ει Γεργονει. — ουκ ετι άλλο μ. τ. ιδοι, vil aldrig mere see nogen Ting. — Αθηνα δη, "Minerva inquam"; Skribenten fortsætter efter Parenthesen. her sin Fortælling med forandret Construction. — λ. της κομης, ved Haaret. — ανεπτυκτο af ανα-πτυματι, brug. αν-πτυματι. — άλους part. af άλωμι, pass. af άλωσ, brug. άλισκω. — διεγνωνων, ιη, ι, impf. διεγνωμι d. f. f. διαγνωνωσιν. — επηειν, εις, ει, plusqpr. af επ-ειω, επ-ειω, br. επειψι. — καταπιουμικαι fut. contr. af καταπινω. — τη μεν - τη δε, med den ene Haand - med den anden. — το δε neml. κιτος. — τα πολλα neml. μιρη. — κατιων, ιουτα, ιων, af κατιω, κατεψι. — ει του Κηφεως neml. διματι jvf. de gramm. Öv. 31, 2; 80, 2. — ον τον τυχοντα, en ikke hverdags ει: en anseelig, ærefuld Forbindelse.

XXV. Til Subjectet ουτος μεν maa der fra det Foregaaende hentes Prædicatet ηλθεν. — ει της σρατειας, i

de

de syv Kongers Feldttag mod Theben. — οὐ δυναμένος ανελεσθαι, Kreon, Kongen af Theben, havde forbudet at begrave de i Slaget faldne Fiender. — πολὺ ἡμῶν, her taler nemlig en Athener. — κοιναὶ τυχαι, ulykkelige Tilfælde, som kunne trefte alle Mennesker, og dersor opfordre Alle til Deeltagelse. — Til of δε παιδες, maa Prædicatet ηλθον, ligesom ovenfor ved αὐτος μεν, hentes fra det Foregaaende. — Ευρυθεως εχθραν: Eurylheus, Kongen af Argos, behandlede Herkules som sin Tiener, og gjorde efter Dennes Død endog Fordring paa Eiendomsret over hans Børn. — απ. χ. ὑπὲρ ὧν ɔ: ὑπερ ἐκείνων ἀ εὐεργετῆς, at gjengjelde de Velgjerninger, deres Stamader havde bevist Mennekehæftigten. — κατεφύγον, neml. baade Adraast og Herakliderne. — θάψαι ɔ: ὥσε θ. til Begravelse. Ordfølgen er; δουναι τους νεκρους τοις προσηκουσι (til deres Befløgtede) ἀστε θάψαι (αυτους). — ιψηνον τ. θ. επαυσαν: Eurylheus blev i Slaget tagen til Fange og dræbt af Alkmene. — δ μεν, den Ene, neml. Adraast. — διαπράξαμενος απηλθεν figer mere end det blotte διεπράξατο. S. Mythol, XXIV. αποπταμενος φχετο. — επιτάσσων ἀπ. τ. χρ. διετελεσεν ɔ: επεταξε Ηραклет, Διας θεός, δις ὑπερηνεγκε την ανθρωπινην φυσιν και θεου ρωμην ειχε, sit hele Liv igjennem maatte Herkules, uagtet han besad overmennelig Kraft, adlyde Eurylheus. — εξημαρτεν neml δ Ευρυθεως. — εις τοσαντην κατεση μεταβολην etc. forandrede Omstændighederne sig saaledes, at han kom i Herkules's Børns Vold og l. f.

XXVI. 2. την αλλην επιμελειαν, την etc. Beførgelsen af de andre Ting, som endnu finde Sted ved Bryllupper.

3. Ειλεινουν δε λαθειν neml. μιθολογουσι, hvilket man maa hente fra det foregaaende Stykke. — ιανοπαθουσιν neml. γνωσικον. — την επωνυμιαν ταξιν, en til hvers Navn svarende Bestilling. Horaernes Navne ere da siden anførte: Eunomia, Dike og Irene, ɔ: Lovrethed, Retfærd og Fred.

5. τας μουσαις δοθησι neml. λεγουσι. — των αλλαις έσαι ɔ: πανταν των αλλων ɔ: etc.

6. ιατρικην-δια μαντικης γνωμενη: Indvortes Sygdomme bleve anseete som Virkninger af en guddommelig Vrede, og behövede ikke saa meget Lægens Hjælp, som den af Spaamænd og Præster bestemte Udsioning. — συνεβανε τυγχανειν omfanskende istedetf. of αρρωσουντες ετυγχανον.

IV.

Til Stykkerne af den gamle Historie og Geografie.

A.

1. μεση neml. της οικουμενης. — και ταυτης neml. μεσοι γιαν Δελφοι. — ή καθ' ἡμας, θαλασσα, Middelhavet, som stodte til Grækenland. — της Ασιας προς την Ευρωπην Ισθμος. Denne Isthmus er hele Bredden af Rusland fra det Assoviske Hav indtil Iishavet. De Gamle kjendte ikke dette

dette Lands Udstrekning. — Από τ. Διβυη Ισθμω π. σύνεψιν
imellem Middelhavet og den arabiske Fjord.

2. Ἡ δέ Διβυη etc. Den store Udstrekning af Libyen imod Sønden var de Gamle ubekjendt. De sydligste Egne af denne Verdensdeel, som De kendte, laae omtrent i een Bredde med de sydligste Provindler af Asien.

3. ἡ εκτος θαλασσα, Middelhavet; ἡ εκτος θαλ. det atlantiske Hav.

4. ἔξης καιμενων, som grænse umiddelbar til Spanien. — συχνον δον, i en lang Strækning.

6. εκτος των Αλπεων, hvor Alpekjæden ophører. — τας δυο Παννονιας neml. ὥριζει σ Δανουβιος. — εφ' ας εις neml. χωρα, ἡ Δ. καλειται, hvortil grænser det saakaldte D. — της ἔπειρας ηπειρου neml Aliens. Det gamle Sarmatiens indbefæstede en stor Deel af det europæiske og asiatiske Rusland.

7. ἡ ιδιας καλ. Χερρονυμος, Chersonesus Taurica.

8. Ιουερια κ. Αλουια κunde ogsaa skrives Ιθερια και Αλβιαν. — υπο την Κιμφ. henimod, i Nærheden af Η. K. ἡ και Κερτικη neml. καλουμενη.

10. ολιγου δειν ω: ὁσε ο. δ. der flettes lidet i, ω:
ποξτην. — Paa den kaukasiske Landstrimmel imellem det sorte og det kaspiske Hav laae Kolchis, Iberien og Albanien ved Siden af hinanden.

11. Ασιαν κατ' εξοχην ω: Lilleasien. — Ισσιου κολπου, hvor Cilicien med Syrien danner en Vinkel. — ἡ κατα την πετραν Αραβια, Arabia Petrea, det stenede Arabien.

B.

1. καθηκηρ, saaledes for Exempel. — δια προ-
νοιαν την περι τη πολιτικη. ved deres kloge Statsindret-
ninger. — πολιτικως ζην, antage en borgerlig Forfat-
ning.

2. και ταυτη διετι, οεσαα deri, at etc. — ὥντοις
σπανιζ etc. Ting, som man kan undvære, uden der-
for at leve slettere, end dem, der besidde disse Ting i
Overflodighed. — ἡς δ' αντως ω: ὀπωντας δε.

3. Ιθηριας το πλεον neml. μερος. — προς τη τραχυ-
τητι, foruden det, at Jordbunden er meget skarp. —
ἡ εξω σηλων ω: den ved det atlantiske Hav beliggende
Deel.

4. πειρεκουσαν πολλην ευτονιαν σκελων, som fordrer
megen Styrke og Færdighed i at bruge Fodderne.

5. κατακανηνι, inf. af κατακανη, pafl. af κατακαω,
-κασει brug. -κασι. Ligel. καλει, κλει, κληθει, pafl. κληθηι.

6. δια της ιδιας φυσεως, formedest deres egen
Natur, uden Hjelp af Kunsten. — ἡ εσω θαλασσα, Mid-
delhavet.

7. σπουδαιοτατα παντων, som give overmaade
meget affig; overordentlig rige. — εσθ' ὅτε, underti-
den, ligefrem efter Ordene: der er (en Tid) naar etc.

8. το κρατισον ἵππιναν, den fortrinligste Deel af
Rytteriet. — απο της κατεργασιας, ved denne Manipu-
lation.

9. θηκαιουση προς την μαχην, antager deres Ud-
fordring. — θημαγμενος pf. p. af αματσω.

10. Ἐρκυνιαν δρυμον: under Navn af den herky-
niske Skov forstod man ofte alle nordlig over Alperne
liggende Bjerge; her menes Bjergene i det nordlige Ger-
manien. — πολυ μεχαρισμ. langt fra.

11. ορειναι neml. μερη.

13. κατατυφωσαι-ηγον, de flæbde dem med fra-
vendt Ansigt til Krateret. — ὑπερπετης του λεβητος, oven
over Kjedelen. — βυρτες-ἀριαμακέων, Vognenes Sidevæg-
ge vare overtrukne med tørre Huder. — περιτεταμενος pf.
p. p. af περιταω, hvoraf -τωναι, -ταννω, -τενω, (lat. *tendo*),
brug. -τενω.

14. τα ύπο τωις Αλπειν αυταις, den Egn af Ita-
lien, som ligger umiddelbar under Alperne. — δευρο,
herhid, i een af disse Luinde.

15. μερος o: κατα μ. — το παλαιον, i ældre Ti-
der. — γραμματα o: Grammatik og Litteratur. — τα περι
την κερκυνοποιαν, Kundskaben om Augurier, Auspi-
cier o. d.

16. ή Δατηνη neml. γη ell. χωρα.

17. ος δ' αυτας o: οσσαντως δε.

19. εν Σαγρῃ πεσοντων: ved Floden Sagra blev
Krotoniaterne i en stor Trefning flagne af Lokrierne. —
πονησαντος ζυλον, da en Støtte (*Söile*) voklede. — βιαζε-
σθαι, havde han brugt Magt o: anstrenget sig af alle
Kræfter. — απολειφθεντα, som var efterladt; saaledes
er den sædvanl. Læsemaade. Bedre var maalkee αποληφ-
θεντα (af αποληφθη pf. af αποληφω, απολημβανω), som
holdtes fast, blev hængende, jvf. Hemførh. til Aristof.
Plut. p. 326.

20. αφηρεθυσαι την ειδ. thi felv i Paff. beholder
et Verbum Tingsobjectet i Accus. — έλοντες neml. οι Κρα-
τωνιαται. — επηγαγον ποταμον neml. τη πολει

21. Timæus havde forfattet en Italiens og Siciliens Historie. — φειδιτιον hedde Spartanernes fælleds Maaltider. — πυθενομενος, saalænge han blot havde
hört derom.

22. δ τ. π. τοπος Beliggenheden. — παρεξυνε
εκτρυφσαι o: εις τρυφην.

23. εις τηλικουτον-εληλακοτες (af ελαω, brug. ελανω),
de vare gaaet saavidt i Overdaadighed. — άμας ακουον-
τες, saasnart de hørde.

24. ανειναι præf. inf. af ανημι, brug. ανιμαι (af ανε
og έω, ήμι, ήμι).

25. τους κυνας μι δ. σιβενει εμποδιζοντας την φ.
εισθυτιν, o: den stærke Blomsterlugt hindrede Jagthundene
i at opspore Vildtet. — ομφαλος Σικελιας, (*Middelpunkt*),
ligesom Delfi kaldtes hele Jordens *Navle*, og Kalypso
Øe hos Homer Havets *Navle*.

26. τα κατω neml. χωραι. — διελημψαι, ηψαι, ηπ-
ται, pf. paff. af διαλεψω, -ληψω, brug. -ληψενω.

28. τι τουτο, μονος o: τι τουτο εσι, δτι μονος των
αλλων neml. ποταμων. — ξυνεσως (f. ξυνεσων, brug.
ξυνισημ) d. f. f. ξυνεσηκως. — ή δε, og denne Kilde ής εργη
λεγεις. — που γις, hvor i Verden, paa hvilken Deel
af Jordkloden, ligef. lat. ubi terrarum? Stedsadver-
bier tage Stedet til sig i Genitivet. — οιδα ουκ αμορφον
neml. αυτην ειναι. — δια καθαρου, af en reen Bund. — τε
ύδωρ επιπρεπει τοις Ψηφισιν, o: Smaastenene paa Bunden
formere Vandets Skjönhed.

30. ακονθάι, 3. sing. aor. opt. act. — εκείνου επλειφθεντος, da man her ophørde med at give Orakelsvar. — αυξησιν δύνη ισμεν (for ιστημι), sin bekjendte flere Anseelse. — εκοπτική neml. το δέρον. — Χαρμάδου neml. μήσ. — χρυσου πεπ. και ελεφαντος: Materien, hvorfaf Noget er gjort, staar i Genitiv. — σεφανας επικειται of τη κεφαλη d. s. l. αυτω (og dette for αυτου) τ. κ. thi δέ, οὐ, οἱ, ἐ, er det gamle Trediepersonspronomen d. s. l. αυτος; og Dativet staar her istedetfor Genitivet. Ligeledes strax efter υπόδηματα τῷ θεῷ istedets. του θεου.

31. μεταλλον ανοργειν, dabne en Metalmine.

32. Δακεδαιμονοις etc. Hvad her fortælles om Lakedæmonerne, gjælder storfæsteden kun om de ældre Tider, da der endnu blev holdt nöiagtig over Lykurgs Love. Efter den Peloponnesiske Krig udartede dette Folks Sæder. ἡ Ορθία, ο: Artemis Orthia.

33. ὥδηματι, σαι, ται, perf af ὥδημα. — γριμετρα τε και αμετρα, Orakelvarene blev i de ældre Tider bestandig givet i Vers; men da deres Anseelse var begrundt at synke, ogsaa i Prosa.

34. οἰα παρεχεσθαι ο: τοια, ὡς παρεχεσθαι. Endel Adjectiver, efter hvilke vi sætte Conjunctionerne, *at*, *saa at*, *til at*, o. d. (f. Ex. αἴσι, ἵκενος, δένος, δύνατος o. fl.) tage, ligesom Conjunctionerne ὡς, ὡσε, o. d. (See de gramm. Øv. 69, 2.) Verbet efter sig i Infinitivet. — εἰς δέ και γη, en Deel af Jordbunden. — πολλαπλασιους træfver, η ει etc. bringer langt flere Frugter, end om o. s. v.

35. τεθηλα pf. af θελλω. — δύνη ε: κατα δικην, paa samme Maade som, paa deres Viis. — και εκείνη (nemlig ἡ πετρα) μεν υπολανθ. — ει τοις λεοις και παθημενοις neml. τοπις, paa jevne og lave ell. side Steder. — καταφυγειν ε: ὡςε καταφυγειν εις αυτα. — διεσπαρμενος pf. p. r. af διασπαρω, brug διασπειρω. — ελαιου δικην ε: ὁμοιωσι ελαιω. — επι πλαισιον της ἡμερας, den største Deel af Dagen igjen-nem. — ὡς αυτην αποσεγειν, thi efter ὡς følger acc. med inf. See nylig No. 34. — λως, att. f. λαος, har som et Collectiv Pluralis efter sig. — συνιστιν af συνειμι, egentl. istedets. συνισι af συνιμι (af Grundformen εω οg ω), thi Pluralmærket i 3dje Person er egentlig ν; undertiden, især i den ioniske Dialect, α. (for Ex. αται, ατο, οστι, εσαι istedets. νται, ντο, οντι οg εντι, hvorfaf οντι οg ειτι). — ἀτε ουν πολλων - θυοντων, da der nu ere mange som offre. — παιδες Θετταλων, omkrivende for Theffalerne. — καθηγραθαι, νιστε bleven renset, aor. inf. pass. af παθημα. — ετους ενικαντον, hvert niende Åar.

36. μεχρι πολλου neml. χρονου. — διετελεσ Φερο-μενη τα πρωτα, vedblev at have første Rang. — αφιρεθι mistedes, impf. af αφαιρεθη pass. af αφαιρεω.

C.

1. διεζωνικ pf. af διαζωω brug. διαζωνυμι.
2. Φατναις κατατετριμμενοις, i gjennemhullede Truge (hvor Vander altsaa kunde løbe fra). — μεμθ χρυσομ. δερος, Fahlen om det gyldne Skind.

3. σινεται, er heboet. — το πλεον adv. *fordet-møeste*. — της χωρας τα μεν, en *Deel af Landet*. — οι πλειουσ nom. contr. f. πλειονες, -οει. — (κατα) Σκυθιων δικην, paa *Skythernes Vis*. — εγγυτερω neml. ειτι. — ταυτη δε και, desaarsfag ogfaa. — τα πολλα (neml. κατα) adverbial. *mæstendeels*. — προς ταλλα τα του βιου, *ihenseendetil* de övrige *Indretninger i Livet*. — απειροι ειτι μετρων επ' ακριβεις, *de have ingen nöagtig reguleret Maal* og *Vægt*.

4. διειληπται 3 pf. pass. af διαλυβω, brug. διαλαμβων. — κατεπιευκατες ευκαρφ φρεστα, *have paa bekvemtliggende Steder gravet Brønde*. — οι δε-αλλοενεις, nominativi absoluti ligesom ellers ofte genitivi consequentiae.

5. Φυσεις ευαδεις, *vellugtende Væxter*.

6. ουτως φλογωδης-κοσμηματων: *det arabiske Guld er formedelst sin ildrøde Farve det skjönneste til at indfatte AEddelstene i*. — ειτιν μη προσδεομενα, *uden at spore Kornmangel*.

7. διεξαδον ποιουνται: *For at finde Veien igennem Ørkenen, maa man, ligesom paa Havet, agte paa Polar-stjernen og Stjernerne overhovedet*. — ποταμοις διειλημψενη γjennemskaaret med Floder. S. διαλαμβων — αρδευοντες neml. οι επιχωριοι. — οι δε ανα δεκυ μεδικυνος φερουσιν, *de bære hver ti Medimner*. — οι ανακωλι και λαχωρι ταις συσασσι, *de Kameler*, som ere af kortere og strædere Bygning. — αυτικαθη. all. αντινωνες, *Som sidde med Ryggen imod hinanden*.

8. οθες το ονομα Μεσοποταμια καπο τ. επιχωριων κληζεται, nemlig efter den græske Overfættelse. Hos Ind. byg-

byggerne selv maa Landet have beddet anderledes. — ες αυτων, i sig. — καθοτι (καθ' δ τι) efterdi. — σφισιν οδατος ενδεως εχει, *det flettes dem paa Vand*.

9. εν οις neml. αμβροις, medens ell. under hvilke.

10. δια παντος, *bestandig*. — διμοιως δε χρυσον, α. σ. ζ. neml. εχει. — ήνικα αισθωται; νετουντων έσυτων, Skulde efter andre f. Ex. *det latiniske Sprogs Natur have heddet η. α. έσυτος νοσειν*, men Grækeren gjør Infinitivet til Particip, som da retter sig efter sit Hovedord i Gen. Num. og Casu.

11. πολλη εν τη παραλιῃ (neml. χωρα), hvoraf en stor Deel ligger ved Søekysten.

12. καταξινωρ perf. pass. κατεξιμαι, analog med φωνω, πεφαμαι. — υπ' οργανων-δεχομενοι τας ταφας, man hidfede Liigkisterne ved vilse Malkiner ovenfra ned i Grayene. — κάκεινων θερα-Περσαι διεπορθται: Dette var ikke i den anden persiske Krig.

13. τευτων τι αδικουντας, *at de have begaæet een af disse Forseelser*. — ου ενεμα-δικαζονται δε ήκιςα, hvorover Mennejkene sædvanlig allermæst hade hinanden, men sædvanlig dog ingen Processer føre. — σεμψοις aor. conj. af σημψινω.

D.

1. Πολλα δοκια (neml. εισι) του N.

5. εστι (neml. εν ταῖς Θηθαις) ἕρε πλειώ (πλειονε). — ηκρωτηριαστε Καρμύσης, neml. paa hans Feldtig til AEgypten, i hvilket han ödelagde mange af dette Lands Templer. — ταὶς αὐτῷ ταὶς απὸ τῆς καθεδρᾶς, den hele øvre Deel lige indtil Sædet.

6. τοτὲ μὲν αὐτοὺς, undertiden dem selv allene. — παραδίδοστι og -δίδουσι, begge istedet. -δίδουσι. — πυρι πόλλῳ καυσώντες: Stenene i metalfulde Gange blive, som det endnu ikke i nogle Bjergverker, sprenget og løsnet ved lld. — τοις εργάζ. υπόδεινυσι, anviser Arbeiderne deres Forretninger. — μαρμαρίζουσαν: AErtsaaren i disse Bjergverker havde en marmoragtig Glands. — οὐ τεχνῶ τ. ε. αλλὰ βιαν προσπέγοντες, hvortil der ey udkræves Kunst, men kun Styrke. — μυλων εἴης π. σ. de knusede Stene males paa en Række af Haandkværne stedse klarere og klarere. — αὐτὰ τρεις η δύο, tre eller to ved hver. — των μὲν αλλων, af de øvrige Ingredienzer, som man, for at befordre Flydningen og Rensningen, havde tilsat, og som i Heden fortærtes.

7. τον Φαρου λιμενος, den Havn, hvori Øen Pharus ligger. — μεγαλης λιμνης, neml. Søen Mareotis. — διηκαστα loem. af Particip. διηκων — τεσσ. σαδιων, Stadien beregnet til 125 Skridt; 40 Stadier udgjøre altsaa omrent en Mil. — τον κατα την οικουμενην neml. πολεων. — Πιγμαίους επενογχαν neml. οἱ ποιηται ell. overhovedet οἱ αὐθωποι.

11. Σχλους το αὔριον των επιτηδευμάτων, yltre Wildshed i sin Levemaade, leve som Vilde.

til de geografskhistoriske Stykker. 241

12. ὁς— αθρους θνατ, thi det hele Land, saa langt som det strækker sig indad, er bedækket med en Sandmasse. — εφ δύον σπανιζει -επι τοσουτον πληθυνει etc. saa men gen Mangel det end lider—saar rigt er det derimod o. s. v.

13. επηγραφ. κυκλον, som har en Omkreds etc. — ίκανος ορθια, temmelig steil. — Ασκληπιον neml. ιερον, et AEskulapstempel. — κτισμα εἰπι neml. ή Καρχηδών. — ή αποικια τοις Φοινίξιν etc. de Kolonier, som Fœnikierne havde anlagt i Hispanien, saavel ved Middelhavet, som ved det Atlantiske. — την αριστην neml. γην, ell. χωραν. — δυον μη γομαδικως etc. den Deel af Libyen, som tillod en anden, end en nomadisk Levemaade. — προς αὐτοὺς nemlig Ρωμαιους, hvilket ligger i det foregaaende Ρωμη.

14. ή δυναμις αυτων neml. των Καρχηδονιων. — εν τη πολει, i Hovedstaden. — ὁς ου πολεμηψομενοι, i det Haab, derved at forebygge Krigens Fortsættelse. — κριθετος παλιν του αικιολεμην, ε: da Romerne gjorde saa overdrævne Fordringer, at Karthagerne holdte Krigens Fornyelle for nødvendig. — τριχη τοις καταπελτ. ε: Haar til at gjøre de ved Katapulterne nødvendige Reeb af. — Καθων, Kothon var en liden befæstet Øe i Karthagos Havn, hvorved Denne deedes i flere smaae Havne. — ζελων, ος, ο, impf. af ζελωμι pall. af ζελω, brug. ζελισκη.

V.

Til Brevene.

1. *Diogenes* den berömte Cyniker. — *Hipparchia* ægtede Krates, ligeledes en Tillægger af den cyniske Sekt, med hvem hun ogsaa levede efter hans Måner. — Διογένης Ἰππαρχίᾳ neml. εὐ πράττειν λεγει ἢλλενει, ligesom lat. *salvere jubet*. — επιθυμιας, Larlagsens Genitiv; man kunde underforstaae ἐνεκα. — της διαλεξεως efter Compar. d. I. G. η διαλεξης.

2. τοντ' εφ' ἡμιν ειναι, at dette (det dydige Levnet) staaer i vor Magt, da derimod alle Ting, som angaae det udvortes Mennelke, ikke staae i vor Magt — ὡς εγεννησε neml. ήμας. — και διαλυσι, ο: ούτω κ. δ. ήμας. — ἔπεις ποτε αναστητος ω, at jeg nogensinde skal vordeuden Følelse, eller: hvorledes min Skæbne vil vorde i Følesløshedens Tilstand.

3. παρα τοσουτο, paa saa' meget nær, ο: der fattedes kun lidet i. — απασηγ εσχατον απασαμα, en Idiotismus i det gr. Sprog, hvori ethvert Verbum kan tage Accusativet af det Substantiv, hvorfra det nedstammer, eller af et beslagtet til sig; hvorpaa da det, der skulde være Adverbium, bliver et Substantivet svarende Adjectiv. — γνω, φε, φ, præl. conj. af γνωμι brug. γνωσκা.

5. θυλαι d. f. f. θυλη. — εις φιλοσοφου neml. οικου, σχολην, συνουσιαν διατηριν, i en Filosof's Skole.

6. *Antipater*, Kongen i Makedonien. — οι ολης, en Synekdoche f. de Fattiges ringe og tarvelige

Koſt,

Koſt, modsat Kongens rigtigbesatte Tafel. (τη τραπεζη). — της ουσιας: Sin Eiendom kalder Filosofen den Sparfomme og vise Levemaade, hvortil han er vant.

7. *Filosistratus* fra Lemnos, en Sofist fra det tredie Aarhundrede. Epiktet, en Taler. — κροτῳ over Tillskuerne Bifaldsklap. — ηγου, bild dig ind. — και θημου, og endydermere et Folk.

8. μαινονται etc. Rheas eller Cybeles Fest blev af hendes Præster (Korybanterne, Gallerne) feiret med et Sværmerie, som grændsede til Raerie, og tildeels opvakdes ved den støiende Larm af Trommer, Piber og Cymbler.

9. ανθεισ ζσα σ. ο: παντα γενη αυθεων. — βδαλις af βδαλλω d. f. f. βδελλω. — Ακάρναν η Μυλιευς: maalkee fandt man i Leiesoldaternes Hærd ofte især Akarnanier og Meliller (Thessalier). — μη σύγε neml. ποιου τοντο, en mild og bedende Maade at fraraade Een Noget. — ὡς ήμας d. f. f. προς ήμι. — θιον εν ήσυχηι ο: β. τον ήσυχη.

10. εικ εφιν (af φθημι, φθω, brug. Φθων) παραποζεις το θυριον, ikke saasnart havde jeg aabnet Dören. — ζσον ουτω, strax derpaa. — Ordene θεαμα ήdu maaes tages som en Parenthiele. — ειλημψι pf. pass. af ληψω, ληψω, brug. ληψιβανω. — απεσαλκα, af αποσαλω brug. αποσελω. — φθονουντων contr. f. φθονεοντων att. f. φθονειτωσων. Ζ persl. plur. i Imperat. endes undertiden i det ældre Sprog paa οντων f. ετωσαν for Ex. Odyss. 1, 340, ΤΙΝΟΝΤΩΝ. Ligeledes ετων f. ετωσαν o. fl.

11. ζσα neml. κατα, hvori. — αξυδε ο: εις αξυ, Endetillægger ζε tilkjendegiver sædvanlig en Bevægelse til

Stedet, ligesom øen fra Stedet, og Ø: et Ophold paa Stedet. — επιτηδεος neml. μαλλον, hvilket Ord underiden udelades forved γι. — εισω πυλων ɔ: εν τοι αζει.

12. Ταμοχαιρων (af γαμος og χαιρω), og φαγοδαιτης (af φαγω og δαιτης), to digtede Snyltogjæstnavne. — προς τη θρηνος neml. οικον. — παρα μερος, paa enkelte Steder, hifst og her. — Πασιωνος neml. δωμα. Passion hedde nemlig denne Parafitis Patron. — εφ. άτω d. f. l. εφ' άτη, hvorover. — των τριχων επιλαβη. ved Haarene, ligesom λαβεσθαι τινα χειρος, ποδος ο d. — εκεινος neml. τας τριχας. — των αετιπιουν neml. κουρεκ. — ετολμησε (neml. παιξειν) ταυτα, dette Spøg vovede en o. f. v.

13. Archytas var en berömt Filosof af den pythagoræiske Skole og Statsmand i Tarent. — οι περι Αρχ. κ. Φιλων. ɔ: Archytas og Filonides selv, thi περι med foregaaende Artikel er ofte en omskrivende Benævnelse paa den Person selv, som følger efter Präpositionen. — τα προς την πολιν, deres AErende til Staden. — ή περι τα κοινα ασχολια, dine Forretninger i Staten. — τα αιτου πραττειν, drive sine egne Forretninger, ɔ: leve fri og uafhængig, efter Godtbefindende. — της γενετεως τι neml. μερος, en Deel af vor Tilværelse. Til dette Sted figter Cicero de officiis 1, 7: "ut præclare scriptum est a Platone: non nobis solis nati sumus, ortusque nostri partem patria vindicat, partem amici" etc. — ἄμα γερ ξυμβούνει etc. ɔ: det værste er, at naar de Retikafne unddrage sig de offentlige Forretninger, saa give de derved de Slette og Ildefindede Lejlighed til at trænge sig ind i den af dem forladte Post. — συν απε του βελτισου, ikke i den

Hen-

Herligst at besorlre det Gode. — περι τοιτων θεων neml. λελεκτω. — Den her nævnte Echekrates var uidentviyl af Archytas anbefalet Plato.

14. Φαλαρις, Tyrann i Agrigent, hvis Grusomhed ellers er bekjendt. Men mange Lærde tvivle om, at den Samling Breve, vi have under hans Navn, virkelig hidrøre fra ham, og ikke maalkee snarere skulde være forfattede af en yngre attisk Skribent, da Falaris som en Sicilianer ventelig vilde have skrevet i den doriske Dialekt. — αχθομενωσι istedetfor αχθεσθαι σε. — συγγνωμη ɔ: συγγωδων εστι. — ος εις των οικειων, ikke anderledes, end een af de nærmest Beslægtede. — μειζον i comparat. ligesom i Lat. gravius f. graviter, μαλα. — προς τα τοισυτα, i saadanne Tilfælde. — δια το etc. Ordfølgen er: δια το δρυν μηδεν οφελος ειναι (το ανιασθαι) μηδε τοις σφ. αι. — Ο-χαιρων, en gættæk Idiotisme i Constructionen f. αδηλον γιαρ, ει ο εν τω ζην αγαθος μεταβαλει π. τ. ζ. — χαριτες ανατροφης, ɔ: τροφεις eller θρεπτηρια, den Tak eller Erkjendtlighed, hvormed Børn føge at gjengelde Forældrene den paa deres Opdragelse anvendte Möie.

15. τραυματων ου τετρωμα (af τρωω, brug. τιτρωσκω) f. & τετρ. som jeg har erholdt. Relativet i lige Calu med det foregaaende, og Verbum af lamme Etymologie som Objectet, ere sædvanlige Idiotismier i Græken. — παρ' ολιγον ιλθον αποβενεν, der sejlede kun lidet i, at jeg var død, εξ αυτων neml. τραυματων. — της ειμαρι. θαττον, for den mig af Skæbnen bestemte Tiid.

16. Forfatteren af dette Brev er Julianus, sædvanlig kaldet Apollata, Constantius's Estermand som Rom-

Rommersk Kælser. — Ομηρον etc. Man troede i Iliaden at finde de første Grundsætninger for Krigskunst og Taktik. — εντυγχανοντες neml. αυταις (o: επισολαις σου). — την εν τη γραμματιν ομιλιαν, *Kriftlige Omgang med dig.* — αυδε δτι ζ. ikke engang at jeg. — ειπεν ετιν f. εξεσιν. — η θετα μονον, undtagen naar.

17. Libanius var en berømt Taler i det fjerde Aarhundrede efter Chr. F. — ομητερα f. τα σα, ligesom hos os I og Eders f. du og dine. — καιπερ εν σφ. τουτο ποιειν δυναμενος, omendskjønt det ikke var mig saa let en Sag. — Αντωνιου π. A. Antonius's Brev til Alexander var uidentvist vedlagt Libanius's Brev.

19. Brevet skrives til Zeno, en Læge i Alexandria, som under Constantius's Regering var blevet forjaget derfra. — ανηκεν εις τα πρωτα, πασε den höieste Spidse, den förste Rang. — ιδους etc. προς την τεχνην συμφωνως εχειν d. l. l. συμφωνει τη τεχνη το σου ιδως και επι-εικειν κ. β. σωφροσυνην. — κεντρον nemlig en Længels Braad. — τοις βουλομενοις, for enhver. — επενοις o: for dem, som ville lære Lægekunst. — δια Γεωργιας neml. σα-σιος, formiddelst de Georgianske Stridigheder imellem Arianerne, i hvis Spidle den af Keiser Constantius ynde- de Biskop Georgius Rød, og Athanasianerne.

20. En ubenævnt Digter anbefales til den rige Nikokles. — πεμψειν εμελλον, *skulde jeg vel sende*, l. missurus eram, f. mittere debebam, poteram. — τα αυτου π. neml. den anbefalede Digtters. — θμων το ειδεναι διδοναι, eders Gavmildhed. — προτερας δοσεις: Nikokles havde allerede tilforn i lignende Tilfælde viist sig gavmild.

21. ήμενος pf. p. af ἀπτω. — του πυρος neml. τι. Ordfløgen er: ανεμον απαταντα ενεγκει τι τουτο π. Ac-tivparticipiet og Verbum har, som sædvanligt i Græsken, et og samme Objekt. — ζητειν οικους, følge Erfatning for sit afbrændte Hus. — ει κατηγορειν neml. διναται.

22. αφιτεν neml. ξυντον. — Her omtales en vis Alexander, som anbefales Klearch. — Διασκουροι, Dio-skurerne eller Tyndarerne troedes at staae de Søefarende bi. — δια λειτουργιας, over de offentlige Forretningers Hav. — του μονου κυριου καλυπται etc. i hvis Magt allene det staaer, at o. f. v.

Forklaring af alle i denne Bog forekommende græske Ord.

Forkortelser: *pr.* betyder privativum; *d. s. f.* det samme som; *br.* brugelig Form; *f.* for ell. istedetfor; *eg.* egentlig; *Foreg.* Foregaaende; *df.* deraf.

A.

Ἄβατος, ὁ, ἡ, (βάνω, βαίνω) utilgængelig.

Ἄβεβαῖος, ὁ, ἡ, (a pr.) usikker.

Ἄβρός, ἀ, ὅν, spæd, kælen.

Ἄβροχος, ὁ, ἡ, (θρέχω, væder) ubesugtet. fattig paa Vand.

Ἄγανγω, d. s. f. ἄγω.

Ἄγαθοκλῆς, ἕος, Agathokles.

Ἄγαθὸς, ἡ, ὅν, god. tapper. τὸ αγαθὸν, et Gode. compar. βελτίων, ἀρείων, (af, ἀρω, paſſer), ἀμείνων,

ἀμείνων, ἀρείτων (af ἀρώ, ἀρέω, er brav, mægtig), λαϊων. Superl. βέλτισος, ἀριστος, πράτισος, λαϊσος.

Ἄγαθοφανῆς, ἕος, ὁ, ἡ, som synes-, som kun har Skin af- (Φάνω, Φανέω, Φαίνω) at være god (ἀγαθός).

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, et Billedet.

Ἄγαμαι, εerer; beundrer formedelst Noget (*tivðs*), egentl. *paff.* af ἀγημι d. s. f. ἄγαω.

Ἄγανακτέω, ὁ, bliver vred, -bedrøvet.

Ἄγαπάω, ὁ, f. ἡσω, elsker.

Ἄγαύη, ης, ἡ, Agave.

Ἄγγειον, ο, τὸ, et Kar (ἄγγος).

Ἄγγελιαφόρος, ο, ὁ, som bringer (Φερω) Budskab (αγγελία), et Sendebud.

Ἄγγελος, ο, ὁ, et Sendebud.

Ἄγγος, ἕος, τὸ, et Kar. en Krukke.

Ἄγγειρω (af ἀγέρω), fut. ἀγερῶ, samler. forhverver.

Ἄγελη, ης, ἡ, en Hjord.

Ἄγέννητος, ὁ, ἡ, ikke fød (γεννᾶω).

Ἄγήρως, contr. af -ρεως, ὁ, ἡ, (γῆρας), som ikke (a pr.) bliver gammel (γηράω).

Ἄγηστολος, nom. prop. pr.

Ἄγιος, ια, ιον, hellig.

Ἄγις, ιδος, nom. prop. pr.

Ἄγισσων, -εύματι, er hellig (ἄγιος).

Ἄγκαλη, ης, ἡ, en Arm.

Ἄγκιστρον, ἕος, ὁ, ἡ, (ἄγκιστρον), krogformig. Ἄγκυρα, ας, ἡ, et Anker, ancora.

Ἄγλαδς,

ἀγλαὸς, ὁ, (ἀγλῆ) glindende, skinnende, glimrende.
ἀγνοέω, ᾱ, (ᾱγνοέω, νοέω, νοέω, γνώσκω, γιγνώ-
σκω), veed ikke, kjender- forstaaer- ind-
seer ikke (a pr.).

ἀγνοία, ας, ἡ, (ἀγνοέω) Uvidenhed. Ukundskab.
ἀγνωστος, ὁ, ἡ, (γνώω, γιγνώσκω), ubekjendt, ignotus.
ἀγορά, ας, ἡ, (ἀγέρω, Samler), Samlingsplads,
offentlig Plads, Torv.

ἀγοράζω, (ἀγορά), opholder mig paa Torvet, dri-
ver Handel, kjöber.

ἀγρα, ας, ἡ, Fangst, Bytte.

ἀγρουλέω, (ἀγρός, αὐλή), lever paa Landet.

ἀγρεύω, (αγρα), fanger.

ἀγριός, ια, ιον, (αγρός), vild, agrestis.

ἀγρότης, τητος, ἡ, (ἀγριός), Vildhed, Raahed.

ἀγροικία, ας, ἡ, Landliv. Rusticitet, Plumphed. af
ἀγροικος, ὁ, ἡ, fra Landet (ἀγρός); vild, raa,
usleben.

ἀγρός, ο, ὁ, en Ager; Marken, Landet.

ἀγρυπνεώ, vaager.

ἀγχίνοια, ἡ, (ἀγχι, nær, νόος, Sind) Snildhed.
Trædklid.

Ἀγχίστης, ο, ὁ, Anchises.

ἀγχόνη, ης, ἡ, en Strikke til at hænge Een i. Op-
hængningen selv. af

ἀγκω, kvaeler; hænger.

ἀγω og ἀγομαι, fører; driver; l. ago. σχολὴν ἀγειν,
have Fritid.

ἀγωγὴ, ης, ἡ, Levemaade.

ἀγνῶ, ἀγος, ὁ, Kamp; Veddestriid; Kampleeg.

ἀγω-

ἀγωνίσω, (ἀγών), kæmper; figur. ο: er bekymret;
frygter.

ἀγωνίζομαι, (ἀγών), strider; kæmper om Prisen.
ἀδαμάντιος, η, ον, af Demant (ἀδάμας); ubetvingelig.
ἀδάμασος, ὁ, ἡ, (θεμαξω) utvingelig, uregeer. ig.
ἀδ. Ἰππος, en utilreden Heft.

ἀδόηφαγος, ὁ, ἡ, (ἀδην ell. ἀδοην) satis, φαγω εæder),
graadig; umættelig.

ἀδεῆς, ὁ, ἡ, og adv. ἀδεῖς, uden Frygt (δέος),
frygtlös.

ἀδελφή, ης, ἡ, Søster.

ἀδελφός, ο, ὁ, Broder, Ven.

ἀδηλος, ο, ὁ, (a pr.) ubekjendt; uvis.

ἀδην, ο, ὁ, eg. ἀδην (af a pr. og ido) den Usynli-
ge; Guden for Underverdnen, Pluto, Ha-
des. Underverdnen selv.

ἀδιαλείπτως, (λειπω), uafladelig.

ἀδιατύπωτος, ὁ, ἡ, (τύπος, διατυπώω), udannet, uud-
dannet.

ἀδικέω, er ἀδικεις, gjør uret; krænker; fornærmer;
beskadiger.

ἀδικημα, ατος, τό, (ἀδικεω) Forurettelse, Uretfær-
dighed; Forbrydelse.

ἀδικία, ας, ἡ, Uretfærdighed. af

ἀδικος, ο, ὁ, ἡ, uden δικη, uretfærdig. deraf adv.
ἀδίκως, paa en uretfærdig Maade.

ἀδόλεσχος, ο, ὁ, ἡ, (ἀδω, λεσχη), snakfom; en
Sladderhank.

ἀδοξία, ας, ἡ, Vanære, vanæret Tilstand. (af αδοξος,
uberømt, vanæret, uden δοξα).

ἀδούλω-

ἀδούλωτος, ὁ, ἡ, ey gjort til Træl (*δεῖλος*, *δελόω*), ikke undertyunget; fri.

ἀδύνατος, ὁ, ἡ, umuelig. som ey kan (*δύναμαι*), uformaaende.

ἀδω, *contr. af* *ἀείδω*, *fut.* *ἄσω*, synger.

ἀδω, huf. *ἀνδάνω*, behager.

ἀει og *αἰσι*, altiid, bestandig.

ἀεῖδω, *See* *ἀδω*, synger.

ἀείρω (*contr. αἴρω*), *fut.* *ἀερῶ* (*contr. ἀρῶ*), löftster op, hæver; oplöftster, ophæver; tager.

ἀένυνατος, ὁ, ἡ, (*ἀει*, *νάω*) beständigflydende.

ἀέροειδῆς, ἑος, ὁ, ἡ, (*ἀήρ*, *εἶδες*) luftlig.

ἀετός, ῥ, ὁ, en Ørn, aquila.

ἀηδία, Ubehagelighed; Væmmelighed; Mishag. (*af ἀηδῆς*, som kommer af *a pr.* og *ἡδὺς*, föd, behagelig).

ἀηδῶν, ὄνος, ἡ, egentl. *ἀειδών* (*af* *ἀειδω*), en Nattergal.

ἀήρ, gen. *αέρος*, ὁ, Luft, aér.

Ἀκανία, αῆς, ἡ, et *Landskab i AEthiopien*.

ἀδάνατος, ὁ, ἡ, ell. *-ατη*, *-ατον*, (*af pr.*) udödelig.

ἀδέατος, ὁ, ἡ, som man ey (*af pr.*) maa see (*θέάμαται*).

Ἀθηνᾶ, (*contr. af νάω*), αῆς, ἡ, Athene, Minerva.

Ἀθηναῖ, αῖ, αἰ, Byen Athen, *Iat.* Athenæ. *df.*
'Αθηνάče (egentl. -ασδε), til Athen. 'Αθηναῖος, α, ον, en Athener, Indbygger i Athen.

ἀθλητις, εως, ἡ, Athletik; Legemsövelser. *og.*

ἀθλητῆς, α, ὁ, en Kæmper, Bryder, athleta, (*af ἀθλέω*, *af* *ἀθλος*).

ἀθλιος, ια, ιον, elendig, ulykkelig, (*af* *ἀθλος*, Kamp, Möysommelighed).

ἀθλον,

ἀθλον, τὸ, Kamppriis; Belönning.

ἀθλος, ε, ὁ, (*contr. af* *ἀθλος*), Kamp.

ἀθρόυσθος, ὁ, ἡ, uden Tummel (*θρόυσθος*), uforstyrret.

ἀθροίζω, f. σίσω, forsamler. *af*

ἀθρόος, *contr.* *ἄσ*, tilhobe; i Mængde; hyppig; heftig.

ἀθυμέω, er *ἀθυμος* (*af* *ἀ pr.*), er modlös, nedflagen.

ἀθυμάτιον, τὸ, *Dimin.* af *ἀθυμα*, Legetøi (*af ἀθύω*, leger).

Ἀθως, ω, ὁ, Athos, et Forbjerg i Grækenland, ligeoverfor Lemnos.

Αἰακὸς, ε, AEacus, *nom. propri*.

Αἴας (for *Αἴαντος*), αντος, Ajax.

Αἴγαλον neml. πελαγος, τὸ, ἀγεέum mare, Archipelagus.

αἴγειρος, ε, ἡ, en Poppel.

Αἴγειος, εως, AEgeus, *nom. propri*.

αἴγιδιον, τὸ, dimin. en lille Geed (*ᾳξ*), (*et Kjærtagnsord*).

Αἴγινα, ας, AEgina, en Öe i den saroniske Haybugt.

αἴγις, ίδος, ἡ, (ent. af *ᾳξ* ell. af *ᾳστω*), AEgide. Minervas Brystharnisk eller Skjold.

αἴγοτριχεω, har Geddehaar (*ᾳξ*, *θριξ*).

αἴγυπτιος, α, ον, ægyptisk. *Subst.* δ *Αἴγι*. en AEgypter. *af*

Αἴγυπτος, ε, ἡ, AEgypten; 2) den gamle Benævnelle paa Nilen.

αἴδεομαι, (*ᾳδησ*) er undseelig; undseer mig; skammer mig; har Höiagtelse for, agter. *df.*

αἴδημαν, ονος, ὁ, ἡ, (*αιδεομαι*), undseelig, beskeden, fædelig.

αἴδος,

ἀειδίος, ἵα, ιον, egentl. ἀειδίος (af ἀεί), stedsevarende.
αιδὼς, ὁς (contr. ἔσ), ἢ, Undseelse; Sædelighed;
AERbodighed; Höiagtelse.

αιελ d. f. f. ἀεί, beständig.

αιρόται, ας, ἢ, reen Luft; klar Himmel; (αἰθήρ, æther).
αιών, lætter i Brand, svier; antænder. *Paff.* -ομαι,
kommer i Brand, brænder, neutr.

αιμάτωσω, besudler med Blod (αἷμα).

Αἰνεῖας, ος, δ, Aeneas.

αινέω, (αῖνος), roser.

αινιγμα, ατος, τὸ, ænigma, Gaade, mørk Tale.

αιξ, gen. αἰγῆς, ἢ, en Geed.

Αἴολος, ος, δ, AEolus.

αιτολός, ος, δ, (égentl. αἰγάπτολος, af αἰξ), en Ged-
dehyrde.

αιρεσις, εως, ἢ, (αιρέω) Leveinaade. Sekt (af Filosofer).

αιρετός, ἢ, ὁν, som er værd at tage, -vælge (αιρέω),
ønskelig; god. af

αιρέω (fut. οὐσω, af ἔλω impf. εἴλον, inf. εἴλεν) tager,
sanger, indtager. αἰρέομαι recipr. tager for
sig, ο: vælger; vil; paatager sig; μᾶλλον αἱρε-
foretrækker.

αιρω (contr. af ἀειώ), f. ἀρω, løfter, optager, træk-
ker i Veiret.

αιδάνομαι br. (af αἰδομαι impf. ηγδόμην. af αἰδέο-
μαι fut. ησομαι) mærker, føler. df.

αιδησις, εως, ἢ, Mærken, Sands, Følelse. (af det
Foreg.)

αισχος, εος, τὸ, Hæslighed; Skam. df.

αισχρός,

αισχρός, ἢ, ὁν, (f. αἰσχερός af αἰσχος), skeændig,
skammelig, hæslig. df. αἰσχρῶς adv. skam-
meligen.

Αἴσχυλος, ος, ἢ, AESchylus.

αισχύνομαι, (αἰσχος) skammer mig; undseer mig;
höiagter.

αιτεω og αἰτέομαι, beder, kræver, forlanger.

αιτία, ας, ἢ, Aarslag; Skyld; Beskyldning. df.

αιτιόμαι, tillægger Een Aarslagen ell. Skylden
(αιτία), beskylder; anklager.

αιτιατέος, α, ον, som bør anklages, (αιτιάμαι) som
har Skylden; acéufandus.

αιτιός, ια, ιον, (jvf. αἰτία), som foraarsager, bevir-
kende; skyldig. ὁ αἰτιός, Ophavsmanden.

Αἰτωλης, ίδος, ἢ, en AEtolierende, Béboerinde af
AEtolien.

αιφνιδίως adv. pludselig.

αιχμαλωτίζω, tager til Fange, af

αιχμαλωτός, ος, δ, ἢ, fangen, en Fange, (af αἰχμή,
Spyd, og ἀλώω, ἀλίσκω, fanger).

αιώνιος, ία, ιον, (αιων, ævum, Levetiid), langvarig,
evigvarende.

αιώρεω, (αιρω, αἱρω, αἰορω) løfter- hæver i Ve-
ret. P. -ρέομαι, figurl. svæver i Forvent-
ning, er i urolig Bevægelse.

αιαιρεσ, δ, ἢ, (αιαιρεσ, Tiid), til Utide, upassende.

αιαινδα, ής, ἢ, (af αἰνή, Spids), Torn, Spids, Braad.
'Akarnan, ἄνος, δ, en Akarnanier, Indbygger af
den græske Provinds Akarnanien.

αιατηγόρητος, ος, δ, ἢ, (αιατηγόρεω anklager) uankla-
get, ulastelig.

αιε-

ἀνέραιος, ὁ, ἡ, 1) af *μερα* (blander): ublandet, reen. 2) af *μερά*, *μεραιά*, (ödelægger): ubeskadiget, ikke ødelagt.

*Ακοσίνης, s, en Flod i Asien.

ἀκίνδυνος, ὁ, ἡ, og -νως adv. uden Fare (κινδυνος). ἀκληρώ, er *ακληρος*, -uden tilfalden Lod (*ακληρος*), -fattig, -ulykkelig.

ἀκλητος, ὁ, ἡ, (καλεω, κλεω), kalder, indbyder, uindbuden.

ἀκμάζω, er i *ἀκμή* (den meestblomstrende Tilstand), blomstrar.

ἀκματος, α, ον, (S. ἀκμάζω), blomstrende, moden. ἀκοη, ης, ἡ, (ἀκεω, hører), Hörelle.

ἀκολεθέω, er *ακολεθος*, følger.

ἀκοντίω, kaster med Spyd. af

ἀκόντιον, s, τὸ, (dim. af *ἀκων*, Spyd), Kastespyd. (af *ἀκή*, Spids).

*Ακουιタνία, ἡ, Aquitanien, en Deel af det sydl. Gallien.

ἀκούω, hører. κακῶς ἀ. bliver ilde omtalt, udfkjeldet. ἄκρα, ας, ἡ, Forbjerg; Höide; Borg. egentl. fem. af *ἄκρος*, höiest, yderst.

*Αγριγαντίνος, Agrigentiner, Indbygger af Agrigent paa Sikilien.

ἀγρατία, ας, ἡ, Umaadelighed (*ἄγρατος*, af *απρ. og ιρω*, er stærk, *ιρατος*).

ἀγρατος, ὁ, ἡ, (ιρω af *μερα*, br. *μερανυμι* blander), ublandet.

ἀγριβῆς, εος, δ, ἡ, nöiagtig; df.

ἀγριβώ, kjender- forslaaer nöie (*ἀγριθώς*).

ἀγρι-

ἀγριθώς, adv. af *ἀγριθής*, nöie, nöiagtig, bestemt, fuldkommen.

*Ακρίσιος, s, Acrisius.

ἀγροστις, εως; ἥ, (af *ἀγρού* d.f.s. *ἀγε*) Forelæsning. ἀκροβατέω, gaaer ell. løber (βάω, βαίνω), paa Tæerne, egentl. paa de yderste (*ἄκρος*) Taaespider.

ἀγροδρους, τὸ, Frugtræe. τὰ ἀ-ua, Frugter med haarde Skaller, Skalfrugter, Nödder, o. d. *ἀγροδίνιον*, s, τὸ, egentl. det Överste-Yderste (*ἄκρον*) af Dyngen (*θήνη*), ο: Förstegröde, Offerderaf; Bytte.

ἀγροποδιτι adv. (*ἄγρος*, ποῦς, ποδὸς) paa Fodspidsen (jyf. *ἀκροβατεω*).

ἀγρόπολις, εως, ἡ, ο: ἡ ἄκρα πόλις, det höieste Sted i Byen, ο: Borg, Fæstning, Citadell.

ἀγρος, α, ον, yderst, höiest, överst. *αγροι* δικτυοι, Taaespiderne.

ἀγρωτηριάζω, ashugger de yderste Dele (*ἀγρωτήριον* af *ἄγρος*), lemlæster.

ἀγρωτήριον, s, τὸ, (af *αγρος*) d.f.s. *ἄγρα*, Forbjerg. *ἀκυθέρητος*, ὁ, ἡ, (κυθερωνω, gubernio) uden Styrmand (κυθερητης), ustryret, uledet.

ἀκύμαντος, ὁ, ἡ, (κυματίω) uden Bölger (κυμα), rolig. *Ακταιων, ωνος, δ, Actaeon.

ἀκτή, ης, ἡ, (af ἀγω bryder, ligef. *ρηγμιν* af *ρήσσω*) Strandbred. 2) Attikas gamle Navn.

ἀκτων, ἀκτα, ἀκον, contr. af *ακων*, imod eens Vilie (af *ειων*), ugjerne.

ἀλαξονεία, ἡ, Pralerie, Stoltthed, (af *αλαξων*).

ἀλαζονικός, ἡ, ḍv, pralerisk, forfængelig. *af*
ἀλαζὸν, ὄνος, ḍ, ḫ, Praler.

*Ἀλβανία, *as*, ḫ, et Land i Afien ved det caspiske
Hav. *Ἀλβανοί, dette Lands Indvaanere.

ἀλγέω, føler Smerte. *af*
ἀλγός, *eos*, τὸ, Smerte; Sorg, Kummer.

ἀλεγεινός (*af* ἀλεγώ, bekymrer mig) *d. f. f.* ἀλγεινός
(*af* ἀλγός), smertelig, förgelig, farlig.

ἀλείφω, falver, indsmörer.

ἀλεκτρύων, ὄνος, ḍ, en Hane.

*Ἀλεξανδρεύς, ἑως, ḍ, Indbygger af Alexandria i
AEgypten.

ἀληθεία, ḫ, Sandhed; *og*

ἀληθεύω, en sanddru; oprigtig, liger Sandhed; *af*
ἀληθῆς, ἔος, ḍ, ḫ, sand. neutr. τὰ ἀληθῆ, Sandhed. *df.*
ἀληθῶς, sandeligen; oprigtigeu; nöiagtigen, nöie.
ἀληθώ, maler (paa en Mölle).

*Ἀλικαρνασσεύς, ἑως, ḍ, Indbygger af Halikarnass i
Carien.

ἀλινδέω, vælter; *P.* -ξομαι recipr. vælter sig; driver
omkring.

ἀλίσκω, sanger, grüber, tager til Fange. *af* ἀλέω:
fut. ἀλάσω, pf. ἄλωκα, att. ἄλωκα. *af* ἀλωμ
imprf. ἄλων, att. ἄλων, inf. ἄλωναι, part.
ἀλοῦς. Perf. ἄλωκα *har ligesaavel som alle*
Tempora af Formen. ἄλωμ *deu pass.* Be-
tydn. fanges, være fanget.

ἀλιτήριος, ḍ, ḫ, beladt med Synder, ryggeslös. (*af*
ἀλωμ, αλεω, αλειτω, αλιτω, αλιτεω synder).

ἀληαρ, *αρος*, τὸ, Hjelp, Værn. *af*

ἀληή:

ἀληή, ḫς, ḫ, Styrke. *df.*

ἀληκήεις, ἥσσα, ṣev, stærk, modig, stridbar (*αφαληη*).
*Ἀλκιβιάδης, *s*, ḍ, Alcibiades.

ἀλημός, ḍ, ḫ, (ἀλη) stærk.

*Ἀλκυμήνη, ḫ, *Herkules's Moder.*

*Ἀλκυονίς, ḫ, neml. ἄλμέρα, en halcyonisk, rolig
Dag. *af*

ἀλκυῶν, *ονος*, ḫ, Iisfugl.

ἀλλά, men, derimod. ἀλλά μήν, men dog. ἀλλά γε
dog idetmindste.

ἀλλάσσω, forandrer, omflifter.

ἀλλαχόθεν, fra en anden Side af, (*af* ἀλλαχεῖ, ἀλλος).

ἀλλοι α-τεν, Nogle fra een, Andre fra en
anden Side.

ἀλλι adv. (*egentl. Dat. fem. af* ἀλλος), ἀλλος ἀλλη,
Een her, en Anden der.

ἀλλήλων, οις, ους, neutr. α, hinandens, hinanden.

πρὸς ἀλλήλες, Een imod den Anden, ind-
byrdes.

ἀλλοεθνῆς, ἔος, af et audet (*αλλος*) ell. fremmed Folk
(εθνος). οἱ ἀλλοεθνεῖς, Fremmede.

ἀλλοθι, andensteds (*αλλος*).

ἀλλοιάσις, εως, ḫ, Omfliftning (*αλλος*, *αλλοιος*, *αλλοιάω*,
gjør anderledes, omflifter).

ἀλλόκοτος, ḍ, ḫ, af anden (*αλλος*) Art end sædvan-
lig, usædvanlig, besynderlig; paafaldende.

ἀλλοτε, til en anden (*αλλος*) Tiid; ellers; under-
iden; ἀλλοτε — ἀλλοτε, snart — snart.

ἀλλόφυλος, ḍ, ḫ, af en anden (*αλλος*) Stamme (*φυλη*);
fremmed; udenlands.

- ἀλμη, ἥ, Söevand; Hav. (af ἀλς l. sal).
- ἀλογία, ion. -γίῃ, ἥ, Usornuft, (af αλογος)-
- ἀλόγισος, δ, ἥ, uden at overlägge (λογίζομαι).
- Ἀλονίων, ανος, Albion, Engelland.
- ἀλουργής, ἑος, c. (contr. l. ἀλοργη. af ἀλς ογ εργον) af Purpur, (sarvet med den i Havet befindtlig Purpursnekkes Safi).
- ἀλοχος, ε, ἥ, (α copul. og λεχος) en AEgtfælle. Hustrue.
- ἀλώ, ἀλωμι S. ἀλισω.
- Ἀλπειος, α, ον, som henhörer til Alperne. τὰ "Αλ- πεια ὅρη, Bjergstrækningen Alperne.
- Ἀλπεις, ἑων, ai, Alperne.
- ἀλσος, εος, τὸ, en Lund.
- ἀλφιτα, τὰ, Levnetsmidler, Bröd, Föde, Underholdning, plur. af τον Byggryn, l. polenta.
- Ἀλωεὺς, εως, δ, nom. propr.
- ἀλάπηξ, εκος, ἥ, en Ræv.
- ἄλως, ω, ἥ, Tærskeloe, Loe.
- ἄλασίμος, δ, ἥ, let at sangt eell. indtage (ἀλω).
- ἄλωσις, εως, ἥ, Indtagelle, Erobring.
- ἄμα, tillige.
- Ἀμακονίς, ιδος, ἥ, en Amazone.
- ἀμαθῆς, εος, δ, ἥ (a pr. μαθω, μανθανω, læerer), uvidente.
- ἀμαξῖκος, ἥ, θν, henhörende til Vognen (αμαξα). τα α- κα, de nordlige Egne (af αμαξα, Karls-vognen paa Himlen).
- ἀμαξίβοις, δ, ἥ, som lever (af βιος) paa en Vogn (αμαξα). ἀ- βια θνη, omtrækkende Folk, som ingen faste Bopæle have.

- ἀμαρτέω, f. -τίσω (af ἀμαρτω), impf. ἄμαρτον (af ἀμαρτω), feiler, synder, forseer mig.
- ἀμέρτημα, ατος, τὸ, (af det Foreg.) Forseelse, Feil, Bröde, Skyld.
- *Ἀμασις, δ, nom. propr.
- ἀμαυρώ, gjör mörk (αμαυρος) fordunkler.
- ἀμβλύνα, flöver; bedöver. af ἀμβλύς, εῖα, δ, flöv, stump; svag.
- ἀμβοσία, ἥ, Guderkost, de Udödeliges Spise. af ἀμβρόσιος, ια, ιον, (av priv. βροτος, et Menneske), guddommelig; ambrofisk.
- ἀμελέω, med Genit. (α pr. μελη) bryder mig ey om, forlømmer.
- ἀμεμπτος, δ, ἥ, (μεμφομαι), ualastelig.
- ἀμίμητος, δ, ἥ, (α pr. μιμεομαι) uefterlignet; uefterlignelig.
- ἀμέτρος, δ, ἥ, uden Metrum (μετρου), ikke i Stavelfemalet, prosaisk.
- ἀμέτρως, adv. uden Maade ell. Maade (μετρου), umaadelig.
- ἀμικανέω, (α pr. μικανη), veed ikke hvad jeg skal gjøre, er raadvild; veed ey at hjelpe mig.
- ἀμιγῆς, δ, ἥ, (a pr. μιγω, μιγεω, μιγυμι), ublandet.
- ἀμιλλα, ης, ἥ, Veddekamp, Kappen.
- ἀμιδος, δ, ἥ, uden Lön (μιδος), ubelönnet.
- ἀμμος, ω, ἥ, Sand.
- ἀμμωδης, δ, ἥ (αμμος), sandet.
- ἀμοιβή, θη, ἥ, (αμειβω), Omvæxing, Gjengeldelse.
- ἀμορφος, δ, ἥ, uden Skikkelse (μορφη), vanskabt, l. deformis.

- ἀμονος, δ, ἦ, (α τρ. μητα) uharmonisk.
 ἀμπελος, ἦ, Viinstok, Viinträ.
 ἀμπεχόνη, ης, ἦ, hvad man har omkring sig, et
     Klædebon, Klædning, Kappe. *af*
 ἀμπέχω *og -ουαι*, har (εχω) omkring (αυφι), har
     paa; ifører mig.
 ἀμυνα, ης, ἦ, Forsvar. *af*
 ἀμύνω, fut. -υῶ, afværger. *P. -νομαι*, afværger fra
     mig, forsvarer mig; hævner mig paa Een
     (τιγα).
 ἀμύσω *og -ττω*, sönđerriver, forkadser.
 ἀμφι *med Dativ*: om, paa. *med Genitiv*: formedelst.
 ἀμφίβολος, δ, ἦ, som kastes til begge Sider (αμφι-
     βαλω), svævende, vaklende; tvivllom, be-
     tænkelig.
 ἀμφίδαμας, αντος, n. propr.
 ἀμφίπολις, en Stad i Makedonien.
 ἀμφίσομος, δ, ἦ, med to Mundinger (σομα).
 ἀμφιτρών, ανος, δ, Herkules's Fader.
 ἀμφίων, ινος, nom. propr.
 ἀμφορεὺς, εως, δ, en Spand, (et Kar, et Maal) *lat.*
     amphora. *egentl.* ἀμφιφορεὺς, en Krukke
     til at bære (φορεω) i to Hanker (αμφι).
 ἀμφότερος, α, ov, enhver af to, begge, *lat. uterque*.
 ἀμφω, dual. gen. ἀμφοῖη, begge, l. ambo.
 ἀμωμος, δ, ἦ, uden Plet (μωμος), ulastelig.
 ἀν d. f. f. ἀν, derom.
 ἀν, en Conjunction, liig Latinernes cunqve, han,
     naar den staer ved Verba, som oftest
     udtrykkes ved Hjelpeverbene, vilde, kun-
     de,

- de, maatte. f. Ex. τι αν εποιησεν, hvad han
     vel vilde gjøre. δ τι αν, hvadslomhelt.
 ἀνά, med Accus. i, paa, over. Ofte bruges ἀνά,
     distributiv, f. Ex. ἀνά τρεῖς, tre og tre, al-
     tid tre ad Gangen.
 ἀναβάθρα, ας, ἦ, (αναβαω, αναβανω) Stige. Trappe.
 ἀναβαίνω, f. βήσω (af αναβαω), stiger (βαω, βανω)
     op (ανα), bestiger.
 ἀναβασις, εως, ἦ, (αναβαω), Opstigen.
 ἀναβάτης, s, δ, som stiger op, sidder op; df. alt-
     saa en Rytter. *af*
 ἀναβάω, f. ήσω, og df. ἀνέβημι, impf. ἀνέβην, d. f. f.
     αναβανω.
 ἀναβλαστάνω, fut. -τήσω (af αναβλασω), impf. ἀνέβλα-
     σον (af -σω) voxer op, fremspiret (ανα, βλ.).
 ἀναβλάζω, sprudler op (ανα), vælder frem, som en
     Kilde.
 ἀναβοάω, skriger i Veiret (ανα); galer (om en Hane).
 ἀναγνώσων, f. -γνάσω, (ανα, γνωω, γνωσκω, γιγνω-
     σω) læser; forelæser.
 ἀναγναῖος, α, ov, nødvendig; undgaaelig. ἐνι τι
     τῶν ἀ·ιν, til en nødvendig Forretning. *af*
 ἀνάγνη, ης, ἦ, Nödvendighed.
 ἀναγορεύω, (ανα, αγ.) udraaber- erklærer- udnæv-
     ner lydelig; df. fortæller.
 ἀνάγω, f. ξω. (ανα, αγω) fører op, driver i Veiret;
     fører tilbage. *P. -μαι*, føres tilbage, o:ven-
     der tilbage, reiser bort.
 ἀναδεω, (δεω) ombinder, bekrandser.

ἀναδίδωμι, f. δόσω (*af αναδώ*), giver, hengiver, over-giver; giver op af sig, o: frembringer.

ἀναξάννυμι, f. -ξόσω (*af αναξώ*), omgjorder.

ἀναθέω S. αγαπιθημι. df.

ἀνάθημα, atos, τὸ, en Gave der til Prydelse er sat (Θεω, τιθημι) op (ανα) i et Tempel, en til Gud-men helliget Foræring (jvf. αγαριθημι); en Prydelse.

ἀναθορέω, springer op (ανα).

ἀναιμος, δ, ή, uden (av priv.) Blod (αἷμα). *Lige-ledes* adv. ἀναιμωτή, uden Blod (*af αἵμων*).

ἀναιρέω, (ανα, αἴρω, og laaner, ligesom Dette, Tempora af ανελω) borttager; paatager; ophæver; rydder af Veien, dræber.

ἀναιδητος, δ, ή, (av priv. αἰδεομαι brug. αἰδανομαι) følesløs.

ἀνακαίω, f. καβσω, (καίω, καυω) antænder.

ἀνακαλέω, (ανα, κα.) tilbagekalder.

ἀνακάμπτω (ανα, κα.) neutr. vender tilbage.

ἀνακοινώοις ογ. γόρμαι, gjør deelagtig (*κοινός*), meddeler.

ἀνακοινή, ήσ, ή, Tilbagekomst.

ἀνακρέω, Skriger höit i Veiret (ανα), udraaber.

Ἀνακρέων, εόντος, δ, en berömt lyriskt Digter.

ἀνακρίνω, fut. -νῶ, udspörger, forhører, undersøger.

ἀνακρέω, llaær an, saasom en Akkord i Musiken.

ἀνακυλέω, driver om i en Kreds (*κυκλος*), flynger i hinanden; forandrer.

ἀνακύπτω, dukker op (ανα), opkommer.

ἀνάκλωσ, δ, ή, (καλον, Led) afkortet, kort; af kort Bygning.

ἀναλάβω (impf. ἀνέλαβον), brug. ἀναλαμβάνω, fut.

ἀναλήφομαι (*af -ληψω*), indtager; antager ell. foretager igjen (ανα); angriber; tager.

ἀναλίσκω, (ανα, λίσ.) fut. ἀναλάσω (*af -λω*), fortærrer; forøder.

ἀνάλογος, δ, ή, forholdsmaessig, (ανα λόγον); liig.

ἀνάλογον, pass. ἀνάλογι, S. αναλογικω.

ἀναμάρτυτος, δ, ή, (av priv. og ἀμαρτω, br. τανω) uden Feil o: skyldsfri, feifri.

ἀνάμεσος, δ, ή, (μεσος) opfyldt.

ἀναμίγνυμι, (ανα, μ.), fut. -μίξω (*af αναμιγω*), blander, blander til.

ἀνανδρος, δ, ή, (av priv. ανηρ) umandig, feig.

ἀνανεύω, (ανα, ν.) l. abnuo, renuo, afflaer.

Ἀνακάγορας, s δ, nom. propr.

ἀνέξιος, δ, ή, (av priv. αξιος) uværdig.

ἀνάπαισις, εως, ή, Hvile, Roe, Ophör.

ἀναπαύω, bringer til Roe, stiller, standser. P. -μαι, bliver rolig, hviler, ophører.

ἀναπείθω, (ανα, π.) overtaler.

ἀναπέμπω, bortsender, lader fare; sender op (ανα), kaster ud.

ἀναπετάννυμι, (ανα, πετω, πετάξω, πετανυμ), aabner, lukker op. ἀναπεπταμενος (syncop. f. αναπεπταμ.) ομικρata, med vidtaabnede Öine.

ἀναπλάσω οг. -τω, f. -πλασω, (ανα, πλ. danner; forstiller.

ἀνάπλεος, δ, ή, (ανα, πλεω, πληθω), syldt, opfyldt.

ἀναπλέω, fut. -πλεύσω, seiler tilbage ell. op (ανα); beseiler.

ἀναπληρόω, (*πληρις*), fylder, opfylder.

ἀναπνέω, *fut.* -πνεύσω, (*ανα*, *πν.*) udaander; upuster.

ἀναπολεμέω, fornyer Krigen (*πολεμος*) igjen (*ανα*).

ἀνάπτω, (*ανα*, *άπτω*) 1) paahæfter, tilhæfter. 2) antænder; *hedder og saa anaptemxi.*

ἀναρμοσία, ἡ, (*av priv.* ἀρμοξω, ἀρμοσος), Uovereenstemmelse, Disharmonie, *modsat* ἀρμονία, ἀναρρήσω *og* -ττω, river op, kløver, flækker (*ανα*, *ρυγω*, *ρυσσω*, *ρυγνυμι*).

ἀναρρίπτω, kafter (*ριπτω*, *ριπτω*) i Veiret (*ανα*); *om Ilden*: blæser den næsten slukte Ild op igjen.

ἀναρτάω, (*ανα*, *αρτω*) *active*: hænger Noget ved; forbinder med.

ἀναρχία, ἡ, den Tilstand at være uden Regent, (*av priv. αρχω*), Anarchie.

ἀναστριτώ, Springer i Veiret (*ανα*).

ἀνασπάω, (*ανα*, *σπ.*) trækker op, -ud, -tilbage; trækker.

ἀναστατώσ, δ, ἡ, bragt til at staae op (*ανασω*, *ανισημι*), *o:* *om et Folk*: fordrev; *om en Stad*: ödelagt.

ἀναστραφω (*hvf. impf.*) brug. ἀναστέψω, *fut.* -τρέψω, *act.* omvender, omstyrter; *neutr.* vender tilbage.

ἀνασκέω, *fut.* ἥσω, *d. f. s.* ανέχω (*af ανα*, *og σκεω* *ell.* *εχω*) har paa mig *o:* udholder, taaler.

ἀνατέλλω, (*ανα*, *τ.*) voxer ud af; kommer frem; opgaaer, oprinder.

ἀνατίθημι, *fut.* ἀνατίθω (*af* -θω) lægger etslids hen; opfiller, indvier, helliger, *jvf.* αγαθημα (*af ανα* *og τ.*)

ἀνατολή, ἥς; ἡ, (*ανατελλω*) Solens Opgang; Morgen, Osteu.

ἀνατολικός, ἡ, δυ, (*af Foreg.*) mod Østen, østlig. τὰ ἀνατολικάτερα, de østlige Egne.

ἀνατράπω (*fut. contr.* -τραπω), *brug.* ἀνατρέπω, (*ανα*, *τρ.*) kaster om.

ἀνατρέψω, *fut.* -τρέψω, (*ανα*, *τ.*) opföder, ernærer.

ἀνατρέχω, *fut. p.* -τρέξω, läber op (*ανα*); iler i Veiret.

ἀνατροφή, ἥς, ḥ, Opfödning, Ernæring, Opdragelse.

ἀναυδός, δ, ḥ, uden (*av priv.*) Stemme (*ανδη*), maallös.

*Αναυρός, *s.*, en Flods Navn.

ἀναφάίνω, *fut.* -Φανῶ, (*ανα*, *Φ.*) viser. *P.* -ομαι, viser mig, sees (appareo), er.

ἀναφέω, *f.* ἀνοίσω, *act.* fører ell. bringer tilbage (*ανα*), *o:* erflatter, gjør godt igjen. *neutr.* kommer til mig selv igjen; indbringer No-

get (*om en Eiendom*). *P.* -ομαι, stiger op.

ἀναφέγγουμαι, *f.* -γέξω, (*ανα*, *Φθ.*) forkynner.

ἀναφύω, lader voxer op (*ανα*), frembringer. *P.* -ομαι, frembringes, *o:* voxer frem; voxer igjen.

ἀναφυσάω, (*ανα*, *Φ.*) udaander, upuster; uppsyer (*om Αἴτηνα*).

*Ανάχαρσις, εως, nom. *propr.*

ἀναχέω, *fut.* -χείσω, (*ανα*, *χ.*), gyder paa. *P.* -ομαι, udgyder sig.

ἀνδρεγαθέω, (*ανηρ*, *αγαθος*), udöver mandige- store Bedrifter. *Ligeledes* ἀνδραγαθία, ḥ, Tap- perhed.

ἀνδρέ-

ἀνδράποδον, *s*, τὸ, (ανηρ, πους), en Træl.
 ἀνδρεία, ας, ἡ, (ανηρ), Mandighed, Tapperhed.
 ἀνδρεῖος, α, ον, (ανηρ), mandig, tapper.
 Ἀνδρόμεδα, ας, ἡ, *nom. propr.*
 ἀνδράδης, εος, δ, ἡ, (ανηρ), mandlig, mandig.
 ἀνεγέριω, *f.* -γερῶ, (ανα, εγ.) opvækker; opmuntrer.
 ἀνέγρω *sammentr.* for ἀνεγέρω, brug. ανεγερω.
 ἀνειμι, (ανα, ειμι), gaaer op, -opad; strækker sig
 opad.
 ἀνεκεύθερος, δ, ἡ, (av priv. ελ.) uædel, gnieragtig.
 ἀνέλθω, (ανα, ε.) *S.* ανερχomai.
 ἀνελπήσ, εος, δ, ἡ, (av priv. ελλειπω), uafladelig.
 ἀνέλω (ανα, ἐλω) *S.* αναιρεω.
 ἀνεμος, *s*, δ, Vind.
 ἀνεμώ, opblaæser med Vind (ανεμος). *P.* -όμαι, op-
 blaæses, svulmer (af Vinden).
 ἀνεμόδης, εος, δ, ἡ, (ανεμος), vindig, stormende.
 ἀνενέγκω (ανα, εν.) *d. f. s.* αναφερω.
 ἀνεξταξος, δ, ἡ, (av priv. εξεταξω), ikke underføgt,
 uprøvet.
 ἀνέρτω, (ανα, ἐρω lat. serpo, repo) kryber- *ell.* sni-
 ger sig op; snoer sig i Veiret (*sæs. Ved-
 bende*).
 ἀνέρχομαι, (ανα, ερχ.) stiger op, bestiger. *ogf.* kom-
 mer tilbage.
 ἀνερωτάω, (ανα, ερ.) spørger efter Noget; udspørger.
 ἀνευ (hvorafs av priv.) uden.
 ἀνευρίσμω, (ανα, εύρ.), *impf.* ἀνεῦρον (af εύρω), *fut.*
 -ρίσω (af ανευρεω), opfinder; finder; finder
 igjen (ανα).

ἀνέγκω

ἀνέγκω, *fut.* -ξεω. *impf.* ανεγκον og ανεσχον (af ανασχω),
 holder *ell.* reiser i Veiret. *P.* -όμαι, har
 paa mig, ο: udholder; finder mig i en
 Ting. *juf.* ανασχεω.
 ἀνηβος, δ, ἡ, (av priv. ἡβη), ikke voxen; umyndig.
 ἀνήκοος, δ, ἡ, (av priv. ανοω, brug. ανουω), som
 ikke hører. ἀνήκω, uhört.
 ἀνήκω, (ανα, ἡκω) kommer til; udvider sig; stræk-
 ker sig; henhører til. τὰ ἀνήκοντα, det som
 angaaer, det Henhørende; Fornödenhe-
 derne.
 ἀνήλιος, δ, ἡ, (av priv. ἡλιος), ubeskinnet af Solen.
 ἀνήμερος, δ, ἡ, (av priv. ἡμερος), indyrket, ucultiveret.
 ἀνηρ, ἀνδρός, δ, en Mand.
 ἀνθίζω, (ανθος), gjør blomstret, -broget; udlægger
 med Farver.
 ἀντίσημι, (αντι, ισημι), *fut.* ἀντισήσω (af σεω) *act.*
 sætter imod; *neutr.* ἀντισῆμαι, gjøre Mod-
 stand.
 ἀνθος, εος, τὸ, en Blomst.
 ἀνθρακεδς, δ, en Kullvier. *af*
 ἀνθραξ, ακος, δ, et Kul, en Glød.
 ἀνθράπινος, η, ον, menneskelig. *af*
 ἀνθρωπος, *s*, δ, et Menneske.
 ἀνθρωπόΦαγος, δ, ἡ, (ανθρωπος, Φαγω) menneskeæ-
 dende.
 ἀνιάω, foraarslager Bedrøvelse (ανια), gjør Fortræd.
P. -ιαμαι, bliver bedrøvet, -førtrædelig.
 ἀνίημι, (af ανα, ἐω, ἡμι, ιημι) *fut.* ἀνέσω og ἀνήσω
 (af ανεω) lader fare, giver Slip, giver ef-
 ter.

ter, sender op, lader gaae op; frembringer. opløser. *pf. p. p.* ἀνειμένος (*af ανεώ*), lös, fløj, flap.

ἀνίπτημι og *P.* ἀνίπταμαι, (*ανά, πτω, ιπτυμι*), *fut.* ἀναπτύσσω, flyver i Veiret.

ἀνίγμι (ανά, *iç.*) *fut.* ἀνασήσω (*af ανασῶ*), opstiller; opreiser; opretter. *impf.* ἀνέσην (*af ανα-σημι*), stod op.

ἀνίσχω, (*ανά, i.*) *d. f. f.* ανεχω. *neutr.* gaaer op; udspringer.

*Ἀννίβας, *gen. a.*, Hannibal.

*Ἀννων, *awos*, Hanno.

ἀνόγτος, δ, ḷ, (*α priv. νοεω af νοος*), uden Ester- tanke, ubesindig; uforstandig; uforstaaelig, uden Mening.

ἀνοια, *as*, ḷ, (*α priv. νοος*), Ufornuft.

ἀνοίγω, *f. aroīξω, aor.* ἀνέῳξα, (*ανά, οἴγω*), aabner; aabenbarer.

ἀνομία, ḷ, (*α priv. νομος*) lovlös Tilstand; Last.

ἀνόμοιος, δ, ḷ, (*αν priv. όμοιος*), ikke lignende, ulig.

ἀνόσιος, δ, ḷ, (*αν priv. στιος*) ikke hellig, ugudelig.

*Ἀνουβίς, Anubis, *n. propr.*

ἀνταγωνισής, ε, δ, Modstander. *af*

ἀνταγωνιζομαι, (*αντι, αγων, Kamp, αγωνίω*) kæmper imod Een.

*Ἀνταῖος, *s.*, Antæus, *n. propr.*

*Ἀνταλκίς, *īdos*, *nom. propr.*

ἀντέξιος, α, ον, (*αξιος, αντι*) værd at sætte imod; som kan sammenlignes,

ἀνταποδίδωμι, (*αντι, απο, δίδωμι af δω*), giver tilbage igjen; gjengjelder.

ἀντείπω, (*αντι, επω*), modfiger; gjør ikke efter Eens Villie.

ἀντεράω, (*αντι, ερω*), elsker igjen, -gjensidig.

*Ἀντένωρ, *ορος*, Antenor, *nom. propr.*

ἀντι med *Genit.* istedetfor, for, imod. ἀντ' ἀν, istedefor at.

ἀντιβροντάω, (*βροντη*), tordner imod; kappes med Een i at tordne.

ἀντιγράφω, skriver imod (*αντι*), svarer skriftlig.

ἀντιδίδωμι, giver (Noget) imod (*αντι Noget*), gjengjelder.

ἀντιδοσις, *εως*, ḷ, (*af αντιδω S. foreg. Ord*) Gjengjeld.

ἀντιδώρεω, forærer til Gjengjeld (*αντι*).

ἀντινάθυμαι, sidder imod *ell.* ligeoverfor (*αντι*).

ἀντίκειμαι, ligger ligeoverfor (*αντι*). Χάρις ἀντικείμενον, ḷ, der tilfalte os igjen en Tak.

ἀντιλέγω, (*αντι, λ.*) modfiger.

ἀντίνωτος, δ, ḷ, med Ryggen (*νωτου*) vendt imod (*αντι*).

ἀντίταλος, δ, (*αντι, παλη*), Modkæmper, Modstænder, Fiende. — *Som Adjectiv*: liig, voxen, som kan staae sig imod Een.

ἀντιπαρείνομαι, (*παρα, εκ, τεινω*), udstrækker sig imod *ell.* ligeoverfor (*αντι*).

ἀντιπαρίωναι, (*αντι, παρα, ἡκω*) kommer imøde; udstrækker sig ligevidt.

ἀντιτάσσω og ττω, stiller (en Hær) op imod (*αντι*) en Anden. οἱ ἀντιταγμένοι, Fiender. *P.-opmai*, opstiller sig imod, gjør Modstand.

ἀντιτίθημι, *f.* αντιθέω (*af* αντίθεω) sætter imod (*avti*),
ἀντλέω, öser.

ἀντρον, ο, τό, en Grotte, Hule, *l.* antrum.

ἀνυδρος, ὁ, ἥ, uden (*av priv.*) Vand (*ὕδωρ*), vand-
lös; tör.

ἀνυπόδημος, ὁ, ἥ, uden (*av priv.*) Skoe (*ἀπόδημος*, binder under, *df.* ὑπόδημα, Saale, Skoe).

ἀνύποιεσος, ὁ, ἥ, (*av priv.* ὑποφερω, *fut.* ὑποιεω, *af* ὑπο, Φ.), utaalelig.

ἄνω, oven. εἰς τὸ ἄνω, oventil. ἄνω καὶ κάτω, op
og ned.

ἄνωθεν, ovenfra; oventil.

ἄνωνυμος, ὁ, ἥ, uden (*av priv.*) Navn (*ονυμα*, ovo-
μα), navnlös, anonym.

ἄξιόλογος, ὁ, ἥ, værd (*αξιος*) at tale om (*λεγω*);
mærkværdig; betydelig.

ἄξιος, α, ον, værdig, værd. πολλοῦ ἄξιος, meget
værd. μηδενὸς ἄξιος, intet værd.

ἄξιω, værdiger, holder værd. *df.* holder for bil-
lig, vil, forlangter; *ligel.* *P.* -ομαι.

ἄξιομα, *ato*, τό, (*αξιω*), Værdighed, Anseelse.

ἄξινετος, ὁ, ἥ, *d. f. f.* ἄξινετος, (*af* *priv.* og συνεω,
συνιημι), uforstandig.

ἄσιδος, ὁ, (*αειδω*), en Sanger, Digter.

ἄσκικτος, ὁ, ἥ, (*α pr.* οικεω *af* σικος), ubeboet.

ἄσφροτος, ὁ, ἥ, usynlig.

ἀπαγάγω, (*apo*, *ayg*.) *d. f. f.* *ἀπαγω*.

ἀπαγγελω, *fut.* -γελω, *aor.* *ἀπηγγειλα* (*apo*, *ayg*.),
forkynder, giver Esterrening.

ἀπαγχονίζω, (*apo*, *aygchon*), hænger, kvæler.

ἀπέγω

ἀπάγχω (*af apo*, *a*.) kvæler; *P.* -ομαι, hænger mig.
ἀπαγορεύω, (*apo*, *aygorew* *af* αγορα, frasiger, næg-
ter, forbyder; bliver træt.

ἀπάγω, (*apo*, *ayg*), bortfører.

ἀπαδευτος, ὁ, ἥ, (*α pr.* παίδευω), udannet, uvidende.
ἀπαῖρω, *fut.* ἀπαῖρω, (*apo*, *airω*) borttager, *df.* neutr.
afreiser, reiser bort.

ἀπαιτέω, (*apo*, *aitew*), afkræver, fordrer. *a.* δικηγ.,
vil kræve Een til Regnskab, til Straf.

ἀπαλλαγή, ḥs, ᥩ, Befrielse. *af*

ἀπαλλάσσω *og* ττω, *f.* ξω, (*af apo*, *all*.) lader Een
vige bort, bortfjerner. *med Genit.* befrie
Een fra Noget(*tivos*). *P.* -ομαι, bortfjerner
sig, viger bort.

ἀπαναίνομαι, (*apo*, *av.*) afflaer; nægter; frasiger
mig Noget.

ἀνθρακώω, forvandler til Kul (*ανθραξ*).

ἀπαντώ, (*apo*, *antaw*) kommer imod (*avti*), -imö-
de, møder; ankommer.

ἀπαξ, eengang.

ἀπασ, ἀπασα, ἀπαν, enhver, alle, samtlig, (*af ἀμα*,
hvf. *a copulativum*, *og πας*).

ἀπάτη, ᥩ, Bedragerie.

ἀπειδέω, (*α pr.* πειδω), er ulydig.

ἀπειλέω, truer.

ἀπειλή, ᥩ, (*apeileow*), Trusel.

ἀπειμι, (*apo*, *eim*), gaaer bort, -hen. *Particip.*
απιων (*af apia*).

ἀπειμι, (*apo*, *eim*), er borte. *Part.* ἀπῶν, i Fravæ-
relsen. *oi* ἀπόντες, de Fraværende.

ἀπείπω, brug. i Aorist. ἀπειπάμην, figer mig løs fra.
ἀπέργω, (απο, ειργω), holder fra; adskiller.

ἀπειρος, δ, ḷ, uersaren, ukynlig, (af a pr. og πειρα Forføg.).

ἀπελαύνω, fut. ἀπελάσω, (απο, ελαω, ελαυνω), bort-
driver.

ἀπέλθω S. ἀπερχομαι.

ἀπεμπολῶ (απο, ε.) følger.

ἀπενέγμω (απο, εν.) d. f. f. αποφερω.

*Ἀπεννῖνα, τὰ, neml. ὅρη, ogsaa *Ἀπέννιον, τὸ, Ap-
penninerne, den appenninske Bjergstrækn.
i Italien.

ἀπερείδω, (απο, ερ.) støtter en Ting hen paa Noget
og lader den derpaa ligge; nedslætter; læg-
ger fra mig, aflægger. ligel. P. -omai.

ἀπερέω, pf. ἀπείρηνα, ligesom απαγορευω, figer Ney
til, frasiger, kan ikke, er afmægtig, er
træt, (απο, ερω).

ἀπερύνω, (απο, ερ.) fordriver, jager bort fra.

ἀπέρχομαι, f. ἀπελεύσομαι, impf. ἀπῆλθον, pf. ἀπελή-
λυθα, (af απο og ελθω, ελυθω, ελευθω, brug.
ερχomai), gaaer bort, -etstedshen.

ἀπευκτος, δ, ḷ, (απο, ευχομαι, ønsker), som man
maa fraoeniske sig, forbandedlesværdig; for-
hadt.

ἀπέχω, (απο, εχω), neutr. er borte fra. τοσυτον a.
jeg er saa langt fra. P. -omai, recipr. jeg
afholder mig fra. S. αποσχεω.

*Ἀπίκιος, s, Apicius. n. propr.

ἀπίξος, δ, ḷ, uden (a pr.) Troe (πισις) o: utrolig;
trolös.

ἀπλα-

ἀπλατος, δ, ḷ, sammentr. f. ἀπέλατος, som man ey
(a pr.) tør nærme sig til (πελαω), frygtelig.
Men ogs. ifstedsf. ἀπλετος, meget stor, over-
ordentlig.

ἀπλετος, δ, ḷ (af a pr. og πλεω, fylder) egentl. som
ey kan udfyldes, o: umaalelig, uendelig,
overordenlig stor, umaadelig meget.

ἀπλήρωτος, δ, ḷ, (a pr. πληρωω) ufuldlig, umættelig.
ἀπλός, οη, οου, contr. ξς, ḷ, ξν, enkelt; oprigtig,
ærlig.

ἀπλῶς adv. af Foreg. enkelt. οχι ἀπλῶς, ikke blot.

ἀπό med Genit. af. ἀφ' ής δυνάμεως, formedelst,
ved denne Magt.

ἀποβαίνω, fut. -βισω, (απο, βω, βαινω), astiger.
neutr. hænder sig, begiver sig, indtæffer;
udfalder (lat. evadere).

ἀποβάλλω, f. -βαλω, impf. ἀπέβαλον, (απο, βαλω,
βαλλω), bortkafter; taber.

ἀπόβασις, εως, ḷ, Udstigen. af αποβω S. αποβαινω.

ἀποβλέπω, (απο, βλ.) seer hen paa; hefter sin Op-
mærksomhed paa; tager Hensyn paa.

ἀπογινώσκω, fut. -γνάσομαι, impf. ἀπέγνωω, (af γνωω,
γνωμι, γνωσκω, γιγνωσκω), frasiger mig;
opgiver; opgiver Haabet, fortivler om
(en Ting).

ἀπογράφω, (απο, γρ.), indskriver, opskriver.

ἀπογνώω, (af γνωω, Ledemod) afkraæfter.

ἀποδείκνυμι, (απο, δ.) fut. -δείξω (af -δεικω), fremvi-
fer en Ting som færdiggjort, df. fuldfö-
rer, gjör; vælger; erklærer for Noget. a.

- προς τι, udseer, bestemmer til Noget. ατικας, beviser AEre.
- ἀπόδεξις, εως, ἡ, (af Foreg.) Fremviisning.
- ἀπόδεω, f. δεω, aor. ἀπέδειρα, Haaer Huden (δερος) af (απο).
- ἀπόδεχομαι, (απο, δ.) antager.
- ἀπόδημέω, (απο, δημос, Folk), reiser udenlands.
- ἀποδίδωμι, (απο, δ.) fut. -δάσω (af απόδω), aor. ἀπέδωκα, tilbagegiver; gjengiver; gjengjelder; betaler; tildeler. P. -ομαι, giver fra mig, tilbagegiver.
- ἀπόξω, (απο, οξω), Ingter af Noget.
- ἀποθάνω S. αποθνήσκω.
- ἀπόθερίζω, (Θερος, Höft) afmeier.
- ἀπόθεσπίζω, (απο, θ.) giver Orakelsvar.
- ἀπόθεωρέω, seer (Θεωρω) etstedsfra (απο); er Tilskuer, seer til.
- ἀπόθηλνω, gjør kvindagtig (Θηλυς).
- ἀπόθηριώ, (Θηρ, Θηριον, et vildt Dyr), gjør vild, -dyrlik.
- ἀπόθηταυρίζω, opträgger, som en Skat (Θησαυρος); gjemmer.
- ἀποθλίβω, (απο, θ.) udpressoer, perser.
- ἀποθνήσκω, f. -θνησω og -θνω, pf. -τέθνηκα, impf. ἀπέθανον (af θανω, θανω, θνω, θνησκω), döer.
- ἀποκία, ας, ἡ, (απο, οικεω, boer, οικος Huus), Nedfættelse, Nyebyg, Kolonie.
- ἀποκοδομέω, (απο, οικω) forbygger, bygger til, murer til.
- ἀποκαθαρίσις, εως, ἡ, (καθαρω), Renselse.

ἀποκα-

- ἀποκαθίσμαι, (απο, κατα, ισημι), henstiller igjen paa det forrige Sted.
- ἀποκαλέω (απο, κ.) kalder.
- ἀποκείρω, (απο, κ.) fut. κερω, affkærer; afmeier; ödelægger.
- ἀποκινέω, bevæger bort (απο).
- ἀποκλείω, (απο, κε.) afslukker.
- ἀποκομίζω, (απο, κ.) bærer etstedshen.
- ἀποκόπτω, (απο, κ.) afhugger.
- ἀποκρεμάω, (απο, κρ.) hænger op ved.
- ἀποκρίνομαι, fut. κριθήσομαι, svarer.
- ἀποκρύπτω, (απο, κρ.) skjuler.
- ἀποκτείνω, f. -κτενω, pf. απεκτακα, impf. ἀπέκτανον (af κτω, κτανω, κτεινω, κτεινω) dræber.
- ἀπολάβω, brug. ἀπολαμβάνω (S. λαμβανω) modtager.
- ἀπολαύω, nyder; har Fordeel.
- ἀπολείπω, (απο, λ.) efterlader; läder bliver tilovers, tilbage; forlader. P. -ομαι, efterlades, bliver tilbage.
- ἀπολέω S. απολλυμι.
- ἀπολιθαινω, (απο, ολ.) glider ud, glider nedaf.
- ἀπολέω og ἀπέλλυμι, fut. ἀπολέσω og contr. απολῶ, pf. ἀπόλωλα, (af απο, og ολω, ολεω, ολλω), ödelægger, fordærver. P. ἀπόλλυμαι, impf. ἀπάλωμην (af ολω), omkommer. ολησα απολημνος, l. male perditus, et ryggesløst Menneske. ολησα ολησα ἀπόλοιτο, gid den Onskabsfulde maa vorde straffet paa det værste.
- Ἀπόλλων, ωνος, ♂, Apollo.
- ἀπολογέομαι, (απο, λέγω), forsvarer sig, retsfærdig gjør lig.

ἀπο-

- ἀπολύω, (*λυω*), løser fra; frikjender; befrier.
 ἀπόλω *S. απολύω*.
- ἀπομάθω, *brug.* απομανθάνω.
- ἀπομαίνομαι, (*απο*, *μ.*) afraiser, udraiser.
- ἀπομανθάνω, (*S. μανθάνω*), aflærer; glemmer; aflægger.
- ἀπομαρτίνομαι, (*απο*, *μ.*) hentæres, henfvinder.
- ἀπονέμω, (*νεμω*), tildeler.
- ἀπονευημένως *adv.* (*απο*, *νοεω*), uforståndigen.
- ἀποξύω, *fut.* -ξέσω (*af ξυω*, *ξεω*), affskraber.
- ἀποπάύομαι, (*παυω*), ophører.
- ἀπόχειρα, *as.*, *ἡ*, (*πειρα*), Forfølg.
- ἀποπίπτω, *fut.* -πτώσω *og* -πεσθάμαι, *pff.* -πέπτωμα, *impf.* -πέπτεσον (*af πτώω*, *πεσω*, *πετω*, *πτώω*, *πιπτω*), falder ned fra.
- ἀποπλέω, *f.* -πλεύσω, (*πλεω*) affseiler.
- ἀπόπλυμα, *απός*, *τὸ*, (*πλυνω*) det Affskyllede, Afskyning.
- ἀποτνέω, *f.* -πνεύσω, (*απο*, *πν.*) udblæser, opgiver Aanden.
- ἀποτνίγω, (*πνιγω*), kvæler.
- ἀπόκτημι, *S. αφιπταμαι*.
- ἀποπτώω, (*πτωω*), udspytter; kaster- stöder fra mig.
- ἀπορέω *og* -ρέομαι (*απορος*), lider Mangel; er i Forlegenhed; veed ey hvad jeg skal svare.
- ἀπορία, *as.*, *ἡ*, (*απορεω*), Mangel; Forlegenhed; Uvidenhed.
- ἀπορος, *δ*, *ἡ*, uden (*a pr.*) Vey (*πορος*), *altf. act.* som ingen Vey veed, *ɔ:* forlegen: *pass.* hvortil ingen Vey fører, *ɔ:* vanligelig at faae.

- ἀπορήηνυμι, *f.* -ρέξω *og* -ρεγῶ, (*af απο* og *ρέγω*, *ρήγω*, *ρήγω*, *S. ρηγηνυμι*), lösriver.
- ἀπορέίξω, oprykker med Rod (*ρέξα*), opriver Roden.
- ἀπορρίπτω, *as.*, *ἡ*, (*απο*, *ρίω*, *ρίπτω*, *ρίπτω*), Flyder, *ρίπτω*, Udlýdel- te; Udlób; Udaanden.
- ἀποσθένυμι (*απο*, *σθ.*) *fut.* -σθέσω (*af σθεω*), ud- flukker.
- ἀποσείω, (*σειω*), afrystir.
- ἀποσάκω, (*σακω*), drypper af.
- ἀποσέγω, (*σεγω*), bedækker; opholder.
- ἀποσέλλω, *f.* -σελῶ, *impf.* απεσελον (*απο*, *σελῶ*) af- bort- udsender; giver i AErende, paalægger, besaler.
- ἀποσέφανόν, aftager Krandsen (*σεφανος*); *pass.* -σμαι, tager Kr. af mig.
- ἀποσρέφω, (*σρεφω*), afvender; vender bort fra; bortfjerner.
- ἀποσυγήω, (*συγησ*), hader.
- ἀποσφενδονάω, (*σφενδονη*), borthlynger.
- ἀποσκέω, (*απο*, *σκ.*) *d. f. f.* απεξω, asholder.
- ἀποσάκω, (*σακω*), redder, freller.
- ἀποτλέω, (*τελος*), tilendebringer, fuldförer; udret- ter, frembringer (*efficio*), gjör; afbetaaler, giver.
- ἀποτέμνω, *f.* -τεμῶ *og* -ταμῶ, (*af ταμω*, *τεμω*, *τεμνω*), affskærer, afslægger.
- ἀποτίθημι, *f.* -θήσω, (*θεω*, *τιθημι*), affætter, affægger.
- ἀπότομος, *δ*, *ἡ*, (*τεμων*), affskaaren; brat.
- ἀποτυγχάνω, *fut.* -τεύξομαι, *impf.* ἀπέτυχον (*τυχω*, *τυγχανω*), *med Genit.* forfeiler, op- naaeer ey, gaaer glip af.
- ἀπο-

ἀποτυπωνίζω, prylger; henretter, dræber, (af τύπων, en Stok til at flaae med; et Instrument til at henrette med).

ἀπουσία, ας, ἡ, (ἀπειμι, part. ἀπων, ἀπώσα), Fraværelse; Afgang.

ἀποφαίνω (S. Φαίνω), viser; tilkjendegiver; fremviser Noget som gjort, *df.* gör til Noget, (reddere), liges. *apofeinumi.*

ἀποφέρω, (S. Φερω) fut. αποίσω, aor. απενεγκα (af απενεγκω), bortfører.

ἀποφράττω, (Φραττω), tilstopper.

ἀποκέω, f. χεύσω, (χεω, χευω, χυω), udgyder, udryster, bortkaster.

ἀποκάρησις, εις, ἡ, (χωρεω), Tilbagevigen.

ἀποψιλόω, gjør nogen (ψιλος), blotter.

ἀπρακτός, δ, ἡ, som intet (*apr.*) kan gjøre (πρασσω), kraftlös.

ἀπρονοήτως, uden at drage Omsorg (προνοεω), ubekymret.

ἀπροσδόκιτος, δ, ἡ, og ἀπροσδοκήτως, adv. (af προσδοκεω, venter), uventet, usformodet, pludselig.

ἀπυρος, δ, ἡ, beredet uden (*a pr.*) Ild (πυρ). α. κρυστος, masativt Guld.

ἀπτω, f. ἀψω, pf. p. ἄμμαι, antænder. Men ἀπται, tager fat paa, berörer, nyder.

ἀπφίδος, δ, ἡ, (ἀπο, ωδη), mislydende, ildeklingende.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabien.

Ἀράβιος og ἀραβίκος, ἡ, ὁν, Arabisk. κολπος a. den arabiske Bugt, det røde Hav.

ἄραιδος, ἡ, ὁν, tynd, skjör, fuld af Huller.

ἄράχνιον, τὸ, en liden Edderkop (ἀράχνη); Spin-delvæv.

Ἄργανθόνιος, nom. *propr.*

Ἄργιλεωνς, ἰδος, nom. *propr.*

Ἄργοναῦται, των, οι, Argonauterne.

Ἄργος, ας, Argos, en Stad i Peloponnes.

Ἄργος, ο, Argus, Jo's Bevogter.

Ἄργος, ἡ, ὁν, contr. f. ἀργῆρος (af a pr. og εργον, arbeide), uvirksom; örkeslös; (om Jorden) usfrugtbar.

Ἄργυρός, α, ὁν, af Sölv (ἀργυρον).

Ἄργυρίτης, ιτιδος, neml. γη, Jord som indeholder meget Sölv.

Ἄργυροεῖδης, εος, δ, ἡ, følvfarvet, følvklar; af ειδος (Skikkelse) og

Ἄργυρος, ο, δ, Sölv.

Ἄργῳ, ος, ἡ, Argonauternes Skib, Argo.

ἀρδεύω, vander.

ἀρδην adv. (af αιρω), fra Grunden af; aldeles.

ἀρέσω, f. ἀρέσω (af αρεω), behager.

ἀρετή, ης, ἡ, Dyd; Tapperhed; Duelighed, Jordbundens Godhed og Fortreffelighed.

Ἀριάδην, ης, ἡ, Ariadne.

ἀριθμέω, (af αριθμος, Tal) tæller; med dat. regner efter Noget.

Ἀρισάγορας, ο, nom. *propr.*

ἀρισάω, spiser Frokost ell. Middagsmad (αρισον).

ἀριστία, ας, ἡ, Heltegjerning, Berömmelse, (af αρισεω, er kjek, brav, (αρισος).

Ἀριστεῖδης, ο, Aristides.

ἀριστον, *s*, *τὸ*, Priis, Belönning for Tapperhed (*ἀριστεία*).

ἀριστός, *ἀ*, *ὄν*, venstre. ἡ ἀ-ρά neml. *χεὶς*, den venstre Haand. *ἐν ἀ-ρᾷ*, paa- til venstre Side. ἀριστώ, er *ἀριστός*, den bedste; har Fortrinet; ud- mærker sig.

*Ἀρίστης, *s*, nom. propr.

ἀριστός, *η*, *ον*, (*superlat. henföres ligefom compar.* ἀρεῖων *til posit.* αγαθός, *men kommer nok af* αρω, αρεω *hνf.* αρεωνω, αρετη ο. fl.) den bedste. ἡ ἀριστή (*γῆ*), det fortinligste Land- strög.

*Ἀρκαδία, *ἡ*, Arkadien i Peloponnes.

ἀρκεῖ, *imperf.* det er nok. *af* αρκεω, *l.* sufficio, *i part.* αρκῶν, tilstrækkelig.

ἀρκευθός, *s*, *ἥ*, Enebærtræ.

ἀρκτος, *δ*, *ἥ*, Stjernebilledet Björnen paa Himlen; Norden. *oi* ἀρκτοι, *dēn* store og den lille Björn.

ἀρμα, *ατος*, *τὸ*, Vogn.

ἀρμαμένα, *ἥς*, *ἥ*, en bedækket Vogn.

ἀρματιλατέω, förer (*ελαω, ελατεω, ελαυνω*) en Vogn (ἀρμα), kjører paa en Vogn; er Kudlk.

*Ἀρμενία, *ας*, *ἥ*, Armenien i Aſien.

ἀρμενίστ, paa armenisk Viis.

ἀρμόζω, tilpaffer. *P. μαι*, paffer-skikker sig til Noget.

ἀρμονία, *ας*, *ἥ*, Harmonie, Overeenstemmelse. *ogs.*

*Ἀρμονία, som nom. propr.

ἀρμοστός, *ἥ*, *ὄν*, (*ἀρμόζω*), passende; tilpasset, tilföiet.

ἀρνέομαι, nægter, siger at en Ting ikke er faa.

ἀρνός, *Genitiv enten af det ubrug. ἄρσ* (*f. αρνς*) eller *af αρνη*, *gen.* αρνενος, *syncop.* αρνος. Lammets.

ἀρότρος, *ἥ*, (*af αρος*, *lat.* arvum, *αρω*, *lat.* arare), Plöieland, Agerland.

ἀρουρα, *ας*, *ἥ*, (*αρω*, *lat.* aro), plöiet Land, Mark, l. arvum.

ἀρπαγὴ, *ἥς*, *ἥ*, Plyndren, Röven. *af* ἀρπάζω, *f. -σω*, röver, *l.* rapiō.

ἀρπη, *ἥς*, *ἥ*, Segl, Krumkniv, Lee.

ἀρπυια, *ας*, *ἥ*, en Harpyie, (*en vederstyggelig Fugl med et Fruentimmieranſigt*).

ἀρρενικός, *ἥ*, *ὄν*, mandlig. *af*

ἀρρήν, *ενος*, *δ*, Hannen; Manden. *oi* ἀρρήνες, Han- nerne. *adj.* δ., δ.; mandlig.

ἀρρητος, *δ*, *ἥ*, (*α pr. φεω*, figer), usagt.

ἀρρέσημα, *ατος*, *τὸ*, Sygdom. *af*

ἀρρώσος, *δ*, *ἥ*, (*α pr. φω*, φωνυμι, Styrker), svag; syg.

*Ἀρσινόη, *ἥς*, nom. propr. 2) en Stad i AEGypten.

ἀρτάω, knytter til; hænger ved.

*Ἀρτεμις, *ιδος*, Artemis, Diana.

*Ἀρτεμίσια, *ας*, nom. propr. — Neutr. plur. τὰ 'Α. Dianas Fest.

*Ἀρτεπίθυμος, nom. propr. ligef. Brödkjær, en der trætter elster (*επιθυμεω*) Brød ell. Mad (*αρ- τος*); Navnet paa en Snyltegjæſt.

ἀρτι, nylig. ἀρτι—ἀρτι, snart—snart, nu—nu.

ἀρτος, *s*, *δ*, Brød.

ἀρύω og ἀρύματι, lat. haurio, öſer.

ἀρχαῖος, *α*, *ον*, gammel. *oi* ἀρχαιοι, de Gamle.

Αρχελαος, *s*, Archelaus.

Αρχέτας, *s*, *δ*, Stifter, Ophavsmand. *af*

Αρχή, *ης*, *η*, Begyndelse; Regeringstiltrædelse, Regering. *ai αρχαι*, Övrighederne.

Αρχιγύδος, *δ*, (*αρχω*, *αγω*, *ηγεομαι*), Ophavsmand.

Αρχιδαμος, *s*, *nom. propr.*

Αρχιθέωρος, *s*, *δ*, (*αρχω*, *θεωρος*), Anfører af en θew-
ρια, Hoved for et Gefandtskab.

Αρχιτεκτονικός, *η*, *ην* (*αρχω*, *τεκτων*, henhörende til
Bygningskunsten, architektonisk.

Αρχω, *egentl.* er den förste. *med Genit.* begynder
med; behérsker. *P. -ουμαι*, begynder.

Αρχων, *οντος*, *δ*, (*egentl. Particip. af Foreg.*) Ra-
gent, Övrighedsperson.

Αρω, *Grundform til αἴρω*.

Αρωματίζω, (*αρωμα*), har en kryderieagtig Lugt.

Αρωματοφόρος, *δ*, *η*, som frembringer Specerier.

Ασφῆς, *έσ*, *δ*, *η*, (*ασΦης*), uvis; utilforladelig.

Ασβολή, *η* og **Ασβολος**, *η*, Soed, Afke.

Ασδρουβας, *α*, *δ*, Hasdrubal, *karthagisk General*.

Ασεβεία, *ας*, *η*, (*ασεβης*, ugudelig, *ας σεβω*, dyrker
Gud), Ugudelighed.

Ασημος, *δ*, *η*, uden Mærke ell. Tegn (*σημα*), ube-
mærket, uberømt, ubetydelig.

Ασθενέω, er syg, -skrøbelig. *ας*

Ασθενής, *έσ*, *δ*, *η*, uden Styrke (*ἀθενος*), svag, skrø-
belig.

Ασθμα, *ατος*, *τδ*, Aande, stakket Aande (*ας αω*, *αξω*,
aander, puster).

Ασία, *ας*, *η*, Asien; 2) *fortrinligviis* Lille-Asien.

Δεστος, *δ*, *η*, uden Mad (*σιτος*), uden at spise.

Ασκανία Νίμνη, en Söe i Lilleasien.

Ασκάνιος, *ς*, *δ*, *nom. propr.*

Δοκιώ, *f.* *ησω*, gjor med Fliid; över.

Δοκησις, *εως*. *η*, (*ασκεω*), Övelse.

Δοκητός, *η*, *ην*, (*ασκεω*), övet; som maa opnaaes
ved Övelse; som bör öves, Övelses Sag.

Ασκλήπιον, *τδ*, AEskulaps Tempel.

Δύμα, *ατος*, *τδ*, (*αειδω*), Sang.

Δυμενος, *η*, *ην*, *og adv. -νως*, villig, gjerue (*ασ αδω*,
ηδω, *ηδομαι*, *pj. ησμαι*).

Δυπάζομαι, griber; tager fat paa (*ifær med Glæde*);
hilsen, omfavner. *α. βιον*, vælger en Leve-
maade.

Δυπασμα, *ατος*, *τδ*, (*ασπαζομαι*), Omfavnelse.

Δυπις, *ιδος*, *η*, Skjold. 2) et giftigt Slags Slanger.

Δυπορος, *δ*, *η*, (*α pr. σπειρω*), ubefaaet; ucultiveret;
som ingen Cultur taaler.

Ασσυρία, *ας*, *η*, *Affyrien*, et Landskab i Asien.

Δυτηρ, *έρως*, *δ*, en Stjerne.

Δυτεροտη, *ης*, *η*, Lynild.

Δυτὸς, *Ναυνет paa en Hund*.

Δυτραγαλίζω, spiller med Tærninger (*αστραγαλος*).

Δυτρατη, *ης*, *η*, Lynild.

Δυτράπτω, *f.* *Ψω*, lyner.

Δυτρολογέω, (*αστρον*, *λεγω*), driver Astronomie.

Δυτρον, *τδ*, 1. alstrum, Stjerne, Stjernebilled.

Δυνησία, *ας*, *η*, Uforstand (*ασυνετος*, uforstandig,
ας συνεω, *συνημι*, forstaer).

Δυτυ, *έσ*, *τδ*, en Bye.

Æstetude, til Byen (αὐτοῦ).

Ασφαλεία, ἡ, Sikkerhed. *af*

Ασφαλής, ἔος, δ, ἡ, som ikke (*α pr.*) bringes til at
fnuble (σφαλλω), sikker, tilforladelig.

Ασχημονέω, ὦ, er ασχημων (lat. deformis, uanfæn-
dig, *af* σχῆμα, forma), handler uanfæn-
dig, opfører mig uanfændig.

Ασχημοσύνη, ἡ, (af ασχημων, S. foreg. Ord), Uan-
fændighed, flæt-hæslig Handling.

Ασχολία, εις. ἡ, (af σχολη, otium) lat. negotium,
Bækæftigelle. *a. περὶ τὰ κοινὰ*, Statsforret-
ninger.

Ασθματος, δ, ἡ, uden Legeme (σωμα), ulegemlig.
Αστωτος, δ, ἡ, *egentl.* som ey kan reddes (σωζω), ud-
syævende, liderlig; umaadelig; ödsel.

Αταλάντη, ης, *nom. propri.*

ἄταρος ογ ἀτάρος, men.

Ατάմαλος, δ, ἡ, (ατη), ugudelig, frek, daarlig.

άτε, saasom, tilkjendegiver med *Particip. efter*
sig Grunden til Noget; *άτε κυνηγέτην* ӯnta,
fordi han er en Jæger, som Jæger.

Ατερπής, ἔος, δ, ἡ, som ikke (*α pr.*) fornöier (τερπω),
ubehagelig.

Ατιθάσσευτος, ὁ, ἡ, som man ey kan tæmme (τιθα-
σσω, *af* τιθασσος, tam).

Ατρακτος, εις, δ, ἡ, Spinderok, Teen.

Ατρέμα ογ ἀτρέμας, *adv.* uden at ryste (τρέμω),
stille, rolingen.

Ατρωτος, δ, ἡ, som ey kan saares (τρώω, τιτρωσκω).

Αττέλεβος ογ λαβος, δ, et Slags Græshopper uden
Vinger.

'Αττι-

Αττικὴ, ἥς, ἡ, (γῆ), Attika i Grækenland. *egentl.*
femin. af

Αττικός, ἡ, ὁν, attisk.

Αττις, εω, ει, ιω, *nom. propri.* Attis eller Atys, en
ung Frygier, Kybeles eller Rhea's Elsker.

Ατυ, υος, *nom. propri.* (S. Foreg.)

Ατυχέω, er ulykkelig (ατυχης, *af* *α pr.* og τυχη,
Lykke, Skæbne).

Ατυχημα, ατος, τὸ, (ατυχεω), det Forfeilede; uhel-
dig Tilsælde, et Uheld.

Ατυχία, ἡ, (ατυχης, S. ατυχεω), Modgang, Ulykke,
Uheld.

άν, igjen.

Αδγείας, εις, Augias. *nom. propri.*

Αἴδης, paa nye, igjen (αι).

Αἴλη, ης, ἡ, Gaard; (en Fyrstes) Hof, lat. aula.

Αἴλητης, εις, δ, (αιλεω), en Fløjtespiller. *af*

Αἴλιδς, δ, (af αιω, αιω, blæser) en Fløjte.

Αἴξανω, αἴξω, αἴξεω, *act. lat.* augeo, lader voxer;
formerer. *neutr. voxer.* *P. -ομαι*, voxer.

Αἴος, αἴη, αἴον, tör; fastende. (af αιω, αιω, blæser,
tørrer).

Αἴπνος, δ, ἡ, uden Søvn (ὕπνος), fövnlös.

Αἴρα, αις, ἡ, (αι, blæser), Luft; Blæsen.

Αἴριον, imorgen.

Αἴσονες, οι, Aufoner, et Folk i Italien.

Αἴστηρος, δ, ἡ, lat. austerus, barsk, stræng, alvorlig.

Αἴταρης, εος, δ, ἡ, som selv (αυτος) er nok (αρκεω),
tilstrækkelig. *df.* άτάρημεια, ἡ, Tilfredshed
med sig og sit, Nöilomhed.

άτε,

άντε, fremdeles, dernælt (*af au*, τε).

άντινα, *adv.* strax.

Αὐτόλυκος, *s.*, *nom. prop.*

άντίματος, δ, ή, som gjør Noget af sig selv (*autoς*), frivillig.

άντομολέω, (*af αυτομολος*, en Overlöber, *af autoς* selv, μολω kommer), löber over, deserterer.

Αύτονόη, ης, *nom. prop.*

άντόνομος, δ, ή, (*autoς*, νομη, Græsgang, *af νεμω*), som græsser frit; sig selv overladt.

άντρος, ή, δ, han, hun, den, det. *Ved Siden af et andet Subjt. eller Pronom. betyder det selv, f. Ex. ἐγώ αὐτός, jeg selv. δ αὐτός, den Samme, i neutr. plur. τὰ αὐτὰ, contr. ταῦτα, det Samme.*

άντοῦ, *contr. f.* εαυτᾶς, sin egen, sit eget. *f. Ex. τὰ αὐτᾶς πράγματα.*

άντοφυῆς, έος, δ, ή, (*autoς*, Φυω), som voxer af sig selv; selvvoxet, naturlig. τροφαι αὐτοφυεῖς, Næringsmidler, som voxe vildt og uden Cultur.

άντόχθων, ονος, δ, ή, som er fra Landet (*χθων*) selv (*autoς*), indfødt, (*modsat de Indvandrede*).

άντόχυτος, δ, ή, (*autoς*, χωω), gydet af sig selv, ɔ: d. *f. f. αυτοφυῆς.*

άνχην, ένος, δ, Hals, Nakke.

Αὐχίσαι, *et Folk i Afrika.*

άνχυρος, ə, ðn, (*af αυχμεω*, *af αυχμος*), tör, ud-törret; forslövet, hinudslig.

άνχμος, ε, δ, (*af αω*, αυω, blæser, törrer), Törhed, Fortörrelse.

άφαιρεω, *P. -τομαι* (*laaner Tempp. af αφελω S. αφεω*), tager bort (*απο*); affondrer; affækter; röver; beröver; ophæver.

άφανῆς, έος, δ, ή, (*α pr. Φανω*, Φανω), ikke frem-skinnende; ubekjendt, uberomt.

άφανίζω, gjør αφανης (*usynlig*), skjuler, tilintetgjör, ödelægger. *P. -ομαι*, bliver αφανης, forsvinder.

άφανρος, ə, ðn, svag.

άφειδᾶς, uden at spare (*Φειδομαι*), uden at holde Maade.

άφελω (*απο*, ἀλω) *S. αφαιρεω.*

άφηη, ής, ή, (*af απτομαι*, berörer), Berörelse, Fölelse. *άφθονγος*, δ, ή, uden Lyd (*Φθονγος*), stum.

άφθονια, ας, ή, Overflödighed. *af*

άφθονος, δ, ή, uden Misundelse (*Φθονος*), hvormen ey (*a pr.*) misunder (*Φθονεω*), ɔ: rigelig, overflödig.

άφίημι, *fut.* ἀφίσω, αορ. ἀφῆμαι, (*απο*, əw, ίημι), efterlader, lader af; løslader; afflyder.

άφιέναι εἰς τὸ πέλαγος, begive sig ud paa Havet.

άφικνεομαι, *f. -ιξομαι*, *imprf. αφικομην*, (*af απο*, ίκω, ικομαι, ικνεομαι), kommer.

άφιπταμαι, *jvf. αποπτημι*, (*af απο*, πτωμ, πτημι, πτημι, *ιπταμαι*), flyver bort.

άφλασον, ε, τδ, Skibets Bagdeel.

άφνω, pludselig.

άφορῶ, (*απο*, ὄφω), seer ned.

άφορία, ας, ή, (*α pr. Φορεω*), Ikkebæren ɔ: Usfrugt-barhed.

Αφροδίτη, ος, ἥ, Venus.

ἀφρός, σ, δ, Skum.

ἀφύης, ἔος, δ. ἥ, (Ψυχή af Φυω), uduelig.

ἀφίλαντος, δ, ἥ, (a pr. φυλασσω), ubevogtet.

Ἀχαΐα, ας, ἥ, Achaia, en Provinds i Peloponnes.

2) under Rommerne Benævnelsen paa
hele Grækenland.

ἄχαρισος, δ, ἥ, (a pr. χαρίς, χαρίζωμαι), utaknemmelig.

Ἀχερούσιος, α, ον, til Acheron henhörende. α. λιμ-
νη, den acherontiske Søe.

ἄχθομαι, (af ακθός, Byrde) ligef. lat. gravari, ægre
ferre, betynges ved, fortryder paa, be-
drøves over, er utilfreds.

Ἀχιλλέας, εως, Achilles.

ἄχλυς, ιος, ἥ, Taage, Mørke.

ἄχρας, αἴος, ἥ, vild Pægetræe.

ἄχρισος, δ, ἥ, (a pr. κραιουμαι, bruger), ubrugbar,
unyttig.

ἄχρι ος ἄχρις, indtil.

ἄφοφητι, (ψοφεω), uden Allarm (ψοφος).

B.

Βαβυλωνία, ας, ἥ, et Landskab i Asien.

Βαβυλώνιος, α, ον, babylonisk.

βαδίζω, og P.-omai, (βωω, βαινω), gaaer.

βάθος, εος, τὸ, (βαθὺς), Dybde. διὰ βάθες εῖναι,
være dyb.

βαθύπλουτος, δ, ἥ, grundig, meget riig. af πλετος ογ
βαθὺς, εῖα, δ, dyb; tæt. βαθὺν (neml. υπνον) κοιμᾶ-
αι, ligge i dyb Søvn.

βαίνω, af βωω, fut. βίσσομαι, pf. βέβημαι; impf. ἔβην
(af βημι), gaaer.

Βατικὴ, ἥ, Hispania Bætica. af

Βαΐτις, ιος, δ, Bætis, (nu Qvadalqvivir), en Flod
i Hispanien.

βαντυρία, ας, ἥ, (βωω, βαξω), en Stav.

Βαντυριανὴ χάρα, Bactriana, en Provinds i det per-
siske Rige.

Βάντυριος, α, ον, bactriansk.

βανχεύω, er drevet af bacchisk Begeistring, svær-
mer. af

Βανχος, ε, δ, Bacchus.

βαλανεῖον; ε, τὸ, Bad, l. balnēum.

βάλλω, fut. βαλῶ, pf. βέβλημαι, (βαλω, βαλεω, βλεω),
kaster.

βάπτω, dypper.

βαραθρον, ε, τὸ, lat. barathrum, Svælg, Afgrund,
Ulykke.

βάρβαρος, ε, δ, Ikke-Græker, Udlænding.

βάριω, (βαρος) betynger, belæffer.

βαριώς, adv. (af βαρος), tung; haard; heftig.

βάρμας, ε, δ, nom. proprie.

βάρος, εος, τὸ, (βαρυς), Tyngde; Byrde; Tunghed.

βαρύω, betynger, besværer. af

βαρδός, εῖα, δ, tung; betyngende, trykkende.

βαρύτης, τητος, ἥ, (βαρυς), Tyngde, Tunghed;
Haardhed.

βάσανος, ε, δ, Prøvesteen.

βασιλεία, ας, ἥ, (βασιλευς), Kongeværdighed

βασιλεῖον, ε, τὸ, kongelig Resideuz. af

βασιλεὺς, εως, ὁ, Konge.

βασιλεύω, er Konge, (βασιλεὺς), regerer, hersker.

βασιλικός, ἡ, ὁν, (αφ βασιλεὺς) kongelig.

βάσις, εως, ἡ, (βαώ, βαῖνω), Gang; Basis, Piedestal.

βασταίνω, f. ανῶ, fortryller, forhexer, lat. fascino.

2) misunder.

βάστανος, ὁ, ἡ, (af Foreg.) misundelig.

βασάνω, f. σω, bærer, løftet.

βαφὴ, ἥς, ἡ, (βαπτώ), Dypelse, o: Farve; Farvning.

βάσω, Grundform til βαῖνω.

βδέλλω og βδέλλω, fut. βδελῶ, malker.

βέβαιος, ὁ, ἡ, -αίως adv. (βάω, βαῖνω), faststaaende; fast; varig; sikker.

βεβαιώω, gjør fast (βέβαιος), bekræfter.

Βελγική, ἡ, den nordligste Deel af det gamle Galien, Belgien, (nu Nederlandene ell. Battaviaen).

βελτίσος, ἡ, ov, den- det bedste. απὸ τῷ βελτίσσῳ, i den bedste Hensigt. af

βελτίων, ἰονος, ὁ, ἡ, bedre, uregelm. Compar. af αγαθος.

βῆλος, s, δ, nom. propr.

βῆμα, ατος, τὸ, (βαώ) Gang; en Forhöining, Talerstøel.

βῆμι S. βαῖνω.

βιάζω, f. σω, mest P. -ομαι, bruger Vold (βια); driver Noget igjennem med Magt; anstrenger mig.

βιβλιον, τὸ, en Bog.

βιβράσκω, fut. βράσω, impf. ἐβρέων (βροῶ, βρωμαι, βρω- σκω, βιβρ.) fortærer.

βιος,

βίος, s, ὁ, Liv; Levemaade.

βίωσ, f. ὥσω, (βιος), lever.

βιωτὸς, ὁ, ἡ, som er værd at leve (βιοω).

βίωμι, d. f. f. βιοω.

βίων, ωνος, en Filosof af dette Navn.

βλάβη, ης, ἡ, Skade. af

βλάπτω, f. ψω, (βλαβω), skader.

βλασφημέω; (βλαπτω, Φημη), bespotter.

βλέμμα, ατος, τὸ, Öiekast. af

βλέπω, seer, betragter. β. προς τι, vender ud imod (en Egn).

βληχάσματι, (βληχη), bræger.

βοάω, Skriger; raaber; brøler.

βοή, ἥς, ἡ, (βοω), Skriig, Raab; Tummel.

βοηθέω, (ligesom βοηθομεω), egentl. löber (Τεω, δρομεω) med Skriig (βοη); df. iler- kommer til Hjelp, hjälper, staaer bi.

βοηθός, s, δ, (βοηθεω), Hjelper, Bistand.

βόδρος, s, δ, Grövt, Grav.

Βοετία, ας, ἡ, Böttien i Grækenland.

βορᾶ, ἄσ, ἡ, Foder.

βόρατον, τὸ, Seentræe, en stedse grön Vext af Enebærarten. herba sabina, juniperus sabina, Linn.

βορέας, s, δ, og **Βορρᾶς**, ἄ, Nordenvinden, Norden.

βόρειος, ὁ, ἡ, (βορεας), nordlig, βορειότατος, som liger nordligt.

Βορυάσηνς, s, δ, en Flods Navn, nu Dniepr.

βόσκημα, ατος, τὸ, Hjord, (af βοσκεω, græffer).

βό-

Βόσμορον, ε, τὸ, en ubekjendt Plante. Ventelig et af Afskrivere forvansket Navn.

Βόσπορος, ε, δ, det smalle Sund, som fører fra Propontis til Pont. Euxinus. 2) det Sund, som forener Pontus Euxinus med Palus Maeotis (det afteniske Hæv).

βέρυχος, ε, δ, en Haarlok.

βέτρυς, υος, δ, en Drue.

βουκολέω, er βικολος, vogter Kvæg.

βούνολος, ε, δ, som pleier (κολεω, lat. colo) Kvæget (θους). Koehyrde.

βουλεύομαι, fatter en Beslutning (βολη).

βουλὴ, ἡ, Raad, Villie, Anflag.

βούλησις, εως, ἡ, Villie. af

βούλομαι, vil. δ βολομενος, enhver der blot vil.

βοῦς, βοὸς, δ, ἡ, Kvæg, Oxe, Koe.

βούσιρις, en gammel øgyptisk Konge. nom. propr.

βραδύνω, nöler. af

βραδὺς, εῖα, ð, langsom.

βρασίδας, α, nom. propr.

βραχίων, ενος, δ, en Arm, lat. brachium.

βράχεα, τὰ, plur. af βραχος, liges. lat. brevia, lavg Vand. af

βραχὺς, εῖα, ð, kort; liden; ringe. ἐν βραχεῖ, inden kort 'Tiid.

βρέγμα, ατος, τὸ, Hjerne skal.

Βρεττανία ἡ μεγάλη, Storbrittannien. Βρεττανικὸς, ἡ, ὁ, brittannisk. νικῆνει. νιγος, Britannien.

βρέφος, εος, τὸ, spæd Barn.

βρέχω, gjør vaad, besugter, udbløder.

βροντάω, tordner.

βροντὴ, ἥς, ἡ, (βρονταω) Torden.

βροτὸς, dödelig. of βροτοι, Menneskene, poët.

βρόχος, ε, δ, en Strikke.

βρώω S. βιβρωσκω.

βρυχάομαι, brøler.

βρυχήμας, τ, δ, (af Foreg.) Brølen.

βρύω, spirer, bryder, fremblomster.

βρῶμι S. βιβρωσκω.

βρῶσις, εως, ἡ, (βρωω), Spise.

Βυζάντιοι, οι, Indbyggerne af Byzanz (ved Bosphorus).

βύθιος, α, ον, underdukket. af

βυθὸς, ε, δ, Dyb.

βύρασ, ες, ἡ, Hud, Skind.

βύλος, ε, ἡ, Jordklimp; Klump raat Erts.

βύμος, ε, δ, Alter.

Γ.

Γάγγης, ε, δ, Ganges, en Flod i Indien.

γάλα, αὐτος, Melk, lat. lac.

γαλαξίας, ε, δ, (γαλα), Melkeveien.

Γαλάται, των, οι, Galater, et Folk i Lilleasien.

Γαλάτεια, ες, ἡ, en Havnymfe af dette Navn.

γαλατικὸς, ἡ, ὁν, gallisk. af Γαλατια d.s.f.

Γαλλία, ες, ἡ, Gallien. df.

γαλλικὸς, ἡ, ὁν, gallisk.

γαμέω, αρ. γημια (af γαμω), ægter. af

γάμος, ε, δ, Bryllup; AEgteskab.

γαρ, thi, en Causalconjunction, som endog bruges baade naar Aarsagen staer foran

Virkningen; saaog naar det, hvortil Aarsagen angives, maa tænkes til; altsaa ofte kan oversættes ved jo, da, dog f. Ex. τι γαρ; hvad da?

γασῆρ, ἑρος, sammentr. γασῆρος, ἥ, Bug.

γαστίμαργος, ς, δ, (γασηρ, μαργος), graadig, Slughals.

γαυλός, ς, δ, Malkebøtte, Spand.

γαυρίων og -άμαι, contr. ἄμαι, er modig, overgiven, stolt, bryster mig. γαυρών, gjør stolt. df. P. γαυρόμαι d. f. f. γαυρίων.

γε, idetmindste, dog. tjener undertiden, ligesom qvidem til mere at udpege det Ord, hvorom der tales.

γειτνιῶν, grændsel til. af

γείτων, ονος, δ, Naboe.

γελάω, f. ἀσω, leer, smiler.

γελοῖος, οία, οίου, latterlig. af

γέλως, ωτος, δ, (γελωω), Latter.

γενειᾶς, ἀδος, ἥ, Hage; Skæg.

γενειῆτης, ς, δ, (γενειας), Ækægget.

γένεσις, εως, ἥ, (γενω, γινομαι), Oprindelse, Födsel.

γενετή, ἥ, (γενомай), Födsel.

γενναῖος, α, ον, (γενος) lat. generosus, ædel, fortrefelig. γενναῖως, modigen, berömmeligen.

γεννῶν, (γενω), f. ἡτω, föder, avler. οι γεννήσαντες, Forældrene.

γένομαι S. γιγνομαι.

γένος, eos, contr. ος, τὸ, lat. genus, Art, Slægt, Herkomst. τὸ θνητὸν γ. den dödelige Slægt.

γέρανος, ς, δ, en Trane.

γέρας, ατος, τὸ, AEresbeviisuing, Agtelse, Foræring.

Γερμανία, ας, ἥ, Germanien, Tydkland.

γέρδον, ς, τὸ, en Fletning, flettet Skjold o. d.

γέρων, οντος, δ, en Olding.

γενόμαι, smager, nyder.

γεφυρών, flaaer en Broe (γεφυρα).

γεωγραφέω, (γεα, γραφω), beskriver Jorden, studerer-driver Geografie.

γεθῆς, εος, (γεα, γη) jordisk (τὸ γεθῆς, de jordiske Dele); frugtbar; som har Jord (modsat den stenede Jordbund).

γεωλοφία, ας, ἥ, (γεα, γη, λοφος), en Jordhøy.

γεωργέω, (γη, εργον), dyrker Jorden.

γεωργία, ἥ, (γεωργια), Agerdyrkning.

γεωργικός, ἥ, δν, som dyrker Jorden (γεωργεω). Superl. γεωργικωτατος, en meget ivrig Landmand.

γεωργός, ς, δ, (γη, εργον), Landmand.

γεωργός, δ, ἥ, som graver- roder (ορυσσω) i Jorden (γη).

γηγενῆς, εος, δ, ἥ, fød (γενомай, γεννω) af Jorden (γη).

γῆώ og γηδέω (af γαω, hvoraf lat. gaudeo), glæder mig.

γηραιός, α, δν, (γηρωω), gammel.

γῆρας, ατος, τὸ, Alderdom. af

γηρাস্তω og γηράω, bliver gammel; forældes; visner.

Γηρυόνης, ς, δ, nom. propr.

γιγνομαι og γίνομαι, impf. ἐγένομην (af γενомай), pf.

γέγονε

γέγονα (*af γενω*), bliver, er, födes, nedslammer. τὸ γεγονός, Tildragelse.

γιγνόσκω ὁγ γινόσκω, fut. γνόσκομαι, pf. γέγνωμαι, impf. ἔγνων, (*γνω*, γνωμι, γνωσμω; γνων.) tænker; kjender; erkjender; forstaaer, indseer; kjender, dömmer; beslutter; fælder Dom. ἡ ἐγνωσμένη (*γη*) den bekjendte (Jord).

Γλαυκός, s, ὁ, nom. *propr.*

γλαυκόπις, ἰδος, (*γλαυκός*, ωψ), blaaöjet.

γλαῦξ, γλαυκός, en Ugle.

γλαύφυρός, ἀ, ὀν, glat; poleret; ziirlig, net; artig.

γλυκὺς, εῖα, ὑ, föd; yndig. compar. γλυκίων, superl. γλύκισος.

γλάστρα ὁγ γλάστρα, ής, ḥ, Tunge.

γνάθος, s, ḥ, Kæve; Kind.

γναθεῖον, s, τὸ, Valkemölle.

γναθεύς, έως, ὁ, en Valker, Bleger, som gjör Tøy reent.

γνήσιος, α, ον, (*sammenetr. f. γενεσιος af γενος*), lat. genuinus, ægte.

γνώω S. γιγνωσκω.

γνώμη, ής, ḥ, (*af γνω*, γιγνωσκω), Mening; Forstand; Klogskab; Indsigt; Overlæg.

γνάμων, ονος, ὁ, (*γνω*, γιγνωσκω), Kjender; Voldgætsmand.

γνωρίζω, (*γνω*), kjender, lærer at kjende.

γνώμον, ὁ, ḥ, (*γνω*), bekjendt.

γονεὺς, έως, ὁ, Fader. γονεῖς, Forældre. *af* γονεύω, γονέω, (*γνω* S. γιγνωσκαι), avler.

γονὴ, ής, ḥ, (*γνω*), Oprindelse.

Горубин, ής, ḥ, *nom. propr.*

Горынъ, ής, ḥ, *nom. propr. 2) Gorgonen. plur. αἱ γοργόνες.*

Горунъ, ονος ὁγ Горунва, ής, ḥ, *en Stad paa Kreta* γοῦν, (*γε*, ονυ), altsaa, følgelig; nemlig.

Грааа, ής, ḥ, (*sammentr. af γεραία*), *en gammel Kvinde.*

γράμμα, ατος, τὸ, (*γραφω*), Skrift, Bogstav. τὰ γράμματα, lat. litteræ, Sprog, Videnskaber, Lærdom.

γραῦς, θς, ḥ, d. f. f. γραῖα.

γραφεῖον, s, τὸ, Pen, Griffel. *af* γράφω, skriver; maler; forestiller. P. γραφομαι, anklager, stævner for Retten.

γρηγόρεω (*ογ -γορω*), er vaagen. S. εγειρω, *og de grammatis. Övelser No. 56, Ann. 13.*

Гръмъс, s, Xenofons Sön.

γυῖον, s, τὸ, Led, Lem.

γυμνάξω, (*af γυμνος*), över.

γυμνάσιον, s, τὸ, (*γυμνάξω*), Övelseskole.

γυμνῆς, ητος, ὁ, ḥ, *og γυμνῆτις, fem. γυμνῆτις.* nogen (*γυμνος*).

γυμνικός, ḥ, ὀν, gymnisk, til Gymnastik henhørende, hvor man kæmper nogen (*γυμνος*, γυμна́съ). γ. ἀγῶν, Veddekamp.

γυμνόποντς, ποδος, med nogen (*γυμνος*) Födder (*πους*), barföddet.

γυμνός, η, ὀν, nogen; blottet; uklædt.

γυμνώ, gjor nogen (*γυμνος*), blotter.

γυναικεῖος, α, ον, kvindagtig. *af* γυνή,

γυνὴ, gen. γυναικός, Kvinde.
γὺψ, γυρός, ὁ, en Grip.

Δ.

Δαῖδαλος, οὐ, ὁ, Dædalus.

δαιμόνιος, ὁ, ἡ, guddommelig. af

δαίμων, οὐος, (δῶς, δαιω, veed); Dæmon, Gud-dom; Skæbnen.

Δακία, ας, ἡ, Daciæ, den nordlige Deel af det nuværende Ungarn, Siebenbyrgen, Moldau og Wallachiet.

δάκνω, fut. δήξω, impf. δέδακον, (δακω, δημω, δακνω), bider, stikker, nager.

δάκρυον, ς, τὸ, l. lacryma, Taare, Graad; Draabe af udsvedende Harpix.

δακρυω, græder, l. lacrymo.

δάκτυλήρα, ας, ἡ, Overtræk over Fingrene (δάκτυλος), Handlæ.

δάκτυλος, ς, ὁ, Finger-Ring. af

δάκτυλος, ς, ὁ, en Finger.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatien.

δαμάζω, f. σω, (δαμω, δαμω), tvinger, l. domo.
δ. ιππον, tilrede.

δάμαλις, εως, ἡ, ung Koe, Kvie, Kalv.

Δανᾶη, ης, ἡ, nom. propr.

Δαναΐδες, ων, αἱ, Danai Döttre.

Δάναος, ς, Danaus. nom. propr.

δανεῖσθαι, f. σω, udlaaner. P. -ουαι, laaner Penge, tager paa Borg.

Δανούβιος, ου, Donauströmmen.

δαπλε.

δαπανῶ, f. ἡσω, gjør Bekostning, spenderer.

δαπάνη, ης, ἡ, og δαπάνημα, ατος, τὸ, (δαπανῶ), Bekostning, Omkostning.

δάπεδον, ς, τὸ, Gulv.

δᾶς, δᾶδος, (δαιω, brænder), Fakkel.

δασμολόγιος, ς, ὁ, som indsamler (λεγω) Skat (δασ-μος), som udfskriver Contributioner.

δασύπους, ποδος, ὁ, en Hare, saaledes kaldet, fordi dens Fod (πους) nedenunder er lodden (δασυς').

δανδς, εἰα, ς, lodden, fuld af Haar.

δάφνη, ης, ἡ, Laurbærtræe.

δάφνη, ἡ, nom. propr.

δάφνις, ιδος, ἡ, nom. propr.

δαψίλεια, ἡ, Overflödighed. af

δαψίλης, εος, ὁ, ἡ, overflödig, rigelig. adv. δαψίλης
ζῆν, leve i Overflod.

δε, men, dog. Modsat Forståningspartiklen μὲν, tilkjendegiver Det blot Efterståningens Begyndelsé.

δεῖ, imperson. (af δεω), man bør, det er fornöd-
dent, det er Pligt; lat. opus est, oportet.

Men μικροῦ, ὀλιγος, πολλεῖ δεῖ (der mangler Lidet eller Meget i), kommer af δεω, mangler, fatter.

δεῖγμα, ατος, τὸ, (δεικω, δεικνυμ), Prøve.

δεῖδω, f. δείσω, pf. δέδοικα og δεῖδια (af δεω, διω, huf. nom. δεος), frygter; er frygtlom.

δείκνυμι, f. δείξω (af δεικω) viser, gjør synlig, fremstiller.

δείλη,

δεῖλη, ης, ἡ, Aften.

δεῖλινων og δεῖλιάχω, er ell. viser mig feig (δεῖλος).
δεῖλος, ἡ, ὁν, (af δεω, δείδω), frygtsom, feig.
δεινός, ἡ, ὁν, stor, stærk, forfærdelig, mægtig,
fllem; udtrykker overhovedet en höi Grad,
en stor Behvemhed o. d. tò δεινοτάτου, ab-
solute, hvad der er det værste. δεινόν ad-
verbialiter: Nemt, skrækkeligen.

δεινώς, meget, forfærdeligen.

δειπνέω, holder Maaltid, spiser. af

δεῖπνου, 8, τὸ, Gjæstebud, Maaltid.

δεκάπιχυς, υος, ὁ, ἡ, (δεκα, πιχυς), ti Alen lang.
δελεᾶρ, ατος, τὸ, Lokkemad.

δέλτα, Bogslavet D. 2) det ved Nilens Arme Δfor-
mige Stykke af AEgypten.

δελφίν, ἴνος, ὁ, en Delfin.

Δελφoi, ων, Delf i Grækenland, ved Foden af
Parnass.

δενδρῖτις, ιδος, neml. αυτελος, ἡ, den op til Træer
trukne Viinranke. af

δένδρον, 8, τὸ, et Træe.

δεξιά, ἄσ, ἡ, den höire Haand (neml. χειρ). ἐν
δεξιᾷ, paa höire Side. egentl. sem. af

δεξιός, ἄ, ὁν, lat. dexter; höire; behændig, duelig.

δεξιώ, tager i Haanden (δεξια), giver Haand.

δέομαι, behöver, trænger til.

δέον, τὸ, (δεω, δει, man bør) det Tilbörlige, Eens
Pligt.

δέος, 88, τὸ, (δεω, δείδω), Frygt.

δέρας, ατος, δέρμα, ατος, og δέρος, εος (ες), τὸ, Hud,
Skind; egentl. det Afslaaede. af

δέρω, fut. δέρω, aor. ἔδειρα, Hlaer; hudfletter.

δεσμέω, binder. af

δεσμός, 8, ὁ, og δεσμόν, 8, τὸ (δεω, binder), Baand.

δεσπότης, 8, ὁ, Herre.

δεῦρος, herhid.

δεύτερος, α, ον, (δυω), den anden. δεύτερον, for det
andet.

δέχομαι, modtager, antager; fornemmer; modta-
ger Noget efter Een ɔ: efterfølger, suc-
derer; følger paa.

δέω, pf. p. δέδεμαι, binder. 2) mangler, flettes, S. δει.

δή, da; nemlig; saa; altsaa; dog; naturligvis; viist;
tilvisse. καὶ δή καὶ, ogsaa, saa og. Forbun-
den med Spørgeord forstærker det Spørgs-
maalet. f. Ex. dog, i al Verden.

δῆγμα, ατος, τὸ, (δηκω, δακνω), Bid, Stik (af en
Slange).

δηλονότι, egentl. δηλον ὅτι, det er aabenbart at, ɔ:
nemlig; uidentvivl; uimodsigelig.

δῆλος, η, ον, bekjendt, aabenbar, synlig.

Δημάδης, nom. propr.

Δημάρατος, nom. propr.

δῆμος, 8, ὁ, Folk; Almue.

δημοσίᾳ neml. ὁδῷ, (af δημος), paa offentlig Maa-
de, ɔ: offentligen, publice, modsat iδιῳ
(privatim).

δημοτικός, ἡ, ὁν, (δημός) populær; som det sümmer
en Borger.

Δημάναξ, αυτος, nom. *propr.*

δῆτα, altsaa, viist nok, nu endog.

διὰ med *Genit.* formedelst, (*διὰ τόπου*, derfor); ved; igjennem (*διὰ νυκτός*, om Natten; δ. *παντός* beständig, hele Tiden igjennem; δι' *ετούς*; aarlig; δ. *πέντε ετῶν*, hvert femte Aar). *omskrivende*: διὰ βάθους f. βάθυ. δι' ὑποψίας f. υποπτού. — med *Accus.* formedelst; (*διὰ τί*; hvorfor?)

διαβαῖνω, (*S. βαῖνω*) gaaer igjennem, -over, -fra hinanden (*διὰ*). *διαβεβηκές τοῖς ποσὶν*, med Benene fra hinanden, fremskridende, skrævende.

διαβάλλω, (*S. βάλλω*) gjör mistænkelig, befører, bagvasker, sætter Ondt for.

διάβασις, εως, ἵ, (*διαβαω*) Gjennemgang.

διαβατός, ἵ, δν, som man kan gaae igjennem. *af* *διαβάω* ell. *διάβημι* d. *J.f.* *διαβαῖνω*.

διαβίβάζω, f. σω (*διὰ, β.*) gjennemfører; bortskaffer.

διαβόῶ, egentl. raaber (*βοῶ*) til alle Sider (*διὰ*) o: gjör berömt. *P. ἀραι*, bliver berömt.

διαβολή, ἱς, ἵ, (*διαβαλλω*), Bagvaskelse.

διαγνωσκω (*S. γνωστων*) kjender fra hinanden (*διὰ*) skilner; gjennemkjender, o: kjender nøie; beslutter.

διαγράφω, (*γραφω*) beskriver.

διάγω, (*διὰ, αγω*) egentl. gjennemfører neml. Livet (*βίον*), o: lever, tilbringer sin Tid. lat. degere.

διάδημα, ατος, τὸ, (*διὰ, δεω*) kongeligt Hovedbind, Diadem.

διαδίωμι (*S. διδωμι*) giver til forskjellige Sider (*διὰ*) o: uddeler, fordeles, udbreder.

διαχάννυμι f. ζάσω, (*af ζω, ζωννυω*) adskiller; deler. **διάδεσις**, εως, ἵ, (*διαδεω*, διατιθημι) Beskaffenhed, l. dispositio.

διαθήκη, ἵ, (*af samme Oprindelse*) et Testament.

διαιρέω, og *P. -έμαι*, *impf.* διεῖλον (*af διέλω*) tager fra hinanden (*διὰ*, αἴρω), kløver, deler, gjennemskærer.

διαιτα, ης, ἵ, *Diæt*, Levemaade, Kost, Ophold.

διαιτάμιαι, (*διαιτα*), lever; opholder mig; boer.

διαισθάίω (*S. καθαιρω*) renser, gjennemrenser.

διάκειμαι, (*διὰ, κειμαι*) er i en vis Forfatning, Tilstand, Disposition; er til Sinds, er findet.

διαιληρώω, uddeler (*διὰ*) ved Lodkaftning (*κληρος*).

διαικομίζω, (*διὰ, κειμαι*) overbringer.

διαικονιομαι, overstrøer mig med Stov (*κονις*), *saa- ledes som Athleterne ved Kampens Be- gyndelse*; *altsaa*: bereder mig til Kamp.

διαισθιοι, αι, α, tohundrede.

διαισθηματις, εως, ἵ, (*διὰ, κοσμιω*), Anordning, Be- styrelse.

διαιρίω, skiller (*κρινω*) fra hinanden (*διὰ*), o: ad- skiller; bedömmmer.

διαιωλώ, (*διὰ, κει*) hindrer, afholder.

διαιλαμβάνω, (*S. λαμβάνω*) optager, indtager, tager fra hinanden o: deler. *p.f. p. διειλημμένος*, adskilt, fordeelt; som er indtaget, bestaaer af.

διαιλέπω, (*διὰ, λ*) undlader.

διάλεξις, εως, ἵ, (*λεγω*), Saintale.

διάληθος, ὁ, ἡ, besat ell. udflykket med AEdelste-
ne (λίθος).

διαλλαχή, ἥσ, ἡ, Udfsoning, Fredsflutning. af
διαλλάσσω og -ττω, *egentl.* faaer til at vige (ἀλλάττω)
fra hinanden (**δια**), o: adskiller; forandrer:
udsoner; *ogs. neutr.* adskiller sig. *P.-omai*,
adskilles, bliver udfonet, forligt.

διάλυσις, εως, ἡ, Forsoning. af
διαλύω, *ogs. -omai*, løser fra hinanden (**δια**); oplö-
ser; ophæver.

διαμένω, (μενω) bliver, forbliver, tilbringer.

διαμετρέω, (μετρον), afmaaler.

διαμμος, ὁ, ἡ, (**δια**, αμμος) sandig.

διαμονή, ἥσ, ἡ, (**διαμενω**) Vedvarelse.

διανίσημι, (**δια**, αν.) opstiller. *part.* **διανασάς** *neutr.*
opstaaende. *P. -σαμαι*, staarer i Veiret, rei-
ser sig.

διάνοια, ἡ, (*νοος*, διανοεσμαι), Tanke, Sindelag.

διαπαντός, ο: διὰ παντὸς χρόνος, altid.

διαπίπτω, (**δια**, π.) falder igjennem hinanden.

διαπλέω, fletter (**πλεων**), gjennemfletter.

διαπλέω, *f. -πλευσω*, (**πλεω**), gjennemseyler.

διαπνέω, *f. -πνεύσω*, (**πνεω**), gjennemblaaser.

διαπόμπιμος, ὁ, ἡ, (**διαπεμπω**), udfsendt, bortsendt.

διαπονέω, (**πονεω**), udarbeider; uddanner.

διαπορέομαι, (**πορέω**), er i Forlegenhed.

διαπορθέω, (**πορθεω**), ödelægger, forstyrrer.

διαπράσσω og -ττω, *f. ξω*, (**πραττω**) *ogs. P. -omai*, ud-
fører, bringer i Stand.

διαπρεπής, ἔος, ὁ, ἡ, (**πρεπω**), udmærket, fortreffelig.

διάπυ-

διάπυρος, ς, ὁ, ἡ, (**πυρ**), gloende.

διαρκής, ἔος, ὁ, ἡ, (**αρκεω**), tilstrækkelig; stærk.

διαρρέω, (**δια**, **ρεω**), gjennemflyder.

διάρρυτος, ὁ, ἡ, (**ρυω**, **ρέω**), gjennemfladt, gjennem-
vandet.

διαρρήγνυμι, *f. -ρηξω*, (**ρηγω**, **ρηγνυμι**), fönderriver.

διασκάπτω, (**σκαπτω**), gjennemgraver.

διασπέρω *S.* **διασπειρω**.

διασπάω, *f. -σσω*, (**σπαω**), trækker fra hinanden (**δια**),
fönderriver.

διασπειρω, *f. -ερω*, *pf.* **διεσπαρμα**, (**σπαρω**, **σπερω**, **σπειρω**),
ströer omkring.

διάσασις, εως, ἡ, (**διασημι**, **διϊσημι**), *egentl.* Staaen
fra hinanden, o: Mellermrum, Sprække;
Spliid, Ueenighed.

διάσημα, *μτος*, τὸ, (*samme Etymologie*), Afstand.

διασρεφω, (**σρεφω**), fordreier, forvender; fordærver.

διασρώνυμι, *f. -ράσω*, (**σρωω**, **σρωνυμω**), udbreder
Tæpper over, bedækker med T.

διασχίζω, (**σχίζω**, **scindo**), klöver fra hinanden (**δια**);
skærer op; adskiller.

διασάξω, (**σάξω**), frelser.

διαταράσσω og -ττω, (**δια**, τ.), sætter i Forvirring og
Forlegenhed.

διατείνω, *f. -τενω*, (**τεινω**), strækker fra hinanden
(**δια**), udstrækker; *df. δ. οδόν*, strækker sin
Vei, reiser. naaer til. *Neutr.* strækker sig
til, figter til, behører til.

διατειχίζω, adskiller (**δια**) ell. indslutter ved en Muur
(**τειχος**), formurer.

διατελέω, (*τελος*; Ende) fuldfører. *Forbunden med et Particip. udtrykker det Vedvarelsen af en Tilstand, og maa oversættes ved et Adverb.* f. Ex. διετέλεσεν ὅν, han var bestandig. o. s. v.

διατέμνω, (*S. τεμνω*), skærer fra hinanden (δια), kløver. **διατηρέω**, (*τηρω*), bevarer, iagttager, vedligeholder. διατί ο: δια τί; hvorfor?

διατίθημι, (*δια, θεω*), sætter fra hinanden, *i. d. spono*, anordner, sætter i en vis Tilstand. **διατριβή**, *ῆς*, *ἡ*, Ophold; Moerskab, Underholdning; Pladsen til Fornöielser. *af* **διατρίβω**, (*τριβω*), slider- tilbringer Tiden; opholder mig etsteds; lever. **διατριμένος**, indgne- den (med Farve), sininket.

διατυπώ, (*τυπος*), former, uddanner.

διαυγῆς, *eos*, *δ*, *ἡ*, (*αυγη*, Glands) gjennemskinnen- de, klar, straalende.

διαφανῆς, *eos*, *δ*, *ἡ*, (*δια, Φανω*), gjennemskinnen- de; gjennemsigtig; klar.

διαφέροντως, *adv.* udinærket, fortrinligen. *af*

διαφέρω, *f. διοίσω*, *aor.* διύνειναι (*af διενεγκω*), *med Genit.* er forskjellig fra (*δια*), adskiller sig; er udinærket; overgaaer, *i. præsto*.

διαφεύγω, *imprf.* διέφυγον, (*Φευγω*, Φευγω), undflyer.

διαφέίρω, *f. ερῶ*, *p. p. διέφθαρμαι*, (*Φθαρω*, Φθειρω), fordærver ganske (*δια*), ödelægger.

διαφορά, *ῆς*, *ἡ*, Forstkjellighed, Al vexling. *af*

διαφορεσ, *ε*, *δ*, *ἡ*, (*διαφέρω*), forskjellig, adskillig. **διαφύγω** *S. διαφευγω*.

διαχαίνω, gaber (*χαίνω*),aabner Munden.

διάχρυσος, *,*, *ἥ*, (*χρυσος*), forgylldt.

διαχώ, (*χώ*), udgyder; udbreder.

διασκαλεῖον, *τὸ*, Skole, *og*

διασκαλίου, *τὸ*, Lærepenge, *og*

διδάσκαλος, *ε*, *δ*, en Lærer, *af*

διδάσκω, *fut.* -άξω, lærer, *i. doceo*, underviser.

διδυματόνος, som föder (*τεκω*, *τονω*, *τικτω*) Tвillin- ger. *af*

διδυμος, (*δις*, *δυω*) dobbelt. *pl.* διδυμοι, Tвillinger.

διδυμοι, *οι*, et Sted i Argolis, hvor der var et Apolls Orakel.

διδώ, *ἔτι*, *ἥ*, Dido. *n. pr.*

διδωμι, *f. δάσω*, *aor.* ἔδωκε, *imprf.* ἔδων, (*af δω*, δωμι, διδ.) giver; tilstaaer; udleverer.

διείργω, (*δια, ειργω*), adskiller.

διέλω, (*δια, ἐλω*), *S. διαφεω*.

διενέγκω, (*δια, εν.*) *S. διαφεω*.

διέξειμι, (*δια, εξ, εῖμι*), gjennemgaaer, gjennemlöber.

διέξοδος, *ε*, *ἥ*, (*δια, εξ, οδος*), Udvey, Udgang.

διερευνάομαι, (*δια, ερ.*) gjennemroder, gjennemlöger.

διέρχομαι, (*S. ερχомαι*), gjennemgaaer; fortæller; udfører et AErende.

διευκρινέω, (*δια, εν, κρινω*), adskiller godt ο: bringer i det Rene, afandler.

διηγέομαι, (*δια, ηγεομαι*), udfører fra hinanden, fortæller.

διήγημα, *ατος*, *τὸ*, (*διηγεομαι*), Fortælling.

διήκω, (*ήκω*), kommer- gaaer- trænger igjennem (*δια*), strækker sig til.

διηνεκής, *eos*, δ, ἡ, (*δια*, *ηνεκης*, udstrakt, *αφενεκω*, *ενεγμω*) i eet væk, vedholdende.

διῆγμι, *f. διαγνώω*, (*δωω*, *ισημι*) *act.* Stiller fra hinanden (*δια*); *neutr.* staer f. h. hvoraf **διεγκυνδεῖς**, i en Frastrand, borte fra.

δικάζω, holder Ret (*δικη*); fælder Dom; afgjør. *P. -ουαι*, fører Proces.

δικαιος, α, ον, (*δικη*), retfærdig. *παρα το δ.* imod Retsfærdigheden. *df.* **δικαιως** *adv.* retfærdigen, med Rette, paa en retfærdig Maade.

δικαιοτύνη, ης, ḥ, (*δικαιος*), Retsfærdighed.

δικαιόριον, ε, τὸ, (*δικαῖο*), Domstol.

δικαιης, ε, δ, (*δικαῖο*), Dommer.

δίκελλα, ης, ḥ, Spade, Hakke.

δίκη, ης, ḥ, Retsfærdighed; Proces; Straf. **δίκην** (*neml. κατὰ*) med Genit. paa Eens Viis, *I. instar*, *f.* ad instar.

Δίκη, Een af Horaerne.

δίμηνος, δ, ḥ, (*δις*, *μην*), tomaanedlig. *ἐν δίμηνῳ*, i en Tid af to Maaneder.

δίμορφος, ε, δ, ḥ, (*δις*, *μορφη*, *forma*), *I. biformis*, tveformet; blandet af to Naturer.

διδ, ε: δι' δ, hvorfore.

Διογένης, *eos*, Diogues.

διοικέω, (*δια*, *οικος*), anordner, bestyrer, forvalter.

διοικητής, ε, δ, en Forvalter.

διομήνης, *eos*, *nom. propr.*

διογύσιος, ε, Konge i Syrakus.

διόνυσος, ε, δ, Bacchus.

διόπερ, ε: δι' ὅπερ, hvorfore nemlig, hvorfore.

διορίζω,

διορίζω, adskiller (*δια*) ved Grændse (*ὅρος*), trækker Grændse; affondrer.

διορύσσω, (*δια*, *ορ.*) gjennemgraver, gjennemstikker. **Διόσουροι**, Sønner (*κεροι*) af Zeus (*gen. Διος*), Kastor og Pollux (*Πολυδευκεῖς*).

διότι, ε: δι' δ τι, fordi.

διπλάσιος, α, ον, (*δις*) dobbelt.

διπλός, όη, όν, *contr. θς*, ḥ, σγ, dobbelt.

δίπους, ποδος, δ, ḥ, (*δις*, *πες*), tvelöddet.

δις, togange, *I. bis.*

Δίς, Διός, *S. Zeus*.

δίσκος, ε, δ, Kasteskive, Diskus.

δίστος og **διτρός**, ḥ, θν, (*δις*), dobbelt.

δίστιχος, δ, ḥ, som er af to Linier, -Vers, -Strofer (*σιχος*).

δίχυλος, δ, ḥ, med tvekløftet (*δις*) Hov (*χυλη*).

δίψα, ης, ḥ, Törst.

διωγμός, ε, δ, (*διωκω*), Forfølgelse; Eltersætten.

διωθέω, sløder bort (*δια*, *ωθεω*); *P. -θμαι*, sløder fra mig.

διόρυξ, υχος, ḥ, (*διορυστω*), Kanal.

δοκεω, *f. δόξω* (*af δοκω*) synes, troer, mener. *ε. ιδειν*, jeg troer at see. **δοκεῖ εἰναι τι**, troer at være noget, bider sig noget ind.

δοκός, ε, δ, Bjalke.

δόμος, ε, δ, (*δεμω*, bygger), *lat. dominus*, Huus.

δόξα, ης, ḥ, (*δοκω*, *δοκεω*), Mening; Andres Mening om Een, *lat. existimatio*, Rygte, Berömmelse, AERE.

δορáz, ἄσ, ḥ, (*δερω*), Hud.

δορκᾶς,

δέρμας, ἀδος, ἡ, enten Raadyr eller Gazelle, Antilope dorcas Linn.

δέρων, δέρατος, τὸ, Spyd.

δέσις, εως, ἡ, (δῶ, δίδωμι), Gave, Foræring.

δοῦλος, ο, ὁ, Træl, Tjener.

δουλώω, gjør til Træl (δελός); undertvinger.

δοῦπος; ο, ὁ, Tummel, Dundren.

Δοῦρης, ιδος, nom. prop. pr.

δέω S. διδωμι.

δράκων, αυτος, ὁ, Drage, lat. draco.

δράμα, αρος, τὸ, (δρῶ, handler), Skuespil.

δράμω S. τρέχω.

δρασμὸς, ο, ὁ, (δρᾶω, διδρασκω, flyer), Flugt, Bortløben.

δραχμὴ, ἥσ, ἡ, en Drachme; en Penge af omrent 21 Skill. Værdi.

δράω, ογ· ἀομαι, gjør, handler. δρψν τινα τι, gjør Noget imod Een; omgaaes med Een paa en vis Maade.

δρέπανον, ο, τὸ, (δρεπω, afmeier), et Segl.

δρομαῖος, α, ον, (δρομος), lübende, i Löbet.

δρομὰς, ἀδος, ὁ, ἡ, (δρεμω, δρομος), lübende; duelig til at löbe.

δρόμος, ο, ὁ, (δρεμω d. s. s. τρέχω, löber), Löb, Veddelöb.

δρόσος, ο, ἡ, Dugg.

Δρύας, αυτος, nom. prop.

δρυμὸς, ο, ὁ, (δρυς), Egeskov; Skov.

δρυοτρόμος, ο, ὁ, Brændehugger. af τρημω ογ δρῦς, υδος, ἡ, Eeg; Træe.

δύναμαι, (δυνω, δυνημι, -αμαι), fut. δυνήσομαι, impf. ἔδυνάμαν, kan; er i Stand til; har Evne; formaær; gjælder; er værd; betyder.

δύναμις, εως, ἡ, (δυναμαι), Evne; Magt; Duelighed.

δυνάσεια, ἡ, Herredommme. af

δυνασεύω, er Herre, herlker. af

δυνάσης, ο, ὁ, (δυναμαι), Magthaver, Herlker, Herre.

δυνατός, ἡ, ον. act. som kan (δυναμαι), i Stand til; formaærende; mægtig. pass. muelig, ei δυνατον, om muligt.

δύο ell. δύω, δυοιν, δυσι, to. εἰς δύω, i to Dele.

δύομαι, dukker under, gaaer under; d. s. s. δύω, δύω, lat. duo.

δυς en Partikel, som kun bruges i Sammensætning, og tilkjendegiver en Vankelighed. ligesom derimod εὐ en Lethed.

δυσειδεία, ἡ, Hæslighed. af

δυσειδῆς, εος, ὁ, ἡ, (δυς fæl., eidos Skikkelse), vanlæft, hæslig, grim.

δυσείσβολος, ὁ, ἡ, hvor man vankelig (δυς) kan falde ind (εἰσβαλλω) og gjøre Angreeb.

δυσελικτες, ὁ, ἡ, (έλισσω), forviklet, flemt- (δυς) meget indviklet.

δύσις, εως, ἡ, (af δυω S. δυομai), Undergang (Sølens), ε: Aften.

δυσκαταπολέμητος, ὁ, ἡ, vankelig (δυς) at bekri ge ell. overvinde (καταπολεμεω af πολεμος).

δυσμανῆς, εος, ὁ, ἡ, som vankelig (δυς) begriber ell. lærer (μαθω, μανδανω), tungneimmet.

δυσμὴ, ἥσ, ἡ, d. s. s. δύσις.

δύσμαχος, *s*, *δ*, *η*, vankelig (*δυς*) at stride med
(*μαχομαι*), -at overvinde.

δυσμικός, *η*, *δυ*, mod Aften (*δυσμη*).

δυσοίκητος, *δ*, *η*, ubekvem (*δυς*) at beboe (*οικεω*).

δυσπερίληπτος, som vankelig (*δυς*) *ell.* neppe omfattes (*περι*, *ληθω*, *λαμβανω*).

δύσπορος, *δ*, *η*, hvor der vankelig (*δυς*) er Vey (*πορος*); *df.* vankelig, betænkelig; *modsat* *εὐπορος*.

δυστυχέω, har en ugunstig (*δυς*) Lykke (*τυχη*), er ulykkelig.

δυσφορέω, bærer (*Φορω*) vankelig (*δυς*), er bedrøvet, fortrædelig.

δυσχείμερος, *s*, *δ*, *η*, med en besværlig (*δυς*) Winter (*χειμα*), meget kold.

δυτικός, *η*, *δυ*, (*δυω*, *δυσις*) vestlig. *τὰ δυτικάτερα*, de vestlige Lande.

δύω, *Tallet S. δυο. 2) Verbet S. δυομαι.*

δωδέκατος, *η*, *ον*, (*δωδεκα*), den tolvte.

δῶμα, *ατος*, *τὸ*, *d. f. f. δομος*, Huus.

δῶμι, (*af δωω*) *S. διδωμι*.

δῶρεά, *ᾶς*, *η*, (*δωω*), en Gave.

δωρέομαι, (*δωρου*, *δωρεω*), Foræring.

Δωρίς, Doris, *nom. propr.*

δῶρον, *ε*, *τὸ*, (*δωω*), Foræring.

E.

'Εαν, naar, derfom. *med Conjunctiv.*

έαυτοῦ, *ῆς*, *ε*, *sammentr. αὐτεῖ*, *ῆς*, *ε*, sin egen, (egentl. *ἐς αὐτεῖ* af *ἔς αὐτος*, han selv).

έάω,

έάω, lader; lader være.

έβδομήνοτα, *το*. *af*

έβδομος, *η*, *ον*, syvende, (*έπτα*, *γν*).

έβενος, *ε*, *η*, Ebentræ, Ibenholt.

έγγιξω, (*εγγυεσ*), nærmer mig.

έγγυάω, giver i (*εν*) Haanden (*γυιον*), overgiver; tilfiger, lover, er Borgen for.

έγγύθεν, nær, i Nærheden. *af*

έγγυς, *med Genit. nær. compar. έγγυτέρω superl. -υτάτω og -ύτατα*.

έγείρω, *f. -ρῶ*, *pf.* εγγυερω, vækker. *pf.* έγρηγόρω. *neutr.* er vaagen. *S. γρηγορεω.*

έγημα *S. γαμεω.*

έγκαθεύδω, sover (*καθευδω*) i (*εν*) Noget.

έγκαλέω, (*εν*, *καλεω*), beskylder; anklager; dadler.

έγκαρτερέω, udholder (*ακαρτερος*, stærk) i *ell.* ved (*εν*) Noget, taaler.

έγκεφαλος, *ε*, *δ*, (*εν*, *κεφαλη* Hoved), Hjerne.

έγκλημα, *ατος*, *τὸ*, (*εγκλεω*, *εγκλεω*), Beskyldning.

έγκλινω, (*εν*, *κλ.*) böier; giver Tilbøjelighed til.

έγκλισις, *εως*, *η*. (*εγκλινω*), Tilbøjelighed.

έγκράτεια, *ας*, *η*, Afholdenhed, Maadehold. *af*

έγκρατης, *έος*, *δ*, *η*, (*εν*, *κρατεω*, er stærk, *ακρατος*), afholdende.

έγκωμαδέω, priser, berömmer. *af*

έγκάμιον, *ε*, *τὸ*, *lat. encomium*, Lovtale.

έγκειρίδιον, *τὸ*, (*εν*, *κειρη* Haand), Dolk.

έγκειρίζω, giver i (*εν*) Haanden (*κειρη*), indhændiger.

έγκελος, *υος*, *η*, en Aal.

έγκεω, *f. -κέντω*, (*εν*, *κεω*), skjenker i.

έγκα-

Ἐγχάριος, δ', ἡ, i (en) Landet (*χωρα*), indenlandsk.
oi e-oi, Indbyggerne i Landet.

ἐγώ, ἐμεῖ, ἐμοὶ, ἐμός, jeg, min, mig.

Ἐδαφος, εος, τὸ, Gulv.

Ἐδεσμα, ατος, τὸ, Spise. *af*

Ἐδω, spiser, *lat. edo.*

Ἐδάδημος, δ', ἡ, (*εδω*), spiselig.

Ἐδέλω og *θέλω*, fut. -ησω, vil.

Ἐθίζω, vænner. *P. -ομαι*, vænner mig til; *pf. εἴθησ-*
μαι, er vant, pleier. *af*

Ἐθος, εος, τὸ, Væne, Skik. *af*

Ἐθῶ, *pf. εἴθα*, er vant, pleier.

εἰ, dersom, om. *εἴθε*, dersom dog! gid! *εἴπερ*, om
end, endflkjønt; om ellers.

εἰδέω S. *ειδω*

εἰδός, εος, τὸ, Udførende, Skikkelse. *af*
εἰδω, ειδέω, εἰδῆμι, seer; veed. *pf. ειδα ubrug.* (*huf.*
part. ειδᾶς, *υια*, *δς*) og *οἰδα*, zden Person,
οἰδας, efter gammel Form *οἰδαδα*, *df. οἰδάς*,
df. οἰδα, *fut. εἰσομαι*, *impf. ιδου* (*af ιδω*).

εἰδώλου, s, τὸ, (*ειδω*), Billed.

εἴθε S. *ει*, *εἴθε γάρ*, dersom dog! gid dog!

εἰνάξω, gjør liig; sammenligner; formoder. *P. -ομαι*
og *εικαδήμια*, antager et Udførende, anstiller
sig liig. *af*

εἰκός, ότος, τὸ, (*egentl. pf. part. i neutro af εινω*),
det Rimelige; Billige. *όσε*, som naturligt er.

εἰκοσιτέσσαρες, 24ve.

εἰκοσής, (*εικοσι*), den tyvende.

εἰκότως, adv. (*af εικος*), medrette.

εἶναι, er liig; ligner; synes, er rimelig; naturlig,
billig. 2) viger, giver øster for, *lat. cedo.*
pf. εινα ubrug. (*S. εικος*) og *ἔσται*, synes;
ἔσται, det synes, ligner. *ἔσταις*, *υια*, *δς*, liig,
εἶναι, *όνος*, *δ*, Billed.

Εἰναιδυια, ας, ἡ, Gudinde for Födselshjelpen.

Ειλάτης, s, δ, Helot. *Spartanernes Livegne.*

εἰμαρμενον, τὸ, og ἡ *ειμαρμένη* (*af μειρω* deler, *pf.*
μεμαρματι, *att. ειμαρματι*), det Tildeelté, o:-
Bestemmelse, Skæbne.

εἰμι, *εἰς* (*ει*), *εἰ*, er, *imprf. ην*, *fut. ἔσομαι*, *imperat.*
ἰδι, *part. ὁν*, (*εω*, *ιω*, *εεμι*, *ημι* og *ειμι*). *εἰ*
εἰ *εἰσι*, det kan; *εκ εἰ*, er ikke muligt.
εδ' (*ει*) *ὅτε*, undertiden. *τὰ ὅντα*, alle Væs-
ner; Tingene; hvad man har.

εἰμι, *εἰς*, *εἰσι*, gaaer, *pf. ηα*, *plusq. ηειν*, *inf. ιέναι*,
imperat. ιδι, *part. ιόν*, (*af εω*, *ιω*, *ιμι*, *ιεω*,
ιημι, *ειω*, *ειμι*).

εἴνατος f. *ἔνατος*, η, ov, den niende (*af εννεα*).

εἴπερ S. *ει*.

εἴρω. hegner for, holder ude, tilbageholder.

εἴποθε, om nogensteds.

εἴρεσια, η, (*ερεσω*), Roen.

εἴρηνη, ης, ἡ, Fred.

εἴρηνικᾶς, (*ειρηνη*), fredeligen.

εἰς, *med accus.* til, hen til, imod, over, paa,
ihenseendetil. *εἰς τινα εισερχεσαι*, gaae ind i
Eens Huus, beføge Een. *εις τινο* (*med paa-*
følg. Genit.) saavidt i o. f. v.

εἰς, *μια*, *έν*, een, eet.

εἰσβάλλω, egentl. kaster ind (*εἰς*); *men* mest neutr.
falder ind, gjør Indfald.

εἰσδύομαι, (*δύομαι*), kryber ind i (*εἰς*).

εἰσειμι, gaaer (*εἰμι*) ind (*εἰς*), løber ind (om Skibe).
εἰσελθω, brugelig *εἰσέρχομαι*, (*εἰσχομαι*) kommer-
gaaer- træder ind (*εἰς*).

εἰσηγέομαι fører (*γίγνεσθαι*) ind (*εἰς*), indfører; bringer i
Forflag.

εἰσηγητής, *s*, *δ*, (*εἰσηγησομαι*), en Indfører, Ophavs-
mand, Opfinder.

εἰσόδος, *s*, *ή*, (*οδός*, *εἰς*), Indgang.

εἰσφορέω, (*εἰς*, *Φ.*) indbringer; tager til sig.

εἰσχέω, (*χεω*), indgyder. *P.-ομαι*, udgyder sig.

εἴτα, derpaa, da.

εἰς, (forved en Konson.) *էξ* (forved en Vokal) med
Genit. af, fra, udaf. *էξ* & neml. *χρόνια*, lat.
ex quo, fra den Tiid af.

ἐπασος, *η*, *ον*, enhver, ethvert.

ἐπάσοτε, (*ἐπασος*), livergang.

ἐπάτερος, *α*, *ον*, een af begge, hver af begge, beg-
ge to, lat. uterque. *df.* *ἐπατέρωθεν*, fra
begge Sider.

ἐκατόμβη, et Offer af hundrede (*ἐκατον*) Stude;
overh. et stort Offer.

ἐκατόμπυλος, *δ*, *ή*, med hundrede (*ἐκατον*) Porte(*πυλη*).
ἐκατὸν, Hundrede.

ἐκβαίνω, gaaer ud (*ει*). *S. βαῖνω*.

ἐκβολὴ, *ῆς*, *ή*, hvor Strömmen kaster sig ud, løber
ud (*εκβάλλω*), Munding.

ἐκγονος, *ս*, *ծ*, (*ει*, *γινομαι*), Afsödning, Afskom, Søn.

էմձե-

էնձչում, modtager efter (*ει*) en Anden, օ: opta-
ger, antager; følger efter.

էնձա, binder ved (*ει*) Noget.

էնձնառն, (*ει*, *ծ*) underviser.

էնձնառ. (*ει*, *ծ*) udgiver neutr. udgiver sig, udflyder.
էնձնառ, (*ει*, *ծ*) forfølger.

էնձնառ *S. էնդրչա*.

էնէ, hisset, der.

էնէթեν, (*ει*), derfra, derfra af.

էնէթիչա, (*ει*, *ծ*) afmeier.

էնդնիսն, (*Ծնյոսն*), ligger som död; *և. տպ ցնլաւի*,
leer mig halv ihjel.

էնկաճենա, (*էչ ու ծ*) sexten.

էնկաճարն, (*ει*, *ս*) udrenfer, renfer.

էնկալութ, tager Skjulet af (*ει*), afdækker.

էնկառնա, *առօս*, *թ*, (*ει*, *ուաս*), Brændemærke.

էնկուլու, (*ուլում*), er udstillet.

էնկլոցիա, *աշ*, *հ*, (*ει*, *ուլքան*, *ուլու*), Forsamling,
Forsamlingsplads. *df.* *էնկլոցիաչա*, holder
Forsamling.

էնկլինա, böier af (*ει*), undviger; gaaer af Veien.

էնկոմիչա, bærer ud (*ει*), *saaf. et Liig til Begravelse*.

էնկոպտ, (*ει*, *ս*) afhugger, omhugger.

էնկածան, *էնկանդան*, *ս. էնկլինա*.

էնկլետ. (*լուա*, *լելու*), afflader, ophører med; for-
lader; neutr. bliver afsmægtig; döer. *P.-ոմաւ*,
ophører, döer.

էնկլինա, (*ει*, *ուաս*, *ուժան*, *ուանդան*), lader forglemme,
bringer i Forglemmelle. *P.-ոմաւ*, med
Genit. forglemmer.

էնկլու,

ἐκλύω, (λύω), opløser; svækker, afkræfter.
 ἐκούσιος, δ, ὦ, og *adv.* — σίως, (αἱ ἐκων), frivillig.
 ἐκπέμπω, (πεμπω), affsænder.
 ἐκπετάζω, (πετω, πετάω, πετανυμι), udbreder.
 ἐκπέσσω og ἐκπέπτω, (εκ, π.) udkoger, udruger.
 ἐκπήγυνυμι, f. -πήξω, (πηγω, πηγυνυμι), gjør at noget
 bliver stift, -sæt.
 ἐκπίπτω, f. -πεσθμι (S. πιπτω), falder ud (εκ), kom-
 mer for Dagen; (om et Orakel) tilfaldet,
 bliver Een tildel.
 ἐκπλέω, f. -πλεύσω, seiler bort (εκ).
 ἐκπληξις, εως, ὥ, Forfærdelse, Skræk, af
 ἐκπλήσσω og -ττω, (εκ, πλ) forbauser, forfærder,
 bedøver. *P.* -ουαι, bliver forskräcket, *impf.*
 ἐξεπλαγον (αἱ -πλαγω), *impf. pass.* ἐξεπλαγυμ
 (af Formen εκπλαγυμ).
 ἐκπονέω, (πονος), udarbeider, bearbeider.
 ἐκπρεπῆς, εօς, δ, ὥ, (πρεπω), udmærket.
 ἐκπυρώω, sætter i Flamme (πυρ).
 ἐκρίπτω, (ρίπτω), kaster ud, -bort.
 ἐκτυράσσω, (εκ, τ.) skrämmes op *ell.* ud, faaer Een
 til af Skræk at springe op, bringer i For-
 virring.
 ἐκτείνω, (S. τεινω), udstrækker, *lat.* extendo.
 ἐκτίκω, (τικω), affsmelter, udsmelter; affondrer.
 ἐκτίθημι (S. τίθημι), udfætter.
 ἐκτίνω, (τινω), betaler, udreder, erstatter.
 ἐκτοπίζω, bortfjerner mig fra et Sted (τοπος).
 ἐκτὸς, udenfor. ὥ ἐκτὸς θαλασσα, det ydre ɔ: det
 atlantiske Hav.

ἐκτός, (εξ) den fjette.
 ἐκτοτε, (εκ τοτε) fra den Tiid af.
 ἐκτρέψω, f. ἐκτρέψω, (τρεψω), opdrager.
 ἐκτρέχω, (τρεχω), løber *ell.* Springer ud, -frem.
impf. ἐξέδραμον αἱ ἐκδράμω.
 ἐκτυφῶ, (τρυφη), lever yppig, -vellystig.
 ἐκτυφλώω, gjør blind (τυφλος).
 ἐκφαυλίξω, (Φαυλος), ringeagter, spotter.
 ἐκφέρω, fører- bærer ud (εκ), f. *Ex. til Begra-*
velse; udsører, frembringer; opdager. *P.*
 -ομαι, kastes ud, opdager.
 ἐκχέω, f. -χεύσω, (χεω) udgyder.
 ἐκαια, ας, ὥ, Olietræe.
 ἐλάντη, ης, ὥ, Grantræe.
 ἐλάνττων, ονος, δ, ὥ, mindre, ringere; *compar.* αἱ
 ἐλαχὺς d. f. f. μικρὸς, liden.
 ἐλαύνω, f. ἐλάσω og ἐλᾶ, aor. ἤλασσα, pf. ἤλασα og
 ἐλήλασσα (af ελω), driver, trækker; ἐ, ήπ-
 πον, ride.
 ἐλαφος, ə, δ, en Hjort.
 ἐλαφρὸς, let; letsindig. *adv.* ἐλαφρῶς.
 ἐλάχισος, η, ον, den mindste. *Superl.* αἱ ἐλαχὺς
 d. f. f. μικρὸς, liden. *jvf.* ἐλάνττων.
 ἐλάω, S. ελαυνω.
 ἐλεγεῖσον, τὸ, et elegisk Vers, bestaaende af afvex-
 lende Hexameter og Pentameter.
 ἐλεγχος, ə, δ, Beviis. *af*
 ἐλέγχω, overbeviser; gjedriver; bebreider; dadler.
 ἐλεω, føler Medlidhenhed; forbarmer mig over.
 ἐλημοσύνη, ὥ, (ελεεω, ελεημων), Almisse.

- Ἐλεῖος, ἔ, ḥ, som voxer i Sumper (ἐλος); sumpig.
 Θεος, ș, ḫ, Medlidenhed.
 Ἐλεύθερος, α, ov, fri.
 Ἐλευθερώ, gjør fri (ἐλεύθερος), giver fri; befrier.
 Ἐλεφαντίσης, ș, ḫ, Elefanträgter eller Elefantjæger. af
 Ἐλεφας, αντος, ḫ, lat. elephas, Elefant; Elsenbeen.
 Ελω, impf. ἤλθον, S. ερχομαι.
 Ἐλικὸν, ώνος, ḫ, et Bjerg i Boeotien.
 Ελινώ og Ελιω, trækker; suger, drikker.
 Ἑλλὰς, ἄδος, ḫ, Grækenland.
 Ἑλλείπω, impf. ἐνέλιπον (af εν, λιπω, λειπω), efterlä-
 der, undlader. τὸ ἑλλείπον, det Manglende.
 Ἑλληπῆς, ἔος, ḫ, (Ἑλλείπω), det manglende, man-
 gelfuld.
 Ἑλη, ḫ, Helle, nom. propr.
 Ἑλλην, ηνος, Hellen, nom. propr.
 Ἑλληνικός, ḫ, θν, (Ἑλλην), græsk.
 Ἑλλήσποντος, egentl. Helles Hav, ɔ: det Sund, som
     foreener det ægæiske Hav med Propontis.
 Ἑλλοχῶ, (λοχος, Baghold, Luür), lurer paa, ef-
     terskræber.
 Ἑλος, εος, το, Sump, Mose, Kjær.
 Ἑλπίζω, f. ἰσω, haaber. af
 Ἑλπίς, ίδος, ḫ, Haab.
 Ἑλύθω, pf. εληλυθα, S. ερχομαι.
 Ἑλυμος, ș, ḫ, italiensk Hirse, lat. panicum, en
     Kornart.
 Ἑλω, impf. εἶλον, S. αἴρω.
 Ἑλάδης, εος, ḫ, ḫ, (Ἑλος, ειδος), sumpagtig, sumpig.

- Έμαυτῆς, ής, ș, sammentr. af έμεις αὐτῆς, mit eget,
     af ἐγώ αὐτός, jeg selv. Ligel. dat. έμαυτόν,
     ήν, og acc. έμαυτόν, ήν, ḫ, mig selv.
 Έμβαίνω, f. -βίσω, impf. ἐνέβην, (εν, βαω, βήμι, βα-
     νω), træder frem, -paa.
 Έμβάλλω, (εν, S. βάλλω), indkaster; stikker ind i;
     fylder med Noget. neutr. indfalder, gjør
     Indfald.
 Έμβιώω, (εν, βιος), lever i ell. paa (et Sted).
 Έμβολή, ής, ḫ, (εμβαλλω), Indfald.
 Έμβυθίζω, nedslænker i Dybden, i Svælget (βυθος).
 Έμμανής, έος, ḫ, ḫ, (εν, μανομαι), rasende.
 Έμμελής, έος, ḫ, ḫ, i (εν) Melodien (μελος), har-
     monisk, melodisk. df.
 Έμμελός, (εμμελης), harmonisk; passende; artig,
     vittig, sindriig.
 Έμμετρος, ḫ, ḫ, (εν, μετρον), metrisk, afmaalt, i Vers.
 Έμπαλιν, (εν, π.) omvendt, tvertimod.
 Έμπεδοκλῆς, έος, nom. propr.
 Έμπέσω S. εμπιπτω.
 Έμπίμηλημι og έμπιπλημι, fut. έμπλησω, (εν, πλεω
     ell. πλω), opfylder.
 Έμπιπρημι, d. f. f. έμπρηδω; altf. pass. έμπιπραμαι,
     antændes, gaaer i Brand.
 Έμπίπτω, impf. ἐνέπεσον, fut. έμπεσσμαι, (εν, πετω,
     πεσω), falder ind i.
 Έμπλεω, f. εύσω, seiler (πλεω) i ell. paa (εν).
 Έμποδίζω, indvikler (εν) Födderne (πες, κοδος);
     hindrer.
 Έμποδιον, τὸ (εμποδικω), Hindring.

ἐμποιέω, gjör ind i (εν), indgiver, bringer Een paa
Noget.

ἐμπορία, ας, ḥ, Handel, Kjöbmandskab. *af*
ἐμπορος, α, egentl. som er paa Veien *ell.* Farten
(πορος) til Søes; *altf.* en Handlende; Kjöb-
mand.

ἐμπρῆω, (πρῶ, πρημι, πιπριμι, πρῆω), tænder Ild i
(εν), antænder. *jvf.* εμπιπρημι.

ἐμπροθεν. foran (paa Brystet), fortil.

ἐμπρόστιος, δ, ḥ, (εμπροσθεν), den forreste. ποδες ε-οι,
Forfodderne.

ἐμπτύω, sprytter (πτυω) i *ell.* paa (εν).

ἐμφράττω, (εν, φρ.) sætter Hegn for, formurer; til-
stopper, forstopper.

ἐμφρων, ονος, δ, ḥ, ved (εν) Forstanden (Φρην),
forstandig.

ἐμφυτος, δ, ḥ, (εν, Φυω), medfødt; indplantet.

ἐν med dat. lat. in, i, paa, ved, øver.

ἐναγάντιος, δ, ḥ, henhørende til Kamp (αγων), kri-
gerisk.

ἐνακμάζω, (ακμή), blomstrer paa (εν).

ἐνάλομαι, (άλομαι), springer ind i (εν). Af den
kortere Grundform er præf. og *impf. inf.*
enaledæ.

ἐναντίος, α, ον, (αντι, αντιος), modsat, paa den
forreste Side. δ ἐναντίος, Modstander, Fiende.

ἐναπολεῖτω, efterlader i (εν) Noget.

ἐνάπτω, (άπτω), hæfter til.

ἐναύω, (αυω), antænder.

ἐνδεῆς, έος, δ, ḥ, som trænger, -mangler, -behöver
(δεομαι). ἐνδεέσερον, mindre.

εν-

ἐνέμενυμι, (εν, δ.) godtgjör, beviser.

ἐνδέκατος, η, ον, (εις, εν, δεκα), den ellevte.

ἐνδέω, binder- (δεω) hester- indfatter i *ell.* ved (εν)
Noget.

ἐνδεᾶς, adv. af ενδεης, manglende. ξει ε. der er
Mangel.

ἐνδιατρίβω, opholder mig paa (εν) et Sted.

ἐνδιδώμι, f. ενδάσω, (δοω, διδωμι), angiver(en Tone),
istammer.

ἐνδοξος, δ, ḥ, (δοξα), berömt.

ἐνδοσις, εως, ḥ, (δοσις af δω), Indhændigelse, Over-
givelse.

ἐνδότερος, α, ον, som ligger mere indad (ενδον).

ἐνδόν S. ενδιδώμι.

ἐνδύμι, ἐνδύνω, ἐνδύω, lat. induo, ifører, iklæder,

Ἐνδύμιων, ανος, nom. propri.

ἐνεγκω, aor. ἔνεγκω d. f. f. Φερω.

ἐνέδρα, ας, ḥ, (έδρα), lat. infidiae, Baghold.

ἐνειμι, (ειμι), er inde i (εν). ἐνι sammentr. for
eveсти, det er mueligt. δες ἐνι μάλισα, saa me-
getmueligt.

ἐνεκα, med Genit. ligef. lat. causâ, gratiâ, for en
Tings Skyld, formedelft.

ἐνέργεια, ας, ḥ, Virksomhed. af ενεργητς, virksom. *af*
ἐνεργέω, er virksom; driver et Arbeide (εργον),
udretter, gjör.

Ἐνετοι, οι, Heneter, Veneter, et Folk i det över-
ste Italien.

ἐνέχω, fut. ἐνσχήω, impf. ἐνεσχον, (εχω, σχω, σχεω);
holder fast i (εν) Noget, holder i, har i.

ενθæ.

εὐθαπερ, hvor nemlig (περ).

εὐθέας ογ P.-ομαι, er εὐθεος, (αφ Θεος), er begejstret, sværmer. raser i Begeistring.

εὐθουσιασμός, ἡ, ḥv, begeistrende. αφ

εὐθουσιάω, er εὐθεος, εὐθους, fuld af en Gud (Θεος), -begeistret, sværmer.

εὐθυμεόμαι, (θυμος), betænker, overlægger, lægger paa Hjertet.

εὐθυμος, ὁ, ḥ, hvad man betænker (εὐθυμεόμαι). εὐθυμιον ποιειδαι, overlægge.

εὐναυτός, ο, ḫ, et Aar. κατ' εὐναυτὸν, aarligen.

εὐνοι, ας, οι, nogle.

εὐνίστε, (ενι ο: εσιν ὅτε), undertiden.

Ευνα, ης, ḥ, en Stad i Sicilien.

εὐνατος, η, ον, den niende. αφ εὐνέα, η, 9.

εὐνευήμοντα, (ευνεα), gave.

εὐνοία, ας, ḥ, (εν, νοος), Tanke.

ευοικέω, (οικος), beboer.

εὐοπλος, ὁ, ḥ, (πλον), bevæbnet.

εὐοχλέω, (οχλος), besværer, falder til Byrde, ængster.

εὐράπτω, syer i (εν).

εὐστέω, flöder paa ell. imod (εν).

εὐσκέω οг εὐσκω d. f. f. ενεχω.

εὐταῦθα, der, sammested, her.

εὐτείνω, (S. τεινω), udspænder, lat. intendo; ε. πληγμη give Een Hugg.

εὐτέλλω, θρ P.-ομαι, befaler, paalægger Een Noget.

εὐτεῦθεν, derfra; deraf.

εὐτευχίς, εως, ḥ, (ευτεχω, εντυγχανω), Omgang, Selkab.

εὐτίθημι, fut. εὐθήσω, (θεω, τίθημι), sætter i, lægger i (εν); indskiber.

εὐτίμος, ὁ, ḥ, (τιμη), øret, øgtet.

εὐτινάστω, flöder paa, -imod (εν), d. f. f. ενεξιω.

εὐτολή, ης, ḥ, (εντελλομαι), Befaling, AErende.

εὐτροφος, ὁ, ḥ, (εντεινω), anspændt; kraftig.

εὐτός, lat. intus, indenfor. ἡ εὐτός θάλασσα, det indenfor (Landene) liggende Hav, ο: Middelhavet.

εὐτρέχω, (S. τρεχω οг δρεμω), løber ind.

εὐτρίβω, (τριβω), indgnider, f. Ex. Farve i Hudem, ο: sminker.

εὐτυγχάνω, flöder paa, træffer paa (εν) Noget; møder; faaer Deel i, erholder, belækfing med.

εὐύπνιον, τὸ, (εν, ύπνος, Sövn), Dröm.

εξforved Vocaler, d. f. f. εκ.

εξαγορεύω, (εξ, αγ.) taler ud, udbasuner, bekjendtgjör.

εξαγριώ, gjör αγριος, vild; opirrer. P.-ομαι, bliver vild, er vild.

εξάγω, (αγω), fører ud (εξ). ε. τῆ βίσ, gjör Ende paa Livet.

εξαιρέω, impf. εξαιλον (αφ εξ- ἀλω, S. αἴρεω), udtager, borttager, freller; ödelægger.

εξαιρω, (αιρω), løfter ud af, løfter i Veiret.

εξαισιος, ὁ, ḥ, udenfor Skæbne ell. Ret og Billighed (αισα), ο: overdreven, umaadelig.

εξαιφνης, adv. d. f. f. εξαιπνης οг αιφνης, pludselig; uformodet, i Haft.

- εξανισχίλει, *ai*, *a*, (*af εξανισ, sexgange*) 6000.
 εξαλάττω, (*αλάττω*), forandrer. *P.* -ομαι, viger bort, afviger.
 εξαμαρτάνω, (*S. ἀμαρτάνω*), feiler.
 εξανθέω, (*ανθεῖς*), fremblomstrer; blomstrer- viser sig paa Overfladen.
 εξανίημι, (*S. ιημι*) *act.* opstiller; *neutr.* staaer op.
 εξαπατάω, (*απατῶ*), bedrager.
 εξαπινώσ d. f. f. εξαφυγης.
 εξάπους, ποδος, δ, ḷ, (*εξ, πυς*), sexfoddet.
 εξάπτω, pf. p. εξημμαι, (*ἀπτω*), hester ved, binder til. antænder, svier.
 εξερτάω, (*ερτω*) *act.* hænger ved (*εξ*), ophænger.
P. -άομαι, *neutr.* hænger ned.
 εξαρχής, *adv.* fra Begyndelsen (*αρχη*) af.
 εξεγείρω, (*εγειρω*), opvækker.
 εξειμι, (*S. εῖμι*), gaaer ud.
 εξελθω, *S.* εξερχομαι.
 εξεμέω, (*εμεω*), udfpsyer.
 εξεργάζομαι, (*εργον*), udarbeider, bearbeider; ud-danner, fuldender.
 εξερεύγω, (*ερευγω*), opræber; udfpsyer, udgyder.
 εξέρχομαι, *impf.* εξῆλθον, (*εξ, ελθω, ερχομαι*), gaaer-kommer ud.
 εξει (*ειμι*), det er tilladt, man kan. *sk* εξην, det var ey tilladt.
 εξέτασις, *εως*, ḷ, (*εξεταξω, undersøger*), Prøvelse, Mönstring.
 εξέκοντα, (*εξ, sex*), 60.
 εξηγόμαι, (*εξ, ηγ.*) udfører, fortæller, forklarer.

- εξης *adv.* herefter; efter Raden. *η* εξης ήμέρα, den følgende Dag. εξης κεῖθαι, ligge nærmest ved. εξίπτημι, (*ιπτημι, πτω*), flyver bort fra. εξίτητὸν, hvor man kan gaae ud (*εξ, ίω, εῖμι*), lat. exeundum. *sk* ε. der kan Ingen gaae ud. εξονέλλω, *aor.* εξόνειλα, geraader paa Afveie (*εξ*), geraader i Noget, forfalder.
 εξομοιώ, gjør liig (*όμοιος*). *P.* ούμαι, er liig.
 εξονειδίζω, (*ονείδος*), bebreider, dadler, forhaaner, spotter over.
 εξοφθώ, gjør ret, lige, opreist (*ορθος*), opreiser.
 εξορκίζω, forpligter ved Eed (*όρκος*).
 εξορχέομαι, begynder at dandse (*ορχεομαι*).
 εξοστρατίζω, (*οστρατισμος af οστρατον*, en Skal), forjager ved Ostracismus (Skalstemning), for-støder.
 εξουσία, *as*, ḷ, Magt.
 εξοχή, ḷs, ḷ, (*εξοχος af εξεχω, fremstikker*), For-trin. *κατ'* εξοχήν, fortrinligviis.
 εξυμνέω, (*ύμνος*), priser, besynger.
 εξω, udenfor.
 εξωτεν, (*εξω*), udenfor; udentil; udenfra.
 επάνω, (*επι, αγω*), fører til, fører hid, leder herhid.
 επαθλον, τό, (*αθλον*), Priis, Belönnung.
 επαινέω, (*αινος*), roser; billiger.
 επαιρω, (*επι, αιρω*), trækker i Veiret, löftet op; gjör stolt. *P.* -ομαι, bliver stolt, er stolt.
 επακολουθέω, (*επι, αικ.*) følger efter.
 επακτος, δ, ḷ, (*επαγω*), tilfört, hidfört; fremmed.
 επαλείφω, (*επι, αλ.*) indsalver, besmorer.

ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, sammenpakket paa (*επι*) hinanden (*αλλήλος*), sammentraengt, hyppig.
 ἐπαλέξις, εως, ἡ, Brystværn, Værn; Muurtinding.
 ἐπαιμάω, (*αιμω*), dynger-famler derpaa (*επι*); ryster paa.
 Ἐπαιμινόνδας, ο, *Thebanernes berömte Feldherre.*
 ἐπαναβαίνω, (*επι*, ανα, *S. βαῖνω*), bestiger.
 ἐπανειμι, (*επι*, ανα, εῖμι), gaaer tilbage.
 ἐπανέλθω, d. s. f. *επανερχομαι.*
 ἐπανέρχομαι, (*επι*, ανα, *S. ερχομαι*), vender om, -tilbage (*ανα*).
 ἐπανήνω, (*επι*, ανα, ἕνω), kommer tilbage.
 ἐπαρθεύω ογ ἐπάρθω, (*επι*, αρθευω), vander.
 ἐπάρχω, (*επι*, αρχω) med Genit. behersker.
 ἐπαφίημι f. -φίσω, (*επι*, αφεω, αφιημι), flipper los
     ell. sender ind paa Een, hidser paa.
 ἐπει, efterat, da.
 ἐπειγω, skynder paa. P. -ομαι, iler.
 ἐπειδάν, (*επειδη*, αν), naarsomhelst, naar, saasnartsom.
 ἐπειδή, da, efterat.
 ἐπειμι, (*επι*, εἰμι), gaaer ind paa ell. hen til Een;
     rykker an.
 ἐπεισέρχομαι, (*επι*, εισ, ε.) traenger ind paa.
 ἐπειτα, (*επι*, ειτα), herefter, derpaa.
 ἐπέλθω *S. επερχomai.*
 ἐπέξειμι, (*επι*, εξ, ιω ell. ειμι), gaaer fra Eet til et
     Andet ο: gjennemgaaer, underføger.
 ἐπέρασος, ὁ, ἡ, (*επι*, ερω), ellkværdig.
 ἐπερείδω, (*ερειδω*), stötter paa (*επι*) Noget.
 ἐπερχομαι, (*ερχомai*), gaaer ind paa (*επι*); rykker
     an; traenger ind; besøger; ogs. gjennem-
     gaaer, underføger, betrægter.   *ἐπεν-*

ἐπευθύνω, (*επι*, ευθυς), flyrer.
 ἐπι, med Genit. i, paa, paa Eens Tid. med Dat.
     formedelst, til, over, for. ἐφ' ἡμῖν, i vores
     Magt, ἐπὶ τοι, i Eens Tiid. ἐπὶ τοῖς, ester
     dette. med Acc. imod, henimod; efter
     (for at hente), for. ἐπὶ μικρὸν, ἐπὶ διάγονον,
     lidet, en Smule, i kort Tiid. ἐπὶ ἑναυτὸν,
     aarlig, hvert Åar. ἐφ' ὅσον, saameget. ἐπὶ
     τρεῖς ἥρας, i tre Timer. ἐπὶ τοῦτο, i det
     Øiemeed.
 ἐπιβαίνω (*S. βαῖνω*), bestiger, beträder.
 ἐπιβάλλω, (*βαλλω*) kaster paa (*επι*).
 ἐπιβοᾶω ογ -άομαι, (*βοη*), raaber paa ell. til (*επι*),
     raaber til Hjelp.
 ἐπιβομβέω, gjör Allarm, Tummel (*βομβος*). ε, τῷ
     τυμπάνῳ, llaae Trommen til Noget.
 ἐπιβουλεύω, anlægger Anflag (*βελη*), smedder Ræn-
     ker; bedrager; esterstræber.
 ἐπιβουλή, ης, ḥ, Anflag imod (*επι*), List, Ester-
     stræbelse.
 ἐπίβουλος, ὁ, ἡ, (*επιβολω*), efterstræbende, lumisk.
 ἐπιγελάω, (*γελω*), udleer, forhaaner.
 ἐπιγιγνώσκω, (*γιγνωσκω* og γιγνω), kjender, erkjender.
 ἐπιγράφω, skriver paa (*επι*); skriver Udskrift, Pa-
     skrift; omskriver, omfatter.
 ἐπιδείνυμι οг -ηνώ, f. -δειξω, viser; fremviser som
     gjort, ο: gjör, (lat. reddo); anlægger en
     Prøve. P. -ηναι, viser sig, lader sig höre.
 ἐπιδέχομαι, (*δεхомai*), optager; tager paa mig, til-
     lader.   *ἐπειδή*

- ἐπιθημέω, er iblandt Folket (*θημός*), ankommer *ell.*
 boer som Fremmed blandt et Folk, paa et Sted.
 ἐπιδίδωμι, (*δῶ*, *δίδωμι*), giver til (*επι*), giver.
 ἐπιδιώκω, (*διώκω*), forfølger.
 ἐπιδόξος, ὁ, ἡ, som opvækker Mening (*δοξα*) om
 sig, at han vil gjøre Noget.
 ἐπιδόσις, εως, ἡ, (*επιδω*, *επιδίδωμι*), Tilvæxt, Tilgift.
 ἐπιδράμω *S. επιτρέχω*.
 ἐπιείκεια, ας, ἡ, Maadehold, Beskedenhed. *af*
 ἐπιεικής, ἔος, δ, ἡ, (*εικω*), maadeholden, billig,
 fornuftig. *adv. ἐπιεικῶς*, estergivende, villig.
 ἐπέγνωτο, (*γνωτω*), opfølger.
 ἐπιθέμα, ατος, τὸ, (*επι*, *θεω*, *τιθημι*), det Paalagte,
 Laaget.
 ἐπιθίβω, trykker paa (*επι*).
 ἐπιθυμέω, har Sind *ell.* Tilbøjelighed (*θυμός*) til
 (*επι*), ønsker, begjerer.
 ἐπιθυμία, ας, ἡ, (*επιθυμεω*), Begjærlighed; Önske;
 Længsel.
 ἐπικαλέω, (*καλεω*), giver Een et Binavn. *P.* -ομαι,
 kalder til mig, anraaber, raaber om Hjælp.
 ἐπικαλύπτω, lægger Skjul paa (*επι*), bedækker.
 ἐπικειμαι, ligeer paa (*επι*); *figurl.* paaliggere.
 ἐπικυριεία, ὁ, (*κυριεξ*), Underhandling.
 ἐπικίνδυνος, δ, ἡ, (*κινδυνος*), farlig.
 ἐπικλέω, (*κλαω*), omböier.
 ἐπικλέύω, (*κλευω*), overskyller,
 ἐπικλέωθω, (*κλωθω*), spinder; tillspinder; *om Par-*
cerne: belærer, tildeler Een sin Lod.
 ἐπικοσμέω, (*κοσμος*), pynter, pryder.

- ἐπικτυπέω, (*κτυπος*), lader tone til (*επι*); flaaer an.
 ligefom *επιβομβεω*.
 ἐπιλαμβάνω, *impf.* ἐπέλασθον (*S. λαμβανω*, tager end-
 nu dertil (*επι*) Noget; tager en Ting sat
 ved Noget.
 ἐπιλάμπω, (*λαμπω*), lyser, skinner.
 ἐπιλανθάνομαι og *επιλανθάμαι*, (*S. λανθανω*), glemmer.
 ἐπιμάίνομαι, *egentl.* raser over (*επι*); *med Dat.* er
 rasende forelsket, elsker heftig; træter be-
 gjerlig efter.
 ἐπιμελεῖα, ας, ἡ, Omlu, Omsorg. *ἐπιμελειανποιεῖσθαι*,
 ἔχειν, drager Omsorg. *af*
 ἐπιμελόμαι, (*μελη*, *μελω*), førger bærer Omsorg for.
 ἐπιμελής, ἔος, δ, ἡ, og *adv.* *ἐπιμελῶς*, (*επιμελεομαι*),
 omhyggelig.
 ἐπιμελητῆς, *s*, δ, Een, som besørger (*επιμελεομαι*)
 Noget, en Forvalter.
 ἐπιμέμφομαι, dadler- gjør Bebreideller over (*επι*)
 Noget.
 Ἐπιμενίδης, *s*, den stærke Sover paa Kreta.
 ἐπινεύω, (*νευω*), nedfynker; böier sig.
 ἐπινίκιος, δ, ἡ, henhørende til Seyeren (*νικη*). *άμνος*
 ε. Seiersfang.
 ἐπινοέω, (*νοεω*), falder paa en Tanke; udtaenker.
 ἐπίορνος, δ, ἡ, (*όρνος*), meeneederlk.
 ἐπιπηδῶ, Springer op paa (*επι*).
 ἐπιπλέου, *c*: *επι πλεου*, endnu mere, endydermere.
 ἐπιπλήσσω, (*πλησσω*), dadler.
 ἐπιπολῶ, (*πολυς*), meget. *ως* ε. mestendeels, sæd-
 vanlig, fordetmeeste.

ἐπιπόνως, med Arbeide (*πονος*), mōisommeligen.
ἐπιπορπάω, befæster med et Spænde *ell.* en Hage
(*πορπη*), omhænger.

ἐπιπρέπω, (*πρεπω*), tager sig godt ud, klæder vel.
ἐπιρέεω, *f.* -ρέεσω, (*S. φεω*), flyder ind paa, strömer til.

ἐπιρίππω, (*ρίππω*), kaster ind til.

ἐπίσημος, δ, ḷ, med et Mærke (*σημα*), udmærket,
mærkværdig.

ἐπισκέπτομαι, (*επι*, *σκε*) betragter, besøger.

ἐπισκιάζω, (*σκια*), bækkygger; fordunkler.

ἐπισκοπέων ογ· πέω, (*σκοπεω*), beseer.

ἐπισάμαι, *impf.* ἡπισάμην, *fut.* ἐπισάμαι, veed.

ἐπισάσις, εως, ḷ, (*σω*, *ισημι*), Staaen ved (*επι*) Noget (τινι), *lat.* præficio.

ἐπισέλλω, (*S. σελλω*), sender Bud til (*επι*), skriver Breve (*επισολη*) til Een (τινι); giver Een et AErende, en Commision.

ἐπισήμη, ις, ḷ, (*επισαμαι*), Viden, Videnskab.

ἐπισολή, ḷς, ḷ, (*επισελλω*), Brev.

ἐπισομή, lægger Tømme *ell.* Bidsel (*σομιον*) paa (*επι*), tæmmer.

ἐπιρέφω, (*ρεφω*, *ερεφω*), vender om. *P.* -ομαι ογ
ἐπιρέφημι, *recipr.* vender mig om.

ἐπισφέλω ογ· ἐπισφέττω, flagter, dræber.

ἐπισφίγγω, (*σφιγγω*), rører Strængen paa et Instrument, flaaer an.

ἐπισφραγίζω, ογ· -ομαι, sætter Seigl (*σφραγις*) paa (*επι*), beseigler; bekræfter.

ἐπιτάσσω ογ· -ττω, (*ταττω*), paabyder, befaler.

ἐπιτελέω, bringer til Ende (*τελος*), fuldfører.

ἐπιτερπής, έος, δ, ḷ, (*τερπω*), fornöiende.

ἐπιτηδειος, α, ον, ογ. δ, ḷ, bekvem; fornöden, nødvendig, τὰ ἐπιτηδεια, Livets Fornödenheder.

ἐπιτηδευμα, *atōs*, τὸ, Leveorden, Levemaade. *af*
ἐπιτηδεύω, gjör- indretter med Fliid (*επιτηδης*), driver Noget, över; bestræber mig for.

ἐπιτηρέω, (*τηρω*), iagttager, afpasser.

ἐπιτιθημι, *f.* -θησω, *aor.* ἐπεθημα, (*θεω*, *θημι*, *τιθημι*), sætter paa (*επι*). τελος ἐπιτιθέναι τη αρχη, lykkelig fuldende den gjorte Begyndelse.

ἐπιτιμάω, (*τιμω*), gjör Bebreidelser, dadler, skjælder.

ἐπιτιμησις, εως, ḷ, (*επιτιμω*), Bebreidelse, Irettesættelse.

ἐπίτιμος, δ, ḷ, (*τιμη*), æret, ærefuld.

ἐπιτρεπτεος, α, ον, som bör overlades. ε. σῃ, man bör overlade. *af*

ἐπιτρέπω, (*τρεπω*), overlader, anbetroer; befaler.

ἐπιτρέχω, *impf.* ἐπέδραμον, (*S. τρεχω*, *δραμω*), løber ind paa, drager imod, angriber.

ἐπιτρίβω, (*τριβω*), opgnider; ødelægger.

ἐπιτροπος, δ, som man anbetroer (*επιτρεπω*) Noget, en Formynder.

ἐπιφαινομαι ογ· ἐπιφανημι, (*φαινω*, *φανω*), fremskinner.

ἐπιφάνεια, ις, ḷ, Overflade; Anseelse; Roes. *af*

ἐπιφανης, έος, δ, ḷ, ογ· νως *adv.* (*επιφαινομαι*), ud-mærket; ærefuld, herlig.

- ἐπιφέγω, (φέγω), antænder.
 ἐπιφορέω, (φερω, Φορεω), bærer til.
 ἐπιφρίτω, (Φρίτω), kruser sig paa Overfladen (*om Vandet*).
 ἐπιφωνέω, (Φωνη), raaber an, tilraaber.
 ἐπιχέω, *fut.* -χεύσω, gyder paa (*επι*).
 ἐποίκιον, τό, (οἰκος), Landhuus. ἐποίκια pl. Landsbyer.
 ἐπομαι, følger.
 ἐπομβρία, ἡ, (*επι*, ομβρος), Regnskyd.
 ἐπομβρος, δ, ἡ, henhørende- *ell.* tilbøielig til Regn (*ομβρος*), Regn-.
 ἐπόμυνμι og ἐπόμυνω, *f.* ἐπομόσω, (*επι*, ομω, ομυνω), sværger paa *ell.* til.
 ἐπονειδίσος, δ, ἡ, (*επι*, ονειδίω *af* ονειδος), dadleværdig, bebreidelsesværdig. *Adv.* ἐπονειδίσως, paa en flædig Maade.
 ἐπος, εος; το, et Ord.
 ἐποψ, οπος, δ, Hærfugl, Træfneppa.
 ἐπτὰ, syv.
 ἐπω, *impf.* εἰπον, *inf.* εἰπεῖν, liger. *κακῶς ε.* liger ildevarslende Ord.
 ἐπωάξω, ligger paa AEg (*ων*), udruger.
 ἐπώνυμος, δ, ἡ, passende til Navnet (*ονομα*); med Tilmavn.
 ἐρεμαι (*ραψη*, *af* ερημη), *d. f. f.* ερεомаи (*af* ερω).
 ἐρανισῆς, σ, δ, som giver sit Bidrag (*ερανον*) til et Vennelag.
 ἐρεαςῆς, σ, δ, en Ellker. *af*
 ἐράω og ἐσομαι, med gen. ellker.
 ἐργάζομαι, (*εργον*), gjør, udvirker, udretter. ε. τινᾶς τι, gjør Een Noget, behandler Een.
- ἐργάνη, ης, ḥ, Beskytterinde for Arbeidet (*εργον*), Kunstsnerinde, *et Binavn til Minerva*.
 ἐργασία, ḥ, (*εργον, εργάζομαι*), Arbeid.
 ἐργάτης, σ, δ, (*εργον*), Arbeider.
 ἐργμα, ατος, τὸ, *d. f. f.* εργον.
 ἐργον, σ, τὸ, Værk, Forretning, Gjerning, Arbeide, Virkning. *af*
 ἐργον ογ ἔρδω, brug. ρέξω, *f.* ἔρξω, gjør.
 ἐργάδης, εος, δ, ḥ, (*εργον*), möisommelig, besværlig.
 ἐρέα, ας, ḥ, Uld.
 ἐρεβάδης, εος, δ, ḥ, (*ερεβος*), mørk.
 ἐρέω, *pf.* εἰρηνα, liger. τὰ εἰρημένα, det Ovenomtalte.
 ἐρετμός, σ, δ, Roer (*paa et Skib*).
 ἐρευνάω, gjennemføger, gransker.
 ἐρημος, δ, ḥ, öde. *Subst.* ἡ ἐρημος, Örken.
 ἐρινυδης, εος, ḥ, Furie.
 ἐριον, τὸ, *d. f. f.* ερεα, Uld.
 ἐριφος, ο, δ, et Kid.
 ἐριχθόνιος, σ, en attisk Konge.
 ἐρκος, εος, το, (*εργω, ειργω*), Indhegning, indfluttet omgjærdet Sted.
 ἐρκύνιοι δρυμοι, *Sylva Hercynia*.
 ἐρματίζω, (*έρμα*), befragtet; forsynet med Ballast.
 ἐρμῆς, σ, Hermes, Mercur. hans Billedstøtte, en Herme.
 ἐρομαι, *f.* ἐρήσαμαι, spørger.
 ἐρπέξω, ἐρπω, *lat.* repo, serpo, kryber, sniger sig afsted.
 ἐρυθείν, ης, ḥ, en Öe i den gaditaniske Havbugt.
 ἐρυθρίω, bliver rød (*ερυθρος*), rödmer.

*Ερυξ, υνος, nom. prop.

*Ερυμανθιος, fra Erymanthos, en Bjergstrækning i Arkadien.

*Ερχομαι, fut. έλευσομαι, pf. ήλυθα og ήληνθα, impf. ήλυθον og ήλθον, (af ελω, ελυθω, ελευθω), kommer, gaaer. παρ' έλιγον ήλθον ἀποθανειν, var nær døet.

Ξρωδιος, s, ḍ, en Heire, lat. ardea.

Ξρωτ, ατος, ḍ, Kjerlighed, Amor.

Ξρωτάω, (ερωμαι), Spørger.

Ξρωτημα, ατος, τὸ, (ερωτω), Spørgsmaal.

Ξρωτικος, ḍ, ḍv, (ερωτ), forelsket. ε· κον πραγμα, Elskovslag, Kjerlighedshandel.

Ξι d. f. f. εις. df. ξι τε, indtil.

Ξιβάλω, d. f. f. ειςβάλω, kaster ind; neutr. strømmer ind.

Ξιθομαι, d. f. f. ξιννυμι, (έω) klæder.

Ξιής, ητος, ḍ, lat. vestis, Klædning.

Ξιώ, (εδω, εδω), æder, spiser.

Ξιπέρα, ας, ḍ, lat. vespера, Aften.

Ξιπέριος, a, ov, mod Aften (ξιπέρα), vestlig. η ξιπέρια, Aften, Vesten.

Ξιάω, (af εια, Hilsted), lader spise, beværter. ε· ακοᾶς, fornøie Örene. ε· γαμους, gjøre et Bryllup. P. -αομαι, beværtes, holder Maaltid, lmauser.

Ξικατιά, ας, ḍ, et yderst (εσχατος) ell. paa Grænden liggende Land; et Landgods. af

Ξικατος, η, ov, den yderste, sidste.

Ξιαῖρος, s, ḍ, Kammerat, Ven.

Ξτερος, α, ov, een af to, den anden, lat. alter.

Ξτέρως adv. (έτερος), paa en anden, modsat Maade.

Ξτησιος, ḍ, ḍv, (ετος), aarlig. οι ξτησιαι neml. άνεροι, de aarlige Paflatvinde ell. forfrilende Nordenvinde som i Hundedagene omtrent i 40 Dage blæsde paa Archipelagus.

Ξιν, endnu. med en Negation: end, mere, desuden.

Ξτοιμος, s, ḍ, ḍv, bereed; færdig.

Ξτος, εος, τὸ, et Aar.

Ξιν, vel, godt. οὐ μάλα, overmaade meget. εὐγε ποιεις, du gjør vel i.

Ξειγόρας, s, nom. prop.

Ξεβάσαντος, let (eu) at bære (θασαῖω).

Ξεύβοια, ας, ḍ, Euboea, en Øe paa den østlige Side af Grækenland.

Ξεγένεια, ας, ḍ, ædel Herkomst, Adel, AEdelhed, ædel Tænkemaade. af

Ξεγενῆς, εος, ḍ, ḍv, af ædel (eu) Herkomst (γενης), ædel.

Ξεδαιμονέω, er lykkelig. og

Ξεδαιμονία, ḍ, Lyksalighed. af

Ξεδαιμων, ονος, ḍ, ḍv, (eu, δαιμων), lykkelig.

Ξενενδρος, ḍ, ḍv, (eu), riig paa Træer (δενδρον).

Ξενηλος, ḍ, ḍv, (δηλος),aabenbar.

Ξενία, ας, ḍ, (eu), reen; klar Himmel ell. Luft, (Ζευς ell. Δις gen. Διος), godt Veir; stille Hav; Roe.

Ξεδонимéω, finder Bisald, faaer Roes. af

Ξεδонимоs, ḍ, ḍv, (δомеω), roest; berømt; anseet.

Ξενίμων, ονος, ḍ, ḍv, (eu, ειμα, Klædedragt, af έω, ξιννυμι), velklædt.

εὐέλαιος, ὁ, ἥ, som har gode (eu) Olietræer (ελαῖα), frugtbar paa Olie (ελαιών).
 εὐελπίς, ἰδος, ὁ, ἥ, (eu, ελπίς), haabesfuld.
 εὐεργεσία, ἥ, Velgjørenhed. af
 εὐεργετέω, med Accus. gjør vel, beviser Velgjerninger. af
 εὐεργετής, ο, ὁ, (eu, εργον), Velgjører.
 εὐερυῆς, ἑος, ὁ, ἥ, som har gode (eu) Skud (ερυος), blomstreude, velnæret.
 εὐετηρία, ας, ἥ, (eu, ετος), et velsignet Aar, god Høst.
 εὐθίδης, εος, ὁ, ἥ, (ηθος), eenfoldig.
 εὐημερέω, har en lykkelig- berömmelig (eu) Dag (ημερα).
 Εὐήρης, εος, nom. propr.
 εὐθαρής, εος, ὁ, ἥ, med god (eu) Driftighed (θαρ- σος), forvovén.
 εὐθεία, ἥ, den lige neml. Linie, egentl. fem. af εὐθυς (lige). ἐπ' εὐθείας (neml. ὅδος), lige ud.
 εὐθετέω, sætter i Orden. af
 εὐθετός, ὁ, ἥ, adv. εὐθέτως, (eu, θεω, τιθημι), vel sat, vel anlagt, paffende, duelig.
 εὐθέως adv. (af εὐθυς), strax, paa Stedet.
 εὐημνία, ἥ, Frugtbarhed; Overflod. (af εὐθημεω, lat. vigeo, floreo).
 εὐκαιρος, ὁ, ἥ, til beleiligt (eu) Tiid (καιρος), paffen-de; velbeliggende, bekvem. εὐκαιρότατα, paa det Gunstigste.
 εὐκαιρής, εος, ὁ, ἥ, (eu, καιρω), smuk böjet, krummet.
 εὐκαιρία, ἥ, Frugtbarhed. af

εὐκαι-

εὐκαιρός, ὁ, ἥ, (καιρός), frugtbar.
 εὐκινησία, ἥ, Lethed, Behændighed. af
 εὐκίνητος, ὁ, ἥ, let (eu) at bevæge (κινεω), let; be- vægelig.
 εὐκλεισ, ἥ, (κλεος), Berömmelse.
 εὐκόλος, ὁ, ἥ, og εὐκόλως adv. let; bekvemt.
 εὐφρασία, ἥ, (eu, φρασις), god Temperatur af Luft-en, godt Klima.
 εὐλαβείονται, er εὐλαβης, forsiktig angribende, er be-kymret, i Frygt, skyer.
 εὐμεγεθής, εος, ὁ, ἥ, (μεγεθος), brav stor, anfeeling.
 εὐμάκης, εος, ὁ, ἥ, (μάκος), brav lang.
 εὐμορφία, ἥ, (μορφη), smuk Legemsfællestning.
 εὐνή, ἥ, ἥ, Leye, cubile.
 εὐνοία, (ευνοος), Velfindethed, Velvillie.
 εὐνομία, ἥ, (νομος), god, lovmaessig Forfatning. 2)
 Naavnet paa en af Horaerne.
 εὐνοος, εος, ὁ, ἥ, (eu, νοος), velsindet; tilbøielig. τὸ εὐνυχ, d. s. f. εὐνοια.
 Εὔξεινος ποντος, lat. Pontus euxinus, det forte Hav.
 εὐοινος, ὁ, ἥ, som bærer god (eu) Viin (οινος).
 εὐօσμος, ὁ, ἥ, (օσμη), vellugtende.
 εὐπαρυφος, ὁ, ἥ, med kostbare fine brogede Klæ- der (παρυφη), prægtigklædt.
 εὐπειθής, εος, ὁ, ἥ, —θες adv. (eu, πειθω), lydig.
 εὐποιέω, gjør vel (eu), beviser Velgjerninger.
 εὐπορέω og ομαι, (ευπορος), har i Overflod.
 εὐπορία, ἥ, Rigdom, Overflod. af
 εὐπορος, ὁ, ἥ, (eu, πορος), let at faae; overflödig; velhavende.

εὐπρæ-

εὐπραγία, ἡ, (ευ, πραττω), Lykke; lykkeligt Udfald.
Modsat εὐρυχία (pag. 9.) er ε. Rethandlen.
 εὐπρεπής, ἔος, δ, ἡ, (ευ, πρεπω), velklædende, vel-
 anstændig, pyntet.
 εὑρεσις, εως, ἡ, (εὑρω, εὑρισκω), Opfindelse.
 εὑρετής, ος, δ, (εὑρω), Opfinder.
 εὑρημα, ατος, τό, (εὑρω, εὑρισκω), det Opfundne,
 Opfindelse.

Εὐριθιάδης, ος, *nom. prop.*

Εὐρυδίκη, ης, Eurydice.

Εὐριπίδης, ος, *nom. prop.*

εὐρίσκω, *fut.* εὐρήσω, *imperf.* εὐρον (*af εὑρω, εὑρεω*), fin-
der; opfinder.

εὐρυθμος, δ, ἡ, (ευ, ρυθμος), harmonisk, passende.
 εὐρὺς, εῖα, δ, viid, breed.

Εὐρυθέας, έως, *nom. prop.*

εὐρύσομος, δ, ἡ, af en viid og breed Munding, Aab-
ning (*σομα*).

Εὐρυτος, ου, *nom. prop.*

εὑρω *S.* εὑρισκω.

Εὐράπι, *nom. prop.*

εὐρωτικω, er overtrukken med Skimmel (*ευρως*), er
flimlet.

Εὐρώτας, ο, δ, en Flod i Lakonien.

εὐσαρκος, δ, ἡ, som har brav (*ευ*) Kjød (*σαρξ*), kjödfuld.

εὐσέβεια, ἡ, Guds frygt. *af*

εὐσεβής, έος, δ, ἡ, (ευ, σεβω, ομαι, dyrker), gud-
frygtig, religiös; from; kjerlig mod Gud,
Forældre, Södkende, Fædreneland o. s.v.

εὐσεισος, δ, ἡ, let (*ευ*) at ryste (*σειω*), udsat for Jord-
skælv.

εὐλένεια, ἡ, (ευ, θενος), Kraft, Styrke.
 εὐημορ, δ, ἡ, (ευ, σημα), godt betegnet, kjendelig.
 εὐεσχία, ἡ, Duelighed, Klogskab. *af*
 εὐεσχος, δ, ἡ, *og εὐεσχως adv.* som godt (*ευ*) treffer
 Malet (*σοκος*), lykkelig treffende; *df.* vit-
tig, klog.

εὐτεκνος, δ, ἡ, (ευ, τεκνον), frugtbar; som har lyk-
kelige Børn.

εὐτελεια, ἡ, Sparlomhed, Tarvelighed. *af*

εὐτελῆς, έος, δ, ἡ, tarvelig; fattig.

εὐτελέσσετος, δ, ἡ, let (*ευ*) at tæmme (*τιθασσευω*).

εὐτονία, ἡ, (ευ, τεινω), Anstrængelse; Fasthed.

εὐτόνως, (ευ, τεινω), med Anspændelse, med Kraft.

εὐτροπία, (ευ, τροπος), god Charakteer, god Opfør-
sel; Smildhed.

εὐτυχεω, er lykkelig. *af*

εὐτυχῆς, έος, δ, ἡ, (ευ, τυχη), af god Lykke, af godt
Udfald, lykkelig.

εὐτυχία, ἡ, (ευτυχης), Lykke.

εὖδρος, δ, ἡ, (ευ, ἕδωρ), godt vandet; vandrige.

εὐφῆμης, έος, δ, ἡ, vel (*ευ*) vævet (*ἕφαω, ἕφαινω*).

εὐφορία, ἡ, Frugtbærhed. *af*

εὐφορος, δ, ἡ, (ευ, φερω), frugtbar.

Εὐφρέτης, ος, δ, en Flod i Asien, som udspringer
paa Taurus.

εὐφυης, έος, δ, ἡ, (ευ, φυω), af Naturen vel oplagt.

εὐφύλακτος, δ, ἡ, (ευ, φυλαττω), velbevogtet.

εὐφωνης, *adv. af εὐφυης*, (ευ, φωω), med lykkelige
Anlæg, godt, lykkeligen, smukt.

εὐφωνος, δ, ἡ, som har en god (*ευ*) Stemme (*φωνη*).

εὐχή,

- εὐχὴ, ἥς, ἥ, Löfte; Bön. af εὐχομαι, gjør Löfte, ønsker.
- εὐχρησία, ἥ, (χριστος; χρωμαι), Nytte; Fordeel.
- εὐλογία, ἥ; (eu, οδω, οζω), Velligt.
- εὐσπειρις, ίδος, ὁ, ἥ, med skjønt Öiekast ell. Öie (ωψ).
- εὐωχεόμαι, lmauler. df.
- εὐωχία, ἥ, Maaltid.
- εὐφαντις, ίδος, ἥ, (επι, απτω), Overklædning.
- εὐφεξῆς, (εξης), efter Raden, siden efter. τὸ ε. længere hen.
- εὐφέπομαι, (επι, επ.) følger efter.
- εὐφύμερος, ὁ, ἥ, som varer en Dag (επι, ήμερα), een Dags.
- εὐφυτός, ἥ, δν, (επι, ινω, ινυεομαι), som man kan komme til, opnaaelig.
- εὐφιππος, ὁ, ἥ, (επι, ιππος), til Heft.
- εὐφίτημι, og P. εὐφίταμαι, fut. εὐπιτήσομαι, (επι, πτω, ιπημι), Hyver til.
- εὐφίτημι, f. εὐπικήσω, impf. εὐπέσην (af επι, σω, σημι, ιημι), act. stiller hen til. neutr. træder hen til, staaer ved Siden af.
- εὐφοράω, (επι, ορω), skuer ned paa, beopagter, overskuer. δ πάντη εὐφορῶν, en Omkskrivning paa det høieste Vozen.
- εὐφορος, s, ὁ, ἥ, (εφερω), Opfynsmand. df. Navnet paa et Örighedsembede i Sparta.
- εὐφυπνάττεω, (επι, έπνοις), sover paa Noget.
- εὐθρα, ας, ἥ, Fiendskab. af εὐθρόδης, ἡ, δν, fiendlig. δ εὐθρος, en Fiende.
- εὐηνος, α, ὁ, ο, Pindestiin.

ἐχω, fut. ἔξω, impf. εἰχον. samt ἔχον og fut. σχέσω, (af σχω og σκεω, σχεδω), har. med paa-følg. Inf. kan, veed. Ved Adverbier, som tilkjendegive en Beskaffenhed, staaer det neutraliter og kan oversættes ved er; saasom: εὖ ἔχει, lat. bene habet, det er godt. ὅρθως ἔχει, lat. recte habet, ret saa. συμφώνως ἔχει, det stemmer overeens. — Med ὁς og Genitiv, S. ὁς. — ἔχεαται τινος, holde-hænge sig ved Nogen ell. Noget; grændse til. ἡ ἔχομενη (γη), det tilgrændfende Land.

ἔλατν, for Morgenens tidlig af. af ἔως, ω, ἥ, d. f. f. ηως, Morgenröden; Morgen; Orient.

Ἐωσφόρος, ὁ, ἥ, (εως, Φερω), Lucifer; Morgenstjerne.

Z.

Ζάλευκος, α, nom. propr.

Ζάω, ξης, ξη, inf. ξην, impf. ξην (af ξημι) og ξηων (af ξω), lever. οἱ ζωντες, de Levende.

Ζεα, ἥ, Spelt, en Kornart.

Ζεύγνυμι og ζευγνύω, f. ζεύξω (af ζευγω), spænder i Aag, spænder for; foreener; staaer Broe over. af

Ζεῦγος, εος, τδ, Aag; Spænd.

Ζεῦξις, ίδος, nom. propr.

Ζεὺς, gen. Ζηνός og Διός (af de ubrug. Ζην og Δις), Zeus, Jupiter.

Ζεφυρος, α, ὁ, Vesteynd.

- Ξέω, *f.* ξίσω, koger, syder.
- Ξηλόω, (ξηλος), æmulerer, kappes med; efterligner; bestræber mig for, driver Noget.
- Ξημία, *ἡ*, Skade, Straf, *af*
- Ξημιώω, (ξημια), tugter; straffer; belkadiger. *P.* ξημιώημι, lider Skade.
- Ζάνων, *ωνος*, *nom. propr.*
- Ζητέω, løger; spørger.
- Ζήτησις, *εως*, *ἥ*, Søgen.
- Ζήτις, *ς*, *nom. propr.*
- Ζεφερός, *ς*, (ζεΦος), mørk.
- Ζυγώω, bringer i Aag (ζυγος), foreener. *jvf.* ζευγνυμι.
- Ζωδιον, *τὸ*, et lidet Dyr (ζων).
- Ζωή, *ῆς*, *ἥ*, (ζω), Liv.
- Ζωογονέω, föder (γονεω) *ell.* frembringer levende Skabninger (ζων). τὰ ζωογονηθέντα, levende født, (*modsat Planterne*).
- Ζωογονία, *ἥ*, (ζωογονεω), levende Væsners Födsel, at man avler I. V.
- Ζῶον, *τὸ*, (ζω), levende Væsen; Dyr.
- Ζωράστρις, *ς*, *nom. propr.*
- Ζωσμα, *ατος*, *τὸ*, *ογ* ζωσθρ, ηρος, *δ*, (ζω, ζωνυμι), Belte, Gjord.
- Ζωδίης, *εος*, *δ*, *ἥ*, (ζων), dyrisk.

H.

- ἢ, eller. *efter Comparat. end.* ἢ — ἢ, enten — eller.
- ἢγεμῶν, όνος, *δ*, Fører, Ansörer. 2) Navnet paa en Fisk. *af*
- ἢγέομαι, (αγω), anfører, er Anfører, har første Plads.

- Plads. 2) holder for, troer. *begge Dele ligef.* lat. duco.
- Ἠγερία, *ας*, *ἥ*, Egeria, *nom. propr.*
- ἢδε, og (egentl. modsat ημεν, ligef. μεν ογ δε).
- ἢδεως, gjerne, *adv.* *af* ἢδυς.
- ἢδη, allerede.
- ἢδομαι, (ἀδω), finder Fornöielse i, glæder mig.
- ἢδουη, *ῆς*, *ἥ*, (ἢδομαι), landselig Lyft, Vellyft, Fornöielse.
- ἢδης, εῖτα, *ὐ*, föd, behagelig.
- ἢδύφωνος, *ς*, *δ*, *ἥ*, med föd (ἢδυς) Stemme (Φωνη), födttonende.
- Ἠδωνες, *οι*, et Folk i Thracien.
- ἢερόφοιτος, *δ*, *ἥ*, som gaer (Φοιτω) i Luften (ηηρ), αηρ).
- ἢῆσος, *εος*, *τὸ*, Skik; Maade; Handlemaade; Charakteer; Sæder.
- ἢῖδων, όνος, *ἥ*, Strandbred.
- ἢκισα, allermindst, meget lidet, flet ikke. *adv. af* ἢκισος *superl. af* μικρος.
- ἢηω, kommer, *d.f. f. ιηω*, ιηνεομαι.
- ἢλανάτη, *ἥ*, Rok, Teen.
- Ἠλεια, *ας*, Landskabet Elis i Peloponnes,
- Ἠλεῖοι, *ων*, *οι*, Indbyggerne af Elis, Eleer.
- ἢλεκτρον, *ς*, *τὸ*, Bernsteen, Rav, *lat.* electrum.
- ἢλικια, *ἥ*, (ἢλιξ), Alder.
- ἢλικιῶτις, *ιδος*, *ἥ*, jevnaldrende Pige, Legeføster.
- ἢλινος, *ἥ*, *ον*, hvor stor; hvor strem; (*modsat τηλε-* ον, faa stor, af den Alder).
- ἢλιος, *ς*, *δ*, Soel; Dag.
- ἢλος, *ς*, *δ*, Nagle, Söm.

- Ηλύσιον**, *s*, *tø*, Elysum.
- Ημέριος**, *n*, *ov*, (Ημέρα, Dag), daglig, *d. f. f. καθημερίνος*.
- Ημεροδρομέω**, löber (δραμός, δρομεώς δρομος) Dagen (Ημέρα) igjennem; bringer et Budskab.
- Ημέρος**, *s*, *δ*, *ἡ*, (*modsat αγριός*, vild), tam; *om Egne o. d.* cultiveret, mild.
- Ημερότις, τιτος**, *ἡ*, Cultur; Mildhed, Sagtmodighed.
- Ημέρων**, gjør Ημέρος, cultiverer.
- Ημέρωσις**, *εως*, *ἡ*, (Ημέρων), Tæmmen; Forædling (*saaf. af Frugttræer*).
- Ημέτερος**, *a*, *ov*, (Ημεις), vor, vores.
- Ημισυς**, *εια*, *υ*, (ήμι-, semi-) halv.
- Ημιτελῆς**, *έος*, *δ*, *ἡ*, (ήμι, τελεω), halvfuldendt.
- ἢν**, *sammentr. af εἰν*, derlom, naar.
- ἢνια**, *ας*, *ἡ*, Töile.
- ἢμιοχέω**, har (εχω) *ell.* fører Töilen (ἢμια), er Kudsk. *d. f.*
- ἢμιοχος**, *s*, *δ*, (ἢμιοχεω), Vognstyrer, Kudsk.
- ἢπαρ**, *ατος*, *tø*, Lever, *lat. jecur*.
- ἢπειρος**, *δ*, *ἡ*, *neml. γῆ*, *lat. continens terra*, det faste Land; en Verdensdeel; Landskabet Epirus.
- ἢπειρότις**, *s*, *δ*, en Indbygger af Epirus (ἢπειρος).
- Ἡρακλέους** (ἥσ), *εεσ* (έες), Herkules. **Ἡρακλέους πόλις**, Heracleapolis i AEgypten.
- Ἥρακλεία**, (λήδος), Magneten. *af*
- Ἥροκλειος**, *a*, *ov*, herkulisk. *ἡ. πορφυρος*, *lat. fretum Gaditanum*, Stredet ved Gibraltar.
- Ἥρεμεω**, er rolig (ηρεμος), udliviler.

- Ἡριόρον**, *ης*, *ἡ*, *nom. propri.*
- Ἡριδανός**, *s*, *en Flod*, Poefoden i Italien; *ogs. en en Flod i Elysum*.
- Ἥριον**, *s*, *tø*, en Jordhøy; Gravhøy.
- Ἡρόδοτος**, *x*, Herodot, *en berömt Historieskriver*.
- Ἥρως**, *wos*, *δ*, Heros, (Halvgud, Guderføn; *ell. en som Gud dyrket Dödelig*).
- Ἥσυχός**, (*ἥσυχος*), er rolig.
- Ἥσυχη**, *adv. rolig*; lempelig; sagtelig.
- Ἥσυχία**, *ας*, *ἡ*, Rolighed, Roe, Stilhed. **Ἥσυχιαν εχειν**, holde sig rolig.
- ἢττων**, gjør ringere (ἢττων), overvinder, seirer over. *af*
- ἢττων, ονος, comp. (i positivo μικρος)**, mindre, ringere. *άχ* **ἢττονα**, ligesaa meget. *άδειν* **ἢττον**, ikke destomindre.
- ἩΦαιστος**, *s*, Vulcan.
- Ἠχη**, *όος* (*εες*), *ἡ*, Echo, Gjenlyd.
- ◎.
- Ὥαλαμος**, *α*, *δ*, Gemak, Værelse; Fruentimmer-værelse.
- Ὥαλασσα** *og -ττα*, *ης*, *ἡ*, Hav.
- Ὥαλάσσιος** *og -ττιος*, *δ*, *ἡ*, som boer i Havet, Hav- (Ὥαλασσα).
- Ὥαλασσοντατέω** *og -ττοντατέω*, hersker paa Havet (Ὥαλασσα).
- Ὥαλλος**, *s*, *ἡ*, Green. *af*
- Ὥαλλω**, grønnes; blomstrer.
- Ὥαμψις**, gaaer hyppig (Ὥαμα) etstedshen, *lat. frequento*, befølger Hittig.

- Δαμινᾶς, *d. f. f.* Δάμα, hyppigen.
 Δανατηφόρος, *v.* Δανατού Φερων, dödbringende, dödelig. *af*
 Δανατος, *s, ð*, Död. *af*
 Δάνω *S.* Δυνσκω.
 Δάντω, begraver.
 Δάρρεω, har Mod (Δαρτος), er frimodig. *imperat.*
 Δάρρει *ell.* Δάρσει, vær ved godt Mod! kun rolig!
 Δαρρούντως, (Δαρρεω), modigen, frimodigen, uden Frygt.
 Δάρτος, *eos, τὸ*, Mod, Driftighed.
 Δάσσων og Δάττων, *compar. af ταχυς*, hurtigere, snarere. Δάττους *τῆς εἰμαρμένης*, tidlige end det af Skjæbnen var bestemt.
 Δαύμα, *atos, τὸ*, Beundring. Δαύματος ἀξιον, beundringsværdig.
 Δαυμάκω, forundrer sig, beundrer.
 Δαυμάσιος, *α, ον*, (Δαυμάκω), beundringsværdig.
 Δαυματός, *η, θν*, *og -σῶς adv.* (Δαυμάκω), forunderlig; paafaldende; overordentlig.
 Δέα, *ας, ἡ*, Syn; Beskuelse; Δέας ἀξιον, værd at see.
 Δέαμα, *atos, τὸ*, Syn; Skuespil. τὰ ἐπτὰ Δεάματα, de syv Verdens Under.
 Δέαμαι, (Δέα), seer, beskuer.
 Δεατροειδῆς, *eos, δ, ἡ*, af Skikkelse (*eidos*) som et Theater. *af*
 Δέατρον, *s, τὸ*, (Δεαμαι), Theater, Skueplads, Skuespilhus.
 Θειόδαμας, *avtos, nom. proprie-*

Θεῖος,

- Θεῖος, *α, ον* (Θεος), guddommelig.
 Θέλω, *d. f. f.* εθελω, *fut.* Θελήσω, vil; pleier at gjøre.
 Θεμιστοκλῆς, *eos (ῆς)*, Themistokles.
 Θεόκριτος, *s*, Theokrit.
 Θεολογία, *ας, ἡ*, (λογος), Kundskab om Guderne og de guddommelige Ting. *af*
 Θεός, *ς, δ*, Gud. *ἡ Θεός*, en Gudinde.
 Θεοφίλης, *eos, δ, ἡ*, (Θεος; φιλεω), elsket af Guderne, gudvelbehagelig.
 Θεράπαινα, *ης, ἡ*, Tjenestepige; Slavinde.
 Θεραπεία, *ας, ἡ*, Helbredelse, Kuur, Pleie, Beforgelse. *af*
 Θεραπεύω, varter; opvarter; betjener; pleier; helbreder,
 Θεράπων, *οντος, δ*, Opvarter; Tjener.
 Θερινός, *η, θν*, som skeer om Sommeren (Θερος), Sommer-. ὄμβροι θ. Sommerregn.
 Θερμαῖνω, (Θερμος), varm.
 Θερμή, *ης, ἡ*, Hede, Varme. *af*
 Θερμός, *η, θν*, varm, heed. τὰ θερμότερα, de varmere Egne.
 Θερμότης, *ητος, ἡ*, (Θερμος), Hede.
 Θερμώδων, *οντος, δ*, Floden Thermodon i Pontus i Lilleasien.
 Θέρος, *ας, τὸ*, Sommer.
 Θεσμοφόρια, *τὰ, (Θεσμος, Φερω)*, Thesmosforierne, en Fest for den lovgivende Ceres (Θεσμοφορος Δημητηρ).
 Θεσπίζω, forkynner; spaer, forudsiger, (Θεσπις, guddommelig talende, *af Θεος, επω ell. εσπω*).
 Θεσ-

Θεσσαλία og **Θετταλία**, *as*, *h*, Thessalien, et Landeskab i Grækenland.

Θετέος, *a*, *ov*, som bør sættes (Θεω, τιθημι), *lat.* ponendus. **Θετέον neml.** *est*, *lat.* ponendum est, man bør sætte.

Θέτις, *īdōs*, *h*, Havgudinden Thetis.

Θέω, *fut.* θένσω, löber. *Men θέω*, *fut.* θήσω, *d.f.s.* τίθημι.

Θεωρέω, seer, beskuer, betragter.

Θεωρία, *h*, (Θεωρεω), Betragtning.

Θῆβαι, *ān*, Thebæ. 1) en Stad i Boeotien. 2) en anden i AEgypten.

Οὐβαῖος, *s*, Thebaner, Indvaaner af Theben.

Οὐβαῖς, *īdōs*, *h*, det thebæiske District i AEgypten.

Θήγω, Skærpel, hvæffer.

Θήκη, *īs*, *h*, (Θεω, τιθημι); Gjemmedsted; Kasse; Gravsted.

Θῆλυς, *eia*, *u*, kvindelig. *ai* Θήλειαι, Hunnerne.

Θηλυμίτρης, *s*, som paa Kvindemaneer (Θῆλυς), bærer et Hovedbind (μιτρα).

Θῆρ, *ηρōs*, *ō*, Dyr; Vildt.

Θῆρα, *as*, *h*, (Θηρ), Jagt.

Θηράω og ἀοιδαι, (Θηρα), jager; tragter efter; efterstræber.

Θηρειός, *ou*, *ō*, *h*, dyrisk, af Dyr (Θηρα).

Θηρευτής, *e*, *ō*, (Θηρα), en Jæger.

Θηρευτικός, *h*, *ōn*, henhørende *ell.* tjenlig til Jagten. κυνω θ. Jagthund.

Θηρέύω, (Θηρα), jager.

Θηρίον, *s*, *rō*, Dyr, *dimin.* af Θηρ.

Θηριάθης, *eos*, *ō*, *h*, (Θηρ), dyrisk, af Dyr.

Θηρόβρωτος, *ō*, *h*, ædt (βρω, βιβρωσκω) af Dyr (Θηρ).

Θησαυρίκω, gjemmer som en Skat; forvarer. *af* Θησαυρός, *ō*, *ō*, en Skat.

Θησεύς, *eas*, Theseus, *nom. propr.*

Θητέω, tjener for Lön, som Daglänner (Θης).

Θηγώ og **Θηγγάνω**, *fut.* θηξω, berörer.

Θιν, **Θῖνος**, *ō*, *h*, Strandkyft; Sand, Sandörken.

Θιάω, *S.* fölgende *Ord*.

Θιήσιω, *fut.* θιήσω, θανθραι og τεθνήσομαι, *pf.* τεθνη-*ma*, *impf.* θιάνου, (af θιανω, θανω, θιω, θιητω, θιημι, τεθνημι). *Inf.* τεθιάναι er en-*ten præf.* af τεθνημι, *ell.* *perf. contr.* af τεθναέναι *d.f.s.* τεθνημέναι (af θιάω *pf.* τεθνη-*ma* og τεθνημα).

Θυητός, *h*, *ōn*, (Θιω), dödelig.

Θοίνη, *īs*, *h*, Maaltid.

Θολερός, *a*, *ōv*, fuld af Dynd (Θολος), plumret; smudsfig.

Θόρυβος, *s*, *ō*, *lat.* turba, Tummel, Allarm.

Θούλη, *īs*, *h*, Thule, en Øe i det nordlige Ocean; maaskee Island, maaskee den vestlige Kyft af Norge.

Θούριοι, *ān*, Thurii og Thurium, en Stad i Nederitalien.

Θράκη, *h*, Thraciens, *lat.* Thrace.

Θράσυλλος, *ou*, *nom. propr.*

Θρασύνομαι, er *ell.* viser mig overmodig, driftig, trodsig (Θρασυς). *egentl. pass.* af θρασύνω, gjør modig, trodsig. *af*

- Θρασύς, εἰπε, ὁ, driftlig, forvoven, overmodig.
Θραττη, ης, ἡ, Thracerinde.
- Θραυσμα, ατος, τὸ, (θραυω), Brudstykke.
- Θρεμμα, ατος, τὸ, (τρεψω), det Oplödte, Ernæren-de; Kvæg.
- Θρεπτικός, ἡ, ὁν, (τρεψω), nærende, som har god nærende Kraft.
- Θράκη, ἡ, d. f. f. Θρακη, Thracien.
- Θρησκευω, begræder, bejamrer.
- Θριάσιον, τὸ, en Egn i Attika.
- Θρίξ, τριχός, ἡ, Haar.
- Θρόνος, εἰπε, ὁ, en høi Stoel, Höisæde, Throne.
- Συγατηρ, ερος, ἡ, Datter.
- Συμιατήριον, τὸ, Rögelskar, og
- Συμιαμα, ατος, τὸ, Rögelse. af
- Συμιάω, røger.
- Συμικής, ἡ, ὁν, vredagtig, kort for Hovedet, heftig, hidlig. af
- Συμός, εἰπε, τὸ, Sind; Gemyt; Lidenskab; Hestighed; Vrede.
- Συμόστοφος, εἰπε, ὁ, ἡ, (Συμός, σοφος), klog af Naturen.
- Σύρα, ας, ἡ, Dør.
- Σύρεδς, εἰπε, ὁ, et langt Skjold.
- Σύριον, τὸ, lille Dør, dim. af Σύρα.
- Συρὶς, ιδος, Luge, Vindve.
- Συρτος, εἰπε, ὁ, Thyrsusstav.
- Συσία, ας, ἡ, Offer. af
- Σύω, offrer. pf. pass. τέθυμαι.
- Σύρφεξ, ακος, ὁ, thorax, Pandser, Brytblharnisk.

- I.
- Ιαομαι, helbreder, læger.
- Ιαπετος, εἰπε, nom. propr.
- Ιατρική, ἡ, neml. τέχνη (αἱ ιαομαι), Lægekunst.
- Ιατρός, εἰπε, ὁ, (ιαομαι), Læge.
- Ιβηρία, ας, ἡ, Iberien d. f. f. Hispanien. 2) Iberien i Afien.
- Ιδεα, ας, ἡ, Figur, Skikkelse.
- Ιδη, ης, ἡ, Idabjerget i Troas.
- Ιδιος, εἰπε, ὁ, egen, eiendommelig. ιδια (οὖ), fær-skilt, affondret. οἴκοι ιδιοι, Privathuse.
- Ιδιότης, οτιγος, ἡ, (ιδιος), Eiendommelighed.
- Ιδιώτης, εἰπε, ὁ, Privatmand; 2) Idiot, et uunderviist Menneske.
- Ιδοù, (ιδω), see! see der!
- Ιδρύω, (εἰδω, levf. εἰδρει, ιδω, εἴω og ιτω), opstiller; opretter; sætter. ιδρύομαι, opstilles, sidder, ligger. pf. pass. ιδρυμαι, er lagt, er belig-gende.
- Ιδύια, ας, ἡ, nom. propr.
- Ιερεια, ας, ἡ, Præstinde, fem. af ιερευς.
- Ιερεῖον, εἰπε, τὸ, (ιερος), Offerdyr.
- Ιερεὺς, εως, ὁ, Præst. af
- Ιερὸς, εἰπε, ὁ, hellig. τὸ ιερὸν, Tempel. τὰ ιερὰ, Offer-dyrenes Indvolde; et Offer.
- Ιεροπεπτης, εος, δ, ἡ, som fömmer sig (πεπτει) for det Hellige (ιερος), ærværdig.
- Ιερόσυλος, εἰπε, ὁ, (συλλω, ιερον), Tempelraner, Kirketyv.
- Ιημι, fut. έσω, aor. ήκα, pf. είναι (αἱ έω, ήκι), sen-der, skikker, kaster, flynger. ιεμαι, iler.
- Ιητρός,

- ιατρός, *jom. d. s. s.* iatros, en Læge.
 Ἰθακήσιος, *a, ov.*, fra Ithaka, en Ithakesier.
 ιμαυός, *η, άν.*, duelig; tilstrækkelig, nok. *df. adv.*
 ιμαύος, tilstrækkeligen; temmelig; anseelig.
 Ικαρία, *as, ή,*, een af de cykladiske Øer.
 Ικαρός, *s, έ,*, *nom. propn.*
 ικέτης, *s, έ,*, en Bønfaldende.
 ικετεύω, (*ικετησ*), beder, bønfalder.
 Ιλάω og ιλάσσω, gjør gunstig (*ιλασ*, *ιλεως*), forsoner. *paß:* *·ματι recipr.* gjør gunstig imod mig, vinder Eens Yndeft, forsoner ham.
 Ιλιεύς, *εως, nom. propn.*
 Ιλιον, *s, Ilium, Troia.*
 ιμάτιον, *τδ,*, Klædebon i Kjole, Kappe.
 ιματισμός, *s, έ,*, Klædning.
 ίνα, at, for at, paa det at; hvor; hvorhen.
 Ιναχός, *s, nom. propn.*
 Ινδικός, *η, άν.*, indisk.
 Ινδός, *s, έ,*, en Inder, Indianer. 2) Floden Indus.
 Ινώ, *οῦς, ή,*, *nom. propn.*
 Ιέρων, *ονος, έ,*, *nom. propn.*
 Ιξός, *ς, έ,*, Fugleliim, *lat. viscus.*
 Ιον, *τδ,*, Violblomst.
 Ιός, *ς, έ,*, Gist.
 Ιού, *αk,*, vee!
 Ιουδαία, *as, ή,*, Judea, en Deel af Palæstina; under tiden og for hele Palæstina selv.
 Ιονεργία, *ή,*, Hibernia, Irland.
 Ιοφῶν, *ωντος, nom. propn.*
 Ιππασία, *as, ή,*, (*ιππος, ιππαζω*), Riden; Fart; Kjörfel.

- Ιππεῖος, *α, ον,* henhörende til Heste (*ιππος*), riderlig.
 Ιππεὺς, *εως, έ,*, (*ιππος*), en Rytter.
 ιππικός, *η, άν.*, henhörende til Rytterie. τὸ ιππικόν, Rytterie, Cavallerie. ιππικὴ μάχη, Kamp til Hest.
 Ιππομένταυρος, *s, έ,*, (*ιππος, ου.*) en Centaur.
 Ιππόλυτος, *s, έ,*, *nom. propn.*
 ιππός, *s, έ,*, en Hest.
 ιπποτροφία, *as, ή,*, Hestefoden, (*τρεφω, ιππος*), at man holder Heste (til Veddelöbene).
 Ιππαραι, (*πτωω, πτυμι, ιπτημι*), *fut. πτῆσω, impf. ἔπτην,*, Flyver.
 ισημι, (*ισωω*), jeg veed.
 Ιθμός, *ς, έ,*, Isthmus, Landstrimlen ved Korinth.
 df. Ιθμια, *τὰ,*, Kamplegene paa denne Isthmus.
 Ισπάνια, *as, ή,*, Hispanien.
 Ιρις, *ιδος, η,*, Iris, *nom. propn.*
 ισόκαλος, *ό, ή,*, (*καλον*), ligebenet. *af* ισος, *η, ον,*, liig, ligemeget. ή ιση, lige Deel.
 ισοχειλής, *έος, οg ισόχειλος, έ, ή,*, liig (*ιεος*) med Randen (*χειλος*), lige til Randen.
 ισημι, (*ισωω, ιημι*), *fut. ιησω, aor. ιημα, active:* stiller, sætter, opstiller, opreiser. *perf.* ιημα og *impf.* ιηνη (*af ιημι*) neutr. jeg staaer. *Inf.* ιηναι er enten *pf. contr. s. f. ιησαι* *enai d. s. f. ιημέναι* (*af ιωω, pf. ιησαι οg ιημα*); eller *prof. af ιημι d. s. f. ιημι.* ισορέω, fortæller.

ἰεδσ, *ε*, *δ*, Mast, Mastræe.

Ἴερος, *ε*, *δ*, Isterstrømmen, Donau.

ἴσχυνόΦωνος, *δ*, *η*, som har en spæd (*ἰσχυνος*) Stemme (Φωνή).

ἴσχυρὸς, *ἄ*, *ὸν*, Stærk. *df. Adverb.* *ἴσχυρὸς*, med Anstrengelse; med Kraft. *af*

ἴσχυς, *έσ*, *ἡ*, Styrke.

ἴσχυά, (*ἰσχυς*), er stærk, formaaer.

ἴσχω, *d. f. f.* *ἔχω*, har.

ἴσωμεράτης, *εος* (*ες*), *nom. propr.*

ἴσως, maalkee; omrent. *οεῖνα τάχις* *ἴσως*.

Ἴφιάλωνος, *ης*, *nom. propr.*

Ἴφιωράτης, *εος* (*ες*), *nom. propr.*

Ἴφιωράτης, *εος* (*ες*), *nom. propr.*

ἴκθυδιον, *τὸ*, en lille Fisk. *af*

ἴκθυς, *έσ*, *δ*, en Fisk.

ἴχνεύμων, *ονος*, *δ*, Ichneumon, en Art Væseler.

ἴκνος, *έσ*, *τὸ*, Spor.

ἴώ, *ές*, *ἡ*, *nom. propr.*

Ἴωλκος, *ε*, et Sted i Theffalien.

Ἴωνες, *ων*, *οι*, Jonerne, et græsk Folk paa den vestlige Kyst af Lilleasien.

Ἴόνιον, *ε*, *τὸ*, neml. *πελαγος*, det ioniske Hav mellem Italien og Grækenland.

K.

Καδμεία, *ας*, *ἡ*, Kadmea, Slottet eller Castellet ved Theben.

καθαιρέω, *impf.* *καθείλου*, (*af κατα*, *αιρεω*, *έλω*), nedtager, neddrager, nedlokker, nedkaster.

καθαιρέω, (*κατα*, *αιρω*), renser, gjør reen (*καθαρος*).

καθα-

καθάπαξ, (*κατα*, *ἀπαξ*), eengang for alle, under eet, overhovedet; *καθένα καθάπαξ*, aldeles ingen.

καθάπερ, (*κατα ὅπερ* *af σπερ*), ligesom.

καθαρός, *ά*, *ὸν*, (*καθαιρω*), reen.

καθέδρα, *ας*, *ἡ*, et Sæde, (*κατα*, *έδρα* *af έδω*, *έζω*, *έζω*, *καθέζω*, *ήρω*. *ιδρυω* *og καθέζομαι*).

καθέζομαι, *fut.* *εδέρω* (*af κατα*, *έδω* *ήρω*, *έδος*, *έζω*, bringer Een til Sæde, *S. καθέδρα*).

καθείρυω, (*κατα*, *είρυω*), indflutter, indsperrer.

καθειλιώ, (*κατα*, *έλιω*), nedtrækker.

καθεύδω, (*κατα*, *έύδω*), sover.

καθέψω, (*κατα*, *έψω*, *έψεω*), udkoger, smelter.

καθηγέομαι, (*κατα*, *ήγω*) er Anfører (*ήγεμων*), anfører, leder.

καθημαι, *οντος*, *τὸ*, hvad der sommer sig, passer (*καθημει*), er anstændigt.

καθημαι, (*κατα*, *ήμαι*), sidder ned, sidder. *τὰ καθίμενα*, side, lavtliggende Steder eller Egne.

καθημέριον, *η*, *ον*, (*κατα*, *ήμερα*), daglig.

καθιδρύω, (*κατα*, *S. ιδρύω*), opstiller.

καθίσω, (*κατα*, *ίσω* *S. ιδρυω* *og καθέζομαι*), act. sætter ned, sætter. neutr. sætter mig ned, sidder.

καθίμι, *fut.* *καθίσω*, *pf. pass.* *καθίμαι*, (*κατα*, *έω*, *ήμι*, *ίημι*), nedlader, lader falde ned, nedfender. *Ὥριξ καθίμενη*, nedhængende, løst Haar.

καθίημι, (*κατα ιημι*), indsætter; sætter i en Tilstand, gjør til Noget (*lat. reddo*); grunder, opretter, stifter, men *καταβῆναι*, *neutr. kom-*

komme til at staae- sættes- kommer i en
Tilstand , geraader i. (S. ισημι).

παθίνεομαι, *f.* -ιξουμαι, (κατα, ινω, ιννεομαι), plaaer
til, driver til, hugger.

παθίπτημι og πραγ- πταμαι, *f.* καταπτήσω, *imprf.* πα-
τέπτην, (κατα, πτω, πτημι, ιπτημι), Hyverned.

πάθοδος, *s.* ἡ, Vey (όδος) nedad (κατα), Nedgang,
Nedstigen.

παθόλος, (κατα, ολος), i det Hele, overhovedet.
παθοπλίχω, (κατα, όπλον), bevæbner.

παθορμίζουμαι, lander ved (af δρόμος, en Ankerplads).
πάθοσον, (κατα, οσον), forlaavidt.

πάθοτι, (κατα, έτι), i hvilken Henseende, fordi, ef-
terdi, saasom.

πάθυγρος, δ, ἡ, (ύγρος), fugtig, blöd, svampet.
παθυλατέω, (κατα, ίλ.) gjöer imod.

καὶ, og; ogsaa; endog; selv. **καὶ — καὶ**, saavel—
som og, baade—og. **καὶ μὴν**, og dog, al-
ligevel. **καὶ τοι** og **καὶ τοι γε**, omendskjönt.

Καίκουφον, τὸ, Cæcubum, et Sted paa Grændsen
af Latium og Campanien.

καίπερ, omendskjönt.

καιρός, *s.* δ, Tiid; beleilig Tiid. **πρὸς καιρόν**, til en
Tiid, for en T., for Öieblikket. **καιροί**,
Omstændigheder, Tiidsomstændigheder.

καιτοι og καιτοιγε S. και.

καίω, *f.* καβω, brænder, forbrænder, opbrænder.
κακοῖ, for και ἕκατ, og der.

κακεῖθεν, for και ἕκεῖθεν, og derfra af.
κακεῖνο, for και ἕκεῖνο, ogsaa dette.

κακεῖα,

κακία, ας, ἡ, (κακος), Slethed, Slemhed, Ondskab.
κακόβιος, δ, ἡ, (κακος, βιος), som lever et flet,
ufelt, fattigt Liv.

κακοδάίμον, ονος, δ, ἡ, (κακος, δαιμων), ulykkelig.
κακολογέω, (κακος, λεγω), taler ilde om, bagtaler.

κακολογία, ἡ, (κακολογεων), Bagtalelse.

κακοπάθεια, ας, ἡ, Möisommelighed. *af*
κακοπάθεω, (κακος, παθω, παθεω), lider Ondt, er i
en Flem Forfatning, er syg.

κακότης, τητος, ἡ, d. f. f. **κακια**,

κακουργία, ας, ἡ, (for κακοεργ. *af* κακος, εργον),
ond Gjerning, Forbrydelse.

κακός, ḥ, ḥn, ond; Flem; flet; seifluld; feig. *comp.*
κακίων, *superl.* κάκισος. *oi* κακοι, de ond-
skabsfulde Mennesker. *τὸ κακὸν*, det Onde.

κακᾶς, *adv.* *af* κακός, ondt, flemt, ilde. **κ.λεγειν**,
tale ilde om, bagtale. **κ. εἰπεῖν**, tale ilde-
varflende Ord.

Κάλαις, *nom. propr.*

κάλαμος, *s.* δ, Rör, Straa, *lat.* calamus.

καλέω, *syncop.* κλέω, *inf.* *pf.* κέλημα, *og pass.*
καλῆμι, *imprf.* ἐκλήμη, kalder.

κάληνος, *s.* neml. οίνος, Calenerviin, saakaldet af
et Sted i Campanien.

καλλιερέω, (καλοу, ιερον), offrer.

Καλλικράτης, εος (ες), δ, *nom. propr.*

καλλίτεκνος, δ, ἡ, (καλοс, τεκνο), sam har mange
og smukke Børn, lykkelig med sine Børn.

καλός, ḥ, ḥn, smuk, elskværdig. *comp.* κακίων,
superl. κάκισος. **καλός κάγαδος**, god og ædel.

καλᾶς,

καλός, *adv.* *af καλός*, smukt, roesværdigen.

καλύψη, *ns.*, *ἡ*, en Hytte. *af*
καλύπτω, *f.* Ψω, skjuler.

Καλυψώ, *oīs*, *ἥ*, *nom. prop.*

κάμερέ, *ο*: καλ ἐμὲ, og mig.

καμηλοπάρδαλις, *εως*, *ἥ*, Kamelopard.

κάμηλος, *ε*, *δ*, *ἥ*, en Kameel.

κάμινος, *ε*, *ἥ*, Kamin, Ovn.

κάμιω, *fut. καμῶ*, arbeider.

Καμπανία, *ας*, *ἥ*, Campanien, et *Landströg i Italien*, sydlig for *Latium*.

κάμπτω, böier; kjører omkring; omflyver.

καν d. *f. f.* *καὶ ἔαν*, og naar; om end.

καπηλέων, *τὸ*, Kro, Vértshus, *lat.* caupona.

καπηλικός, *ἥ*, *δν*, henhørende til en Kroevært eller
en Höker, *df.* bedragerisk, som gjerne vil
snyde, *lige. lat.* perfidus caupo.

καπνός, *ε*, *δ*, Røg.

κάπρος, *ε*, *δ*, et Vildsviin.

καραδοσέω, venter. *egentl.* speider (*δοκεω*, *δοκευω*)
med opløstet Hoved (*καρα*).

Κάρανος, *ε*, *nom. prop.*

κάρδαμον, *τὸ*, Karfe.

καρδία, *ας*, *ἥ*, Hjerte.

Καρία, *ας*, *ἥ*, Carien, et *Landskab i Lilleasien*.

καρκίνος, *ου*, *δ*, Söekrebsen.

καρκινόδημος, *εος*, *δ*, *ἥ*, (*καρκινος*), krebsagtig.

Καρμανία, *ας*, *ἥ*, en Provins i Persien, ved den
persiske Bugt.

καρπάσιος, *ἥ*, *δν*, af Linned (*καρπασος*).

καρπός,

καρπός, *ε*, *δ*, *ἥ*, 1) Frugt. 2) *lat.* carpus, den øverste
Deel af Haanden fra Fingrene af.

καρποφορέω, bærer (*φορεω*) Frugt (*καρπος*). *ο* *καρ-*
ποφόρος; *δ*, *ἥ*, frugtbar.

καρπερός, *α*, *ου*, (*καρτος*, *κρατος*), sterk; anfeelig.
καρυον, *τὸ*, Nödd. *καραναιόν*, Kastanie (*καρανον*).

Καρχηδόνιος, *δ*, en Karthager. *af*

Καρχηδόν, *ὄνος*, *ἥ*, Karthago.

κασιγνήτη, *ἥ*, kjödelig Søster. *af. γυνήτος*, *ο*: *γυνήτος*
κασισ, kjödelig Broder.

Κασπία, *ας*, *ἥ*, og *τὸ* Κάσπιον, *neml.* πέλαγος, det
caspiske Hav.

καστίτερος, *ε*, *δ*, Tin.

κασαναιός, *ἥ*, *δν*, *S. καρυον*.

Κάσωρ, *ορες*, Castor, *nom. prop.*

κατὰ, *med Genit.* imod, *i*, ned. *med Accus.* *i*;
efter; ester eens Maade, ligefom; til; i Eg-
nen af; ligeoverfor; ihenseendetil; i Over-
eensstemmelse med, ifølge, ester. *οι κατ'*
ἔαυτὸν, hans Jævnaldrende, Samtidige. *κατ'*
ἔιναυτὸν, aarlig. *κατ'* εἰρήνην, i Fredstider.
κατ' ἕκαστην ἡμέραν, hver Dag. *κατὰ τὸ πλεῖ-*
σον, forstørstedelen. (*omskrivende*) *δ κατ'*
ἡδονὴν θάνατος, en behagelig Død. *I Sam-*
mensætning betyder κατὰ: 1) ned, modsat
ἄν (op). 2) reent til Ende, op, for; *f. Ex.*
κατακαιω ο. α.

καταβάινω, (*S. βαῖνω*), nedstiger; reiser ned ad (til
Söekanten); kommer paa Een.

καταβάλλω, (*S. βαλλω*), kaster ned, henkaster.

κατάβασις, *εως*, *ἥ*, (*βαω*, *καταβαίνω*), Nedstigen; Rei-
se ell. Vey ned *τὸ*, Nedgang. *κα-*

- καταβίθρόσιω**, -θρόσιω, -θρώ, (*κατ. Paff.* -θράθημι), opæder, fortærer. (*S. βιθρωσιω*).
κατάγειος, δ, ἡ, (*γη*), underjordisk.
καταγέλασος, δ, ἡ, (*γελω*), latterlig.
καταγελῶ, f. ἀτω, udleer.
καταγνωσιω, læger at kjende.
κατάγω, (*κατα*; *αγω*), fører ned; nedsløder; indfører.
καταγάγιον, τδ, et Sted til at tage ind paa (*καταγω*), Herberge; Hvileplads.
καταγνωσίζμαι, (*αγων*), bekæmper, overvinder.
καταδείκνυμι og -κνίω, (*S. δεικνυμι*), tilkjendegiver, fremviser Een som saadan; indfører an Skik.
καταδέω, (*δεω*), binder.
καταδικάξω, fordömmer, dömmer skyldig.
καταδίκη, ἡ, (*S. foreg. Ord*) Fordömmelse, Dom imod Een.
καταδράμω *S. κατατρέχω*.
κατάδρυμος, δ, ἡ, lkovfuld, lkovriig (*δρυμος*, en Skov).
κατάδυμι, -δύνω, -δύω, neddykker, nedslænker; kryber ned under, -ind i.
κατάδω, (*κατα*, αειδω, ἀδω), synger ned fra, fore-synger.
καταξεύγνυμι og -γνύω, (*S. ζευγνυμι*), spænder-bringer under Aag, undertvinger. *df.*
καταξεύξις, (*ζευγω*, *ζευγνυμι*), Forspænding.
καταίρω, (*κατα*, αιρω), neutr. om Skibe: løber i Land, løber ind (i Havn).
καταισχύω, (*κατα*, αισχος), beskæmmer, gjör Skam.
κατακαίω, (*S. καιω*), opbrænder. neutr. kommer i Brand.

- κατάκειμαι**, (*κειμαι*), ligger ned, ligger.
κατακλείω, (*S. κλειω*), indflutter. *df.* **κατάκλεισος**, δ, ἡ, indfluttet.
κατακλίνορατι, (*κλινω*), lægger *ell.* sætter mig ned.
κατακλύω, overskyller, oversvømmer.
κατακοιμάομαι, (*κοιμω*), sover.
κατακοιμίζω, dyller i Søvn.
κατακόπτω, sønderhugger, -flaaer.
κατακοσμέω, (*κοσμος*), udsmykker.
κατακρημνίζω, nedflyrter (*κατα*) Een fra en Klippe (*κρημνος*).
κατακρύπτω, skjuler.
κατακτάομαι, (*κταιομαι*), tager i Besiddelse, indtager, tager.
καταλαμβάνω (*S. λαμβανω*), indtager; griber fat paa; treffer paa, finder.
κατάλείπω og -ομαι, forlader, efterlader, lader billeve tilbage.
καταλιμπάνω, -λιπω, *d. f. f. καταλειπω*.
καταλύσις, εως, ἡ, Herberge. *af*
καταλύω, (*λύω*), opløser, ophæver, tilintetgjör; ødelægger; *u. τὸς νόμους*, affskaffer Love-ne. *2)* tager ind (i et Herberge).
καταμαρτυρέω, aflægger Vidnesbyrd (*μαρτυρια*) imod (*κατα*) Een (*τινος*).
καταμύω, (*μυω*), lukker Öinene til.
καταναγκάξω, (*κατα*, *αναγκη*), nøder, tvinger.
καταναλίσκω, (*κατα*, *S. αναλισκω*), fortærer, forøder.
κατανέμομαι, (*νεμω*), afgræsler, afgnaver, afæder.
καταγοέω, (*γοος*), betrætter, bemærker.

καταντικρὺ, (*αντι*), ligeoverfor.

καταξινώ, f. -*ξίνω*, (*ξάω*, *ξανω*), forhugger, lön-
derhugger. πέτρα *κατεξαμυένη*, tilhugget
Steen.

κατάξηρος, δ, ἡ, (*ξηρος*), forlørret, tør. τὸ *κατάξη-*
ρον, Tørhed.

καταπλήτης, ο, δ, (*πλῆλω*), Kastemaskine. *df.* *κατα-*
πλητικός, ἡ, δν, flyngende. — κὸν βέλος ογ
θργανού, en Kastemaskine.

καταπέμπω, nedsender.

καταπέφυνω, (*Φυνος*, *πεΦυνω*), myrder.

καταπίνω (*S. πινω*), nedsluger.

καταπλάγω *S. καταπλάσω*.

καταπλέω, f. -*πλεύσω*, seiler til.

καταπλήσσω ογ -*ττω*, sætter i Skræk, forsærder,
forbauser. *pass.* -*μαι* οг *καταπλάγημι*, er
bange for Noget (*ri*).

καταπνέω, f. -*πνεύσω*, blæser.

κατάρρατος, δ, ἡ, (*καταρρομαι*), forbanded; ryggeslös.

καταριθμέω, (*αριθμος*), tæller til Noget.

καταρρέω, (*κατα*, *ρεω*), flyder- strømmer ned.

καταρρέντος, δ, ἡ, (*ρύω*), vandet, overøft.

κατάρχω, (*αρχω*) med Genit. er den første, begynder.

κατασβέννυμι f. -*σβέσω*, slukker; stiller.

κατασείω, ryster.

κατασκάπτω, omgraver, ödelægger.

κατασκεδάννυμι οг -*σκεδάζω*, adspredes, udbreder,
udryyster.

κατασκευάζω οг -*ζομαι*, anordner; udruster; indret-
ter; bygger. *df.*

κατασκευὴ, η, ἡ, (*S. foreg. Ord*), Indretning;

Tilberedelse; kunstigt Middel.

κατάσκιος, δ, ἡ, (*σκια*), beskygget, skygfuld.

κατάσκοπος, ε, δ, (*σκοπος*, *σκοπεω*), en Iagttager,
Speider, Spion.

κατασφίζω, (*σοΦος*), befnærer ved List.

κατασπάω, trækker ned, -ind i.

κατασίξω, (*σίξω*), betegner.

κατασρέφω, vender ned (*κατα*), -om; κ. τὸν *βίον*,
ender, flutter. *neutr.* vender tilbage.

κατασροφή, ἡ, (*κατασρέφω*), Ende.

κατασχέω d. f. f. *κατεχω*, griber sat, holder fast ved.

κατατίθημι, f. -*θήσω* (*S. τιθημι*), henlægger; læg-
ger ind i.

κατατοξέω, skyder ihjel med Bue (*τοξον*).

κατατρέχω οг *καταδράμω*, gjennemlöber, gjennem-
ströifer, drager igjennem.

κατατρίβω, söndergnider, river finaat, knusfer, *lat.*
contero; gjennemborer.

καταφάγω, opæder, æder.

καταφέρω, fører ned, bevæger nedad, flaaer ned.

P. -*μαι*, nedlader sig, synker ned, ned-
styrter, indstyrter.

καταφεύγω (*S. φευγω*), henflyer; tager sin Tilflugt til.

καταφλέγω, forbrænder.

καταφείρω, f. -*φείρω*, fordærver, ødelægger reent.

κατάφρακτος, δ, ἡ, (*καταφρασσω*), bedækket,

καταφρονέω, foragter.

καταφυγή, ἡ, (*καταφευγω*), Tillflugt.

καταχρέομαι, afbenytter, bruger.

καταχρίω, indsalver, oversmører.

καταχύννυμι: og -χωννύω, f. -χώσω, ryster paa, overdynger.

καταψάω, berörer.

καταψηφίζομαι, fordömmer, dömmer skyldig, -i Straf.
καταψύχω, (*ψυχος*), askåler.

κάτεψη, (*κατα*, εἴμι), gaaer ned, nedstiger; trækker sig affides; vender tilbage (fra en Landsgaard).

κατενέγυνα d. f. f. *καταφερω*.

κατεπείγω, (*επειγω*), trænger paa.

κατεργάζομαι, (*εργον*), bearbeider. df. *κατεργασία*, ḥ, Bearbeidelse.

κατέρχομαι, (*κατα*, ερχ.) gaaer ned.

κατεδίω, (*κατα*, εδίω), opæder, fortærer.

κατευθύνω, (*ευθυς*), flyrer paa ret Vey, leder.

κατευτυχέω, er lykkelig (*ευτυχης*).

κατέχω, (*κατα*, εχω), holder fast; tilbageholder; har inde; beholder.

κατηγορέω, (*κατα*, αγορεω), taler imod, ɔ: beskylder, anklager.

κατήγορος, ɔ, δ, (*S. foreg. Ord*) en Anklager.

κατύποσ, ɔ, δ, ḥ, (*κατα*, ακω), lydig.

κατοικέω, (*οικος*), beboer.

κατοπτρίζομαι, seer mig i Speilet. af

κατοπτρον, τò, (*κατα*, οπτομαι), et Speil.

κατορθώ, (*κατα*, ορθος), gjør ret, opstiller, opreiser, opretter; fuldsörer, driver; κ. ἐπισῆμην, drive en Videnskab.

κατορύσσω ell. ττω, (*κατα*, ορ.) nedgraver, begraver, dynger Jord paa.

κάτω adv. (*κατα*), nedentil; nedad; affides. ἀνακαί κάτω, op og ned.

κατωβόμαι, (*κατα*, ωρ.) bröler, hyler.

Καύκασος, ɔ, δ, lat. Caucasus, en Bjergstrækning i Asien.

καύμα, ατος, τò, Hede (af καιω, καυω, brænder).

καυματηρός, ḥ, δν, (*καυμα*), heed.

Καυσιανοί, en ubekjendt Nation.

καυχόμαι, praler.

κέγκρος, ɔ, δ, ḥ, Hirse.

κέδρος, ɔ, δ, ḥ, Cedertræe; 2) et vellugtende Slags Enebær.

κέδρω, (*κέδρος*) indbalsamerer (med Cederolie).

κεῖμαι, f. *κείσματι*, ligger. *egentl. pf. pass. af κεω* (lægger), er lagt, sat, stillet, opstillet.

κειμήλιον, ɔ, τò, (*κειματι*), en Skat som man *κειμηλιά* lægger og gjemmer, en Eiendom.

κείρω, fut. *κερῶ* og *καρῶ*, afrager, barberer; afmeier; fortærer; ödelægger.

Κειροπία, ɔs, ḥ, den gamle Benævnelse paa Atika. af

Κέμροψ, οπος, nom. propr.

κελτικός, ḥ, δn, celtisk.

κενὸς, ḥ, δn, tom, unyttig, forfængelig.

κενώ, gjør tom (*κενος*), tömmer.

κεντέω, stikker, gjennemborer.

κέντρου, τò, (*κεντεω*), Spids, Braad.

κεράμεος og *κεράμιος*, a, ov, af Leer, Pottemagerarbeide. *κεραμεὺς*, εως, δ, en Pottemager.

af *κεραμος*, ɔ, δ, Leer, Pottemagerleer.

μεραμωτός, ἡ, ḫv, (μεραμω af μεραμος), bygt af brændte Teglfieen.

μεράννυμι og *νννω*, f. *μεράσω*, (μεραω), blander.
μεράς, *ατος*, τι, et Horn; 2) et blaefende Instrument, Horn, Trompet.

μέρασος, 8, ḫ, lat. *cerasus*, Kirsebærtræe.

μεράνης, 8, (μερας), hornet. 2) Hornslangen.

μερανίδης, 8, ḫ, Lynild forbunden med Torden.

μερανυσσοκοία, ας, ḫ, (σκοπεω), Iagttagelse af Lynild (μερανος) og andre Meteorer, hvoraf man sluttede sig til det Tilkommede.

μερανύώ, dræber med Lynild (μερανος).

μεράν S. μερανυμι.

μερδαλέος, α, ov, nyttig, fordeelagtig. af

μερδός, εος, τὸ, Fordeel, Gevinst.

μερός, 8, ḫ, en Hale.

μερμα, ατος, τὸ, Penge. *egentl.* ethvert i Smadele fönderfskaaret (μερω) Stykke.

μεφαλαῖος, α, ov, henhørende til Hovedsagen (μεφαλη), fornemmelig, fortrinlig. τὸ *μεφάλαιον*, Hovedslagen. *df.*

μεφαλαιῶντος, εος, ḫ, ihenseendetil Hovedsagen, overhovedet, summarisk. κατὰ τὸ *μεφαλαιῶντος*, i Hovedslagen. See foreg. Ord. af

μεφαλῆ, ḫς, ḫ, Hoved. κακὴ η. o du Daare!

μηδεύω, beførger Eens Liigbegængelse (μηδος).

μήπος, 8, ḫ, en Hauge.

μηρὶς, 8, ḫ, Vox, lat. *cera*.

μηρὺς, υκος, ḫ, en Herold. 2) en Art Havsnekker, ceryx, hvis snoede Skal Tritoner,

Herol-

Herolder og Udraabere blæsde i, som i et Horn, for at sammenkalde Mængden.

μηρύσσω ell. *ττω*, forretter Herolds (μηρυξ) Tjeneſte, udraaber.

μῆτος, εος, τὸ, lat. *cetus*, Hvalfisk, Hayfisk, enhver Art store Havfiske.

μητάδης, εος, ḫ, ḫ, som en *μῆτος*, overh. af meget stor Art.

Κῆϊξ, ος, nom. *propr.*

Κηφισσός, 8, en Flod i Attika.

Κηφεύς, εως, nom. *propr.*

κιβθῆλος, ḫ, ḫ, forfallket, uægte; om Metaller: med Slakker i.

κιβωτός, 8, ḫ, en Kasse, Kiste.

Κιθαιρῶν, ώνος, ḫ, Cithaeron, et Bjerg i Boeotien.

κιθάρα, ας, ḫ, en Cithar.

κιθαρίζω, spiller paa Cithar (κιθάρα).

κιθαρῳδέω, (ῳδη), synger til Citharen. og *κιθαρῳδός*, 8, Citharspiller og Sanger.

Κιλικία, ας, ḫ, Cilicien, en Provinc i Lilleasien

Κιμβρικὴ μερόντος, Cherlonefus cimbrica, det nuværende Danmark ell. Jylland. *af*

Κιμβροι, αν, οι, Cimbrerne, et Folk i det nuværende Jylland og Slesvig.

Κιμμέριος, α, ov, cimmerisk. henhørende til det tauriske Chersones.

Κίμων, ανος, Cimon, nom. *propr.*

κινάρα, ας, ḫ, Bukkestank, Sveedlugt.

κινδυνεύω, er ell. staer i Fare (κινδυνος).

Κινέας, 8, nom. *propr.*

κινέω, bevæger. *df.*

κινητος, εως, ἡ, (*κινεω*), Bevægelse.

Κίρκη, ἡ, Circe, *nom. propri.*

κίστινος, ου, ον, og κίττινος, af Vedbende (*κιστος*).

κίσσα og κίττα, ης, ḥ, en Skade (*lat. pica*).

κισσός og κίττός, ε, δ, Vedbende.

κίχλη, ḥ, en Drossel, Kramsfugl.

κίνων, ονος, δ, ḥ, en Støtte.

Κλαζομένιος, Indvaaner af Klazomenæ (*i Lilleasien*).

κλεισίω f. κλαύσω, græder.

Κλάρος, ε, et Sted i Lycien, hvor der var et Apolls Orakel.

κλάω, sønderbryder.

Κλεάνθης, ε, *nom. propri.*

κλεισθ, ḥ, θν, (*κλεος*), berömt.

κλεῖς, ειδός, ḥ, Nøgle, *lat. clavis*.

κλείω, (*κλεισ*), lukker, tillukker.

Κλεόμβροτος, ε, *nom. propri.*

Κλεομένης, εος (*ες*), *nom. propri.*

κλέπτης, ε, en Tyv. *af*

κλέπτω, *pf. κέντοφα, impf. ἔκλαπον*, (*κλαπω, κλεπω, κλοπω*), stjæler.

κλῆμα og κλῆσω, (*καλεω, κλεω*), kalder, nævner.

κλῆμα, ατος, τὸ, (*κλαω*) *d. f. f. κλαδος*, en Green; en Viinranke.

κληρώω, kaster Lod (*κληρος*); *P. -θμαι*, faaer ved Lodkastning.

κλίμαξ, ακος, δ, en Trappe, Stige.

κλίνη, ḥ, (*κλινω*), en Seng, et Leye, en Lodbænk *ell. Sofa* at ligge tilbords paa. *df.*

κλινίθιον, τὸ, en liden Seng *ell. Lodbænk* (*κλινη*).

κλίνω, f. -νῶ, böier. *P. -θμαι*, böier- lægger mig; *pf. p. r. κεκλιμένος*, som ligger.

κλοπή, ḥ, (*S. κλεπτω*), Tyverie.

κλέκω, skyller, beskyller, væder.

Κλυμένη, ḥς, *nom. propri.*

κλάνω, ϑνος, δ, (*κλαω*), en Green (*κλαδος*).

Κνίδος, en Stad i Carien.

κνίσσα, ης, ḥ, Fedmedamp, Damp] af Offerdyrene brændende Fedt.

Κνωσσός, ε, ḥ, en Stad paa Kreta.

κόγκη, ḥ, Mussel, Musselskal, Snekke, Conchylie.

κοιλαίνω, (*κοιλος*), udhuler.

κοιλία, ḥ, Underliv, Bug, Mave.

κοίλος, η, ον, huul, udhulet. *en κοίλω*, i en Huling, i en Dybde. *τακοίλα*, Fordybninger. *df.*

κοιλώ, (*κοιλος*), udhuler.

κοινῇ adv. (*egentl. dat. af κοινος, underforst. οδφ*) paa fællede Vey, fællede, sammen. *af*

κοινός, ḥ, θν, fællede, *lat. communis*. *κ. τύχη*, fællede *ell. almindelig* Skæbne (som kan møde Alle). *ἡ κοινὴ φύσις*, den fælkabellige Charakteer. *τὸ κοινὸν* og *τὰ κοινὰ*, det fællede- almindelige Væsen, Staten, offentlige Anliggender. *ἐν κοινῷ*, offentlig.

κοινῶς, *adv. af κοινος*, fællede,

κοίρανος, ε, δ, Herre.

κοιτάῖον, τὸ, et Leye. *af*

κοίτη, ḥ, Seng, Leye.

κολάζω, straffer, tugter.

- πολακεία**, ḥ, Smigrerie. *af*
πολαξ, ακος, δ, en Smigrer.
πολασις, εως, ḥ, (κολαξ), Straf.
πολλάω, hefter- limer fast til.
πόλλοψ, οτος, δ, en Hvirvel *ell.* Skrue paa Liren.
πολοσσός, ς, δ, en Koloss, Billedstøtte af overmen-
 neliglig Størrelse.
πολούω, beskadiger, lemlestter.
πόλπος, ς, δ, Bugt, Havbugt.
πολυμεθώ, f. ήσω, svømmer.
 Kolchien, ḥs, ḥ, neml. γῆ, det kolchiske Land ved
Pontus Euxinus.
Κολχίς, ίδος, ḥ, en *Stad* samme steds.
Κόλχαι, ων, οι, Indvaanerne af Kolchis.
κολωνός, ḫ, en Höy. 2) et Distrikt af Attika.
κόμη, ḥ, lat. *coma*, Haar.
κομήτης, ς, δ, med skjönne Lokker (**κομη**).
κομιδή, *adv.* aldeles, meget.
κομίζω, bringer, bærer.
κομπάξω, praler, brouter.
Κόνων, ώνος, Conon, *nom. propr.*
κόπις, ίδος, ḥ, (κοπτω), en Dolk, Kniv, Slagtekniw.
κόπος, Arbeide, Möisommelighed, Udmattelle.
κοπρία, ας, ḥ, Mödding. *af*
κόπρος, ς, δ, Gjödning, Mög.
κόπτω, flaaer, hugger, skærer; besværer med Snak-
 ken, *lat. obtundere.*
κόραξ, ακος, δ, en Ravn.
κόρη, ής, ḥ, en Pige. 2) Proserpina.
 Korinthiansk mólpos, den korinthiske Haybugt.

κόρος,

- κίρος**. ς, δ, Mættelse; Væmmelse, Lede. πρὸς κά-
 ρου, faa meget som behøves til Mættelse.
Κορ βαντες, ντων, οι, Korybanterne, Cybeles Præster.
κόνις, υδος, ḥ, en Hjelm.
κορυφή, ḥs, ḥ, Top, Ifse.
κοράνη, ḥ, en Krage.
Κορωνίς, ίδος, *nom. propr.*
κορμίω, (κορμος), pryder, pynter.
κόσμημα, ατος, τδ, (κοσμεω), Prydelse, Ziir.
κόσμησις, εως, ḥ, (κοσμεω), Prydelse.
κόσμιος, α, ον, prydet, anstændig, af god Anseelse
 og Anstand. *af*
κόσμος, ς, δ, Prydelse, Ziir; Anstand; godt Ud-
 feende; Indretning; Verden.
κοτυλη, ḥ, enhver Huling, en huul Haand, Bæger,
 et Maal for flydende Vare.
κουρεύς, εως, δ, en Barbeer, (κουρα, Ragning, *af*
 κειρω).
- κουροτρόχος**, δ, ḥ, som nærer- opføder (τρέφω) Børn
 (κερος), Pleyer, Pleyerlik.
- κούφος**, η, ον, og κούφως *adv.* let, letteligen; lem-
 peligen; letsindig.
- κοχλίας**, ς, δ, *lat. cochlea*, en Musling, en Snæk-
 ke med snoet Skal.
- κοκκίνη**, τδ, en liden Snekke (κοκκος).
- κόψικης**, ς, δ, en Soelslot.
- Κραδίς**, ίδος, en Flod i Nederitalien.
- κρανίον**, τδ, *lat. cranium*, en Hjerneskål.
- κράνος**, εος, τδ, en Hjelm.
- κράσις**, εως, ḥ, (κρεω, κρεω). Blanding; η. τῶν θέρων,
 Lufttemperatur, Clima.

κρα-

μερατιός, *a*, *øn*, (*μερατος*), Stærk, mægtig, *d.f.s.*
μερατερος.

μερατέω, (*μερατος*) med Genit. er stærk, har Fortrinnet, beherfslær.

μερατήρ, *ηρος*, *ø*, Krater *o*: Kumme, til at blande Viin i; Kjedel; Mundingen i ildsprudende Bjerge.

μεράτισος, *η*, *ov*, (egentl. superl. af *μερατος*), den stærkeste, mægtigste, bedste, dueligste, fortrinligste.

μεράτος, *εος*, *tø*, Magt, Kraft.

μεραυγή, *η*, (*μερω*, *μερώ*), Raab, Skriig.

μερέας, *ατος*, *tø*, Kjød.

μερέσσων og -ττων, *ονος*, *δ*, *η*, bedre, mægtigere, *d.f.s.* *μερατιων*, comp. af *μερατος*, (*αμερω*, *μρω*).
μερεμάω og -άνυμι, hænger.

μερωφαγέω, spiser (*φαγω*) Kjød (*μρεας*). *P.* -έμαι, har spiseligt Kjød.

μερημάδ, *ου*, *δ*, lat. Præcipice, den steile Rand af et Bjerg, en Brink.

μερήνη, *η*, en Kilde.

μερητίς, *ιδος*, *η*, Grundlæg, Basis; Skoe.

Κρής, *ητος*, *δ*, en Kreter, Kretenser. *af*
Κρήτη, *η*, Kreta, en Øe i Middellandske Hav. *df.*

μερητήρ, *ιον. for* *μερατηρ*.

μερητικός, *η*, *øn*, kretisk, fra Kreta.

μερίθη, *ης*, *η*, Bygg. *df.*

μερίθινος, *η*, *ov*, af Bygg. (*μεριθη*).

μερίнос, *η*, *δ*, en Ring. *df.*

μερινεω, gjennemtrækker med en Ring (*μρινος*).

μερίνου, *το*, en Lilie.

μένων,

μηίνω, udvælger; beslutter; tilkjender; beskylder; stævner for Retten; fordømmer, dømmer skyldig; bedømmer.

μηδίσ, *η*, *δ*, en Vædder.

μητής, *η*, *δ*, (*μετω*), en Dommer.

μηροκόδειλος, *η*, *δ*, en Krokodil.

μηρονττας, *δ*, et æthiopisk Dyr, formodentlig en Slags Hyæne.

μηρόταλον, *το*, (*μεροτος*, *μρотев*), en Skralde, en Klappert.

μηροταφός, *η*, *δ*, Tindingen (*paa Hovedet*).

μηροτέω, gjør Allarm, skralder, klapprer; sammenflaaer, klapper. *af*

μηρότος, *η*, *δ*, Allarm, Skralden, Klappen, *ifør* Bisaldsklap.

Κρότων, *ωνος*, en Stad i Nederitalien. *df.* **Κροτω-**
νιάτης, *η*, *δ*, en Indvaarer af Kroton.

μηρόντα, flaaer an (*paa et Instrument*).

μέρος, *εος*, *tø*, Kulde, Frost.

μέρπτω, flkjuler, dölger.

μέρισαλλος, *η*, *δ*, *η*, Løs.

μέρύφα, adv. (*μερυπτω*), hemmelig.

μερωσσός, *η*, *δ*, Krukke, Spand.

μετάνω, *d.f.s.* *μτεινω*.

μετάομαι, erhverver; besidder, *ifør i pf.* *μέτειγμαι*.

μτεινω, *f.* *μτεινω*, *impf.* *μτανων* (*μτων*, *μτανω*, *μτεινω*), ihjellflaaer, dræber.

μτημα, *ατος*, *tø*, (*μταομαι*); Besiddelse; Eiendom.

μτηνος, *εος*, *tø*, Kvæg. *df.*

μτηνοτροφία, *ας*, *η*, (*μτηνος*, *τρεφω*), Kvægavl.

Κτησίβιος, *s*, *nom. propri.*

κτῆσις, *εως*, *ἡ*, (*κταομαι*, Besiddelse, Eie.

κτῖσις, *anlægger*, *ενunder*. *df.*

κτίσμα, *ατος*, *τὸ*, (*κτίζω*), Anlæg, Nedstættelse, Nybyggerie, Kolonie; et (bygget, grundet, anlagt) Verk.

κτίσις, *s*, *δ*, (*κτίζω*), en Anlægger, Stifter, Ophavsmand.

κτύπος, *s*, *δ*, Dundren, Allarm.

κυανοχάιτης, *s*, *δ*, (*κυανος*, *χαῖτη*), med mørkt Haar, (om Hænguder).

κυβερνάω, styrer et Skib, *lat. guberno.*

κυβερνήτης, *s*, *δ*, (*κυβερνω*), en Styrmænd, *lat. gubernator.*

Κυθαία, *ἡ*, en Stad paa Kreta.

κύνεω *S. κύνω.*

Κυζικηνοί, *οι*, Indvaanere af Cyzicus, en Stad ved Propontis.

κυκλος, *s*, *δ*, *lat. cyclus*, Kreds, Omfang. **κυκλω**, i Kredsen, i Omkreds, rundt omkring.

κύνος, *s*, *δ*, en Svane. 2) *et nom. propri.*

κύλιος, *κυλίνδω*, vælter.

Κυλάνη, *ἡ*, et Bjerg i Arkadien.

κύμα, *ατος*, *τὸ*, en Bølge.

κυμβαλισμός, *s*, *δ*, Musik af Cymbler, og overh. af sammenlagte Instrumenter. *af*

κύμβαλον, *s*, *τὸ*, Bekken, Cymbel.

κυνηγετέω, (*κυων*, *ἵγετης*), jager.

κυνηγετικός, *ἡ*, *δη*, duelig til Jagten. **κυων** *κ.* en Jagthund. og

κυνηγός, *s*, *δ*, (*S. κυνηγετω*), en Jæger.

Kuyi-

κυνίσκα, *ης*, *ἡ*, *nom. propri.*

κυνοκέφαλος, *s*, *δ*, (*κυων*, *κεφαλη*), den hundehovede Abe.

Κυνόπολις, *εως*, *ἡ*, (*Hundestad*), en Stad i AÆgypten.

Κύπριος, *α*, *ον*, cyprisk, fra Cypern.

Κύπρος, *s*, *ἡ*, Cypern, en Øe i det ægæiske Hav.

κύπτω, *bukker*.

κυρέω, *ερ*, *d. f. f. τυγχανω.*

Κυρηναική, *ἡ*, et Kongerige i Afrika. *af* **Κυρήνη**, *ἡ*, en Stad i Cyrenaica. *df.* **Κυρηναῖος**, *δ*, en Cyrenæer.

κύριος, *s*, *δ*, en Herre; den, i hvil Magt Noget staaer.

Κύρος, *ς*, *ἡ*, Corsica.

κύρτωμα, *ατος*, *τὸ*, (*κυρτος*, *κυρτω*), et convext, krummet Legeme, en Forhöining.

κύτος, *εος*, *τὸ*, en Huling; et huult Legeme; et Legeme.

Κύψελος, *s*, *nom. propri.* Cypselus.

κύνω og **κυέω**, gaaer frugtsommelig, drægtig.

κύνω, **κυνὸς**, *δ*, *ἡ*, en Hund.

κύδιον, *τὸ*, et Faarelkind.

κύδιοφόρος, *δ*, *ἡ*, som bærer (*Φερω*, *Φορεω*) Faarelkind (*κυδιον*), klædt i F.

κύθων, **κυνος**, *δ*, et Begger.

κυκνυτὸς, *δ*, *δ*, (*κυκνω*), Jamren, Vækklage, Hylen.

κυλών, *tilbageholder*, hindrer, forbyder.

κυμάζω ἐπί τινα, (*κυμος*), bringer Een en Musik; gaaer med Sang og Musik for Eens Dør.

κύμη, *ης*, *ἡ*, en Landsbye.

κυμῆδον, *adv.* ligesom en Landsbye (*κυμη*); paa Landsbyeviis.

κυμη

κωμικός, ὁ, Komiker, komisk Digter.
 κένειον, τὸ, den giftige Skarntydesaft.
 κένωψ, ωπός, ὁ, en Mygg.
 κάπη, ἡ, Roer (*paa et Skib*); Skafstet ell. Grebet
     paa Noget, *saaſ.* paa en Haandkværn.
 Καρύκιον ἄντρον, en Grotte paa Parnass.

A.

Λέβω S. Λαμβάνω.

Λαγαρός, ἀ, ὁν, tynd, spæd.

Λαγύδιον, τὸ, en lille Hare (*λαγώς*), lille Kanin.

Λαγχάνω, *impf.* ἔλαχον, *f.* λύξω, *pf.* εἴλυχα, (*af λα-*
     χω, λυχω), lodder, kaster Lod. *P.* ·ομαι,
     faaer ved Lodkastning.

Λαγός, ἥ, λαγώς, ε, λαγώς, ἀ, ὁ, en Hare.

Λάθρα, *adv.* (*λαθώ*), hemmeligen, uden Eens Vi-
     dende.

Λέω S. Λαζίανω.

Λαιμάργως, (*λαιμός, αργός*), virksom med Ganen,
     graadig.

Λαιμοτομέω, overflæller (*τομώ, τεμνώ*) Struben
     (*λαιμός*).

Λαῖδς, ἀ, ὁν, *lat.* lœvus, venstre.

Λακωνικῶς, lakonisk, paa lakonisk Viis.

Λαλέω, snakker.

Λαμβάνω, *impf.* ἔλαθον, *fut.* λύψομαι, *pf.* εἴλυφα,
     (*λαθω, λυθω, λανθω, λαμβ.*) tager, tager til
     fig, modtager, griber fat.

Λαμπᾶς, ἀδος, ἡ, Fakkel. og

λαμπρός, ἀ, ὁν, skinnende (*af λαμπω*). λαμπρᾶς
     adv. paa en glimrende Maade, fuldkom-
     men, afgjort.

λανθάνω, *impf.* ἐλάθον, *f.* λήσω og λήσομαι, *pf.* λέ-
     ληθα, (*af λαθω, lat. lateo, ληθω*), er skjult,
     ubekjendt. *Med paafølgende Particip.*
     *tillkjendegiver det, at Noget skeer usor-
     mært, efterhaanden. ἔλαθε ταῦτα παρὰ μέ-
     πος ποιῶν, han gjorde det, uden at jeg mær-
     kede det, ikkun paa enkelte Steder. P.*
     ·ομαι, forglemmer.

λαομέδων, οντος, *nom. propr.*

λαός, ε, ὁ, et Folk.

λατομητός, ἡ, ὁν, hægget (*τομεω, τεμνω*) i Steen
     (*λαος, λαας*); *jvf.* λατομεω.

λάπτω, föber, flapper i fig (*om Hunde*).

λάρναξ, ανος, ἡ, Kiste, Kasse.

λάρρος, ε, ὁ, en Dykker, Maage.

λάσιος, ὁ, ἡ, lodden; børstet; tæt.

λατίνη, ης, *neml.* γῆ, Latium.

λατίνοι, αν, οι, Latiner, Indvaanere af Latium.

λατμός, ε, et Bjerg i Carien.

λατομέω, (*τέμνω, λάς*), hugger- bryder Steen, ud-
     hugger. *df.*

λατόμημα, ατος, τὸ, (*λατομεω*), udhugget Steen.

λατομία, ἡ, (*λατομεω*), Steenbrud.

λατομικός, ἡ, ὁν, fornöden til at bryde Steen (*λα-*
     τομεω).

λατρεύω, tjener, dyrker.

λαφυραγωγέω, bortfører (*αγω*) som Bytte (*λαφυρον*).

Λαχανεύραι, frembringer Kaal, beplanter med Kaal. *af*

λάχανον, τὸ, Grönt, Urter, Kaal.

λάχος, εος, τὸ, tilfaldne Lod, Lod, Andeel. *af*

λάχιο, οὐ, Λαγχανω.

λέαινα, ἥ, lat. leæna, Lövinde.

λέαρχος, ε, nom. propr.

λέβης, πτος, δ, lat. lebes, Kjedel.

λέγω, figer, taler, nævner, fordrer. **λέγονται**, lat. dicuntur, man figer om dem. ὁ λεγόμενος, den saakaldte.

λεγλατέω, bortdriver (ελαω) Bytte (λεια, d. f. f. λεια Φυραγωγεω.

λειμῶν, ὄνος, δ, en Eng.

λεῖος, α, ον, lat. lævus, glat; jevn; afsgnedet; tynd.

λείπω, impf. ἔλιπον (*af* λιπω), lader; forlader; efterlader.

λειτουργία, ἥ, offentligt Embede, -Forretning.

λείψανον, τὸ, (λειπω), det Tiloversblevne, Rest, Levning.

λειնάνη, ἥ, Tallerken.

λεπτόγεως, εω, δ, ἥ, (λεπτος, γεω), med tynd, mager, flet Jordbund. *af*

λεπτός, ἥ, όν, tynd, spæd, svag, mager.

λερναῖος, ε, lernæisk. *af* Λέρνη, en Søe i Arkadien.

λευκάίω, gjør hvid (λευκος), bleger.

λευκανθίξω, (ανθος), er hviid. *af*

λευκός, ἥ, όν, hviid.

λευκουλλος, ε, Lucullus.

λεύκτρα, ων, τὰ, et Sted i Boeotien.

λευκάλενος, ὁ, ἥ, (λευκος, αλενη), hviidarmet.

λευκείμων, ειος, δ, ἥ, med hvide (λευκος) Klæder (ειμα).

λέων, ουτος, δ, lat. leo, Löve.

λεωνίδης, ε, Leonidas.

λέδες, ω, δ, att. f. λαδες, ε, et Folk.

λήγω, ophører.

λῆδα, ης, nom. propr.

λῆδομαι, glemmer, Σ. λευθανω.

λίγιον, τὸ, Sæd; Kornmark.

λιγνάος, lat. lenæus, Tilnavn for Bacchus. *af*

λιγνὺς, ε, δ, Viinperse.

λιγεύω, plyndrer, driver Röverhåndverket. *af*

λιγης, ε, δ, (λεια), en Röver.

λιγρικές, ἥ, όν, (λιγης), röversk; λ. βιος, Röverlevemaade. Rövere tilhørende; λ. τριήρης, Röverskib.

λιγών, ες, ἥ, Latona.

λιαν, adv. meget, overmaade.

λίβανος, ε, et Bjerg i Fönikien.

λιβανωτός, ε, δ, Rögelse.

λιβυες, ων, οι, Libyerne. *af* Λιβύη, ἥ, Libyen, Afrika. *df.* Λιβυκός, ἥ, όν, libyisk.

λιγνὺς, ών, δ, Damp, Kvalm.

λιγυσική, neml. γῆ, Ligurien, i Overitalien.

λιθέξω, kalster- flynger Stene (λιθος).

λιθίδιον, τὸ, lille Steen (λιθος).

λιθίνος, η, ον, af Steen (λιθος).

λιθοβολία, ἥ, (βαλλω), Steenkasten. *af*

λιθος, ε, δ, ἥ, en Steen, AEdelsteen.

- Λιμήν, ἔνος, δ, en Havn.
 Λιμνάκω, har lumpigt Vand. *af*
 Λίμνη, ἥ, en Söe, et Kjær.
 Λιμός, ῥ, δ, Hunger, Sult.
 Λίνον, τὸ, Liin, Hör; Linned; Garn, Næt.
 Λίνος, ε, nom. *propr.*
 Λίπω *S. λειπω.*
 Λιτότης, πτος, ἥ, Simpelhed; Tarvelighed; (*af* λι-
 τος *d. f. f. ἀπλαστος*).
 Λογίζομαι, (λογος), betænker, overlægger, over-
 regner.
 Λογικός, ἥ, ὁν, (λογος), fornuftig.
 Λόγιον, τὸ, Orakelfvar.
 Λογισμός, ε, δ, (λογιζομαι), Overlæg, Fornufts-
 brug, Fornuft.
 Λόγος, ε, δ, Ord; Tale; Sagn; Fornust. Λόγου ἔχειν
 τινδος, lat. rationem alicujus habere, tage
 Henfyn paa, bekymre sig om. ἐν λόγῳ ell.
 ἐν λόγοις εἶναι, staae i Anseelse. *κατὰ λόγου,*
 efter Forventning, efter rimelig Formodning.
 Λόγχη, ἥ, Lanze, Spyd.
 Λοιδορέω *og -εομαι*, bagtaler, udskjelder.
 Λοιμός, ε, δ, Pest.
 Λοιπός, ἥ, ὁν, øvrig. τὰ λοιπὰ, det Øvrige.
 Λοκροὶ ὄξολαι, ozoliske Lokrer i Grækenland.
 Λοξός, ἥ, ὁν, skæv; tvetydig; dunkel.
 Λουγδουνησία, ἥ, Gallia Lugdunensis, en Deel af
 det nordlige Gallien.
 Λουσιτανοὶ, ḥn, Lusitanes, et Folk i Hispanien.
 Λουτρόν, τὸ, et Bad. *af*

- Λούω, vasker, bader. *P. -ομαι*, vasker mig, ba-
 der mig.
 Λόφος, ε, δ, en Top; en Höy.
 Λοχαρός, ε, δ, (λοχος, αρω), Anfører for en λοχος,
 et Regiment, en Bataillon.
 Λοχώ, lægger Baghold, belurer. *af*
 Λοχος, ε, δ, Baghold, lat. infidiæ. 2) en Afdeling
 Soldater, et Regiment.
 Λυγνεὺς, ἑως, lat. Lynceus, nom. *propr.*
 Λύκος, ε, δ, en Ulv.
 Λυκοῦργος, ε, Lycurg.
 Λυκαίων *og -ομαι*, gjør Skade, fordærver. *af*
 Λύμη, ἥ, Skade, Fordærve.
 Λυπέω, bedrøver; krænker; skader.
 Λυπη, ἥ, (λυπεω), Bedrøvelte, Sørgmodighed.
 Λυπηρός *og* λυπρός, ε, ὁν, (λυπη), bedrøvelig, för-
 gelig; mōisommelig; fortrædelig; förgmo-
 dig; trængende, fattig.
 Λυσίας, ε, δ, nom. *propr.*
 Λυσίμαχος, ε, nom. *propr.*
 Λυσιτανία, ἥ, Lusitanien, nu Portugal.
 Λυσιτελέω, nyttet, gavner. *df.*
 Λυσιτελῆς, δ, ἥ, nyttig, gavnlig.
 Λύσσα, ἥ, Raferie, Affindighed.
 Λύχνος, ε, δ, Lygte, Lampe.
 Λύω, løser, opløser, befrier, ophæver.
 Λύτιων (λύων), ονος, δ, ἥ, bedre, rigelig. Λύτιος (λύ-
 τος), den bedste. ὁ λύτε, d. f. f. ὁ βελτιτε, kjære Ven! *Henføres som compar. og su-
 perl. under αγαθος.*

Λωτός, ἐ, δ, Lotus, et Træe som bærer fôde Frugter; og laa en Engplante.

M.

μὰ (formodentlig af μῆ) en nægtende Forfjækkingspartikel: ney, hvorefter sædvanlig følger Accus. saasom: μὰ Δία og οὐ μὰ τὸν Δία, ney, ved Zeus! med foransat νη taber Det sin nægtende Bemærkelse og betyder ja!

μαγνήτις, ἰδος, ḥ, Magnet.

μάζα, ης, ḥ, Bygbrød, Meelkage,

μάξδ, ἐ, δ, Bryst.

μάθημα, ατος, τὸ, Undervisning. og

μάθησις, εως, ḥ, Læren; Undervisning. og

μαθητής, ἐ, δ, Lærling, Discipel. af

μάθω, μαθέω S. μανθανω,

μαιεύμαι, (μαία, Gjordemoder) forlöser, gjör Gjordemodertjeneste.

μαινός, ἀδος, ḥ, Mænade, sværmende Bacchantinde. af

μαινώ, gjör rasende. P. -ουαι, er rasende, raser.

Μαιρά, ḥ, en Hunds Navn.

μαιῶτις, neml. Λίμνη, lat. Palus Maeotis, (det afføl. ske Hav).

μαιῶτρον, τὸ, Gjordemoderlön (S. μαιευμαι).

Μάκαι, ων, οι, et Folk i Afrika.

μακαρίζω, priser lykkelig. af

μακαριός, α, ον, lykkelig, lykfalig.

μακρόβιος, δ, ḥ, længelevende. af βιος. og

μακρός,

μακρός, ἁ, ον, lang. μακρὰν adv. langt, vidt. §
μετὰ μακρὸν, inden kort Tiid.

μακροτράχηλος, δ, ḥ, (μακρός, τρό.) langhalset.

μᾶλα adv. meget. εὖ μᾶλα, overmaade meget.
compar. μᾶλλον, mere, hellere. superl. μᾶλισκα, meest, fornemmeligen.

μαλακός, ḥ, ον, blöd.

μαλάσσω, (μαλακός), blödgjör.

μαλλωτός, ḥ, ον, med lang Uld (μαλλός).

μανθάνω, impf. ἔμαθον, f. μαθήσομαι, pf. μεμάθηκα, (μάθω, μαθεω), lærer, erfarer, lat. disco.

μανια, ḥ, (μανω), Affindighed, Raserie.

μανικός, ḥ, ον, (μανια), rafende.

μαντεία, ḥ, Spaadom. og

μαντεῖον, τὸ, Orakel. og

μαντεύομαι, spaær. og

μαντική, ḥ, (neml. τεχνη), Spaadomsgave. af

μαντις, δ, Spaamand, Profet.

Μαντινεία, ḥ, en Stad i Arkadien.

Μάριος, s, nom. propr. Marius.

Μαρμαρίδαι, ων, οι, et Folk i Afrika.

μαρμαρίζω, har en marmoragtig Glands og Haardhed. af

μαρμαρός, s, ḥ, Marmor, (haard-glindsende) Steen.

Μαρσύας, s, δ, nom. propr.

μαρτυρέω, bevidner. og

μαρτυρία, ḥ, Vidnesbyrd. af

μάρτυρ, ωρος, og μάρτυς, ων, δ, et Vidne.

μασεύω, föger.

μαστιγών, (μαστιξ), pidlker.

μάταιος, *a*, *ov*, ubetydelig; daarlig; forsængelig; unyttig. *μάταια neutr. pl. adverbial.* unyt-tigen, til Unytte. *af*
μάτην adv. uden Grund; til ingen Nytte; for-gjæves.

Μάτρις, *nom. propri.*

Μαυριτανία, *ἡ*, et Kongerige i Afrika; fra Keiser *Claudius's Tid af deelt i to Dele: lat.* Mauritania Cæfariensis og Tingitana.

μάχαιρα, *ἡ*, et Sværd. *og*
μαχαιρίς, *ἴδος*, *ἡ*, Ragekniv.

μάχη, *ἡ*, Trefning, Feldtslag. *og*
μαχητικός, *ἡ*, *ὸν*, *og* *μαχιμός*, *ἡ*, *ὸν*, stridbar. *af*
μάχομαι, strider.

μεγαλαυχέω *og* *-έομαι*, (*μεγαλος*, *αυχεω*), brouter, praler.

μεγαλοπρεπῶς, (*μεγαλος*, *τρεπω*), herlig, med Vær-dighed og Anseelse.

μεγαλοψυχία, *ἡ*, (*μεγαλος*, *ψυχη*), Höymodighed. *μεγαλος*, *η*, *ov*, *S.* *μεγας*.

μεγαλύνω, (*μεγαλος*), gjør stort, hæver, løfter. *Μέγαρα*, *ων*, *τὰ*, en Stad i Grækenland.

μέγας, *neutr. μέγα*. Femin. og adjkillige *Casus dannes af det ubrug.* *μεγαλος*, stor. *μέγα*, meget. *compar.* *μείζων*, større. *μέγισος*, *η*, *ov*, størst.

μέγεθος, *εος*, *τὸ*, (*μεγας*), Storhed, Størrelse.

Μέδουσα, *ἡ*, *nom. propri.*

Μέδιμνος, *ε*, *δ*, en Medimne, et vist Kornmaal, en Skjeppe.

μεθαθμοῖο *og* *-ομαι*, (*μετα*, *ἀθμοῖο*), forandrer. *μεθή*, *ἡ*, (*μεθυ*), Drukkeneskab. *μεθίσημι*, (*μετα*, *ἰσημι*), om sætter, forandrer. *in-transf.* *huf. impf.* *μεθέσην*, gaaer over til, gaaer bort.

μεθύσκομαι, *μεθύω* *og* *ομαι*, berusler mig. *af*
μεθύν, *νος*, *το*, stærk Vijn.

μειδίω, smiler.

μειράκιον, *τὸ*, ung Meneske, Dreng.

μείρω, (*μερος*), deler. *pf. pass.* *εἴμαρμα*.

μελαγχολῶ, er syg af fort (*μελας*) Galde (*χολος*), er affindig.

μέλας, *μέλαινα*, *μέλαν*, fort.

μελει *μοι*, det ligger mig paa Hjertet.

μελεῖχω, (*μελος*), fônderlemmer.

μελετῶ, øver, øver mig. *og*

μελέτη, *ἡ*, Omhu, Övelse. (*af μελει*).

μελι, *ιτος*, *τὸ*, *lat.* mel, Honning.

Μελικέτης, *ε*, *nom. propri.*

μελίσσα *og* *-ττα*, *ἡ*, en Bie.

μελλομένς, *ε*, *δ*, Nölen, Oplættelle. *af*

μέλλω, jeg vil-, staarer i Begreb med at gjøre, (*med paafølg. Inf.*) *et Hjelpeverb. til Futur. df. 2* nöler. *τὸ μέλλου* *og τὰ μέλλοντα*, det Tilkommende.

μελοποίος, *δ*, Odedigter. *af ποιεω* *og*

μέλος, *εος*, *τὸ*, Sang, Ode.

μελῳδέω, (*μελος*, *ῳδη*), musicerer. *og μελῳδία*, *ἡ*, Melodie.

Μεμνόνιον, *τὸ*, et Memnon helliget Sted ved The-bæ i Ægypten,

μεμπτέος, ἡ, ὅν, som man bør klage over (μεμφο-
μαι), lat. accusandus. neutr. μεμπτέονται.
ἔσι, der bør klages, man bør klage.

Μέμφις, ἴδος, ἡ, en Stad i Ægypten.

μέρθομαι, klager, er ærgerlig- fortrydelig over,
knurrer, skjender.

μέν, vel, lat. quidem, vist nok. *Tilkjendegiver
Forætningen, ligesom ðe Eftersætningen,
og han ofte slet ikke oversættes. δ μὲν — δ
δὲ, den Ene — den Anden. οἱ μὲν — οἱ δὲ,
Νόγλε — Andre. μὲν — δὲ, deels — deels,
først — dernæst. μέντοι, dog, dog vel, vel
ogsaa.*

Μενεκράτης, εος, nom. propr.

μένος, εος, τὸ, Kraft.

μένω, f. νῶ, bliver, forbliver.

μερίζω og -ομαι, deler med Een; tilegner sig. af
μέρος, εος, τὸ, en Deel. adverbial. tildeels.

μερօψ, δ, i plur. οἱ μέροπες, Menneskene, (ven-
lig af οψ, en Stemme).

μεσημβρία, ἡ, for μεσημ(ε)ρια (af μεσος, ἡμερα), Mid-
dag. df. μεσημβρικὸς, ἡ, ὅν, eg μεσημβρικὸς,
som ligger mod Middag, sydlig.

μεσογαία, ell. μεσογειος, neml. γη, (μεσος, γαία, γεα),
Middelandet, de indre Lande.

μεσολαβέω, (λαβω), opfanger. af

μέσος, η, ον, i Midten, lat. medius. εἰς μέσους,
iblandt de Andre. df.

μεσώ, er i Midten (μεσος).

Μεσσήνη, ἡ, et Land i Peloponnes. Μεσσήνιοι, ων,
οι, Sammes Indvaanere.

μεσός, ḥ, ὅν, fuld.

μετὰ, med Genit. med, iblant. μεθ' ἡμέρας og μεθ'
ἡμέραν, ved Dagen, om Dagen. Med Ac-
cuf. efter.

μεταβάλλω, (βαλλω), forandrer, forvandler fig.

μεταβολή, ḥ, (μεταβάλλω), Foraudring.

μεταλλάσσω og ττω, (μετα, αλ-) ombytter, omtusker.
μ. τὸν βίον, döe. P. -ομαι, gaaer forbi.

μεταλλεία, ḥ, Arbeid i Bjergværkerne, Eftergra-
ven. og

μεταλλεύω, graver. af

μέταλλον, τὸ, Metall. 2) Bjergværk. Ligel. Pl. τὰ
μέταλλα, Bjergværker.

μεταμελεῖα, (μετα, μελει), Forandring af Tanker,
Fortrydelse.

μεταμορφόω, (μορφω); forvandler.

μεταναστέω, (νω) er μεταναστης (Omflötter), foran-
drer Bopæl.

μετανισαμαι, (μετα, ινα, ισημι), drager bort etsteds-
fra; vælger en anden Levemaade.

μεταξὺ, med Genit. imellem. med Particip. me-
dens, i.

μεταπέμπομαι, (πεμπω), lader hente, sender Bud
efter, kalder, lader komme i et vist Oie-
meed.

Μετάποντοι, en Stad i Nederitalien.

μετασκευάζω, (σκευη), forandrer.

μεταστρέφω, (στρεφω), vender om, afvender; afbrin-
ger fra sin Rigtighed. P. -ομαι, vender sig om.

μεταχυματίζω, (σχυμα), forandrer.

μετατίθημι, (*τιθημι*), omfætter, forflötter, forandrer.
μεταφέρω, *aor.* μετένεγκα, (*μετα*, *Φέρω*, *ενέγκω*),
oversører.

μέτειμι, (*μετα*, *εῖμι*), gaaer efter, henter.

μετέχω, (*μετα*, *εχω*), har Deel i; har ogsaa No-
get med.

μετεώρικω, löftet i Veiret; lader svæve. *af*
μετέωρος, δ, ή, löftet i Veiret; höy.

μετόπωρον. τὸ, den Tid efter (*μετα*) Hösten (*οπώρα*),
Efteraar.

μέτριος, α, ου, og *adv.* μετρίως, maadelig. τὸ μέ-
τριον, det rette Maal. *af*

μέτρον, τὸ, *lat.* metrum, Maal.

μέτωπον, τὸ, (*ωψ*), Pande.

μέχρι og (*forved en Vocal*) μέχρις, med *Genit.*
μ. ὅτου; saalænge indtil. μ. πολλοῦ, i lang Tiid.
μή, ikke; at ikke, *lat.* ne. *Ved verba som til-*
kjendegive en Frygt ell. Bekymring bety-
der μή at. μή σύ γε, gjör ikke det.

μῆδε, (*μη*), og ikke; ikke heller; ikke engang.

Μήδεια, ή, Medea, *nom. propr.*

μῆδεις, μῆδεμία, μῆδεν, (*μηδε*, *εἰς*), ikke een ο: in-
gen, intet.

μῆδεποτε, (*ποτε*), ingenfinde.

Μῆδια, ή, Medien, et Land i Asien.

μῆδησι, paa medisk Viis.

μήμετι, (*μη*, *ετι*), ikke meer, ikke længer, ikke
igjen, ikke videre.

μῆκος, εος, τὸ, Længde.

Μῆλιεὺς, εος, δ, en Melier, (*ved den maliaciske*
Havbugt i Thessalien). μή-

μῆλινος, δ, ή, af AEbel- ell. Qvædefarve, ο:guul. af
μῆλον, τὸ, AÆble, *lat.* malum.

μῆν, tilvifse, dog, men nu, men, *lat.* vero. ἀλλὰ
μῆν, men dog. δ μῆν, alligevel ikke, men ey.

μῆνιν, *gen.* μηνὸς, δ, Maaned.

μῆνιν, tilkjendegiver.

μήπως, (*πως*), at ikke maalkee, *lat.* ne forte, at ikke.
μηρός, δ, δ, en Hofte, Lænd.

μήτε — μήτε, hverken — ikke heller.

μήτηρ, *gen.* μητρὸς, ή, Moder, *lat.* mater.

μητροπάτωρ, ορος, δ, (*μητηρ*, *πατηρ*), Morfader.

μητρόπολις, εως, ή, (*μητηρ*, *πόλις*), Moderator; Ho-
vedstad.

μητριά, ας, ή, (*μητηρ*), Stedmoder.

μηρός, α, θν, (*μιαινω*, besmitter), besmittet; hæs-
lig, lastefuld, ryggeslös.

μίγνυμι og -νώ, fut. μίσω (*af μιγω*, *μισγω*, *μισγεω*,
lat. misceo), blander. μεμιγμένος, blandet.

Μίθριδάτης, ε, Mithridates.

μικροπεπῆς, εος, δ, ή, (*μικρος*, *πρεπω*), karrig, gni-
eragtig, *modsat*: μεγαλοπεπης.

μικρός, α, θν, liden. (φένε) μικροῦ δεῖν, saa at der
kun feiler lidet, ο: næsten. κατα μικρον, ^η
lidt efter lidt, efterhaanden. παρα-μικρον,
nærved, næsten.

μικροφυΐα, ή, liden (*μικρος*) Vext (*φυη*) ell. Statue.

μικρόχωρος, δ, ή, som har et lidet (*μικρος*) Land
(χωρα), -lidt Jord.

Μίλτιάδης, ε, Miltiades.

Μίλων, ανος, δ, Milo, *nom. propr.*

μιμέομαι, efterligner. *df.*

μίμημα, *ατος*, *τὸ*, (*μιμεομαι*), Esterligning.

Μίνως, *ωσ* og *ω*, *nom. propr.*

μισάνθρωπος, *δ*, *ἡ*, mennelkefiendsk. *af ανθρώπος οε μισέω*, (*μισος*), hader.

μιθόφροος, *δ*, som faaer (*Φερω*) Lön (*μιθος*), *ο: Leyefoldat.*

μιθώ, udleier for Betingning (*μιθος*). *P. ούμαι*, leier.

μιθωτὸς, *ε*, *ε*, (*μιθώ*), Een som arbeider for Lön, en Dagleier.

μίτρα, *ἥ*, Hovedbind.

μνᾶς, *ᾶς*, *ἥ*, *contr. f. μναα*, en Mine, en Vægt af 100 Drachmer. *Den attiske Mine beløb sig til mellem 22 og 23 Rdlr.*

μνῆμαι, erindrer mig, husker. *paff. af μνω*, *brug.* *μιμησηω*, erindrer (en Anden) om Noget.

μνῆμα, *ατος*, *τὸ*, (*μναомай*), Erindring, Mindesmærke; Gravmæle.

μνήμη, *ἥ*, (*μναомай*), Erindring, Hukommelse.

μνημονεύω, (*μνήμη*, *μνημων*), erindrer mig, mælder om, omtaler.

Μνημοσύνη, *ἥ*, *nom. propr. egentl.* Erindring, Hukommelse (*af μναомай*).

μνησεύω οε ·ομαι, (*μνω*), beiler, frier til; flæber efter; forhverver; forskaffer; frembyder.

μνησῆρ, *ἥρος*, *δ*, (*μνω*), en Beiler, Frier.

μοιρά, *ας*, *ἥ*, Deel, Lod (*μερος*); *og df.* Skæbne, Parce. *προ μοιρας*, før den bestemte Tid.

μόλιβδος, *ε*, *δ*, Blye.

μόλις,

μόλις, med Nød, neppe.

μόνιμος, *δ*, *ἥ*, som forbliver (*μενω*, *μονω*), vedvarende.

μονόλιθος, *δ*, *ἥ*, af een (*μονος*) Steen (*λίθος*).

μονομαχία, *ἥ*, Tvekamp. *af μαχη οε*

μόνος, *η*, *ον*, eene, allene. *αυτο μονου*, det allene, intet uden.

μονοσκαλαλος, *δ*, *ἥ*, som kun har een (*μονος*) Skoe (*σανδαλον*).

μονόφθαλμος, *δ*, *ἥ*, (*μονος*, *οφθαλμος*), eenöjet.

μορμολύκιον, *τὸ*, en Mask, komisk Mask.

μορφή, *ἥ*, Skikkelse, *omfat lat. forma*.

μόσχος, *δ*, en Kalv.

μουσική, *ἥ*, *пемл. τεχνη*, (*μυσα*, *μυσικος*), Musik,

μοχληρός, *ἄ*, *ὄν*, Fleet. *μοχληρης*, befærligen, med Möie. *af*

μόχθος, *ε*, *δ*, Möie, Besvær.

μοχλός, *ε*, *δ*, Löftestang. Skaade for en Dør.

μυγμός, *ε*, *δ*, (*μυξω*, fuger), Stønnen.

μύδρος, *δ*, en Steen- ell. Jernmasse,

μυελός, *ε*, *δ*, Marv.

μύθεω οε *μυθολογέω*, (*λογος*), fortæller; fabulerer. *af*

μῦδος, *δ*, Tale; Fortælling; Fabel.

μύτα, *ἥ*, en Flue.

μυκάω οε ·αομαι, brøler.

μυκητήρ, *ἥρος*, *δ*, Næse, Snabel.

μύλος, *ε*, *δ*, Møllesteen.

Μύδος, *ἥ*, *en Bye i Lilleasien*. *df.* *Μύδιος*, *δ*, en Mjndier.

μυριάς, *άδος*, *ἥ*, en Myriade, et Antal af 10,000.

μυρι-

- μύρινη, ἡ, myrica, Tamariske, en Buskvext.
 μύριος, α, ον, mangfoldig.
 Μυρμικίδης, ε, δ, nom. propr.
 μύρμηξ, ηνος, δ, en Myre.
 Μυρμίδονες, οι, et Folk i Thessalien.
 μύρου, τὸ, Salve.
 μυρδίνη og μυρινη, ἡ, Myrte.
 μῦς, νος, δ, en Muus, lat. mus.
 Μυσία, ἡ, Myrien, Provins i Lilleasien. 2) d. f. f.
 Moesien, et Landskab ovenfor Thracien
 og Macedonien.
 Μύσιελλος, ε, nom. propr.
 μυσαγωγέω, (μυσης, αγω), indvier i Mysterierne;
 gjør bekjendt med.
 μυχός, θ, δ, en Krog, Afskrog, det inderste Sted.
 μύω, lukker Oinene.
 μόρος, δ, Plet, Skamplet; Daddel, Klik.
 μωρός, ἀ, θν, daarlig, en Daare, Nar.

N.

- νάμα, ατος, τὸ, (ναω), Flod, Vand.
 ναματιάος, α, ον, (ναμα), flydende.
 Νάξος, ε, ἡ, en af de cykladiske Öer. df. Νάξοι,
 ον, οι, Indvænerne af Naxos.
 ναδς, ε, δ, et Tempel.
 νάρθηξ, ηνος, δ, en høitvoxende Rörplante, ihvis
 Stilk der var en let Marv, hvori man,
 ligesom i Svamp, kunde vedligeholde Ild-
 vørskj, ἡ, Krampefisken, lat. raia torpedo, en Fisk
 af Rokhearten, som har bedövende Kraft.
 2) Bedövelse, Svækkelse.

- ναρκάδης, εος, δ, ἡ, (ναρκη), bedövet.
 Νασαμῶνες, άν, οι, et Folk i Afrika.
 νασαργέω, (αγω, αγνω, bryder, ναυς), lader Skibbrud.
 ναύληρος, ε, δ, (ναυς, ληρος, Lod, Plads), Skibs-
 herre, Skibseyer, (Som udleier Pladserne
 i Skibet).
 ναυμαχία, ἡ, (ναυς, μαχη), Søeflag.
 ναυπηγόςιμος, δ, ἡ, (ναυς, πηγω, πηγυμοι), tjenlig til
 Skibbyggerie. ὄνη ν. Skibbygningstømmer.
 ναῦς, gen. ναδς, acc. ναῦν, ἡ, ionisk ηνος, gen. ηνδς,
 acc. ηνα, (ναω), et Skib, lat. navis.
 ναύτης, ε, δ, (ναυς), Skipper, lat. nauta, navita.
 ναυτικός, ἡ, θν, (ναυς, ναυτης), henhørende til Søe-
 væsnet, -Skibsfarten. ναυτικαιδυνάμεις, Søe-
 magt.
 νάω, flyder.
 νεαίας, ε, og νεανίσκος, ε, δ, ung Mennekle, Yngling.
 νεαρός, ἀ, θν, ny, ung, frisk.
 νεβρός, θ, δ, Kid, Hjortekalv.
 Νεῖλος, ε, lat. Nilus, Niillfoden.
 νεκρόδης, ἡ, θν, henhørende til de Døde (νεκρος).
 νεκροπομπός, θ, δ, (πεμπω), Dödningefører, som
 ledslager de Døde. af.
 νεκρός, ε, δ, en Død.
 νέκταρ, αρος, τὸ, Nektar.
 Νεμέα, ἡ, et Sted i Argolis.
 νέμω, fører ud paa Græsgangen; tildeler. P. ομαι,
 afgræsself, afæder, fortærer; beboer.
 νεόγαμος, ε, δ, ἡ, (νεος, γαμος, γαμεω), nygift.
 νεογε-

νεογενῆς, ἕος, ὁ, ἡ, (*νεος*, γεννων), nysfödt.
Νεοκλείδης, *s*, nom. *propr.*
μεόπλουτος, ὁ, ἡ, (*πλετος*), som nylig er blevet riig. *af*.
νέος, *a*, *ou*, ny, ung. ὁ νέος, -en Yngling.
νεοττεία, ἡ, Udrugen. *af*
νεοττός, *s*, ὁ, en unge.
Νέρων, *ωνος*, Nero, *nom. propr.*
Νέσωρ, *ορος*, Nestor, *nom. propr.*
νευρᾶ, ἄσ, ἡ, *og νεῦρον*, τὸ, *lat. nervus*, en Streng, en Sene.
νέω, nikker, *lat. nuo.* *v. προς τι*, ligger hen imod Noget.
νεφέλη, ἡ, en Skye; et tyndt Næt.
νέφος, *εος*, τὸ, en Skye; en Sværm.
νέω, *f.* *νεύσω*, fvömmer.
νεώνυμος, ὁ, ἡ, (*νεος*, ανεομαι), nylig kjøbt.
νεᾶς, ḥ, ὁ, et Tempel, *attisk for ναός*.
νεωτὶ, (*νεος*), nyligen.
νῆ, i Sandhed. *νῇ Δία*, ved Zeus, ved Gud.
νήπιος, ὁ, ἡ, Barn, ung, liden; barnagtig, uforstandig, en Daare.
Νηρεὺς, *έως*, ὁ, nom. *propr.*
Νηρεΐς, *Ιδος*, ἡ, Nereide, (*Havnymfe*), Datter af Nereus.
νησίω, ligner en Øe (*νησος*).
νησιώτης, *s*, ὁ og *νησιώτις*, *Ιδος*, ἡ, Øeboer, Øeboerske. *af*
νῆσος, *s*, ἡ, en Øe.
νῆτη, ἡ, nemtl. *χορδη*, den nederste Streng (paa Linren); egentl. *sem. af νητος*, *contr. f. νεατος* (*af νεος*), nederst.

νηῦς, *S. νηυς*.
νῆφω, er ædru.
νήχομαι, fvömmer.
νικῶ, leyrer, beholder Overhaand, vinder.
νίκη, ἡ, (*νικω*), Seyer. *z* Seyersgudinden.
Νίκιας, *s*, nom. *propr.*
Νικομέδεων, οντος, nom. *propr.*
Νίνος, *s*, nom. *prope.* Ninus.
Νίόβη, ἡ, nom. *propr.*
Νίσος, *s*, lat. Nifus, nom. *propr.*
νιτρώδης, *εος*, ὁ, ἡ, fuld af Nitrum (*νιτρον*).
νιφετός, *s*, ὁ, (*νιφω*), Sneefog.
νιφετώδης, *εος*, ὁ, ἡ, fuld af Sne (νιφετος).
νίφω, *P. ομαι*, fneer (*νιψ*, *lat. nix*).
νοέω, (*νοος*), bemærker; tænker; indseer; erkjender.
νομᾶς, *άδος*, ὁ, ἡ, (*νεμω*), nomadisk, omflakkende med Kvæghjorde. *βίος νομᾶς*, nomadisk *Le-vemaade*. *νομάδες*, *οι*, omflakkende Folkeflag, Nomader. *νομαδικός*, ἡ, ὁ, *og νάσ* *adv.* nomadisk.
νομεύς, *έως*, ὁ, (*νεμω*), Hyrde.
νομή, ἡ, (*νεμω*), Græsgang.
νομίω, troer, holder for.
νόμιμος, *η*, *ou*, *og νομίμως adv.* ifølge en Lov *ell.*
Skik (*νομος*), lovmaælig, lovlig. *τὰ νόμιμα*, Love, Skikke.
νόμισμα, *ατος*, τὸ, *lat. numisma*, Mynt, Penge.
νομοδέτης, *s*, ὁ, (*θεω*, τιθημι), Lovgiver. *af*
νόμος, ὁ, Lov, Skik.
νόος, contr. *νῆς*, ὁ, Forstand, Sind. *γῆν εχων*, et forstandigt Menneske.

νοστρός, ἀ, ὁν, usund. af
νοσέω, er syg. af
νόσος, σ, ἡ, Sygdom.
νότιος, α, ον, sydlig. τὰ νοτιότατα, de sydligste Egne. af
νότος, δ, Syden, Sydvind.
Νούμας, α, lat. Numa Pompilius.
νύκτωρ, ον Natten (νυξ).
νυμφίος, δ, (νυβώ, lat. nubo), Brudgom.
νῦν, νυ, lat. nunc. τὰ νῦν, paa nuværende Tiid.
οἱ νῦν ἀνθρώποι, de nu levende Mennesker.
νὺξ, νυκτός, ἡ, Nat, lat. nox.
Νορικον, τὸ, Noricum, et Strög af det sydlige Tydskland.
νῶτον, τὸ, Rygg. df.
νωτοφορέω, bærer paa Ryggen (νωτόν). df.
νωτοφορία, ἡ, Bæren paa Ryggen.

Ξ.

Ξενοδίππη, ἡ, nom. proprie.
Ξευδός, ἡ, ὁν, guul, blond.
Ξαίνω, (ξαω), kradser f. Ex. Uld.
Ξένη, ἡ, neml. γυνή, et fremmed Fruentimmer; ell. γη, fr. Land. (sem. af ξενος).
Ξενιάδης, σ, nom. proprie.
Ξενιτεύω, (ξενος), reiser i fremmede Lande, -udenlands.
Ξενοκράτης, εος, nom. proprie.
Ξενοκτρέω, (κτεινω), offrer Fremmede. af
Ξένος, σ, δ, en Fremmed.
Ξενόφων, αντος, nom. proprie.

Ξενόλ-

Ξενόλλιον, τὸ, dimin. af ξενος.
Ξέρξης, σ, Xerxes, nom. proprie.
Ξηρός, ἀ, ὁν, tør.
ΞιΦίνης, εος, δ, ἡ, (αρω), bevæbnet med Sværd. af
ΞιΦος, εος, τὸ, et Sværd.
Ξόσανη, τὸ, (ξεω), Snittet Billedverk; et Billeder.
Ξυγκυκάω, (συν, κυκω), sammenblander, forvirrer.
Ξύλινος, η, ον, af Træe. af
Ξύλον, τὸ, Træe, Brænde, lat. lignum; et Bret; en Kölle.
Ξυμβαίνω, (συν, βαινω), indtreffer, hænder sig.
Ξύνεσις, εως, ἡ, (ξυνεω, ξυμημι, af συν), Forstand.
Ξυνήθης, ες, δ, ἡ, (ηθος), sædvanlig, vant.
Ξυνίσημι. S. συνισημι.
Ξυριέω, rager Skæget. af
Ξυρόν, τὸ, Ragekniv.

O.

'Ο, ἡ, τὸ, den bestemte Artikel, -en, -et, den, det.
οἱ μὲν — οἱ δὲ, den ene — den anden. τὸ μὲν — τὸ δὲ, ell. τὸ μὲν — ἔτερον δὲ, det ene — det andet.
Ξαρισῆς, σ, δ, Sellkabsbroder, Kammerat, (af οαρος d. f. f. διμιλια).
Ξθόλδης, σ, δ, en Obol, en liden Mynt, hvoraf der gik 6 paa een Drachme; omrent 10 a 12 Penninge af Værdie.
Ξγδοκηνοντα, 80. af
Ξγδοος, όη, οον, (οντω), den ottende.
Ξγκάομηαι, brøler, skryder (som et Eisel).

θέεύω, (*οὐδος*), gaaer, reiser.

θῆγεω, (*αγω, θηγεωμαι*), anfører paa Veyen (*όδος*), viser Vey, leder.

θεοπορέω, (*περος, πορευω*), reiser, vandrer. og οὐδοι πορία, ἡ, en Reise. af

όδος, ὁ, ἡ, en Vey.

όδοντς, ὄντος, ὁ, en Tand.

όδύνη, ἡ, Smerte. *df.*

όδυνηρός, ἀ, ὁν, (*οδυνη*), smertelig; förgelig.

όδύρομαι, begræder, beklager.

Οδυσσεὺς, ἥως, ὁ, Ulysses.

όθεν, (*ὅς* relat.) hvorfra; derfra.

όθυτος, α, ον, fremmed.

Οἰαγρος, ε, nom. *propri.*

οἴξ, ανος, ὁ, et Skibsroer.

Οἰδίπους, ποδος, Oedipus.

οἶκεία, ἡ, (*οικος*), Hjem.

οἶκεῖος, α, ον, hvad der henhører til Huset eller Familien; eyendommelig; egen (*lat. proprius*); hensigtsmæslig. *ei οἶκεῖοι*, Slægtninge; Landsmænd.

οἶκέτης, ε, δ, som er i samme Huus (*οικος*); Huus-folk; en Træl.

οἶκω, (*οικος*), beboer. *oi οἶκετες*, Beboerne. *P.* οἶκεται, har en vis Indretning, Belkaffen-hed. *ἡ οἶκεται* (*peml. γη*), den beboede Jord.

οἶκήσιμος, δ, ἡ, (*οικεω*), beboelig.

οἶκησις, εως, ἡ, (*οικεω*), Bopæl.

οἶκητωρ, ορος, δ, (*οικεω*), Beboer.

οἶκια, ἡ, (*οικεω*), Huus.

οἰκεῖ-

οἰκίδιον, τὸ; et lidet Huus (*οικος*).

οἰκοδομέω, bygger (*δεμω*) et Huus (*οικος*).

οἰκοδεν, (*οικος*), hjemmesra.

οῖκοι *S.* οικος.

οἰκονόμος, δ, ἡ, (*οικος, νεμω*), Huusbestyrer. og οἰκονομία, ἡ, Oekonomie, Sparførmelighed.

οἰκόπεδον, τὸ, (*πεδον*), en Byggeplads. af

οἶκος, ε, δ, et Huus. οῖκοι ἴδιοι, Privathuse. *Advis cīkoi*, hjem, hjemme. (*egentl. en gammel Dativ af οικος*).

οἰκουρος, δ, ἡ, (*οικος, ουρος*), som vogter Huset; huuslig.

οἰκτείω, har Medynk.

οἰκτιρμός, ε, δ, Medynk.

οἶμαι, (*οιω, οιμι*), mener.

οἰνοποΐα, ἡ, (*ποιεω*), Viintilbereedning. af

οἶνος, ε, δ, Viin.

οἰνόφλυξ, γος, δ, ἡ, som flyder (*Φλυω, Φλυξ*) *ell.* skyller over af Viin (*οινος*), en Drukkendbold, Drunker.

οἰνοχόος, ε, δ, (*οινος, χεω*), Viinskjenker.

οἴος, οἴα, οἴον, lat. *qvalis*, (refererer sig til τοιος og τοιοτος, lat. *talis*); af hvilken Art; hvilken.

οἴον, hvor skjont, vigtigt, lastværdigt o. s. v. *og/aa d.f.s. ος*, saasom, som for Exempel. οἴον τε εἰμι (*med påafolg. Inf.*) jeg er i Stand til. οἴον τε εἰσιν, det gaaer an, er muligt.

οἴσδε, ε, δ, en Piil.

οἰχομαι, f. οἰχήσομαι, gaaer bort; döer.

οἰτομημαῖος, α, ον, (*μην*), otte Maaneder gammel. af

ἐλέθριος, α, ον, fordærvelig, ødelæggende. *af*
ἐλεύθερος, ε, δ, (οἰων, ολύμπι), Fordærvelse, Öde-
læggelse.

ἐλίγος, η, ον, liden, ringe. *pl.* ἐλίγοι, faa. ἐλίγε
og ἐλίγη δεῖν (*neml. δέσε*), næsten. μετ' ἐλί-
γον, inden kort Tiid. πρὸς ἐλίγον, lidet.
κατ' ἐλίγον, lidt efter lidt, efterhaanden.
ἐλιδέω og ἐλιδαίνω, glider, smutter; geraader, for-
falder i Noget.

ἐλιδήρος, α, ον, (ελιδέω), flibrig.

ἐλκάς, ἄδος, ή, (ελκω), Lastskib, Fragtskib.

ἐλύμι, fut. ἐλέσω, ødelægger, fordærver; *neutr.*
omkommer, gaaer til Grunde.

ἐλμός, ε, δ, en Morter.

ἐλονέω, hujer; hyler, jamrer.

ἐλος, η, ον, heel, ganske. τὰ ἐλα, det Hele.

ἐλοσθήρος, δ, ή, heel (ἐλος) af Jern (*σιδηρος*).

ἐλοσχερῶς, ganske, aldeles.

ἐλόχρυσος, δ, ή, heel af Guld (*χρυσος*).

Ολυμπία, ή, en Stad i Elis. Ολύμπιος, ια, ιον,
olympisk, fra Olymp (Ολυμπος). τὰ Ολύμ-
πια, de olympiske Lege. Ολυμπιονίης, ε, δ,
Seyervinder i de olympiske Lege.

Ολυμπος, ε, δ, et Bjerg i Theffalien.

Ολυνθός, ε, ή, en Stad paa Halvøen Pallene.

ἐλως, ganske og aldeles, overhovedet. σκετι ἐλως,
aldeles ikke mere.

ἐμαλός, η, θν, jevn, lige. *Adv.* ὑμαλώς, paa en li-
geformig Maade.

Ομβρική, ης, ή, (*neml. γη*), Umbrien i Italien.

ἐμβρος, ε, δ, Regn.

Ομηρος, ε, Homerus.

ἐμιλέω, med *Dat.* omgaaes med, har Samkvem,
Fælledslikab med, nyder Eens Omgang.
ἐμιλητῆς, ε, δ, (ομιλεω), Selskabsbroder, Omgangs-
ven, Ven, Discipel.

ἐμιλία, ή, (ομιλεω), Omgang.

ἐμίχλη, ή, Taage.

ἐμικα, ατος, τδ, (οπτοματ), Öie.

ἐμινύω og ὑμνυμι, ell. ὑμόω, hνf. fut. ὑμόσω, pf.
ἄμονα og ὑμάμονα, fværger.

ἐμοεὐηῆς, εος, δ, ή, (έμει, εὐηης), af samme Nation.

ἐμοιος, α, ον, lignende, liig. *Adv.* ὑμοίως, paa lig-
nende Maade, ligefaa.

ἐμοιότης, ητος, (όμοιος), Liighed.

ἐμοιόω, gjør liig (όμοιος).

ἐμολογέω, egentl. figer tilligemed en anden (έμει
λεγω), ε: figer ja til, bejaer; tilstaaer; be-
kjender; samtykker. ὑμολογημενα, overeens-
stemmende, erkjendt, afgjort.

ἐμονοέω, (έμει, νοος), er eensfindet, eenig.

ἐμορέω, grændser til. *af*

ἐμόρος, ε, δ, ή, (έμει, όρος), nærgrændsende, Naboe.
ἐμότεχνος, ε, δ, ή, (έμει, τεχνη), som driver samme
Kunst ell. Haandværk.

ἐμοῦ, tillige.

ἐμόωδ. ομνυμι.

Ομφανίτης, δ, (ομφαξ), Tilnavn til Bacchus.

ΟμΦάλη, ης, nom. propr.

ἐμφαλός, ε, δ, Navle.

έμφαξ,

- Ἐμφάξ, ακος, δ, ἡ, umoden Drue.
 Ἐμάνυμας, δ, ἡ, (έμις, ονόμα), af lige Navn.
 Ἐμας, dog, alligevel.
 Ἐναρ, τὸ, en Dröm.
 Ἐνειδίζω, spottet, bebreider. *P.* Ἐνειδίζομαι, der gjøres mig en Bebreidelse af. *af*
 Ἐνειδος, εος, τὸ, Skam.
 Ἐνειρος, ε, δ, en Dröm.
 Ἐνημι, f. ἐνήμω (af ονεω), hjelper, nytter.
 Ἐνδος, ε, δ, Dynd, Skarn.
 Ἐνινημι, d. f. ονημι.
 Ἐνομα, ατος, τὸ, et Navn.
 Ἐνομάξω, nævner.
 Ἐνόμασθ, ἡ, δυ, benævnet; berömt.
 Ἐνος, ε, δ, et AEfel.
 Ἐξος, εος, τὸ, AEddike.
 Ἐξδι, εῖα, δ, skarp.
 Ἐπάξω, giver, meddeler.
 Ἐπη, paa hvad Maade.
 Ἐπη, ης, ἡ, Aabning, Hul.
 Ἐπιθευ, bag til, paa Ryggen.
 Ἐπιθιος, ε, ον, som er bag til (οπιθευ). πόδες Ἐπιθιοι,
     Bagfödder.
 Ἐπίσω, baglends, bagved. εἰς τούπισω, tilbage.
 Ἐπλίξω, (έπλου), bevæbner.
 Ἐπλισμός, ε, δ, (έπλιξω), Bevæbning.
 Ἐπλομαχέω, (μαχη), strider med Vaaben. *af*
 Ἐπλου, τὸ, Vaaben.
 Ἐπλοπούα, en Vaabensmedde, Vaabensmeddens
     Verksted.

- ἐποῖος, ε, ον, (refererer sig til τοιος), lat. qvalis,
     ihvordan, paa hvad Maade det end er.
 ἐπέσος, ε, ον, hvor stor; hvor mange, relativ. ἐπέσα
     istedetf. ἡ.
 ἐπόταν (ɔ: ἐποτε αν), naarsomhelst.
 ἐπότε, naar, relativ.
 ἐπου, hvor, relativ.
 ἐποτέρως, paa hvilken af begge Maader, relativ.
     δ. ἔχει, om dette eller hiint er sandt.
 ἐπτάω, syder, steget, koger.
 ὑπτιω ογ ὑπτομαι, pf. ὑπτα οг ὑπωπτα, seer.
 ἐπώρα, ἡ, Efteraar, Höft.
 ὕπως, at, for at.
 ὕφασις, εως, ἡ, Seen, *Blik, Oiekaft, Oie. *af*
 ὕφω, impf. ὕφων οг ἐάρων, pf. ὕφανα οг ἐάρανα, seer.
 ὕργανον, τὸ, et Instrument.
 ὕργη, ἡ, Vrede.
 ὕργιζομαι, bliver vreed.
 ὕρεινός, ἡ, δυ, (օρος), bjergig. ἡ ὕρεινή (γῆ), Bjerg-
     egn, den bjergfulde Deel af Landet.
 ὕρειος, δ, ἡ, som boer paa Bjergene (օρος).
 Ὑρέης, ε, Orest, nom. propri.
 Ὑρέια, ἡ, Tilnavnt til Artemis.
 ὕρθιος, ε, ον, οғсаа δ, ἡ, opreist, opret, stiel.
 ὕρθως, adv. *af* ὕρθος, ret, rigtig. δ. λέγειν, have Ret.
 ὕριξω, (օρος), begrændser; bestemmer; fastsætter.
 ὕρκος, ε, δ, en Eed.
 ὕρμάω, driver til, tillkynder, sætter i Bevægelse;
     neutr. iler. ὕρμ. ἐπι τι, forfalde til, geraade i. ὕρμάσαι (om en Flod), udspringer.
 ὕρμέω,

- ὅρμεω, ligger i Havn. *af*
 ὅρμος, ὁ, Skibets Ankerplads, Havn.
 ὅρνεον, τὸ, en Fugl.
 ὅρνις, θόσ, ὁ, en Fugl.
 ὅροθίτης, σ, som ligner AErter. *af*
 ὅροβος, σ, ὁ, en Aert.
 ὅρόδαμνος, σ, ὁ, en Green.
 ὅρος, εος, τὸ, et Bjerg.
 ὅρος, σ, ὁ, Grændse.
 ὅροφος, σ, ὁ, et Tag.
 ὅρψιδεω, stikker af Frygt (ὅσος) Halen (ὤρρος) mellem Benene; overh. frygter.
 ὅρτυξ, υγος, ὁ, en Vagtel.
 ὅρυχα, ἡ, Riis, en Plante og Frugt.
 ὅρυσσω, graver, op- udgraver.
 ὅρφανος, ἡ, ὄν, berövet sine Forældre, fader- og moderlös, lat. orbus.
 Ὅρφευς, εως, ὁ, nom. propr.
 Ὅρχεομαι, dandser. *df.*
 Ὅρχησις, ἡ, (ορχεομαι), Dands.
 Ὅρχησιδος, ἡ, ὄν, henhörende til Dandsen (ορχησις).
 ο. μελος, Dandsmelodie.
 ὅς, ᾧ, ὁ, pron. relat. hvilken, som, der.
 ὅτις, ὥτις, ὁ τι, hvilken ell. hvadslomhelst, hvilken, hvilket, *ligef. Foreg.*
 "Οσκοι, αν, οι, et Folk i Campanien.
 ἔσμη, ἡ, Lugt (*af οὐσια*).
 ὕσος, ᾧ, ου, saa stor som, saa meget som. ὕσοι, αι, α, saamangelsom, alle de der. ὕσῳ (*med compar.*) jo mere, (*i Relation til τοστῷ*, *med*

- medstio mere). ὕσον med et *Adjectiv* forstærker Samme (*liges. i lat. qvam ved Superl.*) f. Ex. θαυμάσων ὕσον, ganske beundringsværdig. δέλιγον ὕσον, kun lidet. — med et paafølg. Talord; henimod, omrent. ὕπερ, ὑπερ, ὅπερ, (*af ὅς*), hvilken, hvilket.
 ὕπεριον, τὸ, Bælgfrøgt.
 "Οστα, ης, ἡ, et Bjerg i Thessalien.
 ὕπρακον, τὸ, en Skal.
 ὕταν, (ο: ὕτε αυ), naar.
 ὕτε, naar, da. ἔτδ (ο: εἰς) ὕτε, der er en Tid naar,
 ο: undertiden.
 ὕπι, at; fordi. *men ὁ τι, neutr. af ὕσις.*
 ὕπου (*af det ubrug. ὕτος*), d. f. f. οὕτινος, gen. *af*
 ὕσις. μέχρις ὕτος, indtil at, saa længe til. ὕτῳ
ligel. f. ὕτινι. ἐφ' ὕτῳ, hvorover.
 οὐ, οὐκ og οὐχ, ikke.
 οὖ, hvor, (*egentl. gen. af οὐς*).
 οὐδαμοῦ, ingensteds.
 οὐδὲ, og ikke, *lat. neque*, heller ikke; ikke engang.
 οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδὲν, (*οὐδε, εἰς*), ingen, intet.
 οὐδέτερος, α, αν, (*οὐδε, ἔτερος*), ingen af begge.
 Οὐέναφρον, τὸ, Venafrum, en Bye i Campanien.
 Οὐδιδελικία, ἡ, Vindelicien, en Deel af det nuværende Bayern og Tyrol.
 Οὐδινδοβούνη, ἡ, Vindobona, (Wien).
 Οὐιζούλας, σ, δ, Vistula, (Weichseln).
 οὐκέτι, (*οὐκ, ετι*), ikke længere, ikke mere, ikke oftere, ikke igjen.
 οὐκέν, altsaa, nu.

εὖ, altsaa, da, nu.

εὗπερ, (af ὅστερ), hvor, relat.

οὐπω, endnu ikke. οὐσον οὐπω, ikke længe derefter, strax.

οὐπάποτε, ingenfinde.

οὐρᾶ, ὄς, ἥ, Hale.

οὐράνιος, α, ov, himmelisk. τὰ οὐράνια, Himmellegemerne. af

Οὐρανὸς, ὁ, Himmel.

οῦς, ἀτὰς, et Öre.

εὐσία, ἥ, (ειμι, εν, εσα), Væsen; Eiendom, Besiddelse.

οὔτε, og ikke. οὔτε — οὔτε, hverken — ikke heller.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο, denne, dette. καὶ τέτοιος οὐτός, ταῦτα, og det, ja endog; omendlkjönt. ταύτῃ, deri. ἦ οὗτος, *Vocativ.* o du! hör! lat. heus tu!

οὔται og οὔτως, saaledes; paa saadanne Vilkaar; i en saadan Grad.

οὐχί, ikke.

ὁφεῖλω, fut. οφειλήσω, impf. ὡφειλον (af ὡφελω), er forbunden til, bør, skal, maa.

ὄφελος, τὸ, Nytte, Gavn.

ὁφθαλμός, ς, ὁ, (οπτω), et Öie.

ὄφις, εως, δ, Snog, Slange.

ὄφρης, εός, ἥ, Öienbryn; et höitliggende Sted, Forhöining, en Höi.

ὄχθη, ἥ, Strandbred.

ὄχλος, ς, δ, Folk, Mængde.

ὄχυρότης, ητος, ἥ, Fasthed. af ὄχυρος, fast. hysf. ὄχυρον. befæster.

ὄψε, sildig. df.

ὄψις, α, ov, (comp. ὁψιαίτερος, sup. ὁψιαίτατος), sildig. (af οψε).

ὄψις, εως, ἥ, (οπτω), Syn; Aafyn; udvortes Udseende. εἰς ὄψιν, for Öinene.

ὄψον, τὸ, Suul, Tilmad, Kjödmad.

II.

πάγκη, ἥ, Fælde, Snare.

παγῆς, ἴδος, Næt, Fælde.

πάγος, ς, δ, (af παγω, πηγυνμι), Iis, Frost. 2) en Höi. Πάδος, ς, Padus, Pofloden i Overitalien.

πάθημα, τὸ, Lidelse. og

πάθος, εος, τὸ, Lidelse; Følelse; Lidenkab. af πάθω, Σ. πασχω.

παιᾶν, ἄνος, δ, Kriigsang, Seiersang.

παιανίζω, synger- ifstemmer Seierslange (παιαν).

παιδαγωγός, ς, δ, (παις, αγω), et Barns Fører, Hofmester, Opdrager.

παιδάριον, τὸ, (dimin. af παις), et lidet Barn, en lille Dreng.

παιδεία, ας, ἥ, Undervisning; Dannelse; Videnskab. og

παιδεύω, (παις), underviser.

παιδὲ, ὄς, ἥ, (παιξ), Spög, Leeg.

παιδίον, τὸ, (dimin. af παις), et lidet Barn, et Barn.

παιξω, spøger, leger; gjør Noget i Spög. af

παις, παιδὸς, δ, en Dreng; en Træl.

παιώ, flaaer; stikker; saarer.

πατάνειος, δ, ἥ, (*παιων*), helbredende, som kommer fra Pæon, Lægekunstens Gud.

παλαι, fordum. οἱ παλαι (neml. γεγονότες αὐθέωποι), de Gamle, οἱ παλαιοι.

Παλαιμων, ονος, nom. propr.

παλαιὸς, ἀ, ὁν, (*παλαι*), gammel. τὸ παλαιὸν, i gamle Dage.

παλαιστρα, ας, ἥ, lat. palæstra, Bryde- ell. Fægte-skole. af

παλαιώ, brydes, kæmper.

παλίμπατις, αδος, som after (*παλιν*) bliver Barn (*παις*).

παλιν, igjen; fremdeles.

παλλω, svinger.

πάμβορος, δ, ἥ, (*πας*, παν, βορα), som æder meget, graadig.

παμπονηρός, δ, ἥ, (*πας*, παν, π.) overmaade flem.

παμφάγος, δ, ἥ, (*φαγω*) d. f. f. *παμβορος*.

παμφόρος, δ, ἥ, som frembringer (*Φερω*) alt (*πας*, παν), meget frugtbar.

Πᾶν, νος, Pan, nom. propr.

πανδημεὶ, adv. med hele (*πας*) Folket (*δῆμος*).

Πανδρόσιον, τὸ, Pandrofus's Tempel.

πανηγυρις, εως, ἥ, (*πας*, αγερω, αγυρω), høitidelig Forsamling, Fest. π. ὁ Φαλιμῶν, Öienslyst, deiligt Syn.

Παννονία, ἥ, Over- og Neder-Pannonien, (indbefattede et Stykke af Østerrig, Steiermark og Ungarn).

πανоплня, ἥ, (*πας*, ὅπλον), fuldstændig Rustning.

πανоптнс, ε, δ, (*πας*, οπτω), som seer Alt.

πανουργία, ἥ, Skjelmerie. af

πανουργός, δ, ἥ, (*πας*, εργον), som er i Stand til enhver Gjerning, Skjelmisk, lummisk.

πανταχόθεν, (*πας*, πανταχε), allevegne fra, fra alle Egne.

παντοδαπός, ἥ, ὁν, (*πας*), mangfoldig.

παντη og *παντως*, (*πας*), aldeles.

πάννυ, meget, overmaade.

παρὰ, med Genit. ved, af. παρ' αὐτῶν, ved sig selv. med Dat. ved, hos, af. med Acc. til, hos, ved, imod, i. παρὰ μικρὸν οὐ παρ' ὀλίγον, paa lidet nær, næsten. παρὰ τοσθτον, der feiler kun saa meget i. παρὰ μέρος, een efter den anden.

παραβάνω og *παράβημι* (*S. βανω*), overtræder.

παραβάλλω, (*S. βαলω*), forekaster, holder ved Siden af, imod Noget, sammenligner.

παραβάτης, ε, δ, (*παρα βανω*), som staaer ved Siden af Een paa Striidsvognen.

παράβολος, δ, ἥ, hvor man udlætter sig (*παραβαλλω*), farlig.

παραγίνομαι, kommer til.

παράγω, (*παρα*, αγω), indfører, leder til.

παραδίδωμι, f. δωσω, aor. παρέδωμα, (*δω*), overgiver.

παράδοξος, δ, ἥ, ξως adv. imod (*παρα*) Forventning (*δοξα*), uventet, besynderlig, paafaldende.

παραιτέομαι, (*παρα*, αιτω), frabeder mig, afflaaer.

παραναλέω, (*καλεω*), formaner, tillkynder, opfordrer.

παράνεμαι, (*κειμαι*), ligger ved Siden af; er henstillet forved.

παρακολουθέω, (*παρα*, *αν.*) følger, ledslager.
παραλαμβάνω; (*παρα*, *λ.*) modtager; paatager sig;
 tager i Besiddelse; faaer udleveret; optager;
 tager til med; fornemmer, erfarer.
παρανία, *ας*, *ἡ*, Söekysten. *egenl.* et *Adj.* neml.
κώρα. *af*

παράλιος, *α*, *ον*, som ligger ved (*παρα*) Havet (*ἄχες*).
παραμένω, (*μενω*), bliver ved; bliver tilbage.
παραμυθία, *ἡ*, Tiltale, Tröst, Lindring.
παράνομος, *δ*, *ἢ*, stridende mod Loven (*νομός*); som
 overtræder Loven, handler ulovligt.
παράπαν, *τὸ*, *adv.* (*ἀπας*), aldeles, overhovedet, *lat.*
omnino.

παραπλέω, *f.* -*εύσω* (*πλεω*), seiler forbi.
παραπλήσιος, *δ*, *ἢ*, som kommer nær (*πλησιον*) ved
 (*παρα*), liig, lignende.
παραπόλυμι og -*μαι*, (*παρα*, *απο*, See *ολυμι*), gaaer
 forloren.
παράσιτος, *δ*, (*παρα*, *σιτος*), som spiser hos en An-
 den, Snyltegjæst, *lat.* *parasitus*.

παρασκευάζω og -*μαι*, (*σκευη*), indretter, for- *ell.*
 tilbereder.

παράταξις, *εως*, *ἡ*, (*παρα*, *τασσω*), opstillet Hær,
 Slagtoorden, Feldtslag.

παρατείνω, (*τεινω*), udstrækker; trækker sig hen
 ved (*παρα*).

παρατίθημι, (*θεω*, *τιθημι*), forelægger, paafætter;
 lægger ved Siden af. *paff.* *τιθημαι recipr.*
 sætter forved mig, *saaſ.* *en Ret Mad.*

παραράγω (*τραγω*, *τραγω*), afæder.

παρα-

παραυτία og τὸ *παραυτία*, strax, for Öieblikket.
παραφέρομαι, (*Φερω*), föres af, -bort fra, forflaaes.
παραψυλακή, *ῆς*, *ἥ*, (*Ψυλασσω*), Opbevaring, at man
 gjemmer Noget for Een, Bevogtelle.
παραψύομαι, (*ψύω*), voxer ved Siden af (*παρα*).
παραχρῆμα, *adv.* strax.
παραχωρέω, (*κώρα*), overlader, lader være i Eens
 Magt og Villie.
πάρδαλις, *εως*, *ἢ*, Pantherdyr.
παρεγγυάω, (*παρα*, *εγγυω*), indhændiger, overle-
 verer; befaler.
παρεδρεύω, (*παρα*, *εδρα*), sidder ved Siden af, er
 Biesidder.
πάρειμι, (*παρα*, *ειμι*), er hos, er nærværende. *οἱ*
παρόντες, de Nærværende.
πάρειμι, (*παρα*, *εῖμι*, *ἴω*), gaaer forbi. *οἱ παρόντες*,
 de Forbigaaende.
παρεισέρχομαι (*παρα*, *εις*, *ερχ.*) smutter ind.
παρελθω *S.* *παρερχομαι*.
παρεμφερῆς, *έος*, *δ*, *ἢ*, (*εμφερης*), liig, lignende.
παρέρχομαι, (*παρα*, *ερχ.*) gaaer forbi, træder offent-
 lig op, -frem. τὰ *παρεληλυθότα*, det Forbi-
 gangne.
παρέω, og -*εωι*, *lat.* *præbeo*, rækker, tilstæder,
 forskaffer, foraarslager.
παρθένος, *ε*, *ἢ*, Jomfru.
Παρθία, *ἥ*, *ἱ*) en Provins i det persiske Rige. 2)
 det parthiske Kongerige.
παρίημι, *f.* *παρήσω*, (*παρα*, *έω*, *ίημι*), lader gaae for-
 bi; løsner, affspænder, flapper.

παρίση,

παρίση, adverbial. (*παρα*, *ισος*), næsten lige.
παρίσιμη, (*παρα*, *σω*, *ισημη*), stiller ved Siden af.
impf. *παρέσην neutr.* staer ved Siden af.
Παρανασσος, δ, et *Bjerg i Landskabet Phocis.*
παροδίτης, ε, δ, (*παρα*, *δδος*), en Forbireisende.
πάροδος, ε, ή, Overgang; Forbimarsch, Parade.
παροικέω, (*παρα*, *οικος*), boer i Nærheden.
παροιμία, ή, (*οινος*), en i Drukkenkab udviist flet
 Opsörel; Mishandling.
παροξύνω, (*οξυς*), Skærper; ansporer; ophidser.
παρουσία, (*παρειμι*, -ων, -ουσα), Nærværelse, nærvæ-
 rende Tiid.
παρόρθησία, ή, (*παν*, *ρω*, *ρησις*), Frimodighed.
παρωκεανίτης, ε, δ, som boer ved (*παρα*) Oceanet
 (*ωκεανος*).
πᾶς, *πᾶσα*, *πᾶν*, ganske heel, enhver, al, alle.
παντες, enhver Mand.
πᾶσχω, *impf.* *ἐπαθον*, *fut.* *πείσομαι*, *pf.* *πέποιθα*, (*af*
παθω, *πειθω*, *ποιθω*), lider, befinder mig i
 en vis Tillstand. *δεινὰ π.* lider store Besvær-
 ligheder. *αισχρα π.* vederfares en skændig
 Behandling.
πάταγος, δ, Allarm, Stöi, Skrald. *af*
πατέσσω, Plaaer, bækker.
πατέω, træder, beträder.
πατήρ, gen. *έρος* og *πατρὸς*, δ, Fader. *df.*
πατρίος, δ, ή, *lat.* patrius, fædrene-, arvet.
πατρὶς, *ἴδος*, ή, neml. γῆ, Fædreneland, *lat.* pa-
 tria (terra).

πατρῷος, δ, ή, *d. f. f.* *πατριος.*
παῦρος, *lat.* paucus, paulus, liden, faa.
Παυσανίας, ε, *nom. propri.*
παύω, standser en Ting, bringer Den til at op-
 höre, ender, tilbageholder. *P. -ομαι, med*
Genit. ophörer.
Παφλαγονία, ή, et *Landskab i Lilleasien.*
παχύνω, gjør fast, tyk. *af*.
παχύς, εῖα, δ, tyk, tæt.
πεδῶα, binder.
πεδη, ή, (*πεδῶα*), Baand.
πεδίας, ἀδος, ή, en Slette.
πεδίλιον, τδ, Saalle, Skoe.
πεδίνος, ή, δν, jevn. *af*.
πεδίον, τδ, Mark, Slette.
πεδός, ή, δν, og *adv.* *πεζ*, til Fods, til Lands.
πειθαρχέω, (*πειθομαι*, *αρχη*), adlyder, lystrer. *af*.
πειθω, *pf.* *πεποιθα*, overtalter. *P. -ομαι*, adlyder.
πεῖρα, ή, Forsøg (*πειρω*).
Πειραιεὺς, εως, δ, Havnene Piraeus ved Athen (acc.).
Πειραιά contr. *Πειραιᾶ*.
πειρατὴς, ε, δ, Söeröver, *lat.* pirata.
πειρών, *lat.* perior, experior; sætter paa Pröve,
 forlöger, frister. *P. -ομαι*, över mig, prö-
 ver paa, forlöger.
πελαγίζω, ligner Havet. *af*
πελαγός, εος, τδ, Hav.
πελαργός, ε, δ, en Stork.
πελειὰς, ἀδος, ή, en Due.
πελεκάνη, ἄνοις, δ, en Pelikan.

πελεμας, εως, δ, en Øxe.
 Πελιας, ς, nom. prop.
 πέλμα, ατος, τδ, en Saalle.
 Πελοπονησοι, ων, Indbyggere i Peloponnes.
 πέλτη, ἡ, et let Skjold, lat. pelta.
 πέλω og πέλομαι, er, bliver.
 πέμπω, sender, kaster.
 πένης, ητος, δ, fattig.
 Πενθεύς, εως, nom. prop.
 πενθέω, førger, beklager.
 πενία, ἡ, (πενης), Fattigdom.
 πενιχρός, ἀ, ὁν, (πενια), fattig, trængende.
 πένομαι, er fattig (πενης).
 πεντακισχίοι, αι, α, 5000.
 πεντακόσιοι, αι, α, 500. af
 πεντε, fem. df.
 πεν্তηκοντα, 50.
 πεντηκοντάρος, ς, ἥ, (πεντηκοντα, ερω, ερεσσω) neml.
 νως, et 50aaret Skib.
 πεπέρος, δ, ἥ, moden.
 πέπλος, ς, δ, Slør, Gevand, Klædebon.
 περ i Forbindelse med δσα og οια udtrykker det latinske cunque. δσατερ saa meget som kun.
 πέρα, paa hin Side; ud over Noget. πέρα τδ μέτρω,
 overmaade, over al Maade.
 περαιώ, sætter (en Anden) over paa hin Side,
 (περα); P. -օμαι ell. -άψημι, lader mig sætte
 over, sætter over (en Flod f. Ex.)
 περάω, act. og neutr. sætter- gaaer-farer over (περα).
 Πέργαμον, τδ, og τα Πέργαμα, Trojas Borg.

πέρδιξ,

πέρδιξ, ιος, δ, ἥ, Agerhöns.
 περι med Genit. over, af, om. Omfkrivende: τα
 περι τῆς Κίρκης Φάρμακα, Circes Tryllemidler.
 med Dativ. med. med Accus. om, omkring, henimod. οι περι τινα: 1) de der omgive en Person, hvad enten man undtager ham eller regner ham med. 2) Personen selv allene, eller saadanne Folk som den Person.
 περιαιρέω, (αιρω), aftager noget som er lagt omkring (περι), s. Ex. en Krands.
 Περίανδρος, ς, nom. prop.
 περιάπτω, (άπτω), hester omkring, hænger omkring, tilknytter.
 περιβάλλω, lægger omkring (περι), omvikler. P.-օμαι,
 er beklædt.
 περιβάλλος, δ, ἥ, (βοη), som der raabes om, berømt.
 περιβολή, ἥ, (περιβάλλω), Omkastning af en Kappe,
 som man tager paa; Klædning.
 περιβολος, δ, (περιβάλλω), Omkreds, Omfang, Omgivelle, Muur.
 περιγύνομαι, er tilovers (περι). περιγύνεται μοι τι, jeg
 har en Fordeel.
 περιδειπον, τδ, Liig- ell. Begravelsesmaaltid.
 περιδέω, binder omkring (περι), forbinder. P.-օμαι,
 recipr. binder omkring mig. περιδεῖσθαι τὸν
 πόδα, forbinder sin Fod.
 περιεῖδω, (ειδω), overseer, forlømmer.
 περιειμι, περιώ, (ειμι, ω), gaaer omkring.
 περιέρχομαι, kommer- gaaer omkring (περι).
 D d 2

περιέ-

περιέχω, omfatter, omgiver.

περιένυμι, f. -ξωσω (ξω), omgjorder.

περιῆσημι, (ισημι), stiller omkring. *οἱ περιεικότες*, de Omstaaende.

περικαλλῆς, ἔος, δ, ἥ, (καλλος), meget skjön.

περικειμαι, ligger omkring (*περι*).

Περιελής, εως, nom. *proprietate*.

περικόπτω, (κοπτω), afslugger, afflaaer.

περιευλίομαι, (κυλω), vælter mig omkring (paa Noget).

περιλείπομαι, (λειπω), efterlades *ell.* bliver tilovers.

περιλιχύομαι, (λιχυω), slykker omkring, beslikker.

περίμετρος, ϖ, ἥ, (μετρον), Omlöb, Omvöb, Modulation.

περιοικέω, (οικος), boer-beboer- bebygger omkring.

περίοικος, δ, ἥ, (οικος), omkringboende.

περιօράω, (օρω), overseer, bekymrer mig ikke, er ligegyldig ved.

περιουσία, ἥ, (περι, ειμι, ων, ςσα), Overflod, Fylde, Formue.

περιπαθῶς, (παθος), heftigen, opbragt, i Vrede.

περίπατος, δ, (πατος), Omkringgang, Spadleregang.

περιπέτομαι, -πέταμαι, *οἱ περιπταμαι*, f. -πτήσω, (πετω,

πτεω, πτω, πτημι, πτημι), flyver omkring.

περιπίπτω, f. -πεσθμαι, *impf.* -ἐπεσσον, (af πτεω, πεσω, πτω), falder- geraader i, paadraager sig.

περιπλέω, fletter- vinder omkring (*περι*). *P.* ομαι, fletter ς; fletter mig-, klynger mig omkring.

περιπλέ-

περιπόθητος, δ; ἥ, (περι, ποθεω), som man længes meget efter, -inderligent ønsker.

περιποιέομαι, forhverver.

περιπολέω, gjennemvandrer, drager igjennem.

περιρρέω, f. -ρέσω, (περι, ρεω), omströmmmer.

περιρρόγνυμι, (περι, ρηγω, ρηγνυω) f. -ρέξω, fönderbryder.

περιρρύνεω, (περι, ρυεω), flyder- smelter rundt omkring af.

περισημόπεω, skuer omkring (*περι*) efter.

περισερά, ἥ, en Due.

περισρέφω, vinder *ell.* snoer omkring (*περι*); opträk- ker saaf. *Strænge paa et Instrument.*

περισυλλώ, (συλλω), beröver, udplyndrer.

περισάχω, (σαχω), frelser, redder.

περιτέινω, f. -τενω, pf. -τέταμα, *paff.* -τέταμαι, (ταω, τανω, τενω, τεινω), spænder omkring paa.

περιτέμνω, f. -τεμω, *impf.* -τέταμον, (ταμω, τεμνω), affækterer.

περιτίθημι, f. -θησω, (θεω, τιθημι), sætter omkring; omdeler, beklæder; udstiller.

περιττός ογ -σσός, ἥ, δν, overflödig. *περιττότερον*, for- trinlig, rigelig.

περιτυγχάνω, (περι, τ.) *med Dat.* stöder paa Noget; treffet sammen med.

περιφέρω, bærer omkring (*περι*). *P.* -ομαι, dreier sig omkring.

περίφυμι ογ -φύομαι, voxer omkring, holder sig ved, omfavner.

περιχαρῆς, ἔος, δ, ἥ, (χαρω), meget glad.

περι-

περικέω, *f.* -χεύσω, (*χεω*), gyder omkring.
 περικορεύω (*χορος*), dandser omkring.
 περικρίω, besmører rundt omkring (*περι*).
 περιχυσόω, (*χυσος*), forgylde.
 Περσαίπολις, *εως*, Persepolis i Persien.
 Περσεύς, *εως*, *nom. propn.*
 Περσεφόνη og Περσεφόνη, *ἡ*, Proserpina.
 Πέρσης, *ς*, *δ*, en Perser.
 Περσίς, *ἰδος*, *ἡ*, Persien.
 περσικός, persisk. κολπος *π.* den persiske Havbugt.
 πέρυσι, ifjor, Aaret før.
 πέσσω *S.* πέττω
 πέσσω *S.* πιπτώ.
 πετεινός, *ς*, *δ*, en Fugl. τὰ πετεινὰ, bevingede Væsner. *af*
 πέτραι og πέτραι, (*πετω*, *πετω*), flyver.
 πέτραι, *ἡ*, en Steen, Klippe.
 πετραῖος, *ω*, *ou*, som voxer paa Klipper (*πετρα*).
 πετράδης, *εος*, *δ*, *ἡ*, som en Steen *ell.* Klippe (*πετρα*), stenet.
 πέττω og πέσσω, koger; fordöier.
 πεύκη, *ἡ*, Græentræe.
 Πήγασος, *ς*, *nom. propn.*
 πήγη, *ἡ*, en Kilde.
 πήγνυμι, *f.* πήξω (*παγω*, *παγω*), gjør stiv - fast. *pf.*
 πεπιγγα og *imprf.* ἐπάγγην, *paff.* er bleven stiv.
P. νυμαι, bliver stiv; - fast, stivnes, fryser.
 πῆδων, Springer, dandler.
 πῆδημα, *τὸ*, (*πηδω*), Spring, Dands.
 πηκτίς, *ἰδος*, *ἡ*, en Lire,

Πηλεὺς, *εως*, *nom. propn.*
 πηλός, *ς*, *δ*, Dynd, Skarn; Leer.
 Πηνεὺς, *ς*, *Peneus*, en Flod i Thessalien.
 πῆξις, *εως*, *ἡ*, (*παγω*, *παγνω*), Stivning, Frost, Is.
 πῆρα, *ἡ*, *lat.* pera, Pose, Sæk.
 πῆρώ, (*πηρος*), lemlæster.
 πῆρωσις, *εως*, *ἡ*, (*πηρω*), Beskadigelse af noget Lem
ell. af nogen Sands; Synets Berøvelse.
 πῆκυς, *εως*, *δ*, Albue; Alen.
 Πιερία, *ἡ*, et Landskab i Thracien.
 πίδηνος, *ς*, *δ*, en Abe.
 πίδος, *δ*, et Fad, en Tonde.
 πικρός, *ἄ*, *δν*, bitter.
 πιμελὴ, *ἡ*, Fedt.
 πίνα, πίνη, πίνυα, πίνη, *ἡ*, *lat.* pinna, en Art to-
 skællet lang Søelkjæl *ell.* Musling, som
 hester sig i Bundens af Havet med et Slags
 Silketraader, som samles og spindes til
 Klæder.
 πινακίς, *ἴδος*, *ἡ*, en liden Tavle (*πινακ*) til at skri-
 ve paa.
 Πίνδαρος, *ς*, *nom. propn.*
 πινοτήρας, *ς*, *δ*, (*τηρεω*), *lat.* Pinoteras, Bevogter af
 Skælfilken πινα.
 πίνω, *f.* πίομαι og πιθμαι, *imprf.* ἔπιον, *pf.* πέπωμαι,
 (*caf πιω*, *πω*), drikker.
 πιπράσκω, *f.* πράσω, *pf.* πέπραμα, *paff.* πέπραμαι,
 (*πρω*) sælger.
 πιπτώ, *fut.* πεσθμαι, *imprf.* ἔπεσον, *pf.* πέπτωμα (*πετω*,
 πεσω, πεσω, πετω, πτω), falder.

πίσις, *εις*, *η*, Troe, Troværdighed; det der gjør en Ting troværdig.

πισδς, *η*, *δυ*, tro, tilforladelig.

Πιτανδς, *α*, nom. propr.

πίτυρον, *α*, *τό*, Klid.

πίω S. *πινω*.

πίων, *ονος*, *δ*, *η*, feed.

πλάσγω S. *πλησσω*.

πλακέσις, for *-κόενς*, contr. *-θενς*, *-θεσ*, gen. *-θεντος*, *-θντος*, en Kage.

πλανάσμαι, vanker. flakker om.

πλάξ, *απός*, *η*, en Tavle, Skive.

πλάσης, *α*, *δ*, en Danner, Kunstner, (*af πλασσω*, danner, former).

πλασιμή, *η*, neml. *πεχυν*, (S. *πλασης*), den dannende Kunst.

Πλαταιαι, *ων*, Platææ, en Stad i Grækenland.

πλάτανος, *η*, lat. *platanus*, Løntræe.

πλατεῖα, S. *πλαταις*.

πλάτος, *εος*, *τό*, Bredde. og

πλατύω, gjør bred, udbreder. *P. -ομαι*, udbreder mig. *af*

πλατὺς, *εια*, *δ*, breed. *df. fem. πλατεῖα*, *η*, neml. *οδος*, *subst. o*: en Gade, lat. *platea*.

Πλάτων, *ωνος*, Plato', nom. propr.

πλέγμα, *ατος*, *τό*, (*πλεω*), det Flettede, Fletning.

πλέδρον, *τό*, et *Længdemaal af 100 Fod*.

πλεισος, superl. *af πολυς*. *df. τό πλεισον*, mestendeels.

Πλεισωναξ, *αντος*, nom. propr.

πλειων, *ονος*, *δ*, *η*, neutr. *πλειον* og *πλέον*, (*comp. af πολυς*), meer, fleer. *πλέον* *ἔχειν*, have Fordeel. plur. nom. *πλείουες* og acc. *-ονας*, contr. *πλείσς*, neutr. *-ονα*, contr. *πλείω*. *πλεκτάνη*, *η*, (*πλεω*), Havpolypernes Fodder eller Arme.

πλεон S. *πλειων*.

πλεονεκτώ, (*πλεον*, *εχω*), vil have mere, er havefyg, gjerrig.

πλευρά, *η*, og *πλευρὸν*, *τό*, en Side.

πλέω, f. *πλεύσω*, seiler, er til Søes.

πληγή, *η*, lat. *plaga*, et Slag. *af*

πλήγω, (*πλεγω*) *d.f.s. πλησσω*, *pass. πλήγημι*.

πλήθος, *εος*, *τό*, Mængde, Fylde, (*af πλεω* fylder).

πληθώ, (*πληθω*), er fuld.

πληθω, (*πλεω*), fylder; er fuld.

πλῆκτρον, *τό*, en Pind ell. Instrument til at flaae (*πληγω*, *πλησσω*) Citharen med, en Plekter, lat. plectrum.

πλημμελεια, (*πλην*, *μελος*), Feil i Melodien, Dis-harmonie; *df. overh.* Feil, Forseelse.

πλημμυρὶς og *πλημμυρὶς*, *η*, Oversvømmelse.

πλὴν, foruden. *πλὴν ἀλλὰ*, men dog. imidlertid dog.

πληρώ, gjør fuld (*πληγω*), fylder, opfylder.

πλησίον *adv. nær.* *δ πλησίον*, Naboe, Næste.

πλήσσω og *πλήττω*, f. *ξω*, *impf. ἐπλαγον pass. ἐπλέγην*, (*af πλεγω*, *πληγω*), Flaaer, saarer.

πλίθως, *δ*, Teglsteen.

πλοῖον, *τό*, (*πλεω*), Skib.

πλόκαμος, *δ*, (*πλεω*), Hætet Haar. 2) Polypens Arme.

πλόος *contr.* πλέει, (πλεω), Seilads, Skibsfart.

πλούσιος, α, ον, riig. og

πλουτέω, er riig. og

πλουτίξω, beriger. af

πλοῦτος, δ, Riigdom.

Πλούτων, ωνος, δ, Pluto, *nom. propri.*

πλύνω, flukker, afvasker.

πνεῦμα, ατος, τὸ, Vind; Aande. af

πνέω, f. πνεύσω, blæser, aander.

πνίγω, kvæler.

πάα, ας, ἦ, Græs.

ποδάκης, ἑος, δ, ὡς, hurtig (*ωνυς*) til Føds (*πους*) rask.

df. ὡς ποδάκεια, ὡς, Raskhed, Hurtighed i at løbe.

ποθεινός, η, ὀν, som man længes efter, ønsket, at træet. af

ποθέω, (ποθος), længes efter, ønsker, elsker.

ποτή, hvorhen. ποτή ποτε, hvorhen dog i al Verden.

ποιέω, gjør, forfærdiger. εὐ π. handler vel. ποιεῖσθαι επιμέλειαν, bærer Omsorg.

ποίημα, ατος, τὸ, (ποιεω), poëma, et Digit, Poëm.

ποιητής, ε, δ, ογ π. ἀνὴρ, (ποιεω), en Digter.

ποιητικός, ἡ, ὀν, (ποιεω), som gjør, -forskaffer, -udretter Noget; poëtisk. ἡ ποιητική neml. τέχνη Digtkunst.

ποικιλία, η, Mangfoldighed. og

ποικιλμα, ατος, τὸ, Udprydelse med Malerie o. d. af

ποικιλος, η, ον, lat. varius, broget; udpyntet.

ποικίλω, gjør broget (*ποικιλος*), udzirer.

ποιμενικός, ἡ, ὀν, som driver Kvægavl. af

ποιμῆν,

ποιμῆν, ἔνος, δ, en Hyrde.

ποιμηνον, τὸ, en Hjord.

ποῖος, α, ον, hvordan? af hvad Art? hvor stor? hvor stort? etc.

πολ· μέω, fører Krig. og

πολεμικός, ἡ, ὀν, ογ πολέμιος, α, ον, krigerisk, fiendsk. af πόλεμος, ε, δ, Krig.

πολιόθριξ, ἡ ὄπιχος, med graae Haar (Θριξ). af πολιός, ἡ, ὀν, graa.

πολιορκέω, (πολις, ἐρχος), beleirer.

πολιορκητης, ε, δ, (πολιορκεω), Staderobrer.

πόλις, εως, ἦ, en Stad.

πολιτεία, ἡ, Statsforfatning, Regeringsform. og

πολιτεύματι, driver Statsforretninger. og

πολιτικός, ἡ, ὀν, henhørende til en Statsmand. τὰ πολιτικὰ, Statsforretninger. πολιτικῆς λέγει, underkaste sig en borgerlig Forfatning. af

πολίτης, ε, δ, (πολις), en Borger, en Indfödt.

πολλάκις, (πολλος), mange Gange, ofte.

πολλαπλάσιος ογ ·σιων, ονος, δ, ὡς, (πολλος), mangfoldig.

πολλαχοῦ, mangested. af

πολλός, ἡ, ὀν, d. f. f. πολυς.

πολυάνδριον, τὸ, (πολυς, ανηρ), den almindelige Begravelfsesplads.

πολυανθρωπία, ἡ, Menneskemængde, Befolkning. af

πολυανθρωπος, δ, ὡς, befolket (af πολυς οг ανθρωπος).

πολυάρχην, ενος, δ, ὡς, som har mange Halse(αυκηη).

πολύγοιος, δ, ὡς, (πολυς, γονεω), som ayler meget, frugtbar.

πολύ-

πολύδαινος, *υος*, *δ*, *η*, (*δαινοῦ*), taarefuld, forsgfuld, förgelig.

πολύθρηνος, *δ*, *η*, (*πολυς*, *θρηνος*), som klager, jamrer meget.

πολυκοιρανή, *η*, (*πολυς*, *κοιρανος*), Manges Herreddömme, Polykratie.

Πολυκράτης, *εος*, *nom. propn.*

πολυμαθῆς, *δ*, *η*, som har lært (*μαθω*, *μανθανω*) Meget, en Megetvidere.

πολύμορφος, *δ*, *η*, som har mange Skikkeler (*μορφη*). -*Φου ποιεῖν*, gjøre at Een paatager mange Skikkeler.

Πολυπαθῆς, *η*, *nom. propn.*

πολυποσία, *η*, (*πολυς*, *πω*, *πινω*), Megetdrikken. *εἰς πίσιαν*, til at drikke Meget af.

πολύπος, *οδος*, *δ*, en Polyp.

πολὺς, *neutr. πολὺ*, *laaner* *fem. samt adj* *skillige Casus af πολλός*, megen, stor, heftig. *οἱ πολλοὶ*, de Mange ὁ: Mængden, den store Hob.

τὰ πολλὰ *og τὸ πολὺ*, mestendeels. *ἐπὶ πολὺ*, meget, i lang Tid. — *comp. πλείων*, *sup. πλεῖστος*.

πολυταρνία, *ας*, *η*, (*πολυς*, *σαρξ*), Mængde af Kjød.

πολύτεγχος, *δ*, *η*, (*πολυς*, *τεγχη*), som har mange Værelser.

πολυτάλαντος, *δ*, *η*, mange Talenter (*ταλαντον*) værd.

πολύτενος, *δ*, *η*, som har mange (*πολυς*) Børn *ell.*

Unger (*τεκνον*).

πολυτελεῖα, *η*, Kostbarhed, Riigdom, Herlighed. *af πολυτελῆς*, *εος*, *δ*, *η*, kostbar.

πολύχαρος, *δ*, *η*, (*πολυς*, *χαρα*), rummelig.

πόμα, *ατος*, *τὸ*, (*πω*, *πινω*), Drik.

πομπέω, holder et höitideligt Optog (*πομπη*).

πονεώ, (*πονος*), arbeider, stræber; lider ondt, er syg, -beskadiget, -vaklende.

πονηρία, *η*, Slethed, Ondskab. *af*

πονηρός, *ἀ*, *δυ*, flem, ond.

πόνος, *η*, *δ*, Arbeide.

ποντικὸν, *τὸ*, *neml. πελαγης*, Pontus Euxinus.

πόντος, *η*, *δ*, Havet, *lat. pontus*. 2) Kongeriget Pontus i Lilleasien.

πόπανον, *το*, en Offerkage.

πορεία, *η*, Gang, Vey. *af*

πορεύομαι, (*πορος*), gaaer, reiser.

πορθέω, *plyndrer*, ödelægger.

πορθμεὺς, *έως*, *δ*, en Færgemand. *af*

πορθμός, *δ*, et Sund. *π. δ Σικελίκος*, Sundet mellem Italien og Sicilien.

πόρος, *δ*, Vey, Gjennemgang.

πόρρωθεν, i en Frastand, langt bortefra, (*af πορρω*).

πορφύρεօς, *α*, *ον*, *af* Purpur.

πορφυρίς, *ίδος*, *η*, Purpurklædebon.

Ποσειδέων, *άσνος*, *contr. -δῶν*, *-δῶνος*, Neptun.

πόσις, (*πω*, *πινω*), Drikke.

πόσος, *η*, *εν*, hvor stor, hvor megen. *ποσω*, for hvor meget.

ποτάμιος, *α*, *ον*, som boer i Floder (*ποταμος*).

ποτὲ, engang. *ποῖ ποτε*, hvor dog i al Verden, *lat. quo tandem?*

πότε, naar?

- πότος**, ὁ, (*ποω*, *πινω*), Drik, Drikkelag.
ποτὸς, ἡ, ḍn, (*ποω*, *πινω*), drikkelig.
ποῦς, ποδὸς, ὁ, en Fod.
πρᾶγμα, *atros*, τὸ, (*πρασσω*), Gjerning, Forretning.
 π-τα ἔχειν, have Uimage.
πραγματεία, ἡ, Forretning, Beførgelse af et Arbeide (*πραγμα*).
πρακτικός, ἡ, ḍn, (*πρασσω*), duelig til Forretninger, virksom.
πράξις, εως, ἡ, (*πρασσω*), Gjerning, Handling.
πράξος, ὁ, *adv.* πράως, blid, mild, sagtmodig.
πράσσω og ττω, *f.* ἔξῳ (af πραγω), gjør, handler.
πρᾶς, εῖα, ḍ, *d.f.f.* πραος.
πρέπει, det fömmer sig, klæder godt (*saaf. en Klædning*).
πρέσβυς, εῖα, gammel.
πρίαμαι, (*πριαω*, *πρημι*), kjöber.
πρὶν, för, förend. τὸ πρὶν, forдум.
πρὸ med Genit. för, for, foran. πρὸ πολλά, længe för.
προάγω, (*αγω*), fremfører; hensører; fremfører Tropperne, ɔ: drager ud, rykker ud, brækker op.
προαιρετις, εως, ἡ, (*προ αἰρεω*), Forsæt, Villie.
προαιδόνομαι, (*S. αἰδανομαι*), mærker i Forveien, aner.
προαινασίω, (*σειω*), svinger iforveien i Veiret.
προῶσιον, τὸ, et Huus foran Byen (*προ*, *ασυ*), -i Forstaden. τὰ προσάσεια, Forstaden.
πρόβατον, τὸ, et Faar.

- προβίβάξω, bringer videre fort.
προβλῆτς, πτος, ὁ, ḍ, (*βλημι*, *βαλλω*), fremspringende.
προβοσκίς, ίδος, ḍ, (*Elefantens*) Snabel.
προγίνομαι, er iforveien (*προ*). οἱ προγεγυμένοι, Fortidens Mennelær.
πρόγονος, ὁ, (*γονεω*), Stamfader, een af Forfædrene.
προδίεινυμι og .νυω, (*S. δεικνυμι*), viser frem, holder hen, viser.
προδιαβαίνω, (*S. βανω*), gaaer i forveien igjennem.
προδιδάσκω (*S. διδασκω*), lærer (*lat. doceo*) iforveien, underretter forud om.
προδιώμι, (*S. διδωμι*), forraader.
προδοσία, ἡ, (*προδωω*, *προδιδωμι*), Forrædderie.
προδότης, ɔ, ὁ, (*προδωω*, *διδωμι*), Forrædder.
προδράμω *S. προτρέχω*.
προέιμι, (*ειμι*), gaaer- flyder fremad.
προείπω og πραέπω, figer forud.
προερέω, *pf.* προείρημα, *pass.* πρατ. προειρημένος, figer forud (*προ*).
προέρχομαι, *imperf.* προῆλθον (*S. ερχομαι*), kommer frem; træder ud.
προέχω, (*εχω*), har Fortrin, -Forspring.
προήνω, (*ηνω*), rykker frem, -videre.
προθύμως, (*θυμος*), bereedvilligen, gjerne, med Begejrlighed.
προΐημι, *f.* προΐσω, (*ημι*), fremfender, giver af sig.
προΐημι, (*ηημι*), stiller foran. *neutr.* forestaaer.
 δ προεῖναι, Forstander
προκάθημαι, sidder foran (*προ*).
προκαλέομαι, (*καλεω*), op ell. udfordrer.

πρόκειμαι, ligger forved (*πρό*), *impf.* *προσεκέίμην*
contr. *προκινεῖ*.

προκόπτω, (*κοπτω*), gjør Fremskridt.

προκρίνω, (*κρινω*), giver Fortrin.

προκύπτω, dukker frem (*πρό*), stikker frem, kiger ud.

πρόκωπος, δ, ἡ, som holdes ved Grebet (*κωπη*), (*om et Sværd*); bereed til Angreeb.

προλέγω, (*λεγω*), forudsiger.

προμαντεύομαι, (*μαντισ*), spaaer, forudsiger.

πρόμαντις, εως, δ, ἡ, (*μαντις*), en Forudsiger, Spaa-mand, Spaakvinde.

προμηθέομαι, förger forud (*πρό*), förger for Noget.

Προμηθεὺς, εως, *nom. prop.*

προνύκομαι, svømmer forud (*πρό*).

προνοέομαι, (*νοος*), med Genit. förger for Een.

προνοία, ἡ, (*νοος*, *νοεω*), Forsyn; Forsigtighed, Klogskab.

προξενέω, (*ξενος*), er *προξενος*, -Commissionair, -Skaffer, forskaffer.

προοίμιον, τὸ, *lat.* prooemium, Indgang til en Tale.

προπέσχω, lider-föler iforveien (*πρό*).

προπέμπω, (*έμπω*), ledslager.

προπηδῶ, Springer forud (*πρό*).

προπηλακίω, egentl. kalster i Dyndet (*πηλος*); *df.* mishandler.

πρόρριξος, δ, ἡ, med Roden (*ριξα*).

πρὸς, med Genit. af. med *Dativ.* ved, til, formedelfst. med *Accus.* til, ved, imod, iblandt, formedelfst, i Sammenligning, i Forhold til, henimod. *πρὸς μίαν ήμεραν*, en Dag igjennem.

πρὸς-

προσεγγέλλω, (*αγγελος*), melder, forkynder.

προσέργω, (*αγω*), tilfører; frembringer; anvender.

προσάπτω, (*ἀπτω*), hefter til, vedfører, vedlægger.

προσαρτάω, föler- hæster til (*προς*).

πρόσβασις, εως, δ, (*βασις*, *βαινω*), Tilgang.

πρόσβορρος, δ, ἡ, (*βορεας*), nordlig.

πρόσγειος, δ, ἡ, nærvæd (*προς*) Jorden (*γεα*, *γη*).

προσγίνομαι, kommer nær til (*προς*).

προσδέομαι, (*δεομαι*), sporer Mangel, behöver.

προσδέχομαι, (*δεχομαι*), modtager, optager.

προσδίδωμι, f. δωσω (*S. δίδωμι*), giver til. *neutr.* kommer til.

προσδοκῶ, venter, haaber.

προσδοκία, ἡ, (*προσδοκω*), Forventning.

προσεινώ, (*εινω*), *pf.* *προσέοινα*, er liig, ligner.

πρόσειμι, (*είμι*), er deri, -derived, er.

πρόσειμι, (*είμι*), gaaer til, træder til.

προσέλθω *S. προσερχομαι*.

προσεξουσιω, (*S. εὑρισκω*), udfinder endnu dertil, opfinder noget Nyt.

προσειβάλλω, (*βαλω*), kaster med ind i.

προσενέγκω, *d.f.s.f.* *προσφερω*.

προσέρχομαι, (*ερχομαι*), τινι, kommer til.

προσέτι αἰνι. (*ετι*), endnu desforuden.

προσεχής, εος, δ, ἡ, (*προς*, *εχω*), tilgrændende, næboelig.

προσηγορία, ἡ, (*αγορευω*), Navn, Benævnelse, Tilnavn.

προσῆμει, det lømmer sig. π. αυτῷ, det vedkommer ham. *οι προσῆκοντες*, Slægtninge.

προσηλώ, (*ηλος*), pagler- hæster til (*προς*).

E e

προσ-

προστήνεις, ἔος, δ, ὡ, behagelig.

πρόσθιος, α, ον, foran. τὰ π. σκέλη, οἱ π. πόδες, Forfodder.

προσίκμι, sender til, lader komme til. *pass.* προσίκμιαι, lader komme til mig, modtager, *lat.* admitto.

προσκαλέομαι, (καλεω), tilraaber.

προσκαρτερέω, (καρτος, κρατος), udholder ved.

προσκομίζω, (κομίζω), bringer til.

προσλα�βάνω, bidrager til (προς).

προσνέω, *f.* νεύσω, (νεω), svømmer til.

πρόσοδος, ε, ὡ, Indkomst. οἱ πρόσοδοι, Indkomster.

προσομιλέω, (όμιλω), omgaaes med.

προσμυθέω ογ -ομαι, fortæller endnu desforuden (προς), sætter til.

πρόσοψις, εως, ὡ, (οπτομαι), Syn.

προσπαρατίθημι, (τιθημι), sætter til.

προσπατταλέω, (πασταλος ell. πατταλος), nagler-hefter- finneder til.

προσπελάχω, (πελας), nærmmer mig.

προσπίτω, (*S.* πιπτω), tilfalder, morder, ansfalder.

προσπλάττω *ell.* σσω, (πλασσω), danner til; indföier.

πρόσπνευσις, εως, ὡ, (πνεω), Duft.

προσποιέομαι, (ποιω), lader som, foregiver.

προσπορίω, (πορος), skaffer tilveie; foraarlager.

πρόσταγμα, ατος, πδ, Befaling. *af*

προστάσσω *ell.* -ττω, befaler.

προστίθημι, sætter til (προς), digter til.

προστίμησις, εως, ὡ, (τιμω), Straf.

προσφέρω ογ προσενέγμα, fører til (προς), bringer et steds hen. *P.* -ομαι, omgaaes med; behandler Een (paa en vis Maade), *lat.* tractare. *med Accus.* fører til mig, tager til mig, *faaf.* σιτον, ποτον, ο:spiser.

προσφιλῆς, ἔος, δ, ὡ, (φιλος), kjær, behagelig.

πρόσω, langt borte.

προσωνυμία, ὡ, (ονομα), Tilnavn.

πρόσωπον, τδ, (ωψ), Ansigt.

προτείνω, (τεινω), frembylder, fremrækker.

προτερέω, er den fornemste (προτερος), faaer Overhaand, seyrer. *df.*

προτέρημα, ατος, τδ, (προτερω), Fortrin.

προτίθημι, (τιθημι), foreseæter; fremsætter, udfætter, giver til Pris.

προτρέχω ογ -ομαι, *impf.* προεδραμον (*S.* τρεχω), løber forud (προ).

Προτρύγης, ε, δ, (τρυξ), et *Tilnavn til Bacchus.*

προύργου, ο: πρὸ ἔργου, τὰ, Ting, som udfordres, -ere nytteige. προύργου τι ποιεῖν, vinder Noget.

προΦαινω, (Φαινω), foreholder.

πρόΦασις, εως, ὡ, (φαω, φημι), Forevending; Anledning.

προΦερής, ἔος, δ, ὡ, (προφερω), fortrinlig.

προΦέρομαι, bringer frem for Lyset; roser.

προχειρίζομαι, fremrækker Haanden (χειρ), vælger.

πρόχειρος, δ, ὡ, som er for Haanden (χειρ), -i Bereedskab, færdig.

προχέω, *f.* -χεύσω, (χεω), fremgyder, udgyder. *P.* -ομαι, udgyder fig.

προσωρέω, gaaer frem (*προ*), voxer, tiltager.
 πρύμνη, ἥ, Bagstavn, Bagdeel af et Skib.
 πρυτανεῖον, τὸ, Prytaneum, Prytanernes Forsamlingshuus.
 πρώϊ, tidligen. πρωΐος, tidlig.
 πρώην, nylig.
 πρόρρα, ἥ, Forstavn, Fordelen af et Skib.
 πρωτεύω, er een af de Første; har Fortrin. *af*
 πρώτος, ἥ, en, den første. πρῶτον ογ πρώτως, først,
 for første Gang. τὸ μὲν πρῶτον ογ τὰ μὲν
 πρῶτα, i Førstningen.
 πτείρω, *impf.* ἔπταρον, nyser.
 πτελέα, ἥ, Elmetræe, en Elm.
 πτερόν, τὸ, (*πτεω*, *πτω*), en Vinge.
 πτερόω, (*πτερον*), bevinger, gjør til en Fugl.
 πτερωτός, ἥ, ὁν, (*πτερω*), bevinget.
 πτηνός, ἥ, ὁν, (*πτω*), bevinget.
 πτῆσις, εως, ἥ, (*πτω*), Flyven, Flugt.
 πτωχός, ἥ, ὁν, fattig.
 πτ. ἥ, ἥ, Bagdelen.
 Πυγμαῖοι, αν, οἱ, (*πυγμη*), Pygmærne, (*en Nation af bare smaa Mennesker ved Oceans Kyster*).
 Πυθαγόρας, α, *nom. propr. df.* — γόρειος ογ — γοριός, en Discipel af Pythagoras.
 πυθαγόραι S. πυθαγοραι.
 Πύθων, ανος, Slangen Pytho.
 πυκνός, ἥ, ὁν, tæt; pakket; tæthig.
 πύκνωμα, ατος, τὸ, (*πυκνος*, *πυκνων*), Tæthed; tykket Mængde.

πύλη, ἥ, en Port.
 Πύλος, ο, en Stad i Peloponnes.
 πυλωρέω, er Dörvogter (*πυλωρος*, *af* πυλη, ωρη).
 πυνθάνομαι, *f.* πεύσομαι, *impf.* ἐπυθόμην, (*πυθω*, *πευ-*
 θω), forsker; spørger; erfarer, hører.
 πυξοιδῆς, έος, δ, ἥ, liig Buxbaum (*πυξος*) i Farven.
 πῦρ, πυρός, τὸ, Ild.
 πυρὶ, ἥ, et Baal.
 πυραυτώ, dreier (*αγω*) om i Ilden (*πυρ*), ο: gjör
 heed, -gloende, hærder i Ilden.
 πυραμίς, ἴδος, ἥ, en Pyramide.
 πυρῆν, ἧνος, δ, Kjernen i Steenfrugt.
 Πυρηναῖα, αν, τὰ, Pyrenæerne.
 πυρινός, ἥ, ὁν, af Hvede (*πυρος*). οῖτος π. Hvede,
 πυρίπνοος, *contr.* -ους, δ, ἥ, (*πυρ*, *πνεω*), som blæser
 fnyser Ild.
 Πυριφλεγέων, ουτος, δ, en Flods Navn i Underverdenen.
 πυρός, ο, δ, Hvede; overh. Markfrugter.
 πυρόω, (*πυρ*), gjör heed, -gloende.
 πυρπολέω, (*πυρ*), ödelægger, stikker i Brand.
 πυρρίχίω, dandser Vaabendands.
 Πύρρος, ο, *nom. propr.*
 πωλέω, sælger.
 πώμα, ατος, τὸ, Laag.
 πῶς, hvorledes? paa hvilken Maade, (*af det ubrug-*
πεσ, hvilken?) — Men πως enclit. paa no-
 gen Maade. οἵτε πως, saaledes omtrent.

P.

ράθδος, *s*, *ñ*, Stav, Stok.

Παλαιμανθύς, *vos*, nom. *propr.*

ράδιος, *a*, *ov*, let, comp. ράχων, sup. ράξος, adverb.
ράδιος. *Saa*. *ēn* *āv* *eīpois* *þ*. det turde vel
være vanskeligt at sige.

ράδύως, *adv.* (*δυμος*), letfindig, ubekymret.

Πατία, *ñ*, Rhætia, *de Lande af Tydskland, som*
ligge Sönden for Donau; ogsaa en Deel
af Schweitz.

ράκος, *eos*, *τὸ*, en Pialt, en forflidt Kjole.

ράξ, *ραγδος*, *ñ*, Viinbær.

ράμμα, *atos*, *τὸ*, (*ραπτω*), det Syede, en Söm.

ράπτισμα, *atos*, *τὸ*, (*ραβδος*, *ραπτίω*), et Rap, et Slag.

ράνχις, *eas*, *ñ*, Rygrad, Rygg.

Ρέα, *ñ*, Rhea, nom. *propr.*

ρέῖω, (*εργω*, *ερδω*, *ρεδω*, *ρεσδω*), gjör.

ρέῖδρον, *τὸ*, (*ρεω*), en Ström.

ρέμβομαι, driver omkring.

ρέῦμα, *atos*, *τὸ*, Ström. *af*

ρέω, *f.* *ρεύσω*, flyder; synker sammen.

ρέγμα, *atos*, *τὸ*, Brud. *af*

ρέγνυμι *og* *νῦω*, *f.* ρέῖω, *impf.* *paff.* *ερέγνυμι*, (*ραγω*,
ρηγω), londerriver; udryster; lader sprække.

ρῆμα, *atos*, *τὸ*, et Ord (*af* *ρεω*, figer).

Ρήνος, *s*, *ð*, Rhenus, Rhinfloden.

ρῆτεος, *a*, *ov*, som maa figes (*ρεω*), *lat.* dicendus.

ρῆτέον *neml.* *εσι*, *lat.* dicendum est, der
maa tales.

ρῆτωρ, *ορος*, *ð*, (*ρεω*, taler), en Talekunstner; Ta-
ler; Lærer i Veltalenhed, *lat.* rhetor.

ρίξα, *ñ*, en Rod.

ρίζουμαι *llaer* Rod (*ριξα*); indgroer.

ρίζοφαγέω, *æder* (*Φαγω*) Rødder (*ριξα*).

ρινόκερως, *ωρος*, *ð*, (*ρις*, *κερας*), Næshorn, *lat.* rhinocerus.

ριπίζω, lustre- oppuster med Visten (*ριπις*).

ρίπτω *og* *ριπτέω*, kafter; henkafter; flyrter.

Ροδανὸς, *ð*, Rhonefloden.

Ρόδος, *s*, *ñ*, Øen Rhodus, *ligeoverfor den syd-*
vestl. Spids af Lilleasien.. Ρόδιος, en Indvaa-
ner af Samme, en Rhodier.

ρέος, *ρες*, *ð*, (*ρεω*), en Flod.

ρόπαλον, *τὸ*, en Kölle, Knippel.

ρόφεω, föber.

ρύαξ, *ακος*, *ð*, Ström, Lavaström.

ρύγκος, *eas*, *τὸ*, en Snabel.

ρύω, *ρύέω*, *ρύημι*, *d. f. f.* flyder. *pf.* *ερρύημα*, *impf.*
ερρύηνη, *part.* *ρύεις*.

ρύθμος, *ð*, Rhythmus, Takt.

ρύμμα, *atos*, *τὸ*, (*ρυπτω*), Renselsesmiddel, Ureenlighed.
ρύμотомéω, *inddeler* (*τεμνω*) en Stad i Gader (*ρυμη*).
df. *ρύμотомія*, *ñ*, Gadernes Inddeling og
Anlæg.

ρύօμαι, redder, udriver fra.

ρώμαλεος, *a*, *ov*, stærk. *af*

ρώμη, *ñ*, Styrke. *af*

ρώνυμум *ell.* *-νῦω*, *pf.* *ερέγνυμα*, *af* *ρέω*, styrker.

ρῶσις, *eas*, *ñ*, (*ρεω*, *ρεγνυμι*), Styrkning.

- Σεβῖνοι, et Folk i Italien.
- σαγίνη; ἥ, et Garn, Næt.
- Σαγρα, ας, en Flod i Nedre Italien.
- σαίνω, logrer for, smigrer.
- σαίρω, pf. σέσηρα, (σαρω, σαρω), feier.
- σαλάμανδρα, ἥ, en Salamander.
- Σαλαμῖτις, ἴνος, en Øe nærvædt Attika. 2) en Bye
raad Cypern.
- Σαλμωνεὺς, ἑως, nom. propr.
- σαλπιγκής, ῏, δ, en Trompeter. af
- σαλπιγξ, γγος, ἥ, en Trompet.
- Σάμιος, ο, en Samier, Beboer af Samos, en Øe i
det øegniseke Hav.
- σάνδαλον, τό, en Skoe, Saale, Fruentimmerkoe.
- σανίς, ίδος, ἥ, et Bræt.
- σαπρος, ἀ, ὀν, (σαπω, σηπω), forraadnet.
- Σαρδανάπαλος, ο, nom. propr.
- Σαρδανία, ἥ, Sardinien. Σαρδῶι, Beboere af den-
ne Øe.
- Σάρδεις, ἑων, Sardes, en Stad i Lydien.
- σαρμοθόρος, ἄ, ἥ, (σαρξ, θορα), kjödædende.
- σαρμοφαγέω, æder (Φαγω) Kjød (σαρξ).
- Σαρματία, ἥ, et Landskab af ubestemt Udfæl-
ning, som indtog en stor Deel af det
nordl. Europa og Asien. Σαρμάται, ων, οἱ,
Sammes Indvaantre, Sarmater.
- σατράπης, ο, δ, Satrap, Statholder i det persiske
Rige.
- σάτυρος, ο, en Satyr, Skovgud.

σαύνιον,

- σαύνιον, τό, Kastelspyd.
- Σαυνίται, ων, Samniter i Italien.
- σαυτῆς S. σεαυτες.
- σαφῆς, ἑος, δ, ἥ, tydelig, aabenbar. τη σαφοῦς ξά-
ριν, for Tydeligheds Skyld.
- σβέννυμι ογ -ννώ, f. σβέσω (af σβω), flukker.
- σεαυτοῦ, -τῆς, contr. σαυτοῦ, -τῆς, din, din egen.
egentl. gen. af σὸν αὐτός.
- σεβάζομαι og σέβω, σέβομαι, ærer, dyrker.
- σειρᾶ, ἥ, Kjæde, Strikke.
- σεισμός, δ, (σειω), Jordskælv.
- Σελεῦμος, ο, nom. propr.
- σελήνη, ἥ, Maanen.
- σεμিডালις, εως, ἥ, fint Meel.
- σεμνός, ἥ, ὁν, ærværdig; høi; gravitætisk.
- σεμνύνομαι, (σεμνος), er stolt paa Noget, bryster
fig, roser fig.
- Σέριφος, ο, en af de cykladiske Øer.
- σηκός, δ, Gravsted.
- σῆμα, ατος, τό, Tegn, Mærke.
- σημαιών, (σημα), betegner; befaler.
- σημαισία, ἥ, Betegnelse, Tegn; Angivelse.
- σημεῖον, το, (σημα), Tegn; Beviis.
- Σῆρες, ων, et Folk i Asien.
- σήσαμον, τό, Sesam, Bælgen ell. Bælgfrugten af
en arab. Væxt σησαμη.
- σιαγῶν, ὄνος, ἥ, Kind, Kævebeen.
- σιγάω, tier. df.
- σιγὴ, ἥ, (σιγω), Tavshed.
- σιδηρέος, ο, ον, contr. ρῆς, ρῆ, ρῆ, af Jern, Jern.. af
- σιδήρος,

σιδήρος, σ, ῏, Jern.

Σιδώνιος, σ, fra Sidon, en Stad i Fönikien.

Σικανία, ἡ, det gamle Navn paa Sicilien.

Σικανοί, et Folks Navn.

Σικελία, ἡ, Sicilien. *df.* σικελιὸς, ἡ, ὁν, sicilisk.

Σικυῶν, ὄνος, en Stad i Peloponnes. *df.* Σικεωνία, ἡ, (*γῆ*), det til denne Stad henhørende Landskab.

Σιληνός, ὁ, en Silen.

Σιλούῖς, σ, Silvius, *nom. propr.*

σιρός, ἡ, ὁν, bøiet, skraa.

σινδὲν, ὄνος, ἡ, fint Linned; Serviet; Barbeerklæde.

σινομαι, bekladiger.

Σινωπεὺς, ἑως, fra Sinope, en Stad i Lilleasien ved Pont. Euxin.

Σίπυλος, σ, et Bjerg i Lycien.

Σίσυφος, σ, *nom. propr.*

σιτέω, ernærer. *P.* -έομαι, spiser, nyder.

σιτίσις, ἑως, ἡ, Ernæring, Underholdning.

σιτοδεία, ἡ, (*δεω*), Kornmangel. *af*

σιτος, σ, ὁ, Korn; tørre Næringsmidler.

σιτοφόρος, ὁ, ἡ, (*σιτος*, φερω), kornbærende.

σιωπάω, tier stille.

σιωπή, ἡ, (*σιωπω*), Taushed.

Σκανδία ἡ μεγάλη, Scandinavien, (*Sverrig og Nor-ge*, hvilket de Gamle holdt for en Øe).

σκάπτω, *f. ψω*, graver.

σκάφος, εος, τὸ, en Baad; et Fartøy.

σκέλος, εος, τὸ, Been, Skinnebeen.

σκεπάξω, dækker, bedækker.

σκέπη, ἥ, Bedækning, Beskyttelse. *af*

σκέπω, *d. f. f.* σκεπάζω.

σκευάζω, (*σκευος*, σκευη), bereder, udruster; klæder.

σκευασία, ἡ, (*σκευαζω*), Tilberedelse.

σκευή, ἡ, Klædedragt, Iklædning, Rustning; *ogfaa* *d. f. f.*

σκευος, εος, τὸ, Redskab; Huusgeraad.

σκηνή, ἡ, Telt; Skueplads, Theater.

σκῆνος, εος, τὸ, Legeme.

Σικηπίων, ανος, Scipio.

σκηπτρον, τὸ, Scepter; *egentl.* en Stav (*af σκηπτω*, flötter).

σκιά, ἄσ, ἡ, Skygge.

σκιρτῶ, hopper, springer; er kaad.

σκιληρός, α, ὁν, haard; Skjör; hvas, ru; heftig.

σκιληρότης, ητος, ἡ, (*σκιληρος*), Haardhed; Streng-
hed; Raahed.

σκοπελος, ὁ, *lat.* scopulus, Klippe.

σκοπέω, seer, skuer; træter efter; tager Hensyn. *af*
σκοπός, ὁ, et Maal, Öiemeed.

σκόπτως, ὁ, Skorpion.

Σκύθης, ὁ, en Skyther. *df.* Σκυθία, ἡ, Skythien.

σκυθρωπάξω, (*σκυθρος*, αψ), seer fortrædelig ud.

σκύλαξ, ακος, ὁ, et ung Dyr, Unge, Hvalp.

Σκύλλα, ης, ἡ, *nom. propr.*

σκυλόνιου, τὸ, Bytte, som man fraröver Fienden
(σκυλω).

σκυμνιον, τὸ, dim. og σκύμνος, ὁ, *d. f. f.* σκυλαξ.

σκύτινος, η, ον, af Læder (*σκυτος*, κυτος, *lat.* cutis).

σκυπτω, Spotter.

σκύλω,

σμάω, indsalver, besmører.

σμηνοῦργος, ὁ, Bievogter, Bierygter (*af σμηνος*, Bisværm, *εργον*).

σμήλαξ, ακος, ἡ, Ibenholt, *lat. taxus*.

σμύρνα, ἥ, Myrrha.

Σόανες, ων, et Folk i Asien, ved den nord. Kyft af Pont. Euxin.

σορὸς, ο, ἥ, en Liigkiste.

σός, σῆ, σὸν, din (*af συ*).

Σούνιον, τὸ, Forbjerget Sunium i Attika. *df. adj.*
Σουνιάς, αδος, ἥ, den Sunilke.

Σουσιάνη, ἥ, Susiana, et Land i Asien.

σοφία, ion. σοφίη, ἥ, (*σοφος*), Viisdom.

σοφίζω, gjør viis, -klog (*σοφος*), underviser.

σοφίσμα, ατος, τὸ, (*σοφίζομαι*, List, klog Indretning, snildt Kunstgreeb.

σοφιζῆς, ο, δ, (*σοφίζομαι*) egentl. d. f. f. σοφος, men siden kaldtes saaledes Sofisterne, ο:
Lærerne i Veltalerhed og Filosofie.

Σοφοκλῆς, ἑος, ἥς, nom. propr.

σοφός, ἥ, δν, viis.

σπαῖω, foröder.

σπανίω ογ·ομαι, har Mangel paa. *af*

σπάνις, εως, ἥ, Mangel.

σπανιδός, ἥ, δν, (*σπανιζω*), manglende, fattig.

σπανίως, siælden.

σπάργανον, τὸ, Svöb.

Σπαρτιάτης, ο, δ, Indvaaner af Sparta, Spartaner.

σπάρω S. σπειρω.

σπάω, trækker.

σπείρω, f. σπερᾶ, impf. ἐσπαρων, pf. ἐσπαρνα og ἐσπα-
ρω. (σπερω, σπαρω, σπωρω), saer, besaer.

σπέρμα, ατος, τὸ, (σπερω, σπειρω), Sæd.

σπεύδω, stræber, bestræber mig for, iler.

σπήλαιον, τὸ, lat. spelunca, en Hule.

σπλαγχνεύματι, spaer af Offerdyrenes Indvolde. *af*
σπλάγχνου, τὸ, Indvolde.

σπόλγος, ὁ, en Svamp.

σπουδὴ, ἥ, Drikoffer. *df. pl. σπουδαι*, Forliig, For-
bund, som sluttedes ved saadant Drik-
offer.

σπόρος, ὁ, (σπειρω), Sæd; Saaen, Agerdyrkning.

σπουδάζω, ligesom σπεύδω, lægger alvorlig Vind paa,
stræber; iler.

σπουδαῖος, ο, ον, alvorlig; flittig; retskaffen. og
σπουδὴ, ἥ, (σπεύδω, σπεύδαζω), Fliid, Iver.

Σταγειριτῆς, ο, en Indvaaner af Stagira, en Stad
i Makedonien og Aristoteles's Fødebye.
Σταγῶν, ὄνος, ἥ, en Draabe (*af σακω*, drypper).
εὐδίον, τὸ, Rendebanen. 2) et Længdemaal af 125
Skridt.

εὐθυδ, ὁ, plur. τὰ εὐθυδ, Vægt; Vægtskaal.

εὐσιάζω, stifter Partier og Opstand (*εὐσισ*); er uee-
nig, handler hinanden imod. *af*

εὐσισ, εως, ἥ, (*σω*), Stilling; Opstand.

ευυρδ, δ, et Kors.

ευυρώ, (*ευρως*), korsfæster.

εφύλιτης, ἥ, en Drue.

Σταφυλιτῆς, ο, Druegud, (*εφυλη*), Tilnavn til
Bacchus.

σέω, d. f. f. *ισημι active*, stiller.

σέγη, ἥ, Tag, *lat. tectum*.

σέλεχος, εος, τὸ, Stamme.

σέλω, f. σελῶ, *aor. ἔσειλα, pf. ἔσαλμα, impf. ἔσε-*
λον og i pass. ἔσάλην, (σελω, σελω), sender.

σενος, ἥ, ον, snæver; i Trængsel.

σερεότης, ητος, ἥ, Styrke, Fasihed. af σερεδς d. f. f.
σερήρδς, ἀ, άν, haard, fast, ubøelig.

σέφανος, δ, (σεφω), Krands.

σεφανώ, (σεφανος), d. f. f.

σέφω, bekrandser.

σῆθος, εος, τὸ, Bryst.

σῆλη, ἥ, Stötte, Söile. *ei σῆλαι, Hérkules's Stötter ved det gaditaniske Sund*.

σηρίζω, (σω), stötter.

σιβεύω, forfölger Sporet *ell. den betraadte Vey* (σιβος af σειβω), opsporer.

σιφος, εος, τὸ, den lammentrængte Mængde; en Mængde (af σιπω, lat. siipo).

σολὴ, ἥ, hvoraf *lat. stola* (σελῶ), Klædning, Dragt; Rustning.

σόλος, δ, et Tog; en Flode.

σόμα, ατος, τὸ, og *dimin. σομίον*, τὸ, Mund; Munding.

σοκάκομαι, gjætter, formoder; föger.

σρατεία, ἥ, Feldttag. og

σρатеума, ατοс, τὸ, Hær. af

σρатеуома, (σρатос), gjör et Feldttag, fører Kriig.

σρатијёвъ, anfører en Hær, commanderer. af

σρатијёдъ, δ, (аяв, σρатос), Hærforer, Feldtherre.

σρатиа,

σρатиа, δ, (σρатос), en Hær.

σρатијетъ, ь, δ, (σρатос), en Soldat.

σρатијатикъ, ь, δн, (σρатијетъ), krigerlk, soldatermaæfig. τὸ σρатијатикъ, d. f. f. ἡ σραтија.

Στρατονίκη, ἥ, nom. *propr.*

σρатопедон, τὸ, en Leir; Kriigshær. af πεδον (Land, Slette). og

σρатдс, δ, Kriigshær.

σρафо, ubrug. og

σрёфо, impf. ἔσραφου, pass. ἔσραφην; (σрафо), vender.

σроягъйлъс, ь, or, rund.

σроягъйонъмълъс, ь, ь, Strudsen, en Fugl, hvis Hals ligner Kamelens.

σроягъйон, τὸ, dim. af σρядъс, enhver lille Fugl; ifær en Spurv.

Στρоφάδες νῆσοι; Strofaderne, Öer i det øgæiske Hav.

σулаos, ь, δ, en Söile, Stötte.

ΣτύμФалос, ь, en Stad og Söe i Arkadien. df. συμФалідъс ӯрнішес, Fugle som opholdt sig ved denne Söe.

Στύξ, υγός, ь, Styx, en Flod i Underverdenen.

σù, σë, σoi, σè, du, din, dig.

Σύβаріс, ь, en Stad i Nedreitalien. df. Συβαρίτης, ь, Indvaaner af Samme.

σуигъенеia, ь, Slægtiskab. af

σуигъенъс, ь, δ, ь, (σун, γενοс), en Slægtning.

σуигъръвъ, (σун, γηραс), er gammel tilligemed en Anden.

σуигънъшкъ, (σун, γигианскъ), tilgiver, lat. ignosco.

σуигънъ-

συγγνόμη, ἡ, (*γνωω*, *γνωμη*, *S. συγγνωσθω*), Til-givelse.

σύγγραμμα, *atos*, *rō*, (*συν*, *γραφω*), et Skrift.

συγγραφέως, *εως*, *δ*, en Historiekskriver. *af*

συγγράφω, (*συν*, *γρ.*) skriver, forfærdiger.

συγγυμναστής, *z*, *δ*, (*συν*, *γυμναζω*), en Kamerat ved Legemsövelserne i Gymnasierne.

συγκαθεύδω, (*συν*, *καθ.*) sover sammen; sover ind med Noget.

συγκαιρος, *δ*, *ἡ*, overeenstemmende med (*συν*) ell. passende til Tiden (*καιρος*).

συγκαλέω, *syncop.* **συγκλέω**, *Iulf.* *pf.* **συγκεκλημα**, (*συν*, *καλ.*) sammenkalder. *oi συγκεκλημένοι*, de Indbudne.

συγκάμινω, arbeider med (*συν*), hjelper.

συγκαταθίνω, stiger ned (*κατα*) med (*συν*), ned-stiger; indlader sig i Noget.

συγκατάδυμι og -δύνω, slenker ned (*κατα*) med (*συν*).

συγκαταναίω, (*κατα*), *fut.* -καύσω, opbrænder tilligemed (*συν*).

συγκατασ্থέννυμι, *f.* -βέσω, *impf.* -έσθην, (*σθεω*, *σθη-*μι, *σθεννω*), udslukket tilligemed (*συν*); ödelægger.

σύγκειμαι, (*συν*, *κειμαι*), er sammensat.

σύγκλητος, *δ*, *ἡ*, *egentl.* det sammenkaldede *neml.* βελη, Raad, Senat.

συγκρίνω, bedömmmer sammen (*συν*); *o:* sammenligner.

συγκρόνω, flaaer sammen (*συν*).

συγκυνάω, (*συν*, *κυνω*) sammenblander, forvirrer.

συγκαίρω, glæder mig med (*συν*) Een.

συγχορευτής, *θ*, *δ*, (*συν*, *χορευω*), som gaaer i Chor med, Meddandler, Medsanger, Kammerat.

συγχωρέω, (*συν*, *χωρ.*) tilgiver; tilstaaer.

συκῆ, *ἡ*, Figentræe. *af*
σῦκον, *rō*, en Figen.

συλλαμβάνω, *impf.* **συνέλαβον**, *raff.* **συνελήφην**, *fut.*
συλλάψιν, (*συν*, *λαψω*, *ληψω*, *S. λαμβανω*), fat-ter tillige, grüber fat.

συμβάίνω, (*συν*, *βαίνω*), tildrager sig, skeer, indtreffer.
τα συμβεβηκότα, Begivenhederne, Hændel-ferne.

συμβάλλω, (*συν*, *βαλω*) sammenligner. *P. -ομαι*, bidra-ger til.

συμβασιλέων, (*βασιλευς*), regerer med (*συν*).

συμβιώω, (*βιωσ*), lever sammen med (*συν*).

συμβίωσις, *εως*, *ἡ*, (*συμβιωω*, *βιωλη*), Fælledskab.

συμβολή, *ἡ*, (*συμβαλλω*), Sammenstøden, Sammen-treffen, Foreening.

συμβουλεύω, (*συν*, *βελη*), raader.

συμβούλια, *ἡ*, (*συμβαλεων*), et Raad som meddeles.

συμβούλος, *δ*, *ἡ*, (*συμβιλεω*, *βουλη*), Raadgiver.

σύμμαχία, *ἡ*, Medstriid, Bistand, Forbund. *af*
σύμμαχος, *δ*, (*συν*, *μαχη*, *μαχομαι*), Medstrider, Medhjelper, Bistand.

συμμένω, (*συν*, *μενω*), bliver ved.

συμπαθέω, (*συν*, *παθω*, *πασχω*), lidet med, *o:* føler Medlidhenhed.

συμπαθής, *εος*, *δ*, *ἡ*, (*συμπαθεω*), medfølende. *et*
συμπαθές, Medfølelse, Sympathie.

συμπατίω, leger med (*συν*).

συμπάρειμι, (*συν*, παρα, εῖμι), er tilligemed Een til-stædeværende ved.

συμπαρομαρτέω, (*συν*, παρα, ὡμ.) ledslager.

σύμπας, παρα, παν, ganiske.

συμπάσκω, d. f. f. συμπαθέω.

συμπεῖθω, (*συν*, π.) overtaler, formaer til.

συμπίνω, drikker med (*συν*), drikke sammen.

συμπίπτω, f. πεσοῦμαι, impf. ἔπεσσον, (*πεσω*, πιπτω), falder- geraader sammen (*συν*).

συμπλέω, (*συν*, πλ.) sammenfletter; forbinder. *P.* -ομαι, komme i Haandgemænge.

συμπλέω, f. πλεύσω, feiler med (*συν*).

συμπληγάδεις, ων, (*συν*, πλησσω), de sammenflaaende Klipper.

σύμπλοος, ους, δ, ή, (*συμπλεω*), medseilende.

συμπνέω, f. εύσω, blaeser sammen (*συν*), foreener sig.

συμπόσιον, τὸ, (*συμπινω*), Drikkelag, Gjæstebud.

συμπότης, ο, δ, (*συμπινω*), Meddrikker, Bordkammerat, Gjæft.

συμπράττω, handler med (*συν*), tager Deel, hjelper.

συμπρῆω, opbrænder med (*συν*).

σύμπτωσις, εως, ή, (*συν*, πτω, πιπτω), Sammenflaaen.

συμφέρω, (*συν*, φ.) bidrager, nytter; *ligef.* lat. confert, conductit. τὸ συμφέρον, det Nyttige, Gavnlige. *P.* -ομαι, kommer sammen med.

συμφέγγω, (*συν*, φ.) flyer sammen.

συμφλέγω, antændrer tillige med (*συν*).

συμφορά, ἄσ, ή, Tilælde, Hændelse; Uheld, Ulykke.

συμφίης, ἕος, δ, ή, sammenvoxet, sammenfat. af, συμφώνω, (*συν*, Φων), sammenvoxer.

συμφάνως, (*συν*, Φωνη), overeensstemmende.

συναγελάζω, foreener sammen (*συν*) til een Hjord (αγελη). *P.* ομαι, holder sig sammen.

συνάγω, (*αγω*), fører- trækker sammen (*συν*), samler.

συναθροίζω, (*αθροος*, αθροίζω), forsamler.

συναμφότερος, α, ον, (*αμφω*), begge tilsammen.

συναντάω, (*αντω*), møder, gaaer imøde.

συναποδένω ubrig. og συναποδυήσω, (*S. θητηκω*), döer med (*συν*) Een.

συνάπτω, (*ἀπτω*), hester- hænger- stöder sammen (*συν*), forbinder.

συναρπάζω, röver bort med; bortriver.

συναρτάω, (*αρτω*), ophænger tillige med.

συνάχθομαι, (*αχθος*), befværes tilligemed, føler Medlidenhed.

συνδέω, (*δεω*), binder sammen med, tilknytter.

συνδιαιτάομαι, (*διαιτω*), lever sammen-, omgaaes med.

συνδιαιτάττω, (*πραττω*), forretter-udretter tillige med.

συνδιάκω, forfölger med (*συν*).

συνέδριον, τὸ, (*συν*, ἐδρα), Sæde sammen, o: For-samling.

συνεῖδω, pf. σύνοιδα, (*ειδω*), er Medvider, veed med.

σύνειμι, (*ειμι*), er sammen, -i Selfskab med.

σύνειμι, (*ειμι*), gaaer- kommer sammen.

συνέπομαι, (*ἐπομαι*), følger med, -efter, ledslager.

συνεργέω, (*εργον*), handler sammen, -i Fælledskab; staær bi.

συνεργής, οὐ, ὁ, ἡ, (*συνεργεω*), Medhjelper, Medhjelperinde.

σύνεσις, εως, ἡ, (*συνεω*, *συνημη*), Forstand; Samvittighed.

συνειδομαι, (*εῖσιαω*), Spiser med.

συνευτης, ὁ, som har Leie (*ευνη*) med (*συν*), AEG-tefælle, Mand.

συνεχῆς, ἔος, ὁ, ἡ, *συνέχως* *adv.* vedholdende, uaffadelig, i eet væk, hyppig. *af συνέχω*, (*εχω*), holder sammen.

συνηδομαι, (*συν*, *ηδομαι*), glæder mig med, tager Deel i Eens Glæde; bevidner min Glæde.

συνίθεια, ἡ, Vane. *af*

συνίθης, ἔος, ὁ, ἡ, (*συν*, *ηθος*), vant, fortrolig med.

συνηρεφῆς, ἔος, ὁ, ἡ, (*ερεφω*), bedækket, omfhygget.

σύνδεσις, εως, ἡ, (*θεω*, *τιθημι*), Sammensætning.

σύνδημα, ατος, τὸ, (*συν*, *θεω*, *τιθημι*), Overenskomstelle; Forkrift.

συνίημι, (*ηημι*, *έω*), mærker, iagttager, forstaaer.

συνίημι, (*συν*, *ηω*, *S. ιηημι*), sammenstiller; forestiller; anbefaler; overgiver til at undervises. lader fremstaae; anlægger. *συνεῖς* (*p. f. p. a.*) sammenhængende, forbundne.

συνυεնξω, (*υεος*), tilbringer sin Ungdom med (*συν*) Een.

συνυεφῆς, ἔος, ὁ, ἡ, (*υεφως*), omgivet med Skyer, mørk.

σύνυρος, ὁ, ἡ, som græsses (*υρομαι*) *ell.* gaaer paa Græsgang (*υρηη*) sammen (*συν*),

συνοδία, ἡ, Reise (*δόσ*) med (*συν*), Reisefelkkab, Selfkab, Kammeratskab.

συνοικεω, (*οικος*), boer sammen (*συν*); har høll. ved sig; beboer; bebygger.

συνοικίω, (*οικος*), lader boe sammen med (*συν*), sammendrager på eet Sted; giver til Kone.

σύνολον, τὸ, i det Hele (*ὅλος*), overhovedet, aldeles.

συνομιλεω, (*ομιλος*), har Omgang med (*συν*).

συνουσία, ἡ, (*συν*, *ειμι*, *ω*, *στα*), Samværen, Sammenkomst; Gjæstebud.

συντάπτω, (*ταπσω*), sammenstiller, anordner.

συντέλεια, ἡ, Fulddendelse. *af*

συντέλεω, (*τελος*), fuldfører, fuldender.

συντρίβω, (*τριβω*), fönderknuser, *lat. contero*.

συνωρης, *ἴδος*, ἡ, (*συν*, *ωρω*), Spand; Vogn.

Συρία, ἡ, Syrien, et Landskab i Asien.

σύριγξ, *ιγγος*, ἡ, en Pansfløjte.

συρίζω, spiller paa *σύριγξ*.

συρίξω, *f. ρευστω*, (*συν*, *ρω*), flyder sammen.

Σύρτεις, *ων*, *αι*, den større og mindre Syrte, *to Havnbugter paa den nordl. Kyst af Afrika*.

σύρω, trækker, flæber.

σύς, *συδς*, *ὁ*, *lat. fus*, et Sviin.

συσκηνως, *δ*, *ἡ*, (*συν*, *σκηνη*), som boer i Haus sammen.

σύσκιος, *δ*, *ἡ*, (*συν*, *σκιος*), skyggefuld.

συστίου, *τὸ*, (*συν*, *στεω*), det fælleds Spiseværelse.

σύσσασις, *εως*, *ἡ*, (*συν*, *σασις*, *συσιημη*), Belkaffenhed.

συσέλλω, *p. f. συνέσαλμα*, (*συν*, *σελω*), sammentrækker, formindsker.

συγχæteύω, drager til Feldts med (*συν*).

συχνός, ἡ, ḥv, hyppig; vedholdende; sammenhængende; lang. συχνοί τῶν πολιτῶν, Mange af Borgerne.

σφǽξ d. f. f. σφǽττω.

σφαιροεῖδης, ἔος, δ, ḥ, (σφαιρα, εἶδος), kugelformig.

σφǽлрøς, ἄ, ḥv, (σφæллω), bedragende; farlig.

σφǽлмa, ατoς, τò, (σφæллω), Vildfarelse.

σφǽтtω, f. ξω, flagter; dræber.

σφeīs (*contr. af σφeeς*), σφǽн (af σφeων), σφíσιν og σφíн, σφǽss (*contr. af σφeаs*), de, deres, dem, lig; lat. ipse.

σφǽтeríжa, gjør til sit eget (*σφǽтerou*), fratager, berører.

σφèн, ηνδs, δ, en Kile.

σφiγнós, kiler, sætter Kiler i, kløver med Kiler (*σφiγn*).

σφiγнw, trykker- snører sammen.

σφiγнk, γγoς, ḥ, Uhyret Sphinx.

σφǽлрøs og σφǽлрøs, meget.

σφǽлrøs, ίδoς, ḥ, et Seigl; Aftryk.

σφuрmлatоs, δ, ḥ, dreven (*ελaω*) med Hammeren (*σφuрra*).

σχǽðbu og σχ. τi, næsten.

σχéω, f. σχéσω, d. f. f. εχω.

σхéмa, αтoс, τò, (σχе́ω), Holdning; Stilling; Anstand; Gestalt; Prydelse; Værdighed.

σхé́x, (σхиnда, lat. scindo), kløver; deler.

Σχoиueñs, éωs, nom. propr.

σхoиnos, δ, ḥ, et Slags Siiv.

σχoиnix τihi, (σхoиnи), har Fritid, -Stunder, lat. Otium (*σхoиnи*). df. anvende sin Fritid for en Anden, lat. vacare alicui, giver Een Undervisning. ogsaa tæger Underv. hos Een, gaaer i Skole. af

σхoиnи, ḥ, Fritid, Stunder, lat. Otium. σхoиnи adv. langsomt.

σхω hvsf. σхeω og impf. εσхou, d. f. f. det brugelige εхω.

σхóмa, (σaоs, lat. salvus, σaоw, εw), frelser, redrer, befrier.

σхóмa, αтoс, τò, Legeme.

σхórøu, τò, (σхé́ω), Redningsløn.

σaтnр, ήρoς, δ, (σaω, σaω), en Befrier, Frelser.

σaтnрia, ḥ, (σaтnр), Redning, Befrielse, Vedligeholdelse.

σaФoиnéw, er ell. bliver klog, -sædelig, ærbar (*σaФoиnи*).

σaФoиnéти, ḥ, AErbarhed, Anstændighed. af σaФoиnи, οuоs, δ, ḥ, fornuftig, sædelig, af σaоs, Фiнu, lat. sanæ mentis.

T.

τάγуa S. τássω.

Τaинaрoс, οu, Tænarus, et Forbjerg i Lakanien.
τaниa, ḥ, Baand, Bind, Haar- ell. Hovedbind. fig. Landstrimmel, Landströg.

τaλaiпáрhмa, αтoс, τò, (τaλaiпáрeω af τaλaς), Kummer, Elendighed.

τaλaнtou, τò, en Talent, (Sum af omrent 1200 Rdlr.) τaрmieñou,

- ταμιεῖον, τὸ, Forraadskammer. af ταμιεύομαι, forvalter; sparer; fordeler.
 Τάναις, ὲος, ἡ, den nu kaldede Donflod.
 Τάγυταλος, ἥ, nom. propr.
 τάξις, εως, ἡ, (τασσω), Opstilling; Anordning; Plads, Embede.
 ταπεινός, ἢ, ὁν, lav; ydmyg; liden.
 ταπεινώ, gjør lav (ταπεινός), fornederer; ydmyger.
 P. δέμαι, kommer ned.
 Ταραντίνοι, αν, Indvaanerne af Tarent i Neder-italien.
 ταράσσω og -ττω, forstyrre, ryster, foruroliger.
 ταραχάδης, εος, δ, ἡ, (ταρασσω), foruroligende; stor- mende.
 ταρκίζω, indbalsamerer.
 Ταρρακонісіа, ἡ, Hispania Tarraconensis, den nord-lige Halvdeel af Spanien.
 ταρσός, δ, lat. crates; Flig; Vinge.
 Τάρραφος, δ, et Sted i Underverdenen.
 Ταρτήσσιος, ἥ, Indvaaner af Staden Tartessus i Hi- spanien.
 τάσσω og τάττω, f. ἔω, stiller, opstiller; ordner; fastsætter.
 Ταῦγετος, δ, et Bjerg i Lakonien.
 ταῦρος, δ, taurus, en Tyr. 2) Bjerget; Taurus i Asien.
 ταφὴ, ἡ, (θαπτω), Grav; Liigkiste; Jordelse, Be- gravelse.
 τάφος, δ, (θαπτω), Grav.
 τάχα, og τάχ' ἵσως, maalkee; snart.

- ταχέως, snart, hurtigen. af ταχὺς, εῖτα, ὑ, snar, hurtig. comp. ταχιών, neutr. τάχιον, paa det hurtigste, lat. oxyus. ogsaa θάσσων og θάττων, neutr. θάττου. superl. τάχισος, η, ον. df. τάχισα og ὡς τ. allerførst, paa det hurtigste.
 ταχυτῆς, ἥτος, ἡ, (ταχυς), Hastighed, Hurtighed.
 τε ογ. τε-τε, ογ τε-και, baade- og, saayel-som og. τεθριπτον, τὸ, neml. ἀρμα, ell. τὰ τεθριπτα neml. ἀρματα, firespændig Vogn. egentl. Adj. τέ- θριππος, med fire (τετταρα, τετρα) Heste (ιππος). τεινω, f. τενῶ, pf. τετακα, rafj. τέταμαι, udspænder, rækker, lat. tendo (τενω).
 τειχίω, opfører en Muur, ominurer. af τειχος, εος, τὸ, en Muur.
 τεκμαρίομαι, flutter af Noget, dömmer. af τεκμαρ d. f. f.
 τεκμάριον, τὸ, (τεκμαρ), Kjendetegn; Argument.
 τέκνον, τὸ, (τεκω, τικτω), Barn.
 τεκτονικός, ἡ, ὁν, henhørende til Bygningskunsten.
 τ- κη τέκνη, Bygningskunst, af τέκτων, ονες, δ, Tømmermand, Bygmester.
 Τελαρμὸν, ὄνος, nom. propr.
 τέλεος, δ, ἡ, (τελος), fuldendt, fuldkommen.
 τελετὴ, ἡ, (τελεω), Indvielse; Mysterierne.
 τελευταῖος, α, ον, sidst. τὸ τελευταῖον, tilsidst, ende- lig. af τελευτάω, ender. τ. τὸν βίον, ell. blot τελ. döer.
 τελευτὴ, ἡ, (τελευτω), Ende, Död.

τελέω, (*τελος*), fuldender; fuldfører; betaler, bringer frem. τ. θυσίας, offrer. *P.*-*ἔρμαι*, indvies. τελέως, ganske, aldeles. τέλος, εօς, τὸ, Ende. *Adverbial.* (*underforst. κατα*) endelig.

τέμενος, εօς, τὸ, en afskaaren- indviet Plads, Tempel. *af*
τέμνω, *f.* τεμῷ οց ταμῷ, *impf.* ἔταμου, *pf.* τέτμηκα, (ταμῷ, τεμῷ, τεμεω, τμεω), skærer, *af* *ell.* gjennemskærer.

Τέμπεια, *contr.* -πη, ὡν, τα, Tempe, en Dal i Thessalien.

τέμω *S.* τεμνω,
τέναγος, τὸ, lidt Vand, Sump.

τέναγχόδης, εօς, δ, ḥ, (*τεναγγος*), sumpig.

τένων, οντος, δ, (*τενω*), en Sene. οἱ τένοντες, Senerne i Nakken; Nakken selv.

τέρμανων, ονος, δ, *lat.* terminus, Grændse.

τερπνός, ḥ, δν, glædelig, fornöiende (*τερπω*).

τέρψις, εօς, ḥ, Fornöielse; Nydelse. (*af* τερπω, mæster, fornöier. τερπομαι, fornöier, nyder).

τεσσαρες, ο. *fl.* *S.* τεττ.

τετράμεως, ω, δ, ḥ, som har fire (τετταρα, τετρα) Horn (*κερας*).

τετρανισχίλοι, αι, α, (*χιλοι*), 4000.

τετράπηχυς, εως, δ, ḥ, fire Alen (*πηχυς*) lang.

τετραστοι, αι, α, 400.

τετράπλευρος, δ, ḥ, (*πλευρα*), firesidet.

τετραποδιსι, paa fire Fodder (*πους*), paa Hænder og Fodder.

τετράποντος, ποδος, δ, ḥ, (*πους*), fireføddet.
τετταχύδιοντα, 40. οց τετταρακοσδς, ḥ, δν, den 4ode. *af* τέτταρες οց τέσσαρες, ων, οι, αι, fire.
τέττιοξ, ιγος, δ, *lat.* Cicade, Græshoppe.
Τεῦκρος, ς, *nom. propn.* Teucer.
τεφρόδης, εօς, δ, ḥ, alkeagtlig, graa, som Alke (*τεΦρα*).

τέχνη, ḥ, Kuust; Profesjon; Kunstverk; List.
τεχνίτης, ς, δ, (*τεχνη*), Kunstner, Kunstdorstandig.
τῆδε (neml. κωρα ell. δδφ) *lige*. *lat.* hac, her.

Τηθύς, ύος, ḥ, *nom. propn.*

τήκω, *impf.* ετακον, *pass.* ετάκην, (*τακω*), blödgjör, smelter (*lat. active*). *P.* -*ομαι*, *neutr.* smelter, græmmer sig.

τηλικούτος, -άρη, -οῦτο, saa flor, saa gammel o. d. ές τηλικέτον τρυφης, i en saadan Yppighed.

τηνικαῦτα, da, paa den Tiid.

Τήνος, ḥ, een af de cykladiske Øer.

Τηρεύς, εως, *nom. propn.*

τηρέω, bevarer.

τῆτες, (τὸ ἔτος), i dette Aar, *adv.*

Τιθέριος, ς, *nom. propn.*

Τιγράνης, ς, *nom. propn.*

Τίγρης, ίδος, en Flod i Asien.

τιθασσεύω, (*τιθασσος*), tæmmer.

τιθημι, *f.* θήσω, *pf.* τέθεικα, *aor.* ἔθηκα, *impf.* ἐτίθην οց ἔθην, *præf.* *imperat.* θες, (*θεω*, *θηκω*), sætter; indsætter; ordner; gjör.

τιθήνη, ḥ, Amme (*af* τιθω, giver Die).

τίκτω, *f.* *τέξω*, *impf.* *ἔτενον*, (*τεκω*), föder, *lat.* *pario*, frembringer. *P.* *ομαι*, opstaaer, fremkommer.

τίλω, plukker.

τιμάω, (*τιω*), ærer. *df.*

τιμὴ, *ἡ*, (*τιμων*), AEre; Værdighed. *τιμαι*, AEresbevisninger, som ydes Gudernē.

τιμιος, *α*, *ου*, værd at ære, af Værdie, kostbar.

Τιμόθεος, *ς*, *nom. propr.*

Τίμων, *ωνος*, *nom. propr.*

τιμωρέω τινι, er Hævner (*τιμωρος*) for Een, hjelper Een. *P.* *ομαι med Acc.* hævner mig, afstraffer.

τιμωρία, *ἡ*, (*τιμωρεω*), Straf, Hævn.

τινάσσω, ryster.

τίνω, betaler. *τ.* *δίνας*, betaler Straf *ɔ:* böder for, undgjelder.

τις, *neutr. ri*, *gen. τινὸς*, *oegsaa enclitisk τις*, *τι*, *τινος*, en, en vis, mangen. *Mentis*, *τι*, *τινος*, hvilken? hvo? hvem? hvad?

τίρανος, *ς*, *ἡ*, Kalk.

τιτρόσθιω, *f.* *τρώσω*, *pf. p.* *τέτρωμαι*, (*τρω*) saarer.

τηλήμων, *ονος*, *δ*, *ἡ*, som udholder (*τλω*), lidende, ulykkelig.

τηλῶ, *τηλησω* *d. f. f.* *τεμνω*.

Τηλῆος, *ς*, *et Bjerg i Lydien.*

τοι, *enclitisk Partikel*, vist, altsaa, nemlig o. d.

τοιγάρτοι, derfor.

τοίνυν, altsaa, følgelig.

τοιοῦτος, *τοιαύτη*, *τοιοῦτο*, (*τοιος*, *δtos*), en saadan.

τοιέτος γίνου, opför dig saaledes. *τὰ τοιαύτα*, flige Ting.

τοιόσδε, *τοιάδε*, *τοιόνδε*, flig, saadan, af saadan Art. *τολμηρός*, *ἀ*, *δν*, forvoven. *af* *τολμάω*, vover, fordrister mig. *τομός*, *ἡ*, *δν*, (*τεμνω*), skærrende. *comp.* *τομάτερος*, skarpere.

τοξεία, *ἡ*, den Kunst at skyde med Bue (*τοξον*).

τόξευμα, *ατος*, *τὸ*, Bueskyden. *af*

τοξώω, skyder med Bue. *af*

τόξον, *τὸ*, Bue; Piil.

τοξότης, *ς*, *δ*, (*τοξον*), Buelskytter.

τόπος, *ς*, *δ*, Rum, Plads, Sted.

τοσοῦτος, *τοσαύτη*, *τοσοῦτο* og *τοσστον*, (*τοσος*, *οντος*), faa meget, faa stor. *οὐ τ· ον*, ikke faa meget. *ἐπὶ τ· ον*, faavids. *τοσούτῳ* *med παα-* *følg.* *comp.* faa meget, tanto.

τόσος, *η*, *ον*, faa stor, *modsat ὅσος*, faa stor som. *τόσῳ* (*med compar.*) desto.

τότε, dengang, da. (*modsat det relative ὅτε*). *τότε μὲν — τότε δὲ*, snart — snart.

Τουδρυτανοί, *ων*, *et Folk i Hispanien.*

τρέγυμα, *ατος*, *τὸ*, (*τραγεω*, *τρωγω*, æder, næsker), Confect, Desert.

τράγος, *δ*, en Buk.

τραγῳδέω, (*ῳδη*), foredrager Noget i en tragisk Tone, med en vigtig Mine. *af*

τραγῳδία, *ἡ*, (*τραγος*, *ῳδη*) *egentl.* *Bukkelang*; *men* *ſædv.* *Tragoedie*, Sørgespil.

τραγῳδοποίος, *δ*, (*τραγῳδία*, *ῳδεω*), tragisk Digter.

τράπεζα, *ἡ*, *et Bord.*

Τραπεζοῦς, οὗντος, Trapezunt, (*en Stad i Kongeriget Pontus*).

τράπω, δ. τρεπω.

τραῦμα, ατος, τὸ, (*τραω, τραυω, τρω, τιτρωσκω*), et Saar.

τράχηλος, δ, Hals, Nakke.

Τραχίνιος, ον, en Trachinier, fra Trachin (*en Stad i Thessalien*).

τραχός, εῖα, ὑ, ujevn, hvas, skarp; barlk.

τραχύτης, ιτος, ἥ, Ujevnhed, Skarphed, Barlkhed, τρεῖς, τρία, tre.

τρέπω, *imprf.* ἔτραπον, vender, vender om; forandrer; jager paa Flugten. *P.-omai*, vender, bekvemmer mig til.

τρέψω, *f.* θρέψω, föder, ernærer.

τρέχω, *f.* θρέξω og θρέξομαι (*active*), *imprf.* ἔθραμον og *pf.* δέθρομα (*af δραμω, δρομω*).

τρίαινα, ἥ, en Trefork.

τρίαινοντα, (*τρεῖς*), 30.

τριακόσιοι, αι, α, 300.

τρίβω, gnider, slider, *lat.* tero, trivi.

τρίβων, ωνος, δ, (*τριβω*), en forslidt gammel Kappe, -Kiole.

τρίγωνος, δ, ἥ, (*γωνος*, Hiörne, Vinkel), trekantet. τὸ τρίγωνον, en Trekant.

τριήρης, εος, ἥ, treradaaret Skib, Galey.

τρίκερως, ω, δ, ἥ, (*τρεῖς, κερας*), trehorne.

τρικέφαλος, δ, ἥ, med tre Hoveder (*κεφαλη*).

τριγλοφία, ἥ, tredobbelte Fjederbulks (*λοφος*) paa Hjelmen.

Τριναυρία, ἥ, (*τρεῖς, αὐρον*), Siciliens gamle Navn. τριπλός, ὅμ, δον, *contr.* οὖς, ἥ, οὖρ, lat. triplus, tredobbelt.

τρίποντος, ποδος, δ, ἥ, med tre Födder (*πους*), trefodet. δ τρίποντος, en Crater paa tre Födder.

τρίς, tregang (*af τρεῖς*).

τριγναίδεματος, η, ον, (*δεινα*), den trettende.

τρισκήλιοι, αι, α, (*χιλιοι*), 3000.

τρίτος, η, ον, (*τρεῖς*), den tredie. τρίτον, trediegang. Τρίτων, ωνος, en Havguds Navn.

τρίχινος, η, ον, af Haar (*θριξ*).

τριχώ, forsyner med Haar (*θριξ*) ell. Fjeder.

τρίχωσις, εως, ἥ, (*τριχω*), Loddenhed, at Noget er begroet med Haar. Haar.

τρόπαιον, τὸ, Seierstegn, Trophæe.

τρόπος, δ, Maade, Maneer; Skik; Sæder; Natur.

τρόφη, ἥ, (*τρεψω*), Næring, Underholdning.

τρόφος, ἥ, (*τρεψω*), en Amme.

τρυβλίον, τὸ, Skaal, Fad, Tallerken.

τρύξω, siffer, syder.

τρυφάω, er overdaadig.

τρυφή, ἥ, (*τρυφω*), Overdaad, Yppighed, Vellevnet.

Τρωᾶς, ἀδος, ἥ, (*γῆ*), det Trojaniske District.

Τρωγλοδυτική, (*γῆ*), Troglodyternes (Hulebeboernes) Land ved den arab. Havbugt.

τρόγω, *imprf.* ἔτραγον, (*τραγω*), æder, spiser.

τρωϊκός, ἥ, δν, trojanlk. τὰ τρωϊκὰ, den trojaniske Kriigs Tider.

τυγχάνω, *f.* τείχομαι (*active*) *impf.* *τυγχού*, *pf. p.* τέτευγμαι, (*τυχώ*, *τευχώ*), opnæer, erholder (*med Genit.*) *Neutr.* er, treffer at være, er juft. *τὸ τυχόν*, hvad som er tilfældigt. *ὁ τυχῶν*, den første den bedste. *τὰ τυχόντα*, hvad der er hverdags, almindelig. *τύμπανον*, *tō*, en Tromme.

Τυνδαρεὺς, *ἐὼς*, *ogsaa i Nominat.* *Τυνδαρεως*, *gen.* *εώς*, *nom. prop. df.* *Τυνδαρίδαι*, *ῶν*, *Tyn-* dareus's Sønner, Kastor og Pollux.

τύπης, *ἰδος*, *ἡ*, det hvorved man flaaer, (*τυπτω*), Kölle, Hammer.

τύπος, *δ*, Tegn; Form, Skikkelse; Bogstav.

τύπτω, flaaer, flöder.

τυραννικός, *ἡ*, *ὖν*, tyrannisk. *og*

τυραννίς, *ἰδος*, *ἡ*, Tyrannie, Despotisme. *af*

τύραννος, *δ*, Magthaver, Hersker, Enevoldsregent.

τυρός, *οῦ*, *δ*, en Ost.

Τύρος, *ς*, *ἥ*, *Tyrus*, en Stæd i Fönikien.

Τυρρηνία, *ἡ*, Hetrurien, et Landskab i Italien.

df. *Τυρρηνοὶ*, *ῶν*, Etrurerne.

Τυρᾶν, *οῦς*, *ἥ*, *nom. prop.*

τυφλός, *ἡ*, *ον*, blind.

τυφλώω, gjør blind (*τυφλος*).

τύφος, *δ*, Hovmod, Indbildskhed, Stolthed.

τύχη, *ἥ*, Skæbne, Tillkikkelse, Tref; Lykketref, Lykke, Held, *ell.* Uheld. *af*

τύχω *S.* *τυγχάνω*.

T.

τάλος, *ς*, *ἥ*, et Slags Glas, gjennemsigtigt Steensalt *ell.* Harz.

τύφος, *δ*, en Pukkel, *lat.* gibbus.

τύραν, *ον*, forhaaner, mishandler. *af*

τύρις, *εως*, *ἥ*, Forhaanelse, Fornærmedse; Overmod, Frækhed, Kaadhed.

τύρισκης, *οῦ*, *δ*, (*ὑβρίζω*), en Fornærmer, den Overmodige, Frække, Kaade.

τύγιανω, er fund (*ὕγιης*), -ved fund Forstand, fornuftig.

τύγισια, *ἥ*, Sundhed. *af*

τύγης, *εος*, *δ*, *ἥ*, fund; ved fund Sands, fornuftig.

τύρης, *ῆ*, *δν*, fugtig, vaad, flydende.

Τύρες, *ἥ*, en Vandsnog.

Τύρανλις, *ἐὼς*, *ἥ*, (*ὑδωρ*, *αὐλος*), Vandledning; Vandorgel.

Τύρεια, *ἥ*, Vandøsen; *d. f. f.* *Τύρων*.

Τύρων, *ατος*, *τὸ*, Vand.

Τέτιος, *δ*, den regnende.

τιεὺς, *ἴος* *og* *ἐὼς*, *δ*, *ο*, *og*

τιδης, *ον*, *δ*, en Søn.

Τιτας, *α*, *δ*, *nom. prop.*

Τιλη, *ἥ*, Skov, Lund.

Τιμεῖς, *ῶν*, *τὸν*, *αῖς*, *I*, eders, eder. *plur.* *af* *ον*.

Τιμέντιος, *ς*, *δ*, Bryllupsfang.

Τιμένω, besynger med Lovlange (*έμνος*).

τύπω, (*θπω*, *αγω*), bringer under, undertvinger, underkuer. gaaer etstedhen, nærmer mig.

ὑπαιθρίος, α, ῏, ḥ, (ὑπό, αἴθρη, αἴθρα), under aaben Himmel. τὸ ὑπαιθρον, et Sted under aab.H. ὑπακούω, (ὑπό, ακούω), hører efter, giver Gehör, adlyder.

"Τυπανίς, ἰδος, ῏, en Flod i Skythien.

ὑπανίσαμαι, (ὑπό, αγα, ἵσημι), staaer op af Sædet for Een.

ὑπάρ, egentl. den vaagne Tilstand, modsat οναρ, (en Dröm). altf. med underforstaaet κατα: vaagende.

ὑπάργυρος, δ, ῏, (ὑπό, αργυρος), som har Sølv under ell. i fig.

ὑπάρχω, er.

ὑπείκω, (ὑπό, εικω), giver efter.

ὑπεισβάω, kryber ell. smutter (δυω) uformært (ὑπό) ind i (εις).

ὑπεναντίος, α, ον, (ὑπό, εναντ.) modstaaende.

ὑπεξέρχομαι, (ερχομαι), gaaer ud (εξ) under (ὑπό).

ὑπέρ med Genit. lat. super, over; formedelst; for; ὑπέρ ᾧ, hvorover. med Acc. over.

ὑπερβόνταν, (αγαν), overmaade; overlydt.

ὑπεράγω, (αγώ), overtreffer.

ὑπεραίρω, (αιρω), stikker frem over.

ὑπεραιωρέω, (αιωρεω), løfter op over.

ὑπεραπόθν σκω, (S. θνησκω), döer for Een.

ὑπερβάλλω, (βαλω), kafter over Noget; gaaer henbort over. neutr. er meget stor; tager Overhaand. ὑπερβάλλου, overdrævent.

ὑπερβασία, ῏, (ὑπερ, βασ, βασιω), Overkridelse.

ὑπερβολή, ῏, (ὑπερβαλλω), Overmaal; Overdrivelle.

ὑπε-

ὑπερεῖδω, (ειδω), overseer, foragter.

ὑπερέχω, (S. ειχω), beholder Overhaand.

ὑπερθαυμάζω, beundrer overordentlig (ὑπερ).

ὑπερηκαχλάζω, (ὑπερ, η) koger over.

ὑπερέκειμαι, ligger- staær- er sat over (ὑπερ).

ὑπερλαμπρος, δ, ῏, (λαμπω), meget skinnende.

ὑπερμεγέθης, εος, δ, ῏, (μεγεθος), overordentlig stor.

Ὑπερμνήσα, ῏, nom. propr.

ὑπερορδω, (օρδω), overseer, foragter.

ὑπερος, δ, og τὸ ὑπερον, Stöderen i en Morter (σλυμος).

ὑπεροχή, ῏, (υπερέχω), Overlegenhed, Fortrin.

ὑπεροψία, ῏, (οπτομαι), Overseen; Foragt for Andre; Overmod, Stolthed.

ὑπερπαχύς, εῖα, δ, overmaade tyk (παχυς).

ὑπερπετής, εος, δ, ῏, (πετομαι), som ligger- flyver- hvæver over (ὑπερ).

ὑπερσαρκώ, (σαρξ), er overmaade kjödfuld, -tyk.

ὑπερτείνω, (τεινω), udstrækker sig.

ὑπερφέρω, (Φερω), liges. ὑπεραγω, overgaaer, har Fortrin.

ὑπερφρονέω, liges. ὑπερορω, foragter.

ὑπερχαίρω, glæder mig overmaade (ὑπερ).

ὑπέκω, (ὑπό, εικω), holder under; underkafter mig. ὑποσκόν d. f. f. ὑπεκων.

ὑπήκοος, δ, ῏, (ὑπακω), lydig, underdanig.

ὑπήνη, ῏, den Deel af Ansigtet hvor Skægget voxer; Skægget selv.

ὑπηρετώ, tjener, adlyder. af

ὑπηρέτης, α, δ, (ὑπό, ερεσσω) egentl. en Roerkarl; mensedvanl. enhver Tjener, Forskaffer, lat. minister.

G g 2

ὑπηγ.

ὑπηχέω, (*υπό*, *ηχος*), lyder, toner.

ὑπεσχέομαι, *imprf.* ὑπεσχόμην, (*ὑπό*, *εχω*, *ισχω*), lover,
ὑπνος, *s.*, δ, Sövn.

ὑπνώ, (*υπνος*), sover.

ὑπό *med Genit. af*, ved, iblandt, under. *med Dat.*
under, i, i Følge med.

ὑποβάλω, (*βαλω*), underlægger, underkafter. *P.*
-ομαι, ligger under; *recipr.* lægger under
mig.

ὑποβασις, εως, (*βαω*, *βαυω*), Tilbagegaaen; Ned-
sænkning.

ὑποβλέπω, (*βλεπω*), seer vred paa.

ὑποβρύχιος, α, ον, under (*ὑπό*) Havoverfladen (*βρυξ*),
i Dybet, neddykket. ποιεῖν ὑποβρύχιον, ned-
sænke, drukne (*active*).

ὑποδείνυμι og -νύω, *f.* -δείξω, (*δεικω*) anviser.

ὑποδέματι, binder (*δεω*) sig Saaller under (*ὑπό*) Föd-
derne; trækker Skoe paa.

ὑποδέχομαι, (*δεχομαι*), opfanger; modtager.

ὑποδένω og ὑπόδομαι, gaaer- kryber- stiller mig ne-
den under (*ὑπό*).

ὑποδυσφορέω, er noget (*ὑπό*) misfornöiet.

ὑπόειμαι, (*ειμαι*), ligger under noget.

ὑποκριτής, ου, δ, en Hykler; en Acteur, Skuespil-
ler; (*af* ὑποκριτομαι, paatager mig en Rolle,
forestiller noget).

ὑπολάβω og brugel. ὑπολαμβάνω, *f.* -λήψομαι, (*ὑπό*,
λ.) antager; troer; tager Ordet, fvarer.

ὑπολανθάνω, *imprf.* ὑπελαθών, (*λαθω*), er skjult.

ὑπολείπομαι, (*λειπω*), bliver tilbage, -tilovers.

ὑπομένω, (*μενω*), bliver under; forbliver; udhol-
der; lider; bringer over mit Sind, belvem-
mer mig til.

ὑπομημάτικον, *f.* -μημάτικαι, *prf.* -μέμανημαι, (*ὑπό*, *μνω*,
μημητικω), erindrer Een om Noget.

ὑπόνομος, δ, (*ὑπονεμω*, underminerer), underjordisk
Gang, Stolle *ell.* horizontal Canal i Bjerg-
verker.

ὑποπίπτω, *f.* -πεσθαι (*active*), (*S. πιπτω*), kommer
til at falde- ligge under (*ὑπό*) Noget.

ὑπόπτερος, δ, ἥ, (*πτερων*), bevinget.

ὑπόπτης, ε, mistænkelig, (*af* ὑπό, *οπτομαι*).

ὑπορρέω, (*ὑπό*, *ρεω*), lømutter ud under, falder ufor-
mært ud af.

ὑποστάω, trækker bort neden under (*ὑπό*) Noget.

ὑποσάω, *S. ὑφισημι.*

ὑποστήθω, glindser noget (*ὑπό*), har glindsende
Skjær, glindler.

ὑποστρέφω, vender om, *act. og neutr.* *P.* -ομαι, ven-
der mig om, gaaer tilbage.

ὑποτάττω, (*ταττω*), underordner, underkafter.

ὑποτίθημι, (*θεω*, *τιθημι*), indgiver, giver Een i Sin-
de, -i Tanker.

ὑποτρέχω, *imprf.* ὑπεδραμον, (*δραμω*, *S. τρεχω*), løber
ind under, for at føge Beskyttelse.

ὑπόρρομος, δ, ἥ, (*ρρεμω*), Ikælvende, frygtende.

ὑποφέρω, (*φερω*), *liges. lat.* sufferre, udholder, for-
saavidt man er under (*ὑπό*) Byrden. *P.*
-ομαι, bortföres- bortstrømmer neden under.

ὑπογήνομος, δ, ἥ, (*ὑπό*, *γένων*, Jorden), underjordisk.
ὑπο-

ὑποχωρέω, viger tilbage (ὑπό).

ὑποψία, ἡ, (οψίς, δ. ὑποπτης), Mistanke, lat. suspicio.

ὑπάρεια, ἡ, Foden (ὑπό) af et Bjerg (ορος).

Ὑρανία, ἡ, en Deel af Persien.

ὗς, ὕδη, δ, lat. sus, et Sviin.

ὕσημοβαθῆς, ἔος, δ, ἡ, (βαθῶ, dypper, θυρινον, en röd Farve), skarlagenröd ell. karmosinröd.

ὕστατος, η, ον, (Superl. af ὕστερον), den sidste.

ὕσερτος, α, ον, (ὕστερον), den følgende, -næste.

ὕσερω, er ὕστερος, bliver tilbage.

ὕστερον, fildigere hen. egentl. neutr. af ὕστερος, den følgende, fildigere.

ὕστρεξ, ιχος, δ, Pindsviin.

ὑφαλός, δ, ἡ, (ὑπό, αλός), under Havet, sat under Vand.

Ὑφαστις, εως, en Flod i Asien.

ὑφασμα, ατος, τὸ, (ὑφάω, ὑφαινω), Væv.

ὑφίσημι, (ἷω, ισημι), stiller under (ὑπό). *imperf.* ὑπέ-
σην neutr. foretager mig.

ὑψηλός, ἡ, ὄν, høi. *af*

ὑψος, εος, τὸ, Höide.

Ὕω, væder, lader regne, giver Regn. *imperf.* ὕει,
det regner. *P.* ὕουαι, bliver vaad, -beregnet.

Φ.

Φαεῖων, οντος, nom. propr. egentl. part. af Φαεῖω
d.f. f. Φανομαι.

Φαεινός, ἡ, ὄν, skinnende. *af*

Φαινω,

Φαινω, (Φω, Φαιω, Φαεῖω, Φανω, Φαινω), lader fremskinne, -fremviser. *P.* Φαίνομαι og Φά-
νημι, *imperf.* ἐΦάνημ, fremskinner, viser mig,
fees. (forfættig fra δοκεω, synes). *Med* Particip. *kan det undertiden oversættes ved* aabenbar, öiensynlig.

Φαινή, ἡ, en Lindse.

Φάλαργξ, γγος, ἡ, Falanx, en vis Art Slagorden.

Φαλαιρός, ἀ, ὄν, skallet.

Φάλερνος οἶνος, Falernerviin, (fra et Sted i Cam-
panien).

Φανερός, ἀ, ὄν, -ρῶς *adv.* (Φωνω, Φαινω), öiensyn-
lig, aabenbar. *Med et paafølgende Par-*
ticip. en som man kan see paa, at han vil
gjøre Noget.

Φαρμακή, ιδος, ἡ, Troldkvinde, Hex, som blan-
der Φαρμακα. *af*

Φαρμακον, τὸ, enhver chymisk Blanding; Gist; Læ-
gemiddel; Middel imod Noget. *af*

Φαρμάσσω ογ -ττω, blander Φαρμακα, forgifter, for-
giver.

Φάρος, ε, en Øe ligeoverfor Alexandriaen.

Φάρωγξ, υγγος, ἡ, Svælg, Strube.

Φάσις, ιδος, en Flod i Colchis.

Φάσιω, (Φω, Φημι), figer.

Φάσμα, ατος, τὸ, (Φω, Φαινω), Fremskinnelse, Sym.

Φάντη, ἡ, en Krybbe.

Φαῦλος, η, ον, Φαύλως *adv.* flert; uret.

Φάω, Grundform baade til Φημι og til Φαινω.

Φέν-

Φέγγυος, εօς, τὸ, Lys.

Φειδίας, σ., Fidias, nom. propr.

Φειδίτιον, τὸ, Spartanernes sælleds Maaltiid.

Φειδομαι, sparer, skaaner.

Φεραι, ἡν, en Stad i Theffalien.

Φέρης, σ., nom. propr.

Φέρω, f. οἴσω, aor. ἤνεγκα, (αἱ οἰω, ενεγκω), lat. fero, förer, bærer, bringer. βαρέως Φέρω, lat. ægre fero, er ærgerlig, -fortraedelig. Φέρε, ligef. age, velan! P. Φέρομαι, föres: styrter mig fremad. Recipr. förer til sig, saas. τὰ πρῶτα Φέρεδαι, vinde- eller gaae af med den første Priis, faae første Plads.

Φεύγω og -ουμαι, impf. ἔφυγον, (Φυγω); lat. fugio, flyer.

Φημή, ἡ, Rygte, lat. fama.

Φθάνω, (Φθάω, Φθῆμι), f. φθάσω, impf. ἔφθην, forekommer Een, skynder mig at gjøre Noget. Med en Negation og paafølgende Particip tilkjendegiver Det, at den i Partic. staaende Handling har havt en anden til umiddelbar Følge.

Φθείω, f. Φθεῖω, pf. ἔφθαμα, (Φθεω, Φθαω),福德ærver, ödelægger. P. -ουμαι, geraader i Fortraad, -Ulykke.

Φθόγγως, σ., ὁ, (Φθεγγομαι), en Lyd.

Φθονερὸς, ἀ, ὅν, misundelig. af

Φθονέω, misunder (τινὰ τινὸς). af

Φθόνος, ὁ, Misundelse.

Φθορᾶ, ἡ, og Φθόρος, ὁ, (Φθειρω), Fordærvelse, Ödelæggelse, Nederlag. Φθορᾶ καρπῶν, Misvæxt. Φιάλη, ἡ, lat. phiala, Skaal, Drikkelkaal, Bæger. Φιλανδρία, ἡ, (Φιλεω, ανηρ), Kjerlighed til Manden. Φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ, (Φιλεω, ανθρώπος), menneskekjærlig.

Φιλарχυρία, ἡ, (Φιλεω, αρχυρον), Pengegjerrighed.

Φιλαυτία, ἡ, (Φιλεω, αυτος); Egenkjærlighed.

Φιλεργία, ἡ, (Φιλεω, εργον), Arbejdslomhed, Virksomhed.

Φιλεω, (Φιλος), elsker; kysser. med Infinit. pleier.

Φιλήδονος, ὁ, ἡ, som elsker (Φιλεω) Fornöieler (γέδονη), vellystig.

Φιλία, ἡ, (Φιλεω), Kjærlighed, Venskab.

Φιλικός, ἡ, ὁν, (Φιλος, Φιλεω), venskabelig.

Φιλοδοξία, ἡ, (Φιλεω), Lyft til Roes (δοξη), Forfængelighed.

Φιλόθεος, ὁ, ἡ, (Φιλεω, θεος), gudelikende, gudfrygtig.

Φιλοκίνδυνος, ὁ, ἡ, -δύνως adv. som elsker (Φιλεω) Farer (κινδυνος), forvoven.

Φιλομεμφῆς, εօς, ὁ, ἡ, en Elsker (Φιλεω) af at klage ell. dadle (μεμφομαι), dadlesyg, knarvurn, misfornöiet.

Φιλογενία, ἡ, (Φιλεω, γεινος, Trætte), Trættekjæred. Men dette Ord forvexles ofte med

Φιλονία, Stræben efter Seier (νικη) ell. Fortrin, alif. AErgjerrighed.

Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, som elsker (Φιλεω) sin Fader (πατηρ).

Φιλοπονία, ἡ, Arbeidslomhed. *af*
 Φιλόπονος, δ, ἡ, som elsker (Φίλεω) Arbeide (*πονος*), arbeidsom.

Φίλος, η, ον, kjær, elsket. ὁ Φίλος, en Ven.

Φιλοσοφέω, (Φιλοσοφος, σοφια), filosoferer, studerer Filosofie.

Φιλοσάματος, δ, ἡ, som elsker (Φίλεω) og pleyer sit Legeime (*σωμα*).

Φιλοτιμόματι, elsker AEren (*τιμη*); sætter en AEre i Noget. bestræber mig ivrig derfor. *df.*

Φιλοτιμία, ἡ, AErgjerrighed; ivrigt Stræben efter. *af*
 Φιλότιμος, δ, ἡ, *og τίμως* *adv.* som elsker (Φίλεω)

AERen (*τιμη*), ærekjær, ærgjerrig; som sætter en AEre i Noget, -bestræber sig ivrig derfor, nidkjær. Φιλοτιμάτερον εργάζεσθαι τινα, indgyde Een AEREkjærhed, -Kappelyst.

Φιλόφρων, ονος, δ, ἡ, (Φίλος, Φρην, Φρουεω), som tænker venligt, velsindet, höflig.

Φιλόφωνος, δ, ἡ, som gjerne (Φίλεω) lader sin Stemme (*Φωνη*) höre, Snaksom. τὸ Φιλόφωνον, Snaksomhed.

Φιλοχρήματος, δ, ἡ, som elsker (Φίλεω) Penge (*χρηματα*), gjerrig.

Φιλοχρημοσύνη, ἡ, Pengegjerrighed (*af* Φιλοχρημων *d. f. f.* Φιλοχρηματος).

Φιλόψυχος, δ, ἡ, som elsker (Φίλεω) Livet (*ψυχη*). φλέψ, εβδος, en Aare, *lat. vena*.

Φλόγινος, η, ον, (Φλόξ), ildfarvet, ildrød.
 Φλογώδης, εος, δ, ἡ, ildagtig, ildrød; hidsig, syrig. *af*

Φλόξ,

Φλόξ, γός, ḥ, Flamme, Lue.
 Φοβερός, ḥ, θυ, frygtelig. *af*
 Φοβέω, skräkker, kyser, gjør bange. *P. ομαι*, bliver bange, frygter. *af*
 Φόβος, ο, δ, Frygt.

Φοίνικες, ον, Fönicer, et Folk i Asien ved det middeleandske Hæv. *df.* Φοίνικη, ἡ, dette Lands Navn, Fönicien.

Φοῖνιξ, ος, δ, Palmetræt.

Φοιτάω, kommer ofte paa et Sted.

Φολιδωτός, ḥ, θυ, (Φολις, Φολιδω), omgivet med Skæl, skallet, saaf. Slanger o. a.

Φονεὺς, εως, δ, (Φονος, Φονεω), en Morder.

Φορέω, *d. f. f.* Φερω, bærer.

Φορτικός, *adv.* (Φορτος) til Byrde, paa en byrdfuld. besværlig. Maade, overmodigen.

Φόρτιον, τὸ, (Φερω, Φορεω), Fragt, Ladning, Varer. Φόρτος, δ, (Φερω, Φορεω), det som bæres, en Byrde; Last, Fragt.

Φράξω, tilkjendegiver, figer, udsiger. *P. ομαι*, erfarer, fornemmer, begriber, betænker.

Φρέαρ, ατός, τὸ, en Brönd.

Φρήν, Φρενός, ḥ, Sjælen som Forstandens Sæde, Forstand, Sind.

Φρίσσω *og ττω*, *f. ξω*, *pf. πέΦρινα*, udtrykker ligef. lat. horreo, den i Veiret strittende Stilling, naar f. Ex. et Dyr reiser Börster, Kornet staaer paa Marken, eller Haaret reiser sig paa Eens Hoved; *df.* ræddes, gyser.

Φρε-

Φρονέω, tænker. μένει Φρ. være stolt.

Φρόνησις, ἡ, (φρονεω), Estertanke, Forstand, Klog-
skab.

Φροντίζω, (φρονεω), betænker, bekymrer sig.

Φροντίς, ἴδος, ἡ, (φροντίζω), Betænken, Omsorg.

Φρουρά, ἡ, Vagt, Garnison, Besætning.

Φρουρέω, (φρερε), bevogter, beskytter.

Φρυγία, ἡ, et Land i Afien.

Φυγαδεύω, (φυγας, en Flygtning), jager i Land-
flygtighed (Φυγή).

Φύγω S. φευγω.

Φυλακή, ἡ, Bevogtning, Vagt, det Ønske at bevare
Noget. af

Φυλάσσω οғ -ττω, f. ξω, vogter, bevogter; bevarer;
iagttager, paffer paa, oppasser. P. ομαι,
vogter mig, tager mig vare.

Φύλον, τὸ, Stamme; Slægt, Art.

Φύλλον, το, lat. folium, et Blad; en Blomst.

Φυλλοχόσος, δ, ἡ, (Φυλλον, χεω), som taber Bladene.
Φυλλοχόσοι μῆνες, Esteraarsmaanederne.

Φῦμι, (egentl. pass. af Φυω), avles, fremkommer,
bliver til. Φψ, er bleven, er.

Φυσάω, blaſer, puſter.

Φύσημα, ατος, τὸ, (Φυσω), Blæſen, Pusten, Aanden.

Φυσικός, ἡ, ὁν, (Φυσις), naturlig, fyfisk.

Φυσιολογία, ἡ, (λογος), Fysik; Undersøgelse af Tin-
genes Natur. af

Φύσις, εως, ἡ, (Φυω), Natur, Charakteer. η κοινὴ Φ.
den fellkabelige Charakteer. Φύσεις, αι,
Væxter.

Φυτεία,

Φυτεία, ἡ, Tilplantning. af

Φυτεύω, planter. af

Φυτόν, οῦ, Plante. af

Φύω, fremavler, frembringer. pf. πεφυα, er frem-
bragt, er. πεφυέναι, med paafølgende In-
fin. have en vis Beskaffenhed, være, være
i Stand til. P. Φύμαι og φύημι, voxer. partic.

Φυεῖς, som fremkommer, -avles, -voxer.

Φωκίς, ἴδος, ἡ, et Landskab i Grækenland.

Φωλεօν, τὸ, en Hule.

Φωνή, ἡ, en Stemme.

Φωρῶω, eftersporer og opdager eller gribes. Ex.
en Tyv (Φωρ, lat. fur).

Φῶς, ωτὸς, τὸ, (contr. af Φαος af Φαω, Φαιω), et
Lys.

X.

Χαίνω pf. οὐχιγνα, (χαω),aabner Munden, gaber;
trægter ester, attræaer.

Χαίρω, f. χαρώ, impf. ἔχαρον (χαρω), glæder mig.

Χαιρόνεια, ας, Chæronea, en Stad i Böotien.

χαίτη, ἡ, Haar; Manke.

χάλαζα, ἡ, Hagel.

χαλάω, løsner, affpænder;aabner.

Χαλδαῖοι, αν, Chaldæer, et Folk i Afien.

χαλεπός, ἡ, ὁν, vanskelig, byrdefuld. χαλεπῶς adv.,
befværligen, med Nød. s. g. uden Vanke-
lighed.

χαλινώ, lægger Tøile ell. Bidfel (χαλινος) paa.

χαλκεῖον, τὸ, (χαλκος), Smeddeverksted, en Smedde.

χαλκέως, ἐως, δ, (χαλκος), Kobbersmed, Smed.
 χαλκέος, ἐη, ἐου, contr. οῦς, ӯ, οῦν, af Kobber *ell.*
 Erts (χαλκος).
 χαλκίοιος, δ, ӯ, som boer i et Huus (*oimος*) af Erts
 (χαλκος).

χαλκόπους, οδος, δ, ӯ, som har Ertsfodder (*pous*). *af*
 χαλκός, οῦ, δ, Kobber, Erts.
 χαράξε, ɔ: *egentl.* χαρασ্দε, til- *ell.* paa Jorden
 (χαρη).

χαρίεις, εσσα, ev, (χαρις), yndig, behagelig, artig.
 χαριέντως *adv.* paa en artig, vittig Maade.
 χαρίζομαι, (χαρις), forærer.

χαρικλώ, οῦς, ӯ, *nom. propri.*

χάρις, ιτος, ӯ, (χαρω, χαρω), Ynde, Behagelighed;
 Foræring; Tak, lat. gratia. χάριν αποδίδοναι,
 vase sig taknemmelig. πρὸς χάριν, af Gunst,
 partiisk. χαριν (*neml. κατα*) med Genit. for-
 medelst, for Eens Skyld.

χέρτιον, τὸ, et Papiir. *dim. af* χαρτης, lat. charta.
 χάσμα, ατος, τὸ, (χαω), Gab, Svælg.
 χαυলιδόνως, οδοντος, δ, en fremstaaende Huggtand.
 χαῦνος, ӯ, ον, Skjör, blød.
 χάω, Grundform til χαυνω.

χειμάρομαι, befinder sig i Storm og Uveir (χειμω).
 χείμαρ্ভος, δ, en ved smeltet Sne opsvulmet Skov-
ell. Bjergström; en rivende Ström.

χειμερινός, ӯ, θν, *og* χειμέριος, α, ον, *ell.* δ, ӯ, vin-
 terlig. *af*

χειμῶν, ἀνος, δ, Vinter.
 χειρ, ρες, ӯ, en Haand.

χείρ-

χείρισος, ӯ, ον, superl. *og* χείρων *ell.* χερίων comp.
 af χανος.

χειροήθης, εος, δ, ӯ, (χειρ, ηθος), vant til Haanden,
 tam.

χειροπληθῆς, οος, δ, ӯ, som fylder (*πληθω*) hele Haan-
 den (χειρ); af anfeelig Størrelse.

χειροποίητος, δ, ӯ, gjort (*ποιω*) med Hænder (χρισ).
 χειροτονέω, udrækker (*τέινω, τονεω*) Haanden (χειρ)
 til at vælge, -give Stemme; vælger.

χειροτονία, ӯ, (χειροτονεω), Stemmegivning, Valg.
 χειρουργία, ӯ, (χειρ, εργον), Chirurgie, Saarlæge-
 kunst.

χειρώ, (χειρ), overvælder, undertvinger.
 χείρων, ονος, δ, ӯ, værre, flettere, svagere. com-
 par. af χανδ. τὸ χεῖρον, det Værre, den
 fllemmere Side.

χελιδῶν, ονος, ӯ, en Svale.

χελώνη, ӯ, en Skildpade.

χερβόνησος *og* χερσόνητος, ӯ, ӯ, (χερρος *ell.* χερσος,
 νησος), en Halvøe. 2) Chersonesus Thracica,
 χερσαῖος, δ, ӯ, som lever paa Landet (χερσος).
 χερσεύω, opholder mig paa Landet. *af*
 χερσος, ӯ, ӯ, fast Land.

χέω *og* χέομαι, f. χεύσω, gyder, udgyder.

χειλή, ӯ, Hov, kløftet Hov.

χήην, ηδς, δ, en Gaas.

χήνειος, α, ον, af Gaafen (χην). ἀὸν η. Gaafseæg.

χῆρος, α, ον, forladt; efterladt i eenlig Stand, be-
 røvet sin AEgtmæge, lat. viduns, vidua;
 altsf. Enkemand, Enke.

χείρ,

χθές, igaar.

χίμαιρα, ἡ, Chimæra, et af Ged, Löve og Slan-
gesammensat Dyr.

χιτῶν, ἄνοιξ, δ, Underkidle, lat. tunica.

χιλίων, ὅνες, ἥ, Sne.

χλαμύδιον, τὸ, en liden Kappe. dim. af

χλαμὺς, ὑδος, ἡ, Overkjole, Kappe.

χλοέων, grönnes.

χοῖρος, δ, et Sviin.

χόλη, ἥ, χόλος, δ, Galde; Vrede.

χρόνος, δ, et Korn, Gryn.

χορδὴ, ἥ, lat. chorda; en Streng.

χροέω, dandser.

χρονιγέω, Skaffer, frembyder; forsyner, udruster.
egentl. ansører- fremstilles- og udruster et
Chor (χορος, ἡγεομαι).

χόρτος, δ, Foder, Höe; Græs.

χρέομαι, betjener mig af, bruger; över, udöver,
spörger Oraklet tilraads.

χρεία, ἥ, Fornödenhed. χ. ἐστι, der behöves.

χρέω, (χρεία) med Genit. behöver.

χρῆμα, ατος, τὸ, en Sag, Ting. χρήματα, Formue,
Eiendom, Midler, Skatte. Omførtvende:
χρημα κιττης for κιττα, ligesom vi sige: en
Tingest af en Skade.

χρηματίζω, (χρημα), beförger offentlige Forretnin-
ger, holder Dom, lat. jus dico, regerer.
P. χρηματίζομαι, Skaffer mig χρήματα, dri-
ver Aager.

χρήσιμος, η, ov, brugbar, nyttig. af

χρῆσις,

ελρήσις, εως, ἡ, (χραομαι), Bruug, Benyttelse.
ερησμός, οῦ, δ, (χρω), Orakelsvar.

ερησμωδέω, (χρησμος, φθη), giver Orakelsvar.

ερητός, ἡ, ὄν, god, brav, ædel.

εροιά, ἄσ, og ερώα, ας, ἡ, Farve.

ερόνος, ου, δ, Tiid.

ερυσέος, ἡη, έου, contr. οὐς, ἥ, οῦν, af Guld (χρυ-
σος), gylden.

ερυσίον, τὸ, d. f. f. χρυσός, Guld.

ερυσόκερως, ω, (χρυσός, κερας), med gyldne Horn.

ερυσόμαλλος, ς, δ, ἡ, (χρυσος, μαλλος), med gylden
Uld, som har et gyldent Skind.

ερυσός, οῦ, τὸ, Guld.

ερυσών, (χρυσος), gjør gylden, forgylder.

ερώμα, ατος, τὸ, d. f. f. χρωα, Farve.

ευλός, ου, δ, (χω), Saft, Fugtighed.

εύτρος, ου, δ, Potte, Krukke, Gryde.

εύω, d. f. f. χω, gyder.

εὐλαντις, Halten, Lamhed. af χωλωσω, som er af

χωλός, ἡ, ὄν, lam, halt.

χωλώω, gjør lam (χωλος).

χωμα, ατος, τὸ, (χω, χωνυμι), en Dæmning.

χωρα, ἥ, Land; Plads.

χωρέω, indtager et Rum, -en Plads (χωρα, χωρος),
fatter, indbegriber.

χωρίον, τὸ, (χωρος), Landstrøg, Landgods.

χωρίς, uden, foruden.

χωρός, δ, Sted; Egu.

Ψ.

Ψάλτης, ο, δ, en som spiller paa et Strengeinstrument (Ψαλλω).

Ψάμπος, ο, ή, Sand.

Ψαύω, berörer.

Ψέγω, dadler.

Ψέλιον, τό, Ring, Armbaand; Hægte.

Ψευδής, εος, δ, ή, lyvende, løgnagtig. af

Ψευδομαι, lyver; bedrager mig.

Ψεῦδος, εος, τό, (Ψευδομαι), Løgn.

Ψῆγμα, ατος, τό, et lidet Stykke; Smaastykker; saasom: Smaasteen, Kiis.

Ψηφίζομαι, giver Stemme (Ψιφος), voterer; beslutter, erklærer, decreterer. af

Ψηφίς, ιδος, δ, en liden Steen.

Ψιλός, ή, θν, nogen, blottet; ubevæbnet.

Ψόγος, δ, (Ψεγω), Dadel; Skam.

Ψιφος, δ, (Ψεφω), Raslen, Stöi, Allarm, Skrald.

Ψυχαγωγεω, (αγω, Ψυχη), fører- lokker Sjælen, fornöier, henrykker.

Ψυχάω og Ψυχω, (Ψυχος), afköler.

Ψυχή, ή, Sjæl.

Ψυχος, εος, τό, Kulde.

Ψυχρός, α, θν, (Ψυχος), kold.

Ψύχω S. Ψυχω.

Ω.

Ψόδη, ή, contr. af ψοδη (af αιδω), Sang.

Ψόδικος, ή, θν, (ψόδη), musikallk.

Ψόδηρ, ίνος, ή, Födselflmerte.

Ψέξω,

ψήξω, flöder, driver.

ψηέανος, δ, det Jorden omströmmande Hav, lat. oceanus. 2) Navnet paa en Guddom.

ψηήδης, ετα, θ, adv. ψηήδης, hæftig, hurtig.

ψηηόλινον, τό, (ψηηος, λινον), egentl. raae- ublödet Hörr, som i Traaden er stærkere, end den blödede. df. Linned, et Barbeerklæde.

ψηηδες, ή, θν, raa, ukogt; i moralisk Forst. raa, grurom, vild.

ψηησπλάτη, ή, (πλατη), et Skulderblad. af ψηημος, έ, en Skulder.

ψηηστης, ητος, ή, (ψηηος), Raahed; Grusomhed.

ψηησφάγης, δ, ή, (ψηηος, φαγω), som æder raat Kjöd. ψηησμαι, kjöber.

ψηηω, τό, (egentl. ωφω, lat. ovum), et AEG.

ψηηρ, ας, ή, Tiid; Aarstenstiid; Time, lat. hora.

ψηης, ligesom; da; at; for at, paa det at. — Med et følgende Talord: hemimod, omtrent, lat. circiter. — Med Superl. saa meget som muligt, aller-, lat. qvam. — Med Particip. tilkjendegiver Det eu Forklaring som skal gives, og betyder underiden: som, som om. — Med Accus. d. f. f. πρὸς, til. — Med Genit. og Verb. εἰχε: f. Ex. ἦσα τάχους εἰχε, saa hæftig han kunde. ὅτε περιουσίας εἰχε, faameget der stod i hans Magt og Evne.

ψηησάντως, (θης, αυτος), paa samme Maade, ligeledes.

ψηηπερ og ψηηπεροῦν, ligesom.

ψηητε, at; saa at, for at. Tager gjerne Accus. med Inf. efter sig.

ψηητέριον, τό, dim. af ψηης, ἄτος, et lidet Øre, en liden Hanke.

ψηηφελεια, ή, Nytte. af

ψηηφελεω, hjälper, gavner, er nyttig.

Indlöbne Smaafeil.

- Side 5. Lin. 12: *λέσιγα*, bör hedde *λέσινα*.
— 6. — 6: maae Ordene *ἀγδῶν* og *χελιδῶν* ombyttes med hinanden.
— 12. — 2 (nedenfra): *φίλος*, bör hedde *φίλη*.
— 13. — 17: *ἴσι*, bör hedde *ἴση*.
— 14. — 4: *ἴση*, bör hedde *ἴση*.
— 14. — 2 (nedenfra): *Ἐν τίνι*, bör hedde *Ἐν τῷ*.
— 15. — 11: *ἴση*, bör hedde *ἴση*.
— 18. — 12: *οῖ*, bör hedde *οῖ*.
— 18. — 17: *ὑπό τίνος*, hör hedde *ὑπό τινος*.
— 18. — 18: *ἐαυτοῖς*, bör hedde *ἐαυτοῖς*.
— 19. — 15: *ἵππον*, bör hedde *ἵππον*.
— 20. — 12:) *τίς*, bör hedde *τις*.
— 21. — 6:)
— 29. — 19: efter *Ὥψημαι* 1) sættes en Tverstræg —
— 31. — 1: bör Tallet 77 være 78.
— 34. — 11: *Ἄλλο*, bör hedde *ἄλλο*.
— 36. — 15: *συγκατέδυ*, bör hedde *συγκατέδύ*.
— 70. — 4 (nedenfra): sættes Komma efter *γυνῆ*.
— 72. — 8: *αιδούμεναι*, hör hedde *αιδούμεναι*.

Endelig staaer i de förste Ark over Endestavelsen af en
Sætning ofte urigtigen Accenten ' iftedetfor '.